

هیلَه گشتیه کانی میتودی ئیسلامی

هیله گشتیه کانی میتودی ئیسلامی

نووسینی : د. محمد مهرداد عه ماره

وهرگیرانی : کوسار بهرنجی

هیله گشتیهکانی میتودی ئیسلامی

له بلاوکرارهکانی سهنته‌ری زه‌هاوی
بو لیکولینه‌وه‌ی فیکریی ژماره (۷۷)

- نووسینی: د. محهمه‌د عه‌ماره
- وه‌رگیرانی: کۆسار به‌رزنجی
- بابته: هزری
- دیزاین: په‌وشته‌ محهمه‌د
- هه‌له‌چن: ئیحسان محهمه‌د
- چاپ: یه‌که‌م. ۲۰۱۹. ناوه‌ندی رینوین.

له به‌ریوه‌به‌رایه‌تی گشتیی کتبخانه گشتیه‌کان
ژماره (۶۶۲) ی سالی ۲۰۱۹ ی پیدراوه.

سه‌نته‌ری زه‌هاوی بو لیکولینه‌وه‌ی فیکریی
www.zahawi.org

ناونیشان: شه‌قامی سالم

ته‌لاری جه‌مالی حاجی عه‌لی نزیک پردی خه‌سره‌وخال

07702422171

پېرست

- پېشه كېی وەرگېږي..... ۷
- پېشه كېی نووسەر..... ۹
- قهيران و ته له زگه ی هزری ئیسلامی و ئوممه تی ئیسلامی..... ۱۷
- ته نهایی نه و خودایه ی که شایسته ی په رسته..... ۳۶
- مرؤف: جینشینى خودا..... ۴۵
- نه و گه ردوونه ی هوکاره به ديهيئراوه كان به رپوه ی ده به ن..... ۵۱
- میانرپه وی کوکه ره وه..... ۱۰۴
- بیرۆکه و ماده ده..... ۱۱۰
- جه بر و ئیختیار..... ۱۱۷
- کاملبوونی ئایین و نوپکردنه وه ی..... ۱۲۴
- دهق و ئیجتیهاد..... ۱۲۹
- ئایین و ده ولت..... ۱۶۷
- راویژی مروی و شه ریه تی خودایی..... ۱۹۶
- پیاو و ئافره ت..... ۲۰۹
- تاک، چین، گهل..... ۲۲۰
- نیشتمانپه روه ری، نه ته وه په روه ری و کو مکاری ئیسلامی..... ۲۳۶
- په روه رده ی جوانیگه رایى..... ۲۷۲
- جوانیه کانی بیستن..... ۲۹۸
- جوانیه کانی وینه..... ۳۱۲
- له کو تاییدا..... ۳۴۳
- جیهاد (تیکوشان) له پي خوادا..... ۳۴۶
- سه رچاوه كان..... ۳۵۴

پیشه‌کیی وەرگێر

به ناوی خودای میهره‌بان

سوپاسی بێپایان بۆ په‌روه‌ردگاری جیهان، دروود و په‌حمه‌تی نه‌پراوه‌ بۆ سه‌ر گیانی پاکی پێغه‌مبه‌رمان: موحه‌مه‌د (دروودی خودای له‌سه‌ر بێت) هه‌روه‌ها بۆ سه‌ر گیانی ئال و یاران و شوینکه‌وتووانی تا پوژی دوایی.

له‌سه‌ر پێشنیاری برایی دلسۆز و ماندوونه‌ناسی (سه‌نته‌ری زه‌هاوی)، ده‌مه‌وێت ئه‌م په‌رتووکه‌ به‌نرخه‌ی (د. موحه‌مه‌د عه‌ماره) به‌ زمانی شیرینی کوردی پیشکeshی په‌رتووکه‌خانه‌ی کوردی بکه‌م. دیاره‌ که‌ به‌ره‌مه‌کانی ئه‌م سه‌نته‌ره‌ به‌پێژه‌ش تا ئیستا توانیویانه‌ گورپکی باش به‌ کاروانی بلاوکردنه‌وه‌ی کوردی و هزری میانپه‌وه‌ی ئیسلامی ببه‌خشن، بۆیه‌ شایسته‌ی سوپاس و هاوکاری و پێزی تایبه‌تن. نووسه‌ر که‌ سایه‌تییه‌کی دیاری هزری ئیسلامیه‌ و گه‌لێک په‌رتووکی کاریگه‌ری به‌خشیوه‌ته‌ بواری هزر، گرنگی ئه‌م په‌رتووکه‌ش له‌ پیشه‌کی نووسه‌ردا تیشکی خراوه‌ته‌ سه‌ر، بۆیه‌ ته‌نها کورته‌ ئاماژه‌یه‌ک به‌ میتۆدی وەرگێرانه‌که‌م ده‌که‌م. هه‌ولێ سه‌ره‌کیم بریتی بووه‌ له‌ گه‌یاندنی ئامانجی نووسه‌ر، به‌ پشتبه‌ستن به‌ واتای ئه‌و وشه‌ و پستانه‌ی نووسه‌ر به‌مه‌به‌سته‌وه‌ به‌کاری هێناون و مامه‌له‌ی هاوچه‌رخانه‌ی له‌گه‌ڵ کردوون، بۆیه‌ تا راده‌یه‌ک هه‌ست به‌ بۆن و به‌رامه‌ی وەرگێرانه‌ ده‌کریت له‌ نووسینه‌که‌مدا و نه‌مویستوه‌ له‌ پیناوی پازاندنه‌وه‌ی زمانه‌وانیدا سته‌م له‌ مه‌به‌ستی راسته‌قینه‌ی نووسه‌ر بکه‌م. له‌ راستیدا ئه‌م په‌رتووکه‌ ژماره‌یه‌کی زۆر خالبه‌ندی تیدا به‌کار هێناوه‌ و زۆربه‌شی هه‌یج گرنگی و تایبه‌تمه‌ندییه‌کی به‌ نووسینه‌که‌ نه‌به‌خشیوه‌ و به‌ پێچه‌وانه‌ش هه‌و خۆینه‌ر بێزار ده‌کات، ته‌نانه‌ت له‌ هه‌ندیک جێگه‌شدا و اتاکان ئالۆز و ناجیگه‌ر ده‌کات، هه‌ر بۆیه‌ ئه‌وه‌ی پێویست نه‌بێت

له وەرگیزانه که دا دووباره م نه کردووه ته وه . سهردیږ و ناوونیشانه کانم دهستکاری نه کردووه، چونکه نووسر به مه به سته وه ئه و ناوونیشانان هی به کار هیناوه .

پیم باش بوو له بهرانبهر وشه ی (معالم) که له ناوونیشانی کتیبه که دا هاتووه، (هیله گشتییه کان) به کار بهینم، ئه گهر چی پر به پیستی وشه که ش نییه به لام راسته وخو گوزارشت له مه به سستی سهره کی ناوهرۆکی کتیبه که ده کات. ههروه ها وشه ی میتود له بری مه نه هج به کار بهینم و چه ند جاریکیش وشه ی په پیره وم له ته نیشتیدا هیناوه، وشه ی (فیتره ت)یشم له بری (فطره) به کار هیناوه و چه ند جاریکیش وشه ی (ماک)م وه ک وشه کوردییه ره سه نه که به کار هیناوه، وشه ی (ئوممه ت)م وه ک خو ی به کار هیناوه ته وه، هه ندیک وشه ی تریشم به هه مان ریکار به کار هیناوه، هوکاریش ئه وه یه ئه م وشانه ئیستا زوتر به کار ده هیئیت و پیم وایه له م قوناغه ی زمانی کوردیدا به کار هیئانیان زیان به زمانی کوردی ناگه یه نیئ و یارمه تی خوینه ری کوردیش دده ات زوتر له په یامه که بگات. گه لیک وشه ی کوردییشمان بو هه ندیک له وشه عه ره بییه کان هه یه و به نده ش یه کیک له و وشانه م پی باش بووه و ده کریت وشه ی گونجاوتریش هه بیئ بویان. جگه له په راویزه کانی نووسه ریش، هه ندیک په راویزم بو وەرگیزانه که داناوه و په یوه ندیی به هه ندیک فه رمووده وه هه یه، یان پیناسه و تیبینی پیویستن له سه ر ده قی سه ره کی. واتای نایه ت و فه رمووده کانیشم زور به کورتی کردووه و نه موسته ووه وەرگیزانی وتاریژانه ی بو بکه م.

هیوادارم خودای گه وره ئه م کاره مان له ته رازووی کاره باشه کاندنا بو بنووسیت و خوینه ری هیژاش له نزای خیر بیبه شمان نه کات و له که موکوورییه کانم ببوریت.

کۆسار به رزنجی - سلیمانی

په مه زانی ۱۴۴۰ک - ئایاری ۲۰۱۹ز

پيشه كىي نووسهر

ئەم پەرتووكەي بەردەستتان (پروژەيەكى ھزرى) ھ و ھەولئ پيشكەشكردى
وينايەكى سەرەتاييە دەربارەي رينويئەكان و ھيئە گشتيەكان (معالم) ي ميتوئدى
ئىسلامى، ئامانجى نوئكردەنەوھى ھزر و ھەلئنانى عەقلى موسولمانە، تا دەولەمەندى
بكات و ھاوكات خۇي رەخنە و پاستكردەنەوھى لەسەرى ھەببىت، تا لەوئوھ بگاھە
دەيدگەيەكى پوونتر و دارشتنىكى فراوانتر، وئىنەيەكى وردترى بۇ بكيشتىت... لافى
ئەوھش لئ نادەين بەم چەند لاپەرەيە قسەي يەكلاكرەوھمان كرىببىت، يان
باشترين وئىئامان لەم بابەتەدا پيشكەش كرىببىت، چونكە پوونكردەنەوھى ئەم دۆزە
تەنھا لە رىگەي كارى دەستەجەمعيەوھ دەكرىت و ئەم چەند لاپەرەيەش
ھەنگاويكە لەو رىگە درىژەدا، گەلئك كەسبىش پيشتر بوونەتە رىبوارى ئەم رىگەيە و
چاوپروانى گەلئكى ترىش دەكات.

لەبەر ئەو ھۆكارانەي سەرەوھش پىم باشە لە چەند بركەيەكى تايبەت و
زنجيرەييدا بۇچوونەكانمان پيشكەش بكەين و ھەر بركەيەكيش تايبەت دەكەين بە
رينويئ و ھيئلئكى ئەم ميتوئدە ئىسلاميەوھ، تا ھەر بركەيەكى وەك بەندىك يان
شيئوھ بەندىك دەربكەويئت، ئامانجىشمان ئەوھيە دلسۆزان بتوانن راي خۇيان لە
سەر ئەم وئىنا تايبەتەمان دەربىرن، بە ھەموو رينيشان و بەش و بىرىكيەوھ، تا لە
رىگەي رەخنە و ئىزافات و پاستكردەنەوھكانەوھ دەولەمەندى بكەن.

دەمەويئ لەم پيشەكەيەدا ئەوھش پوون بكەمەوھ كە ھزرە سەرەكەيەكانى ئەم
توئىژىنەوھيە گەتوگۆزيەكى بالا و پىرپەرى لەسەر كراوھ، چونكە لە رىگەي برايانى
بەرىزى (بەيمانگەي جىھانىي ھزرى ئىسلامي و اشنتون) ھوھ وەك پەيپەرىك بەسەر
كۆمەلئك نوخبەي زانا و بىرمەندى ئوممەتى ئىسلاميدا پەخش كرا، تا راي خۇيان

لهو باره وه دهر بېرن، گرنګییه کەش له وه دایه کە پسرپوری ئه و زانایانه زور په یوه ندی به مژاری (میتۆد) ه وه هیه له پوی وینا و هزره وه .

پیشتریش له په یمانګه ی هزری ئیسلامی دوو دوانګه ی تایبه تمه ندانه ی ئه م بواره ی ریک خستبوو تا له سه ر ئه م تووژینه وه یه گفتوگو بکەن، نزیکه ی ۳۰ زانا و بیرمەند و تووژەر به شدار بوون تییدا^۱. ئەوانەش کە بۆیان ریک نه کەوت له و دوانګانه دا به شدار بن، بۆچوونه کانی خویان له لیکۆلینه وه و تووژینه وه ی خویاندا نووسیوه . هەندیک له زانا و تووژەرانیس به شیوه یه کی زاره کی دهر باره ی بۆچوونه کانی له سه ر ناوه رۆکی تووژینه وه کە دهر بیری .

به راستګویی و شانازییه وه دان به وه دا دهنیم کە ته نانه ت سوودیشم له و بۆچوونانه وه رگرتووه کە قه ناعه تم به لۆژیک و سه رچاوه کانی و پیوه ری ئاراسته کانی و رۆحی تییبینییه کانیسی نه بووه ! ئیدی به دلنئیاییه وه سوودم له و بۆچوونه جوان و په سه ندانه وه رگرتووه کە له هەندیک شت ئاګادریان کردوومه ته وه، یان ئیزافاتیان هه بووه، یان هوشدارییان پی داوم له سه ر هەندیک هه له تیگه شتن و داوای توکمە ترکردنی هەندیک دهسته واژه یان لی کردووم، یان پیشنیاری گۆرینی سازدانه وه ی ریکخستنی هەندیک بابەت و برګه یان بۆ کردووم .

ئه وه ی کە کاریکم پیش چاپ و بلاوکردنه وه ی بخریته به ر دیدی هه لسه نگینه ری نوخبه یه کی زانا و بیرمەند، بۆ من ئه زموونیکى نوی بوو، دانیشی پیدا دهنیم کە ئه زموونیکى ده وله مەند و ئه رینی بوو، هاوکاتیش بۆ بابەتیکى له م شیوه یه ش پیویست بوو . چونکه ئه م بابەتە له پیشه وه ی ئه و کیشه هزرییانه دایه کە پیویستی

^۱ هەردووکیان له بنکه ی په یمانګه ی هزری ئیسلامی له قاهره به ستان، یه کە میان له ۱۹ ی جومادی ئه لئاخیره / ۱۴۰۰ کۆچی، به رانبه ر ۲/۳ / ۱۹۸۸ . دووه میان له ۲۴ ی شه عبان / ۱۴۰۸ کۆچی، به رانبه ر ۱۳ / ۱۹۸۸ ز.

به هه‌واییکی ده‌سته‌جه‌معی هه‌یه تا بتوانریت (نزیکترین ویناکان) له‌سه‌ر (حه‌قیقه‌تی هه‌لوئستی ئیسلام) پوون بکاته‌وه و به‌جوانی پێشکه‌شی بکات.

ئه‌گه‌ر له‌م پێشه‌کییه‌دا ئاماژه‌یه‌کی ئاسایی بکه‌م بۆ هه‌موو ئه‌و جووره‌ (هزر) و نمونه‌ی هه‌لسه‌نگاندن و کاردانه‌وانه‌ که له‌گه‌ڵ ئه‌م کاره‌ماندا کرا له‌م دوانگه‌یه‌دا، هه‌روه‌ها ئه‌و تووژینه‌وه و په‌په‌رانه‌ی له‌و باره‌وه نووسراوه... ئه‌وا به‌م شیوه‌ی خواره‌وه ئاماژه‌یه‌کی وه‌های پێ ده‌که‌م که ئه‌و هزر و هه‌لسه‌نگاندن و کاردانه‌وه جیاوازان له‌خۆ بگریت.

مژاری: (ده‌ق و ئیجتیهاد) زۆرتین گفتوگۆ و تاوتوویی له‌سه‌ر کرا، هه‌موو بیلایه‌نی و په‌خنه‌کان سه‌رچاوه‌یان له‌ (ترس) و (هه‌سته‌ ده‌روونیه‌کان) هه‌و گرتبوو، چه‌ند هه‌ولێ خویندنه‌وه‌ی دووباره‌ بۆ تووژینه‌وه‌که هه‌بوو، ئه‌وه‌نده‌ش په‌له‌کردن هه‌بوو له‌ دروستکردنی هاو‌پایی له‌گه‌ڵ بابته‌ی (ده‌ق) و (ئیجتیهاد) دا، نمونه‌یه‌کی ئه‌م راستیه‌ش یه‌کیک له‌و کۆمپنتانه‌ بوو که ده‌رباره‌ی ئه‌م بابته‌ نووسرابوو، ده‌لێت:

"بۆ جاری دووهم تووژینه‌وه‌که‌م خوینده‌وه، بۆم ده‌رکه‌وت ئه‌وه‌ی به‌هه‌له‌م زانیبوو ده‌کریت قبول بکریت، به‌لام ورده‌کاری بکریت له‌ ده‌ربڕینیدا، بۆ نمونه: هه‌لوئستی له‌سه‌ر زه‌رووره‌تی ئیجتیهادکردن له‌گه‌ڵ هه‌بوونی ده‌قی (قطعی الدالاله) و ده‌قی (قطعی الثبوت)^١ دا، دیاره‌ مه‌به‌سته‌ی ئه‌وه‌یه که ئیجتیهادکردن له‌م حاله‌دا به‌شیکه‌ له‌ مه‌رجی به‌کارخستنی ده‌ق، بۆیه ئه‌گه‌ر به‌وردی ده‌سته‌واژه‌که بنووسیت بپروکه‌که راسته...^٢"

^١ ئه‌و ده‌قیه‌ که مه‌به‌سته‌که‌ی به‌ پوونی و بێ گومان و گری ده‌گه‌یه‌نیته‌. (وه‌رگێڕ).

^٢ ئه‌و ده‌قیه‌ که دلنیاين له‌ راستی و دروستی ئه‌و پینگه‌ و شیوازه‌ی ده‌قه‌که‌ی پیمان گه‌یاندوه‌. (وه‌رگێڕ).

^٣ له‌ کۆمپنته‌ نووسراوه‌کانی دکتۆر: یوسف ئیبراهیم - مامۆستای ئابووری له‌ شاری قه‌ته‌ر.

__ يه كيك له بانگخوازن^۱ __ به سوپاسه وه __ له نووسینی توژیینه وه یه کیدا زۆربه ی تیبینیه کانی له سه ر په تکرده وه ی بابته تی (دهق... ئیجتیهاد) ی نیو توژیینه وه که ی بنده بوو... توژیینه وه که ش له یه که م دوانگه دا خویندرا یه وه که گفتوگۆی له سه ر (په پهر) ه که کرد، بۆ نموونه یه کیک له و کۆمیتانه ی له سه ر ئه و په دکرده وه یه درا، ده لیت: "گه ر به وردی سه رنج بده ین ده بینن راجیاییه ک له ئارادا نییه... ره نگه به گۆرینی شیوازی ده بریینه کان بگه یه ها وراپی، به لام له زۆریک له و خالانه ی ئاماژه ی پی درا و وروژیندرا راجیاییه کی زۆر نییه، ئامانج و مه به سستی توژیینه وه که ش راسته^۲، ته نانه ت هه ندیک که س ئه و تیبینیانه ی بابه ته که ی بنده یان په ت کرده وه و به مورافه عه یان له قه لام دا، پیان وا بوو سنووربه زاندنی زۆری تیدا یه!"^۳

کۆمیتیک ی ترو تی: "ده سته واژه ی: (ئیجتیهاد له به رانه ر ده قدا ناکریت) به شیوه یه کی ته سک و وشک لیک درا وه ته وه و بۆته هۆی دواکه وتنی موسولمانان، ئه مه ش مه سه له یه کی بناغه ییه و هیوادارم گه لیک توژیینه وه ی له سه ر بکریت، به و هیوا یه ی له م دۆخه چه قبه ستوو ده ریچین و سیستمی شارستانی کۆمه لگه که مان به ره و پیش به رین."^۴

__ هه ندیک بۆچوونیش هه لسه نگاندنه کان یان له نیوان پیا هه لدان و ترس بوو له و هه مانه ی پیان وا بوو که ((ریسک)) ه! نموونه ی ئه م جو ره له یه کیک له توژیینه وه کاندایا به م شیوه ی ده نووسی ت: "توژیینه وه که سه رنجی ورد و زیره کانه و

^۱ مامۆستای دکتۆر: یوسف قه رزای بوو، که پاگری کۆلیژی شه ریه ی زانکۆی قه ته ر بوو.

^۲ ئه م کۆمیتته له لایه ن مامۆستا عبداله لیم محمد أحمد ده وه بوو، که توژیهریکی بابه ته ئیسلامیه کانه و خاوه نی (دار القلم) ه.

^۳ کۆمیتتی مامۆستای دوکتۆر محمد عبداله ادی ابو ریده بوو له میسه ره وه.

^۴ کۆمیتتی م. د. محمود سفیر - به رپوه به ری زانکۆی خلیج.

گرنگ ده خاته روو، ده کریت ئیزافه ی راسته قینه ی پی بیټ له م بابه تدها، به لام هندیك پیسکی تیدایه، ئەمهش وا ده خوازیت پرونکردنه وه یه کی وامان پیشکهش بکات که گومانی خراپ له سهر بابه ته که ی بره وینیتته وه.^۱

__ که ملوتفی __ نالیم که معه قلی __ هندیك که س گه شته ئەو ئەندازه ی هزری نیو توئیزینه وه که م به و ئەندازه یه وه سف بکات که "پیویسته مامۆستاکانی مزگهوت له وتاری ههینیدا قسه ی له سهر بکه ن، یان له باشترین دۆخیشیدا بیټه بابه تگه لیکی رۆشنبیری ئیسلامی بۆ قوتابییه ته مبه له کان. ئەم قسه یهش زیانی زۆرتره له سوود و به هه دهردانی ماندوو بوون و سامانه و شکاندنی ئیسلام و موسولمانانه."^۲

— که سی وه هاش هه یه ده باره ی ئەم توئیزینه وه نووسیویه تی: (ئەم توئیزینه وه یه هه ولکی نوی و ده وله مهنده دهر باره ی میتۆدی ئیسلامی، چونکه هه موو لایه ن و ره ههنده کولتووری و سیاسی و کۆمه لایه تی و ئابوو رییه کانی خستۆته روو، ئەمهش کیشه ی دواکه وتنی ئوممه تی ئیسلامی و پیکاری پیشکه وتنی به شیوه یه کی راسته قینه و راسته وخۆ خستووه ته روو).^۳

هه شبوو هزر و دارشتنی توئیزینه وه که ی وه ک نمونه یه ک ده بینی که بابه تی بوون و قوولی و ساده یی سه رده می سه ره تای ئیسلامان وه بیر دینیتته وه، ده لیت: "توئیزینه وه که دیارده کانی ناجیگیری عه قلی موسولمان باس ده کات له باره ی چه مکی هۆکارناسی و شیوازی تیگه شتن لی. . . ناجیگیری له نیوان قه دهر به واتای جه بری قه دهر له قورئان و سوننه دا، له گه ل ته وه ککول (پشتبه ستن به خودا) و ته وه زه لی و ته مبه لی و به کارهینانی هۆکاری گۆرانکاری و کاریگه رییه کانی

^۱ له کۆمیتته نووسراوه کانی م. د. عمر عبید حسنه - قه تر.

^۲ نامه ویت ناوی ئەو مامۆستایه بهینم که خاوه نی ئەم کۆمیتته یه، نه بادا که سیك به ناشیرینی به رانه بری بجوولیتته وه.

^۳ ئەمهش کۆمیتتی نووسراوی م. د. محمد عبداللوی - له مه غریبه وه.

هۆکاره كان.. نووسەر توانیویه تی زۆر به روونی و ئاسانی ئه و مه به ستانه ی روون بکاته وه و هاوشیوهش بیته له گه له تیگه شتنی موسولمانانی سه ره تای سه ره له دانی ئیسلام.^۱

- سه ره رای هه ندیک تیبینی جوژی و بابه تی، مامۆستایه کی تر له هه لسه نگاندنی توژیینه وه که دا ده لیت: "توژیینه وه که ره هه ندیکی نوئی و گرنگی خستۆته سه ر دیراساته میتۆدییه کان، که ره هه ندی میژووییه و موسولمان له و ریگه یه وه مامه له ده کات له گه له ره گوپیشه ی ئه و بابه تانه دا و به هه مان ئه ندازه ش کیشه میتۆدییه کانی ئه م سه رده مه ش پوون ده کاته وه، به بی ئه وه ی هزی موسولمانان به ره و دۆزی میتۆده کۆنه کان و په رتگه و کۆلانه ته سه که کانی به ریت.^۲

- ده رباره ی ئه و تیبینیه ی په یوه ندی به بنه مادۆزی میتۆدگه رای ئیسلامیه وه هه یه، کۆمینیکی تر ده لیت: "ئه م توژیینه وه یه شتیکی نوئی خستۆته سه ر ئه و ریگایه ی هیودارین که نالی هه ولی زانایان و بیرمه ندانی له سه ر بیته. یه کیک له لایه نه ئه رینییه گه وه ره کانی ئه م میتۆده په یوه سترکی میتۆده پیشنیارکراوه که ی (یان پیوانه ویناکراوه که ی) بۆ میتۆدی ئیسلامیه به کولتووره وه و یارمه تی وه رگرتنیشی له م پرۆسه دا له ده قه کان، ئه مه ش به و مه به سته یه که توژیینه وه که له پووی ئایینی و شه رعیه وه ببناغه نه بیته.^۳

^۱ ئه مه ش رای م. د. ته ها جابر العلوانی بوو - سه رۆکی په یمانگه ی جیهانی هزی ئیسلامی، که له دوانگه ی یه که مدا خستیه روو، که بۆ گفترگو له سه ر ئه م توژیینه وه یه به ستر له قاهره له ۱۹۸۸/۲/۳.

^۲ کۆمینتی م. د. عبدالحمید ابوسلیمان - په یمانگه ی جیهانی هزی ئیسلامی - واشنتون - یه که مین دوانگه ی قاهره.

^۳ کۆمینتی م. د. جمال الدین عه تییه - راویژکاری ئه کادیمی په یمانگه ی جیهانی هزی ئیسلامی و مامۆستا له زانکۆی قه ته ر - له یه که م دوانگه دا.

– توێژه‌ریکش پاش چەند تێبینییەکی (جوژنی و زیرەکانە) وتی:

"له پووی میتۆد و دارپشتن و ئامانجەوه توێژینه‌وه‌یه‌کی نایابە، نووسەرە‌که‌ی تێروانینیکی شیکاریانە و زیرەکانە‌ی هەیه، بە‌پراستگۆییش بە‌ره‌می تێروانینه‌کانی خۆی پیشکەش کردوین، پراستییه‌کانی بە‌ویژدانە‌وه و بە‌بێ هیچ لادان و توند‌په‌وییه‌ک پیشکەش کردووه، پایە بناغه‌ییه‌کانی توێژینه‌وه‌که بە شیوه‌یه‌ک هاوئاها‌نگ و په‌یوه‌ندیان، که یه‌که‌یه‌کی بابە‌تیانە‌یان دروست کردووه، تە‌نها ئه‌و توێژه‌ره ده‌توانیت به‌سه‌ر بابە‌ته‌که‌ی خۆیدا زال بێت و توانای لیکۆلینه‌وه و ورده‌کاری هە‌بیت و به وردبینییه‌وه سه‌رنجی قوولایی بابە‌ته‌که‌ی خۆی بدات، خوای‌گه‌وره له‌سه‌ر ئه‌م توێژینه‌وه‌ی باشت‌ترین پادا‌شتی بداته‌وه."^۱

– به‌لام یه‌کێک له دیارترین نوێ‌که‌ره‌وه‌کانی هزری هاوچه‌رخ‌ی ئیسلامی، که له‌ بواری میتۆدی ئیسلامیدا کار ده‌کات، ده‌باره‌ی ئه‌م توێژینه‌وه‌مان ده‌لێت: "ئه‌م توێژینه‌وه‌یه که ده‌باره‌ی (میتۆدی ئیسلامی) کراوه، پێ‌ویسته سوپاسی ئه‌وه‌ی بکه‌ین که به‌ خه‌ستی و تۆکه‌می بابە‌ته‌که‌ی پیشکەش کردووه، چونکه به‌ وردی و کۆنکریتی ئه‌و وینا و عه‌قیدانه‌ی باس کردووه که له‌ پێشت‌رن، هه‌روه‌ها سه‌رکه‌وتوو بووه له‌ وردبینییه‌ میژووویییه‌ به‌راوردکارییه‌کانیدا، به‌سه‌ر بنه‌ما تیۆری و پراکتیکیه‌کانیدا جێبه‌جێی کردووه. پێش ئه‌وه‌ش دڵسۆزییه‌کی ئاشکرای هه‌یه‌ بۆ مانه‌وه‌ی له‌ بارنه‌ی حه‌قیقه‌ته‌ ئیسلامییه‌که‌دا، به‌بێ ئه‌وه‌ی کاریگه‌ری ده‌ره‌کیی نائیسلامی قبول بکات، یان له‌سه‌ر ئاستی بابە‌ته‌که‌ی کاری تی بکات، یان له‌سه‌ر ئاستی میتۆده‌که‌ی، ئه‌مه‌ش گرنگییه‌کی زۆر ده‌به‌خشیته‌ توێژینه‌وه‌که‌. به‌راستی ئه‌م توێژینه‌وه‌یه به‌ یه‌کێک له‌ توێژینه‌وه‌ تۆکه‌کانی هزری هاوچه‌رخ داده‌نریت."^۲

^۱ له‌ کۆمیتنه‌کانی م.د. محمد نصار - کۆلیژی اصول‌الدین له‌ زانکۆی‌الزهر.

^۲ کۆمیتنی م.د. عمادالدین خلیل - له‌ عیراق.

ئەوھش ئامازە بوو بۆ چەند نمونەيەك لەو بیروبۆچوون و کاردانه وانەي دەربارەي ناوهرۆکی (پەپەرەكە) پيشکەش کران و گفتوگويان لەسەر کرا.

لە کاتيکدا - وەك پيشتر باسم کرد - هەموو ئەو بۆچوونانە دلخۆشيان کردم، تەنانەت ئەوانەش کە لەگەڵیدا نەبووم و نيم، سوودم لە هەموو تيبيني و ئيزافات و پيشنياره کان و (ترسەکان) و (ئاگادارکردنەوه کان) وەرگرت، ئەمەش پاش پيداچوونەوهي (پەپەرەكە)، بووني بەم پەرتووکهي دەيخەمە بەر دیدي زانايان و بيمەندان و تويزەران و خوینەران، گرنگيي ئەم دۆزە و مەرکەزيەتي تەوهرەيي لەو پرۆژە شارستانییهي دەمانەويت پەنگ بگریت وەك پيەرک بۆ کاری بووژانەوهي ئوممەتي ئيسلامی، وام لی دەکات داواي ئەوه بکەم لە هەرکەس کە دەتوانیت پەخنە بگریت يان دژ بیّت يان کۆمینتي هەبیّت يان بتوانیت لارییه کان راست بکاتەوه يان شتيك بخاتە سەر پرۆژەكە، لەو بارەوه بە نووسين ئاگادارم بکاتەوه.

ئەم بابەتە دۆزی عەقلى موسولمانە، هەرکەسيکيش بەپيي تواناي خۆي پيويستە بەشيك لە پيگەي بووژانەوهي ئوممەتي ئيسلامی پووناك بکاتەوه، چونکە بە ئاستەنگ دەورە دراوه، کەواتە با هەولە کۆمەلکارییه کانمان بۆ دارپشتني ميتۆدی ئيسلامی بيیتە پيگەي بەرەنگاربوونەوهي ئاستەنگەکان.

لە خواي گەورە داواکارين لەسەر ئەم پيگەيه سەرکەوتوومان بکات، دلنياشم خواي گەورە باشترين خاوهن و پشتيوانە.

دوکتۆر: محەمەد عەمارە

پيشه كيبهك دهر باره

قەيران و تەلەزگەي ھزرى ئىسلامى و ئوممەتى ئىسلامى

سەرەتا يەكەمىن ھۆكارى بەدبەھنەرى ئەم پەرتووكە ھزرىيە دەخەينە بەردەم بىرمەندان و تويژەران و خويئەران، ديارە گەلېك لە بىرمەندانىش لەم (پروژە ھزرىيە) دا ئەسپى خۆيان تاو داوہ . ئەم ھۆكارەش بوو تە ھەستىكى چىر و داكۆكيكار لاي زۆرىك لە زانايان و بىرمەندان دەر بارهى ھەبوونى (قەيرانىك) لە ھزرى ئىسلاميدا، كە بۆتە ھۆى لە دەستدانى ئەو پىيەرى كارەى ناتوانىت دەسبەردارى بىت لە ھەولى ھەستانەو ھەيدا، ديارە قەيرانى ھزرى و نەبوونى پىيەرىكى لەو شىئو ھە بوو تە ھۆى ئەو ھى ئوممەتى ئىسلامىيەش تووشى ((قەيران)) بىت!

لە كاتىكدا ھەستكردى زۆرىيە موسولمانان بە ھەبوونى ئەو قەيرانە بەلگە بىت لەسەر ھاوپاىيان لەسەر ھەبوونى قەيرانەكە، ئەوا بە شىئو ھەكە لە شىئو ھەكان بۆچوونى جياواز ھەيە لەسەر مېژوو و دەر كەوتەكان و پترىش لەسەر ھۆكار و رىگەى خۆدەربازكردىن لە قەيرانەكە ..

بۆ رزگار بوون لە كىشەى ھەرىكە لەم بوارانەش، ئەوپەرى ھەولى دەوئەت لە سنوورى تواناكانماندا.

كەس نكۆلى لەو ھە ناكات كە ھزرى ئىسلامى، چ بە ھۆى لاوازىيە خۆى و چ بە زۆرملى بىت پلەى بالاي خۆى لە دەست دا، بە تايبەت لە زۆرىيە پانتايىيەكانى دەسەلات و دەولەت و رىكخستىن و سەردەمدارىبى واقىيەى كۆمەلايەتى و ئابوورى و سياسى و مەعريفىي كۆمەلگەى ئىسلامى، ھەروەھا پانتايىيەكى كەمىشى ھەبوو لە وينا و كردارەكانى جەماوهرى ئاساييدا، ئەو پانتايىيە چۆلانەش بە ھزرىكى نامۆ بە سروشت و پىئوهر و چوارچىئو ھە ئىسلامىيەكان پىر كرايەو، ئەو ھزرە نامۆيەش

هەندىكى ھاوردەكراۋىكى زىانبەخش بوو لە ھزرى شارستانىيەتى پوژئاوا و
ھەندىكىشى پاشماۋەى دواكەوتوۋىى ھزرى سەردەمى كىشانەۋە و چەقبەستوۋىى
خۇمانە .

ئوممەتى ئىسلامى بەھۆى ئەم ھزرەۋە توۋشى قەيرانىكى وا بوۋە، كە ئاراستەى
سروشتىى خۆى لى تىك داۋە و لە وينا ئىسلامىيە سەرەككىيەكانىدا توۋشى
تارىكبىنىى كردوۋە، ئەمەش بۆتە ھۆى تىكەلكردنى كارى باش و خراپ! ئەگەر
جىاۋازىى بۆچوون ھەبىت لە مېژوۋى سەرھەلدانى ئەم قەيرانە ھزرىيەدا، ئەۋا
باۋەپم وايە ھەموۋىيەكەنگىن لەسەر ئەۋەى زۆر دەمىكە توۋشى بوۋىن، چونكە
چەند سەدەيەكە ھاتۆتە ئارا، ئەۋەش لە پىگەى پەرەسەندن و كۆبوۋنەۋەى
ھۆكارەكانى قەيران بەھىۋاشى، سروشتى دروستبوون و كردهى فاكتەر و
دىاردەكانى ھزر لە ژيانى گەلان و شارستانىيەتەكانىشدا ھەر وايە .

دەربارەى ھۆكارەكانى ئەم (قەيرانە)ى ئوممەتى ئىسلامى گەياندۆتە ئەم
تەلەزگەيە، ھەندىك لە تويزەران پىيان وايە بەرھەمىكى سروشتىى بونىادى
ھزرگەراىى ئىسلامىيە، چونكە لە ناخى خۆيدا ناتەۋاۋىى تىدايە و ئەم ناتەۋاۋىيەش
كاتىك لەم سەردەمەدا دىتەۋە ئارا ۋەك ئىفلاسىكى سروشتىى خۆى دەنوۋىنىت!
دىارە ئەمەش لە دىدگەى ئەۋانەۋە .

بەلام بە پىچەۋانەى ئەمانەۋە ھەندىكى تر پىيان وايە كە ئەم كىشەيە كارىگەرىى
چەند فاكتەرىكى نامۆ و نارپەسەنە لەسەر ھزرگەراىى ئىسلامى، كە لە دەرەۋەى
خود و سنوۋرەكانەۋە سەپىنراۋە .

لە كاتىكدا بۆچوۋنى يەكەم بە ھەلە دەزانم و ناشتوانم بەلى بۆ دوۋەمىش بگەم،
ئەۋا پىم وايە ئەۋ كىشەيە بۆ چەندىن فاكتەر دەگەپىتەۋە، ھەندىكى بە خۆشى بىت
يان ناخۆشى بەسەرماندا سەپىنراۋە و ھەندىكىشى لە خۇمانەۋەيە، بەلام لە
ناتەۋاۋىى سروشتى خۇمانەۋە نىيە، بەلكو كە مترخەمىكردنمانە لە ۋەگەرخستنى

ياسای نوځوازی و پښو شوینه پښوښته کانی نوځوازی. هندیکیشی هزریه و هندیکی تری ماددییه: ئابووری و کومه لایه تی... هتد گه لیک پښگر و بهریه سستی کوتوپری و فاکتهر تووشی سه رچاوه جه وهه ری و خاوینه کانی هزری ئیسلامی بووه و نه و پښگرانهش له هه ردو سه رچاوه ی دهره کی و ناوځوی تی دایه... ئیدی هه موو نه م فاکته رانه بوونه ته هو ی دروستبوونی (قهیرانی) هزری نیو عه قلی موسولمان و ئوممه تی ئیسلامی.

ئه وه ی شایانی باسه که هه سته کردن به م قهیرانه و پرسیارکردن له سهه هۆکاره کانی و راجیایی له وه لامة کاندایه شتیکی نوی نییه، ئه وه تا هه ر له گه ل بیدار بوونه وه ی ئیجتیهادی ئیسلامی به شیوه یه کی سه ری هه خو له لایه ن هه ندیک زانای گه وره وه سه ری هه لداوه، وه ک: پښه و غه زالی (٤٥٠ - ٥٥٠ ک، ١٥٨ - ١١١١ ن)، العز بن عبدالسلام (٥٧٧ - ٦٦٠ ک، ١١٨١ - ١٢٦٢ ن)، القرانی احمد بن ادريس (٦٨٤ هـ - ١٢٨٥ ن)، ولی الله دهلوی (١٦٩٩ - ١٧٦٢ ن)، الشوکانی محمد بن علی (١١٧٣ - ١٢٥٠ ک، ١٧٦٠ - ١٨٣٤ ن)، هه روه ها له و کاته وه که نه و بانگه واز و بزوتنه وانه له لایه ن زاناکه لیک نویکه ره وه ی ئایینه وه رووی داوه وه ک: محمد بن عبدالوهاب (١١١٥ - ١٢٠٦ هـ، ١٧٠٣ - ١٧٩٢ ن)، السنوسی محمد بن علی (١٢٠٢ - ١٢٧٦ ک، ١٧٨٧ - ١٨٥٩ ن)، المهدی محمد أحمد (١٢٠٦ - ١٣٠٢ ک، ١٨٤٤ - ١٨٨٥ ن)، جمال الدین نه فغانی (١٢٥٤ - ١٣١٤ ک، ١٨٣٨ - ١٨٩٧ ن)... هتد هه ر له و کاتانه وه پرسیار له سهه نه م قهیرانه به رده وامه و راجیایی هه یه له سهه هۆکاره کانی. له و پښه وه راجیایی هه یه له سهه ر پښگه ی تیپه پاندنی و نه هیشتنی فاکتهر و هۆکاره کانی به بووژاندنه وه ی نه م ئوممه ته. هاوکات هه موو یه کده نگن له سهه نه وه ی نه م قهیرانه

هۆكاری سه ره كیی قه یران و ته له زگه ی ئوممه تی ئیسلامه و نیشانه ی ئاشكرای چه قبه ستوویی و دواكه وتنه تی.

ئه گه ر مێژوو و هه لۆیستی بیداریی ئیسلامی و ئیجتیهادی ئیسلامی به رامبه ر قه یرانی هزری ئیسلامی و ته له زگه ی ئوممه تی ئیسلامی به و شیوه بێت كه باسمان كرد، ئه وا پێویسته یه كده نگ بین له سه ر زه رووره ت و گرنگی به لكو واجببوونی ئه وه ی كۆمه لێك له بیرمه ندانی ئوممه تی ئیسلامی ئه م سه رده مه هه ستن به دارشتنی ئیسلام به شیوه یه ك كه ببێته جیگه وه یه كی شارستانیانه ی نمونه رۆژئاوا ییه كه، به رانه ر هێرشه ی نمونه تازه ها توه كان و ئه و نمونه هه بوه ستیته وه كه زال بوون به سه ر به شیكی زۆری كه رتی گرنگی واقیع و هزری ئه م ئوممه ته دا، هه روه ها ببێته جیگه وه ی بیری ئه و دواكه وتنه ی كه بوه ته میراتییه ك بۆمان و توانا كانی ئوممه تی ئیسلامی لاواز ده كات و پێگه ی داھێنان و به ره و پێشچوونی لی ده گریت. پێویستیشه بیرمه ندانی موسولمان پێنیشانه كانی ئه و جیگه وه شارستانییه ئیسلامییه به روونی دیاری بكن و هك پێبه رێكی كار كردن له چوارچۆه ی پێنيسانسیكی ئیسلامیدا و له بواره جیاوازه كاندا. ئه مه ش له سه ر هه موو بیرمه ندان پێویسته، چ ئه وانه ی پێیان وایه قه یرانه كه به پله ی یه كه م هزرییه و باوه ریان وایه ته نها ئه م بواره ش شایسته ی تێكۆشان و خۆماندوو كردنه، یان ئه و بیرمه ندانه ی گرنگی و له پێشتر بوونیان به بواره كانی تر داوه، چ رامیاری بووبی یان ئاكارای. كه واته به نیسه بت هه موو لایه نه كانه وه ناتوانین ده سه بر داری ئه م (پێبه ری كار كردن) هه بین.

گرنگی و روونی ئه م (پێبه ر - جیگه وه) چوارچۆه ی پێویستییه كانی بووژانه وه ی جیهان و نیشتمان و ئوممه تی ئیسلام تێده په رینیت بۆ بواری (بژارده ی شارستانی) كه هه موو ئه وانه ی سروشت و توندی ئه و ته له زگه یه پێده زانن كه ته نگی به رۆژئاواش هه لچنیوه. دیاره ئه وان مه به ستیان ئه وه نییه له ولاته كانیاندا

نمونه‌ی‌ه‌کی ئیسلامی بکه‌نه جیگره‌وه‌ی شارستانییه‌ته‌که‌یان، چونکه به‌م نزیکانه پیناچیت‌ئه و خه‌ونه یۆتۆپییایی و نمونه خه‌یالییه بیته دی، به‌لام لانی که‌م ئومید هه‌یه بیته پالنه‌ر و کاریگره‌رییه‌ک بۆ به‌هیزکردنی شارستانییتی پوژئاوا تا به‌ره و هاوسه‌نگی و راستبینیی ببات و نه‌هیلایت خۆی و هه‌موو ئه‌وانه‌ی به‌و شارستانییه کاریگه‌رن له‌ مرقایه‌تی داپرنیته‌.

ئاشکرایه که‌یه کبوون و لیکنزیکبوونه‌وه له‌نیوان ئه‌و دیدگه‌ هزریانه‌ی سه‌یری سروشتی ئه‌م قه‌یرانه و پێگای تیپه‌راندنی ده‌که‌ن که‌ هۆکاره‌کانیمان باس کرد- هه‌روه‌ها پینیشانه‌کانی بیداری ئیسلامی _واته‌ پرۆژه‌ی شارستانی ئیسلامی_ که‌ هیوای به‌دیهاونی ده‌خوازین، گه‌لێک سوودی هه‌یه ... گرنگترین سوودیشی کۆکردنه‌وه‌ی هه‌وله‌کان و یه‌کخستنی ئه‌و وزه‌ هزریانه‌یه‌ پیشه‌وایه‌تی بزووتنه‌وه‌ی پینیسانسی ئیسلامی ده‌کات، چونکه ئه‌و دابه‌شبوون و په‌رته‌وازه‌بیه‌ی ئه‌مپرو توشی وزه‌ و کرداره‌کان بووه‌ چ له‌نیو ئیسلامیه‌کاندا و چ له‌نیوان ئیسلامی و له‌مانیه‌کاندا بوویه هۆی ئه‌وه‌ی وزه‌ی ئومه‌تی ئیسلامی سفر بکاته‌وه، چونکه هه‌ریه‌که و له‌ ئاراسته‌ی پیچه‌وانه‌ی ئه‌وی تره‌وه‌ پای ده‌کیشیت.

هه‌روه‌ها لیكۆلینه‌وه له‌و قه‌یرانه به‌مه‌به‌ستی وانه و په‌ندوه‌رگرتن له‌وه سه‌رنه‌که‌وتن و بیئومیدییه‌ی توشی چه‌ندین بانگه‌واز و بزووتنه‌وه و چه‌ندین نه‌وه بووه له‌ کاروانی هه‌وله‌کانی بووراندنه‌وه‌ی ئیسلامیدا، له‌ کاتی‌کدا دلگه‌رمیش بوون بۆ گۆرپانکاری، به‌لام کیشه‌که‌یان ئه‌وه بووه ئیجتیهاد و نوێگه‌رییان له‌ هزری خۆیاندانه‌کردوه، به‌ شپۆه‌یه‌ک شاره‌زای واقیع بیته و به‌ شپۆه‌یه‌کی ئیسلامی دایرپێژیته‌وه و جووله‌ی واقیعییش بخاته نیو چوارچۆیه‌ی پپۆه‌ره‌کانیه‌وه، واته دیدگه‌یه‌کی روونی نه‌بووه . لیكۆلینه‌وه له‌وه‌ولانه‌ی له‌پیناوا بوورانه‌وه‌ی نوی له‌ میژووی ئومه‌ته‌که‌ماندا دراوه، هه‌ر له‌ (وه‌هابیه‌کان) هه‌و بۆ (سنووسیه‌کان) و (مه‌هدیه‌کان) و بانگه‌وازی جه‌ماله‌دینی ئه‌فغانی و بزووتنه‌وه‌که‌ی _کۆمه‌کاری

ئىسلامى_ تا دەگاتە (براىانى موسولمان) و لىكەوتە و بەرھەمەكانيان. ھەرودھا لىكۆلئىنەوھش لەو كەوتن و نوشوست و بئومىدىيەى لەم مئژووھماندا ھەيە _سەرەپراى دەسكەوتە ئەرئىنيە گەرەكانى_ ئۇم توئىژىنەوھيە ئۇو پراستىيە يەكلا دەكاتەوھ كە پىكھاتن و پەنگگرتنى ئىسلام وھك جىگرەوھيەكى شارستانی و پرونى پىنیشانەكانىشى وھك پىبەرى كارکردن بەو ئىعتىبارەى كە پىشپەوئىكە شوئىنكەوتەكانى درۆ ناكەن و تەنھا پىگەيەكيشە بو ئوھى گەرانەوھى جەماوهرى ھاوچەرخ بەرەو ئىسلام لە شكستىكى نوئى و پەنجبە خساربوونىكى حەتمى پيارئىزىت!

يەككە لەو لوتف و مېھرەبانىيانەى خواى گەرە لەگەل ئۇم ئوممەتەدا كروويەتى، ئوھيە كە پاراستوويەتى لەوھى ھەموو تاكەكانى لەسەر گوپرايى كۆ بنەوھ و يەكدەنگ بن، جا بوئە تەنانەت لە خرابترىن دۆخەكانى چەقبەستوويى و پاشەكشە و دواكەوتندا، ھەر كۆمەلئىك ھەبوون لەسەر پىگە و بەرنامەى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىت) لاىان نەداوھ، بەلئى زۆر جار پووناكىي پىگەى موسولمان كز بووھ، بەلام نەكوژاوتەوھ، بىگومان پىغەمبەرمان (دروودى خوداى لەسەر بىت) دەبارەى ئۇم تايبەتمەندىيەى ئوممەتى ئىسلامى فەرموويەتى: "تا ئو پۆژەى قىامەت دىت بەردەوام كۆمەلئىك لەم ئوممەتەى من لەسەر حەق دەمىننەوھ و دوژمنايەتىي دوژمنان زىانيان پى ناگەيەنىت."

ئىمەش باوھەرمان واىە كە ئۇم تايەتمەندىيە پەيوەندىي بەوھوھ ھەيە كە شەرىعەتەكەمان و پىغەمبەرەكەمان (دروودى خوداى لەسەر بىت) كۆتا شەرىعەت و

^۱ رواه الإمام مسلم.

کۆتا پیغه مبهرن، هر بۆیهش خوای گه وره لادانی سه رتا پایی له م ئوممه ته دور خستوو ته وه، چونکه نه گهر شتی وا پروو بدات، پیویستی به پیغه مبهری نوێ ده بیته، به لام مانه وهی کۆمه لێکی وه ها، هه لاواردنی که له ریسیای هه مه گیری گرفتار بوونه که! واته نه وه ناگه یه نیته که به رنامه ی ئیسلام له ده سه لاتدا بیته و ئوممه تی ئیسلامی په یامی جینشینی خودای گه وره به جی بینیت و نه رکی شایه تبوونی به سه ر خه لکه وه به و شیوه به جی بهینیت که خوای گه وره فه رموو یه تی: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِّتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا﴾ البقره ۱۴۳. واته: "به م شیوه یه ئیوه مان کردوو ته ئوممه تیکی میانپه و، تا بنه شایه ت به سه ر خه لکیه وه و پیغه مبه ریش بیته شایه ت به سه رتانه وه."

ئا لیره وه گرنگی دۆزینه وهی نه و ریگه یه ده ست پی ده کات که نه و گروپه هه لاواردراوه ی به لگه یه له سه ر وازهینانی زۆربه ی خه لکی له ئیسلام بگۆریت بۆ نه و ریسیایه ی نه م پروگرامه ی ئیسلام ده کاته ریبه ر و چرای پرشنگذاری نه م ئوممه ته له سه ر ریگه ی راستی په روه ردگار.

نه گه ر نه و هۆکارانه ی ئاماژه مان پی دان به س بیته بۆ به دیهینانی هاوارییمان له سه ر گرنگی و زه رووره تی چاره سه ری (قهیرانی هزری ئیسلامی)، نه و پیویسته نه م هاوارییه بگۆزریته وه بۆ هاودهنگی له سه ر زه رووره تی گرنگیدان به (میتۆد). میتۆد واته ریگه ی کارکردن، به لکو له زاراوه ی زمانی عه ره بیدا به واتای (ریگه ی راست) نه ک ریگه به واتا په هاکه ی یان هه ر ریگه یه ک!

له م بابه ته ی ئیمه شدا مه به ستمان لی: ریگا و سیستم و چوارچێوه ی فه رمانپه و و کۆکه ره وه و په یوه سستدار و ریخه ری نه و پینیشانانه ی شوین و پیگه ی مرۆف له م گه ردوونه دا دیاری ده کات. په یامی هه بوونی په یوه ندییه کانیه تی به بیگانه کانه وه، چاره نووسی رۆژی قیامه تیه تی. لیره وه گرنگی دیاریکردنی

رېښيشانه كانى ده ست پى ده كات، وهك دهر وازه يه كى زهر وورى بو دارپشته وهى
ئىسلام، وهك نمونه يه كى شارستانى بو مروقى موسولمان و نوممه تى ئىسلامى،
واته بو چاره سهرى قه يرانى هزرى به روونكر دنه وهى رېښيشانه كانى نه و پروژة
شارستانى يه نه گهر نوممه تى ئىسلامى بيگرته خوى و بيخاته نه ستوى خوى و
دلسوز بيت بوى و بيخاته بوارى كرداره وه، نه و له و ريگايه وه له دواكه وتنى بو ماوه
و ژيرده ستى سهر پيئراوهى دهر وه رزگارى ده بيت، ئيدى ههر دوو كاروبارى ژيانى
دونيا و قيامه تى به باشى بو به پيوه ده چيت.

ئاشكر اشه كه نه م نه ركه - واته نه ركى ديارى كردنى رېښيشانه كانى ميتودى
ئىسلامى به ته ووى جياوازه له نه ركى نه وانهى باس له (پروگرامى ئىسلامى) ده كه ن
و داواى ده كه ن له و بانگ خوازانهى هه ول بو به ئىسلامى كردنى ژيان نه دهن له و
ژينگه يه دا موسولمانانى تيدا ده ژين، هه روه ها جياوازه له نه ركى ديارى كردنى
ميتوده كانى تويزينه وه له لقه كانى مه عريفه و زانسته جياوازه كاندا، چونكه ناسينى
قه يرانى هزرى ئىسلامى و ده ستوپه نجه نه رمكردن له گه ل رېښيشانه كانى ميتودى
ئىسلاميدا _ له چا و پروگرامه ئىسلامى يه كان و ميتوده كانى تويزينه وه، چ پسيوچ و چ
تاييه ته كان_ وهك پيشه سازى يه قورسه كان و پيشه سازى گورپينى ماده
سه ره كييه كان و پيشه سازى يه كه ره سته كانى به ره مه پينان وه هايه له به رانبه ر
پيشه ي پيشه سازى يه سوو كه كان و پيشه سازى يه كه ره سته كانى ژيانى پوزانه .
نه مه ش له كاتيكدا هزر وهك يه كيك له پيشه سازى يه كان سه ير بكه ين - نه مه ش
كارى كى دروسته - هه ول كه كانمان بو ده ستوپه نجه نه رمكردن له گه ل رېښيشانه كانى
ميتودى ئىسلاميدا نه و دهر وازه يه كه ده مانگه يه نيته به نه گه رى دارپشته ئىسلام
وهك نه لته رناتيفيكي شارستانى، نه مه ش يارمه تى نه و كه سانه ده دات كه له كارى
ئىسلاميدا سه رگه رمن پروگرامى ئىسلامى له كايه جياوازه كاندا دابنين و ميتودى

تويژينه وهى جوزئى و پىسپور دابنئىن، كاتىك مەرج و ئىمكاناتى گونجاويان بۆ دەره خىسەت، ھەولئى ئىمە بۆ دارشتنى مېتۆدى ژيانى ئىسلامىيە، (مېتۆدى دايك) - گەر دروست بېت ئەو دەستەواژە يە بەكار بھىنئىن _ كە ئەو ھەش دەمانگە يە نېتە دارشتنى ئىسلام ھەك پىرۆژە يە كى شارستانى، لە گەل (پىرۆگرامە قوناغىيە كان) ى بۆ گۆرپىنى واقع و (مېتۆدى تويژينه وهى) لە مەعريفە و زانستە كاندا.

لە كاتىكدا كە ئەركى ئەم پەرتووكە مان ديارى دەكەين، پىويستە ھەلامى ئەم پىرسيارە بدەينە ھە:

- ئايا ئەم كارەى ئىمە، كە تويژينه وه لەسەر رېنئيشانە كانى دەكەين، مېتۆدىكە بۆ ھزريان مېتۆدىكە بۆ ژيان؟

بەم پىرسيارە ھەلام دەدەينە ھە! ئايا جياوازىي لە نىوان ھزرى ئىسلامى و ژيانى ئىسلامىدا ھەيە؟ تا جياوازىي ھەبېت لە نىوان مېتۆدى ھەريەك لەم دووانە دا؟

ھەركات ھزرى ئىسلامى ناتەبا بوو يان دابراو بوو لە ژيانى ئىسلامى، ئەوا چالاكى خۆى لە دەست ئەدات و ژيان بەجى دەھىلئىت و پاش دەسبەردار بوونى بەشوين ھزرىكى نويدا دەگەرپىت. بە ھەمان شىوھەش ئەگەر ژيانى ئىسلامى ناتەبا بوو لە گەل ھزرى ئىسلامىدا، ئەوا رېگەى ئىسلامىيونى ون دەكات و دەكە وئتە چالى پىوھر و چوارچىوھ و وئنا نائىسلامىيە كانە ھە لە پىووى عەقيدە و شەرىعەت و شارستانى و پەوشتە ھە، كەواتە پىويستە ھزر و ژيان لە پىرۆگرامى ئىسلامدا دەستلەملان بن و پەيوەندى مېتۆدىشيان نەپساوھ بېت، بەلام ئەو جياوازىيە ئەوھ ناگە يە نېت كە تايبەتمەندى و پىسپورىي ھەبېت لە پىرۆگرامى ھزرى ئىسلامى و ئەو ژيانەدا كە ئىسلام بۆ موسولمانانى پىشنيار دەكات.

كاتىك باسى ھزرى ئىسلامى دەكەين، دەبى ئەوھ بزائىن كە يەك پىرۆگرامى نىيە، بەلكو چەندىن پىرۆگرامە ھەمووى لە ئىسلامىيە كەيدا ھاوبەشە، بەلام ھەريەكە و تايبەتمەندى خۆيشى دەپارىژىت و ناتەبايى و دژايەتتى لە گەل ئەوانى تردا نىيە،

هر وهك چۆن زانست و هونه ر و ئادابه ئىسلامىيەكان پەنگى ئىسلاميان گرتووه و
 تايىبەتمەندى خۇشيان ماوه، ھەموو زانايان و پىسپۆرانىش لەسەر ئەم بابەتە
 ھاودەنگن. كەواتە ئىمە پىويستمان بە دروستکردن و ديارىکردن و دارپشتنى
 پرۆگرامەكانى ھزرى ئىسلام ھەيە، بۆ نموونە لە زانستى بنەماكانى ئايىن و
 فەلسەفەى ئايىندا، لە زانستى بنەماكانى فيقھدا و لە ياساكانىدا، لە زانستەكانى
 قورئانى پىرۆز و سوننەتى پىغەمبەردا (دروودى خوداى لەسەر بىت) بەلگۆ لە
 زانستەكانى زمانى ەرهەبىدا، كە زمانى ئىسلام و دەفرو كەرهستەى زانستەكانىيەتى
 - ھەم لە ئايىنەكەيدا و ھەم لە شارستانىيەكەيدا. ھەروەھا پىويستمان بەو ھەيە
 دروستکردن و ديارىکردن و دارپشتنى مېتۆدى ئىسلامى تايىبەت بە زانستەكانى
 پەيوەست بە داد و سرووشتەو، كە بابەتەكانى بە ئامانجە ئىسلامى و حىكمەتە
 خواوھەندىيەكانەو دەبەستىتەو، كە ئەرك و پراكتىزەكردنەكانى بە بەھا و ئاكارە
 ئىسلامىيەكان بەرپۆھ دەبات.

ئىمە لەم بواردە پىويستيمان بە چەند مېتۆدىك ھەيە، نەك يەك مېتۆد. ئەو
 مېتۆدانەش مېتۆدەكانى ھزرن و تايىبەتن بە رېساكانى لىوردبوونەو و تووژىنەو و
 ھەلئىنجانى تايىبەت بە زانست و هونەرەكان.

بەلام پىويستە ئەم مېتۆدانە _بەو پىيەى ئىسلام بواری ھزر و ھەموو بواردەكانى
 ژيانىش دەگرىتەو_ پەيوەندىيان بە مېتۆدى ژيانى ئىسلامىيەو ھەبىت، كە
 ئامانجى ھەموو زانست و ئاداب و هونەرەكانە، چونكە دروستکردن و بەرپاکردنى
 ژيانىكى ئىسلامى كە ھزرى ئىسلامى رۆح و جەستەى بىت، ئامانجى راستەقىنەى
 ھەموو زانستەكانە و ئامانجى ھزرى ئىسلامىيە بەرپاکردنى ژيانىكى ئىسلامىيە لەم
 جىھانەدا، تا لەو پۆھ بگەينە مەنزلى نەمرى.

لىرەو پەيوەندىيە نىوان مېتۆدى گشتىي ھزرى ئىسلامى و مېتۆدى گشتىي
 ژيانى ئىسلامىيان بۆ دەردەكەوئىت. ھەروەھا پەيوەندىيەكانى نىوان مېتۆدى ژيانى

ئىسلامى و ميتۆدە تايىبەتمەندەكانى زانستە جياواز لە ئىسلامى و ئايىنىيەكان و
هونەرەكانى واقىع و ژيانى ئىسلامى.

لەم ئامازانەوہ كە دۆزەكەمان بۆ ديارى دەكەن، دەمەوئت ئەوہ بلىم كە ميتۆدى
هزرى ئىسلامى گەرەنتى ژيانىكى ئىسلامىيانە دەكات بۆ ئەوانەى ئەم ميتۆدە
دەخەنە بوارى پراكتىكەوہ و كارى پى دەكەن، ئىمەش نامانەوئت بەو شىوہى
ميتۆدى ئىسلام دەيەوئت ياسا و ريساكانى ميتۆدە جوزئىيەكانى زانستە
جياوازەكان ديارى و پوون بكەينەوہ. بەلكو باس لە ميتۆدى گشتگر دەكەين، كە
لە هزر و پراكتىكدا دايەنەمۆى ژيانى ئىسلامىيە، گەرچى كارى سەرەكيشى
ريساكانى ليوردبوونەوہ و ھەلئىنجان و توئزىنەوہ لە زانستە جياوازەكاندا نىيە،
بەلام ئەو رينيشانانەى لە چەند لاپەرەى داھاتودا باسى دەكەين، كلىلى
پوونكردنەوہى و دەروازەى گەشتن و پىوہرى بناغەى و گشتى و سەرەكيبە لە
بوارە جياوازەكانى ئەم ميتۆدە جوزئى و خاوەن تايىبەتمەنديانەى ئەم زانست و
ئاداب و ھونەرانە.

بىگومان ميتۆدى هزرى ژيانى ئىسلامى كە سەرچاوەكەى خودايىيە و بابەتەكەى
مروئىيە، ئەوہش پىوہرى ئىسلامىبوونى ژيانە، بە ھەموو زانست و ئاداب و
ھونەرەكانىيەوہ. ئەگەرچى كارى داھىنان و دارپشتنى ياساكانى ليوردبوونەوہى
تايىبەت بە ھەموو زانستەكانى ئىسلام و موسولمانان نىيە، بەلام دەيەوئت ببىتە
دەروازەيەك بۆ دارپشتنى ئەم ميتۆدە جياواز و خاوەن تايىبەتمەنديانە لە رىگەى
نوخبەى زانا و پسپورى بىرمەندى موسولمان لە ھەريەك لەم زانستانەدا، ئەوہش
ديارىكردى ماھىيەت و ئەرك و پىگەى ئەم ميتۆدەيە لەنئو ميتۆدە جوزئى و
پسپورىيەكانى زانستە ئىسلامىيەكاندا، كەواتە ميتۆدىكى جىگرەوہى ميتۆدە
جوزئى و پسپورەكانى زانستە ئىسلامىيەكان و شارستانىيەتەكەى نىيە، بەلكو

میتۆدی هزری ژيانی ئيسلاميه كه له دارشتن و دروستبوونی میتۆدی ئەم زانستانەدا ناتوانین دەستبەرداری بێن.

بەلام... لەم پێشەکییەدا و پێش ئەوەی بچینه نۆو ناسینی پێنیشانەکانی ئەم میتۆدە ئيسلاميه‌دا، پێویستە وەلامی ئەم پرسیارە بدەینەو:

- ئایا ئوممەتی ئيسلامی میتۆدیکی تایبەتمەندی هەیە که جیاواز بێت له میتۆدی ئوممەتەکانی تری خاوەن شارستانی؟ ئیمە دەلێین (بەلێ) گەرچی له گەل بەلگەکانی وەلامەکه ماندا ئاماژە دەکهین بۆ دیارترین راستییه بابه‌تییه‌کانی.

سەرئێجی وردی واقعی میتۆدی زانست و هونەرەکان فرەیی ئەم میتۆدانه‌مان بۆ پروون دەکاتەو له گەل فرەیی ئەم زانست و هونەرانه‌دا. ئەو هەتا میتۆدی زانسته سروشتییه‌کان که باس له مادده و دیارده گەردوونییه نه‌گۆرەکان ده‌کات، جیاوازه له میتۆدی زانسته مروییه‌کان که باس له دەروونی مروّف و دیارده کۆمه‌لایه‌تییه ئالۆز و جیاوازه‌کان ده‌کات، به پێی گۆرانی پێکهاته‌کانی دەروون، ناکریت ئەو میتۆدانه‌ی یارمەتی ویناکردنی (جیهانی غەیب) دەدات هەمان ئەو میتۆدە بێت که له رێگه‌یه‌وه وینا و لیکۆلینه‌وه‌ی پێی ده‌که‌ین له‌سه‌ر جیهانی بینراو (شه‌هاده). میتۆدەکانی زانسته‌ه‌قلییه‌کان جیاوازن له میتۆدی هونەر و ئادابه‌ ده‌نگی و بیسراو و بینراوه‌کان.

پاستی و زه‌رووره‌تی ئەم واتایه‌ کاتیك پروون ده‌بێته‌وه که لی‌ره‌دا باسی ئەم میتۆدە ده‌که‌ین که هەركات په‌یره‌ومان کرد، (مرقیکی ریکوپیک) مان پێی ده‌به‌خشیت - به‌ واتا شارستانی و کۆمه‌لایه‌تییه سه‌رتاپاگیره‌که‌ی گەرچی سه‌رچاوه‌که‌ی لای په‌روه‌ردگاره‌وه‌یه، به‌لام هەر میتۆدە و بابه‌ته‌که‌شی مروّفه، بابه‌ته‌که‌ی: هزر و زانست و هونەر و مه‌عریفه‌کانی مروّفی موسولمانه، به‌هەمان شیوه‌ش پراکتیزه‌کردن و چوارچێوه و بابه‌ته‌ ره‌وشتییه‌ تایبتمه‌نیداره‌کانی ئەم مروّفه‌ موسولمانه‌یه له‌ گۆرەپانی پراکتیزه‌کردنی زانسته سروشتییه‌کاندا، که

حەقیقەتی گشتییان هەیه لە جیهاندا. هەر بۆیە میتۆدیکی جیاواز و خاوەن تاییبەتمەندی خۆیەتی، کە ئەم مۆرقە موسوڵمانە جیا دەکاتەوه، عەقیدەکەشی هەر وایە و شەریعەتیکی تاییبەتیشی هەیه کە شارستانیکی خاوەن تاییبەتمەندی سەر بە خۆیان بەدی هێناوه کە شارستانی ئیسلامە.

لە کاتی کدا ئایینی خودای گەورە هەمیشە و لە سەر دەمی ئادەمەوه (دروودی خودای لەسەر بیّت) تا پیغەمبەرمان محمد (دروودی خودای لەسەر بیّت) هەر یەک ئایین بووه، بەلام شەریعەت و میتۆدەکان بەپێی ئوممەتی پەيامەکان و شارستانی تاییبەکان گۆراوه. ئەوهی ئەم راستییەمان پتر بۆ پوون دەکاتەوه و داکۆکی لەسەر دەکات، جیاوازی و تاییبەتمەندی عەقیدە ئیسلامییە پاش ئەوهی جەوهەری یەکتاپەرستی لای گەلانی پیش ئیسلام تووشی لیلی و شیواندن بوو، ئیتر تاییبەتمەندی و جیاپوونەوهی عەقیدە و شەریعەتی ئیسلام لەلای ئوممەت و شارستانی ئیمە هەم عەقیدە و هەم شەریعەت دەگرێتەوه.

کەواتە ئەو یەک ئایینی بنەما جەوهەرییەکانی نەماوه، کە قورئان لەم ئایەتەدا بۆی باس کردوین: ﴿ شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّىٰ بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ﴾ (الشوری ۱۳). واتە: "خودا ئایینیکی بۆ داناوون کە پیشتر بۆ نووحی داناوه و ئەوهش کە لە ریگەیی وەحییەوه پیمان پراگە یاندوویت، هەر وەها ئەوهش کە پیشتر بۆ ئیبراهیم و موسا و عیسا مان ناردووه، مەبەستە کەشیان ئەوه بووه کە ئایین بەرپا بکەن و لەسەر ئەو ئایینەش یەگرتوو بن. ئەم ریگە راستەش بەلای موشریکەکانەوه زۆر سەختە، بەلام خودا خۆی هەر کەسی بویت هەلی دەبژیریت و رینموونی ئەوانەش دەکات کە دەگەرێنەوه بۆ لای خودا " ئەمەش پاش ئەوهی عەقیدەیی یەکتاپەرستی لە لاھوتی پەيامە پێشوووەکاندا شیوینراوه و هەلەیی تیکەوتوو. لە ئەنجامدا فرەیی

بیروپا و جیاکاری له شهریهت و میتودهکاندا دروست بووه، هر وه کورئان بۆمان باس دهکات و دهفهرمیت: ﴿ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴾ (٤٨)

المائده ٤٨. واته: "ئیمه قورئانمان بۆ دابهزاندوویت، که هه موو پاستیهکی تیدییه و باوه پری به په رتووکه ئاسمانیه کانی پیش خوی هه یه و چاود پرییشی دهکات، توش ئه ی موحه ممه د به پیی ئه وه ی خودا ناردوویه تیه خواره وه داوه ری له نیویاندا بکه و شوین ئاره زوو ه کانیان مه که وه و شوین ئه و پاستیه بکه وه که بۆت هاتوو، بۆ هه ریه ک له ئیوه و خاوه ن په رتووکه کانی تر پیگه و به رنامه و پرۆگرامی جیا و زمان داناو، گهر خودا بیویستایه، هه مووتانی ده کرده یه ک ئوممه ت، به لام ده یه و پیت له و شته دا تا قیتان بکاته وه که پیی به خشیون، پیش برکی بکه ن له کاره خیره کاندا، هه مووتان هر بۆ لای خودا ده گه رینه وه و پاستی و دروستی ئه و شتانه تان پیی ده لیت که راجیاییتان له سه ری هه بوو له دنیا دان" له کاتیکدا ئیبن عه بباس (په زای خودای لی بیئت) وه سفی میتودی ئیسلامی، میتودی پیغه مبه رایه تی ده کات و ده لیت: بریتیه له پیگه و به رنامه ی ژیا نی پیغه مبه ریتی^١ ئه و هه موو ئه مانه شایه تی ئه وه ئه دهن که جیا بوونه وه و تایبه تمه ندی میتودی ئیسلامی به پیی تیبینی و سه رنجی ورد له واقیعدا بوونی هه یه و ویستی خودا وه ندیشی له سه ره و نایه ته کانی قورئانی پرۆزیش باسیان لیوه کردوه .

که واته ئیسلام میتودی تایبه تمه ندی خوی هه یه، که میتودی شهریه ته و سه رچاوه که ی په ره ردگاره و بابته که ی مرۆفه، له بهر ئه وه ی ئیسلامیش

^١ رواه البخاری.

ئاينىكى كۆگرە، تۈنۈپتە تى لە واقىق و ژيانى مۇقايە تىدا كارىگە رىيە كى كۆگرانە
 و تەواكارىيانە دابنىت، ھەر بۆيە عەقىدە و شەرىعە تەكەى عاتە ئەوھى كە
 خوداۋەند دابناۋە لە بونىادە كەيدا. ۋەك ئەو بەردە ۋە ھايە كە فرې دەدرېتە نېۋ
 ئاۋىكە ۋە ۋە چەندىن بازىنە دروست دەكات و بەرەو فراۋانىيىش دەچن، كە لە راستىدا
 ئەو بازىنە خودى بەردە كە نىن، بەلكو دەرئەنجام و بەرھەمى بەردە كەن و لىيى جىيا
 نابنە ۋە، ئىسلامىش بە ھەمان شىۋە - ۋەك دانراۋىك لە لايەن خوداۋەندە ۋە - كاتىك
 لە دلدا ئارامى گرت و بوۋىە كردار بە دەۋرى عەقىدە و شەرىعە تەكەيدا بازىنە و
 خىشتى دروستبۈۋى كۆشكى شارستانى ئىسلامى بەردە ۋام و گەۋرە دەبىت ۋەك
 ھەۋلىك و داھىنانىكى مۇۋى - نەك دانانىكى خودايى - بەلام لە رۇخ و ئاراستەيدا
 پەيوەندى پتەۋى بە دانراۋى خودايى ۋە ھەيە و بەپىي پىۋەرە كانى ۋە ھى و
 رەنگى خوداپەسەندانە يە. لە رەۋتى شارستانىشدا پەپرەۋى مېتۇدى ئىسلام
 (ئايىن) ۵.

مېتۇدى پىغەمبەرايەتى، كە بۆتە مېتۇدى شارستانى، شارستانىتتېيە كە مان لە
 شارستانىتتېيە تر جىيا دەكاتە ۋە، چونكە خۇي تايبە تمەندى خۇي ھەيە، ئەم
 رېنىشانىيانەش كە جىيا دەكاتە ۋە لەۋانى دى، ھەمان پىۋەرە كانى نوپىۋونە ۋە
 ئەم شارستانىتتېيەن، بۆيە كاتىك كارەساتى دواكەۋتن پۈۋى تى دەكات، ئەۋا
 چوارچىۋە و پەيكەرى بىداربۈۋنە ۋە شەقەستۈۋى پۈۋى تى دەكات، لىرە ۋە
 گرنىگى پەبىردن و چاۋدېرىكردن و دارشتنى دەردە كەۋىت كە دەزانىن گەۋرە تىر
 ئەرك بىرېتتېيە لە دەرھىنانى ئوممەتى ئىسلامى لە ۋە قەيران و تەلەزگە تىدبايە.

ئەم تايبە تمەندى و جودايىەى شارستانىتتېيە ئىسلامى ھەيەتى لە مېتۇدە كەيدا،
 ۋامان لى دەكات نمونەى شارستانى رۇژئاۋايى و مېتۇدە دەستكردە كەى پەد
 بكەينە ۋە - بە ھەردوۋ بەشى لىبرالى و شمولى - ۋەك ھەلۋىستىكى سروسشىمان،
 ئەمەش لە ۋاسا خودايىە ۋە سەر ھەل ئەدات، كە شەرىعەت و مېتۇدە كان جىياۋازن،

سهره‌پای ئه‌وه‌ش که نمونه پوژئاواييه که له دژايه‌تیی پيياز و په‌په‌وه‌ی باوه‌پری ئايينييه‌وه هه‌لقولاوه، ته‌نانه‌ت له شیوه مه‌سیحییه‌که‌شیدا که له هه‌ندیك به‌شیدا شیویئراوه، پاشان شیوه پوژئاواييه‌که‌شی به شیوه‌یه‌که شیویئراوه که له‌گه‌ل یه‌که‌مین شیوه‌ی راسته‌قینه‌ی خۆیدا ناگونجیت، لی‌ره‌وه ئه‌و راستیه‌مان بو دهرده‌که‌ویت که په‌سه‌ندکردنی پيياز ی پوژئاوايی و نمونه شارستانییه‌که‌ی بریتییه له: کۆیلايه‌تی... ژیرده‌ستی... کۆنترۆل و پاشکۆیی شارستانییه و لادانه له پيياز ی باوه‌پدار... نه بووژانه‌وه‌یه و نه پيشکه‌وتنه و نه پزگاربوونه.

ئیس‌تاش... پيش چاودیری و بینینی به‌شیک له و پینیشانانه‌ی میتۆدی ئیسلامی، که ده‌توانین چاودیری بکه‌ین، پيویسته خوینەر ناگادار بکه‌ینه‌وه که ماوه‌ی خه‌لافه‌تی خه‌لیفه‌ی راشید: عومه‌ری کوری خه‌تتاب (په‌زای خودای لی‌ بیت) هه‌لده‌بژیرین، تا وه‌ك قوناغیکی میژوویی و ژینگه‌یه‌کی واقعی پینیشانه‌کانی پراکتیزه‌کردنی ئه‌م میتۆده وه‌رگین، هاوکات سووده‌رگرتن له دريژبوونه‌وه‌کانی که ده‌که‌ویته نیوان (۱۳- ۲۳ ک - ۶۳۴ - ۶۴۴ ز) ئه‌م قوناغه‌شمان له‌به‌ر ئه‌وه هه‌لنه‌بژاردوو که به‌دهیه‌نهری ئه‌م میتۆده بیت، به‌لکو وه‌ك نمونه‌یه‌کی پراکتیزه‌ی داهینه‌رانه و سه‌رسوپه‌ینه‌ر و پيشکه‌وتوو. به‌لام هۆکاری هه‌لبژاردنی ئه‌م قوناغه تا ببیته سه‌رچاوه‌ی چاودیری‌کردنی پراکتیزه‌کردنی میتۆدی ئیسلامی و پيش سه‌رنجدان له هیللی پله‌نوینی (الخط الدياني) کاروانی پراکتیزه‌کردنی ئه‌و میتۆده به‌هه‌رزومیکردنیه‌وه، له پيشه‌وه‌ی ئه‌و هۆکارانه‌دا کۆمه‌لیک تايبه‌تمه‌ندیی ئه‌م قوناغه هه‌یه:

أ - پراکتیزه کردنی میتۆدی ئیسلامی - میتۆدی پیغه مبه رایهت - له ژێر سه رکرایه تی بیهه له (مه عصوم)¹، پیغه مبه ردا نه بووه (دروودی خوی له سه ر بیئت)، تا که سیک بتوانیئت بلیت: ناکریت پیوانه ی له سه ر بکه یین و که سانیک بیگونا ه و مه عصوم نین چۆن شوین میتۆدیک بکه وین که مه عصومیک سه ر په رشتی کردوه و هر کات ئیجتیهادیکی کرد بیئت و نه پیکابیئت، ئەوا وه حی هاتۆته خواره وه و بو ی راست کردوه ته وه، به لام له سه ر ده می پیشه وا عومه ردا نه عیصمه ت ماوه و نه مه عصوم که سه ر په رشتی پیاده کردنی میتۆدی ئیسلام له خو بگریئت.

ب - تاییه تمه ندیی پابه ندبوون به میتۆدی پیغه مبه ره وه و جیبه جیکردنی، ئەوه ش پیش ئەوه ی هیچ دوخیکی چاوه رواننه کراوی به سه ردا بیئت، به تاییه ت ئەو دوخی به شوین یه که م (فیتنه ی گه ورده ا) هات و سه ره تاکه ی له سالانی کو تایی سه رده می خه لافه تی عوسمانی کوری عه فاندا (په زای خودای له سه ر بیئت) سه ری هه لدا.

ج - له گه ل تاییه تمه ندیی کاملبوونی بونیاتنانی ده وله تی ئیسلامی و ده رچوونی له ساده یی واقعی ده وله تی سه رده می پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بیئت) و ئەبو به کری صدیق (په زای خودای له سه ر بیئت) بو ئالۆزی و پیکهاته کانی واقعی ولاته ئازادکراوه کان که پاشماوه ی شارستانیه کۆنه کانی فارس و رۆمه کانیان تیدا بوو، ئەم واقیعه نوییه وای له عه قلی کۆشای موسولمان کرد پتر چالاک بیئت و له ئامانجه کانی شه ریعه ت و گشتگیریه کانی ئەحکامی نو ئی هه لئینجیئت بو ئەو واقیعه نوییه .

ده قه کان به کو تاییه اتنی پیغه مبه رایه تی و کاملبوونی ئاین کو تاییان هات، واقع و ده وله ته که ش ئالۆز بوون و گو ژران، ئیدی عه قلی موسولمانیش که وته ئیجتیهاد له

¹ وشه ی (معصوم) به واتای که سیک دیت به هیچ شیوه یه ک تووشی گونا می گه وره و بچووک نه بیئت. ئەمه ش لای ئەهلی سوونه ت و جه ماعه ت ته نها پیغه مبه ران ده گریته وه (دروودی خویان له سه ر).

پراکتیزه کردن و داهیناندا، به شیوهیه که وای له سهردهمی عومهری کوری خه تباب کرد که بیته نمونهیه کی باش و به لگهیه کی راستگویانه له سهر ئه وهی که میتودی ئیسلامی به که لکی ئه وه بیته هاوشانی پهرسه نندی کات و شوین دهر بچیت، به شیوهیه کیش به ره مه کانی ئه م داهینانه وه که لقوپوی گه شه دار له دره ختی میتودی ئیسلامی پرو به روی پیشهاته کان بیته وه، ئه و دره خته به هیزه ش ئا و له عه قیده ئیسلامیه کان ده خواته وه و ده بیته ئه و پیکهاته و ئاکاره ی دیارترین رینیشانه کانی ئه م میتوده ئیسلامیه ده نوینت که له م په رتو که دا پیی بگه ین و چاودیری بگه ین، هه لبراردنیشمان بو ئه و قوناغه بو ئه وه نییه کیشه و مژاره کانی ئه و سهرده مه بگو یزینه وه بو ئیستامان و واقعی خومان بخه ینه ناو قالبی ئه زموننه کانی ئه و سهرده مه، به لگو مه به ستمان دهر هیئان و دوزینه وهی رینیشانه کانی میتودی ئیسلامیه له نیو قوناغیکی تایه تمه ندی پیش قوناغی لیلبونه، ئه و کاته یه که به لگه مان ده ست که وتوو له سهر گونجانی بو پیاده کردنی پهرسه نندی کرده یی به پیی کات و شوین.

ئه گهر پیش ورد کردنه وهی باسی رینیشانه کانی ئه م میتوده بو مان هه بیته به چروپری باسی ته وه ره کانی نیو چوارچیوهی ئه م میتوده بگه ین، ئه و ده توانین بلین: ته وه ری میتودیکن که له سه رچاوه دا خودایین و له بابه تدا مرویین، به حوکمی کاروباری ئه و مروقه ی که دروستکراوی خودایه کی تاک و ته نه ایه، له جهانه ی کیشدا ده ژی که هه مان ئه و خودا تاک و ته نه ایه دروستی کردوو، مروقیش ئه رکی جینشینی خودا و ئاوه دان کردنه وهی سه ر زه وییه به پیی به نده کانی گریبه ست و په یمانی جینشینی، تا خوی ئاماده بکات بو دیداری په روه ردگار که ی له دواروژدا.

دەتوانىن دەبارەى ئەركى ئەم مېتۆدەش ئەو بلىين كە پوونىيى دىدگەى
ئىسلامى دەردەخات، كە بەئاسانى وەلامە ئىسلامىيەكان دەخاتە پىشچاومان بۆ
پرسىيارەكانى: مرۆڤ لە كوئو ھاتوو؟ چۆن دەژى؟ چارەنوسى بەرەو كوئىيە؟
كەواتە مېتۆدىكى سەرتاپاگىر و كوگىرە، وەك خودى پەيامى ئىسلام،
تايبەتمەندىيى خۆى ھەيە ھەر وەك تايبەتمەندىيى ئىسلام.

اللہ... مرۆڤ... جىھان...

(دەسپىكردن، بەردوامىي پۆشتن، چارەنوس)

– تاكوتەنھايى ئەو خودايەى شايستەى پەرسننە.

– مرۆڤ: جىنشىن.

– گەردوونىكى ژىر بارى ھۆكارە بەدېھىنراوہكان.

– رېڭاكانى ھۆش و مەعريفە.

ته‌نهایی ئه‌و خودایه‌ی که شایسته‌ی په‌رسته‌

له وینای ئیسلامیدا یه‌کتابه‌رستی ئه‌ونده پله‌ی بیگه‌ردی و ته‌جریدی به‌رزه، که نه وشه‌کانمان و نه خه‌یاله‌کانی می‌شکی مرۆف ناتوانن حه‌قیقه‌ت و ماهیه‌ت و زاتی خوداوه‌ند دیاری بکه‌ن، هه‌ر بۆیه جگه‌ له‌وه‌ی بلّین هیچ شتی‌ک له‌ خودا ناچیت و هاوشیوه‌ی نییه، هیچ ریگایه‌کی ترمان نییه بۆ نزیکبونه‌وه له‌ وردترین وینای تا‌کوته‌نهایی خودا و دووری له‌ هه‌ر لیکچوونیک که له‌ دروستکراو و به‌دیهینراوه‌کان بچیت! هه‌ر بۆیه به‌رزترین پله‌ی عه‌قلی موسولمان له‌ پله‌به‌ندی ویناکردنی زاتی خودادا ئه‌و پله‌یه که ئه‌م ئایه‌ته‌ په‌رۆزه‌ی قورئانی تیدا ده‌خوینیته‌وه: ﴿ فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُّكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ (۱۱) ﴾ الشوری ۱۱. واته:

"هیچ شتی‌ک وه‌ک ئه‌و نییه و هه‌موو شتی‌ک ده‌بیسیت و ده‌بینیت." ﴿ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ (۱) اللَّهُ الصَّمَدُ (۲) لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ (۳) وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ (۴) ﴾ الاخلاص ۱-۴. واته:

"ئه‌ی موحه‌مه‌د بلّی: ئه‌و خودایه‌ تاک و ته‌نهایه، پیوستی به‌ هیچ شتی‌کی تر نییه جگه‌ له‌ خۆی، له‌ که‌س نه‌بووه و که‌سی لی‌ نابیت، هیچکه‌سیش هاوشانی ئه‌و نییه." به‌لام دارشتنی وردی مرۆف که‌ بتوانیت ئه‌م راستیه‌ بگه‌یه‌نیت، بریتیه‌ له‌ و‌شانه‌ی سه‌له‌ف که‌ فه‌رموویانه: "ئه‌وه‌ی به‌ خه‌یالی تۆدا بیت، ئه‌وه‌ خودا وه‌ها نییه!" له‌ ژیر تیشکی ئه‌م راستیه‌دا ده‌گه‌ینه ئه‌وه‌ی باوه‌رمان به‌و صیفه‌تانه هه‌بیت که‌ خودا بۆ خۆی به‌کاری هیناوه و ته‌سبیحات به‌ ناوه‌ جوانه‌کانی خوداش به‌ عیباده‌ت ده‌زانین و چاودیری و گرنگیدان و پۆزیبه‌خشی حه‌قیقی به‌ جیهان و په‌روه‌ر‌دگاریتی ته‌نها به‌ خودا ده‌به‌خشین. ئه‌مه‌ش پزگاریبونی مرۆفه‌ له‌ به‌ندایه‌تی بۆ جگه‌ له‌ خودا له‌ هه‌ر ده‌سه‌لتداریکی مله‌ور و هی‌زی ماددی و ئه‌فسانه‌ و هه‌مه‌کان. کرۆک و لووتکه‌ی پزگاری لی‌ره‌دایه‌ که‌ هه‌موو کۆته‌کانی مرۆف

ده پسيښت، شهريعه ته كه شى مرؤف نازاد ده كات له كوت و به ندى عه قلى و لاوازيى
هه نگاوه كانى!

ويانا كرنى ئيسلامى زور به وردى و قوولى كارى له سهر يه كتاپه رستى زاتى
خودادا كردووه، له عه قلى موسولماندا هه موو جوړه ليكچوون و ليكچواندن و شيوه
و هاوشيوه بوونىكى به ربه ست كردووه له گه ل خوداى گه ورده دا، چونكه جگه له
خوداى تاكوته نها، هه موو شته كانى تر له سهر دوانه يى و جووتى و كووبونه وه و
هاوبه شى وه ستاون، مانه وه و به رده و اميى هه ر زيندوويه كه به واتا يه كه له واتاكان
له سهر ريسا و فهلسه فهى جووتگيرى وه ستاوه: ﴿ وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ ﴾ -
الذاريات ۴۹. واته: "له هه موو شتيك نير و مى حمان دروست كردووه." ﴿ سُبْحَانَ
الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُثْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ﴾ يس ۳۶. واته:
"پاكوبيگه ردى بو ئه و خودايه ي جووتى له هه موو رووه كه و دره خت و خودى
مرؤفه كان و له و شتانه ش دروست كردووه كه نايزانن و نايناسن." هه روه ها له سهر
كووبون و سوود به يه كدى گه يانندن و هاوكاري كرنى دهسته جه معى وه ستاوه: ﴿ وَمَا
مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَلُكُمْ مَّا فَرَطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ
ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴾ الانعام ۳۸. واته: "هه رچى به سهر زه وييدا ده پروات و هه ر
بالنده يه كيش كه به باله كانى ده فرپت، كومه ليكن وه كه ئيوه، به لام خوداى
به ديهيتر ته نهايه و پيويسى به جووت و هاوبه شى و هاووينه يى و ليكچوون و
كووبونه وه ي له گه ل شتيكى تر نيهه."

ميتودى ئيسلامى به م يه كتاپه رستيه خوى جيا ده كاته وه له ميتود و شهريعه ت
و نايين و فهلسه فه نائيسلامييه كان، تيگه شتنى هوشيارانه ي ئيسلامييه كان له م
تاييه تمه ندييه و به گه رڅستنى ده بيته هوى نه هيشتنى ئه و ليلى و ناروونيه ي
له نارادايه و خاوينى و بيگه ردى يه كتاپه رستى ده پارزييت، تا ئه م ئاكاره ي ميتودى
ئيسلامى به رده وام بمينيته وه به هه موو وزه و توانا و كاريگه ريه كه يه وه مرؤف له

كۆيلايه تى بۇ غەيرى خودا پزىگار دەكات، كه واته سيفه تى مېتودىكى شارستانىيە و به پلەى يەكەم هەول ئەدات بۇ دارپشتن لەپىناو مرقۇقىكى ئازاددا، هەروەھا مژارىكى تيورى نىيە كه تەنھا مرقۇق فىرى ويناكردنى زاتى خودا بكات.

ئەو لىلى و شيواندەنى تووشى عەقىدەى تەوھىد بوو لە مەسىحيەتدا، چ ئەوەى لە (غەنوصىيە كان - بانئىيە كان)ى پۇژھە لاتەوہ چ ئەوہى لە (ماددىيە تى - بتپەرستى) پۇمانى - گرىكيەوہ هاتووہ، سەرەتايەك بوو بۇ نەمانى يەكتاپەرستىيى خاوين لە ويناكردنى عەقىدەى مەسىحيەتدا، ئەمەش واى لە مەسىحيەتى پۇژئاوايى و پۇژھە لاتى كردووہ كه لە يەكتاپەرستىيى خاوين و بىگەرد دوور بكەويتەوہ، ديارە ئەم دابراشەش كاتىك دروست بوو كه لايەنگرانى عەقىدەى ئارىؤس (۳۳۶م كۆچى دوايى كردووہ) كه بە ئارىؤسى^۱ ناسرابوون، لە كۆرى (كۆنستانئىنقى) سالى ۳۸۱ز ئىدانه كران. لاوازيوونى تەوھىد، لاهووت و كەنيسە و مرقۇقى مەسىحيى نەرم كرد تا بەرەو پەرستنى ماددە و سامان و پەرستنى كەسانى تر و دەسەلاتى پياوانى ئايىنى مەسىحي و پراھىبە كانيان و بوويە گوشە يەك لە

^۱ ئارىؤسى: ئەو ئاراستە يەى ئايىنى مەسىحيەتە كه باوهرپيان بە تاكوتەنھايى خودا ھەيە، ئارىؤس بە دامەزىنەرى دەزانئىت، پاجىباي لەسەر سالى لەدايكجىوونى ھەيە و دەوترىت: ۲۰۶ يان ۲۷۰ يان ۲۸۰ز لەدايك بووہ و لە ۳۳۶ز كۆچى دوايى كردووہ، سوودى لە زانيارىيەكانى ھەردو قوتابخانەى ئەنتاكيە و ئەسكەندەرىيە وەرگرتووہ، تايبەتمەندى باوهرپى ئارىؤس ئەوہ بووہ كه باوهرپى بەوہ نەبووہ عيسا پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىت) خواوہندىتى تىدا بىت و پىي وا بووہ كه خودا تاكوتەنھايە و لە كەس نەبووہ و كەسشى لى نايىت و ھەموو گەردوونى دروست كردووہ، تەنانت وشەى (عيسا)ش بەشيك نىيە لە جەوھەرى خودايى. كۆرى(نىقىە - نىكيە) كه لەسەر داواى كۆنستانئىنقى ئىمپراتور لە سالى ۳۲۵ز دا بەسترا و دزايەتتيان بۇ ئارىؤسى و بىر و شوپىنگەوتووانى دەپرئى، بەلام لە كۆرى (قودس) پاش دە سال پىشتىوانى لى كرا، بەلام پاش كۆرى كۆنستانئىنقى لە ۳۸۱ز دا بەھۆى مردنى ئەوہى يەكەمى لايەنگرانى و چەوساندنەوہى بانگخوازانى لەلايەن دەولەتى پۇمانىوہ لاواز بوو، لە (ياساى باوهرپى)دا كه كۆرى نىقىيە لە سالى ۳۲۵ز دا داينا بوو، باوهرپى ئارىؤسىيەكانى بە كوفەر و بىدعە دانابوو. بروانە(دائرة المعارف) - بە سەرپەرشتىيى افرام البستانى - چاپى بە يرووت - ۱۹۵۶ز.

شارستانی پۆژئاوای ماددی و پاشماوهی بته‌رستی یۆنانییه کۆنه‌کان تیکه‌لی ده‌ماره‌کانی بوو. عبدالجبار بن أحمد (٤١٥ك - ١٠٢٤ن) که گه‌وره‌ی قازییه‌کانی سه‌رده‌می خۆی بووه، راستی کردووه که هه‌ستی به‌وه کردووه مه‌سیحییته‌ی پۆژه‌لاتی گۆرانی به‌سه‌ردا هاتووه و ده‌لێت: "کاتیک مه‌سیحییته‌ی چووه پۆما، پۆما سه‌ر نه‌که‌وت، به‌لکو نه‌صرانیته‌ی بوویه پۆمانی!"

گه‌وره‌ترین و یه‌که‌مین و پشتیوانی هه‌میشه‌یی مرۆف بۆ پاراستنی مرۆف له‌ لاوازی و ته‌سلیمبوون به‌ هیزه‌کانی غه‌ریزه و ئاره‌زووه ناوه‌کییه‌کانی و هیزه‌کانی مادده‌ و دیکتاتۆری ده‌ورو به‌ری، ئه‌م پشتیوانه‌ پارێزه‌ره و په‌ناگه‌ دلنیا ییبه‌خشه‌ و فریاگوزاره‌ هاوکاره‌، بریتییه‌ له‌ باوه‌ربوون به‌ خودای تاک و ته‌نها، هیزی سه‌رووی هیزه‌کان، به‌لکو به‌دیهنه‌ر و زاله‌ به‌سه‌ر هه‌موو هیزه‌کانی گه‌ردووندا. لی‌ره‌وه‌ و به‌م شیوه‌ی یه‌کتاپه‌رستی له‌ خوداوه‌نیتیدا و شایه‌تیدان به‌ (لا اله الا الله) و بانگی: (الله اکبر) ده‌بێته‌ گه‌وره‌ترین وزه‌ی به‌رده‌وام و کرداری بۆ پزگارکردنی مرۆف و په‌هاکردنی وزه‌ کاراکی له‌ به‌ندی غه‌ریزه‌ و ئاره‌زوو و مادده‌ و شتی نامۆ و تاغوته‌کان.

به‌م شیوه‌یه‌ یه‌کتاپه‌رستی خوداوه‌نیتی و په‌روه‌ردگاریتی (توحید الالهیه‌ والرهبویه) ده‌بێته‌ وزه‌یه‌کی به‌دیهنه‌ری پرکار و کاریگه‌ر، هه‌رکات ئومه‌ته‌ی ئیسلامی به‌باشی لی‌ی تیگه‌شتن، یارمه‌تیان ده‌دات دژی خۆسه‌پینی هیزه‌ دهره‌کییه‌کان بوه‌سته‌نه‌وه‌ که هزر و ئابووری داگیر کردوون و له‌ پووی سه‌ربازییه‌وه‌ داگیری کردوون و کردوونی به‌ پاشکۆی سیاسی خۆی، هه‌روه‌ها بۆ رووبه‌پووبوونه‌وه‌ی ئه‌و تاغوتانه‌ی سه‌ر شانۆی جیهانی ئیسلامی، که ده‌یانه‌وێت له‌گه‌ڵ خودا یان هه‌ر به‌ته‌نها خه‌لکی بیانپه‌رستیت! چ دیکتاتۆری سیاسی بن یان ساماندار یان ده‌مارگیری سه‌مه‌کارانه‌ی تیره‌گه‌ری و نیشتمانگه‌ری و نه‌ته‌وه‌گه‌ری و په‌گه‌زه‌یه‌رستی، تاغوتی خود و غه‌ریزه‌ و ئاره‌زووبازی...هتد.

یەکتاپەرستیی ئیسلامی وشەیهکی زارەکی نییە و وینایەکی پروتی فەلسەفی نییە بۆ پەیوەندیی مرۆف بە خوداوە، بەلکو شوپرشیکێ پزگاریبەخشە و مرۆف بە ھەموو وزەکانییەو لە پەرستنی جگە لە خودا دوور دەخاتەو و ھاوکات عیبادەتی پوخت و بێ کەموکوورپی بۆ خودا ئەنجام دەدا، واتە مرۆف بەتەواوی خۆی دەخاتە ژێر چەتری خوداوەندییەو، ئەو سایەکی کە مرۆف لە ھەموو جۆرە لاوازییەکان دەپارێزێت کە تووشی چالی نامۆبوونی دەکات، یەکتاپەرستیی خوداوەندیی و پەروردگاریی باوەرھێنان بە خودا دەکاتە پوختیکێ نەووستا و ھێزیکێ پینماییبەخش بۆ ھەموو کردەووەکانی مرۆف، ئیدی داھێنانە چاکەخواییبەکانی مرۆف لە ھەر بواریکدا بێت، دەبێتە نوێژیکێ پڕ لە خشووع لە میحرابی گەردووندا بۆ ئەو خودایەکی دروستی کردووە و بەخێوی دەکات.

ھەرکات بەم تیگەشتنە سەیری یەکتاپەرستیمان نەکرد، یان شیۆھەکی شیۆینراومان پێ بەخشی، ئەوا مرۆف پارێزراو نابێت لە پەرستنی گوێرەکەکی سامری - پەرستنی زێر - وە لای نەو کۆنەکانی بەنوئیسرائیل ھەبوو، یان پەرستنی چیژ و ئارەزوو و خود و سامان و شتەکان، وەک ئەوھی لە شارستانیی پوژئاوایی (مەسیحی)دا ھەبە ئیستا، ئەو شارستانییەکی یەکیک لە پۆلەکانی دەربارەکی دەلیت: "خەلکی ئەو شارستانییەکی لە ھەفتەیکدا شەش پوژ (بانک) دەپەرستن و پاشان لە پوژی ھوتەمدا دەچیت بۆ کەنیسە و لە کاتی نزا و نوێژەکەشیدا ھەر وینەکی بانکی لە مێشکدا یە!

یەکتاپەرستیی ئیسلامی فەلسەفەیکێ تاییبەتمەند و پەیوەندییەکی تاییبەتمەندە، کە مرۆف بە بەدبەینەر و بەدبەینراوەکانەو دەبەستیتەو، چونکە مرۆف دروستکراوی خودایە و خودا کردوویەتی بە جینشینی خۆی بۆ ئاوەدانکردنەوھی جیھان بەپێی مەبەستەکانی شەریعەت - گریبەست و پەیمانی جینشینی - و لەگەڵ سروشتدا - بە ھەموو ھیز و دیاردەکانی ئەو دروستکراوانە کە

پشتیوانی یه کتر ده کهن و سوود له یه کدی وهرده گرن، هه موو دروستکراوه کانیش گهل و کۆمه له کانن و له گهل هه موو ئه و شتانه ی له ئاسمان و زه و بییه کاندا هه ن به ندایه تی و ته سببجاتی خودای گه وره کۆیان ده کاته وه، به هه مان شیوه ش جهسته و پۆح، خود و بابهت، ئایین و دونیا و زانست و ره وشت و دواروژ و ئه سته ره و ته نه ئاسمانییه کان و کهشکه شانه کان و جیهانی غه یب و بینراو، هۆکار و ئه مانجه کان، په هه ندی خودی و کۆمه لایه تی باوه پ، هه موو ئه مانه یه کتاپه رستی پیکه وه ی به ستوون، به شیوه یه که هه موو بوون ده خاته ژیر کۆنترۆلی سیستم و ریکخستنه وه که له لایه ن خودا وه ندی تاک و توانا داره وه، سه ره تا و پیرین له وه وه ده بیّت و ئه نجامیش هه ر بۆ لای ئه و ده گه رپته وه، هه موو شتیکی دروست کردووه و شایسته ی بوون و کات و شوینی بۆ ته قدیر کردووه .

یه کتاپه رستی ئیسلامی ئه وسا و ئیستاش ناسنامه ی ئومه تی ئیسلامییه ، به رنامه ی یه کخستنی هه لۆیستی ئومه ته له عه قیده و شه ریعه ته کاندا، له نه گۆر و بنه ما و پایه کاندا، لیره شه وه ده گاته ئه نجامی رپگای یه کخستنی هه لۆیستی فه لسه فی و مه عریفی له بگه وه به رده ی ئه و مملانی و ئاسته نگانه ی ئه وسا و ئیستاش ده وری داوه، هه روه ها ته نها رپگه یه بۆ یه کخستنی هه لۆیستی کرده یی ئومه تی ئیسلامی له و جه نکه شارستانیه ی رزگاری ده کات له دواکه وتنه بۆ ماوه ییه ی که رۆژاوا په رستی گۆرین و سرینه وه و شیواندنن ناسنامه ی ئیسلامی قوولتر ده کاته وه، یه کتاپه رستی توانی له و موسولمانه سه ره تایبانه ی که له سه رده می جاهیلیدا بوو بوونه سووته مه نییه کی ئاسانی جه هاله ت و پاش باوه ره یینان و سوود وه رگرتن له وینا یه کتاپه رستییه که بوونه ئه و شوپشه ی واقیعیان گۆری بۆ زیندوو کردنه وه و یه کتاپه رستی و پیشکه وتن و شارستانیتی ئیسلامی، پاش ئه وه ی له بیبه ره می و په رته وازه یی و دواکه وتن و جاهیلیه تدا ده ژیان، هه مان ئه و یه کتاپه رستییه ش ده توانیت ئیمه ش به هه مان پله و پایه بگه یه نیت، به مه رجیک به هه مان چاوی

سه له فی سألحی سه رده می یه که می میژووی موسولمانیتی سه یری ئیسلام بکه ین:
 گه وه ری ئاین، فه لسه فه ی وینا کردنی گه ردوون، یه که مین به دیهیننه ری یه کیه تی
 ئوممه ت، له ناو خودا: ﴿رُحْمَاءٌ بَيْنَهُمْ﴾ الفتح ۲۹ واته: "به رحمن له گه ل یه کدی،
 له ږووبه ږووبوونه وه ی دوژمنانداز" ﴿أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ﴾ الفتح ۲۹، واته: "توندن
 به رانبر بیباوه ږان." ﴿أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا
 يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ﴾ المائدة ۵۴، واته: "نه رمی دنوینن له گه ل باوه ږداراندا و
 به عزیزه ت و ئازایه تیبه وه به رانبر بیباوه ږان ده وه ستنه وه و جیهاد له ږیگه ی خودا
 ده که ن و ترسی لومه کارنیا ن نییه." که واته ئه و که سه ی به ږاستی یه کتاپه رسته،
 زه لیلی ئاینی و دونیای قبول ناکات!

– نمونه یه که له و لاوانه ی به ندایه تییا ن بو غه یری خودا قبول نه کرد، بو یه: ﴿وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَن نَّدْعُوَ مِنْ دُونِهِ إِلَهًا لَقَدْ
 قُلْنَا إِذَا شَطَطًا (۱۴) هُوَ لَا فَوْمَنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِم بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ فَمَنْ
 أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ الكهف: ۱۴-۱۵. واته: هه ستان و وتیا ن:
 "په روه ردگاری ئیمه په روه ردگاری ئاسمانه کان و زه وییه، هاوار ته نها له و ده که ین،
 گه ر هاوار له خودا ناراسته کان بکه ین، ئه و ا قسه یه کی هه له و لاده رانه مان کردوه،
 ئه و که سوکاره ی ئیمه، هاوتیا ن بو خودای تاکوته نها داناوه، ئه گه ر راست ده که ن
 با به لگه یه کی راست و ږه وان له سه ر ئه و بیروباوه رشه یان به ییننه وه! (دیاره که
 ناتوانن) ئیتر کی سته مکارتره له و که سه ی درو به دم خوداوه دروست ده کات."

– نمونه ی موغیره ی کورپی شوعبه یه، کاتیک ږوژی شه ږی قادسیه چوو بو لای
 (ږوسته م) ی سه روکی فارسه کان، سه ری سوږما له په رستنی پاشاکان و چینایه تی و
 نازناوه کانیا ن، بو یه پیی وتن: "ئیمه ی عه رب هه موومان یه کسانین، یه کدی
 ناکه یینه کو یله، خودای گه وره به هو ی ئیسلامه وه ژیا نی پی به خشویین، به لام ئیوه
 هه ندیکتان بوونه ته خودای هه ندیکی ترتان! بو یه من دلنیا م ئه م ده سه لاته ی ئیوه

دهرمیّت! چونکه دهسه لاتداری له سهر ئه م ریگا و عه قلییه ته بونیاد نانریّت و نامینیتته وه!"

– نمونهی ئه و موسولمانه یه که ئیسلام ئه وهنده عیززه تی پیّ ده به خشیت که قورئان ده باره ی ده فره رمیّت: ﴿وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ المنافقون ۸، واته: "تهنها خودا و پیغه مبه ره که ی و باوه پرداران خاوه ن عیززه تن." نهینیی ئه م عیززه ته ش پزگار بوونیه تی له په رستنی هه ر شتیکی تر جگه له خودا له ریگه ی یه کتاپه رستییه وه، له و فره رموده ی خودا تیده گات که ده فره رمیّت: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدِ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا اِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ اُولَئِكَ هُوَ يَبُورُ﴾ فاطر ۱۰. واته: ئه وه ی سه ریلندی ده ویت، ئه وا هه موو سه ربلندییه که لای خودایه ن قسه ی باش و جوان، بۆلای ئه و به رز ده بیته وه و کرداری باشیش به رز ده کاته وه ن ئه وان هه ش که پیلانی خراپ ده گئین، سزای توندیان ده دریت، پیلانی ئه و جووره که سانه ش پووچ و بیبه ره مه. که واته ئه وه یه کتاپه رستییه باوه پردار له په رستنی تاغوته کان و هه ر شتیکی تر جگه له خودا پزگار ده کات و له گه لّ خودای گه وره و پیغه مبه ردا (دروودی خودای له سه ر بیّت) ده بیته عیززه ت.

– نمونهی (مروّقی _ ره بانی) بیه، که هه ر شتیکی له خودا داوا بکات خودای گه وره بۆی ئه نجام ئه دات، چونکه یه کتاپه رستی پزگاری کردووه له به ندایه تی بۆ هه ر شتیکی جگه له خودا و ئیخلاصی به ندایه تییه که شی گه شتوته ئه و پاده یه له ئازادی و چالاکی، که بیستن و بینین و ده ست و پیی به هۆی پینمونی تاییه تی خودا وه کار ده که ن، ئیتر کام هیزی تر ده توانیت ئه م عه زم و کاره خوداییه له مروّقا به دی بهینیت؟

– ئه و نمونه یه که یه کتاپه رستی تا ئه و پاده یه پله ی پزگار کردنی به رز ده کاته وه که خودای گه وره موژده ی ئه وه ی پیّ ئه دات که به هۆی ملکه چبوونی

تەواۋى بۇ خۋاى گەورە دەبىتتە كەسىكى پەببانى و ھەر وەك لە گىرپانە وە يە كدا
ھاتوۋە: "ئەى بەندە كەم، گوپرايە لىى من بكة، دەبىتتە كەسىكى پەببانى، وە ھات
لى دىت بە ھەر شتىك بلىيت: ببە، يە كسەر دەبىت." "
ئەوھى باس كرا، ھەندىك لە ئاكار و ئەر كە كانى يە كتاپە رستى بوون لە مېتۆدى
ئىسلامىدا.

مرۆڤ: جینیشینی خودا

ئەگەر پیڭەى زاتى خوداوەندى بەو شیۆهیه بیّت که باسمان کرد و پاک و پیڭەرد راگرتنى خودا له وینای میتۆدى ئىسلامیدا لهو ئاستەدا بیّت، ئایا جیڭە و پیڭەى مرۆڤ لەم میتۆدەدا له کویداىه؟

لیرەشدا میتۆدى ئىسلامى تاییبەتمەندى خۆى دەنوینیت، چونکه له کاتیڤدا هەندیک رپچکە و فەلسەفە پێیان وایه که نهینى و حەقیقەتى رزگاربوونى مرۆڤ وەك بوونەوهریكى (بێنرخ - فانى) تەنها بە (فەنا)بوونى تەواو و پرەها _ هەر وەك له (نیرفانا - Nirvana) ى هیندیدا هەیه، تا ئه و رادهیهى ئەشکهنجەدانى جەستە و بێنرخکردنى مادده و پشتکردن له خۆشییهکانى ژيان به پلهکانى پێشکەوتنى مرۆڤ دەزانیت له رپڭەى رزگارى و بەرزبوونەوهى نەفسى مرۆڤ بەهۆى فەنا و خۆسپینەوهه!

له کاتیڤدا پێچەوانهى ئەم رپچکەیه لهو بۆچوونه مادیهى خۆى دەبینیتەوه که مرۆڤ دەکاته خودا، چ له رپڭەى (بەخوداکردنى مرۆڤهوه) یان ویناکردنى مرۆڤ وەك گەرهى گەردوون، یان (بەمرۆڤکردنى خودا) که وەك پالەوانیک وینای دەکات، یان کاتیک باوهرى بهوه هەبیّت رۆحى خودا دەچیتە جەستەى کهسیکەوه (حلول)، یان خودا له قالبیکى ماددى وەك جەستەى مرۆڤدا دەردهکەویت (تجسد)، یان یه کگرتنى خودا و مرۆڤ (اتحاد).

له کاتیڤدا ئەو رپچکانه سه بارهت به شوینى مرۆڤ لەم جیهانهدا و ویناکردنى پیڭەى لەم بوونەدا له گەلّ خوداوەنددا پەرگیر بوون، ئەوا میتۆدى ئىسلامى هەلوێستیکى (مینانه پرەو - دادگەرانه - راست) ى لەم بابەتەدا هەیه.

خودای گه وره به دیهینی تاکوته نها و حقه . مرؤفیشی وه ک جینشینی خوئی
 هه لباردوه بو ئاوه دانکردنه وهی ئەم گهردوونه . مرؤف ئەو بوونه وهره نییه که
 بزگار بوونی له (فهنا و سرینه وهدا) بیته، چونکه گه وره ی نیو گه وردوونه (نه ک
 گه وره ی گهردوون) و خوای گه وره دیارده و هیزه کانی گهردوونی خستۆته ژیر
 رکیفیه وه، ئەو ههش نیعمه تیکی خوداییه و وه ک ریزیک لیی گیراوه، ههروه ها بو
 ئەوه ی یارمه تی بدات له و جینشینی یهیدا بو به زبوونه وهی پله ی به پیی په یمانه کانی
 جینشینییه که، ئەم (گه وره ییه _ مرؤییه) به پیی ته کلیفی خودا وهندییه،
 سه رپشک کردنی که له لایه ن خودا وهنده وهیه که گه وره ی ره ها و به دیهین و
 چاودیری کاری گهردوونه، ئەم پله ی مرؤفه ش مه حکومه به رۆحی په یمانی
 جینشینی و چوارچی وهی جیگری و ئەو وه کاله ته ی خودا خستوییه ته سه رشان ی بو
 هه لگرتنی ئەو ئەمانه ته ی دروستکرا وه کانی تر نه یان توانی بیگر نه ئەستۆ، مرؤف
 جینشینی خودایه له ئاوه دانکردنه وهی سه ر زهوی، به هه موو ئەو تایبه تمه ندیانه وه
 میتۆدی ئیسلامی جیا ده کاته وه له و میتۆدانه ی میتۆدی ئایین و فهلسه فه کانی جگه
 له ئیسلامیان کردۆته په یره وی خویان،

مرؤف جینشینی خودا وهنده: ﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً
 قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي
 أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ البقرة ۳۰. واته: "کاتی که په روه ردگاری تو فه رمووی به
 فریشته کان: من جینشینی که له سه ر زهوی بو خوم داده نیم، فریشته کان وتیان: ئایا
 که سیک داده نییت که خراپه کاری له سه ر زهویا ده کات و خوینرپیژی تیدا ده کات؟
 له کاتی که ئیمه ههین و به سوپاسگوزاریی تو ته سببحات ده که هین و باوه رمان به
 پاکی و بیگه ردیی تو ههیه، خودا فه رمووی: ئەوهی من دهیزانم ئیوه نایزان."

مرؤفیش تاکه جینشینییه که ئەم ئەمانه ته ی هه لگرتوه: ﴿إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى
 السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا

جَهُولًا ﴿ الأحزاب ۷۲. واته: "نیمه ئەمانه تەمان پێشنیار کرد بۆ ئاسمانەکان و زەوی و چیاکان، بەلام وەریان نەگرت و ترسان لە هەلگرتنی، کەچی مەرۆف هەلی گرت، بەراستی مەرۆف زۆر ستهمکار و نەزان بوو."

ئەو هی لە دەست مەرۆف بێت دەتوانیت و دەبیت بیکات، بەلام لە ئاستی دەسەلاتی خودای گەورەدا نییه، بەلکو وەك جینشین و جیگریکە و لە بازنی ئەو پەیمان و گریبەستی جینشینییەدا یه: ﴿ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلِفِينَ فِيهِ فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ﴾ الحديد ۷. واته: "باوەر بە خودا و پیغەمبەرەکی بهینن و لەو سامانەش ببەخشن کە خودا ئێوەی کردوو بە جینشین تییدا، ئەوانەتان باوەردارن و دەبەخشن پاداشتیکی گەورەیان پێ دەبەخسیت." هەموو هەولەکانی مەرۆفیش لەم پیناوی و چوارچیۆیه دا بە خوداپەرستی و بەندایەتی بۆی دادەنریت: ﴿ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴾ الذاریات ۵۶، واته: "جنۆکە و مەرۆفم تەنھا بۆ ئەو دەروست کردوو کە بەندایەتی من بکەن."

ئەگەر لە میتۆدی ئیسلامیدا پێگەی مەرۆف لای خودا بریتی بێت لەو هی کە جینشینە و هەلگری ئەمانەتە و چوارچیۆیهی ئەرکە کەشی پەیمانی جینشینی بێت، کە گەوهر و بنەماکە ی میتۆدی ئیسلامییه! ئەوا پێگەی مەرۆف - لەنیو سروشت و هیزهکانی و دیاردهکانی و خیروبییره خوداییهکانیدا، پێگەی جیگەدار(وکیل)یکی هەیه، کە خوی گەورە ئەم سروشتە ی لەسەر بناغەیهکی بایسدار و حکمەتی ئیلاهی بۆ پام کردوو، ئەو هەتا مەرۆف وەك هاوڕێی سرووست وەهایه لە بەدیھاتنیدا، دۆزمنی سروشت نییه، پامکرانی سروشتیش بۆ مەرۆف لە پیناوی ئەو دەایه کە ئەمانەتەکی بۆ هەلبگیریت: ﴿ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَسَخَّرَ لَكُمْ

الْأَنْهَارَ (۳۲) وَسَخَّرَ لَكُمْ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبَيْنِ وَسَخَّرَ لَكُمْ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ﴿﴾
 ابراهیم ۳۲-۳۳. واته: ئەو خودایه‌ی ئاسمانه‌کان و زه‌وی‌ی دروست کردووه و له
 ئاسمانه‌وه بارانی باراندووه و به‌روبوومی کردۆته پۆزیی ئیوه و که‌شتیی بۆ پام
 کردوون تا به‌فرمانی خودا به‌ناو دهریادا بپروات و پۆژگاریشی بۆ پام کردوون.
 به‌رده‌وامییشی به‌خۆر و مانگیش به‌خشیوه و شه‌و و پۆژی بۆ پام کردوون."
 ﴿﴾ أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسَبَعَ عَلَيْكُمْ نَعْمَهُ ظَهْرَهُ
 وَبَاطِنَهُ وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِعَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿﴾ لقمان ۲۰. واته:
 "ئایا نابینن که‌چۆن خودا هه‌موو ئەوه‌ی له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا هه‌یه‌پامی
 کردووه بۆتان؟ هه‌روه‌ها به‌لێشاو نیعمه‌تی دیار و نادیا‌ری به‌سه‌رتاندا پڕژاندووه،
 هه‌ندی‌ک مرۆڤ هه‌ن چه‌له‌حانی ده‌که‌ن دهریاره‌ی خودا، له‌کاتی‌کدا قسه‌کانیان دووره
 له‌زانیا‌ری و پینوما‌یی و په‌رتووکی‌کی پوونکه‌ره‌وه."
 بیگومان ئەو پام‌کردنه‌ش بۆ سوودلێوه‌رگرتن و ریکوپیکیی و نابیت تیک بدری
 ویران بکریت!

که‌واته‌ پیگه‌ی مرۆڤ له‌گه‌ردووندا و لای خودا^۱ به‌پیی میتۆدی ئیسلامی پیگه‌ی
 (میا‌نه، دادگه‌ری، راستی)یه، مرۆڤ گه‌وره‌ی په‌ها و چه‌قی گه‌ردوون نییه، به‌لکو
 جینشینی خودای گه‌وره‌یه له‌گه‌ردووندا و به‌پیی چوارچیوه و به‌نده‌کانی په‌یمانی
 جینشینی حوکمی ده‌کات، ئیدی لێره‌وه‌ جیگه‌ و پیگه‌ی میانه‌په‌ویی میتۆدی
 ئیسلامی ده‌ست پی ده‌کات، بۆیه ئیمه‌ش به‌و عه‌ده‌سه‌ی ده‌زانین که‌ دیمه‌نه‌کان کۆ

^۱ پاش ئەوه‌ی باسی وینا‌کردنی ئیسلامیمان کرد که‌ چۆن زاتی خودا به‌دوور ده‌گریت له‌هه‌ر پیچواندنی‌ک
 به‌شته‌ دروستکراوه‌کان و جه‌سته‌دار کردن و بوونی له‌ناو شویندا، ئیتر که‌ هه‌ندی‌ک وشه‌ی
 وه‌ک (شوینی)ی معنه‌وی (مه‌جازی) به‌کار به‌ینین، هه‌چ په‌یوه‌ندی به‌ جه‌سته‌دارکردن و پیچواندنه‌وه
 نییه.

دهكاتهوه و گوشه‌نیگایه‌کیشه که تا پاده‌یه‌کی زور میتود له شته‌کانی ترجیا دهکاتهوه.

ئه‌گه‌ر وینای مروّف وهك جینشینیکى خودا له‌م جیهانه‌دا نه‌کریت، ئه‌وا مروّف ده‌کریته خودا یان خودا له قالبی پالّه‌وانیکدا ده‌کریته مروّف - هه‌ر وهك پالّه‌وانی یونانییه‌کان - یان وهك مه‌سیحیه‌کان که یه‌کتابه‌رستییان شیواندوه و خودایان خستوته ناو جه‌سته‌ی مروّفه‌وه، جا ئه‌گه‌ر کاریگه‌ریی نه‌بوونی دیدگه‌ی میانه‌په‌وی بیت بو پیگه‌ی مروّف له گه‌ردووندا کاتیک لادانی ماددی پوو ئه‌دات، ئه‌وا کاریگه‌ریی ئه‌م فه‌لسه‌فه میانره‌وییه له‌سه‌ر به‌ره‌ی (غه‌ننوسیه‌کان¹ - باتینییه‌کان - باطینیة -) و ته‌نانه‌ت دریزبوونه‌وه‌ی له (ته‌صه‌وفی فه‌لسه‌فیدا) هیچ مه‌ترسی و هه‌له‌ی که‌متر نییه!

ئه‌وه‌تا ته‌صه‌وفی فه‌لسه‌فی که ره‌گ و سه‌رچاوه‌ی غه‌ننوصی هه‌یه، هیچ باوه‌ریکی به‌ بوونی راسته‌قینه‌ی مروّف نییه، کاتیک بوونی راسته‌قینه‌ ته‌نها به‌ خودا

¹ غه‌ننوصیه‌کان: له وشه‌ی (غنوصیص) هوه وه‌رگه‌راوه، که واتای مه‌عریفه ده‌گه‌یه‌نیت، دیدگه‌یه‌کی فه‌لسه‌فی و ئایینییه که له‌سه‌ر تیگه‌لکردنی فه‌لسه‌فه و ئاین وه‌ستاوه، له که‌شی شارستانی هیلینیدا و له پۆژه‌لاتی کۆندا گه‌شه‌ی کردوه، به‌تایبه‌ت له ولاتی ئی‌ران. بیرۆکه‌ی سه‌ره‌کی بریتییه له‌وه‌ی که ریگه‌ی مروّف له مه‌عریفه‌دایه نه‌ک باوه‌ری ئایینی، چ ده‌قه‌کان یان عه‌قل یان پیکه‌وه ریگه‌ی ئه‌م باوه‌ره‌ بن، له سه‌ره‌تا‌دا تیگه‌له‌یه‌ک بوو له هیلینی یونانی و کابالای عیبرانی - ئایینی میللی ئیسرائیلییه‌کان - و مه‌زده‌کی و مانه‌وی - ریچکه‌ی فارسی کۆن - ریگه‌ی ئه‌زمونی پۆحیی خودی ده‌گریته به‌ر بو رزگاربوون. پۆلی سه‌ره‌کی هه‌بووه له شیواندنی عه‌قیده‌ی خاویینی یه‌کتابه‌رستی مه‌سیحیه‌تدا، ئه‌و هه‌وله‌شی له‌گه‌ل ئیسلامدا تا‌قی کردۆته‌وه و سه‌ره‌که‌وتوش بووه له دروستکردنی ئاراسته‌ی ته‌صه‌وفی فه‌لسه‌فیدا، به‌تایبه‌ت که‌سایه‌تییه سه‌ره‌کییه‌کانی یه‌کیتی بوون (وحدة الوجود)، ئه‌م ریپازیه‌ی غه‌نوصی گه‌رچی سه‌ره‌که‌وتوو بوو له کارتیکردنی هه‌ندیک که‌سی تاییه‌تدا، به‌لام له راستیدا لایه‌نی کۆمه‌لایه‌تی مروّف ویران ده‌کات و عه‌قیده‌ی جه‌ماوه‌ر تیگ ده‌دات، چونکه ئه‌سته‌مه جه‌ماوه‌ری ئاسایی بتوانیت ئه‌و ریگه‌یه په‌په‌وه‌ بکات که غه‌ننوصیه‌کان به‌ ریگه‌ی پزگاریی ده‌زان!

ده به خشیت! غه ننوصییه کان ده لئین: "بوونی خودا هه مان بوونی جیهانه، ئیدی بوونیکی سه ربه خوۆ بو جیهان و له گه لیشیدا مروۆ!"

ئه وانه شیان که باوه پریان به هه بوونی دوانه یی خودا و جیهان هه یه ده لئین: "بوونی راسته قینه ته نها خودایه و شته کانی تر بوونیکی وه همی و سیبه رئاسای هه یه! لی ره وه له هه ردوو بوچوونه کاندایه مروۆشیان په راویز خستوو و بینرخیان کردوو، ئه مهش له ویوه سه ره له دات که باوه پریان به وه نییه که مروۆ جینشینی خودا بیته.

ئەو گەردوونەى ھۆكارە بەدبەھنراوھكان بەرپوھى دەبەن

لە دیدگەى ئىسلامىيەوھ مەرۇف باشترینى دروستكراوھكانە، بەلام يەككە لەو دروستكراوانەى كە گەلەك لە مەرۇف زۆرتەن... لە چەرۆكى دروستكردندا كە لە قورئاندا ھاتوھ، قوناغ و پەرەسەندەكانى دەخاتە روو، لەو پوھ تەدەگەين كە گەردوون بوونىكى سەربەخۆى ھەيە و جىاوازە لە مەرۇف... ئىسلامىش باوھرى بە ھەبوونى پاستەقەينەى جىھان ھەيە و پەيش مەرۇفەيش ھەبوھ... خوداى گەورە دەفەرمەيت: ﴿وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ مِنْ فَوْقِهَا وَبَارَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِّلسَّائِلِينَ (۱۰) ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ (۱۱) فَفَضَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا وَزَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحٍ وَحِفْظًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ (۱۲)﴾ فصلت ۹-۱۲. واتە:

"ئایا ئیوھ بېباوھرەن بەو خودایەى كە لە ماوھى دوو پۆژدا زەووى دروست کردوھ و ئیوھش ھاوبەش بوئەو خودا دادەنەين، ئەو خودایەى پەرەردگارى ھەموو جىھانەكانە، ئەو خودایەى چىياكانى لەسەر زەوى داناوھ و پەيت و بەرەكەتى لە زەویدا داناوھ و لە ماوھى چوار پۆژیشدا رزق و پۆزىيەكانى بە شىوھەكى رېكوپېك رېك خستوھ بوئەوانەى خوازىارى پۆزەين لە خودا، پاشان خودا وىستى ئاسمان دروست بكات كە لە دۆخى ھەلمدا بوو، فەرمووى بە ئاسمان و زەوى پېويستە ملکہ چى من بن بە خواستى خۆتان بېت يان ملکہچکردنتان، ئەوانىش وتیان: ملکہ چى فەرمانەكانى تۆين. خوداش لە ماوھى دوو پۆژدا ھەوت ئاسمانى دروست کرد و كاروبارى ھەر ئاسمانىكىشى ناردە ئاسمانەكە و ئاسمانى دونىاي بە ئەستېرەكان پازاندوھ لە كاتىكدا پاراستنى، ئەمەش ھەمووى تەقدىرى خوداى خاوەن توانستى بېسنوور و زانىارى بېسنوور." ھەرەھا خوداى گەورە دەفەرمەيت: ﴿إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِّن طِينٍ (۷۱) فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِي

فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ (٧٢) ﴿﴾ ص ٧١- ٧٢. واته: "كَاتِيكَ خُودَا بَه فَرِيشْتَه كَانِي وَت: مَنْ مَرُوْڤْ لَه خَاك دَرُوسْت دَه كَه م، هَه رَكَات شِيُوَهِي تَه وَاوِي مَرُوْڤْم پِيْ بَه خَشِي وَ پَرُوْم بَه بَه رَدَا كَرْد، نِيُوَه ش كَرِنُوْشِي بُو بَه رَن."

نَه م جِيَهَانَه - كَه دَرُوسْت كَرَاوِي خُودَا يَه كِي تَاك وَ تَه نَهَا وَ دَانَا يَه وَ هِيْچ كَارِي كِي پُوْچ وَ بِيْهَوُوْدَه نَاكَات - هَه ر لَه سَه رَه تَاوَه وَ بَه رَدَه وَ اَمِيْش لَه هَه مَوُو لَا يَه نَه كَانِي دَا سِيْسْتَه م وَ يَاسَا كَانِي خُودَا بَه رِيُوَهِي دَه بَات كَه نَه وَ اَنِيْش دَرُوسْت كَرَاوِي خُودَان وَ لَه خُودِي سَرُوشْت وَ دِيَارَدَه وَ هِيْزَه سَرُوشْتِي يَه كَانِدَا دَا يِنَاوَه. كَه وَ اَتَه رُوْڤْ بَه رُوْڤْ هَه رِچِي سِيْسْتَه م وَ هَاوُنَا هَه نَغِي يَه ك لَه م جِيَهَانَه دَا هَه سْت پِيْ دَه كَه يِن، مَرُوْڤْ پَتَر پِيْ سَه رَسَا م دَه بِيْت.

خُودَا نَه م جِيَهَانَه يَه بَه دَانَا يِي وَ مَه بَه سْت دَارِي يَه (عِيْلَلَه ت) هَوَه دَرُوسْت كَرْدُووه^١، بَه و شِيُوَه يَه يَه تَه قَدِيرِي كَرْدُووه وَ وِيْسْتِي لَه سَه ر بُووه، فَيْرِي كَرْدُووِيْن وَ نَاگَادَارِي كَرْدُووِيْن كَه نَه م جِيَهَانَه هَه ر لَه سَه رَه تَاوَه بَه پِيْ بَه رَنَا مَه وَ يَاسَا (سَوْنَه ت)^٢ دَه چِيْت بَه رِيُوَه، خُودَا يَه گَه وَ رَه دَه فَه رَمِيْت: ﴿ هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسَ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ

^١ لَه بَه كَارِهِي تَانِي زَارَاوَه كَانِدَا دَه مَانَه وَيْت نَاگَارْتَان بَكَه يِنَه وَ هَه كَه مَه بَه سْت مَان لَه (عِيْلَلَه ت) نَه و شْتَه يَه كَه بُووِي شْتِي ك لَه سَه رِي وَ هَسْتَاوَه وَ لَه دَه رَه وَ هِي شْتَه كَه يَه وَ كَارِي لَه وَ شْتَه دَا كَرْدُووه، نَه م وَ اَتَا يَه شَه مَان وَ اَتَا يَه (هَوُكَار - سَه بَه ب) ه، بَه لَام دَانَا يِي (حِي كَمَه ت) بَه وَ اَتَا يَه نَامَانِجَه، وَ اَتَه نَه و شْتَه يَه كَه نَامَانِجِي كَرْدَارِي ك يَان شْتِي كِي دِي كَه يَه. بُو يَه كَاتِي ك دَه لِي يِن: (عِيْلَلَه ت ي نَامَانِجَار)، مَه بَه سْت مَان نَامَانِجِي بُووِي هَه ر شْتِي كَه، تَا جِيَا بَكْرِي تَه وَ هَه لَه (نَامَانِجِي بَكَه ر) كَه بَرِي تِي يَه لَه بَا يِس وَ هُوِي رَا سْتَه خُو لَه دَرُوسْت كَرْدَنِي كَارِي گَه رِي يَان مَه و لُو لِي ك. بَرُوَانَه: الْجِرْجَانِي (التعريفات) طبعة القاهرة ١٣٥٧هـ - ١٩٣٨م. (والمعجم الفلسفي) وضع مجمع اللغة العربية - القاهرة - طبعة القاهرة سنة ١٣٩٩هـ، ١٩٧٩م.

^٢ لِيْرَه دَا وَ شَه ي سَوْنَه ت كَه بَه (سَنَن) دَه كَرِي تَه كُو، بَه وَ اَتَا قُورْ نَانِي يَه كَه ي بَه كَار دَه هِي يِن يِن، سَوْنَه ت ي خُودَا: بَرِي تِي يَه لَه و سِيْسْتَه ي بُو دَرُوسْت كَرَاوَه كَانِي دَا يِنَاوَه. بَرُوَانَه: مَجْمَعُ الْفَاظِ الْقُرْآن، وَضَعُ مَجْمَعِ اللُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ، الْقَاهِرَةُ، طَبِيعَةُ الْقَاهِرَةِ، سَنَةِ ١٣٩٠هـ - ١٩٧٠م.

لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ (۵) ﴿﴾ یونس ۵. واته: "ئەو خەڵقە بە خۆری بۆ کردوون بە سەرچاوەی پووناکیی سەرەکی و مانگیش بە پووناکیی وەرگیراوە خۆرەو، مانگیشی بەهۆی کەموزۆری پووناکییە کە یەو کردووە بە ھۆکاریک تا وە کەرۆمێریک سوودی لێ وەرگیرن بۆ ژماردنی سال و مانگ، ئەم دروستکراوانە بە حەق دروست کردووە و بە لگە و نیشانەکان بەوردی باس دەکات بۆتان و ئەو کەسانە لێ ورد ئەبنەو فیڕ دەبن و دەیزانن."

ھەر وہا دەفەرمی: ﴿﴾ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُن لَّهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا (۲) ﴿﴾ الفرقان ۲. واته: "خودا ھەموو شتیکی دروست کردووە و لەسەر بەرنامە و ریساش ھەموو شتیکی ریک خستووہ." ھەر وہا دەفەرمی: ﴿﴾ سَبَّحَ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى (۱) الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى (۲) وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى (۳) ﴿﴾ الأعلى ۱-۳. واته: "ناوی خودای خۆی بە پاک و بیگەرەدی ناو ببە، ئەو خەڵقە شتەکانی دروست کردووە و بە ریکو پیکیش دروستی کردوون، ریسای و یاسای بۆ شتەکان دروست کردووە و ھیدایەتیشی داوون بۆ ئەوێ سوود لەو یاسایانە وەرگیرن."

ھەر وہا دەفەرمی: ﴿﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ (۳۸) مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿﴾ الدخان ۳۸-۳۹. واته: "ئاسمانەکان و زەویمان بە گالته دروست نەکردووە، تەنھا لەسەر بناغە حەق دروستمان کردوون، بەلام زۆرەیان ئەو پاستییە نازانن."

وہ دەفەرمی: ﴿﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا ذَلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ (۲۷) ﴿﴾ ص ۲۷. واته: "ئاسمان و زەوی و ئەوێ لە نیوانیاندا بە بیھودەیی دروستمان نەکردوون، ئەو گومانی ھەلە بیباوەرانی کە بە بیھودەیی دەزانن، وەیلی ئاگری دۆزەخ بۆ بیباوەرانی."

که‌واته سوننه‌تی خودا به واتای ناوهرۆکی سیستمی خوداوه‌ندییه که دروستکردن و بوونی جیهان به‌رپۆه ده‌بات له و کاته‌وه‌ی دروستی کردووه...

خودا ئه‌م سوننه‌ت و سیستم و یاسایانه‌ی له هه‌موو به‌شه‌کانی بووندا چاندووه، له ئاسمان و زه‌وی و که‌شکه‌شانه‌کاندا. ئه‌م یاسایانه‌ ره‌وتی جوول‌ه‌ی جیهانی به‌پیی ئه‌و حکمه‌ته ئیلاهییه به‌رپۆه ده‌بات که خۆی ته‌قدیری کردووه، که‌واته میژووی هه‌ر شتی‌ک له‌م بووندا له‌ژیر کۆنترۆلی ئه‌و یاسا و سیستمه‌دایه، خودای گه‌وره ده‌فه‌رمی‌ت: ﴿سُنَّةَ مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا وَلَا نَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا﴾ (٧٧)

الأسراء ٧٧. واته: ئه‌مه هه‌مان ریگه و سیستمی پیغه‌مبه‌رانی پیش خۆته که ناردوومان، هه‌رگیزیش نابینیت که گۆرانکاری به‌سه‌ر ئه‌و ریگه و سیستمانه‌دا بی‌ت. وه ده‌فه‌رمی‌ت: ﴿مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا﴾ (٣٨) الاحزاب ٣٨. واته: "ئه‌وه یاسا و ریسای خوداوه‌ندییه له ژیا‌نی ئه‌و که‌سانه‌دا پیش ئیوه بوون، فه‌رمان و کاره‌کانی خودا ئه‌و حوکمه‌یه که به‌دلنیا‌یی‌وه دیته‌جی." هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمی‌ت: ﴿سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَنْ نَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا﴾ (٦٢) الاحزاب ٦٢. واته: "ئه‌وه یاسا و ریسای خوداوه‌ندییه له ژیا‌نی ئه‌و که‌سانه‌دا پیش ئیوه بوون، هه‌رگیزیش نابینیت که گۆرانکاری به‌سه‌ر ئه‌و ریگه و سیستمانه‌دا بی‌ت." هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمی‌ت: ﴿اسْتِكْبَارًا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرُ السَّيِّئِ وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئِ إِلَّا بِأَهْلِهِ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتِ الْأَوَّلِينَ فَلَنْ نَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَنْ نَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا﴾ (٤٣) فاطر ٤٣. واته: "ئایا ئه‌و بی‌باوه‌رانه‌ی قوره‌یش ده‌یا‌نه‌وی‌ت به‌هه‌مان شی‌وه‌ی گه‌لانی پیش‌وو له ئه‌نجامی یاخیبوونیان له پیغه‌مبه‌ران سزایان بده‌ین له‌م جیهانه‌دا، یاسا و ریسای خودایی ناگۆر‌ری‌ت و له‌سه‌ر که‌سی‌کی شایسته‌ی ئه‌و سزایه لا ناب‌ری‌ت بۆ سه‌ر که‌سی‌کی تر که شایسته‌ی ئه‌و سزایه نه‌بی‌ت." وه ده‌فه‌رمی‌ت: ﴿سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ وَلَنْ نَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا﴾ (٢٣) الفتح ٢٣.

ته‌نانه‌ت ئه‌و گۆرپین و گۆرپانکارییه‌ی خودای گه‌وره له‌م بوونه‌دا به‌دی ده‌هینیت، هه‌ر به‌پێی حیکمه‌تی خودایی و به‌پێی سوننه‌ت و یاسا سیستمه و دووره له‌ رێکه‌وت و بێبه‌رنامه‌یی و پووچی، به‌لام ئه‌و کرداری گۆرپینه‌ی باس کرا به‌ واتای ئه‌وه نییه که جه‌بر و زۆرکاری به‌سه‌ر هه‌موو کرداره‌کانی مرۆڤدا به‌سه‌پیت له‌و شتانه‌دا که خۆی بتوانیت بیکات، به‌لکو خودی ئازادی مرۆفیش به‌شیکه له‌ سوننه‌ت و سیستمی پڕ له‌ حیکمه‌تی خودا، خوی گه‌وره ده‌فه‌رمیت: ﴿لَهُ مُعَقَّبَاتٌ مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُعَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِّنْ دُونِهِ مِنْ وَالٍ (۱۱)﴾ ﴿الرعد ۱۱﴾. واته: "بینگومان هه‌تا مرۆڤه‌کان ئه‌وه‌ی له‌ خۆیاندا به‌ نه‌یگۆرپن خوداش گۆرپاکاری له‌ ژیاناندا ناکات." وه ده‌فه‌رمیت: ﴿ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ لَمْ يَكُ مُعَيِّرًا نِّعْمَةً اَنْعَمَهَا عَلٰى قَوْمٍ حَتّٰى يُغَيِّرُوْا مَا بِاَنْفُسِهِمْ وَاَنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ (۵۳)﴾ ﴿الانفال ۵۳﴾. واته: "چونکه خودا ئه‌و پۆزییه‌ی به‌ خه‌لکی داوه‌ نایگۆرپیت، تا ئه‌و کاته‌ی خاوه‌ن پۆزییه‌کان خۆیان به‌ره‌و خراپه‌ ده‌گۆرن."

ناردنی پێغه‌مبه‌ران و په‌یامه‌ خوداییه‌کانیش که نوینه‌ری رێگه‌ی هیدایه‌ت و دوورکه‌وتنه‌وه‌یه له‌ سه‌رگه‌ردانی و گۆرپینی خوداوه‌ندی بۆ ئه‌و سته‌م و تاریکییه‌ی تووشی مرۆڤه‌کان بووه، ئه‌ویش له‌ ژێر هه‌ژموونی به‌رنامه‌ و یاساکان (سوننه‌تی خودایی) دایه‌ وه‌ک هه‌لبژاردنی کۆمه‌لێک که‌س و ناردنی وه‌حی به‌ زمانی ئه‌و گه‌له‌ی بانگ ده‌کریت و لادانی عیله‌ت و نه‌هیشتنی زه‌حمه‌تی قورس له‌ به‌ ئاسانکاری گه‌شتنی بانگه‌واز و ته‌کلیفی ئاستی توانای مرۆڤ و دانانی مه‌رجی ته‌کلیف و چه‌ندین ئاسانکاری تریش که ئوممه‌تی ئیسلامی داهینانی تیدا کردووه.

خودای گه‌وره ده‌فه‌رمیت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي إِلَيْهِمْ مِّنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا أَفَلَا تَعْقِلُونَ (۱۰۹)﴾ ﴿يوسف ۱۰۹﴾. واته: "هه‌موو ئه‌و پێغه‌مبه‌رانه‌ی که

پیش تو ناردوومانن هر پیاو بوون. " وه ده فهرمیّت: ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا
بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴾ (٤) ﴿
ابراهیم ٤. واته: " هه موو ئه و پیغه مبه رانه ی ناردوومانن، هه موویان به زمانی ئه و
گه له قسه یان کردوو ه که بویان نی راون. " وه ده فهرمیّت: ﴿ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا
وَنَذِيرًا وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ﴾ (٢٤) ﴿ فاطر ٢٤. واته: " هیچ گه لیک نییه که
پیغه مبه ریکی بو نه نی رابیّت. " وه ده فهرمیّت: ﴿ مَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ
ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا ﴾ (١٥) ﴿
الاسرا ١٥. واته: " سزای هیچ گه لیکمان نه داوه تا پیشتر پیغه مبه ریکیان بو ره وانه
نه کرد بیّت. " وه ده فهرمیّت: ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ
بِهِ كَاذِبُونَ ﴾ (٣٤) ﴿ سبأ ٣٤. واته: " له هر نشینگه یه کی ئاوه داندا پیغه مبه ریکیان
نارد بیّت، ئه و که سانه ی رابواردن و چیژ و خوشییان به بناغی ژیان زانیوه
وتوویانه ئیمه باوهر به په یامه که تان ناکه ین. "

ته نانه ت پیغه مبه رایه تی و په یام و په رجوو ه کانیش که له دهره وه ی سنووری
توانا کانی مروّف و دوّخه ئاساییه کانی سروشتدان له کاروانی مروّف و میژوویدا له
ریگه ی گوراند، هه مووی مه حکومه به سیستمه خوداییه که وه له هه لبراردنی
خودایی و په رجوو و کردار - بانگه واز - هه روه ها ئه و کاردانه وانه ی بانگراوه کان
ده نیوینن... گه لیک شتی تریش.

هر وه ک چۆن سوننه ت و یاسا خوداییه کان هه ژمونیان له سه ر جیهان هه بووه
له دروستکران و کاروانی بووندا، هه ر واش له چاره نووسیشیدا رپولیان هه یه، چونکه
به دیهینان و خستنه کار پاداشت ئامانج و حکمه تی تیدایه و پووچگه راییی له ژیان و
کرداره کانمان دوور ده خاته وه. خوای گه وره ده فهرمیّت: ﴿ أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ
عَبَثًا وَأَنْتُمْ إِلَيْنَا لَّا تُرْجَعُونَ ﴾ (١١٥) ﴿ المؤمنون ١١٥. واته: " ئایا ئیوه وا ده زانن که
پووچ و بیهووده دروستمان کردوون و ناگه رینه وه بو لامان؟. " وه ده فهرمیّت: ﴿

وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ وَرُبُّكَ أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ (٤٠) ﴿﴾ یونس ٤٠. واته:

"بیگومان خدا هر شتیک دروست دهکات و پاش له ناوبردنیسی دروستی دهکات وه تا دادگه رانه پاداشتی باوه پرداران و خاوهن کرده وه باشه کان بدهینه وه و بیباوه پانیش به هوی بیباوه پییه که یانه وه به شیان خواردنه وه ی ئوی کولاو و سزای پرنازار ده بیئت." وه ده فهرمیئت: ﴿﴾ يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمَلَأْتِيهِ (٦) ﴿﴾ الانشقاق ٦. واته: "ئه ی ئاده میزاد بیگومان تو خوت ماندوو ده که ییت و کار ده که ییت له باش و خراپ، له ئه نجامیشدا هر ده که ییت به په روه ردگارت." وه ده فهرمیئت: ﴿﴾ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ (٧) وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ (٨) ﴿﴾ الزلزلة ٧-٨. واته: "هر که س بچوو کترین کاری باش بکات لای خودا پاداشته که یی و هر ده گریئت، هر که سیکیش بچوو کترین کاری خراپ بکات، هر لای خودا پاداشته که یی و هر ده گریئت."

که واته حکمهت و سوننهت و یاسا و بایس و ئامانجگه رای: ئه و به ستهر و کوکه ره وانن که سیستم و پیکستن به م جیهانه ده به خشن، چ له دروستکردن یان به رده و امبوون یان چاره نووسدا، ئه مهش به ویستی خودایه و هاوکات له نیو گه ردوونی مادیددا دروستی کردوو به جیهانه جیاوازه کان و دیارده و هیزه جوربه جوربه کانیه وه، به هه مان شیوهش له جیهانی مروّفا ههستی پی ده که یین:

خودای گه وره ده فهرمیئت: ﴿﴾ وَآيَةٌ لَهُمْ اللَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ (٣٧) وَالشَّمْسُ بَحْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ (٣٨) ﴿﴾ یس ٣٧-٤٠. واته: "یه کیک له به لگه کانی ده سه لاتی خودا بریتییه له شهو، کاتیک پوژی لی داده مالین و ئیدی شهویان به سه ردا دیت، خویش به رده و ام ده بیئت له جووله تا ئه و کاته ی ده گاته شوینی ئوقره گرتن، مانگیشمان و هه دروست کردوو که پووناکییه که یی که م و زور بکات تا ئه و پاده یه ی وه ک په لکی کوئی خورمای لی دیت، به رنامه ی جووله ی خوړ

تیڤکه لی بهرنامه ی مانگ نابیت و شهویش بهرنامه ی تیڤکه لی بهرنامه ی پوژ نابیت و هریه که له مانگ و پوژیش له هیللی خویندا ده سووړینه وه. "وه ده فهرمیت: ﴿مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا﴾ (۳۸) الاحزاب ۳۸. واته: "هر شتیک خدا بیهویت هه رده بیت بیته دی و پوودات."

ئهم راستییه بابه تییه ی که قورئان داکوکی له سه رده کاته وه له عه قلی موسولماندا و له ریگه ی ئه و میتوده ئیسلامییه وه وای له موسولمان کردوه که هیچ دودلییه کی نه بیت له حه قیقه تی هه بوونی هه ژموونی بایس و هوکار (عیلله ت و سه به ب) ی ماددی و مرویی له م بوونه دا، ئه گهر هوکار (سه به ب) ئه نجامیکی لیوه بیته دی، چ له پووی عه قلی و چ له پووی واقیعه وه، ئه و عه قل ئاماده یی تیدایه که باوه ری به هه ژموونی هوکار گه رای هه بیت له سه ر جیهانی ماده و زینده وهران و هزره کان، ئه م باوه پره ش به یارمه تی وردبوونه وه یه تی له هه ردوو په رتوکی ئاین (قورئان) و په رتوکی گه ردوون (سرووش و دیارده کانی)، که واته وردبوونه وه له ئه نجامی هوکاره کان _ به دیهینراو و دروستکراوه کان _ ریگه یه کی ئیسلامییه بو زاینی هوکاری به دیهینی ئه و شتانه که خوی گه وره یه، ئه مه ش گه واهییبه که له سه ر باوه پوون به هوکار گه رای و گرنگیپیدانی له به لگه سازییه ئیسلامییه کاندای، دوزینه وه و په ییردن به هوکاریش ریگایه کی بیزیانه بو گه شتن به ئامانج و ئه نجامه کانی هوکار. خودای گه وره ده فهرمیت: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الَّذِينَ قُلْنَا سَأَلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا﴾ (۸۳) *إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَآتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا* (۸۴) *فَاتَّبَعَ سَبَبًا* (۸۵) ﴿الكهف ۸۳-۸۵. واته: "پرسیارت لی ده که ن ده رباره ی (ذوالقرنین)، بییان بلی: باسیکتان ده رباره ی ئه و بو ده که م، ئیمه له سه ر زه ویدا پله وپایه و

دەسەلاتىكىمان پى بەخشى و بۇ پىداويستىيەكانى سەردەمى خۇى ھۆكارىكىمان پى بەخشىبوو، ئەويش سوودى لەو ھۆكارانە وەرگرت، گەياندىيە بەدبەھىنانى ئامانچ و بەرھەمى ھۆكارەكان.

لېرەوہ مرؤف مافى خۇيەتى بېرسىت: ئەگەر پلەى پرونى و يەكلابوونەوہى بايسگەرايى و ھۆكارگەرايى لە دروستكراوہكاندا ئەوئندە پرون بىت لە ميتؤدى ئىسلاميدا، ئەى بۆچى ئەو راجىاييە بەناوبانگە ھەيە لە كەلەپوورى ئىسلاميماندا دەربارەى لايەنگرانى ھۆكارگەرايى و نكووليكارانى؟

چۆنە وا بلأو بووئەتەوہ كە پيشەوا غەزالى (٤٥٠ - ٥٠٥ك، ١٠٥٨ - ١١١١ن) دژايەتتى ھۆكارگەرايى كردبىت و نكوولى لە زەرورەتى پەيوەندى نىوان ھۆكار (السبب) و بەرھەمى ھۆكار (المسببات) كردبىت لە پەرتووكى (تہافت الفلاسفە) دا و ناوى ناوہ: پەيوەندى پىكەوہبوون، باوہپيشى وەھا بووہ كە پەيوەندىيەكە ئاساييە و ياسايەكى حەتمى و زەرورى نىيە؟

چۆنە وا ئىبن روشدى حەفید (٥٢٠ - ٥٩٥ك، ١١٢٦ - ١١٩٨ن) دژ بەم بۆچوونەى غەزالى وەستاوہ و بە پەرتووكى (تہافت التہافت) وەلامى غەزالىيى داوئەتەوہ؟ ئىمەش پىمان وايە كە لىشىوان و لىتىكچوونىك لەم بابەتەدا ھەيە، چونكە ھەلوئىست لەمەر ھۆكارگەرايى و پەيوەندى ھۆكار و بەرھەمى ھۆكار بەم شىوہيە دابەش بووہ:

أ۔ ھەلوئىستى ئەوانەى ھەموو جۆرە ھۆكارىك و پەيوەندى لەگەل ئەنجامى ھۆكار رەت دەكەنەوہ، تەنانەت ھۆكارى يەكەمى بوونىش، ھەموو شتىك دەگەرپىننەوہ بۆ رىكەوت و رىككەوتن، ھىچ موسولماننىك خاوەنى ئەم ھەلوئىستە نىيە، چونكە خاوەنى ئەم ھەلوئىستە و ئىسلام يەك ناگرنەوہ!

ب - ھەلۆئىستى ئەوانەى باوەرپان بە بوونى ھۆكار و پەيوەندىي كردهىي ھەتمى و زەرورديي نيوان ھۆكار و بەرھەمى ھۆكار ھەيە، پييان وايە ئەو ھۆكارانەى نيو ماددە و ھيز و دياردەكانى ماددە و لە مرۆفیشدا، لە خودى شتەكاندا ھەيە و خودا دروستى نەكردوون، ئەمەش يان لەبەر ئەوھەيە كە باوەرپان بە خودا نىيە يان وەك ئەرستو (۳۸۴ - ۳۲۲ پ.ن) پييان وايە كە خودا بزوينەرى يەكەمە و پاش جوولاندنى رادەستى ھيز و ھۆكارە خودييە كاراكانى كردووە و ھەقى بەسەريەوہ نىيە، ھيچ موسولماننيكيش خاوەنى ئەم ھەلۆئىستە نىيە و ئەوہش كە لە كەلەپوورماندا ھەيە، ليكدانەوہى ھەندىك لە فەيلەسووفەكانمانە لەسەر ئەو بۆچوونەى يونانييەكان، وەك وتراويشە ليكدانەوہى كوڤریش نابيتە خودى كوڤرەكە!

ج - ھەلۆئىستى سيھەم برىتييە لە ھەلۆئىستى ئىسلام و ھەموو بىرمەندەكانى لەگەڵ ھەندىك جياوازي لە دەربىرپنەكاندا، ئەمەش بەھۆى جياوازي لايەنى تەركيز و گرنگيدانە بە يەكئەك لەو لايەنانەى بەپيى ئەوہى كە بىرمەند پيى وايە مەترسييە لە سەر خاويني عەقيدەى ئىسلامى!

ئەم ھەلۆئىستە ئىسلامييە دەربارەى ھۆكارگەرايى، ھەموو بىرمەندانى ئىسلامى ھاودەنگن لەسەر تەوہر و گەوہەرى ئەو بىرە، باوەرپان بەوھەيە كە پەيوەندىي ھۆكار و ئەنجامى ھۆكار لەلایەن خوداوہ بەدەيھيئراوہ، كە دروستكەرى ھەموو شتەكانە و دەشتوانيت كارىگەري ھۆكار بوەستينيت ئەگەر بىھويت دۆخى ئاسايى بگۆرپت بۆ دەرچوون لە سنوورى ئاسايى (خارق العادە) بەھۆى ھيكمەتيكەوہ كە خۆى مەبەستىيەتى.

كەواتە ھيچ موسولماننيك نكوولئى لە پيكاھاتن و كارى ھۆكارەكان و دروستكرانى لەلایەن ئەو خودايەى لە دەرەوہى ماددە و جيھانى ھۆكارەكانە و تواناشى ھەيە سيستمى كار و پەيوەندىي نيوان ھۆكار و بەرھەمى ھۆكار بوەستينيت كاتيک

بیهوئیت له بهرانبهردا موعجیزه یان بهلگه بنوئینئیت وهك گهواهییهك لهسه ر موعجیزه .

له كاتیكدا بیرمەند به قوولئ و چپری سلّ دهكاتهوه له هزری نكوولّ له هۆكارگه رایئ، تهركیزی دهبرینهكانی لهسه ر دهرخستنی هۆكارگه رایئ و په یوه ندیی هۆكار و ئه نجامی هۆكار ده بیئت، كانیكیش باس له و هزره قه دهغه یه ده كرئیت كه كاری هۆكار به خودی و سه ربه خو ده زانرئیت له خودا، ئه وا ته ركیز له سه ر ئه و ده برینه ده كات كه نیسه به تی خه قیقه تی كاره كه بدرئته لای خودا نهك بدرئته ده ست هۆكاره كان!

ئه مه یه مژاره كه، ئه مه یه ئه و سه رلیئشیواندنانه ی وه همی ناكۆکی و راجیایی ئیسلامی بلاو كر دۆتته وه له مه ر بابته ئیك كه ئیسلام هیچ بواریکی تییدا نه هیشتۆتته وه بۆ راجیایی .

رهنگه بۆ پشتیوانیی ئه م بۆچوونه مان له سه ر هه بوونی راجیاییه کی هه لبه ستره و، ئه م سیّ قسه یه وهك دلگه رمییهك به نمونه بهئینه وه، نمونه ی هه ردوو لایه نی ئه و راجیاییه هه لبه ستره وه كه غه زالی و ئیبن روشدن، نمونه ی سیّ هه میش هی (جاحظ ۱۶۳ - ۲۰۰ _ ۷۸۰ - ۸۶۹ن) كه پئیش ئه وان بووه، له و نمونه ده یه كده نگی زانایانی كه لام و فه لسه فه ی كۆمه لّ و ئاراسته جیاوازه كان ده بینین له سه ر ئه م هه لۆیسته ی كه ئیسلام به پوونی باسی كر دووه له باره ی ئه و بابته وه .

– ئه وه تا غه زالی _ كه وا بلاوه نكوولئ له هۆكارگه رایئ و په یوه ندیی حه تمی و زه رووری نیوان هۆكار و ئه نجامی هۆكار ده كات _ ته نها ئاگاداری كر دووینه وه له وه ی په یوه ندیی نیوان هۆكار و ئه نجامه كه ی نه مانگه یه نیته ئه وه ی پۆلئ خودا، كه هۆكاری یه كه مینی هۆكاره كانه له بیر بکه یین و خو هۆكاری (السببیه الذاتیه) بده یینه پالّ دروستكراوه كان، یان نكوولئ له وه بکه یین كه خودا ده توانئیت سیستمی ئاسایی كاری هۆكاره كان به هۆی هۆكاری تره وه پئچه وانه بكاته وه، كه هه ر خو ی

دروستی کردوون! که واته غه زالی نکوولی هۆکارگه رایى ناکات، به لکو له هۆکارگه راییه ک ئاگادارمان ده کاته وه که بیباوه پان نایسه لمینن!

ئهم قسه ی غه زالی گه واهیمان بو دهاد له سه ره ئه وه لویسته ی غه زالی که ده لیت: "ئیمه ئه وه ده سه لمینن که سروشتی ئاگر وه هایه که هه ركات دوو پارچه لۆکه ی هاوشیوه به ری بکه ون هه ردووکیان ده سووتین، به لام باوه پيشمان وایه که ده کریت مروفیک بخریته ئاگر و نه شسووتیت، به هوی گۆرینی سروشتی ئاگره که وه بیت یان گۆرینی سروشتی مروفه که، ئه مه ش کاتیک خوی گه وره راسته وخو یان له ریگه ی فریشته یه که وه به رگری له بلابوونه وه ی گه رمای ئاگره که ده کات و هاوکات ئاگره که ش ده مینیته وه، یان جه سته ی مروفه که وه ها لی بکات له گه ل مانه وه ی گوشت و ئیسقانی جه سته ی له ئاگره که دا، ئاگره که نه یسووتینیت، ئه وه تا ده بینین که مروفه هیه خوی به پیکهاته یه کی پوه کی چه ور ده کات (که پیی ده وتریت طلق)، پاشان له ته نووریکی داگیرساودا داده نیشیت و ناشسووتیت، دیاره ئه وه که سه ی ئه م کاره نه بینیت نکوولی لی ده کات، ئه وه که سه ش نکوولی له وه ده سه لاته بکات که سیفه تیک له ئاگر دا دروست بکات یان له جه سته دا که ریگا له سووتان بگرن، وه ک ئینکاری نه سووتانی ئه وه که سه وه هایه که ده چیته ناو ته نووره که له لایه ن که سیکه وه که خۆچه ورکردنه که و کاریگه رییه که ی نه بینیت، دیاره له بازنه ی تواناکانی خودای گه وره دا گه لیک شتی نامۆ و سه ره هیه که هه مویمان نه بینیه، بۆیه نابیت نکوولی له ئه گه ری پوودانی بکه ین و به ئه سته م (مستحیل) ی بزانین."¹

وه ک ده بینین غه زالی لیره دا نکوولی له هۆکارگه رایى ناکات و په یوه ندیی چه تمی نیوان هۆکار و ئه نجامه که ی ده سه لمینیت، به لام برۆای به ره هایى ئه وه

¹ ابو حامد الغزالي (تهافت الفلاسفة) ص 67-68، ط القاهرة، 1903 م.

پەيوەندىيە نىيە و پىيى واىە كە ئەگەر خودا بىەوئىت دەتوانىت لە رېگەى ھۆكارىكى ترەوہ ئەو پەيوەندىيە نەھىلئىت، وا ديارە دژى مەسەلەكە نىيە، بەلكو ئىزافە يەكى ھەيە بۆى و پىيى واىە دەكرىت ھۆكارگە رايىەك بە يەكىكى دى دەگۆرئىت.

– ئىبن رۇشدىش لە راستىدا ھاوپراى غەزالىيە لەم پەيوەندى ھۆكار و ئەنجامى ھۆكارەدا، پىيى واىە كە كردارى خودا مەرجى بناغەيى پەيوەندى ھۆكار و ئەنجامى ھۆكارەكانە، بۆيە دەلئىت: "... ناپئىت گومانمان ھەبئىت لەوہى كە دروستكراوہ كان كار لەسەر يەك دەكەن و ئەوہى كە بكارە ھىزى بكارىيەكەى لە خودى خۆيەوہ نىيە، بەلكو لە دەرەوہى بكارەكە يەوہ و بەبى ئەوئىش كارىكى بۆ ناكرىت، تەنانەت ئەو بكارە سەرەكىيە مەرجى بوونى خودى بكارەكە يە."

جاحتىش راي لەسەر ھەمان راستىيە، كاتىك دەلئىت يەكتاپەرسىتى لە خواوہندىيەتدا (التوحيد في الالوهية) كە برىتتىيە لەوہى باوہرپت بەوہ ھەبئىت بە دروستكرانى بوونەوہر، واتاى ئەوہ نىيە كە ھۆكارى كارىگەر نەبئىت لەناو خودى شتەكاندا كە برىتتىيە لە سروشتى شتەكان، دەكرىت وئىناكردىنى ئەم مەسەلە يە لاي ھەندىك قورس بئىت، بەلام دەتوانرىت وئىنا بكرىت! "... ئەو كەسەى ھەم باوہرى بە يەكتاپەرسىتى ھەيە و ھەم باوہرىشى بە كارىگەرىى سروشتى شتەكان ھەيە لە كردارى شتەكاندا راستى پىكاوہ، ئەو كەسەش پىيى واىە يەكتاپەرسىتى تەنھا كاتىك دئتە دى كە باوہرپت بە كارىگەرىى سروشتى شتەكان نەبئىت، ئەوا لە يەكتاپەرسىتى تىنەگەشتووہ، بە ھەمان شىوہش ئەگەر كەسىك باوہرى وەھا بئىت كە سروشتى شتەكان رۆلى نىيە ئەگەر باوہرمان بە يەكتاپەرسىتى ھەبئىت، ئەوا ئەو كەسەش لە سروشتى شتەكان تىنەگەشتووہ، مولحيدىش ئەو كاتە لئىت ناؤمئىد دەبئىت كە لەگەل يەكتاپەرسىتىدا رۆلى سروشتى شتەكانىش رەت نەكەيتەوہ، چونكە ئەو

¹ ابوالوليد بن رشد(تہافت التہافت)ص۱۲۴، ط القاہرۃ ۱۹۰۳م.

كەسەى باوەرى بە كەردارى سرووشتى شتەكان نەبىت باوەپىشى بە خودى سرووشتەكانىش نىيە، جا ئەگەر خودى شتەكان نىشادەرى خودا بن و تۆش نىشاندەرەكە لابهريت، ئەوا باوەرپوونت بە خوداش ھەلۆھاشاندۆتەوھ.^۱

كەواتە ھىچ راجىايىيەك لە ئىسلامدا و لە ھەقىقەتى ھەلۆيىستى ئىسلامىيەكاندا نىيە لەسەر بوونى ئەو ھۆكار و بايسانەى ھوكمى ئەم گەردوونە ئەكەن لە سەرھەتاي دروستكردنىيەوھ تا مېژووى بەردەوامى و كۆتايى چارەنووس... ئىسلام تەنھا ئەم بابەتە چوارچىۆھدار دەكات بەوھى ھەم ھۆكار و ھەم بوونەوھەرەكان دروستكراوى خوداي تاك و تەنھان، كەواتە ئەم جىھانە دروستكراوھ لەژىر ھەژموونى تەواوى سوننەتى خودايى و ياسا و ھۆكارەكانن، كە ئەوانىش دروستكراوى خوداي تاك و تەنھان.

ئەگەر ھەلۆيىستى ئىسلام لەسەر بوونى بابەتى جىھان و بوونى ھۆكارى كاريگەر لەسەر سرووشت و مرۆڤ و كۆمەلگەكان لەوئۆھ سەرچاوەى گرتبىت كە جىھان و مرۆڤ و كۆمەلگەكان و ھۆكارەكانى نىو ئەمانە دروستكراوى خودان، ئەوا ئەم ھەلۆيىستە ئىسلامىيە تەعبىر لە ميانەپرەويى ئىسلام دەكات.

دەدگەى ماددى دۆزى ھۆكارگەرايى لە كاتىكدا باوەرى بە بوونى بابەتیبوونى جىھان و ھۆكارەكانى ناو سرووشت و دياردە و ھىزەكانى ھەيە، ھاوكات نكوولئى ھەوھ دەكات جىھان و مرۆڤ و كۆمەلگەكان و ھۆكارەكان دروستكراوى خودا بن... واتە ھەم بوون و ھەم ھۆكارەكارەكان لە خودى خۆيانەوھ ھەن.

^۱ الجاحظ (كتاب الحيوان) ج ۲ ص ۱۳۴-۱۳۵. تحقيق الاستاذ عبدالسلام هارون، ط القاهرة.

بە پېچەوانەى ئەم بۆچۈنە ماددىيەۋە، غەننوصىيەكان (الباطنية) - ھەر ۋەك لە تەسەۋفى فەلسەفەشدا ديارە و بەديارىكراۋيىش لاي ھەلگىرانى بىرى يەكئىيە بوون (وحدة الوجود) و نكۈۋلئىكارانى بوونى جگە لە خودا، پېيان وايە جگە لە خودا نە ھۆكار و نە ئەنجامى ھۆكار ھەيە و نە بوونئىكىش لە ئارادايە .

أ - باۋەپيان بە كىردار نىيە _ ۋەك ھۆكارئىكى بىكەر و بەرھەمدار _ كاتئىك كارئىكىش دەكەن، ھىچ باۋەپئىكىان بە پەيۋەندىي زەرۋورى و حەتمىي نىۋان ئەۋ كارە و ئەنجامەكانى نىيە .

ب - كەسانئىكى (جەبرى)ن وىستى مرؤفۇرەت دەكەنەۋە، ھەر ۋەك (نەفھەرى)النفرى) - ۳۵۴ك - ۹۶۵ن) دەلئىت: "بەندەكان _ ئەۋانەى ئازادى و وىستىان نىيە _ لە بەھەشتان، ئازادەكانىش _ خاۋەن وىستەكان _ لە دۆزەخدان." .

ج - نكۈۋلئى لە بوونى راستەقىنەى ھەر شتئىكى جگە لە خودا دەكەن، ھەندئىكىان دەلئىن جگە لە خودا سئىبەر و ۋەھمە، ھەندئىكىشيان دەلئىن: بوونئىك نىيە جگە لە خودا، دۇنيا ھىچە !

د - بۆيە پشت بە بىگانە نابەستىن - ھۆكارىش يەكئىكە لە بىگانەكان و متمانەيان پىي نىيە، چۈنكە بە ۋەھم و نەبوۋى دەزانن!

ه - نكۈۋلئى لەۋەش دەكەن كە ناسىنى دروستكراۋ پىگەيەك بىت بۆ ناسىنى دروستكار(خودا)، چۈنكە دروستكراۋئىك لە ئارادا نىيە .

و - بىۋەيى لە دۆزەخ لاي ئەۋان ديارىيەكە و دەبەخشىرئىت و ھىچ پەيۋەندىي بە كىردار و كەسب و ھۆكارەۋە نىيە، تەنانتە خۋاپەرستىيىش _ ئەگەر بىكەن _ ھىچ رۆلئى كارىگەرىي ھۆكار و ئەنجامى ھۆكار نىيە .

^۱ النفري (المواقف والمخاطبات) - موقف الحجاب - تحقيق ارثر اريري، تقديم د. عبدالقادر محمود. ط القاهرة ۱۹۸۵م.

ز - ههروهه زانباریه کانیس به دیارییه که ده زانن و هیچ په یوه نندییه کی به په یداکردن و هۆکاره کانه وه نییه .

ح - به پاشکاویش نکوولی له هۆکاره رای - واته تویشوو - ده کهن و پیمان وایه کاریگه ری له سهر بهرزبوونه وه بۆ ئامانج مه قامی وه قفه - نییه، ههروهه که نه ففهری ده لیت: "پیی وتم - (واته خودای گوره): هه موو کهس تویشوو یه هیه، جگه له وه ستاو، هه موو خاوهن تویشوو هه کانیس شکستخواردوون."¹

ی - ئه مانجی هه لگرانی ئه م بیرۆکه یه ئه وه نییه که مرۆف له ریگه ی به ده سهینان و هۆکاره وه وه ک جینشینی خودا سهر زهوی ئاوه دان بکاته وه، به لکو ئامانجیان (فه نابوونی مرۆفه له خودادا)، ئه ویش له ریگه ی سرپینه وه ی (خود) وه، ئه وهش ئامانجیکه وه خودا به فزل و دیاری به مرۆفی ده به خشیت، نه که له ریگه ی به ده سهینان و هۆکاره وه! ههروهه به ده برینی نه ففهری، که ده رباره ی ئه م ئامانجه ده لیت: گه یشتنه به مه قامی (وه قفه، که له ویدا مرۆف جگه له خودا هیچی تر نابینیت. (پیی وتم - (واته خوی گوره): وه قفه په یوه نندیی به هۆکاره وه نییه و هۆکاریش په یوه ست نییه پیوه ی.²

به م شیوه یه ئه گه ر پرۆگرامی میانزوهی ئیسلامی له ده ست بدهین، ئه وا هه لویستی راسته قینه ی ئیسلامی له ده ست ئه دین له باره ی دۆزی هۆکاره راییه وه، ئه وکات هاوسه نگییه که یان به لای بیرى ماددیگه راییدا ده شکیته وه، که ته نها هۆکاره کانی نیو ماده و سروشته به بکه ر ده زانیت، یان به لای بیرى غه ننوصی - باطینیدا که جگه له خودا، دان به بوونی بابته ی هیچ شتیکدا نانیت.

¹ وه قفه: به رزترین پله یه که له ریگه ی رزگاری و فه نابوون له خودادا ئه هلی ته صه وف پیی ده گهن، خاوه نه که ی جگه له خودا هه ست به هیچ شتیکى تر ناکات.

² المصدر السابق - موقف (الوقفه).

له و نیوهندهدا بیرى میانرہوی هه یه و له هیچکامیان دانه برآوه و هه م باوه پری به بوون بابه تی شته کان هه یه و هه م باوه پری به بوونی بابه تی هۆکاری بکه ر و بوونی خودای گه وره ش هه یه .

له کۆتایی باسه که ماندا پیویسته ئه وه پوون بکه ینه وه که ئه و موسولمانه ی هه لگری هزری میانرہوییه به و شیوه ی باسما ن کرد، ئه وه بزانی ت که ئه م پۆ پاش ته و او بوونی سه رده می پنیغه مبه ری تی و په یامی ئیسلام و پیچرانه وه ی ئالا و سوننه ته ده راساکانی جگه له قورئانی پیرو ز، که چاره و گۆره پانی کاری سه ره کی و گه وره ترینی ئه و بریتییه له دۆزینه وه ی (سیستمه کاراکانی) و به ده سه ته یانی چه کی گۆرینی ده روون و واقیعی ژیا نی، قورئانی پیرو زیش وه ک موعجیزه یه کی ده راسا مرو ف بۆ ئه م کاره ی هه لده نی ت و قورئانی ش ئه م ئه رکه به که م نازانی ت و ملامانی شی به رانه ر ناکات.

پێگاکانی هۆشیاری و مه عریفه:

میتۆده کانی هزری ئیسلامی و ئاراسته کانی ئاشنا و زانا بوون به چه ندین رێچکه ی جیاواز له رێگه و که ره سه ته و ده ریچه کانی هۆشیاری مرو یی و به ده سه یانی مه عریفه کانی مرو ف و ده سه ته ی حه قیقه تی زانست و وینا کردنه زیهنییه کان ده رباره ی شته کان.

یه که ک له دیارترین ئه و میتۆدانه ش، میتۆدی خاوه ن (هزری باطینی) پروت و خاوه ن (هزری ماددی) ن.

– بۆچوونی باطینی له به ده سه ته یانی هۆش و مه عریفه کاندای میتۆدیکی کۆنه و میژووی هزری پۆرته لاتی کۆن به غه نوصی (Gnosticism) ... که میتۆدیکه بۆ به ده سه یانی هۆشیاری و مه عریفه پشت به هه سه ته کان نابه سه تی ت،

ههروه‌ها پشت به عه‌قلیش نابه‌ستیت که هیژیکى دامه‌زراوه له‌سه‌ر هه‌سته‌کان، به هه‌مان شیوه‌ش پشت به گێرانه‌وه‌ی ده‌قه‌کان و بیستراره‌کان نابه‌ستیت له‌م بواره‌دا و ته‌ن‌ها ریگه‌ی باطینی به‌کار ده‌هینیت، ریگه‌ی (عیرفان) و راهینانی پۆحی و سه‌ختگیری و زه‌حمه‌تدان به‌خود وه‌ک ریگه‌ی رزگاری ده‌بینیت^۱.

ئه‌م غه‌نوصیه‌ته‌ بائینییه‌ له‌ ه‌زری پۆژه‌ه‌لاتی کۆندا بۆته‌ نوینه‌ری به‌پۆژئاواییکردنی ئه‌و قوناغه‌ی میژوو، چونکه‌ تیکه‌ل بوو له‌گه‌ل (هیلینییه‌ت)ی گریکی، که‌ پاش سه‌رکه‌وتنی ئه‌سکه‌نده‌ری گه‌وره‌ (۳۵۶-۳۲۳ز) به‌سه‌ر ده‌وله‌تی فارسی کۆندا له‌ (۳۲۳ز) و دروستبوونی ئیمپراتۆرییه‌ته‌کانی گریکی و رۆمانی که‌ تا سه‌رده‌می فتوحاتی ئیسلامی و لاتنه‌کانی پۆژه‌ه‌لاتیان گرتبوه‌وه^۲.

غه‌نوصیه‌ت تیکه‌له‌یه‌ک بوو له‌ (هیلینییه‌ت)ی گریکی و ریچکه‌ ه‌زرییه‌کانی فارس و ئایینه‌کانی مه‌زده‌کی و مانه‌وی و ئایینه‌ شه‌عبیه‌کانی ئیسرائیلی کۆن (قبالییه‌ت)، که‌ له‌سه‌ر قوولبونه‌وه‌ له‌ ره‌مزه‌ شاراره‌کان و نه‌هینیه‌کانی ژماره‌ و پیته‌کان.

ئه‌م بۆچونه‌ (باگینییه‌ - غه‌نوصیه‌ - عیرفانییه‌) بوویه‌ هۆی شیواندنی یه‌کتاپه‌رستی خاوینی مه‌سیحی له‌ سه‌ره‌تاکانیدا. پاشان که‌وته‌ جه‌نگین دژی یه‌کتاپه‌رستی ئیسلامی و توانی له‌ ژینگه‌ی ئیسلامدا جیگه‌پیی خۆی قایم بکات، که‌ له‌ مه‌زه‌به‌کانی باطینی و ئیمامی و ته‌سه‌وفی ئیسلامی و فه‌لسه‌فیدا

^۱ وشه‌ی مه‌عریفه‌ له‌ زاراوه‌ی صوفیدا بریتییه‌ له‌و حاله‌ی له‌ ئه‌نجامی شه‌هوده‌وه‌ به‌ده‌ست ده‌هینیت، (عارف)یش ئه‌و که‌سه‌یه‌ خودا خۆی و صیفات و ناو و کرداری خۆی نیشان داوه‌. بپوانه‌: القشانی(اصطلاحات الصوفیة)، تحقیق: محمد کمال جعفر، ط القاهرة ۱۹۸۱م.

^۲ نووسه‌ر لی‌ره‌دا که‌وتۆته‌ هه‌له‌یه‌کی میژوویی، چونکه‌ پاش ماوه‌یه‌ک له‌ سه‌رکه‌وتنی ئه‌سکه‌نده‌ر، ئه‌شکانییه‌کان سه‌ریان هه‌ل‌دا و پاشان ساسانییه‌کان... تا کاتی فتوحاتی ئیسلام ئیرانی ئیستا و هه‌ندیک ناوچه‌ی تری پۆژه‌ه‌لاتی ناوه‌راستیان له‌ژێر ده‌ستدا بوو (وه‌گێن).

دەرکه وتوو، بە تاییبەت ئەو هی لە مەزەهەبی یەکیەتی بوون (وحدة الوجود) دا و
...هتد.

گەرچی ئەم بۆچوونە باتینیەش لەرێگەکانی هوش و مەعریفەدا سەرکەوتوو بوو
لە درخستنی هەندیک نەینیی رۆح - بەپێی بۆچوونی خۆیان - بەلام هەلگرانی ئەم
بیرە نوقمی دەریاکانی ئەو نەینییانە بوون و شتیکی تر لە جیهانی هۆش و مەعریفە
و زانستەکان ئاشکرا ناکەن بۆمان، هەرودەها بە حوکمی مەرج و پێداویستیەکانی
دەروونشەکە تکرەن و پراپەنانی پۆحی - تەنھا بۆ کۆمەلێک کەسی تاییبەتی نیو
تاییبەتەکان بە کار دێت و دەبێتە ئەزموونیکی خودی و تاکەکەسی، ناتوانرێت بابەتی
بێت و بۆ هەمووان بێت، ئەمە لە کاتیکیادیە کە شەریعەت و پەيامە ئاسمانییەکان بۆ
هەموو گەلان و هەموو خەلکی دێت.

- بۆچوونی دووهم لە رێگەیی بە دەسپەنانی هۆش و مەعریفەدا ماددیگەرایییە و
دژ و پێچەوانەیی باتینیەکانە و تەنھا پشت بە هەستەکان دەبەستێت لەم رێگەییەدا،
پێی وایە جگە لەو هی بە هەستەکان پێی دەگەین هیچی تر بوونی نییە، هەر
شتیکیش عەقڵی پشتبەستوو بە هەستەکان قبوولی نەکات ئەستەمە بپێتە بابەتی
زانست و مەعریفەیی بابەتی.

دیارە ئەم بۆچوونی ماددیەش دەگەرێتەو بۆ یۆنانی کۆن، بریتیە لەو هزر و
ئاراستە ماددیەیی یۆنانی هزری ماددی فەلسەفی سەردەمی (دیمۆکریتۆسی ئەبدیری
لە نزیکەیی ۴۶۰ - ۳۷۰ پ.ن) تا سەردەمی فەیلەسووفە ماددیەکانی سەردەمی
بووژانەو (پینیسانس)ی ئەورووپی، کەواتە ئەمیش وەک غەنوصیی باتینیەکان
نوینەریکی هزری پۆژئاوایە چ کۆن و چ تازە!

ئەم بۆچوونە ماددیەش پەنگە سەرکەوتوو بێت - سەرکەوتوو بوو - لە
پەبەردن بەو شتانەیی لە بازنەیی هەستەکانماندایە لە بابەتەکانی جیهانی بەرچاو
(عالم الشهادة)، بەلام نەیتوانیوە پەیی بەو شتانە بیات کە لە دەرەو هی ئەو

ههستانه دان و يان هه شتيك له جيهانى غهيب و تهنانهت هه شتيكى جيهانى بينراوئيش كه ههسته كان به سه ربه خوئى پيئى ناگهن له بابەت و ئەحكامه كانى ئەو جيهانه . كه واته ئەم بيره مادديه رهنگه لاي ئەوانه ي تهنه باوه پريان به م جيهانه ي ئيستا هه يه به كه لك بيئت - به تيؤرى يان لافوگه زاف - به لام به دلنيا ييه وه پيؤيستيه كانى هه ردوو دونيا ي باوه پردار جيئيه جي ناكات !

ئەو ههش هه ردوو بوؤچوونى گه شتن به هؤشيارى بوو كه له نئو ميتؤده كانى هزرى مرؤييدان و كه وتوونه دهره وه ي بازنه ي ئيسلامه وه .

له ديدگه ي ئيسلامييه وه ئەوه ي په يوه نديى به ريگاكانى هؤش و مه عرفه وه هه يه له ميتؤدى ئيسلامدا ، بپرواى وايه كه ريگاكان فره يى تئدايه و خودى ئيسلاميئيش لايه نه كانى مه عرفه و كايه كانى ژيانى دونيا و دواپوژئيش ، ديار و ناديار و واقيعى و ئايدىاليه ماددى و مه عنه وي و دونيا و ئايينى و عه قلى و نه قلى و خودايى و مرؤى .

له بهر ئەوه ي كه باوه رپى ئيسلامى ئەو مه رجه ي له سه ر باوه پردار داناوه كه باوه رپى به هه موو ئەو كايانه هه بيئت ، كه واته پيؤيسته هه موو ئەو ريگه و كه ره ستانه ئاماده بكات بوؤ هؤشيارى و مه عرفه كه زامنى ئەم گشتگيرييه ده كات . كه واته دووره له هه ردوو بوؤچوونى باتينى و ماددى ، چونكه هه چكاميان ئامانجه كانى ئيمانى ئيسلامى به دى ناهيئن له م بواره دا . ئەسته م بووه بوؤ ميتؤدى ئيسلامى له ئەشكه وتى غه ننوصى باطنى و مادديگه رايبدا بميئنته وه ئەگه ر بيه ويئت ئامانجه كانى خوئى به دى بهيئنت .

به گه رانه وه بوؤ ئەم راستييه و به دييه ئيانى ئەم ئامانجانه ، ده بينين كه ميتؤدى ئيسلامى :

أ - عه قلی موسولمان له پیناو به ده سهینانی هوشیاری و مه عریفه دا هه موو پینگه و که رهسته کانی: لیوردبوونه وه، بیرلیکردنه وه، ئه قل به کارهینان، به لگه ی پوون، به لگه ی یه کلاکه ره وه و جه ده ل و هتد... ده خاته کار له فیهی واقیعی دنیایی و وه حیی خوداوهندی و دهروونی مروفا، تا هوشیاری به خودی خوئی و ژینگه که ی و سه ره تا و روشتن و ئه نجامیش به ده ست بهینیت.

دیاره ئیسلام خه لکی بو ئه م بهرنامه یه هه لناوه و کردوویه ته فه رزیکئی خودایی و واجبیکئی شه رعی و ته کلیفیکئی ئایینی، نه که ته نها مافیك له مافه کانی مروفا که دروست بیت ده سه بهرداری بیت به بی ئه وه ی گونا هبار بیت!

پتر له هه شتا ئایه تی قورئان هه یه که هانمان ده دات بو وردبوونه وه و تی فیکرینی عه قلانی، بو نموونه: ده فه رمیت: ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ﴾ (۵) الطارق ۵، واته: "با مروفا سه رنج بدات بزانیته له چی دروست کراوه." وه ده فه رمیت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ أَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ (۱۰۹) یوسف ۱۰۹. واته: "بوچی ناچن به نیو زه ویدا بگه رین، تا بزنان سه ره نجامی گه لانی پیش خویان چون بووه." وه ده فه رمیت: ﴿أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَدِ افْتَرَبَ أَجْلُهُمْ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ﴾ (۱۸۵) الاعراف ۱۸۵. واته: "ئایا نه روشتوون سه یری دروستکراو و نیشانه کانی پهروه ردگار بکهن له ئاسمانه کان و زه ویدا." وه ده فه رمیت: ﴿أَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ﴾ (۶) ق ۶. واته: "ئایا سه یری ئاسمانیان نه کردووه له سه رووی خو یانه وه که چون بونیادمان ناوه و پازاندوومانه ته وه." وه ده فه رمیت: ﴿أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ﴾ (۱۷) الغاشية ۱۷. واته: "ئایا بوچی سه یری حوشر ناکن تا بزنان چون دروست کراوه." وه ده فه رمیت: ﴿فَانظُرْ إِلَى آثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ ذَلِكَ لَمُحِيبٍ الْمَوْتَىٰ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ

شَيْءٍ قَدِيرٌ (٥٠) ﴿ الروم ٥٠. واته: "سهیری جیدہستہ کانی پرحمہتی خودا بکن کہ چۆن زہوی دہژینیتہ وہ پاش مردنی."

له هندیك نایه تی تردها هلمان دهنیت بۆ لیوربونونه وی قول و دهفه رمیت: ﴿ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا (٢٤) ﴾ محمد ٢٤. واته: "نایا بۆچی بهوردی بیر له قورئان ناکه نه وه؟ یان دلله کانیان له بهرانبه ر قورئاندا قوفلی لی دراوه." وه دهفه رمیت: ﴿ أَفَلَمْ يَذَكِّرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَّا لَمْ يَأْتِ آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ (٦٨) ﴾ المؤمنون ٦٨. واته: "نایا بهوردی بیر یان نه کردۆته وه له م قورئانه؟ یان نه وه وی بۆ نه مان هاتووہ بۆ باوبا پیری نه مان نه هاتووہ؟" نه و نایه تانه ی هانی مرؤف ددهن بۆ به کارهینانی عه قل وه ک که رهسته ی هۆشیاری و مه عریفه له قورئاندا زۆرن، ته نانه ت کردوو یه ته مه رج و سه رچا وه ی ته کلیف و کرۆکی مرؤفایه تی مرؤف، قورئان دهفه رمیت: ﴿ إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْمُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَاءٍ فَأَخْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيَّاحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ (١٦٤) ﴾ البقرة ١٩٠. واته: "به راستی دروستکردنی ناسمانه کان و زهوی و جیاوازی شه و پوژ و نه و که شتی یانه ی به سه ر ده ریادا ده پۆن و سوود به خه لکی ده به خشن و نه و ناوه ش که خودا له ناسمانه وه باراندوو یه تی و زهوی پی زیندوو کردۆته وه پاش مردنی و هه موو ناژه لیکیشی له سه ر زه ویدا بلاو کردۆته وه و گۆرینی با و هه وری پامکراوی نیوان ناسمان و زهوی، به راستی هه موو نه مانه به لگه ن بۆ نه و که سانه ی عه قلیان به کار ده هینن." گه لی نایه تی تریش هه یه جگه له م نایه ته که ده گاته ٤٩ نایه ت و هه مان شیوه زمان به کار هاتووہ.

قورئان ده رباره ی (موجاده له) ش به واتای مشتومر و باشبه کارهینانی له گه ل دژیاردا ده فه رمیت: ﴿ ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ (١٢٥) ﴾ النحل ١٢٥.

واته: "به باشتري شيواز مشتومريان له گهل بکه." وه ده فهرميّت: ﴿وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْنَا وَأُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَإِهْنَأْ وَإِهْكُمُ وَاحِدٌ وَتَحْرُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾ (٤٦) العنكبوت ٤٦. واته: "به باشتري شيواز نه بيّت مشتومر له گهل خاوهن په رتووكه ئاسمانييه كاندا مه كه ن، داواش ده كات مشتومر كه به به لگه وه بيّت: ﴿لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَن بَيْنَةٍ وَيَحْيَىٰ مَنْ حَيَّ عَن بَيْنَةٍ﴾ الانفال ٤٢. واته: "با تياچيّت نه و كه سه ي كه به لگه ي پاست و پووني بينيوه و شويني نه كه وتووه و تياچووه و نه و كه سه ش بزي كه به پيي به لگه ي پوون ژياوه." (واته بيباوه پان پاش ديتني به لگه ي پوون و به هيّز هر له سهر بيباوه ربي مانه وه تا تياچوون و باوه پدارنيش ژياني خويان له سهر بناغه ي پوون و به هيّز پاراست). هه روه ها ده فهرميّت: ﴿أَمَّنْ بِيَدِ الْخَلْقِ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَلِلَّهِ مَعَ اللَّهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ (٦٤) النمل ٦٤. الانبيا ء ٢٤، النمل ٦٤. واته: "پييان بلي: به لگه ي يه كلاكه لاره وه تان بينن و پيشكه شي بکه ن."

ميتودي ئيسلامي بويه هانمان ده دات له سهر وه گه پخستن و به كارهيّاني نه م ريگايانه ي هوشيارى، چونكه به وزه و تواناي ئاماده ي مروّي ده زانيّت و خستنه گه رى نه م توانايانه به شيكه له سروشت و ماكي مروّف، په كخستنيشي ده بيّته به لايه ك و توانا و وزه ئاماده كاني مروّف ئيفليج ده كات، به لكو به كارهيّاني نه م ريگايانه سوپاسگوزاربي خودايه كه پيي به خشيوين و له كارخستنيشي ناسوپاسيكردي نه و پوزييه ي خودايه. گوړه پاني كاركردي نه م ريگايانه ش فيقه ي عه قلياّتي به ره سست و فيقه ي بيستراوه شه رعييه كانه، كه وهك خواپه رستي و پووكرده خوداي گه وره سه يريان ده كات.

ب - له کاتیڤدا باوه پری ئیسلامی به پیی بنه ماکانی عه قیده و شه ریهت بریتییه له یه قینی دل له باوه پردا، ئەوا شتیکی سروشتییه که میتۆدی ئیسلامی به که متر له م یه قینه رازی نه بیته و سه رزه نشتی ئەو که سانه ده کات که له ئاستی گوماندا ده وه ستن، بۆیه ده فه رمیته: ﴿وَمَا هُمْ بِمِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا (۲۸)﴾ النجم ۲۸. واته: "ئەوان ته نها شوین گومان که وتوون و گومانیش ناتوانیته هه ق به دست بخت." هه روه ها قورئان نه هی ده کات له وه ی له قسه و عه قیده دا پشت به که متر له زانین ببه ستین و ده فه رمیته: ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا (۳۶)﴾ الاسرا ۳۶. واته: "شوین شتی که مه که وه که زانینت له سه ری نییه." وه هانمان ده دات بو بزار و پرونبینی هه ر باب ته یکه و ده فه رمیته: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَنْ تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْحَبُوا عَلٰی مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ (۶)﴾ الحجرات ۶. واته: "ئەگه ر که سیکی متمانه پی نه کرا وه والیکی بو هی نان به باشی له هه واله که وه رده ببنه وه و پرونی بکه نه وه."

شتیکی سروشتییه له میتۆدیڤدا به که متر له یه قین رازی نابیته بو هوشیاری و مه عریفه که ریباری ریگه ی گه شتن به پله ی یه قین، هه ندیک جار تووشی وه سواسی و گومان و گوماندار ی ده بیته، به لام نابیته به م به ره به ستانه کۆل بدات و بگه ریته دوا، بۆیه میتۆدی ئیسلامی مروّف به گونا هبار نازانیته کاتی که شتیکی له م جو ره ی تووش بوو، به لکو هه ول ئەدات - له دروستکردنی هزردا - بیکاته ئەزمونگه و تاقیکردنه وه و بیته به شیک له پرۆسه ی بیرکردنه وه و قوناغیک له کاروانی گه شتن به پله ی یه قین. که واته ئەگه ر ئەوانه ی وردبینی و تیفکرین و عه قلانییه ت به کار ده هی نن تووشی وه سواسی و گومان و گوماندار ی بوون، ئەوا میتۆدی هزری ئیسلامی ده یانگورپیته بو پله یه کی نزیکبوونه وه له یه قین! له نیو میتۆده

ئایینییه کانی تردا، تهنه میتۆدی ئیسلامییه ئەم کاره دهکات و بههۆی میتۆد و پیشه‌سازی وردبوونه‌وه و له‌ریگه‌ی گریمانه‌کانه‌وه.

که‌واته میتۆدی ئیسلامی ئەو که‌سانه ناتۆقینیت که عه‌قل ده‌خه‌نه کار و له‌وه‌ریگه‌یه‌شدا تووشی گومان ده‌بن، به‌لکو به‌نهرمونیانی داویان لی ده‌کات ئەو گومانانه له‌بازنه‌ی (پوچی) ده‌ره‌هینن تا ببیته‌ گومانیکه‌ی میتۆدی وه‌ک نوینه‌ری قۆناغیک له‌ توێژینه‌وه و وردبوونه‌وه‌یه، که گریمانه‌کانی تیا ئەزموون ده‌کریت و په‌نگه‌ له‌ شیوه‌ی وه‌سوه‌سه و گوماندا بیت و گومان و ئەگه‌ره‌کانیشی تیا ده‌دریت له‌ بیژنگ، به‌ ئامانجی گه‌شتن به‌ یه‌قین، به‌راستی ئەمه‌ش گه‌واهیی تاقانه‌یی میتۆدی ئیسلامییه له‌م بواره‌دا، به‌لکو شایه‌تییه‌کی میتۆدی ئیسلامییه له‌سه‌ر ئەوه‌ی بۆته‌ گه‌واهیده‌ریک له‌سه‌ر گه‌شتنی مرقایه‌تی به‌ قۆناغی کاملی و ریگاره‌روونی، که شایسته‌ی ئەوه‌یه میتۆده‌که‌ی ئەمه‌ بیت له‌ تیفکریندا و له‌پیناوی هۆشیاری و به‌ده‌سته‌هینانی مه‌عریفه‌ و زانسته‌کان، که‌واته به‌ میتۆدیکه‌ی له‌م شیوه‌یه باوه‌ر له‌سه‌ر یه‌قین داده‌مه‌زیت و باوه‌رداریش هه‌موو ریگاکانی گه‌شتن به‌ یه‌قین به‌م میتۆده‌دا ده‌گوزهرینیت و له‌م کاروانه‌شیدا ته‌نانه‌ت وه‌سوه‌سه و گومان و گومانداریه‌یه‌کان ده‌خاته‌ گه‌ر بۆ ئەزموونکردنی گریمانه‌کان و تاقیکردنه‌وه‌ی ئەگه‌ره‌کان بۆ پشتیوانی ئەم یه‌قین و دلناییه‌ و گه‌شه‌پیدانی ئەو پایه‌ مه‌عریفیانه‌ی متمانه‌ی زۆری تیدایه‌، ئەو که‌سانه‌ش که ریگه‌ی عه‌قل ده‌گرته‌ به‌ر له‌ ریگه‌ی ئەم میتۆده‌وه‌ ده‌گه‌نه‌ به‌شه‌ خاوین و پاکیزه‌کانی هزر و له‌ ریگه‌ی به‌لگه‌ دیاره‌کانه‌وه‌ جیهانی نادیار ده‌دۆزنه‌وه‌، گه‌رچی ئەوه‌ش شتیکی تر بن جگه‌ له‌ گومانه‌ به‌هێزه‌کان و وه‌سوه‌سه و گومانکاری و گومانه‌کان!

بیگومان ئەوه‌ش میتۆدی ئەو قۆناغه‌یه‌ که ئەگه‌ری به‌ده‌سه‌هینانی (بیگونا‌ه و بیه‌له‌یی _ عیصمه‌ت)ی تیدا بووه‌، که کۆی ئوممه‌ت له‌سه‌ر گومپایی کۆ نابنه‌وه‌،

ئەمەش پاش ئەو قۇناغە دىت كە پىويست بوو لەسەريان بەبى بىركردنەو و خستنه گەرى عەقل وەك مېگەل بدرېنە بەر!

لەژىر تيشكى ئەم راستىيەى مېتۆدى ئىسلاميدا ئاسۆى ئەو واتايانەمان بۆ دەردەكەوئىت كە لە قورئان و فرمودەدا هاتوو و قسە و پرا و ھەلوئىستى ئەوانەش كە لە كەلەپورى كۆنماندا ھەيە .

ئاسۆى ئەو واتا و دەلالەتەنە دەدۆزىنەو كە لە داواكارىيەكەى ئىبراھىمى خەلىلدايە (سەلامى خوداى لەسەر بىت): ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ قَالَ أَوَلَمْ تُؤْمِنْ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِن لِّيَطْمَئِنَّ قَلْبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٦٠﴾﴾ البقرة ٢٦٠ . واتە: "كاتىك ئىبراھىم وتى: ئەى پەرورەدگارم، پىم نیشان بەدە كە چۆن مردووەكان زىندوو دەكەيتەو، خوداش وتى: مەگەر تۆ باوهرت نىيە بەوہى من مردوو زىندوو ئەكەمەوہ؟ ئىبراھىم وتى: باوهرم ھەيە، بەلام دەمەوئىت دلّم زۆر باش دامەزرىت. خوداش وتى: چوار بالدار سەر بېرە و پارچە پارچەى بکە و تىكەلى بکە و لەسەر ھەر چىايەك بەشىكى دابنى و پاشان بانگيان بکە، ئەوا زىندوو ئەبنەو و بەپەلە دىن بۆلات، بشزانە كە بىگومان خودا خاوەن ھىزە و دانايە ."

ھەرەھا ئاسۆى واتاى ئەو فرمودەى پىغەمبەر (درودى خوداى لەسەر بىت) دەدۆزىنەو كاتىك ھەندىك لە ياران پرسىاريان لى کرد:

– ھەندىك شت دىت بە خەيالماندا كە زۆر پىمان زەحمەتە باسى بکەين!

فرمووى: ئايا شتى وەھاتان بىنيوہ؟

وتيان: بەلى!

فهرموی: ئه‌وه واتای ئه‌وه‌یه که باوه‌پیکی پاشکاو تان هه‌یه، ئه‌وه باوه‌پیکی بیگه‌رده.^۱

ئهم کۆمه‌له له یاران لایان زۆر قورس و ئه‌سته‌م بووه که باس له‌وه‌سوه‌سه و گومانانه بکه‌ن که تووشیان ده‌بی‌ت و نه‌یانویستوو له خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ردا (دروودی خودای له‌سه‌ر بی‌ت) باسی بکه‌ن، به‌لام ئه‌وه خودی ئه‌وه‌حاله‌ته ده‌خاته گه‌ر له‌پیناوی گه‌شتن به باوه‌ری پاشکاو و بیگه‌رد و بیخه‌وشدا!

هه‌ر بۆیه لای ئیمه جیی سه‌رسورمان نییه که ئهم هه‌لوێسته ئیسلامیه لای جاحیظ گه‌شتۆته ئه‌وه ئاسته‌ی قسه له‌سه‌ر ئهم (گومانه میتۆدیه) بکات به‌و ئیعتیباره‌ی زانستیک له زانسته ئیسلامیه‌کان بی‌ت و داوی له زانایان کردوو که بێن بۆ لای و لیوه‌ی فی‌ر ببن وه‌ک ریگایه‌ک له ریگاکانی یه‌قین، جاحیظ ئهم قسه‌یه‌ی له وه‌لامی که‌سی‌کدا کردوو که له‌م باره‌وه پرسباری لی کردوو و ده‌لی‌ت: " ... شوینێه‌کانی گومان و ئه‌وه‌حاله‌تانه‌ی گومان به‌ره‌م دینیت بزانه، تا شوین و حاله‌تی یه‌قینه‌خش بزانی‌ت، فی‌ری گومان‌بردن له‌و شته‌ ببه که گوماناوییه، چونکه ئه‌وه فی‌ری ئه‌وه‌ت ده‌کات که له‌سه‌ر شتی‌ک بوه‌ستیت و پاشان دلتیا ببیته‌وه لی، هه‌چ یه‌قینه‌ک نییه که گومانیک له‌پیشه‌وه نه‌بی‌ت، خه‌لکی ره‌شۆک که‌متر له زانایان تووشی گومان ده‌بن، چونکه له باوه‌رکردن و به‌درۆخستنه‌وه‌دا ناوه‌ستن و گومان له خۆیان ناکه‌ن و یه‌کسه‌ر باوه‌رپیکی پووت یان به‌درۆخستنه‌وه و باوه‌رپنه‌کردنیک پووتیان لا دروست ده‌بی‌ت و دۆخی سه‌یبه‌میان له‌و نیوه‌نده‌دا نییه، که چه‌ندین چینی گومانی تیدا‌یه."^۲

له تیگه‌شتن له‌م بابته‌وه واتای راجیایی ئه‌وه‌که‌سانه‌مان بۆ پوون ده‌بیته‌وه که پیشه‌وای زانای که‌لام ابو علی الجبائی (۲۳۵ - ۳۰۴ک، ۸۴۹ - ۹۱۶ن) وه‌ک نوینه‌ریان

^۱ رواه مسلم والإمام أحمد.

^۲ الجاحظ(کتاب الحيوان)ج ۱ ص ۳۵-۳۷.

دهلیت: "یه که مین واجب له سهر مرؤف بریتییه له وردبوونه وه و به کاهینانی عه قل... " له گهل ئەوانه ی که پیشه وای زانای که لام ابو هاشم الجبائی وه که نوینه ریان دهلیت: "یه که مین واجب له سهر مرؤف بریتییه له گومان." که واته په یوه ندیی گومان و یه قین نامۆ نییه و به خراپیش نازانریت، چوارچیوهی ریگاکانی هۆشیاری و معریفه له میتۆدی ئیسلامیدا ههردووکیان له خو دهگریت.

ج - به لام له بهر ئەوهی هه موو ئەم ریگایانهی هۆشیاریی که رهسته یه کی مرۆیین و مرؤفیش به کاری دههینیت، ئەوا له میتۆدی ئیسلامیدا ئەو ئاسۆیانهی بو دیاری کراوه که پیگهی مرؤف له م بوونه دا بوی دیاری کردووه، پیگهی جینشین، که زانست و فیروونی هه موو ناوه کان و یه که مین دیاریی خودایی بوون بوی، ئەو دیارییهش پلهی بهرز کرده وه به سهر فریشتهکاندا و کردییه شایستهی جینشین، مرؤفیش پیویسته ئەوه بزانیت که بو هه میشه که ئەو زانست و هۆش و معریفهی هه یه تی زانست و هۆش و معریفهی جینشین، به لام کاتیک پیوانهی ده که یه تی به (ره ها و گشتگیر)ی خودای گه وره، ئەوا له سنووری ریژه ییدا ده مینیتته وه، هیچ هۆیه کی هۆش و ریگایه کی معریفه نییه ئەو سنووره تیپه پینیت. خوای گه وره ده فه رمیت: ﴿وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ﴾ (٧٦) یوسف ٧٦. واته: "له سه رووی هه موو خاوه ن زانیارییه که وه که سیکی زانتر هه یه، هه تا ده گاته خودای گه وره." وه ده فه رمیت: ﴿قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مَدَادًا لَّكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا﴾ (١٠٩) الکهف ١٠٩. واته: "ئه گهر ده ریا ببیتته مه ره که ب بو نووسینه وهی وشه کانی خودا، ئەوا ده ریا ته واو ده بیت و وشه کانی خودا ته واو نابن، گه رچی ده ریای تریش وه که هه مان ده ریا بهینیت."

به هۆی ئەم میتۆده وه زانست ده بیتته ریگایه که بو گه شه کردنی ترس له خودا و پاریزکاری، به پیچه وانهی هه ندیک میتۆدی تره وه که خاوه نه کانی پیمان وایه

به هوی زانسته وه باوه ری خوداناسییان هه لوه شان دۆته وه و هاوار ده کهن: خودا مرد! دیاره خوداش زۆر له و بۆچوونه یان به رزتر و پاکتره .

ئهو میتۆده ی هانی به کاره یانی عه قل و تیفکرین و لیوردبوونه وه دعات و بیرکردنه وه ی به فه رزیکی شه رع ی داناوه، مرۆقیشی فیر کردوه که چۆه ی زانیی به پپی پیگه ی له گه ردووندا - وه ک جینشینیک - و ئه رکیشی خستنه گه ری په یامی جینشینیه، هه ر بۆیه ترسی زانیانی ئه م میتۆده له خودا ئه وه یه، که ده زانن که رهسته کانی جینشینیه خودا و دهسکه وته کانی له چاو گشتگیر و په ها و بیکوئا که تاییه ته به خودا، شتیکی ریژه ییه . ئه وه تا خوی گه وره ده فه رمیت: ﴿أَمْ تَرَأَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُّخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَيضٌ وَحُمْرٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَعَرَبِيُّ سُودٌ (۲۷) وَمِنَ النَّاسِ وَالْدَّوَابِّ وَالْأَنْعَامِ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ كَذَلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ (۲۸)﴾ فاطر ۲-۲۸. واته: "ئایا نابینیت که خودا له ئاسمانه وه بارانی باراندووه و به ربوومی په نگجیا و زمان پی سه وز کردوه و له چیاکانیشدا ریگا و هیلی سپی و سووری په نگجیا و زمان دروست کردوه، هه ندیکیشی په شیکی قه ترانییه . " وه ده فه رمیت: ﴿شَهَدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (۱۸) الْحَكِيمُ﴾ ال عمران ۱۸. واته: "خودا شایه تی دعات که جگه له و هیچ خودایه ک نییه و فریشته و زانیانیش به ریگه یه کی پاست و دروست ده یسه لمینن. هیچ خودایه ک نییه جگه له و خودایه ی که بالاده ست و دانییه ."

د - چونکه میتۆدی ئیسلامی ئه و چوارچۆه یه یه که که فیل و هاوکاره بۆ وه لامدانه وه ی پرسیاره کانی مرۆق:

ئه م گه ردوونه له کوپوه دهستی پی کردوه؟ ... له کیوه دهستی پی کردوه؟ .. ریگا که چیه؟ حکمه تی چییه؟ بۆ کوئی ده چین؟ به چ شیوه یه که؟ له بهر ئه وه ی ئه م میتۆده هه مو ئه م جیهانانه و کایه کانی له خۆ

ده گریټ، جیهانی نادیار (غەیب) _ ئه وهی په یوه نندیی به سه ره تا و نه جامه وه
 ده یه - و پوژی دوا یی _ به لپرسینه وه و پاداشتی شیه وه - ئه و دوزانه که ده بی
 چو نیه تی و ریگه کانی هوشی مروژ بۆ وینا کردنی ریگ بخت، له سنووری وزه و
 توانادا، ئه م میتوده ته نها له سنووری ههسته کاندانه وه ستاوه وه که ریگه ی هوش و
 مه عریفه دا، چونکه ته نها ئامانجی په یبردن به جیهانی بینراو نه بووه و نه یویستوه
 له سنووری زانیاری پروکه شبنینی ژیا نی دونیادا راوه ستیټ، بویه له م میتوده دا
 میتودی ریگاکانی تی بینی و نه زمون و گشت ژمیری (استقرا ء) و پیوانه پیکه وه ن،
 تا له دیارده کان و حه قیقه ته کان و مه عریفه کانی جیهانی بینراو تی بگات، له گه
 ریگاکانی (بیسراوه کانی پشت به ستوو به گیرانه وه)، عه قلیش به پیی توانای له
 هه ریه کیان تی ده گات - له ریگه ی راشکاوی واتای ده قه کانه وه یان به هوی
 ته ئو یلکردنیانه وه - ئه وه شی که له سنووری توانایدا نییه یان عه قلی توانای
 تیگه شتنی نییه ده یسپیریټ و هه ولی به رده وامی ماندوونه ناسانه دعات تا توانای
 شاراوه ی عه قلی گه شه پی بدات بۆ ئه و شتانه ی عه قلی په بیان پی نابات، له هه مو
 دوخه کانیشدا وه که خوا په رستییه که خوی دعاته ده ست خودا. کاتی که خودا ته نها
 خوی (ناخ و حه قیقه ت) ی هه ر شتی که ده زانیټ و مرو قیش ناتوانیټ به هوی
 ههسته کانی وه بگاته پله ی یه قین _ به هه مان شیوه به عه قلیش _ ، که واته مرو ق
 ناچاره پشت به بیسراوی پشت به ستوو به گیرانه وه ببه ستیټ بۆ ئه وه ی ئه و دیوی
 جیهانی بینراو بزانیټ، دیاره هه ر وه که چو ن ریگای عه قل و ریگای بیسراو پیکه وه
 ده بن، هه ر واش ئه وه ی له و بواره دا جیگای ئیجتیهاد بیټ و ئه و بنه مایانه ی بواری
 را و ئیجتیهادی تی دا نییه و ئه وه ش که به شوینکه وتن (ته قلید) ی سپاردن و خو دانه
 ده ست خودایه پیکه وه بوونیان هه یه له و باز نه یه دا. یه قینی باوه ر به خودا وه نندیټی
 - که سه رچاوه ی ئه م بنه مایانه یه - و هه بوونی به لگه له سه ر پاستگویی پیغه مبه رمان

(دروودی خودای له سهر بیټ) له بازنه‌ی یه قینی سپیږاو (الیقین التفویضی) دایه -
گهر بگونجیت ته م دهسته واژده به کار بهینین..

که س وا تینه گات که له م هه لوښته دا موسولمانان راجیایان هه به، نه وه تا ئین
روشدا - له په رتووکي (تهافت التهافت) دا_ که وه لامی غه زالی ده داته وه_ ده لیت:
" پیویسته له سهر هه موو مروفتیک باوه پر به بنه ماکانی شهریهت بهینیت و تهقلیدی
تیدا بکات، بیگومان که نکوولیکردن و مشتومپر له و بابه ته دا بوونی مروفت
هه لده وه شیندیتته وه، هه ر بویه واجبه زندیقه کان بکوژرین، نه وه ی که پیویسته
له سهر نه و بابه ته بوتریت نه وه یه که بنه ماکانی کاروباریکی خوداییه و له سه رووی
عه قلی مروفته وه یه و پیویسته دانی پیدا بنین، گهرچی هوکاره کانشی نازانین، هه ر
بویه نابینیت هیچکام له پیشینان له باره ی موعجزاته وه قسه یان کردیت،
سه ره رای به ربلاوی و دهرکه وتنی له جیهاندا - چونکه بنه ماکانی سه لماندنی
شهریه ته کانن و شهریه ته کانش بنه مای فه زیله ته کانن، هه روه ها دهر باره ی نه و
قسانه ی باسی پاش مهرگ ده کات، جا نه گهر مروفت له سهر فه زیله ته شهریه کان
په روه ده بو، نه و ده بیته که سیکی به پیزی ناسای، خو گهر ته مهن و
خوشبه ختیش بواری پی به خشی و بوویه زانایه کی به رز و گشته ته ئویلک و
لیکدانه وه یه کی تایبهت به خوی، نه و پیویسته نه و ته ئویله باس نه کات و هه مان
واتای ته م نایه ته بلیت که خوی گه وره ده فه رمیت: ﴿ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ
أَمَّا بِهِ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ (٧) ﴾ آل عمران ٧. واته: " نه وانه ی
خاوه نی زانستی قوول فراوانن ده لیتن: نه و باوه پیمان پی هیئا... نه مه یه سنووری
شهریه ته کان و زانایان."¹

¹ ابن الرشدا (تهافت التهافت) ص ١٢٤-١٢٤.

که واته جیهانی غیب و ئه و بنه مایانه ی عه قل و ههسته کان به تهنه پهی پی نابه ن، ناکه ونه دهره وهی بابه تی ریگاکانی هوش و مه عریفه له میتودی ئیسلامیدا، به لکو له م میتوده دا ریگای بیسراوه کانیا ن بو دانراوه، به هوی هه لکه وتنیان له دهره وهی ههسته کانه وه، خودای گهره ش ده فه رمیت: ﴿عَالَمِ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهَرُ عَلَيَّ غَيْبِهِ أَحَدًا (۲۶) إِلَّا مَنْ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا (۲۷)﴾ الجن ۲۶-۲۷. واته: "خودا خوی زانایه به زانستی غیب و که سیش ناگادار ناکات به غیبی خوی، جگه له و نیردراوهی که خودا خوی پازیهه پییان بلیت، ئه و کاته له چوارده وریه وه فریشته ی پاریزگاری بو داده نییت." وه ده فه رمیت: ﴿مَا أَشْهَدْتُهُمْ خَلْقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلْقَ أَنْفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُ مُتَّخِذَ الْمُضِلِّينَ عَصَدًا (۵۱)﴾ الکهف ۵۱. واته: "دروستکردنی ئاسمانه کان و زهوی و دروستکردنی خویانم نیشان نه داون، که سانی گومراشم نه کردوته پشتیوانی خوم." وه ده فه رمیت: ﴿قُلْ لَوْ أَنَّ عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ لَفُضِّي الْأَمْرَ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ (۵۸) وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يُعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبُرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ (۵۹)﴾ الانعام ۵۸-۵۹. واته: "ئهی موحه ممه د پییان بلی: ئه گهر ئه و سزایه ی ئیوه په له تانه بوی، به ده ست من بوویه ئه و نیوان من و ئیوه یه کلا ده کرایه وه، خودا زاناره به سته مکاران. کلپله کانی غیب له لای خویته ی و تهنه خوی دهیزانییت و ده زانییت چی له وشکانی و ده ریادا هه یه و ناگای له که وتنه خواره وهی هه رگه لایه کیش هه یه و ده نکه توویک و هه رته ر و وشکیکی گه ردوون هه مووی له په رتووکیکی رووندایه (اللوح المحفوظ)."

به لئی... له م میتوده و ریگاکانی گه شتنی به هوشدا چه ند راستیه ک پیکه وه: متمانه به عه قلی مروّف به شیوه کی بیوینه، که له میتوده کانی پیشوو و په یامی پیغه مبه راندا نه بووه، له گه ل حه قیقه تی ره تکرده وهی (لووتبه رزی عه قلانی) که وا

دهزانیّت له هه موو شتیك تیّ دهگات و تهنها ریگایه کیشه بو هوش. له ژیر تیشکی تاییه تمه ندیی ئەم میتۆدهدا له واتای ئەو هه لوئیستهی عومهری کورپی خه تتاب (پهزای خودای له سهه بیّت) تیّ دهگهین کاتیك چوویه پیشه وه بو ماچکردنی (حجر الاسود) بیگومان بیرى لیّ کرده وه و وهستا... پاشان چوویه پیشه وه بو ماچکردنی و ئەم قسه پر واتایه ی کرد: "سویند به خودا! بیگومانم له وهی که تو به ردییکی بیّ زیان و بیّ سوودیت، ئەگه نه مبینیایه که پیغه مبهه (دروودی خودای له سهه بیّت) ماچی کردوویت، منیش ماچم نه ده کردیت!"

بیگومان عه قلیّ خوئی خسته کار تا گه شته کۆتایی ئاسۆی عه قلیّ، وهک یه کیک له ههسته دروستکراوه کانی خودا، پاشان له وه تیگه شت که له به رانبهه دروشمیکی ئاینیدایه که موسولمان له ریگه ی بیستن و سپاردن و خودانه دهست خودا وه ریگرتوه، بۆیه ئەو قسه ی کردوه که هه ردوو ریگه ی هوشی گرتۆته وه... به ریگه ی عه قلیّ دهزانیّن که به رد ههچ زیان و قازانجیکی نییه، به لام هۆکار و حکمه تی به گه وره گرتنی حجر الاسود له دهره وهی چوارچیوهی پسپۆری عه قلدایه.

ئه وانه ی له م راستییه بیئاگان، تهنها ئەو شتانه دهسه لمینن که ههسته کان پیی دهزانن، زانیاریی ئەم جوړه که سانه له زانیاریی ئەو که سانه پتر نییه که قورئانی پیروژ باسیان دهکات و دهفه رمیت: ﴿وَعَدَ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (٦) يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ ﴿٧﴾ ﴿الروم ٦-٧. واته: "ئه وه په یمانی خودایه و خوداش پیچه وانه ی په یمانی خوئی ناجوولیته وه، به لام نۆربه ی خه لکی ئەوه نازانیّت، تهنها رووکه شیکی ژیانی دونیا دهزانن و بیئاگان له دوارۆژ."

به لام لۆژیکی میتۆدی ئیسلامی ئەوه مان لیّ دهخواریت که جیاوازی بکهین له نیوان لۆژیکی عومهری کورپی خه تتاب (پهزای خودای له سهه بیّت) به رانبهه (حجر الاسود) و لۆژیکی فه یلسوفه کۆنه کان که ئیبن روشد بۆی باس کردووین دهریاره ی

بنه ماکانی شهریهت، چونکه ئەو فەیلەسووفانە بە تەقلید تەسلیمی بنه ماکانی
 شهریهت بوون بەبێ ئەوەی عەقلی بۆ بخەنە کار، ئەو تەقلیدەش لەبەر ئەوە
 نەبوو کە بە هەق و راستیی بزانی، بەلکو لەبەر ئەوەی دروستبوون و بەرپاکردنی و
 ڕەچاوکردنی بەدیهینانی مەسلەحەتە، کە پاراستنی بوونی مرۆڤە و ڕەتکردنەوه و
 بەدرۆخستنهوهی دەبیته هۆی بەتالکردنەوهی بوونی مرۆڤ، لە کاتی کدا
 تەسلیمبوونی خودی عومەری کورپی خەتتاب (پەزای خودای لەسەر بیته) نەک
 عەقلی بە ماچکردنی حجر الاسود لە ڕووی سپاردنەوه بوو و لە مەسەلە یەکی
 جوژئیشدا بوو کە لەسەر (بنه مای - عەقلانی) بوو... چونکە بە عەقل دەیزانی یەک
 خودا هەیه کە تەوەر و گەوهەری ئاییندارییه و بە عەقل پەیی بە ڕاسگویی پەیا مە کە
 دەبات کە سەرچاوهی گەیانندی وەحیی قورئانی و سوننەتی ڕوونکەرەوهی
 قورئانە، کەواتە عەقلاندنی بۆ ئەم بنه مای عەقلانیانە: ئەو ڕەگە یە سرووتیکی
 ناعەقلانی - ماچکردنی حجر الاسود - بیته یەکی کە لە بەرە مەکانی، چونکە
 سپاردنە کە لیژەدا پەیوەندی نەبڕاوه بە شتە عەقلانییه کەوه، بەلکو لەسەری
 دامەزراوه و لەویۆ هەلقوللۆوه و لقی ئەوه... بریتییە لە سپاردنی عاقلانە!

هەلۆیستی عومەر پەزای خودای لەسەر) وەک هەلۆیستی عەقلی موسولمان، بە
 پیچەوانە ی هەلۆیستی فەیلسووفە کۆنەکانەوه، لەو راستییەوه سەرچاوه دەگریت
 کە موعجیزەکان، بۆ نموونە، سنووری ئاسایی دەبەزینن، بەلام سنووری عەقل و
 عەقلانی نابەزینن، چونکە قورئان بەلگە ی عەقلی دەهینیتەوه لەسەر بوونی خودای
 بەتوانا و بەدیهینی دروستکراوهکان، هەر ڕووداویک پێویستی بە بەدیهینیکی وەها
 هەیه کە خۆی بەدی نەهاتبیت و سیستمی گەردوونیش دروستکاریکی زانا و
 ریکخەر و دانا دەخواییت... هتد بەلگە ی عەقلیش لەسەر بوونی دروستکاری ئەو
 شتە ی ئاساییه، ئەوه دەخواییت کە ئەم خودایە بە شیۆه ی مەعجیزە سنووری ئەو
 ئاساییەش ببەزینیت، کەواتە ئەو سنووربەزاندنە ی ئاسایی لەلای باوەر شتیکی

عەقلانییە و سپاردنیشی بریتیە لە قبوولکردنی داخواری و خواستی عەقل، کاتیک لە پووی عەقلییەو بەنەما و بەرەم و خواستی ئەو سپاردنەمان قبوول کرد، بەنەماکەش ھەر خودایەکی خاوەن توانای بیسنوورە .

لە کاتیکدا قسە ی فەیلەسووفە کۆنەکان - وەک ئیبن پووشد باسی کردووە - بەلگە یە لەسەر دەسەوسانی عەقلی بیباوەر لە دۆزینەوێ بایس و عیلالەتی شەریعەت - کە موعجیزات و غەیبییاتەکان بەشیکن لێی - ئەمەش لە بیباوەرپی ئەو عەقلەو سەرچاوە دەگریت، بەلام عەقلی باوەردار بەھۆی باوەر و پێگاکانی باوەر و پیشەکیەکانی باوەرەکە ی بوونی خودایەکی بەدیھێن و بەتوانا دەچیتە عەقلیەو، ئەمەش وا لە باوەرپی بەم بەنەمایانە دەکات - بە ھەموو سنووربەزاندنیکی ئاساییەو و ھەر شتیکی تریش کە عەقل بەتەنھا خۆی پە ی پێ نابات - ببە بەرھەمی تیگەشتنی عاقلانە ی لە وەحی و نەقل، نەک بەرھەمی دابرانی لە وەحی و نەقل، واتە بەرھەمی عەقلانیەتی ئیسلامی تاییەتمەندە، کەواتە سپاردن لێردا لە داخواریەکانی عەقل و عەقلانییە .

میتۆدی ئیسلام کە پیشەوا عومەر (پەزای خودای لەسەر بیّت) لەو قسە یەدا دەری بریو، ئەو میتۆدە یە کە لووتبەرز ی وای لێ ناکات نکوولی لە ھەر شتیکی بکات کە عەقلی پە ی بە کرۆک و گەوھەری نەبات، ئەو میتۆدە یە بازنە ی باوەر ی فراوانترە لە جیھانی بینراو، ئەو میتۆدە یە پێگاکانی ھۆش قەتیس ناکات لە ھەستەکاندا - کە عەقلیش یەکیکە لەوان - ئەو میتۆدە یە کە بە عاقلانە لە(نەقل) تێدەگات و باوەرھێنانیش بە (نەقل) لەم میتۆدە دا دەبیّتە بەلگە یەکی بەھیز و یەکلاکەرەو!

ئەمە یە حەقیقەتی میتۆدی ئیسلام لەم بواردەدا...

ئەم حەقىقەتەى مېتۆدى ئىسلامى بۆمان دەردەخات، كە پىكەوہبوونى (نەقل) و (عەقل) لە رېڭاكانى بەدەستەينانى ھۆش و مەعريفە پىكەوہبوونىكى وەستان و جىابوونەوہ دوو رېڭەى سەربەخۆ لە ئەرك و بابەت و بوارەكانى خستەنگەردا نىيە، بەلكو پىكەوہبوونى ھاوپىيەتى و براىەتى و ھاوپەيمانى و پشتىوانى و كۆبوونەوہيە، بە شىوہيەك كە ھەردووكيانى بەھۆى ميانرەويى كۆرەوہوہ كەردۆتە يەك رېڭا و ئەو تايبەتمەنديانەيان كۆ دەكاتەوہ كە دەكرىت و پىويستە كۆ بكرىنەوہ، لە ئەنجامدا عەقلانىەتى ئىسلامى بۆتە ئايندار و نەقلى ئىسلامىيش بۆتە عەقلانى!

بۆيە مېتۆدى ئىسلامى لەم دەسكەوتەدا تاقانەيە، چونكە عەقلانىبوونەكەى بەرھەمى تەنھاي داھىيانىكى مرۆيى خاوەن پەيوەندى توندوتۆل بە نەقلى ئايىنى و وھىيى خودايى نىيە و بەس، چونكە لە كەشىكى دوور لە نەقل و وھىدا دروست نەبوو، وەك عەقلانىەتى يۆنانىيە كۆنەكان، لە كەشى ناتەباى لاھوتىيى ئايىننىشدا بەرھەم نەھاتوو، وەك پىننىسانسى رۆژئاواى نوئى، بەلكو عەقلانىەتىكى ئىسلامىيە كە نەقلى ئىسلامى _ قورئان و فەرموودە _ بوونەتە بانگخوازى، تا بىيئە رېڭەى تىڭەشتن لە نەقل و قوولكردنەوہى باوہرپوون پىيى، ھەروہا بەرزكردنەوہى ھۆشيارى بە ئامانجەكانى و گىرپانەوہى دەقە ناروونەكانى بۆ ژىر ساىەى دەقە روونەكانى و جياكردنەوہى ئەو ئايەتانەى دەلالەتى لەسەر مەبەست بىگومانن و ئەو ئايەتانەش دەلالەتەكەى تەنھا گومانىكى بەھىزە، لە دروستبوون و گەشەيدا لەم نەقلە داپراو نىيە و ناتەبا و جىڭرەوہشى نىيە، پاشان رەنگگرتن و گەشەى كرد لە بەرگريكردى لەم نەقلە دژى بۆچوونى غەننوصى - باطنى و عەقلانى - ماددى، كە ھەردووكيان رەگورپىشەيان دەگەپىتەوہ بۆ ھىلىنى، واتە يۆنانى و بەرھەمە ئىلھادىيەكان، تا كار گەشتە ئەوہى ديوانى عەقلانىيەتى ئىمە لە زانستەكانى شارستانىيەتەكەماندا برىيى بىت لە زانستى يەكتاپەرستى - اصول الدين - و زانستى

بنه ماکانی فیه، که پیشه‌نگی زانسته ئیسلامیه کانن، که واته عه‌قلانییه‌تی ئیسلامی و قورئان و فه‌رموده له‌نیو (سیستم و ری‌کخراوه‌ی پر له به‌لگه‌ی یه‌کلاکه‌روه و به‌لگه‌سازی) دا پی‌که‌وه ری‌ک خراون.

نه‌قلی ئیسلامی^۱ بو‌ئه‌وه نه‌هاتوو جی‌گره‌وه‌ی عه‌قل و ئه‌رکه‌کانی بی‌ت و بی‌خاته لاه، به‌لکو بو‌ئه‌وه هاتوو که پشت به‌ عه‌قل به‌ستیت، تا بی‌کاته مه‌داری ته‌کلیم و باوه‌ری به‌وه‌ش هه‌بت که بو‌خوی به‌لگه‌یه و هه‌ست به‌وه‌ش بکات که عه‌قل به‌لگه‌کانی موعجیزه‌بوونی خوی پی‌یه و به‌وه‌ش رازی بی‌ت که بی‌کاته داوه‌ریک له‌و شتانه‌دا که ته‌ئویل و لی‌کدانه‌وه هه‌لده‌گری‌ت، به‌لکو ده‌توانین بل‌ئین: ئه‌م نه‌قله _ که موعجیزه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری ئیسلامه (دروودی خودای له‌سه‌ر بی‌ت) به‌ موعجیزه‌یه‌کی عه‌قلانییه‌وه هاتوته ئارا، وه‌ک تایبه‌تمه‌ندییه‌کی خوی و جیا له‌ موعجیزه‌ ماددییه‌کانی پی‌غه‌مبه‌رانی پی‌شوو.

ئه‌وه‌ی له‌م بواره‌شدا ناوه‌رۆکیکی گرنگه، ئه‌و ژماره‌ زۆره‌ی ئایه‌ته‌ قورئانییه‌کانه، که دا‌کۆکیان کردوو و دا‌کۆکییش ده‌کن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که پی‌ویسته ئومه‌تی بانگه‌واری موحه‌مه‌دی ئه‌و راستیه‌ بزنان که موعجیزه‌ی نو‌یی دوا‌هه‌مین پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی‌ت) وه‌ک موعجیزه‌ی پی‌غه‌مبه‌رانی پی‌شوو نییه، واته‌ ماددی نییه، که کاریگه‌رییه‌کی کاتئامیز و سه‌رسوره‌ینه‌ری هه‌بی‌ت، موعجیزه‌ی ئیسلام _ سه‌ره‌پای نه‌مرییه‌که‌ی _ بو‌ئه‌وه نه‌هاتوو مرۆ‌ق تووشی سه‌رسورمان بکات و عه‌قلی ئیفلیج بکات، به‌لکو بو‌چالا‌ککردنی توانا دیار و نادیاره‌کانی و زه‌ه‌کانی هاتوو، تا بیانکاته چه‌ک و داوه‌ر و سه‌رچاوه‌ی ته‌کلیم، تا بی‌ته‌ ئه‌و پشتیوانه‌ی نه‌قل، که چوارچۆیه‌که‌ی زۆر فراوانتره له‌ جیهانی شو‌ینکه‌وته ساده‌کان.

^۱ وشه‌ی (نه‌قل) م بو‌ وشه‌ی (النقل) داناوه‌ته‌وه، چونکه وشه‌یه‌کی پراوپری وه‌ها شك نابهم که ته‌عبیر له‌و زاروه شه‌رییه‌ بکات. (وه‌رگێ‌ر).

بەم شىۋەيە عەقلانىيەت و نەقلى ئىسلامى بوونەتە خاۋەن تايىبەتمەندى خۇيان، تا ئۇ پرادەى دەتوانىن بلىين: مادام دەستەواژەى (عەقلانىيەتى ئىسلامى) ئىسلامىيە، ئۇ نەقلش دەگرىتەۋە! ھەروھە دەستەواژەى (نەقلى ئىسلامى) یش عەقل دەگرىتەۋە، مادام مەبەستمان پىي قورئان بىت، دەستەواژەى (موعجىزەى ئىسلامى) یش ھەم عەقل و ھەم نەقلش دەگرىتەۋە.

خوای گەرە دەفەرمىت: ﴿ وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي فَرْطَاسٍ فَلَمَسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ لَعَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴾ (۷) وَقَالُوا لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ لَقَضَى الْأَمْرَ أَنتُمْ لَا يُنظَرُونَ ﴿ ۸ ﴾ الانعام ۷-۸. واتە: "ئەگەر نووسراۋىكمان لە كاغەزىكدە بۆ بناردايە خوارەۋە و دەستىشيان لى بدايە، ھىشتا ئەوانەى بىباۋەرن دەيانوت: ئەمە سىحرىكى پوون و ئاشكرايە، ھەروھە دەيانوت: دەبا فرىشتەيەك بىينىن بىتە خوارەۋە بۆ لای، خۆ ئەگەر فرىشتە بنىرینە خوارەۋە، ئۇ مەسەلەكە يەكلا دەبىتەۋە و ئىدى بواری مانەۋە بەو بىباۋەرانە نادرىت. " و دەفەرمىت: ﴿ فَالْعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَضَائِقٌ بِهِ صَدْرُكَ أَنْ يَقُولُوا لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴾ (۱۲) ھود ۱۲. واتە: "پەنگە ھەندىك لە ھەى بۆت ھاتوۋە واز لى بىنیت و دلت پىي تەنگ بىت، كاتىك دەلین: دەبا گەنجىنەيەكى بۆ بىتە خوارەۋە، يان فرىشتەيەكى لەگەل بىت، بەلام تۆ تەنھا پىغەمبەرىكى كە خەلك ئاگادار دەكەيتەۋە لە مەترسىي بىباۋەرى، خودا خۆى چاودىر و سەرپەرشتىارى ھەمووشتەكانە. " و دەفەرمىت: ﴿ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ ﴾ (۷) الرعد ۷. واتە: "بىباۋەرەكان دەلین: دەبا نىشانەيەكى لەلايەن پەرۋەردگارەۋە بۆ بىتە خوارەۋە، بىگومان تۆ تەنھا ئاگادار كەرەۋەيەكى و ھەر گەلىكىش پىنوما بەخشىكى بۆ نىردراۋە. " و دەفەرمىت: ﴿ وَقَالُوا مَالِ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ نَذِيرًا ﴾ (۷) أَوْ يُلقَىٰ إِلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ الظَّالِمُونَ إِنْ

تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا (۸) انظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا (۹) ﴿ الفرقان ۷-۹. واته: "وتیان ئه‌ری ئه‌م پیغه‌مبهره چیه که خواردن ده‌خوات و به‌ناو بازاردا ده‌گه‌پریت؟ ده‌با فریشته‌یه‌ک بیته خواره‌وه له‌گه‌لی و خه‌لکی ئاگادار بکاته‌وه له‌مه‌ترسییه‌کانی سه‌رپیچی له‌فه‌رمانی خودا، یان با‌گه‌نجینه‌یه‌کی بو‌ فیری بدریته خواره‌وه له‌ئاسمانه‌وه یان با‌خیکی بو‌دروست بکریته له‌غه‌یبه‌وه و لی‌بخوات. مروّفه‌سته‌مکاره‌کان ده‌لین: ئه‌ی با‌وه‌پداران، ئیوه شوین‌که‌سیک که‌وتوون که‌سیحری لی‌کراوه، سه‌یر بکه‌چ نموونه‌یه‌کت بو‌ده‌هیننه‌وه، ئه‌وان گوم‌پابوون، ناتوانن‌پینگه‌ی‌پاست بدۆزنه‌وه. "وه‌ده‌فه‌رمیت: ﴿ وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْنَا الْمَلَائِكَةُ أَوْ نَرَى رَبَّنَا لَقَدِ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتُوًا كَبِيرًا (۲۱) يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَىٰ لِلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ حَجْرًا مَّحْجُورًا (۲۲)﴾ لفرقان ۲۱-۲۲. واته: "نه‌وانه‌ی‌دیداری ئی‌مه‌یان ناو‌یت ده‌لین: ده‌با فریشت بیته خواره‌وه بو‌لامان، یان با‌په‌روه‌ردگاری خو‌مان ببینن، به‌راستی له‌ناخی خو‌یاندان و بو‌خو‌یان لو‌وتبه‌رزیمان نواندووه و سه‌رکیشیه‌کی گه‌وره‌یان نواندووه، ئه‌و پۆزه‌ی فریشته‌کان ده‌ببینن هیچ موژده‌یه‌ک نادریت به‌تاوانباران و تاوانبارانیش ده‌لین: ئای بو‌په‌نایه‌ک که‌په‌نامان بدات. "وه‌ده‌فه‌رمیت: ﴿ وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِّن رَّبِّهِ فُلْ إِمَّا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِمَّا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ (۵۰)﴾ العنکبوت ۵۰. واته: "ده‌با چهند نیشانه‌یه‌کی له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاریه‌وه بو‌بیته خواره‌وه، پی‌یان بلی: "نیشانه‌کان له‌لای خودا و به‌ده‌ستی خودایه و بی‌گومان منیش که‌سیک که‌به‌پوونی و ئاشکرا بو‌ئاگادارکردنه‌وه‌ی‌خه‌لکی هاتووم له‌مه‌ترسییه‌کانی سه‌رپیچی فه‌رمانی خودا. "وه‌ده‌فه‌رمیت: ﴿ وَقَالُوا لَن نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا (۹۰) أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّن نَّجِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجَّرَ الْأَنْهَارُ حِلَالَهَا تَفْجِيرًا (۹۱) أَوْ تُسْقَطَ السَّمَاءُ كَمَا زَعَمَتْ عَلَيْنَا كِسْفًا أَوْ تَأْتِي بَالِلِهِ وَالْمَلَائِكَةِ قَبِيلًا (۹۲) أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِّن زُخْرَفٍ أَوْ تَرْفَىٰ فِي السَّمَاءِ وَلَن نُّؤْمِنَ لِرُؤْيَاكَ حَتَّىٰ تُنَزَّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرُؤُهُ فُلْ سُبْحَانَ رَبِّي هَلْ

كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا ﴿٩٣﴾ الاسراء ٩٠ء - ٩٣. واته: "وتيان باوه پرت پي ناكهين تا به موعجزه كانيه كمان بو بته قيني، يان باخيكت له خورما و تري هه بيت كه جوگه ي ناو به ناويدا تپه پريت، يان پارچه پارچه ناسمانان به سهردا برووخينيت وهك خوت لاف لي نه دهيت، يان خودا و فريشته كان بينيته به رده ممان تا رووبه روو بيانبين، يان خانويه كي دروستكراو له زيرو و خشلت هه بيت، يان به به رچاومانه وه به ناسماندا بفرپيت، نه و كاتهش كه ده فرپيت هر باوه پ به و فرينه ناكهين تا نووسراو ي كمان بو نه هينيت كه بيخوينينه وه، توش نه ي موحه ممه د پيان بلي: پاك و بيگه ردي بو په روه ردگار ه كه م، ناي من له مروقيكي پيغه مبه ر زياتر چيم؟"

بيباوه پان زور داكوكيان له سهر نه و موعجزه مادديه كرد كه مروق تووشي سه رسوپمان دهكات و ئيفليجي دهكات، چونكه نه وانيش له سهر رچكه ي باوباير و گه لاني پيش خويان دهرون، به لام ئيسلام وه لامى نه م داواكاريه يان ناداته وه، چونكه دهيه ويته نه وه رابگه يه نيته كه قوناغيكي نوئي گه شه و پيشكه وتني مروقايه تي هاتوته نارا، كه مروقايه تي گه شتوته ته مه ني كاملبون، خوداي گه وره و پيغه مبه ره كه شي راستيان فهرمووه. خوداي گه وره ده فهرميت: ﴿قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيَ هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا﴾ (٩٣) الاسراء ٩٣. هه روه ها ده فهرميت: ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ﴾ الكهف ١١٠. واته: نه ي موحه ممه د پيان بلي: بيگومان من مروقيكم وهك ئيوه و وه حيم بو ديت، بيگومان هر نه و وه حيه ش پيم ده ليت خوداي ئيوه خودايه كي تاك و ته نهايه. "بيگومان وهك ئيوه مروقه و پيغه مبه راني پيشوش هر وه ها بون، موعجزه ي ئيسلام ده كرته وه حى بو ي، نه و موعجزه ي كه هم نه قل و هم عه قل كو ده كاته وه، نه مه ش واي لي دهكات زه مينه ي نه مريي تيدا بيت.

له بهر ئه وهی میتۆدی ئیسلامی - وهك ئاماژه مان بۆ كرد - ئاسۆ و بهرپرسیاریتییه کانی درێژ ده بیته وه بۆ جیهانی غهیب - كه ئهسته مه زمانی دهستکردی مرۆڤ - زمانی مرۆڤی جیهانی بینراوی دونهیایی - بتوانیت به و وردی و تهواوییه کرۆکی راستیه کانی ده برپریت - وه کاتیک ئه م میتۆدهش له زمانیکی نویدا بوار ده کاته وه بۆ قسه کردن له سهر ئه م جیهانی نادیاره - بۆ نواندن - و قابیلیه تی لیکدانه وه (تهفسیر^۱) و ته ئویله .

ته ئویلیش له میتۆدی ئیسلامیدا یه کیکه له ریگا کانی هۆشیاری مرۆڤی موسولمان و زانینی ئه و وینانه ی له ریگه ی بیستنه وه ده رباره ی جیهانی نادیار پیمان ده گات، كه توانای زمانی دونهیایی ناتوانیت کرۆکی حه قیقه ته که ی باس بکات بۆمان .

شه ریفی جورجانی (٧٤٠ - ٨١٦ ک ، ١٣٤٠ - ١٤١٣ ز) به م شیوه پیناسه ی ته ئویل ده کات: "لادانی واتای دیار و پووکه شی و شه یه ک بۆ واتایه کی تر که ئه و واتایه ش هه لده گریت، ئه گه ر ئه و واتای دووه مه بگونجیت له گه ل قورئان و فه رموده دا، بۆ نمونه خودای گه وره ده فه رمیت: ﴿ یخرج الحی ﴾ الروم ١٩ . واته: مردوو له زیندوو ده هینیته ده ره وه . ئه گه ر مه به سته ی په یدابوونی بالنده بیت له هیلکه وه، ئه وه ته فسیره، خو ئه گه ر مه به سته ی په یدابوونی موسولمانه له باوانی کافر یان په یدابوونی زانایه له باوانی نه زان، ئه وه ته ئویله ."

به لام ئه یین پوشد ده لیت "ده رهینانی ده لاله تی وشه یه ک له ده لاله ته راسته قینه که ی بۆ ده لاله تیکی مه جازی، به بی ئه وه ی نه ریتی زمانی عه ره ب تیک

^۱ وشه ی تهفسیر له بناغه زمانه وانیه که یدا به واتای ده رخستن و خسته روو دیت. له شه ریعه تیشدا بریتیه له: روونکردنه وه ی ئایه تی قورئانی و باسکردنی و چیرۆک و هۆکاری هاتنه خواره وه ی، ئه و کاره ش پپووسته به ده برپینیک بیت به روونی واتاکه ی بگه یه نیت، واته به بی لادان له ده لاله تی روون و دیار له ری ئه ئویله وه .

بدات، له وهدا كه ريگا دهدات شتيك به ناوي هاوشيوه كه يه وه يان به ناوي هوكار
يان پاشكوي يان هاوشانه كه وه ناو ببات، يان هر شتيكي تر كه له پيناسه ي
به شه كاني قسه ي مه جازيدا باسما ن كردوه. ^۱

له فرموده ي پيغه مبه ريشدا (دروودي خوداي له سهر بيټ) ناماژه بو وشه ي
(ته ئويل) كراوه، ئه وه ش له و فرموده ي هاوه لي پيغه مبه ردا (دروودي خوداي
له سهر بيټ) جابر كوري عبداللهيه كه ده ليټ: "...ئو كاته ي پيغه مبه ر (دروودي
خوداي له سهر بيټ) له ناواماندا بوو، قورئاني بو ده هاته خواره وه، ئو ته ئويلي
قورئاني ده زاني. ^۲

خو ئه گه ر زانايان و بيرمه نداني ئيسلام له هه موو مه زه ب و ئاراسته
هزييه كانيدا هه لويستيان جياواز بوويټ له باره ي كه م يان زور به كارهيئاني
ته ئويله وه، ئه وا كۆده نكيان هه يه له سهر ئه وه ي په نا بريټ بو ته ئويل وه
ريگايه كي تيگه شتن و ويئاكردني ئه و كرۆك و گه وه ره ي وشه، كه پووكه شي وشه كه
ناتوانيټ پيشكه مان بكات، به تايبه ت ئه گه ر له بازنه ي جيهاني ناديار (غيب) دا
بيټ.

پيشه وا غه زالي له ناميلكه ي (فيصل التفرقة بين الاسلام والزندقة) دا - كه يه كيكه
له په رتووكه كاني ميتود له كه له پوورماندا - تيورييه ك له سهر (پله كاني بوون - مراتب
الوجود) بووني ئه و شتانه ي خاوه ن شه ريعه ت هه والي پي داوين له بوونيان، ئه م
بوونه ش پينچ پله يه، باوه پكردن به بوونيش له هه ريه ك له م پلانه دا به سه بو ئه وه ي
خاوه نه كه ي تووشي كوفري به درؤخستنه وه ي خاوه ن شه رع نه بيټ، غه زالي به م
تيورييه ي ده رباره ي پله كاني بوون گه شته بابه ته كاني جيهاني ناديار (غيب) كه له
ريگه ي بيستنه وه (سه معيات) پيمان گه شتووه، گه شته ئه وه ي كه ئه م تيورييه

^۱ ابن رشد (فصل المقال) ص ۳۲: تحقيق: د. محمد عمارة، طبعة القاهرة ۱۹۸۳ م.

^۲ رواه النسائي وابوداود وابن ماجه والدارمي.

گروپه ئیسلامییه کان له نه خوۆشی کافرکردن (تکفیر) ده پارێزێت، که هه موو لایه کی گرتۆته وه! ئەوه تا به باوه رههێنان به جیهانه کانی نادیار له هه ریه ک له م پینج پلانه دا موسوڵمان ئەو هۆش و مه عریفه و ویناکردنه ی بو پوون ده بیته وه که جیهانی نادیار که لیک شتی تیا یه که زمان ناتوانیت به وشه ی راسته قینه (حه قیقی) ده ری بپریت، بۆیه واتا کانی له وینه ی مه جازی و ته ئویدا دارشتووه .

له کاتی کدا له خوینەر داواکارین ده قه که ی غه زالی بخوینیته وه - چونکه له بهر درێژییه که ی ناتوانین لێره دا بینووسینه وه- ئەوا چهند بره گه یه کی ده گوینینه وه که هزره سه ره کییه کانی تیورییه که ی (ته ئویل و پله کانی بوون) ده نوینیت بۆمان ... له کاتی تاوتویکردنی مه سه له ی باوه رپیکردن و به درۆخستنه وه ی ئەو بابه ته غه ییبیانه ی به رپه گه ی بیستن (سمعیات) پیمان گه شتوون ده لیت:

"... کوفر بریتیه له: به درۆخستنه وه ی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بیته) له شتیک له و شتانه دا که هیناویه تی، باوه ر (الایمان) یش بریتیه له: باوه ره هینان به هه موو ئەو شتانه ی هیناویه تی، هه ر گرووپیکیش ئەو که سانه به کافر ده زانیت که درێ بیروپا کانی خو ی بن، ده لیت: ئەوانه پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بیته) به درۆ ده خه نه وه، بۆیه ده بینین حه نه لیه کان شافیعییه کان به کافر ده زانن^۱، گوایه باوه ری به وه نییه خودا له سه ره وه یه و باوه ری به (ئیستیوا ی سه ر عه رش _ الاستوا علی العرش) نییه، ئەشه ره ییش ئەوان به کافر ده زانیت، گوایه خودایان به شتیکی دروستکرا و چواندوو ه و ئەو نایه ته یان به درۆ خستۆته وه که ده فه رمیته: ﴿أَیْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ الشوری ۱۱. ئەشه ره ییه کان موعته زیله کان به کافر ده زانن، گوایه پیغه مبه ریان به درۆ خستۆته وه، که فه رموویه تی: خودا ده بینریت، هه روه ها

^۱ ئەم ده ربرپانه زۆر ورد و ریک نییه، چونکه ئەم لایه نانه به وه په هاییه یه کتریان به کافر نه زانیوه و زۆرترین کیشه یان له سه ر (لازم القول) دایه که زانیان هه میشه لازم القول ناکه نه هۆکاری کوفر. (وه رگێژ).

له باوهر به بوونی زانین و توانا و سیفه ته کان، موعته زلییه کانیش ئەشعه ریبه کان به کافر ده زانن، گوايه باوهر بوون به سیفه ته کانی خودا واتای (چه ند بیسه ره تايه ک)، ئەوهش به درۆ خستنه وهی پیغه مبه ره له باوهری یه کتاپه رستیدا. ئەوهی ئەم کیشه یه چاره سه ر ده کات: زانینی پیناسه و حه قیقه تی چه مکی (به درۆ زانین) و چه مکی (باوهر پییکردن یان به راست زانین) ه، ئەوکات ئەوه مان بۆ پروون ده بیته وه که چۆن پۆچوونی سنوور به زین بۆته هوی ئەو یه کتر کافر کردنه .

باوهر پییکردنی راسته قینهش بریتیه له: داننان به بوونی هه ر شتی کدا که پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بیّت) پیی راگه یاندووین، به لام بوون پینچ پله ی هیه، به هوی بیئاگایی له م پلانه، هه ر گروویک به رانبه ره که ی به درۆ ده خاته وه، بیگومان پله کانی بوون بریتیه له: خودی (ذاتی)، خه یالی، عه قلی، لیكچووی. ئینجا هه ر که س به یه کیک له م پلانه دا دان بنیّت به وهی که پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بیّت) پیی راگه یاندووین، ئەوا به هیه چ شیوه یه ک ناتوانین بلّین پیغه مبه ری به درۆ خسۆته وه .

با به دریزی ئەم پینچ پۆله باس بکه یین و نمونه کانی له ته ئویلکردندا بۆ بهینینه وه:

بوونی خودی: بریتیه له بوونی راسته قینه (حه قیقی) که له ده ره وهی هه ست و عه قلدا بوونی هیه، به لام هه ست و عه قل وینه یه کی لی وهرده گریت و ئەو وه رگرتنه پیی ده وتریت په یبردن (الادراک)، ئەمهش وهک: ئاسمانه کان، زهوی، زینده وه ر، په وهک، ئەمهش ئاشکرایه و زۆریه ی خه لگیش جگه له م بوونه واتایه کی تریان لا نییه، ئەمهش ئاشکرایه و ته ئویل ناکریت .

بوونی ههسته وهری (حسی): ئەو بوونه یه که دیته پیش هیزی بینینی چاوه، به لام له ده ره وهی چاودا بوونیکی ده ره کی نییه و ته نها ئەو که سه ههستی پیی ده کات که دیته پیش چاوی، نمونه ی ئەمهش وهک خه و بینین یان ئەو جووره

نه خوښانه‌ی شتيك دېته پيش چاويان و له دهره‌وهدا هېچ راستييه‌كي نيبه، نه و نمونده شمان هه‌يه كه پيغه‌مبه‌ر (دروودي خوداي له‌سهر بيټ) ده‌فهرميټ: "له پوژي قيامه‌تدا مردن له‌سهر شيوه‌ي به‌رانيكي سپي (يان شل) دا ده‌هيئريټه نيوان به‌ه‌شت و دوژه‌خ و سهر ده‌بريټ."^۱

بيگومان لاي نه و كه‌سه‌ي به‌لگه‌ي يه‌كلاكه‌ره‌وه‌ي هه‌يه له‌سهر نه‌وه‌ي مردن عهرز (عرض) ه^۲ و گوړپيني عهرزپيش بو جه‌سته نه‌سته‌مه و به‌كه‌س ناكريټ، نه‌وا فهرمووده‌كه‌وا ماناي ده‌كات كه‌خه‌لكي له‌پوژي دواييدا نه‌وا به‌رانه‌ده‌بينن و باوه‌ريان دېته سهر نه‌وه‌ي نه‌وه‌مردنه، نه‌مه‌ش تنها له‌هه‌ستي خوينا‌ندا نه‌كه‌له دهره‌وه، ئيدي دلتيا ده‌بن له‌وه‌ي مردن نه‌ماوه، نه‌وا كه‌سه‌ش نه‌م به‌لگه يه‌كلاكه‌ره‌وه‌ي لا نه‌بيټ، نه‌وا په‌نگه‌باوه‌ري وده‌ها بيټ كه‌خودي مردن ده‌بيټه به‌رانيك و سهر ده‌بريټ.

(بووني خه‌يالي) بريټيه‌له: ويټه‌ي نه‌وا به‌ره‌ه‌ستانه‌كاتيك له‌هه‌سته‌كانت ون ده‌بيټ، نه‌وه‌تا ده‌توانيت به‌چاوي داخراوه‌وه له‌خه‌يالي خوټدا ويټه‌ي فيليك و نه‌سپيك بكه‌يت و وه‌كه‌نه‌وه‌ي ههر له‌ناو ميشكدا بيټينيت، نمونه‌ي نه‌م جوړه‌ش نه‌وا فهرمووده‌ي پيغه‌مبه‌ره (دروودي خوداي له‌سهر بيټ) كه‌ده‌فهرميټ: "كاني انظر الى موسي بن متي، عليه عبائتان قطوانيتان، يلبي وتجيبه الجبال، والله تعالى يقول له: لبيك يا يونس."^۲ واته: "ده‌ليي ئيستا سه‌يري يونس كوري مه‌تتا ده‌كه‌م كه‌دوو عباي سپي كورت و گوله‌نگه‌داري له‌به‌ردايه و به‌رده‌وام ده‌ليټ: لبيك اللهم لبيك، چياكانيش وه‌لامي نه‌ده‌نه‌وه، خواي گه‌وره‌ش پيي ده‌فهرميټ: به‌رده‌وام

^۱ رواه البخاري ومسلم والدارمي والإمام أحمد.

^۲ وشه‌ي (عرض) به‌ههر شتيك ده‌وتريټ كه‌بووني سه‌ربه‌خوي نيبه و پيوستي به‌شتيكي تره‌تا بووني ده‌رکه‌ويټ (وه‌رگيټ).

^۳ رواه ابن ماجه.

وه لآمت ئه دمه وه ئه ی یونس. " وا دیاره ئه م پروداوه نواندنی وینه که یه له خه یالیدا، چونکه ئه م پروداوه پیش سه رده می پیغه مبه ر بووه (دروودی خودای له سه ر بیّت)، ده کریّت بو تریّت: له ناو هه ستیدا وه ها نوینراوه که وه ک خه و بینین ده یبینیّت، به لام کاتیك ده فهرمیّت: ده لئی ئیستا سه یری ده که م، ئه وه ده که یه نیّت که بینینی راسته قینه ی ئاسایی نه بووه، ئامانجیش تیگه یان دنی گو یگره به نمونه هیئانه وه نه ک خودی ئه م وینه یه .

بوونی عه قلی: بریتیه له وه ی شتیك رۆح و حه قیقه ت و واتای هه بیّت، ئه وکات عه قل ته نها واتا که ی وهرده گریّت، به بی ئه وه ی له خه یالیدا یان له هه سته دهره کییه کانیدا وینه یه کی بو دابنیّت، وه ک ده ست، بو نمونه، که بوونی به ره سته ی هه یه و له خه یالیشدا وینا ده کریّت و له دهره وه ش بوونی راسته قینه ی هه یه، که پیی ده دریّت له شتدا، توانای لیّدان له شت بریتیه له ده سته ی عه قلی. پیئووس وینه یه کی هه یه، به لام حه قیقه ته ی پیئووس ئه و شته یه که زانیاری پیی ده نووسریته وه، عه قلیش ئه م حه قیقه ته ی لی وهرده گریّت، نه ک قامیشیک یان ته خته یه ک یان هه ر وینه یه کی خه یالی و به ره سته ی تر، هه روه ها ئه و فه رمووده ی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بیّت) که ده فهرمیّت: "خودا بو ماوه ی چل رۆژ به ده سته ی خو ی ئه و قوربه ی ترشاند که ئاده می لی دروست کرد. " لی ره دا باسی له هه بوونی ده ست کردووه بو خودا، ئه و که سه ی بریوای به وه هه بیّت که به لگه ی یه کلا که ره وه ی لایه که ئه سته مه خودا ده سته یکی به ره سته ی یان به خه یالدا هاتووی هه بیّت، ئه وا باوه ری به وه هه یه که خودا ده سته یکی رۆحانی عه قلی هه یه، واته باوه ری به واتای ده ست و حه قیقه ت و رۆحی ده ست هه یه بو خودا، جگه له وینه ی

¹ ابن سعد (الطبقات الكبرى) ج 1، ص 6...، طبعه دار التحرير، القاهرة.

دهسته كه، واتای دهستیش بریتیه له و شته ی به کار دههینریت له کردار و پیدان و بهریه ستکردن و لیداندا.

بوونی هاوشیوهیی (لیکچوونی): بریتیه له وهی وینه و حقیقه تی خودی شته که نه بییت، چ له دهره وه چ له ههست یان خه یال یان عه قلدا، به لام بوونیکی تره که له یه کیك له تایبه تمه ندییه کانی یان یه کیك له سیفه ته کانیدا له و ده چیت، بو نمونه: توورپهیی، تاسه، خوشی، خورپاگری و هتد... که بو خودا به کار دههینریت، بو نمونه حقیقه تی توورپهیی بریتیه له کولانی خوینی دل له پیناو به دهسته پینانی حه زیکیدا، ئەمەش له ناتەواوی و ئازار دابراو نییه، جا ئەو کەسە ی به لگه ی یه کلاکه ره وهی هه بییت له سه ر ئەسته مبوونی توورپهیی بو خودی خودا به شیوه یه کی به رههستی و خه یالی و عه قلی، ئەوا سیفه تیکی جیگره وه بو توورپه ییه که داده نییت، که هه مان به رهه می توورپه یی هه بییت، وه ک: ویستی سزادان، ویستیش له خودی خۆیدا ناگونجیت له گه ل توورپه ییدا، به لام له یه کیك له سیفه ته کانیدا گونجاوه له گه لی و لیکه وته ی ئازاری لی ده که ویته وه.

ئەمانه بوو پله کانی بوونی شته کان و ته ئویلکردنه کان.

ئەوهش بزانه که هه رکهس واتای قسه یه کی نیو قورئان و فه رموده به پیی یه کیك له م پلانه ی بوون واتا بکات، ئەوا باوه ری به و قسه یه ی قورئان و فه رموده کردووه، به درۆخستنه وه بریتیه له نکوولیکردن له هه موو ئەم واتایانه و برپای وه ها بییت ئەو قسه یه سوودی نییه و درۆیه کی پروته و مه به ستیشی چه واشه کاری و به رژه وه ندیی دونیاییه، دیاره ئەمەش کوفرکی پروت و زندیقییه، ئەگه ر خاوه ن ته ئویله کانیش ره چاوی یاسای ته ئویل بکه ن، تووشی کوفر نابن، چۆن به ته ئویل

تووشى كوفر ده بىن! له كاتىكدا هموو گرووپه موسولمانه كان ناچار بوون ته ئويل بكن!'''

ئەو ەش چەند بېرگە يەك بوو لە پەرتووکی پيشه‌وا غەزالی بۆ تيۆرى (تەئويل و پلەکانى بوون)، كە نوينه‌رى پىگای مېتۆدى ئىسلامىيە و ژۆرينەى زانايانى كەلامىش يەك دەنگن لەسەرى، ئەم مېتۆدەش بۆ تيگەشتن و زانينى ئەو ەى لە بېستراو ە شەرعىيە كاندا ەاتوو ە دەربارەى جىهانى غەيب، مېتۆدى ئىسلامى لە پىگەى ەۆش و مەعريفە ە گشتگىرييەكى بە دەست ەيناو ە لە پىگەى ئەم چەمکانە ە كە بۆ مېتۆدەكەى خۆى زياد كىردوو ە: ئەزموون ... ە قلكارى ... ليۆردبوونە ە ... بەلگەى پوون ... بەلگەى يەكلاكەر ە ە ... ە رو ەا تىبىنى و ئەزموون و ە مەژمىرى (ئىستىقرا) و پىوانە و نمونە ەيناو ە و تەئويل ... فرەى پلەکانى بوونى - خۆدى و بەر ەستى و خەياللى و ە قلى و ليكچووى - دەبنە پىگاکانى بوون و مەعريفە و ئەو ەش بۆتە ە دەسە يەكى كۆكەر ە و مېتۆدى ئىسلامى لە كايەى مەعريفە دا دريژ دەكاتە ە بۆ ە موو بوارەکانى جىهانى ديار و ناديار بە پى جياوازى پىگاکانى ەۆش، كە جياوازى بابەتە كە و ئەو جىهانەى تىدايە .

ئەو ەى كە ماو ە بىلپىن دەربارەى پىكخستنى پىگاکانى تەئويل ەك يەكك لە پىگاکانى ەۆش و مەعريفە لە مېتۆدى ئىسلامدا ئەم پوونكىردنە وانە يە:

- ئەم تەئويلە بۆ تيگەشتنە لە ەندىك لەو ئاكارانەى دەكەونە ناو چەند بەشىكى غەيبىاتە كانە، لە بناغە و بنە ماكانى شەريەتدا نيە، چونكە باو ە پىنان بەم بنە مايانە تەن ەا بەر ەمى باو ەركىردنە بە خوداو ەندىتى و پىغە مەرايەتى، ئەو باو ەركىردنەش بەو شىو ە دەستمان دەكە و پىت كە لە (نەقل و ەقلانى) دا دەستمان

¹ الغزالي (فيصل التفرقة بين الاسلام والزندقة) ص ۹-۴، ط ۱۹۰۷م.

دەكەوئیت و بە ھەلئینجان لە پەرتووکی گەردوون - دروستکردن و دروستکراو- وەك بەلگەیهکی یەکلاکەرەو ھەسەر بوونیکى ناماددى و جیا لە گەردوون، كە خۆى چاودێرى دەكات.

- ئەم تەئویەش لە شتێکدا پێویستمانە، كە عەقل بەتەنھا ناتوانیت كرۆك و گەوھەرەكەى بزائیت، بۆ ئەو نییە كە بمانگە یەنیتە پەبیردن بە كرۆك و حەقیقەتى مەبەست، بەلكو ئامانج ویناكردى ئەو تەئویە یە كە خاوەن تەئویە كە ھە یەتى، ئەمەش بە بەلگەى جیاوازی تەئویەكان لەلایەن یەك كەسەو، كەواتە ئەو ئاسانكارىیە بۆ ویناكردى ئەو بوونەوەرانی جیھانى غەیب كە وەحیى باسى بۆ كر دووین و عەقل بەتەنھا ناتوانیت پەى بە كرۆكى ببات و زمانیش - وەك دەفرێك - ناتوانیت حەقیقەتى تەواوى ناوەرۆكەكەى بگریتە خۆى. ئەمەش ئەوپەرى ئامانجی تەئویە وەك یەكێك لە رێگاكانى ھۆشیارى لە میتۆدى ئىسلامیدا.

بێگومان میتۆدى ئىسلامى - لە رێگەكانى ھۆشیارى و مەعریفەدا- دە یەوئیت پشت بە نەقل و عەقل ببەستیت وەك دوو پایەى عەقلانیەتى ئىسلامى و توندپەرەوى یەكپوانگەى رەت دەكاتەو، كە ناگونجیت لەگەل میانرەویدا. چ ئەو توندپەرەویەى لایەنگرى عىرفانى غەنوصى باتینى بێت دژ بە بەلگەى عەقل و دەلالەتى راستەقینەى نەقل، یان توندپەرەویەكەى لایەنگرى عەقل بێت وەك ھەستەوەرێك و تەنھا باوەرێ بە جیھانى بینراو و بەرھەست ھەبیت.

لێرەد رەنگە سوودى ھەبیت ئەگەر ئامازە یەك بەكەم بەوہى كە مۆتەصەو یفەكان - ئەوانەى ئەھلى عىرفان - پشت دەبەستن بە ئەزمونى پۆحى و تىكۆشینى خودى وەك رێگایەك بۆ تىپەراندنى دۆخى ئەو كەسەى شەریعەتى بۆ ھاتوو- ئەو شەریعەتى لەسەر نەقل و عەقل دامەزراو - میتۆدیكى زیانبەخشە و قابیلی

قبولکردن نبييه، نهك له بهر ئه وهى به تاله يان به شيويه كه رها مه حاله، چونكه بو ژماره يه كه له مرقه كان به سووده. په ننگه خاوهن شهريعه تى جياوازيش بن - به لكو له بهر ئه وهى زه مينه ي باب ته يبوونى تيدا نبييه و گشتگر ناكريته و ناكريته ريگه ي نوممه ت و پايه ي شارستانى، ئيمه هه لگرانى ئه م ريبازه به تاوانكار دانانين، به لكو دژى ئه و بانگه وازه ين كه ده يه ويته بيكا ته ريگه ي ئاييندارى هه موو نوممه تى ئيسلامى و هه لگرى هه مان عه قيد ه ش بيته .

هه مان هه لويس تيش جي به جى ده بيت له سه ر ريگه ي هه نديك كه سى ديارى ئاراسته ي عه قلانى نيو هزرى ئيسلاميماندا، ئه وانه ي كه ده لين: ده كريت مرقه كان ده توانن به عه قلى خو يان بگه نه دانانى شهريعه تى كه عه قلى و له و كار ه شدا پيوستيان به وهى و ده قه بيستراوه كان (قورئان و فه رموده) نه بيت، ئه وه تا په يبردى مرقه به چا كه و خراپه زانينى به عه قل به پي شهريعه تى كه عه قلى، له خودى خويدا هه له و مه حاليش نبييه، له ميژوودا هه نديك عاقل هه بوون له و سه رده مانه دا كه پيغه مبه ر و شهريعه تى كه نه بووه له نيو كو مه لگه كه ياندا، توانيو يانه بگه نه شهريعه تى كه عه قلى و حه رام و حه لاليان له په رستشه كاندا ديارى كردووه، ته نانه ت موحه ممه دى كورى عبدالله، پيغه مبه رى خودا (دروودى خوداى له سه ر بيت) پيش ئه وهى وه حى بو بيت و بكرته پيغه مبه ر، خواپه رستى و خو پاراستنى له گونا ح هه بووه و چا كه ي ناسيوه و په يره وى كردووه و خراپه شى ناسيوه و لىي دور كه وتوته وه، ئه م شهريعه ته عه قلىيه ي له ئه نجامى تيرامانى عه قلىيه وه بووه .

كه واته په تكدنه وه كه له بهر ئه گه رى هه بوونى شهريعه تى عه قلى نبييه و نكو ليكردى سووده كانيشى نبييه، به لكو بو كا تيكه بكرته جيگره وهى شهريعه تى ئيسلامى، چونكه ئه ميش وه كه ئه زموونى صوفيانه ي خودييه، كه راست و به سووده ته نها بو ئه و ژماره كه مه ي خه لكى كه موماره سه ي ده كه ن، به لام شهريعه تى ئاسمانى ريگه ي به ديھينانى هيدا يه تى مرقا يه تين، ئه وه مرقه كانيشن

ئەركى بەدەھقاننى پەيامى جىنشىنى خۇدايان پى سىپىردراوه، بۆيە پەتكردنه وهى شەرىعه تى عەقلى برىتتیه له پەتكردنه وهى ئەو لافەیه كه پى وایه تاكه شەرىعه ته و خوى ده توانیت بىتته شەرىعه تى ئوممهت و ژيانى پىك بخت و خوشبهختى و بزگارىشى پى ببهخشیت، بىگومان كه سانى خاوهن شەرىعه تى عەقلى به هەمان شیوهى خاوهن ئەزموونه صوفییه كان زۆرتتر له (به ره كهت و خویى سەر زهوى ده چن و بهو ئەندازه كه مهى كه هەن بېن باشه، نهك پىبازەكه یان بكریتته بهرنامهى ژيانى ئوممهت ئىسلامى، جگه له وهش كه مه حاله جیبه جى بكریت - به هوى خراپكردى عەقیدهى ئوممهت ئىسلامى و لاواكردى له به جیهقاننى ئەركه كانیدا بهو ته كلیفه توانا پرووكیئانهى له سەرى فهرز ده كرىت - وهك ئەوه وه هایه كه بهردهوام ته نها خوى دەر خواردى كه سىك به دیت و بهس!

فرهه و فره جۆرى جیهانه كان له ویناكردى ئىسلامیدا فرهه و فره جۆرى هۆش و مه عریفه له پروگرامى ئىسلامدا دروست ده كات.

عەقلانیه تى ئىسلامییه هەر وهك چۆن پىگای تیگه شتنه له پاستیه كانى ئەم جیهانه، هەر واش پىگای دامه زراندى زانسته ئىسلامیه كانه، بهردهوام تیگه شتنى موسولمان زیاتر ده كات له پاستیه كانى هەردوو جیهانى نادیار و دیار (عالم الغیب والشهادة). له كاتىكیشدا كاریگه ریه عەقلانیه تى ئىسلامى له دروستبوون و بونیادی زانستى كه لامى ئىسلامیدا - فهلسه فهى ئەم ئوممه ته - پوون و ئاشكرا بىت، ئەوا كاریگه ریه ئەم عەقلانیه ته له دروستبوون و بونیادی زانستى بنه ماكانى فیه قیه شدا پوون و سه لمینراوه، په حمه تى خودا له پيشه وا شافعى بىت (محمد بن ادريس ۱۵۰ - ۲۰۴، ۷۶۷ - ۸۲۰) كه دامه زرىنه رى ئەم زانسته یه، به قوتابیه كانى فهرمووه:

"هەرچیم پێ و تن و عهقلتان شایهتیی بو نه‌دا، یان قبوولی نه‌کرد یان به‌راستی نه‌زانی، ئه‌وا وه‌ری مه‌گرن، چونکه عهقل ته‌نها ناچاری وه‌رگرتنی راستییه!"¹

په‌یوه‌ندی عهقلی موسولمان - که باوه‌ری به‌ نه‌قل و عهقل هه‌یه - په‌یوه‌ندییه‌کی لیکنه‌پراوه و قبوولکردنی راستی به‌ پێویست ده‌زانیت که به‌ره‌م و ئامانجی رینگاکانی هۆش و مه‌عریفه‌یه له‌ میتۆدی ئیسلامیدا. به‌لام ئه‌و راستییانه‌ی ئاماژه‌مان پێ کرد له‌ فه‌رمووده‌که‌دا له‌ باره‌ی رینگاکانی هۆش و مه‌عریفه‌یه له‌ میتۆدی ئیسلامیدا، ئه‌وه‌ی بو‌سه‌لماندین که میتۆدی ئیسلامی هه‌موو ئه‌و میتۆدانه‌ له‌خۆ ده‌گریت که زامنی رینگه‌کانی هۆش و مه‌عریفه‌یه له‌ جیهانه‌ جیاوازه‌کان و گۆرپه‌پانه‌ جیاوازه‌کانی و پیکه‌وه‌ژیانانه‌ له‌ویدا، له‌ کاتی‌که‌دا شارستانییتی رۆژئاوا له‌سه‌ر میتۆدی ئه‌زموونی و به‌ره‌ستیدا وه‌ستاوه، ئه‌وا شارستانییتی ئیسلامی پشت به‌م میتۆدانه‌ ده‌به‌ستیت:

۱- میتۆدی ئه‌زموونی: که هه‌سته‌کان به‌کار ده‌هێنیت له‌ په‌یبردن به‌ دیارده‌کانی جیهانی بینراو، به‌لکو ئه‌م میتۆده‌یه‌کیکه‌ له‌ به‌ره‌مه‌کانی داهینانی شارستانییه‌تی ئیسلامی، ئه‌وه‌ش پێش ئه‌وه‌ی بگۆزرته‌وه و له‌ باوه‌شی شارستانییتی رۆژئاوادا په‌ره‌ به‌سینیت.

۲- میتۆدی هه‌لینجانی: که مرۆڤ له‌و رینگه‌وه ئه‌و زانیارییانه‌ به‌ده‌ست ده‌هێنیت که بوونیکی ناماددی ده‌ره‌وه‌ی مادده‌مان بو‌ده‌سه‌لمینیت.

۳- میتۆدی میژوویی: به‌م میتۆده‌، مرۆڤ گێرانه‌وه‌ی بیگومانی کۆمه‌لیک مرۆڤ ده‌کاته به‌لگه‌ بو‌بوونیکی میژوویی، پێش ئه‌وه‌ی هه‌سته‌کانی بیبینن و هه‌سته‌کانیشی تا ئاستی دنیایی (یه‌قین) باوه‌ری پێ ده‌که‌ن.

¹ البیهقی (مناقب الشافعی) ج ۱ ص ۱۸۶ تحقیق: السید أحمد صقر. مطبعة القاهرة، ۱۹۷۱ م.

۴- میتۆدی بیستن: ئو میتۆدهیه که سرووشی خودایی (وهحی ئیلاهی) که قورئانه، له گه ل فهرمووده دا، که روونکردنه وهیه بو قورئان، ده بیته سه رچاوه ی زاست و مه عریفه کان، به م میتۆدهش مروژ ئاگادار ده بیته وه له و زانیارییه به رده ستانه ی دهرباره ی جیهانی غه یب هه یه و ئو زانیارییه ش یارمه تی عه قل دهدات بو په یبردن به و شتانه ی خو ی به ته نها ناتوانیت په یی پی ببات و ده بیته یارمه تیده ری ههسته کان له م کاره دا.

ئو میتۆدهش به ره م و ئه نجام و به لگه ی راست پیشکه ش ده کات، به ره مه کانیشی نامۆ نییه به عه قل و عه قلانیته، چونکه هه ردوو سه رچاوه که ی خوداوه ندیته ی و په یامه که عه قلانی، هه م به میتۆدی هه لئینجان و هه م به موعجیزه ی به ربه ره کانیکار!

به م شیوه یه هه موو ئو میتۆدانه له ناو دیدگه ی ئیسلامیدا کو بو ته وه بو دروستکردنی ریگاکانی هوش و مه عریفه، به م شیوه یه میتۆدی ئیسلامی سه رتاپاگیری و ته واوکاری و هاوسه نگیی به دهست هیناوه له مه عریفه کانی مروژ و هه ستکردنیشی به خو ی و ژینگه که ی و سه ره تا و به رده وامی و چاره نووسی.

میانرہوی کۆکەرہوہ

تایبہترین تایبہتمەندی میتۆدی ئیسلامی بریتیہیہ لە میانرہوی، ئەمەش جیای دەکاتەوہ لە میتۆدی مەزھەب و شەریعەت و فەلسەفەکانی تر، میانرہوییش بۆتە سروشتی شارستانی ئیسلامی لە ھەموو بەھا و نموونە و پیوەر و بنەما و رینوین و بەشەکانیدا، تەنانەت دەتوانین بڵین: ئەم میانرہوییە بۆ میتۆدی ئیسلامی و شارستانیہی کە بۆتە تیشکۆیەک بۆ کۆکردنەوہی تیشکی پووناکی و گۆشەنیگای بینین وەک میتۆد و گۆشەنیگای سەرنجدانی.

ھۆی ئەم پلە گرنگەشی ئەوہیە کە پۆچوونی ستەمکارانە و توندپەوی بەتال پەت دەکاتەوہ، نوینەری ماک (فطرە) و سرووشتی مرقّە پێش ئەوہی بکەوینتە ژێر کاریگەری فشار و ھێرش دەرد و نەخۆشیہی کان. نوینەری ماکی مرقّایەتیہی لە سادەیی و بەلگەنەویستی و قوولی و راستی تەعبیرکردنە لە و ماکی خدای گەورە مرقّی لەسەر دروست کردوہ، ئاکاریکە خدای گەورە دەبیہەخشیت و دەشتوانیت ببیتە ئاکاریکیش بۆ ئوممەتی ئیسلامی و تایبەترین تایبەتمەندی میتۆدی ئیسلام، خدای گەورە دەفەرمیت: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِّتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا﴾ البقرة ۱۴۳. واتە: "بەم شیوہیە ئیوہمان کردۆتە ئوممەتیکی میانرہو، تا ببنە گەواھیدەر بەسەر خەلکیہوہ و پینغەمبەریش ببیتە گەواھیدەر بەسەر ئیوہوہ، بریتیہی لە راستی نیوان دوو بەتال، دادگەری نیوان دوو ستەم، میارہوی نیوان دوو پەرگەری، ھەلویستی دادگەرانە کۆکەرہوہی ھەموو لایەنەکانی راستی و دادگەری و میانرہوی، پەتکەرہوہی پۆچوون - لە زیادەرہوی و کەمتەرخەمیدا. چونکە ئەو پۆچوونە دژ و ناتەبایە لەگەڵ میانرہویدا

لادانی توندپرہ وہ کانه بۆ جه مسهري زياده پرہوي يان كه متہ رخه مي و وه ستانی له سہر
يهك تاي ئه و تہرازوہي پيويستی به میانپرہويي ئيسلامي كۆكەرہوہ هہ يه!
میانپرہويي ئيسلامي كۆكەرہوہ بریتی نييه له وهی خوینہوار و پۆشنبیران به
نہ بوونی هہ لويستی پوون و دیاریکراو به رانبەر کيشه کان و دۆزه ئالۆزه کانی دہزانن،
چونکہ قورستين هہ لويسته كه به ئاسانی به لای جه مسهريکیاندا ناروات، دووره له و
واتا بازارپییانهی بهربالۆه لای خه لگی عهوام دهریاره ی دهلاله تی زاراوه که ی.

ههروهها میانپرہوييه ئه رستوييه که نييه، وهك زۆريک له پۆشنبیران و ليکۆله رانی
فهلسه فهی پۆژئاوا و قوتابيانی بۆی چوون، چونکه میانپرہويي ئه رستۆ (٣٨٤ پ -
٣٢٢ پ.ن) بریتييه له ناوه پاستی دوو پرہوشتی ناشرين و خراب، له نه ریتی
فهلسه فهی ئه رستوييدا له و ناوه پاستييه يدا له خاليکی ماتماتيکی ده چیت که به
يهك ئه ندازه دووره له ههردوو خراپه که وه و ويستگه يان هه لويستییکی وه ستاوه و
هیچ په یوه ندييه کی به دوو جه مسه ره که وه نييه، به لام میانپرہويي ئيسلامي وهها
نييه.

به پاستی له وینای ئيسلامي دا هه لويستییکی سيهه م و نوێ هه يه، به لام هه لکه وتنی
له نيوان دوو دژ و ناته بادا واتای ئه وه نييه په یوه نديی تۆکمه ی له گه ل ئاکار و
هاوشان و پیکهیننه ره کاني دا هه يه، بيگومان ناکۆکه له گه لياندا، به لام ته نها له
نکووليکردنی ئه وه دايه که ته نها ئاکاری يهك جه مسه ريان وه ربگریت، له وه دايه که
به يهك چاو ببينیت و يهك جه مسه ريان ببينیت! دژی لايه نگری په رگير يان
په رگيری لايه نگری بیت! كه واته وهك هه لويستییکی نوێ تاييه تمه ندي و
جيدديبوونی له وه دايه هه ولی كۆکردنه وه و ريکخستنی ئه و ئاکار و بهش و
پیکهیننه رانه ی نيو دووجه مسه ره دژه که ده دات که ده کریت کۆ بکړينه وه و ريک
بخړین - وهك سيستمیکی ته با و پاسته قينه - هه ر بۆيه بۆته میانپرہوييه کی گشتگیره
و جياوازه له میانپرہوييه که ی ئه رستۆ.

بیگومان دادگرییش له تهراروودا به وه دروست نابیت که ههر دوو تای تهراروو پشتگویی بخرین و تهنه بمیئیته وه، یان تهنه به لایه کیاندا دایتاشین، به لکو به و میانرپهویه دادگر ده بیت که فهرمانی دادگرانه له خو ده گریت له پاستی و پروودا و به لکه یه کلاکهره وه کانی ههر دوو لای ناکوک - دوو تای تهراروو- بویه پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بیت) فهرموویه تی: " میانرپه و: واته دادگری، جعلناکم امة وسطا. " دادگرییش لییره دا و به م واتایه زور دووره له مامناوه ندبوونه وه (الاعتدال) کاتیک مه به ست پیی ته سلیمبوونه به واقع، نه گهر نه و واقعیه سته مکار بوو، له ئیسلامدا میانرپه وی - دادگری - بریتییه له شوپرش به سهر نه و مامناوه ندیتییه دا!

به خشندهیی میانرپهویه و به ته و اووی نامۆ و دابراو نییه له ههر دوو جه مسهری دژ: پیسکهیی و هه له خهرجی، به لکو له ههر دوو کیان چه ند ئاکاریک وهرده گریت لییان له گه ل پیکه یئنه ری هه لویستی نویدا که به خشندهیی، بیگومان به رنامه ریژی و به خشین و پیدان کو ده کاته وه.

ههروه ها ئازایه تی، که جیاوازه له ترسنوکی و سهره پویی، به لام دابراویش نییه له ههر دوو کیان، هاوکات به لایه کیشیاندا نه شکاوه ته وه، له یه کیکیان وریایی و له وی دی چوونه پییشی وهرگرتووه و هه لویستیکی میانرپه وی نوئی پیک هیئاوه.

له ژیر تیشکی نه م ناوه پوککه ئیسلامیه دا بو زاراهوی (میانرپه وی) - که نه و ناوه پوککه ی به تایبه تمه ندیی (کوکه ره وه) جیا کردۆته وه - هه موو نه و ئایه ته قورئانیانه ده خوینینه وه که ئاماژه ی بو نه م تایبه تمه ندیه ی میتودی ئیسلامی و ئایینی ئیسلام و سیفه ته کانی ئومه ته ی میانرپه و، ئومه ته ی ئیسلام کردووه و ده فهرمیت: ﴿ وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَعُوا لَمْ يَسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ﴾ (٦٧) الفرقان ٦٧. واته: " نه وانه ی که خهرج ده کهن، هه له خهرجی ناکهن و پیسکه ش نین،

له نيوآنياندا به هاوسهنگى ماوته وه. " وه ده فه رميٲت: ﴿ وَآتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ
 وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَلَا تُبَذِّرْ تَبْذِيرًا ﴾ (٢٦) الاسرا ٢٦٤. واته: " مافي خزمان و
 هه ژاران و رٲبوارانى بٲده رامهت بده، هه له خه رجيش مه به. " وه ده فه رميٲت: ﴿ وَلَا
 تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا ﴾ (٢٩) الاسرا
 ٢٩. واته: " ده ست له ملت گريٲ مه ده (پيسكه مه به) و به ره هاييش ده ست
 مه كه ره وه كه هيٲت پيٲ نه ميٲنيٲت و توشي لؤمه ي خه لكى و حه سرهت بيٲت. " وه
 ده فه رميٲت: ﴿ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ ﴾ البقره ١٨٥. واته: " خودا ئاسانكاريٲ بوٲيوه
 ده ويٲت و زه حمهت و قورسيٲ بوٲتان ناويٲت. " واته ميانره ويٲ، كه رٲچوون له
 شلگيريٲ و توندره ويٲدا رهت ده كاته وه، نه ره هبانييه تي مه سيحيه كان و
 دونيانه ويستي عه جه م و نه ئازه ئاساي شه هوه تپه رستي و داپران له هه موو فه رمانه
 شه رعيه كان.

له ژٲر تيشكي ئه م ناوه روٲكه دا ئه م فه رموودانه ي پيٲغه مبه ر (دروودي خوداي
 له سه ر بيٲت) ده خوٲينيٲنه وه كه ده فه رميٲت: " ئه م ئايينه توٲكه يه، به نه رمونياني
 به كاري به يٲن و په پره وي بكن. " وه ده فه رميٲت: " بيٲگومان ئايٲني خوداي گه وره
 ئاسانه. " وه ده فه رميٲت: " ئيوه ئه و ئومه ته ن كه خودا ويستويه تي ئاسانكاريٲتان
 بوٲ بكات، بيٲگومان باشتريٲن ئايٲنيشتان ئاسانترينيانه. " وه ده فه رميٲت: " خوداي
 گه وره مني بوٲ توندوتيزيٲ نه ناردووه، به لكو وه ك فيركار و ئاسانكاريٲك ناردوومي. "٤
 وه عائيشه (ره زاي خوداي له سه ر بيٲت) ده گيٲرٲته وه كه: " پيٲغه مبه ر (دروودي
 خوداي له سه ر بيٲت) هه ركات له نيوان دوو بابه تدا مابيٲته وه كه په يوه نديٲي به

^١ رواه الإمام أحمد.

^٢ رواه البخاري والنسائي والإمام أحمد.

^٣ رواه الإمام أحمد.

^٤ رواه مسلم والإمام أحمد.

ئىسلامەو ھەبىت، ھەمىشە ئاسانترىنيانى ھەلدەبىژارد، مادام گوناھى تىدا
 نەبووبىت، گەر ئاسانەكەشيان گوناھ بووايە ئەوا لە ھەموو كەس دوورتر بوو لىي.^۱
 ئەو گوناھى كە پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىت) لە ھەموو كەس دوورتر
 بوو لىوھى، برىتييە لەو ئاكارە رەتكاروھى لە ھەردوو جەمسەرى دژ بەيەكدا
 ھەيە، چونكە ستەم و ناھەقى و توندپەوى دوورن لە دادگەرى و پاستى و
 ئاسانكارى و ميانرەويەو، پىغەمبەر ريش پاستى فەرمووھە لەم فەرموودەدا: "نەكەن
 نائاسايى رۆچن لە ئايىندا، گەلانى پيش ئىوھ بەھۆى رۆچوونى نائاسايەوھ بووھ
 كە تياچوون."^۲

بەم شىوھە دەبينىن ميانرەويى ئىسلامى نەخشە و رەنگرپىژى خوداوەنديە و
 دەيەويت ئوممەتى ئىسلامى و ماكى ئىسلامى بەخاويىنى و دوور لە ئاستەنگ و
 نەخۆشى بەھيلىتەوھ، ھەرەھا عەدەسەى دیدگەى مېتۆدى ئىسلامىيە بوھەموو
 شتىك، بنەماكان بن يان لقەكان.

ئەگەر بمانەويت بزانيں ئەو تايبەتمەنيە گەرەيەى ميانرەوي كۆكەرەوھ
 نوینەرەتى و مېتۆدى ئىسلامى بەدى دەھىنىت، وھ ئەو گشتگىريەى
 كاريگەرەيەكانى لە كاتى رەچاوكردن و جىبەجىكردنيدا پىي دەگات، ئەوا لەو
 كاتەدا بۆمان پوون دەبىتەوھ كە پەى بەوھ دەبەين كە ئەم ميانرەويەى بۆتە
 فريಾಗوزارى شارستانىتى ئىسلامى و پاراستوويەتى لە ھەلۆھشانەوھ و لەتجوون و
 دوانەيى دژ و ناتەبا، ھەر وەك لە شارستانىتىيەكانى تردا پوو دەدات، بەديارىكراوى
 لە شارستانىتى رۆژئاوادا.

^۱ رواه البخاري ومسلم و ابوداود والإمام مالك والإمام أحمد.

^۲ رواه النسائي وابن ماجه والإمام أحمد.

میانپرهوی کۆکه ره وه و هه مه گیر بۆته هۆی ئه وه ی هزرگه رایى ئیسلامی - کاتیك
پابه ند بووبن پیوه ی - دوور بیته له دروستبوونی ناتهبایی و ناکۆکی نیوان: پۆح و
جهسته ... دونیا و دوارۆژ... ئاین و ده ولته ... خود و بابته ... تاك و کۆمه لگه ...
هزر و واقع ... ماددیگه رایى (ماتریالیستی) و نمونه گه رایى (ئایدیالیستی) ... ئامانج
و هۆکاره کان ... نه گۆر و گۆراوه کان ... کۆن و نوئى ... عه قل و نه قل ... ماف و
هیز ... ئیجتیهاد و شوینکه وته یی (ته قلید) ... ئاین و زانسته .. تا کۆتایی
دوانه ییه کانی تر - ئه گه ر کۆتاییان هه بیته ! کاتیکیش میانپرهوی کۆکه ره وه له
میتۆدی سه رنجداندا نه ما، ئه وا ئه و دابه شبوونه قوول و به ناوبانگه پروو ده دات که له
فهلسه فه ی شارستانیتی پۆژئاوادا رووی داوه و دابه ش بوون بۆ ماددیگه را و
نمونه گه را، ئه مه ش هه ر له سه رده می جاهیلیه تی یۆنانیه وه تا پینیسانسی نوئى
به رده وام بووه، به لام له هزرگه رایى ئیسلامیدا - هه رکات پابه ندى هه بوویته
میانپرهوی بۆته فریادپه رس و ئیدی تووشی ئه و دوانه یی و هه لۆه شان ه وه نه بوون،
ئهم کرداره شی هه موو ئه و بواران ه ی سه رنجدان ده گریت ه وه که دیارده کانی
جه مسه رگیری و جه مسه ره به رانبه ر و دژه کانی تیدا یه .
باش وایه چه ند نمونه یک بۆ ئه م راستیه به یینه وه .

بیرۆکه و ماده

هر له سهردهمی فهیلهسووفی یونانی: (دیمۆکریتس _ Demokritos) هوه، که له سهدهی پینجهمی پيش زایندا بووه تا ئەم سهردهمه، فهلسهفه ی پۆژئاوا دابهش بووه بۆ ماددیگه رای و ئایدیالیستی، ئەوهش به هۆی جیاوازی په یوه ندیی (هزر) به (ماده) وه و ئەوهش که کامیان له بوون و گرنگی کاریگه ریدا له پیشتره . ماددیگه رای پێی وایه بیرکردنه وه کاردانه وه و دهردانی مادهیه، هر بۆیه نکوولی له پۆلی ئاسمان - واته ئایین و وه حی - دهکات له جیهانی هزره کاند، به پیچه وانه وه ئایدیالیستی بیرکردنه وه ی پيش ماده دانابوو، تهنها ئەوی به خاوهن کاریگه ری ده زانی و هیچ پۆلیکی بۆ (واقیع - ماده) نه هیشتبوو، تهنانهت لای هندیك له فهیله سووفه ماددییه کان ماده بوونیکي راسته قینه ی نییه .

به لام له چوارچیوه و میتۆد و هزر و شارستانی ئیسلامیدا شوینه واری ئەم دابهشبوونه نییه، ریکه وتیش نییه که له میژووی دریزی فهلسهفه ی ئیمه دا ئەو دوو شه پۆله (ماددی - مولحید) و (ئایدیالیستی - باوه پدار) ه نییه، ئەم دوانه یی و له تبوونه کانیمان نییه، چونکه میانرەوی ئیسلامی کۆکه ره وه توانیویه تی په یوه ندی و په یوه سته ییه ک له نیوان بیرکردنه وه و (ماده - واقیع) دروست بکات و لی ره وه وینای ئیسلامی له دوانه یی و له تبوون پاریزیت.

ئه گه ر سه رنجی سه ره تاکانی هاتنه خواره وه ی قورئان بۆ سه ر پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بیّت) بده ین، ئەوا ههنگاوه سه ره تاییه کان بونیاتنای بیری میانرەوی ئیسلامی کۆکه ره وه ده بینین، هر له و کاته وه په یوه ندی به هیزی له نیوان هزر و واقیعه دا دروست کرد.

– بیگومان موحه ممد پیغه مبه (دروودی خودای له سهر بیټ) له سهرده میګدا په یامه کې – هزر – هیئا که ماوه یه کی زور بوو پیغه مبه ریک نه هاتبوو بۆ رینومیای مروڅایه تی و واقعی مرویی و کومه لایه تی به شوین ئه و هزره وه بوو که دهستی بکه ویت.

– زانایانی ئه و قوناغش ئه و نیشانه ی پرسیارانه یان دهرده بپی که له واقعی وه ه لقلولابو، به لام به بی وه لام مابونه وه، باسیان له تامه زروبوونی ئه و واقعی ده کرد بۆ هزریکی نوی، ئه م راستیه یان به دهربرینیک ده نواند که باسی له چاوه پروانی پیغه مبه ریک ده کرد که کاتی دهرکه وتنی هاتوه، یان نزیك بۆته وه.

– له و سهرده م و شوینه دا هندیك مروڅ هه بوون که عه قلیان به کار هیئاوه و به (الحنفا) ناسراون و هه ولیان داوه پاشماوه ی ئایینی ئیبراهیم و ئیسماعیل پیغه مبه (دروودی خودایان له سهر بیټ) کۆ بکه نه وه، تا وه لامه کانی هزر بۆ پرسیاره کانی واقع بدۆزنه وه، پاش ئه وه ی ئه و وه لامانه یان له ئایینی جووله که و نه صرانیی شیویئراودا نه دۆزییه وه، له و قوناغدا هه ولی خویمان له و ریگه یه دا داوه که په یوه ندیی نیوان (واقع: خوازیار) و (هزر: خوازراو) بدۆزیته وه، بۆ نمونه: (زید بن عمرو بن نُفیل – ۱۷ پیش کوچ، ۶۰۶ز) که بته رستی نه کردوه و مه یخواردنه وه ی پی حه رام بووه، گفتوگۆی له گه ل پیوانی ئایینی و گۆشه نشینانی ئایینه ئاسمانیه کاند کردوه، به لام (واقع: خوازیار) و (هزر: خوازراو) لای ئه وان به دهست نه هیئاوه، تا ساتی کۆچی دواپیشی هه ر له سهر گه پان بوو به شوین راستیدا، بویه پیغه مبه (دروودی خودای له سهر بیټ) دهریاره ی فه رمویه تی: "له رۆژی دوایدا به ته نها خوی وه ک ئوممه تیک زیندوو دهرکریته وه." هه روه ها (ابو ذر الغفاري - ۳۲ ک، ۶۵۲ - ۶۵۳ز) یه کیک بووه له وان، سی سال پیش پیغه مبه رایه تی

موحه ممد (دروودی خودای له سهر بیټ) باوهری به خودای تاك و تهنها هه بووه و نوژی بۆ کردووه.^۱

– له و سهرده مدها ئیسلام هات، به لام په یوه نندیه که چۆن بوو؟ چۆن میانرهبوی ئیسلامی توانی هزر و واقع کۆ بکاته وه، که دوور بیټ له و دووانه ییه پر له که رتبه ونه ی لای پوژئاواییه کان هه یه؟

بیگومان واقع هزری ده ویټ و هزر ده خوازیت و نیشانه کانی پرسپاریش دینیته گوری، به لام هزری به ره م نه هینا و وه لامی نیشانه کانی پرسپاری نه دایه وه، رۆلی خوی هه بوو له هه ولی به کارهینانی هزردا، به لام وه که به ره میکی زه مینی و کومه لایه تی نه یهینایه کایه وه، به لکو وه حی له ئاسمانه وه هاته خواره وه و عه قیده یه کی نه مری هینا، که باوهریشی به په یامه ئاسمانییه کانی پیش خوی هینا و ئه و شه ریه ته شی هینا که وه لامی نیشانه ی پرسپاره کانی واقع ده داته وه، ئه وه ش له پینگه ی فه لسه فه و گشتگیرییه کان و دیاریکردنی مه به ست و سنووره کان و کردنه وه ی ده رگای عه قل له و کاته دا، که کارلیک ده کات له گه ل واقعدا، تا له ورده کاری و به شه کان و سیستم و دامه زراوه کان که ئه و لقانه ن په یوه نندیان به گورپاوه کانه وه هه یه.

که واته نیشانه ی پرسپار له واقع وه سهر هه لده دات و که ش و شانوی رووداوه کان ئاماده ده کات بۆ هزری نوی و هزریش له بنه ماکانیدا خوداوه نندیه و به ره میکی کومه لایه تی ئه م واقع نییه، له ژیر تیشکی ئه م واقع شدا تیده گه ین بۆچی قورئان له ماوه ی ۲۳ سالی پیغه مبه رایه تیدا هاتوته خواره وه، هه روه ها له په یوه نندی نیوان هاتنه خواره وه ی ئایه ته کان و واقعی هۆکاری هاتنه خواره وه ی ئه و ئایه تانه تیده گه ین.

^۱النووی (شرح صحیح مسلم) شرح النووی، ج ۱۶، ص ۱۷. طبعة محمود توفیق، القاهرة.

جا ئەگەر حالى بنەماكان و بناغەكانى شەرىعت و فەلسەفە و نەگۆر و سنوور و مەبەستەكانى وەھا بىت، لە كاتىكدا بەرنامەيەكى ئاسمانىيە و وەلامىكە بۆ واقع و بەرھەمى واقىيەكە و كاردانەوہى نىيە، ئەوا لقەكانى ئەم ھزرە - چ سەردەمى ھاتنەخوارەوہى قورئان و چ سالانىك دواى ئەوہش - پىتر پەيوەندى بە واقىعەوہ ھەبوو، تا پەيوەندى وەلامدانەوہى نىشانەى پىرسيارەكان، چونكە ئەم لق و وردەكارى و سىياسەتە شەرىعيەكان و ئەو حوكمانەى بايسى ئامانجدارى ھەيە (العلل الغائىة) كە بوون و نەبوونى پەيوەستە بە بايسەكانەوہ و بوون و گۆرپانى پەيوەندى بە دابونەرىتە گۆراوہكانەوہ ھەيە، واتە بەشى زۆرى فىقھى لقەكان - فىقھى مامەلەكردنەكان، ئەم كەرتەى ھزرى ئىسلامى بەرھەمى كارلىكى نيوان بنەماكان - كە خودا دابناوہ - و واقىعە كە لە بۆتەى عەقلى موسولماندا دەرژى، بۆيە پەيوەندييەكى گەرەتر و زۆرتەر و تۆكمەترى بە واقىعەوہ ھەيە لە پەيوەندى ھزرى بنەماكان بە واقىعەوہ، لىرەدا - لە لقەكاندا - دەبينىن ئەو پۆلەى واقع ھەيەتى لە ديارىكردنى پەنگى ھزرەدا، لە بنەما پروتەكانى دانراوى خودايدا نايبينىن، ھەر لەژىر تىشكى ئەم پاستىيەدا - كە پەيوەندى بە لقەكانەوہ ھەيە - واتاى نەسخ تىدەگەين، كە لە شەرىعتەكاندا ھەيە و لە عەقىدەكاندا نىيە، لە ئايەتەكانى ئەحكامدا ھەيە و لە سرووتى پەرسىتەشەكاندا نىيە، لە حوكمى گۆراوہكانىشدا ھەيە كە پەيوەندى بە بايسەكان (عيللەتەكان) و دابونەرىت و بەرژەوہندييە گۆراوہكانەوہ ھەيە و لەوانەدا نىيە كە پەيوەندى بە ئەحكامە نەگۆرەكانەوہ ھەيە . كەواتە واقع پۆل و كارىگەرىيە لەسەر ھزرى ئەم لقانە ھەيە و ئەمەش لە كارلىكردنىوہ ھاتووہ لەگەل بنەماكاندا و پىترە لەوہى تەنھا خواستن و داواكردنىكى پروت بىت! بەلام لقەكان بەردەوام دوورن لەوہى بەرھەمى بىخەوشى واقع بن، چونكە - وەك وتمان - بەرھەمى كارلىكردنى نيوان خوى و بنەماكانە كە ئەويش سرووشى خوداى گەرەيە .

ئەم پرۆسەيە پاش سەردەمى سرووش و پيغەمبەرايەتى بەردەوام بوو، چونكە پەيامى ئىسلام وەك دوا پەيامى ئاسمانى وا دەخوازىت لەو گۆراوہ دونياييانەدا بەكورتى فەلسەفە و مەستەكانى بخاتە پوو، بەلام بەدوورودرئىژى لەسەر نەگۆرەكان بوەستىت، بە ھەمان شىئوہش لەو بابەتانەشدا كە پەيوەندىي بە مافەكانى خوداوہ ھەيە، بەم شىئوہيە دەرگاي ئىجتىھادى ھەميشەيى و نوپوونەوہى بەردەوام لە فيقہى ئەو لقانەي پەيوەندىي بە گۆراوہكانەوہ ھەيە لەژىر تيشكى ئەو بنەمايانەدا كە لەگەل واقيعى نويدا كارلئىك دەكات و لقەكان بەرھەمىكى ھزرىي نوئى بەھۆى ئەو كارلئىكە بەردەوامەيان كە لەگەل پەرەسەندندا پوو دەدات و يەكئىكە لە ياساكانى سىستىمى ئەم جىھانەمان كە لە لايەن خوداوہ دانراوہ.

بەم شىئوہيە پەيوەندىي نىوان ھزر و واقيع لە وينا و ميتۆدى ئىسلامدا تايبەتمەندىي خۆى دەنوئىت، ھزر و واقيع ھىچكاميان بەتەنھا خواوہنى كار و كارىگەرى نين، چونكە بنەما و پاىە و بناغە و نەگۆرەكان لەلايەن خوداوہ ديارى دەكرىت و دەرھاويشتەى واقيع نىيە، گەرچى بۆ ئەوہش ناردوويەتى كە وەلامى پرسىيارەكان بداتەوہ، بەلام لقەكان پەيوەندىيەكى تۆكمەيان بە بنەماكان و واقيعەوہ ھەيە، وەك بەرھەمى كارلئىكى نىوانيان لە بۆتەى عەقلى مرؤفدا ھاتووە و بەتەنھا يەكئىكيان بەرھەمى نەھىناوہ، ئەوہتا لەنىوان ھزر و واقيعدا و لەنىو گۆراوہ دونيايىيەكاندا گفتوگۆ و كارلئىككردن و بەدەھىنان و داھىنانئىك ھەيە كە ھاوپرپى گۆرانكارىيەكانى واقيع و ئىجتىھادەكانى ئەو ھزرەى بۆ گۆراوہكانى بەشوئىن ئەو ھوكمانەدا دەگەرپت كە لە بنەماكانەوہ ھەلدەھىنجر، ھەرودھا ئەو ياسايانەى ھەژموونى بەسەر ئەم جوولەى واقيعەوہ ھەيە، كە يەكئىكە لە ياساكانى خودا لە بووندا.

نځه گر چه ند گه واهييه کي واقيعي پراکتیکي مان بویت له سره نه وهی که نه م راستييه به شيکه له ميتودی ئيسلامي - که تاييه ته به په يوه ندي نيوان هزر و واقع - له شارسانيه تي ئيسلامي دا جيگای بوته وه و توانويه تي داهينان بکات، نه و بيگومان ده توانين گه واهي شايه تي زانايه کي سرده مي کون بهينين، که جابري کورپي حه بيانه (۲۰۰ ک - ۸۱۵ ز) و گه واهي فهيله سوو فيکي سرده مي نوئ، که جه مال دديني نه فغانيه .

- جابري کورپي حه بيان، که له زانسته سروشتييه کاندا داهيناني هه يه، دهر باره ي په يوه ندي هزر و زانست له گه ل واقيع و کردار دا قسه ي هه يه و پي وايه پيوسته زانست ببيت ه پيشه نگی نه زمون و کردار، هاوکات زانست له ريگه ي نه زمون و کرداره وه ده گاته پله ي که مال، به و شيوه ي بينيمان که بنه ماکان هه ولي چاککردني واقيع ددات، له گه ل کارليککردني لقه کان له گه ل واقيعا و په ره سه ندني له گه ل په ره سه ندنيدا، جابري کورپي حه بيان ده لیت: "هه رگيز پوو له تاقیکردنه وه و کردار مه که تا نه و کاته ي فير ده بيت، کاتيک فير بوويت، ئيدي نه زمون زانسته که ت به ره و که مال ده بات، هه مو پيشه يه کيش بو نه وه ي بخريته بواري کرداره وه پيوستبي به زانست هه يه، چونکه زانست ته نها تواناي خاوه ن پيشه که مان بو درده خات له و شته دا که دروستي ده کات، بيگومان زانست له پله ي يه که مدايه و کرداريش پاش نه و ديت، که واته هه رکه س زانست به ده ست نه هينيت ناتوانيت کار بکات."^۱

- جه مال دديني نه فغانيش ده يه وييت وينا ي په يوه ندي گفتوگو و نالوگو بکات له کاريگه ريدانان و کاريگر بوون له نيوان هزر و مادده دا، کاتيک ده لیت: "هه مو بينينک - واته هه ر تي بينيه که له خویدا هزيکي سره تاييه - هزيک به ره م

^۱ د. جلال محمد عبدالحميد موسی (منهج البحث العلمي عند العرب في مجال العلوم الطبيعية والكونية) ص ۱۲۶-۱۲۷. طبعة بيروت سنة ۱۹۷۲ م.

دههينيت، هر هزريکيش پالنهريک دروست دهکات و هر پالنهريکيش کردار، پاشان له کرداريشه وه بو هزر، ئەمهش زنجيريکی بازنه ييه و کارليککردن له نيوان کرداره کان و هزرهکاندا بهردهوام دهبيت تا مروفت زيندوو بيت، ههريهک له وان پايه ي ئەوي ديکيه و کوټاي هزر سه رهتاي کرداره و کوټاي کرداريش سه رهتاي هزره.^۱

ئهمه يه په يوه ندي نيوان هزر و واقع، که له ميتودي ئيسلاميدا به ميانپه وي کوکهره وه ناسراوه و جياي دهکاته وه له شارستاني پوژئاوايي. هه لوئستي ئيسلامي ش له بهرانبه ريدا دووره له دوانه يي و کهرتبوون.^۲

^۱ محمد باشا المخزومي (خاطرات جمال الدين الافغاني) ص ۳۲۲، بيروت، ۱۹۳۱م.

^۲ رهنگه که سيک بپرسيت: ئايا رهوايه زاراهي هزر به کار بهينين بو سرووشي خودايي؟ يان هزر وه بيرکردنه و تاييه ته به مروفته وه؟ به بوچووني من هزر - به واتا زاراهيه يه که ي - بريتيه له خستنه کاری عهقل بو کارکردن له سه شتيک، هه مو چالاکيه کاني ميشکي مروفت له بيرکردنه وه و ويست و ويژدان و سوز که هه مو ئه و شتانه يه بيري پي دهکرتيه وه له شيکردنه وه و ريکخستن و هه ماههنگي دهگاته بهرترين ئاستي، بهم واتا زاراهيه يه دهبيت تاييه ته ندييه که مروئي، خوداي گه ورهش سيفه تيکي له م جوړه ي نييه، چونکه خودا سيفه تي عيلم هه يه، نهک سيفه تي بيرکردنه وه، خودا زانايه و بيرکه ره وه نييه، چونکه زانايي له سه ره مو شتيک هه يه و خاوه ني ميشک نييه وهک مروفت تا بير بکاته وه پي و هزر به ره م بينيت، به لام نه گه رهزي مروئي له سرووشي خوداييه وه دهستي پي کرد که فه رموده ي خودايه - و پابه ند بو پيوه ي، ئەوا - به راي ئيمه - دروسته پي بلين هزري خودايي، به و پييه ي پابه ند به سه رچاوه ي خوداييه وه و کردويه تيه سه رچاوه ي، گه رچي به ره مه ي کرداري ميشک و بيرکردنه وي مروفت بيت، هر وهک چون دروسته بومان خو شه ويستي مروئي به خو شه ويستي خوداي ناو به ين، نه گه ر بگه رپته وه بو واتاي خودايي و زاتي خودايي، گه رچي سوزيکي مرويشه، به هه مان شيوه نه گه ر په چاوي ماده بکه ين - واته ماده - ئەوا دروسته - به بوچووني ئيمه - وه حبي خودايي به هزر دابنين، نهک له و لايه نه وه به به ره ميکي کرده ي عه قلي بزائين - خودا له شتي وه ها به دووره - به لکو له و لايه نه وه که ماده نييه و بهرانبه ر ماده يه.

جەبر و ئىختىيار

جەبر لە زاراۋەى زمانى عەرەبىدا برىتتىيە لە دەسەلاتى تاك و دىكتاتورىيەت^۱. لە زاراۋەى ئىسلامىدا برىتتىيە لە ۋەى ھەموو كەردەۋەكانى مروڤ بىرئىتە پال خوداى گەرە، ئازادى و ھەلبۇزاردن - بە واتا تاكى و كۆمەلايەتتىيەكەى - دژ و ناتەبان لەگەل جەبر و جەبرگەرايىدا.

مىتۆدى ئىسلامى - لە مەسەلەى ھۆكارگەرايىدا لە سىروشت و دياردەكانىدا - ھەتمىيەتى پەھا رەت دەكاتەۋە كاتىك دان بە بوونى ھۆكاردا دەنئىت لە شتەكان و دياردەكاندا و بە پەيوەندىيەكى پىۋىست لەنئوان ئەم ھۆكار و بەرھەمى ھۆكارانەدا، پەھايى ئەم ھەتمىيەتە رەت دەكاتەۋە لە پەيوەندىيە پىۋىست لەنئوان ھۆكار و

^۱ عەرەبەكان - تەنەت پىش ئىسلامىش - پاشايان بە (جبار) ناو دەبىرد، دەسەلاتىشان بە (ھوكمى جەبرى) ناو دەبىرد، ۋەك: دەسەلاتى كىسرايى فارسى و قەيسەرى بىزەنتى، تاييەتمەندىيە ئەو دەسەلاتە ئەو بوو كە ھەموو كارەكان لە دەستى پاشادا بىت، ئەۋەش يان بە تاييەتمەندىيە چىنايەتى يان تاييەتمەندىيە رەگەزى، يان فەرمانرەۋايى بە مافى خوداۋەندى. جارىكىيان كەسىك ھاتە خزمەت پىغەمبەر (درودى خوداى لەسەر بىت) و دەلەرزى، ئەۋىش پىي فەرموو: ئارام بە، من نە پاشام و نە زۆردارم!، ۋە فەرموۋى خودا منى كەردۆتە بەندەيەكى بەخىشندە و نەيكرىدوم بە زۆردارىكى كەللەپەق. (ابوداۋد و ابن ماجە) گىزراۋيانەتەۋە. لە فەرموۋەدا لىكدانەۋەيەكى باش و بىۋىنە كراۋە بۆ واتاى ناۋنانى كەعبە بە (البىت العتىق)ۋاتە: سەرىبەست و ئازاد، چۈنكە لە دەستى پاشا زۆردارەكان رىزگارى بوۋە ھىچكامىيان بەسەرىدا زال نەبوۋە. (رواۋە الترمذى). لە فەرموۋەدا ھاتوۋە كە كاتىكىش پىغەمبەر (درودى خوداى لەسەر بىت) نامەى نووسى بۆ كىسرا و قەيسەر و نەجاشى ۋە ھەموو جەببارەكان - زۆردارەكان (-). (رواۋە مسلم و الترمذى و الإمام أحمد). ئەدەبى سىياسى لە سەردەمى ئومەۋىيەكاندا زاراۋەى (الجبابرە) بۆ خەلىفە ئومەۋىيەكان بەكار دەھىنا. ئەو زاراۋەش بۆيە بەكار دەھىنرا، چۈنكە لەسەر دەستى ئەوان ھەلبۇزاردنى خەلىفە لە پراۋىژ و شورواۋە گۆرپا بۆ خەلافەتتىكى ناتەۋا، كە دەسەلاتتىكى سەپىنراۋە بوو. بىروانە نووسراۋمان (المعتزلة ومشكلة الحرية الانسانية) القاھرە، دار الشروق، ۱۹۸۸م.

بەرھەمی ھۆکاردا، چونکہ باوەرپی وایە ئەم ھۆکارانە لەلایەن خودای تاک و تەنھاوہ دروست کراوہ، حەقیقەتی توانای پەرھای بەدیھینەر بۆ دەرھینانی ئەم دیاردە و شتانە لە چوارچێوہی عادەتی ئاساییدا کە ھۆکار و ئەنجامی ھۆکارە بۆ (چوارچێوہی دەرەسا و سنووری ئاساییبەزین) کە چالاکیی ھۆکارەکانی تێدا دەوہستیت، یان تاییبەتەندییەکانی دەگۆرپیت یان ھۆکارە کە خۆی دەگۆرپیت بە ھۆکاری تر، کاتیکی خوای گەرە دەیەوویت لەبەر چەند حیکمەتیک نیشانە و موەجیزەکان دەربخات.

ھەرۆھە میتۆدی ئیسلامی (حەتیمیەتی پەرھە) پەت دەکاتوہ و ھاوکات دان بە ھۆکارگەریدا دەنیت و پەیوہندی زەرورەت - بەم شیوہیەش - لەنیوان ھۆکار و بەرھەمی ھۆکاردا قبوول دەکات، بیگومان ئەم میتۆدە دان بە ئازادی مرۆڤ و ھەلبژاردنیدا دەنیت، بەلام نەک بە شیوہیەکی حەتمی و پەرھە.

کەواتە ئیسلام کە میانرہویی کۆکەرہوہ بۆتە تاییبەتەندترین تاییبەتەندی میتۆدەکە، فەلسەفەکە لە ئازادی مرۆڤ و ھەلبژاردنیدا لەو پاستییەوہ ھاتوہ کە مرۆڤ پیگەییەکی مامناوہندی ھەییە لە بووندا، نە خۆی گەرہی گەردوونە تا ئازادی پەرھای ھەبییت، نە ئەوہندەش بیئرخ و ھیچە کە پیگەیی پزگاریی خۆی لە گشت و پەرھادا بدۆزیتوہ و ئیدی جەبری پەرھە بییتە بەشی (قەدەری) لەم گۆرەپانەدا، بەلکو مرۆڤ ئەو جینشینەیی خودایە کە سپاردەیی ئازادی و ھەلبژاردنی پی داوہ، تا تەکلیفەکەیی بە ئەنجامەکانی ھەلگرتنی پەرھە بییت و حساب و پاداشتیسی بەپی کردارەکانی بییت و شایستەیی دادگەریی خودای گەرہ بییت، کەواتە پیوہستە مرۆڤ ئازاد و خاوہن بژاردە بییت وەک جینشینیک لەناو چوارچێوہی گەرہترین سیستەمدا کە خودای بەدیھینەری گەردوون دروستی کردوہ، ئەمەش ئازادییەکی مامناوہندە لەنیوان ئازادی پەرھە و جەبری پەرھادا، بەم پیوہرەش دەتوانین ئەندازەیی ئازادیی مرۆیی بیوین و لەم پوانگەییوہ ئاسۆکانی بژاردەیی

مرۆی له بواره جیاوازهکاندا ببینین، مرۆفیش ئازاده و ئازادیه کهشی ناتەبا و دژ نییه له گه‌ل ئازادی کۆمه‌لگه‌دا، کۆمه‌لگه‌ش ئازاده و تاکیش ناکاته دانه‌پێچکه‌ی ئامیری کۆمه‌لایه‌تی، هه‌چ تاک یان کۆمه‌لێک نییه به‌ ناوی ئازادیه‌وه داب و نه‌ریته نه‌گۆره‌کان و باوه‌ر به‌ بنهما و شه‌ریعت و عه‌قیده نه‌گۆره‌کانی کۆمه‌لگه‌ بخاته ژێر پێ، چونکه‌ ئه‌وه‌ نه‌گۆرانه‌ پتر له‌وه‌ ده‌چن که‌ له‌ ده‌ره‌وه‌ی بازنه‌ی ده‌سه‌لاتی تاکدا بن و بۆ توانای تاکیش ده‌بنه‌ ئه‌وه‌ چوارچێوه‌ی جوولێی تاکی تێدایه‌ و زامنی ئه‌وه‌یه‌ چوارچێوه‌ی ئازادی به‌رپرس تێنه‌په‌رینیت بۆ چوارچێوه‌ی هه‌ره‌مه‌کی و هه‌یجگه‌رای و پووچگه‌رای، هه‌روه‌ها کۆمه‌ل بۆی نییه‌ رێگری بکات له‌ ئیجتیهاد و نوێگه‌ری داهینه‌ره‌ موجه‌هید و نوێگه‌ره‌کان له‌ لقه‌کان و گۆرپاوه‌کاندا که‌ دیدگای کۆمه‌له‌ جیاوازه‌کانی تێدایه‌ و رێگایه‌ که‌ بۆ به‌دیه‌ینانی نه‌گۆر و بنه‌کان.

پله‌ی ئازادی مرۆقه‌ له‌ ئیسلامدا تا ئه‌وه‌ راده‌یه‌ به‌رزه‌ که‌ به‌ هاوتا و هاوشانی ژیان دانراوه‌ و فه‌رز و واجبه‌، ته‌نها مافیکی رپووت نییه‌ که‌ مرۆقه‌ به‌بێ گوناها‌ربوون ده‌سه‌تبه‌رداری بێت، چونکه‌ ئازادی دژ و پێچه‌وانه‌ی به‌ندایه‌تییه‌، کاتێک رزگارکردنیش پێچه‌وانه‌ی به‌کۆیله‌کردنه‌، ئه‌وا حیکمه‌ت و بایسی ئه‌وه‌مان بۆ ده‌رده‌که‌وێت که‌ شه‌ریعتی ئیسلامی بۆچی ئازادکردنی کۆیله‌ی کردووه‌ به‌ که‌فاره‌تی (کوشتنی هه‌له‌)، تا هاوشانییه‌ک له‌نیوان کۆیلایه‌تی و واتای مه‌رگ و ئازادی و واتای ژیان ده‌ربخات! که‌واته‌ هه‌رکه‌سیک به‌ هه‌له‌ که‌سیک بکوژیت و گیانی لی‌ بسینیت، ئه‌وا له‌ به‌رانبه‌ردا پێویسته‌ ژیا‌نی که‌سیکی تر به‌هینیته‌ نیو ژیا‌نه‌وه‌ به‌ ئازادکردنی له‌ مه‌رگی کۆیلایه‌تی! وه‌ک پێشه‌وا نه‌سه‌فی ابو البرکات عبدالله بن أحمد (٧١٠ک - ١٣١٠ز) ده‌لێت: "کاتێک بکوژ که‌سیکی نیو زیندووانی کوشت، پێویسته‌ که‌سیک به‌هینیته‌ نیو کوژی ئازاده‌کان، چونکه‌ وه‌ک زیندووکردنه‌وه‌ی وه‌هایه‌، کۆیله‌کان له‌سه‌ر مردووان حساب ده‌کری‌ن، هه‌روه‌ها کۆیلایه‌تی یه‌کیکه‌ له‌ شوینه‌واره‌کانی کوفر، کوفریش له‌ حوکمی مردن‌دایه‌، قورئان ده‌فه‌رمیت: ﴿أَوْسَن

كَانَ مَيْتًا فَأُحْيِيْنَاهُ ﴿﴾ الانعام ۱۲۲. واته: "ئايانئو كه سهى مردبوو (بههوى بيباوه پييه وه) و زيندوومان كرده وه (بههوى باوه ره وه)." ^۱

ئهمه يه پلهى ئازادى مرويى له ميتودى ئيسلاميدا، به لام وهك ئامازه مان پيى كرد له چالاكى و چوارچيوه دا ئازادى جينشيني مه حكوم به و توانايهى خواى گه وه پيى به خشيوه هر له سنور و ئاسوى ئه و په يمانه دايه كه مروقى پيى كراوه به جيگر و جينشين و ناتوانيت له سنورى تواناكاني ده رچييت - هر وهك چون ئه و هوكارانهى دروستكارون له سروشتدا ناتوانن - نابيت ئازادى مروقى له چوارچيوه ي په يمانى جينشيني ده رچييت.

ليبرالييه تى روظئاوايى - كه به ره مه مى فه لسه فهى به خوداكردى مروقى بوو - له بوارى ئازاديدا، پيى وا بوو كه (ئازادى راسته قينه جيگه ي هموو رايه كى تيا ده بيته وه، هموو مه زهه بيكى تيا بلاو ده كرئته وه و هموو هزريك له ناويدا ره واجى خوى ده بيت، گه رچى خو به ريكردنيش بيت له نيشتمان و بيباوه ريش به خودا و پيغه مبه ريش بيت و به هه له زانينى شه ريعه ته كاني ئوممهت و ئاداب و دابونه ريته كانيشى بيت، يان گالته كردن بيت به بنه ماكاني ژيانى خيزانى و كوومه لايه تى. ^۱

هزرى دژ و ناته باى ليبراليه تيش بريتييه له (همه گيرى و توتاليزمى روظئاوايى - الشمولية الغربية)، كه مروقى وهك تاك له ئازادى داماليوه، له پيناوى پارتى چين و حكومته تى حيزب، به م شيوه يه هه ردووكيان له م بواره دا په رگيريان كردووه. ئيسلام له رپيى ميانرهبويى كوكره وه وه ريگه ي دادگه ريبى گرتوته بهر له مه سه له ي جه بر و ئيختياردا، باوه رى وايه كه جه برى ره ها نييه، چونكه بوونى جه برى ره ها حيكه تى ته كليفى خودايى و پاساوى ليپرسينه وه و پاداشت ناهيلايت

^۱ قاسم امين (الاعمال الكاملة) ص ۱۴۹، دراسة وتحقيق: د. محمد عمارة. القاهرة. دار الشروق ۱۹۸۹م.

و باوه‌ردار و بیباوه‌ر و چاکه‌کار و خراپه‌کار یه‌کسان ده‌کات. به‌همان شیوه‌ش
هه‌لبژاردنی ره‌ها نییه، چونکه ئه‌گه‌ر مرۆڤ هه‌لبژاردنی ره‌های هه‌بووایه، نه‌ده‌بووه
جینشین و ئازادییه‌کی بیسنووری ده‌بوو و ئاسۆی حه‌رام و حه‌لال و مه‌به‌سته‌کانی
شه‌ریعه‌تیشی تێده‌په‌راند، که خودای گه‌وره کردووێه‌تیه چوارچیوه‌ی په‌یمانی
جینشینیه‌که‌ی.

به‌لێ ئازادی هه‌لبژاردنت هه‌یه و ئه‌وه‌ش راستیه‌کی ئاشکرایه، ئه‌وه‌تا هه‌رکات
ویستت ده‌توانیت ئه‌م شته وه‌ستاوه بخه‌یته جووله و که‌ی ویستت بیوه‌ستینیت،
هه‌روه‌ها ده‌توانیت شتێک له‌میشکتدا وینا بکه‌یت و پاشان به‌کردار بیخه‌یته روو،
به‌لام ئه‌م ئازادی و هه‌لبژاردنه‌ت ره‌ها نییه، نه‌ک ته‌نها له‌به‌ر ئه‌وه‌ی توانا
سنوورداره، یان ئه‌ویش له‌لایه‌ن خوای گه‌وره‌وه دروست کراوه، به‌لکو ویستی تۆش
بۆ خۆی سنوورێکی هه‌یه، ئه‌وه‌تا ئه‌و خه‌یال و بیرکردنه‌وه‌ت که ده‌یجووێنیت
به‌پێی سنووری توانای خه‌یال و بیرکردنه‌وه‌ت سنوورداره، ئه‌م ویسته‌ش کاتی‌ک
هه‌لده‌بژیریت، له‌نیۆ ئه‌و جیگه‌ره‌وانه‌دا هه‌لده‌بژیریت، که هه‌مووی دروستکراوی تۆ
نییه، بۆیه هه‌لبژاردنه‌که‌ت ئازادانه‌یه، به‌لام مه‌حکومه به‌و جیگه‌ره‌وانه‌ی له‌ئازادایه
که چوارچیوه و ئاسۆی ئه‌م هه‌لبژاردنه‌ی سنووردار کردوو، ته‌نانه‌ت کاتی‌ک ئه‌م
ویسته ئازاده‌ت تیا دروست ده‌بیت، کۆمه‌لێک پیکهاته‌ی هه‌یه که تۆ دروستت
نه‌کردوو و به‌ره‌می ئازادی تۆش نین، هه‌روه‌ها کۆمه‌لێک فاکته‌ر و ده‌وربه‌ر و
دۆخی بابه‌تی کاریگه‌ری له‌سه‌رت هه‌یه و تۆش دروستت نه‌کردوون، به‌لام هه‌ر به
ئازادی خۆت هه‌لده‌بژیریت و شتێک له‌شتی‌کی تر به‌باش ده‌زانیت و ده‌خه‌ملینیت و
بیر ده‌که‌یته‌وه و هه‌لبژاردن ده‌گۆریت، که‌واته تۆ مرۆڤی‌کی خاوه‌ن ئازادی
هه‌لبژاردنیت به‌و که‌ره‌ستانه‌ی ئازادی که بۆت دروست کراوه و له‌نیۆ
بارودۆخی‌کیشدا که هه‌ندی‌کی خۆت دروست کردوو و هه‌ندی‌کیشی له‌ده‌ستی تۆدا
نییه، ئه‌مه‌ش به‌واتای ئه‌وه‌یه که تۆ: له‌سنووری ئازادی نیوان جه‌بر و

هه لېږاردندا ئازاديت. ئازادىي جېنشېن نەك ئازادىيەكى پەھا و بېسنور، كە ئازادىي خوداى گەورەيە .

ئەگەر ئازادىي مرقۇش بىرىتى بىت لەو ھىزەي ھەلېڭاردن و ويست و كردارى پى ئەنجام دەدات، ئەگەر فاكتەرەكانى دەوربەر و بارودۇخەكان قەدەرى خوداى بن كە لە دەرهوھى چوارچىوھى كردارى مرقۇدان، ئەوا پەيوەندىي نىوان ئەم دوو فاكتەرە چوارچىوھى ئازادىي مرقۇ ديارى دەكات، كەواتە ئازادى لىردا دژ و ناتەبا نىيە لەگەل (قەدەر)، بەلكو قەدەر ھەژموونى بەسەر چوارچىوھە و ئەندازەكەيدا ھەيە، چونكە ئازادى ئەو بەدپھىنراوھەيە كە بە قەدەرى خوداى گەورە و خاوەن ويست و تواناى پەھا دروست كراوھە و مەحكومە .

گەر لەو ئايەتانەش ورد بېينەوھە كە لە پووكەش و ناوھپۇكىشدا باس لە ويستى خوداىي دەكەن، ئەوا دەگەينە جياكردنەوھى دوو جۆر لە ويستى خوداىي (ئىرادەي ئىلاھى):

أ - ويستىكى ھەتمى و جەبر و زۆرەملى، ئەمەش پەيوەندىي بەو شتەوھە ھەيە كە تەنھا خوداى گەورە تواناى بەسەرىدا دەشكىت و ويستويوھەتى و دروستى كردووه و رىكى خستووھە و كاتىك فەرمووھەتى(ببە) ئىدى بەدى دىت، قورئان دەفەرمىت: ﴿ إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَا أَنْ نَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴾ (٤٠) ﴿ النحل ٤٠، واتە: " بىگومان كاتىك ويستى شتىكمان ھەبىت پى دەلئىن: ببە، ئىدى دەبىت. " ھىچ يەك لەو شتانەي پەيوەندىي بەم ويستەوھە ھەيە نابىتە بابەتى جېنشىنىي مرقۇ و ھەلېڭاردنى ئەم جېنشىنە كە مرقۇھە .

ب - ويستى دووھەمى خوداىي، كە زۆر ئايەتى قورئانى قسەي لەسەر دەكات، بىرىتيە لەوھى خودا بژاردەگەلىك و سەرىشكى و تواناى جىبەجىكردنى داوھەتە دەست جېنشىنەكەي خوى كە مرقۇھە، خواى گەورە باوھپ و گوپرايەلىي بۇ مرقۇ ويستووھە، بەلام مرقۇ ئازاد كردووه و تواناى جىبەجىكردنىشى بۇ پەخساندووھە و

سه‌پیشکی کردووه، تا ته‌کلیف و لیپرسینه‌وه و پاداشت و اتا و حکمه‌تی هه‌بیّت، که‌واته ویستی خوئی به‌سه‌ر مرؤفدا نه‌سه‌پاندووه، به‌لام ویستی ملکه‌چبوونی ئاسمانه‌کان و زه‌وی حه‌تمی و زۆره‌ملییه، به‌لام ویستی خودا بوئیمه و له ئیّمه ئه‌وه‌یه که باوه‌ر بهیّنین و گوئی‌پایه‌لّ بین و له کوفر و خراپه و تاوان دوور بکه‌وینه‌وه، ئه‌وه‌ش نمونه‌ی ئه‌و ویسته‌یه که هه‌لبژاردن و سه‌پیشکی و ره‌خساندنی بواری له‌گه‌له، قورئانیش ده‌فه‌رمیّت: ﴿يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ﴾ البقره ۱۸۵. واته: "خودا شتی ئاسانی بوّتان ده‌ویّت نه‌ک شتی قورس." له‌م هه‌لبژاردن و سه‌پیشککردن و ره‌خساندنی بواره‌دا گۆره‌پانی ئازادی و هه‌لبژاردنی مرؤف‌پوون ده‌بیته‌وه، که ئازادی و هه‌لبژاردنیکی راسته‌قینه‌یه، به‌لام له‌لایه‌ن به‌دییه‌نه‌ری ئاسمانه‌کان و زه‌وی و ئه‌وه‌ی له‌ناویاندا‌یه دروست کراوه و ویستراوه، هه‌ر وه‌ک چۆن هۆکاره‌کان له سروشت و دیارده‌کانیدا ئه‌وانیش له‌لایه‌ن به‌دییه‌نی هۆکار و ئه‌نجامی هۆکاره‌کانه‌وه دروست کراوه.

کاملبوونی ئایین و نوئیکردنه وهی

کاملبوونی ئایین... نوئیکردنه وهی... به دهربرپینئیکی تر: سه له فیههت و نوئیکردنه وه، ئەو دوو زاراوه یه ن که لای توئژهران بوونه ته سومبولی دوو سیستمی دیدگه و میتۆد و بیرکردنه وهی جیاواز و به لکو دژ و ناتەباش، ئەو که سانهش به میتۆدی هزری پۆژئاواوه سهیری هزری ئیسلامیمان ده که ن وینای هاوئاهاهنگی و گونجان و تهواوکاری نیوان کاملبوونی ئایین و نوئیکردنه وهی یان نیوان سه له فیههت و نوئیکه ری ناکه ن، له هزری پۆژئاوادا سه له فیههت - ئەرسۆژۆکسی - بریتی بووه وهستان له سه ر بنه ماکان - ته نانهت له وئ ناوی بنه ماگه رایبی بۆ دانراوه، که هه ر ئیجتیهادیك له هزر و پیشخستنی هزر و نوئیکردنه وه یدا رهت ده کاته وه، هه روه ها نوئیکردنه وه و ئیجتیهاد شۆرشیک بووه به سه ر پرسیا و بناغه کانی ئەم (سه له فیههت - بنه ماگه رایبه - ئەرسۆدۆکسییه ته) دا.

به لام هه رکات په یوه ست بووین به جیبه جییکردنی میتۆدی ئیسلامیمان - به میانرهبیه کۆکه ره وه که ی - ئەم دووانه ییه که رتبه و نییه ی تیدا نییه و ناشیبت، که به رانه بری و دژایه تی نیوان (کاملبوونی ئایین و - سه له فیههت) و (ئیجتیهادی نیو ئایین و نوئیکردنه وه ی).

سه رنجی ئەم ئایه ته ی قورئان بده که ده فه رمیبت: ﴿الْيَوْمَ يَمَسُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنَ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ المائده ۳. واته: "ئه مرۆ بیباوه ران ناومید بوون له وهی ئایینه که تان بفه وتینن، که واته له وان مه ترسن و له من بترسن، ئە مرۆ ئیتر ئایینه که تانم گه یاندووه ته پله ی که مال و نیعمه تی خۆم به ته واوی به سه رتاندا پزاند و پارزیم به وهی ئیسلام ببیته ئایینتان.

له فهرمووده كانی پیغه مبه ریشدا (دروودی خودای له سهر بیټ) ئه و
 فهرمووده مان هه یه كه ده فه رمیټ: "هه موو سهری سه د سالیك خودا كه سیك
 ده نیړیټ بو ئه م ئوممه ته كه ئایینه كه ی بو نوی بكا ته وه.^۱ كه واته به هوئی میتودی
 ئیسلامی و میانرهبییه كو كه ره وه كه ی هه ست به وه ناكه ین كه دژی و ناته بابیه كه
 هه بیټ له نیوان به كه مالگه شتنی ئاین به هوئی وه حی و كو تاییه اتنی پیغه مبه ریټییه وه
 له لایه ك و نوییوننه وه ی هه میشه یی ئه م ئایینه ی به كو تاییه اتنی وه حی و
 هاتنه خواره وه ی هه موو قورئانه وه گه شتو ته پله ی كه مال.

ئاین له عه قیده و شه ریعت پیک هاتووه. عه قیده ی ئاینیش بریټییه له
 باوه رپوون به خودا و په رتوو كه كانی و پیغه مبه رانی و فریشته و پوژی دوا یی،
 شه ریعتیش هه موو ئه و ریکار و ریگایانه ی تیډایه كه موسولمان په پیره وی ده كات تا
 بروای به م عه قیده هه بیټ و په پیره وی بكا ت، به لام هه ریك له عه قیده و شه ریعت
 بنه ما و ریسا و پایه ی خوئی هه یه و هه مووشی له گه ل كو تاییه اتنی ئه و وه حیه دا كه
 ئایینی پی گه شتو ته پله ی كه مال، ئه ویش گه شتو ته پله ی كه مال، مروقی
 موسولمانیش به حوكمی ئه وه ی جینشینی خودایه له ئاوه دانكر دنه وه و ریكخستن
 كو مه لگه و گه شه ی ئاوه دانیدا، ئه وا پیویسته له كاتی ئه رکی جینشینیه كه یدا
 بونیادگری تر دابه ینیت له گه ل ئه م بنه ما و ریسا و پایانه دا، بو نمونه ئیسلام
 له سهر پینج پایه بونیاد نراوه^۲، كه واته ته نها ئه م پینج پایه نییه، به لكو گه لیك

^۱ رواه ابوداود.

^۲ له فهرمووده ی پیغه مبه ردا (دروودی خودای له سهر بیټ) هاتووه كه: "ئیسلام پینج پایه ی هه یه:
 شایه تومان به وه ی هیچ خودایه کی شاسته ی په رستن نییه جگه له الله، وه به پیغه مبه رایه تی و
 به ندایه تی محمد، وه نوپژگردن و زه كاتدان و پوژووگرتن و حه جگردن) رواه البخاری و مسلم و الترمذی
 والنسائی.

بونیاتی لقئاسای لی بۆتەو و بەپێی بەرژەوهندی و پێویستی کات و شوین دەگۆرێت و نوێ دەبێتەو ئەگەر گونجاو بێت لەگەڵ مەبەستەکانی بنەماکان و ئامانجەکانی پرسیار و سنوورەکانی پایەکاندا، کەواتە نوێبوونەو بەیە لە چوارچێوە و ئاسۆ و کاریگەری ئەم بنەما و پرسیار و پایانەو، چونکە بنەما نەگۆرەکان بە کامڵبوونی ئایین کامڵ بوون، بەلام ئاسۆ و شوینەوار و لقە کروانەکانی هەمیشە لە گەشە و گۆران و پەرەسەندن، وەک شایەتیک لەسەر بەردەوامی نوێبوونەو، هەرەها لەسەر پەيوەندی نۆوان نوێبوونەو و نەگۆرە کامڵکراوەکان لە بنەما و پرسیار و پایەکان.

پوونی و ئاشکرای ئەم راستییە نۆواستییەکانی میتۆدی ئیسلامی بۆتە هۆی یەکدەنگی هەموو پێچکەکانی هزری ئیسلامی لەسەر ئیجتیهادنەکردن لە بنەماکاندا، چونکە هەر لە کامڵبوونی ئایینەو لەگەڵ کۆتاییهاتنی پەيامی ئیسلامدا یەکیەتی ئوممەتی تێدای و لەسەریشی وەستاو، بەلام تەنها لە لقەکاندا ئیجتیهاد دەکرێت، کەواتە لقەکان دەگەیهنێت بەو پوودا و حوکمانە ی کە پیش دین، حوکمە نوێکانیش - واتە لقە نوێکان - جیگە ی ئەو حوکمانە دەگرنەو و واقعی گۆراو تێپەرانوون، ئەو دابونەریتانە ی پەریان سەندوو و گۆراون، کاتیک ئەم حوکمانە بایسی ئامانجداریان هەبێت، ئەوا حوکمەکان بە بوون و نەبوون لەگەڵ بایسەکان، تەنانەت ئەم ئیجتیهاد و نوێکردنەو بەردەوام پۆلی هەمیشە ی دەبینیت لە دۆزینەو ی کرۆکی بنەما و پرسیار و پایەکان و پاککردنەو یان لە ئەگەری تەپوتۆزی ئەو بیدعەنە ی بە زیادکردن یان لی کەمکردنەو یان شیواندن یان تەزویری خراب دایانپۆشیو، لە بنەماکاندا و بۆ پرسیارکەنیش نوێکردنەو یە ک بەم واتایە هەیه، هەر وەک لەو فەرموودەیدا هاتوو لەبارە ی نوێکردنەو ی ئایین، ئەو هەش تەنها نوێکردنەو ی هزری ئاییندارانی پەبەندی ئایین نییه!

که واته نوئکردنه وه دژ و ناتە با نییە لە گەڵ کە مالی ئایین و نە گۆرپییە کە یدا، بە لکو ریگە ی درێژبوونە وه ی کاریگەری ئایینی تەواو و نە گۆرپە کانیە تی بۆ بوار و کاروبارە نوئکان و گەرەنتیی مانە وه ی بنە ماکان بە گونجاوی بۆ هەموو کات و شوئینیک، واتە مانە وه ی پە یامە نە مرە کە مسۆگەر دە کات، خو ئە گەر لقه نوئکانی درێژ نە کردایە تە وه بۆ پیشهاتە نوئکان و توپی پە یوهندیی نیوان بنە ما نە گۆرپە کان و کایە نوئکانی پەرە سە ندنی ژیان دروست نە بووایە ت و بە و شیوە یە ش نوئ نە بیته وه کە پووی راستە قینە و کرۆکی بنە ما و نە گۆرپە کانی ئایین دە ربخات، پۆلی ئە م نوئکردنه وه ش نە بووایە لە ژیان ی ئیسلام و کاروانە کە یدا، ئە وا ئە م بنە ما یانە دە سپرانە وه، یان بە هۆی تپپە راندنی ئە و ژیانە ی بۆ سیبەری لقه سەرە تایی و کۆنە کان دە گەرپیتە وه، ئیدی ئە و درێژبوونە وه نوئپە لە سیبەری ئیسلام دادە مالریت، یان بە شیواندنی کرۆکی بنە ماکان بە هۆی کە لە کە بوونی بیدعە کانه وه .

خودای گەرە پە یمانی داوه بە پاراستنی قورئان لە فەوتان و شیواندن و گۆرانی و دە فەر میت: ﴿ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴾ (٩) الحجر ٩. واتە: " بیگومان ئیمە قورئانمان ناردووە تە خوارووە و هەر ئیمە ش دە یپاریژین. " خودای گەرە هۆکاری پاراستنی بۆ موسولمانان ئاسان کردووە، بۆیە کۆکردنه وه و نووسینه وه و خزمە تکردنی بە زانستی قورئان کراوه، بە هە مان شیوە ش ویست و خودا وە ها بوو کە دوا هە مین ئایین و پە یامی گشتیی بە رده وام بمینیتە وه و بە ره مە کانی تا پۆژی دوا یی بمینیتە وه، تە نها ریگە یە کیش بۆ مانە وه ی بە رده وامی ئە م ئایینە و بە ره مە کانی بریتییە لە ریبازی نوئکردنه وه ی ئایینداری و ئایین.

بە م شیوە یە میانرە ویی ئیسلامی کە ملبوونی ئایین و نوئکردنه وه ی ئایینی کۆ کردووە، سە لە فییه ت و نوئکردنه وه پیکە وه گری دە دات، ئە گەر ئیمە ش بە میتۆدی ئیسلامی تە ماشای خودی شارستانیمان بکە یین، ئە وا لە سە لە فییه تە کە ماندا - کە واتای گەرانه وه یە بۆ بنە ما کرۆکی و خاوینه کان - ئە وا ئیجتیهادیکی وە های تیا

دهبینهوه که کرۆک و - کرۆکی دانانی خودا بۆ ئایین - ئەو زیادکراو و ناتەواوی و بیدعانهی هاتۆتە سەر کرۆکی ئایین و بنه ماکانی . دەشبینین که ئیجتیهاده که مان - که هه لێنجانی حوکمه نوێکانه بۆ واقعیی نوێ - سه له فیه تی تێدایه که بنه ما و بناغه و مه به سته کان له خۆ ده گرێت، تا ئەو واقعیه نوێیه له ژێر تیشکیدا ببینین و حوکمه نوێکانیشی لێوه ده بهینین، که واته سه له فیه تی نوێکردنه وهی تێدایه و له نوێبوونه وه شدا سه له فیه تی تێدایه، هه موو نوێگه ره کانی کاروانی شارستانیمان سه له فی بوون!

سه له فیه ته که ی ئیمه ئەو ئەرسۆدۆکسییه ی مه سیحی نییه، که له سه ر پێشخستنی بنه ماکان چه قبه ستن به کار بێنیت و هه موو نوێ و نوێکردنه وه یه ک ره ت بکاته وه، به لکو سه له فیه ته که مان پا به نده به بنه ماکان و گه رانه وه یه بۆ سه رچاوه کرۆکی و خاوینه کان، ره تکردنه وه و لا بردنی ئەو هه موو زیادکردن و ناتەواوی و بیدعیه ی ره ووی له کرۆکی خودا وه ندیی ئاییندایه، ئەمه ش بۆ ئەوه یه له بنه ماکانه وه لقی نوێ په یدا بێت و سوودی بۆ واقعیی نوێ هه بێت، هه ره ها بۆ ره وناکیخواستن و ره وناککردنه وه ی واقعیی هاوچه رخه به م کرۆکه خودایی و نه گۆره، که واته ئەم سه له فیه ته خودی نوێبوونه وه یه و دژ و ناتە باش نییه له گه ل واقعی.

دهق و ئيجتيهاد

با سهرتا و اتا و ناوهرۆكى زارواهكانى دهق(النص) و ئيجتيهاد ديارى بكهين.
ئيجتيهاد: برىتييه له بهكارهينانى ئهوپهپرى توانا و تىكۆشان بۆ بهلگه هينانهوه
بۆ ئه و بابتهى فهقيه دهيهويّت گومانى بههيز(ظن)ى لا دروست ببيت لهسهر
حوكميكي شهرعى^۱.

زاراوهى (دهق)يش راي جياواز لهسهر پيناسه و ناوهرۆكى هيه، بهلكو بۆته
جيگهى گومان و وههمهكان، پوونكردنهوهى و اتاكهى و دياريكردنى، دهروازهى
سرووشتى و مهرجى زهرووربى قسهكردنه لهسهر پهيوهنديى دهق به ئيجتيهادوه
له ميتۆدى ئيسلامدا.

بيگومان دهق له پړوى زمانهوانيهوه ههموو وتراو و نووسراويك دهگريتهوه و
ههر دهبرينيك - چ گيپرابطهوه يان خاوهنهكهى داينابيت - ههر دهقه، ئهمش
بهگشتى واتاي زمانهوانى دهقه.

ههنديك له زمانناسهكانى وهك - ابن الاعرابى - تاييهتى كردوه و دهليّت - ههر
وهك له (لسان العرب)ى ابن منظوردا هاتوه: دهق(النص)، برىتييه له ئيسناد بۆ
لاى گهورهترين سهروك. دهق برىتييه له: وهستاندن. ههروهها برىتييه له:
دياريكردن لهسهر شتيك.) بهلام ئهزههرى له پيناسهكهيدا نزيك دهبيتهوه له (واتا و
مهبهست و بهرههه مى قسه(المفوظ) و نووسراو) و تنها له سنوورى (خودى دهبرپراو
و نووسراودا ناوهستيت، وا دياره پيى وايه كه برىتي بيت له: بهرههه مى كردار و
تيكۆشاني عهقل له قسهدا نهك خودى قسهكه، ئهزههرى دهريارهى ئه و پيناسهى

^۱ الجرجاني(التعريفات). القاهرة ۱۹۳۸م. والتهانوي(كشاف اصطلاحات الفنون)، بيروت، مصورة عن طبعة
الهند، ۱۸۹۲م.

واتای دهق و مه‌به‌سته‌که‌ی تایبته دهکات - هر وهک له (لسان العرب) دا هاتووه :-
(دهق: بنه‌مای دهق کۆتا مه‌نزلی شته‌کانه و ئه‌وپه‌پریانه.)

فه‌قیهه‌کانیش له‌و واتایه‌وه ده‌ست پی‌ ده‌کن که هر ده‌سته‌واژه‌یه‌ک یان قسه‌یه‌ک یان فه‌رمووده‌ی پی‌غه‌مبه‌ر و یارانی به دهق بزانی، ئه‌م بۆ‌چوونه‌شیان له واتای قورئان و سوونه‌تدا هه‌یه، ده‌لین دهق(النص): (بریتیه له‌و حوکمانه‌ی پروکه‌شی ده‌رپینی قورئان و سوونه‌ت ده‌لاله‌تی له‌سه‌ر ده‌کن.^۱) که‌واته دهق لی‌رده‌ا هر قسه‌یه‌ک و هر ده‌سته‌واژه‌یه‌ک نییه، به‌لکو به‌ره‌می پروسه‌یه‌کی عه‌قلیه و ئه‌وپه‌ری ئیجتیه‌اده له قسه و ده‌سته‌واژه‌دا، واته ئه‌و حوکمانه‌ی له قورئان و سوونه‌ته‌وه وه‌رگیراون.

ئه‌گه‌ر له چوارچیوه‌ی (زمان) ده‌رچین بۆ چوارچیوه‌ی زاراوه‌یی واتای (دهق)، ده‌بینین زۆربه‌ی زاناکانی بنه‌ماکانی فیه‌ نایکه‌نه ناویک بۆ هر ده‌سته‌واژه و قسه‌یه‌ک، به‌لکو ته‌نها بۆ ئه‌وانه‌ی به‌کار ده‌هینن که له دیاریکردن و ئاشکراییدا گه‌شتبنه حوکمیکی یه‌قینی و پرونی و هه‌ها که هه‌چ ئه‌گه‌ریکی تر قبول نه‌کات، وه‌ک ئه‌وه‌ی تایبته‌یان کردبیت به‌و حوکمه یه‌کلایکه‌ره‌وه‌ی له ده‌سته‌واژه‌کانه‌وه هه‌له‌ینجراون، نه‌ک خودی ده‌سته‌واژه‌کان، ئه‌وه‌تا جورجانی (۷۴۰ - ۸۱۶هـ، ۱۳۴۰-۱۴۳۱م) له پیناسه‌یدا ده‌لینت: "دهق(النص) ئه‌وه‌یه که واتاکه‌ی پوونتر بیت له (ظاهر)، به‌هۆی بوونی واتایه‌ک له‌و وشه‌یه‌دا که به‌کاره‌ینراوه بۆ قسه‌کردن، بریتیه له‌وه‌ی که ته‌نها ئه‌گه‌ری یه‌ک واتای هه‌یه، و تراویشه: ئه‌وه‌یه که ته‌ئویلکردن نه‌گریته خو."^۲

ته‌هانه‌وی (۱۱۵۸هـ ۱۷۴۵ز) پینچ واتا باس ده‌کات که له‌لایه‌ن زانایانی

بنه‌ماکانی فیه‌وه‌وه بۆ (دهق) کراون:

^۱ بروانه (لسان العرب) ابن منظور، دار المعارف، القاهرة.

^۲ بروانه (التعريفات)، القاهرة، ۱۹۳۸م.

واتای یه کهم: وشه یه که واتا که ی تیبگه یین له قورئان و سوننه تدا، چ (ظاهر) بیّت یان دهق یان موفه سسه ر (المفسر) یان حه قیقته یان مه جاز، گشتگیر بیّت یان تاییه ت.

واتای دووهم: پیشه و شافیعی هه مان وشه ی (ظاهر) ی بوّ دهق به کار هیناوه، ده لئیت: چونکه دهق به هه مان واتای پوونی و ئاشکرایبی و اتا دئیت.

واتای سیههم: که به ناوبانگترین واتایه و بریتییه له وه ی ئه گه ری هیچ واتایه کی دوور یان نزیک ی تیّدا نه بیّت، وه ک: وشه ی (پینچ) که ده قیکه ته نها یه ک واتای هه یه و بهس، جا هه رکا ت وشه یه ک به م شیوه یه واتای خو ی بگه یه نیّت، ئه و له گه لّ واتا که یدا پیی ده و تریّت: دهق (النص).

واتای چواره م: ئه وه یه که ئه گه ری واتایه کی تری لیّ نه کریّت، که به لگه یه کی وه رگیرا و پشتیوانی بکات، به لام ئه گه ری کی بیبه لگه وشه که له (دهق - النص) بوون دهر ناکات.

واتای پینجه م: قورئان و سوننه ت، واته: ئه و دوو به لگه ی به رانبه ر کوّده نگیی زانایان و پیوانه کارین (الأجماع والقیاس).^۱

به م شیوه یه واتای وشه ی دهق (النص) له نیوان: ۱- قورئان و سوننه تدا. ۲- ئه وه وشه ی قورئان و سوننه ته که ئه گه ری واتایه کی په سه ندی لیّ ده کریّت و به لگه ش هه یه له سه ر واتا که . ۳- به واتای ئه وه ی له پووکه شی وشه که وه بوّمان دهرده که ویّت. ۴- ئه وه ی له واتای وشه که وه بوّمان دهرده که ویّت، به لام به ناوبانگترین واتای دهق ئه وه یه که دهق: ئه و وشه یه ی قورئان یان سوننه یه که یه ک واتای هه یه و دوور و نزیک ئه گه ری هیچ واتایه کی تری لیّ ناکریّت، واته پوون و

^۱ کشف اصطلاحات الفنون.

ئاشكرا واتا كەى ديارە، وەك ئەو پاستىيانەى بەدلىيايىەو ەستى پى دەكەين و دەيزانين، بۆ نمونە: ژمارە پىنج، ەىچ واتايەكى ترى نىيە جگە لە واتاي پىنج. كەواتە ئىمە لە بەردەم واتايەكى (دەق)داين كە تايبەتە بەو شتەو كە سابتبوني و دەلالەتەكەشى بىگومانە، لەو شتانەدا كە بە ەىچ شىۆەيەك گۆران و ئەگەرى ترى بەسەردا نايەت.

ئەو ەى باسما كەرد دەربارەى دەق، پاي زاناينى بنەماكانى فيقە، كە بىرمەندە تايبەتەكانى ئىسلامن، بەلام ەندىك كەسى دەروەى بازنەى ئەو بىرمەندانە كە دەكرىت ناويان بنرىت(ەوام)، لە كايەى ەزىماندا دەنگيان بەرز بۆتەو، بەتايبەت پاش بالادەستى شوىنكەوتەى(تەقلىد) و وەستانى ئىجتىهاد و پاشەكشەى شارستانى ئىسلامى لە بەدەيتان و خستەسەر و داەيتان، تەنھا لەو دەنا وەستاون وشەى دەق(النص) بۆ ەموو وشە و پىوايەت و (مأثورات) و گىرپانەو ەى و قورئان و سوننە بەكار بىنن، بەلكو ەموو ئەو ەى موقتەەيد و شوىنكەوتەى موقتەەيدەكانى نىو بازنەى مەزەبە ئىسلامىيەكان نووسىويانە ەر بە دەقيان داناو ە لەگەل ەبوونى ئەم جۆرە دەقانەشدا ئىجتىهاديان پەك خستوو، تەنھا رىگيان بە زانا كۆچكردوو ەكان داو ە كە لەبرى زىندوو ەكان بىر بكنەو، گەرچى بىركردنەو ەكەشيان پەيوەندى بەو حوكانەو ە بىت كە مەرجى خستەكاريان تىدا نىيە، يان ئەو دابونەرىتانەى گۆراون، لەو لقانەشدا زۆرن كە پەيوەندى بە گۆراو ە دنيايەكانەو ە ەيە، وەك پاميارى و لاتان و رىخستنى كۆمەلگەكان و گەشەى ناو ەدانى.

بەم شىۆەيە ئەو بۆچونە لە ەزرى ئىسلامىدا بلو بۆتەو ە بلووش دەبىتەو، كە پىي وايە ناتەبايى و دژايەتبيەك ەيە لەنىوان (دەق) و (ئىجتىهاد)دا، ئەو گوتەزايەش بەگشتگىرى و پەهاىيەو ە بلو ە، كە دەلىت: نابىت ئىجتىهاد بكرىت لە كاتى ەبوونى دەقدا، گشتگىرى لە تىگەشتن لە دەق و ئامانجى ئىجتىهاد لەگەل

بوونی ده قدا، تا که وتینه به رده م ناتهابایی و دژایه تیبیه کی توندا، چونکه به و پییه ده ق به ربهستی ئیجتیهاده و هه لئ ده وه شیننیه وه، ئیجتیهادیش کاتیک ده کریت که ده قه کان بوونیان نه بیت!

ئایا هه لوئستی میتودی ئیسلامی چیه له باره ی ئه م ئیشکالییه ته کاریگه ریه ی نیو کایه ی ژیا نی هزری ئومه تی ئیسلامی؟

له سه ره تادا - وه ک باس مان کرد - ئیجتیهاد بریتیه له به کاره ی ئانی ئه و په ری هه و لئ موجه ته هید بۆ هه لئنجانی حوکمی شه رعی له ریگه ی به لگه وه و به پله ی گومانی به هیزی خۆی، ئه م ئیجتیهاده ش له لقه کانی شه ریه ته تادا ده کریت، موجه ته هیدیش ئه و کاره له ریگه ی بنه ماکانی شه ریه ته وه ده کات که له ده قه شه رعیه کاندایه گه شتۆته پله ی که مال، ئه و بناغه و پرسیا و پایانه ی له قورئانی پیروز و سوننه دا چه سپیوه و کورتی و پوختیه کانی قورئانمان بۆ روون و ورد ده کاته وه، چ له رووی واتا یان بو نیاده وه، که واته ئیجتیهاد له ده ق دوور نییه و نه بوونی ده قیش مه رجی بوونی نییه، به لکو له نه بوونی ده قدا، که بناغه و بنه ماکان، ئه م ییش بوونی نییه تا جوزئیات و لقه کان هه لئنجیت، که واته به روونی دیاره دژایه تی و ناتهابایی له نیوان ده ق و ئیجتیهادا نییه و گشتگیری و په هایه ی له و ته یه دا نییه که ده لیت: ئیجتیهاد له گه ل ده قدا ناکریت!

به لکو ده لئین ده ق و ئیجتیهاد به هیچ شیوه یه ک جیا نابنه وه و ئه م پاستیه ش په ها و گشتگیره! چونکه هه لوئستی موجه ته هیدی ئیسلامی له به رانه ر ده قی قورئان و سوننه تادا له یه کیک له م هه لوئستانه ده رناچیت:

أ- ده قه که گومانی به هیز له سه ر چه سپین (ثبوت) ی هه بیت، لی ره دا هیچ راجیاییه ک نییه له پیوستبوونی ئیجتیهاد له و ده لاله ته دا.

ب - ده قه که گومانی به هیز له سه ر ده لاله تی هه بیت، لی ره دا هیچ راجیاییه ک نییه له پیوستبوونی ئیجتیهاد له و ده لاله تی ئه م ده قه دا.

ج - دهقه که گومانی بههیز لهسه دهلالهت و چهسپینی هه بیته، لیره شدا هیچ راجیاییه که نییه لهسه ر پئویستبوونی ئیجتیهاده له دهلالهت و چهسپینی هه ر دووکیاندا.

د - دهقه که له دهلالهت و چهسپیندا قه تعی بن و هیچ جوره گومانئیکی که میش نه بیته له دهلالهت و چهسپیندا، ئەمەش ئەو هیه پئویستی به و وردکردنه وه هیه که هه له ی ئەو وتهیه له میتۆدی ئیسلامی دور ده خاته وه که ده لئیت: پئویستمان به ئیجتیهاده نییه و ته نانهت ئیجتیهاده کردنیش به نادرست ده زانئیت.

هۆکاری ئەمەش ئەو هیه که بوونی ده قئیکی خاوهن دهلالهت و چهسپینی قه تعی بینیزمان ناکات له ئیجتیهاده کردن، به لکو بریتییه له دیاریکردنی سروشت و سنووری ئیجتیهادی پئویسته له گه ل ئەو جوره ده قه دا.

- که واته پئویسته ئیجتیهاده بکرئیت له هه ر ده قئیکی خاوهن دهلالهت و چهسپینی قه تعی بۆ تیگه شتن له دهق و هه لئینجانی حوکه کانی به پئی پیگه ی خۆیان.

- ئیجتیهاده کردن له به راوردکردنی نیوان ئەم دهقه و هاوشیوه کانی له بابته ی خۆیدا و چ هاوړا بیته یان پیچه وانه ی واتا که ی هیچ راجیاییه کی تیدا نییه .

- ئیجتیهاده کردنیش بۆ هه لئینجانی لقه کان له دهقی دهلالهت و چهسپویی قه تعی، واتای پیکه وه بوونی حه تمی و زه رووری نیوان ئەم دهقه و ئیجتیهاده .

ئوه ی که سه رلئیشیوانئیکی له م بواره دا دروست کردوه و ده یكات، ئەو هیه که جیاوازی ناکرئیت له نیوان ئەو دهقه ئایینیانه ی په یوه ستن به نه گۆره ئایینییه کانه وه و له گه ل ئەوانه ی په یوه ستن به گۆراوه کانی لقه دنیا ییه کان، ئەوه تا له وه ده قانه دا که په یوه ندیی به نه گۆره ئایینییه کانه وه هیه . له عه قیده و شه ریعت و زانسته کانی جیهانی نادیار (غه یب) و دروشمی عیباده ته کان و ئەو بابته تانه ی ته نها به جیه ئیانی فه رمانی خودا تئیدا مه به سته و ته نها خودای گه و ره خۆی حیکمه ته کانی ده زانئیت، واجباته نه گۆره کان و مافه کان و مامه له

دونيایيه کانی وهك مه به سته کانی شه ريعهت و ريسا و سنوره کانيدا پۆلی ئيجتیهاد له م دهقانه دا ته نها له چيوه ی تیگه شتن و هه لئنجانی لقه کان و به ستنه وه ی به بنه ماكانه وه و به راورد و ته رجیحدان و ده رهینانی پوونی حوكمه كاندايه، كه واته ته نانه ت له گه ل ئه م دهقه قه تعیانه شدا و له م سنوره دا ئيجتیهاد هه یه، ئه و حوكمانه ش كه به ئيجتیهاد له ده لاله تی قه تعی ئه م دهقه چه سپیوه قه تعیانه وه هه لده هینجرین، نابیت بگۆرین یان تیپه رینرین به بیانوی ره وایه تی ئيجتیهادکردن تییدا، چونكه ئيجتیهادکردن له م دهقانه دا - سه ره پای بوون و پيوستی - نابیت له سنووری تیگه شتن و هه لئنجان و لقه کردنه وه و ته رجیح و پوونکردنه وه و خستنه پروو ده رچیت و نابیت گۆران په كخستن و سنوره زاندنی و خستنه بری تییدا بكریت، ئه م كاره ش كۆتوبه ندی ئیسلام نییه له سه ره قلی موسولمانی موخته هید، به لكو هۆكاره كه ی ئه وه یه كه ئه م دهقانه ی كه ده لاله ت و چه سپینیان قه تعییه، یان په یوه ندی به نه گۆرپی ئایینی و دونياییه وه هه یه - كه نابیت حوكمه کانی تیپه رینیت یان بیگۆریت یان په کی به خیت یان شتیکی تر له بری دابنیت، چونكه ده بیته هوی سپینه وه ی ئاین! یان په یوه ندی به وشته غه بیبیانه وه هه یه كه ته نها له ریگه ی بیستنه وه پیمان گه شتووه، هه روه ها حوكمه کان و دروشمه عیباده تییه کان، كه عه قلی مروّف به سه ره خۆی په ی به حیکمهت و بایس (عیلله ت) ئامانجداری نابات، كه واته پيوسته له سه ره ده لاله تی دهقه کان راوه ستین، ئه گینا تووشی بیهووده یی ده بین و هیچکاتیکیش دۆخیکی له م جوړه ش به ئيجتیهاد دانانریت.

به لام ئه و دهقانه ی ده لاله ت و چه سپینی قه تعییه و په یوه ندی به کاروباری لقه دونياییه کان و گۆراوه کانیه وه هه یه كه بایسیکی ئامانجداری هه یه، ئه وه ئه و به شه یه كه هه لویتستواندن له باره یه وه ئه و سه رلیتیکچوونه دروست ده کات كه ئیستا پوونی ده كه ینه وه، باوه رپیشم وایه ئه م سه رلیتیشیوانه ته نها له بازنه ی

خەلکانی رەشۆک(عوام)ی ھزری ئیسلامیادایە، چونکە ھیچ لۆژیک و بەلگە و بناغە یەکیان بە دەستەوہ نییە، وەک پاشتر پوونی دەکەینەوہ .

- ئەو دەقە ئاینیانیە لە پەيامی ئیسلامدا بۆ بەرژەوہندی بەندەکان ھاتووہ لە لقەکانی ئەو بابەتە دونیایانیە گۆران دەیانگریتەوہ، خودی دەقەکان ئامانج نین - ھەر وەک بە سەرنجیکی سروشتی و سەرەتایی بۆمان روون دەبیئەوہ- بەلکو بایس و ئامانج و مەبەستەکانی گرننگن، کە بەدیهیانی بەرژەوہندییەکانی خەلگە و ھوکمەکانیشی لەگەڵ بوون و نەبوونیدا پەيوەستە، گەواھیش لەسەر ئەم پراستیە یەکدەنگی پسیپۆرانی ھزری ئیسلامیە لەسەر پئویستی ئیجتیھاد لەو ھوکمانەدا پەيوەندی بە عیللەت و دابونەریتیکی گۆراوہوہ ھەيە، گەرچی ئەو ھوکمانە ی پئشوو ھەر پشٹیانی بە دەق بەستبیت و کۆدەنگیەکی زانایانی لەسەر بیت لەو سەردەمە ی عیللەت و دابونەریتەکە نەگۆراوہ و بەلام ئیستا گۆران و پەرەسەندنی بەسەردا ھاتووہ، کەواتە ھەبوونی دەق بەربەستی ئیجتیھادی بەرھەمدار ناکات، کە ھوکم و بەرژەوہندی نوئی تیدا بیت، کە ئامانجی ئەو دەقانیە قسە ی لە بابەتە دونیایە گۆراوہکان کردووہ لە لقەکاندا، وە قەدەغەکردنی ئیجتیھاد لەو دەقانیەدا پەيوەندی بە نەگۆرەکانەوہ ھەيە سەرچاوہکە ی بوونی ئەم دەقانیە نییە، بەلکو دەگەریتەوہ بۆ ئەو ھوکم و ئامانج و بەرژەوہندیانی لە پئناویدا ھاتووہ .

- ئەوہ ی کە لەم بابەتەدا زۆر گرننگە ئەوہ یە کە ئیجتیھادکردن لە دەقیکی دەلالەت و چەسپیوی قەتعی(قطعي الدلالة والثبوت) پەيوەست بە لقە دونیایە گۆراوہکاندا ھەيە، واتای ئیجتیھادیکی نییە کە دەق رەت بکاتەوہ یان ئەو ئیجتیھادە ی ھوکمی ھەلئینجراو لەم دەقەوہ بۆ ھەمیشە ھەلبگیریت، چونکە نایەوئیت دەق تئپەرئینیت، بلکو دەيەوئیت ئەو ھوکمە تئپەرئینیت کە لەو دەقە ھەلئینجراوہ، ئەم تئپەراندنە ی ھوکمیش ھەمیشە ی نییە، چونکە حەقیقەتی ئیجتیھاد لئیرەدا بریتیە لە ئیجتیھاد لە ئاستی ھەبوونی مەرچە پئویستەکانی

خستنه کاری ئەم حوکمه هه لێنجراوه له م دهقه، بهو شیوهیهی حکمهت و بایس و ئامانجه که ی بهدی بهیئیت، جا ئەگەر مهرجه کانی بهدی هات، ئەوا حوکمه که تیناپه پرنیت، خو ئەگەر بهدی نه هات، ئەوا ئیجتیهاده که حوکمیکی نوێ ده به خشیت بهی ئەوهی دهقه که له ناو ببات یان حوکمه تیپه پرنراوه که بۆ هه همیشه ههلبوه شینریتتهوه، بۆیه ئەگەر هه رکات مهرجه کان دووباره هاتنه وه کار، ئیجتیهاده که ش ده که ویتته وه کار پاش تیپه پاندنی ئەو حوکمه نوێیه، ئەمهش له م حه له ته دا نه بوونی مهرجه کانی کارکردنه ! که واته حه قیقه تی ئیجتیهاد - له م بابه ته دا - بریتیه له ئیجتیهاد له به کارخستنی دهقه کان و حوکمه کانیدا، ئەم حاله ته ش نابیته جیگره وهی دهقه کان به لابردن و هه لوه شانندنه وه یان، هه همیشه ش حوکمه کانی تیناپه پرنیت، چونکه ئەو حوکمه ی کۆده نگیی له سه ره و بناغه که شی ده قیکی ده لاله ت و چه سپینی قه تعیبه ئەگەر په یوه ندیی به بایسیکی ئامانجداره وه بێت که گۆراوه یان دابونه ریتیکی گۆراو و په ره سه ندوو - واته به رژه وه ندییه که ی بهدی نه هینا - ئەوا پێویسته له گه ل ئەو دهقه دا ئیجتیهاد بکریت، تا حوکمیکی نوێ به رژه وه ندییه که به ره م بهیئیت، گه ر بایس (عیلله ت) ی یه که م یان دابونه ریتی یه که م گه رایه وه و به رژه وه ندیش به پێی حوکمه کۆنه که له ئارادا بوو، ئەوا ئیجتیهاده که ش ده گه پیتته وه، له هه موو ئەم دۆخانه شدا دهقه که هه ر ده مینیتته وه و خوینندنه وه ی به عیباده ت داده نریت، چونکه کار و خستنه گه پری بۆ هه همیشه به رده وامه، ته نها ئەوه یه که - گه ر ده سته واژه ی فه یله سوفه کان به کار بهیئین - هه ندیک جار ده بیته کردار (بالفعل) و هه ندیک جاریش وه ک ماته وزه یه ک (بالقوة) ده مینیتته وه، بۆیه ئەگه ر به رژه وه ندی هه بوو دیتته ئارا و ئەگه ر مهرجه کانی نه اته ئارا و به رژه وه ندیی نه بوو نابیته کردار، که واته به رده وام ده ق بوونی هه یه و حوکمه که له نیوان جیبه جیکردن و وه ستانی جیبه جیکردن دایه نه ک تیپه پاندنی هه همیشه یی و هه لوه شانندنه وه ی!

ئەم پەيوەندىيەش لەنيوان دەق و ئىجتىھاد لە مېتۆدى ئىسلامىدا پەيوەندىيەكى پەيوەستبون و تىكەلبوونە و بوونەتە يەك پىكھاتە، بەو شىوہى كە بىنيمان، ئەوہش ئەو گومانە دەرەوئىتتەوہ كە ناتەبايى و دژايەتى لەنيوان دەق و ئىجتىھاددا ھەيە و دەلالت: لا اجتهاد مع النص، وە لەسەر زمانى رەشوكى رۆشنىبران (عامۃ المثقفين) ھەيە !

ئەگەر بمانەوئىت نمونە بو ئەوہ بەئىننەوہ كە ئەمە وردترين وئىنايە بو مېتۆدى ئىسلام لەم بابەتەدا، ئەوا نمونەمان زۆرە، بو وەستان لەسەر ئەوہى كە دەلالەتى قەتەى ھەيە ئەم نمونانە باس دەكەين:

– بەشى (المؤلفة قلوبهم) كە لە زەكاتدا ھەيە و دەقى قورئان ديارىيى كىرەوہ و بەو ئىعتىبارەى حوكمەكەى فەرزىكى خوداوەندىيە و دەفەرمىت: ﴿ إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ (٦٠) ﴾ التوبة ٦٠. واتە: "بىگومان زەكات پىويستە بدرىت بە ئەوانەى ھىچيان نىيە و ئەوانەى ھەيانە و بەشيان ناكات و ئەوانەى كاروبارى كۆكردنەوہى زەكاتيان لەئەستۆدايە و ئەوانەى ئومىدى موسولمانبوونيان لى دەكرىت و ئەو كۆيلانەى دەيانەوئىت بە پارە خوئان بکرنەوہ لە خاوەنەكانيان و ئەوانەش كە قەرزار بوون و لەپىناوى خاوى گەرەدا و ئەو رىبوارەش كە پارەى لى براوہ، ئەمەش فەرزىكە لەلايەن خوداوە دانراوہ و خوداش خاوەنى زانست و دانايى بىسنورە.

بەلام پىشەوا عومەر (رەزاي خوداي لەسەر بىت) لەسەر ئەم دەقە ئىجتىھادى كىرەوہ كە دەلالەت و چەسپىنى قەتەيىە و كۆدەنگىيش لەسەر ئەوہ ھەيە كە لە سەردەمى پىغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بىت) و سەردەمى پىشەوا ئەبوبەكردا (رەزاي خوداي لەسەر بىت) حوكمەكەى پىادە كراوہ، بەو پىيەى حوكمى دەقىكى

قورئانییه و فەرزێکی خوداییه، ھۆکاری ئەو ئیجتیھادەیی عومەریش نەبوونی مەرگی خستەنەکاری حوکمی ئەم دەقەیه و ئیدی لاوازی موسوڵمان لەو ئاستەدا نییه کە پێویستی بە پراکتیشانی دڵی موشریک و دووڕووھەکان بێت، کەواتە حوکمە کە بەسراوھتەو بە بوونی باسی ئامانجدارەو و لە بوون و نەبوونیدا، بەلام ئایا ئەو ئیجتیھادەیی پێشەوا عومەر ھەلۆھشاندنەو دەقە؟ ئەمە نەبوو و کەسیش ئەو نیە و تەو، بێگومان دەقی قورئان وەک خۆی ماوھتەو و خویندنی لای موسوڵمانان عیبادەت بوو، تەنانەت پاش وەستاندنی ئەو حوکمە لێی وەرگراو، ھەر وەک چۆن ئەو دەقەکانی حوکمە کە یان نەسخ بۆتەو خودی دەقەکان ماونەتەو بۆ ھەمیشە، تەنھا ئەو کەسانەش لافی سێرانیووەی ئەو دەقەکانیان لێ داو کە بوونەتە قوربانی گومانی باتینیەکان و ئیسرائیلیاتەکان لە قورئاندا، ئایا ئەم ئیجتیھادەیی پێشەوا عومەر وەستاندنی ھەمیشەیی ئەو دەقەیه؟ نەخێر، بەلکو لە ھەر سەردەم و شوێنێکدا فەرمانرەوای موسوڵمان پرای و ھا بوو کە پراکتیشانی دڵی دوژمنان پێویست بە بەخشینی بەشیک لە سامانی زەکات بێیان، ئەو دەبێتە ئیجتیھادیکی نوێ و حوکمی ئەم دەقە دەخاتەو کار و دەری دەخاتەو و جیبە جێکردنیشی واجب دەبێت!

- ھەلۆیستی پێشەوا عومەر لە وەستاندنی برینی دەستی دز لە سالی (رەمادە)دا کە گرانی و برسیتەتی بلۆ بوویووە، مەرگی کۆمەلایەتی گشتی نەبوو بۆ دەستبرین و ئەو حوکمی لە قورئاندا ھەبوو جیبە جێکردنەکی لای ئەو جینشینە وەستا: ﴿وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جِزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ (۳۸) المائدە ۳۸. واتە: دەستی دز بپرنەو چ پیاو بێت چ ژن، وەک سزایەکی کارە کە یان و تۆلە یەکی خوداوەندی، خوداش بالادەست و دانایە. " عومەر پێی وا بوو ھەبوونی مەرگی کۆمەلایەتی بۆ جیبە جێکردنی حوکمی ئەم دەقە، بوونی مەرگی تاکییە، کەسیش نەبوو ئەو ئیجتیھادەیی عومەر تێپەراندنی دەق و ئەو سزایە بە رەھایی

و بۆ ھەمیشەیی، چونکە پاش نەمانی برسییەتی و بوونی مەرجە کۆمەلایەتیەکانی دەستبەربە، ئەوا دەولەتی ئیسلامی دەستبەربە جیبەجۆ دەکات.

– مەسەلە (الصوائف)، کە بریتییە لەو زەویەیی دەولەتی ئیسلامی تایبەتی کردووە بە (بیت المال)ی موسوڵمانان و پیشتریش دۆژمانانی فەتەحی ئیسلامی خاوەنی بوون، لەو ولاتانەدا کە بە شەرفەتە کرابوون و کۆژراون یان پایان کردووە یان بەردەوامن لەسەر پەنابردن بۆ شەرفەتە دەولەتی ئیسلامی، یان بە دەست دەولەتیکی دۆژمنەووە بوو و فتووحاتی ئیسلامی لەناوی بردووە، ئەم زەوییانە – الصوائف – بوونە واقعیکی نوێ و موسوڵمانان لە سەردەمی پیشەوا عومەردا ئیجتیهادیان کرد و کردیانە مولکی گشتیی ئوممەتی ئیسلامی وەک بەیتولمال، ئەمەش بە درێژایی سەردەمی ئەو بەردەوام بوو، بەلام عوسمانی کورپی عەففان (پەرزای خودای لەسەر بیّت) لە سەردەمی خۆیدا ئیجتیهادی کرد و ھەندیک بەشی لەم زەوییانە بە خەشی بە چەند کەسیکی موسوڵمان و لە سەردەمی ئەودا واش مایەو، بەلام پیشەوا عەلی ئیجتیهادی کرد و گەرایەووە بۆ ئیجتیهادی پیشەوا عومەر... ھەموو ئەم گۆرانە ئیجتیهاد دەگەریتەووە بۆ گۆرانی حوکم لەگەڵ گۆرانی مەبەستەکان – بەرژەووەندییەکان بەپێی دیدی ھەریەک لەوان بەپێی بایسی ئامانجدار بە بوون و نەبوون.

– ئەو چیرۆکە بەناوبانگە ئیجتیهادی پیشەوا عومەر لەسەر ئەو زەوییانە لە میسر و شام و سەوادی عێراق فەتەح کران، بەلگەئەکی ترە لەسەر ئەو واتایەیی باسمان کرد و داکوکی لەسەر دەکەین لە پەیوەندیی نیوان دەق و ئیجتیهاددا.

سوننەتی پیغەمبەریش (دروودی خودای لەسەر بیّت) بەو شیئەوی لە کرداری دابەشکردنی غەنیمەکانی جەنگی خەیبەردا خۆی دەنوینیت پاش فەتەحکردنی لە سالی (۷ک)، کە چوار لەسەر پینجی زەویە فەتەحراوەکە بە خەشییە جەنگاوەرانی ئەو جەنگە و کۆدەنگی لەسەر کرا و لەو سەردەمەدا و لە سەردەمی پیشەوا

ئەبوبەكرىشدا ھەر وا ماپەو، بەلام پاش ئەوھى خوداى گەورە سەرکەوتنى
 بەخشییە فتوحاتەکانى موسولمانان و ولاتى فارس و شام و میسرین کەوتە
 دەست، کە زەویى زۆر و شیوی گەورە و پووبارى گەورە نیل و بەرەدا و دیجلە و
 فوراتى تیدا بوو، لەو کاتەدا جەنگاوەران داویان لە پیشەوا کرد ئەو سوننەتەى
 پیغەمبەر (دروودی خوداى لەسەر بیئت) جیبەجى بکات کە کۆدوونگی لەسەر بوو
 و چوار لەسەر پینجى ئەو شوینانە ببەخشیتە جەنگاوەران، بەلام پیشەوا عومەر
 پیى وا بوو کە ئەو بەرژەوهندییەى - بايسى حوکمەکە - دابەشکردنەکەى فەتھى
 خەیبەرى بە پیویست گێراو، ئیستا نییە و دۆخى ئەم فتوحاتە نوێیە جیاوازه لە
 سەردەمى فەتھى خەیبەر و ئیجتیهادى نوێى پیویستە تا بەرژەوهندیى لە ریگەى
 حوکمىكى نوێو ھەلبەئینجریت، ھەر بۆیە دەقاودەق کارى بە سوننەتەى
 دابەشکردنەکەى خەیبەر نەکرد، چونکە بابەتەى ئەو سوننەتە لقە گۆراو
 دۇنیایىیەکانە نەك نەگۆرە ئایینیەکان یان مامەلە نەگۆرەکان، وە عەقلیش پۆلى
 ھەیە لە دیاریکردنى عیللەتەى حوکمەکەیدا و بابەتیکى غەیبى و عیبادەتەى پووت
 نییە، ھەر بۆیە پیشەوا عومەر داواى کرد لە عەقلمەندانى دەولەتەى ئیسلامى، تا
 ئیجتیهاد بکەن لەگەڵ ھەبوونى ئەو سوننەتە کردەییەى دابەشکردنى فەتھى
 خەیبەر کە تا سەردەمى پیشەوا ئەبوبەكر ما بوو.

لەو کاتەدا کۆمەلگەى ئیسلامى گفتوگۆیەكى فراوان و قووللى بەخۆو بەینی و
 زیادەرپۆییش نییە گەر بلین ملمانییەكى ھزرى بەپیت بوو، میتۆدى ئیسلامى
 جوان دەکات و ئەزموونى ئیسلامى لە سیاسەتەى دەولەت و کۆمەلگە دەولەمەند
 دەکات، بەتایبەتەى ئەگەر فاکتەرى میژوو لە کۆنى و سروشتى کۆمەلگە پەچاؤ
 بکەین کە تازە موسولمان بووبون.

لەو سەردەمەدا زۆربەى موسولمانان جەنگاوەرى سوپای فتوحات بوون و
 زۆربەشیان رایان لەگەڵ ئەو دابەشکردنەدا بوو، وەك ئەبو یوسف (۱۱۳-۱۸۲ک،

۷۳۱-۷۹۸ز) دهلیت: "زۆربه یان رایان له سه ر دابه شکردنی بوو." هه ندیک له که سایه تییه گه وره کانی یاران هه مان رایان هه بوو، وهک: بلال بن رباح، عبدالرحمن بن عوف، زبیر بن العوام... لۆژیکی ئه وانیش بریتی بوو له جیبه جیکردنی سوننه تی نه به وی، به ده برپینی زبیر بن العوام له کاتی فه تی میسر داواوی له سه رۆکی سوپای موسولمانان: عه مری کورپی عاص کرد ئه و شوینه ش وهک زه ویی خه یبه ر دابه ش بکریت و وتی: "ئه ی عه مر، میسر به و شیوه دابه ش بکه که پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بیّت) خه یبه ری دابه ش کرد.) به لکو هه ندیکیان به توندی و مکورپی داواوی دابه شکردنیان له پیشه وا عومه ر کرد." ئه بو یوسف ده لیت: "زبیر بن العوام و بلال بن رباح له هه موویان توندتر بوون، ته نانته پیشه وا عومه ر له تاو ئه م توندییه ی بیلال له م مملانی هزییه گه رمه دا په نای بو خه لگی ده برد!"

به لام به زیره کی و وردبینی و عه بقه رییه تی پیشه وا عومه ر، که زۆر جار وه حی خوداوه ندی پشتیوانیی له بو چوونه کانی ده کرد له سه رده می پیغه مبه ردا (دروودی خودای له سه ر بیّت)... که وهک خه لیفه یه ک دادگه ری ئیسلامی به رجه سه ته کردبوو له خویدا، له گه ل هه ندیک یارانی وهک: عوسمان و ته لحه و عه بدوللای کورپی عومه ر داواوی ئیجتیهادی نوئی کرد بو حوکمیکی نوئی، به بی ئه وه ی بوونی سوننه تیکی کرداریی پشتنه ستوور به کو ده نگی له سه ر بابه تیکی پیشتری له م شیوه یه بیتر سینیت. له م دوخه نوویه دا، به و که سانه ی هاوړا نه بوون له گه لی و به وان هه ش لیژنه ی داوه ری بوون و هه ردوولا کو بوون له سه ری، وت: "ئه و رایه م پی باش نییه و له گه لی نیم، پاش فه تحکردنی ولاتی ژێرده سه تی کيسرا، ئیدی شوینیک نامینیته وه بو فه تحکردن، به خودا قه سه م ئیتر ولاتیکی تر نییه فه تح بکریت و سوودی گه وره ی بو موسولمانان هه بیّت، به لکو باریکی قورس ده بیّت له سه ر موسولمانان، جا ئه گه ر خاکی عیراق و شام و ئه وان هه ی له سه ریدان دابه ش بکه م، ئه ی کئی

پاریزگاری له سنووره کانی ولاتی ئیسلام بکات؟ چی ده مینیتته وه بو منالان و پیوه ژنان له م شارهدا (مه دینه) و خاکی شام و عیراق؟ خوی گه وره سامان و زهوی و کریگرته کانیانی بو کردووین به غه نیمه ت، ئه وهی غه نیمه ته دابه شم کردوو به سهر ئه و که سانه دا خاوه نی غه نیمه که ن، واشم پی باشه زهوییه که و کریگرته کانی زهوییه که وه قف بکه م و به پیی داها ت باجی له سهر دابنیم (خه راج)، جیزیه شیان له سهر دابنیم که بیده ن به موسولمانان له جه نگا وهران و منالانیان و نه وه کانیان، ئایا نازانن که پیویسته ئه و سنووران هه میشه کومه لیک پیای تیدا بیت؟ ئایا نازانن که ئه و شاره گه و رانه ی وه ک شام و جه زیره و کوفه و به صره و میصریش پیویسته سوپای زوری تیدا بیت؟ خو ئه گه ر ئه و زهوییه و کریگرتی سه رزه وییه کان دابه ش بکه م به سهر جه نگا وهرانی ئیستادا، ئه ی داها ت بو ئه وانی تر له کوی بهینم؟ که واته ئه و موسولمانانه ی دوی ئیوه دین بیبه شیان بکه م؟ چو ن دابه شی بکه م به سهر ئیوه دا و نه وه ی داها توو بیبه ش بکه م؟"

پیشه و عومه ر بارودۆخی واقعی نویی خسته روو، که گرنگی ئه و زهوییه یه وه ک گه وره ترین سه رچاوه ی داها تی ده ولته ی ئیسلامی و پایه داری ده ولته، له سه رده می ئه ویشدا بارودۆخی مانه وه و هیزی ده ولته جیاواز بو له سه رده می پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بییت) و سه رده می پیشه و ئه بوبه کر، ئه وه ش پیویستی به ئاماده کردنی سه رچاوه ی گه وره و هه میشه یی هه یه تا ئه و خه رجه زور و به رده وامه دابین بکات بو ده زگای ده ولته و دیوانی ریکخراوی سوپا و سنووریک زور، که پیویستی به بنکه ی سه ریازی گه وره ی پاریزگاری هه یه، پاشان سوپا بریتی نییه له هه موو ئوممه تی ئیسلامی، ئیدی چو ن ده بی چوار له سهر پینجی گه وره ترین داها تی ئوممه ت به رن؟ پاشان ئه م سامانه سامانی ئه م نه وه جه نگا وهره ی ئیستا نییه، به لکو سامانی هه موو ئوممه ته به نه وه کانی

داها تو وشه وه، خودای گوره ش مرؤقی کردۆته جینشین له سه ر ئه و سامانانه ی پیی به خشیون.

ئهم پوونکردنه وه ی پیشه و عومه ر له به رانه ر بۆچوونی به رانه ره کانیدا بوو که هاوړای نه بوون و ده یانگوت: ئایا ئه و زه وییانه ی خودای گوره به هۆی شمیشره کانمانه وه پیی به خشیوین تۆ پیمان ناده ییت و وه قفی ده که ییت له سه ر که سانیک له گه ل ئیمه دا به شداریی جه نگیان نه کردووه و له سه ر نه وه کانیشیان که ئه وانیش له م جه نگانه دا ئاماده نه بوون؟

پاشان پیشه و عومه ر ئهم گفتوگۆیه ی گواسته وه بۆ ئاستیکی پیکخراو، بۆیه هه ردوو لا په نایان بۆ لیژنه یه کی داوهری برد، (.. پیشه و عومه ر ناردی به شوین ده که س له که سایه تی دیار و گوره ی یارانی پشتیوان (الانصار) دا، پینجی له تیره ی ئه وس و پینجی له تیره ی خه زه ج، پاش کۆبوونه وه یان پیی وتن: "ته نها له به ر ئه وه زه حمه تتان ئه دم که له و ئه مانه تی کاروباره دا به شدار بن، که بۆ ئیوه یه و هه لگرتنی به من سپیردراوه، منیش یه کیکم ئیوه و ئیوه ئه مرؤ دان به حه قدا ده نین، ئازادن له وه دا کئی هاوړام بییت یان پیچه وانه ی رای من بییت، نامه ویت شوین ئاره زووی من بکه ون، په رتووکی خوداتان له به رده ستدایه که راستی ده لیت، به خودا قه سه م هه رچیم وتبییت ته نها مه به ستم حه قبیژی بووه."

ئا لیرده ا خۆمان له به رده م میتۆدی ئیسلامدا ده بینینه وه بۆ ئیجتیه ادکردن، پیشه و عومه ر له خۆیدا یه کیکه له موخته هیده گه وره کان، به لام وه ک فه رمانه وایه که هه ر یه کیکه له موخته هیده کان، داوا له لیژنه ی داوهری ده کات بارودۆخ و به لگه ی هه ردوو لا هه لسه نگینییت له و ناکوکیه هزریه دا، نه ک شوین رای خه لیفه بکه ون، چونکه په رتووکی خودا راستیمان پیی ده لیت و شایسته تره بۆ شوینکه وتن!

پاش لیکولینه وه له بابته ته که، لیژنه که ئیجتیهادی پئشه و عومهریان په سه ند کرد و پئیان وت: "پای تو راسته و بۆچوونیکى زۆر په سه نده." بۆیه ئه ویش نامه ی بۆ فه مانده سه ربازییه کانی نووسى و ئه و ئیجتیهاده نوپیه ی پى ږاگه یانندن، له نامه یه کدا بۆ سه عدی کورپى ئه بو وه ققاص له رۆژه لات نووسى:

"پاش سوپاسی خودای گه و ره، نامه که تم پى گه یشت، که باسی ئه و هت کردوه خه لکی داوایان لى کردوویت غه نیمه ت و فه یئه کانیان له نیواندا دابه ش بکه ییت. هه رکات ئه م نامه ی منت پى گه شت ئه و پئویسته ئه و چه ک و ئه سپه و سامانه ی جه نگا وهران بۆیان هیناویت بۆ سه ربازگه به سه رباندا دابه ش بکه، به لام زه وى و رووباره کان به ده سستی ئه و که سانه وه به یله ره وه که له سه رى کار ده که ن، تا موسولمانان داها تى به رده وامى لى وهریگرن، ئه گه ر ئیستا دابه شى بکه ییت به سه ر جه نگا وهراندا ئه و هیه چ شتیک نامینیتته وه بۆ نه وه کانی پاش ئه وان."

له نامه که شهیدا بۆ عه مرى کورپى عاص، که له میصر بوو، ده رباره ی دابه شکردنى زه ویه که ی نووسى: "...وازی لى به یینه بۆ نه وه کانی داها توو." وه ابو عبید القاسم بن سلام (۱۵۷-۲۲ ک، -، ۷۷۴-۸۳۸ ز) له سه ر ئه م ده ق ده لیت: "پیم وایه ویستوو یه تى ببیته ده سته وتیکى وه قفکراو له سه ر موسولمانان و نه وه کانیان به شیوه یه کی به رده وام!"^۱

جاریکی تر ئه وه دووباره ده که ی نه وه که گۆرپه پانى ئه م ئیجتیهاده مه رجه کانی خسته نکارى حوکمی ده ق و پاده ی به دیهینانى به رژه وه ندی له م واقعه نوپیه دا... ئه گه ر موسولمانانى سه رده مى عومه ر و پاش ئه ویش و ئیستا و داها توو، واقعیك یان چه ند واقعیك بیته پئیش و هه مان به رژه وه ندی سوننه تى دابه شکردنى زه وى خه بیه رى هه بوو، ئه و پئویسته هه مان حوکمی پى بدریت و زه ویه که له نیوان

^۱ ابو یوسف (کتاب الخراج) ص ۲۳-۲۷، ۳۵، سنه ۱۳۵۲م، و ابو عبید القاسم بن سلام (کتاب الاموال) ص ۱۳۶، دار الشروق، القا ره ۱۹۸۹م.

جه‌نگاوه‌راندا دابه‌ش بکریّت، ئەم حوکمانه‌ش بايسدارن (عیلله‌تیا‌ن هه‌یه) و په‌یوه‌ندییان به‌گۆراوه‌ دونه‌یا‌یه‌کانه‌وه‌ هه‌یه و له‌ بوون و نه‌بوونیدا به‌ستراوه‌ته‌وه‌ به‌ بايسه‌کانییه‌وه‌، په‌یوه‌ندییه‌کی به‌هیزیش هه‌یه له‌نیوان ده‌قه‌کانی و ئیجتیه‌ادیدا^۱.

- هاوسه‌رگیری پیاوی موسولمان له‌گه‌ل ئافره‌تی خاوه‌ن په‌رتوکه ئاسمانییه‌کان، رو‌خصه‌تی‌که خوای گه‌وره‌ پێی به‌خشیوین و له‌ قورئاندا ده‌فه‌رمیّت: ﴿الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَّهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ (۵)﴾ المائدة ۵. واته: "له‌مپۆوه ئیتر خوارده‌مه‌نی پاك و باش‌ه‌لاله‌ بو‌تان، هه‌روه‌ها خواردنی ئە‌وانه‌ش كه‌ خاوه‌ن په‌رتوکی ئاسمانین‌ه‌لاله‌ بو‌تان، خواردنی ئیوه‌ش‌ه‌لاله‌ بو‌یان، ماره‌کردنی ئە‌و ئافره‌ته‌ پاك‌داوینانه‌ی موسولمانان یان خاوه‌ن په‌رتوکی ئاسمانین‌دروسته‌ بو‌تان، ئە‌گه‌ر ماره‌یه‌کانیان پێ‌بده‌ن و ئیوه‌ش‌داوینپاك‌بن و داوینپیس‌نه‌بن و دووره‌په‌ریز‌بن له‌عه‌شقبازی و دو‌ستایه‌تی‌نه‌ینی، ئە‌و‌كه‌سه‌ش‌بیاوه‌ر‌بی‌ت ئە‌وا‌كرده‌وه‌باشه‌کانی به‌تال‌ده‌بیته‌وه‌ و له‌ دوارپۆژیشدا زیانمه‌ند ده‌بی‌ت."

به‌لام له‌سه‌رده‌می پێشه‌وا‌عومه‌ردا، پاش فتوحاتی ئیسلامی واقیعیکی نو‌ی هاته‌ئاراوه‌، تاییه‌تمه‌ندی ئە‌و ئافره‌تانه‌ی خاوه‌ن په‌رتوکی ئاسمانی بوون‌پتر‌بوو

^۱ هه‌ندیك پێیان وایه‌ كه‌ پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی‌ت) وه‌ك واجیك ئە‌و زه‌ویایانه‌ی دابه‌ش نه‌كردوه‌ و په‌واش‌بووه‌ دابه‌شی‌نه‌كات، چونكه‌ شاری مه‌ككه‌ش به‌زۆر‌فه‌ت‌ه‌كراوه‌ و دابه‌شیش نه‌كراوه‌ به‌سه‌ر‌جه‌نگاوه‌راندا، به‌لام ئە‌م‌رایه‌ جیاوازی نیوان مه‌ككه‌ و خه‌یبه‌ر‌ناكات، چونكه‌ مه‌ككه‌ هه‌رمی خودایه‌ و نابیته‌ مولگی كه‌س، به‌لكو به‌كریدانی ماله‌كانیشی هه‌رامه‌، چونكه‌ دروست‌نییه‌ وه‌ك هه‌رم بکریّت به‌ مولگی هه‌موو ئوممه‌تی ئیسلام.

له تاييه تمه ندیی ئافره تانی کۆچهری نیوه دورگه ی عه ره بی، که زۆربه یان زبر و توند بوون، ئیدی مه ترسیی زالبوونی ئه و ئافره تانه له سه ر کۆمه لگه ی عه ره بی ئیسلامی ده رکه وت، که هیزی سه ره کی و نووکه پرمی ده وله تی ئیسلامی و هیزی پارێزه ری بانگه وازی ئیسلامی بوو، لێره وه ئیجتیهادی پیشه وا عومه ر هاته ئارا و خۆزگه و هه زی ئه وه بوو موسولمانان ژنانی خاوه ن په یامه ئاسمانیه کان ماره نه که ن (گه رچی هه لآیشه)، (چونکه ترسی ئه وه هه یه موسولمانان واز له ماره کردنی ژنه موسولمانه کان بهینن، ترسی ئه وه ش هه یه له پێگه ی کاریگه ریه یان له سه ره عه قیده ی مناله کان کاریگه ری له سه ره والیه کان و بهرپرسیانی ده وله تی ئیسلامی دابنن.

به لئێ، پیشه وا عومه ر هه ولئێ وه ستاندنی ئه و کاره ی دا، الطبری له سه عیده ی کورپی جو به یه وه ده گێرپێته وه که: عومه ری کورپی خه تتاب پاش ئه وه ی حوزه یفه ی یه مانیه ی کرده والی مه دائین، ژماره ی ژنانی موسولمان زۆر بوو، په یامیه کی بۆ نارد که تییدا هاتبوو: (هه والم پی گه شتوو که ژنیکی خاوه ن په یامی ئاسمانیه ماره کردوو، ته لآقی بده! حوزه یفه ی یه مانیه ی بۆی نووسی: ته لآقی ناده م تا پیم نه لئیت: ماره کردنی ئه و ئافره تانه هه رانه یان هه لآه؟ پیشه وا عومه ر له وه لامدا بۆی نووسی: نه خیر، هه لآه، به لام ژنانی عه جه م زۆر سه رنجراکیشن، بۆیه ئه گه ر پوو یان تی بکه ن واز له ژنانی خۆتان ده هیئ! حوزه یفه له وه لامدا وتی: ئیستا قبوولمه، ئیتر ئه و خیزانه ی ته لآق دا که له خاوه ن په یامه ئاسمانیه کان هیئابووی.^۱ پیشه وا عومه ر له ئیجتیهاده که یدا پیی وه بوو که ئه و ژنه یان هه مه کرووه و نه کریت باشتره، گه رچی له قورئاندا له زنجیره ی ئه و شتانه دا ناوی بردوو که باش و چاکن (الطیبات)، بۆیه لای باش نه بووه، چونکه بایس و بهرزه وه ندیه کی نوئ

^۱ (فتاوی واقضیه عمر بن الخطاب) ص ۱۲۷ - ۱۲۸، جمع تحقیق محمد عبدلبعزیز الهالوی، القا ره، ۱۹۸۵ م، (تاریخ الطبری) ج ۳ ص ۵۷۸ - حو ادث سنه ۱۴هـ.

هاتۆته ئارا و مهترسييهك سهري هه لداوه، كه له كاتي هاتنه خواره وهی دهقه قورئانييه كه دا نه بووه، وهك پيشتر ئاماژه مان بۆ كرد، ئهم ئيجتیهاده دهق تیناپه پینیت به و واتایه ی بۆ هه میشه حوكمه كه ی هه لوه شینیتته وه، به لكو دهقه كه ده مینیتته وه له قورئاندا و حوكمه كه شی وهك هیزی پیش كردار و ماته وزه وه هایه و ههركات بایس و بهرژه وه ندییه كه ی گه پرایه وه و زیانه كانی نه ما كه بوونه هوی ئیجتیهاده كه ی پیشه و عومه ر، ئه و كارپیکردنه كه ی ده گه پیتته وه^۱.

– سوننه تی نه به وی له به كار هینانی (ته لاقی سی به سی به یهك ده ربیرین) دا ئه وه بووه كه حسابی یهك ته لاقی بۆ بکریت، ئه مهش كۆده نگی له سه ر بووه له سه رده می پیغه مبه ردا (دروودی خودای له سه ر بیئت) و سه رده می جینشینی پیشه و ئه بوبه كر و دوو سالی جینشینی پیشه و عومه ردا، به لام كه بینیی خه لگی به یهك ده ربیرین ته لاقی سی به سی به كار ده هینن، ویستی له و كار ه دووریان بخاته وه و حوكمی ته لاقه كه توند بکاته وه و هه ر سی ته لاقه كه ی پی خست، له سه ر ئه و ئیجتیهاده ی ده فهرمیت: (خه لگی په له یان كرد له شتیكدای كه بواریان زۆر بوو بۆ دره نگه كار هینانی، ده با ئیمهش حوكم به كه وتنی هه ر سی ته لاقه كه یان بکه یین، ئیتر ئه و ده ربیرینه حوكمه كه ی بوویه سی ته لاق^۲.

ئه وهش كه پتر داکۆکی له سه ر ئه وه ده کاته وه كه ئیجتیهاده كه ی پیشه و عومه ر به ستر او ته وه به بایس و بهرژه وه ندییه وه له خستنه وه کاری دهق و وه ستاندنی،

^۱ ته نانه ت ئه گه ر هاو پرای ئه و بۆچوونه ی هه ندیک كه س بین كه ده لیتت: کاره كه ی پیشه و عومه ر (به مه كروه دانانی موباح) نییه و (سنووردار كرنی موباح) ه – ئه مهش مافی خۆیه تی وهك فه رمانه په وایهك – ئه و بێگومان ئه م كار ه هه ر ئیجتیهادیکی نوئییه له كاتی هه بوونی مه رجه كانی خستنه کاری ئه و حوكمه ی له دهقه كه وه رگه ر او وه، كه پوخصه ت ده دات و به په وای ده زانیت ژنی خاوه ن په یامی ئاسمانی ماره بکه ییت.

^۲ فتاوی واقضیه عمر بن الخطاب، ص ۱۴۲-۱۴۳.

ئەو ئىجتىھادەى ئىبن تەيمىيە (۶۶۱-۷۲۸ك، ۱۲۶۳-۱۳۲۸ن)یە، كە ئىجتىھادى ئەوہى كەرد كە بايس و بەرژەوہندى ئىجتىھادەكەى پيشەوا عومەر نہ ماوہ، كە ھەلۆەشانەنەوہى خيزان و زۆرى ئامارى جيابوونەوہى ژن و مېرد بوو، بۆيە بەكارھينانى ھەر سى تەلاق لە رستەيەكدا بە يەك تەلاق دابنيتەوہ، كەواتە ئىجتىھادەكەى ئىبن تەيمىيەش ئىدارەكردنى حوكمە لەگەل بايسەكەيدا لە بوون و نہ بوونياندا، نەك بە ھەلەزانينى ئىجتىھادەكەى پيشەوا عومەر وەك ھەندىك گومانى بۆ دەبەن.

- قورئان، خواردنەوہى (مەى)ى حەرام كەردووە و لە سوننەتيشدا سزاكەى بە چل جەلد دانراوہ، لە فەرموودەدا ھاتووە لە ئەنەسى كورپى مالىكەوہ كە پياويكيان ھينا بۆ لای پيغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بيت)، ئەويش بە دوو چلەخورما نزىكەى^۱ چل جار لى دان، ئەبوبەكرىش ھەر وای كەرد.

ليردە لە بەردەم سوننەتلىكى كەردارىيى پيغەمبەرداين (دروودى خوداى لەسەر بيت)، كۆدەنگى سەردەمى پيغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بيت) و سەردەمى پيشەوا ئەبوبەكرى لەسەر، بەلام پيشەوا عومەر لە سەردەمى جينشيني خويدا ھەستى بەوہ كەرد بەرژەوہندى و پيوست دەكات كە ژمارەكە بەرز بكرىتەوہ، بۆيە راويژكارانى موحتەھىدى كۆ كەردەوہ - سەرەراى ھەبوونى بەلگەى سوننەت و كۆدەنگى پيشتر- ھەر وەك ئەنەسى كورپى مالىك دەيگيرپيتەوہ لەو فەرموودەيەدا كە بەشىكمان ھيناوہ، دەلييت: "لە سەردەمى عومەردا راويژيى لەگەل خەلكى كەرد، عبدالرحمن بن عوف وتى: ژمارەكەى بەرز بەرەوہ بۆ سووكترينى حەدەدەكان، كە ھەشتا دانەيە، عومەريش فەرمانى بەم حوكمە نوويه كەرد."^۲

^۱ وشەى نحو لەو فەرموودەيەدا كە دەفەرمييت (نحو اربعين جلدە) كە بە وشەى (نزىكەى) وەرمگىراوہ سنوردانان ناگەيەنييت، بەلكو وەكو وشەكانى: (وہك) و (ئەندازەى)ديت.
^۲ رواہ الترمذى.

پیشه‌وا مالکی کوپی ئه‌نه‌س هه‌مان ئه‌م واتایه به ده‌برینییکی تر و به پروودای
تره‌وه ده‌گیژپیتته‌وه،

ده‌لئیت: "ثور بن اسلم الدیلمی ده‌گیژپیتته‌وه که عومهری کوپی خه‌تتاب راوپیژی
کرد ده‌رباره‌ی حوکمی ئه‌و که سه‌ی مه‌ی ده‌خواته‌وه، پیشه‌وا عه‌لیی کوپی
ئه‌بوتالیب فه‌رمووی: پیمان وایه هه‌شتا جه‌لدی لی بدریت، چونکه هه‌رکات (مه‌ی)
خوارده‌وه سه‌رخۆش ده‌بییت، که سه‌رخۆش بوو قسه‌ی بیئاگایانه ده‌کات، که
قسه‌ی بیئاگایانه‌شی کرد بوختان ده‌کات، ئیدی پیشه‌وا عومه‌ر برپاری دا ژماره‌که
به‌رز بکاته‌وه بۆ هه‌شتا."

ئه‌مه‌ش به هه‌مان پیوه‌ری پیشوو که باسمان کرد، هه‌رکات بایس و
به‌رژه‌وه‌ندیی وای خواست که بگه‌رپینه‌وه بۆ حوکمی چل جار، ئه‌وا ئیجتیه‌اده‌که
ده‌گه‌رپیتته‌وه سه‌ر حوکمی یه‌که‌م، هه‌رکاتیش به‌ژه‌وه‌ندی و بایسه‌که گۆرا، ئیجتیه‌اد
ده‌کریت بۆ حوکمی هه‌شتا جاره‌که. خستنه‌کار و وه‌ستانده‌که‌ی له‌سه‌ر ئه‌م جوړه
خویندنه‌وه‌یه.

– به‌پیی قورئان و سوننه‌ت و کۆده‌نگیی زانایان، جیزیه حوکمیکی شه‌رعیه و
له‌سه‌ر ئه‌و خاوه‌ن په‌رتووکانه^۱ دانراوه که توانای چه‌که‌ه‌لگرتنیان هه‌یه، له کاتیکدا
که ده‌وله‌تی ئیسلامی پیی و بوو نابیی سه‌ربازی بکه‌ن، وه‌ک بابه‌تیکی ئاسایشی و
به‌رژه‌وه‌ندی، یان خۆیان نه‌یانویست، دیاره له سه‌رده‌می پیشه‌وا عومه‌ردا به
فراوانترین شیوه جیبه‌جیی کرا، به‌هۆی زۆریی خاوه‌نپه‌یامه ئاسمانیه‌کانه‌وه پاش
فتوحاته‌گه‌وره‌کان، بۆیه ئیجتیه‌ادی کرد بۆ دیاریکردنی ئه‌ندازه‌که‌ی، که به‌پیی
توانای دارایی خاوه‌نپه‌یامه‌که له‌نیوان (۱۲، ۲۴، ۴۸) دره‌مدا بوو بۆ سالیکی و پاش
هه‌بوونی مه‌رجه‌کان تییدا.

^۱ پیشه‌وایان (مالک بن انس) و (سفیان الثوری) رایان وه‌هایه له هه‌موو بیباوه‌ریک وهرده‌گیریت، خاوه‌ن
په‌یامی ئاسمانی بییت یان نا، به‌لام له وهرگه‌راو (مورته‌د) وهرناگیریت (وه‌رگیژ).

کاتیکیش ویستی جیزیه له تیره‌ی (بنی تغلب) بسینیت، که مه‌سیحیی عه‌ره‌ب بوون و لایه‌نگیری ده‌وله‌تی ئیسلامییش بوون، به‌لام به‌و پییه‌ی عه‌ریی ئه‌و کاته جیزیه‌یان له‌لا ناخۆش بوو، داوایان له‌ پێشه‌وا عومه‌ر کرد بۆ مانه‌وه‌ی دانیایی لایه‌نگیریان له‌ ده‌وله‌تی ئیسلامی، جیزیه‌یان له‌سه‌ر لا ببات، لێره‌دا پێشه‌وا عومه‌ر به‌پیی به‌رژه‌وه‌ندیی دوورخستنه‌وه‌یان له‌ لایه‌نگیری دوژمنان ئیجتیهادی کرد و جیزیه‌ی له‌سه‌ر لا بردن و له‌بری ئه‌وه‌ش باجیکی ئاسایی له‌سه‌ر دانان!

دیاره‌ ده‌قه‌کانی جیزیه‌ مایه‌وه‌ و حوکی جیزیه‌ش لا نه‌برا، که فاکته‌ریکه‌ بۆ به‌دییه‌تانی بایس و حکمه‌ت و به‌رژه‌وه‌ندییه‌که‌ی، وه‌ستاندنیشی به‌هۆی ئه‌نجامی خرابی خستنه‌کاریه‌وه‌ بوو!

– سوننه‌تی گوفتاری و کرداری پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی‌ت) له‌سه‌ر ئه‌وه‌ بوو نرخ له‌سه‌ر کالاکانی بازار دانه‌نریت، ته‌نانه‌ت له‌ کاتی گرانبوونیشیاندا. (ئه‌نه‌سی کوپی مالیک ده‌گپێته‌وه‌ که له‌ سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ردا (دروودی خودای له‌سه‌ر بی‌ت) شت گران بوو، خه‌لکیش داوایان لێ کرد نرخ له‌سه‌ر شته‌کان دیاری بکات، به‌لام فه‌رمووی: خودا خۆی به‌دییه‌نه‌ره‌ و هه‌ر خۆشی به‌پیی به‌رژه‌وه‌ندیی پۆزی ده‌گریته‌وه‌ یان ده‌یه‌خشیت و پۆزیبه‌خشه‌ و نرخ‌دانه‌ریش هه‌ر خۆیه‌تی، ئومیده‌واریشم کاتیک به‌دیداری خودا ده‌گه‌م قه‌رزاری سته‌مکردن له‌ سامان و خۆینی هیچ که‌سێک نه‌بم.¹

له‌م کاروباره‌ دنیایی و گۆپاوانه‌یدا پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی‌ت) ئیجتیهادی کرد و نرخ‌ی دیاری نه‌کرد، به‌لام له‌ سه‌رده‌می پێشه‌وا عومه‌ردا به‌رژه‌وه‌ندیی خه‌لکی ئه‌و کاته له‌وه‌دا بوو نرخ دیاری بکریت، بۆیه‌ (نرخ‌ی دیاری کرد، به‌ فروشگه‌ی (حاطب بن ابی بلتعه‌)ی وت: چۆن میوژ ده‌فرووشیت؟

¹ رواه الترمذي وابوداود والدارمي وابن ماجه والإمام أحمد.

حاطب وتی: دوو (مودد^۱)ی به دره میك.

پیشه‌وا عومەر فەرمووی: له به‌رده‌رگا و هه‌وشه و له بازاره‌کانماندا شت ده‌فرۆشن و ده‌شتانه‌وێت به ئاره‌زووی خۆتان نرخى فرۆشتن دابنن؟ (صاعیک^۲) به دره‌میك بفرۆشه، گەر واش نه‌که‌یت ئه‌بێت له‌م بازاره‌دا بچیته‌ ده‌ره‌وه^۳)

لێره‌دا سه‌ره‌پای گوفتار و کرداری پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێت)، پیشه‌وا عومەر هه‌مان حوکمی نه‌خسته‌ کار، ئیتر یان له‌به‌ر ئه‌وه‌ی بارودۆخی ئه‌و حوکمه‌ی زانیوه و له‌ گێڕانه‌وه‌که‌دا باس نه‌کراوه، یان به‌رژه‌وه‌ندییه‌کی جیاواز هاوتۆته‌ ئاراوه‌ که له‌ سه‌رده‌می پیشوودا نه‌بووه.

— پیشه‌وا ئه‌بویه‌کر له‌ به‌خشینه‌کانیدا یه‌کسانی په‌چاو ده‌کرد، وه‌ک په‌چاوکردنی دادوهری و داهاتی که‌می به‌یتولمالی ئه‌و کاته، به‌لام که‌ داهاتی به‌یتولمال به‌هۆی فتوحاتی فراوانه‌وه له‌ سه‌رده‌می پیشه‌وا عومه‌ردا زۆر بوو، ئه‌و که‌سانه‌ی پیش خست که‌ زووتر موسولمان بووبوون و له‌ناو ئه‌وانیشدا خزمانی نزیکى پیغه‌مبه‌ر که‌ به‌ (اهل‌البیت) ناسرابوون، کاتیکیش پێیان وت: ئه‌مه‌ پیچه‌وانه‌ی کۆده‌نگی سه‌رده‌می ئه‌بویه‌کره، فەرمووی: دیدگه‌ی ئه‌بویه‌کر و دیگه‌ی من جیاوازه‌ ده‌باره‌ی دابه‌شکردنی ئه‌م سامانه، ئه‌وه‌ی هاوسه‌نگه‌ری پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێت) بووه، یه‌کسانی ناکه‌م له‌ به‌خشیندا له‌گه‌ڵ که‌سیک ماوه‌یه‌ک دژی پیغه‌مبه‌ر جه‌نگیوه.

^۱ لای هه‌ندیک ده‌کاته (۵۴۴گرام)، هه‌ندیکیش به‌ (۶۵۰گرام)ی داناهه‌. به‌ پێوانه‌ش پتر له‌ ۶۰۰ مللتر تا ۶۲۸ مللتر، دياره به‌ پێی قورسای کیشراوه‌که‌ ده‌گۆرپیت، له‌ رووی زمانه‌وانیه‌وه بریتیه له‌ پری مشتی هه‌ردوو ده‌ستی که‌سیکی مامناوه‌ند. له‌ خه‌مڵاندنیدا که‌میك راجیایی هه‌یه. (وه‌رگێر)

^۲ خه‌مڵاندنی ئه‌میش ده‌گۆرپیت به‌پێی مودد، چونکه بریتیه له‌ چوار مودد. هه‌ندیک به‌ دوو لیتر و نیو یان به‌ پتر له‌ دوو کیلو تا ده‌گاته نزیکه‌ی دوو کیلو و شه‌شسه‌د گرام خه‌مڵاندوویانه. (وه‌رگێر).

^۳ من فتاوی واقضیه‌ عمر بن الخطاب، ص ۲۴۵. (مودد و صاعیش دوو پێوانه‌ی ئه‌و سه‌رده‌مه بوون).

پاش چەند سالتىك ئەو شىۋازە لە بەخشىن بوويە ھۆى دروستكردى
 جياوازييەكى چاۋەرۋاننەكراۋ لەنيۋان خەلكدا و ترسى ئەنجامى خراپى كۆمەلايەتتى
 لى دەكرا، برپارى دا بگەرپتەۋە بو ئىجتىھادى پىشەۋا ئەبۈبەكر لە يەكسانىيە
 بەخشىندا، بۆيە پاش زۆربوونى سامان وتوويەتى: "ئەگەر تا سالتىكى تر ئەمشەۋ
 بمىنم، لە بەخشىندا خەلكى ۋەك يەك يەكسان دەكەم." بەلام بەھۆى كۆچى دوايى
 پىشەۋا عومەرۋە جىيەجى نەكرا، تا سەردەمى پىشەۋا عەلى لە سەردەمى
 خەلافەتدا^۱.

لەژىرتىشكى ئەم حەقىقەتەى مېتۆدى ئىسلامىدا دەربارەى پەيوەندىي
 گونجانى نيۋان دەق و ئىجتىھاددا، فەرمۇدەناسەكان و زانايانى بنەماكانى فىقھى
 ئىسلامى جياوازييان كىردوۋە لەنيۋان سوننەتى عادەت - كە واجب نىيە پابەند بىت
 پىۋەى - لەگەل سوننەتى عىبادەت كە ئەگەر پەيوەندىي بەۋ بابەتە غەبىيىانەۋە
 ھەبىت كە عەقل سەربەخۇ پەى پى نابات، ۋە لەگەل عىبادەتەكاندا كە ئىجتىھاد
 دروست نىيە لە گۆرپىنى حوكمەكانىدا. بە ھەمان شىۋەش ئەگەر پەيوەندىي بە
 نەگۆرە دىنبايەكانەۋە بو، چونكە سووپان و گۆرپانى بايسەكانى نىيە. جياوازي
 ھەيە لەگەل ئەو سوننەتەدا كە پەيوەندىي بە لقە گۆراۋە دىنبايەكانەۋە ھەيە، كە
 ئىجتىھادىكى پىنغەمبەرئانەيە. ئەمانە حوكمەكانى بە پىيى بايسەكان (عيللەتەكان)
 دەگۆرپىت، بەۋ شىۋەى پىشتر باسمان كىرد.

ئەۋەى سەيرى پەرتووكەكەى پىشەۋا قەرانى بىكات (احمد بن ادريس - ۶۸۴،
 ۱۲۸۵ز) كە ناۋى (الأحكام فى تمييز الفتاوى عن الأحكام وتصرفات القاضي والأمام)
 دەبىنپىت كە سوننەتى دابەش كىردوۋە بۆ:

^۱ ابن سعد (كتاب الطبقات الكبرى) ج ۳، ق ۱، ص ۲۱۳، وابو يوسف (كتاب الخراج) ص ۴۶، ۴۲، وابن ابى
 الحديد (شرح نهج البلاغة) ج ۷ ص ۳۷، تحقيق: محمد ابوالفضل ابراهيم، القاهرة، ۱۹۵۹م.

أ- سوننه تی ته شریعی (واته له شه رعوه)، ئەمەش په یوه ندیی به غەیب و هەر شتی که وه ههیه که عەقل پەه پە نابات. وه نه گۆرپه دونیاییه کان، ئەمەش حوکمه که ی هه می شه ییه، دروست نییه ئیجتیهادی تیدا بکریت بۆ گۆرپینی. ئەمەش ئەو کردارانە ده گریته وه که په یوه ندیی به گە یاندنی خوداوه ههیه وهک پیغه مبه ریک، ههروه ها ئەو فه توایانه ده گریته وه که پروونکردنه وه ی په یامه که ی و وه حین، واته ئەو شتانه ده گریته وه که خودا له سوننه تدا دایناوه له چوارچیوه ی ئیجتیهادی پیغه مبه ردا (دروودی خودای له سه ر بیّت) له لقی گۆراوه دونیاییه کاندای.

ب - سوننه تی کی ناته شریعی (بۆ شه رعدانان نییه): په یوه ندیی به و ئیجتیهادانه ی پیغه مبه ره وه ههیه (دروودی خودای له سه ر بیّت) که له لقی گۆراوه دونیاییه کاندای ده ی کات، چ سیاسی بیّت چ جه نگی و چ دارایی و هه موو ئەوه ش په یوه ندیی به پی شه وایه تیه که یه وه ههیه بۆ ده ولّ ته ئیسلامی، یان په یوه ندیی به و داوه رایه تیه وه ههیه که بۆ نا کۆکیه کان کردوویه تی، که ئەو ئیجتیهادانه له سه ر به لگه ی لایه نه نا کۆکه کان وه ستاوه، وه حی نییه تا مه عصوم بیّت، بۆیه ده کریت ئیجتیهادی تیدا بکریت بۆ به ده سه ینانی حوکمی نوی.

که واته ئوممه تی ئیسلامی به شی یه که می سوننه ت (سوننه تی ته شریعی) له شه ریعه ته وه وهر ده گریت به بی ئیوه ندگی، وهک په یامی ئیسلامی پابه ند ده بیّت پیوه ی، به بی پروو له سه رچاوه و ده سه لاتییکی تر بکه ین بۆ ئیجتیهادی نوی.

به لام به شی دووه م (سوننه تی ناته شریعی): بریتییه له ئیجتیهادکردن له لقه گۆراوه دونیاییه کاندای، یان داوه ریکردن به ئیجتیهاد نهک به وه حی له نا کۆکیه کاندای، ئەوه تا ئەوه ی په یوه ندیی به پی شه وایه تیه وه ههیه - سیاسه تی ده ولّ ته له بواره جیاوازه کاندای. فه رز نا کریت تا ئەو کاته ی ده خریته پی شه چاوی پی شه وای ئەو کاته و مۆلّه تی پیّ ده دات، به هوی گونجانی له گه لّ بارودۆخه که دا و به دیه ینانی ئەو به رژه وه ندیانه ی ده قه کانی سه رده می پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بیّت) و

دهولته كهى خواستوو يانه، داوه ريبه كه شى هر وه هايه بو داوه ريكردن به ئيجتياهو كردن به پيى به لگه لايه نه ناكوكه كان، بويه شوينكه وتن و پابه ندبون به حوكمه كانيه وه له سهر مؤلته تى ده زگاي داوه رى هاوچهرخ وه ستاوه، كه ده توانيت ريگه لى پيى بدات نه گهر گونجاو بوو له گه ل به لگه لايه نه ناكوكه كان له به لگه و سويند خواردن، نه ماش بو ئيجتياهو كردن له پيناوى به ديهينانى نه و دادگه ريبه لى ئامانجى پيغه مبه ريش بوو (درودى خوداي له سهر بيت)، كه واته سوننه تى ناته شريعى ئيجتياهو كردنه نه ك راگه ياندى پيام، يان فه تواي نيو پيام، سهر له نوئ ده ست پيى ده كاته وه ريگا پيدانى له سهر به ديهينانى ئامانجه كانى وه ستاوه، جا نه گهر به دى هينا، نه وا وهك خوى رپي پيى ده دريت، گهر مه رجي جيبه جيكردى حوكمه كانيشى نه بوو، نه وا ئيجتياهو نوئ واجب ده بيت و له م مه قامه دا زامنى به ديهينانى مه به سته كانى شه ريعه ته .

به هوى گرنگى نه م دابه شكردنه لى سوننه تى پيغه مبه ره وه (درودى خوداي له سهر بيت) و بو رازيكردى هه نديك كه س له باره لى سوننه ت و ئامانجه كانيه وه، هه ول ده دين نه و ده قه به يين كه پيشه وا قهرافى له و په رتوو كه دا دايرشتوو كه پيشتر باسمان كرد، كه ته رخانى كردوو بو زانستى (الفقه و الأصول و تاريخ التشريع¹) و له پرسيارى ۱۲۵ ده لئيت:

¹ شيخ عبدالفتاح نه بو غودده ته حقيقى كردوو و پيشه كى بو نووسيوه، برونه ۳، ۱۱، حلب ۱۹۶۷ م. (نه وه لى شايانى باسه كه نه م هزره لى قهرافى زوريك له زانكانى فيقه و بنه ماكانى فيقه لى سلا مى باسيان كردوو و تايبه ت نيبه به مه زه به لى ماليكييه وه كه قهرافى يه كيكه له وان، به لكو (قاضي علاء الدين الطرابلسي) (۸۴۴ ك، ۱۴۴۰ ن) ده قىكى زور نزيك له هه مان ده قى قهرافى هيناوه له په رتوو كى (معين الحكام فيما يتردد بين الخصمين من الأحكام)، وهك له باسى هه مان هزره لى (ولى الله الدولوى) هه يه كه فه قيه و موچه هيدىكى حه نه فى بووه زانايه كى فه رموده ش بووه .

"جياوازی چييه له نيوان مامه له كړنه كاني پيغه مبهه (دروودی خودای له سهه بيټ) له فه توا و ږاگه ياندني ئيسلام و داوه ريسي دادگايي و مامه له ي له پيشه وايه تيدا؟ ئايا شوينه واري مامه له ي جياواز له سهه شريعته و حوكمه كان چييه؟ يان هه موويان وهك يه كه وه مان؟ ئايا له نيوان په يامي ئيسلام و ئه م سي بابته دا جياوازی هه يه؟ يان په يامي ئيسلام هه مان ئه و فتوايانه يه؟"

پاشان له وه لامدا ده ليټ: "فه تواي پيغه مبهه (دروودی خودای له سهه بيټ) بريتيه له گه ياندني فه رمانی خودا به خه لگي، به پي ئه و حوكمه ي خودا كه له به لگه كانه وه وه ري ده گريټ.

ږاگه ياندني په يامي ئيسلام به شيكه له په يامي ئيسلام، په ياميش بريتيه له فه رمانی خودا به و ږاگه ياندني، پيغه مبهه ريش (دروودی خودای له سهه بيټ) له مه قامي كدايه كه په يامه كه ي خودا ده گه يه نيټ و فه رموده ناسان و هه لگراني قورئاني پيرو ئه و مه قامه يان بو ماوه ته وه و ئه وانيش به خه لگي ده گه يه نن و فيريان ده كه ن، كه واته پيغه مبهه (دروودی خودای له سهه بيټ) فتواي ئه و بابته ي پرسيا ري له سهه كراوه گواستوته وه بو پاش خوي.

هه ر وهك چو ن جياوازي نيوان موفتي و ږوايه تكار ده ركه وت، هه ر واش جياوازی هه يه له نيوان ږاگه ياندني پيغه مبهه (دروودی خودای له سهه بيټ) بو ئاييني خودای خوي و فه تواداني له ئاييندا. جياوازيش هه مان جياوازيه، كه واته مه رج نييه فه توا ږوايه تكار ي له گه ل بيټ يان ږوايه ت فه تواي له گه ل بيټ وهك ږيو ات و فه توا.

كار كړدني پيغه مبهه (دروودی خودای له سهه بيټ) حوكميك ده خاته قالبي كرده وه^۱، ئه وه جياوازه له په يامه كه و فه تواكه، چونكه په يام و فه توا ته نها

^۱ ليره دا مه به ست له حوكم داوه ريبه.

پاڳه يان دنيكى پرووت و شوينكه وتننيكى پرووتن، به لام دروست كردنى حوكم
 فهرز كردنيكه له لايه ن پيغه مبهروه (دروودى خوداى له سهر بيټ) به پيى بواردانى
 هوكار و به لڼگه، نه وه تا نوم سه له مه (پرهزاي خوداى له سهر بيټ) ده گيرپيټه وه كه:
 دوو پياوې نه نصارى هاتنه لاي پيغه مبهر (دروودى خوداى له سهر بيټ) بو كيشه ي
 زه وييه كى ميراتى له نيوانياندا، كه سنوره كه ي سراپويه وه و كه سيشيان به لڼگه ي لا
 نه بوو جگه له وه ي كه هر دووكيان خويان به خاوه نى ده زانى، پيغه مبهر (دروودى
 خواى له سهر دروودى خوداى له سهر بيټ) فهرمووى پييان: "ئيوه كه ناكوكيه كتان
 ده بيټ و دينه لاي من بو چاره سه ركردنى ناكوكيه كانتان و منيش وه حيم له سهر
 نه و كيشه يه بو نه هاتبيټ، ئيتر به بوچوونى خوّم داوه رى ده كه م له نيوانتاند،
 په رنگه هه نديكتان قسه و زمانى پاراوتر بيټ بو به لڼگه هينانه وه و وا له من ده كات به
 راستگوى بزائم و به سوودى نه و حوكم ده كه م، به لام بزائم كه نه و كه سه ي به
 سته مكارانه شتيك و هربگرپټ له براكه ي به م شيويه، نه و له قيامه تدا پارچه
 ناگريكى پي ده به خشم كه تا حوت چيني نه و زه وييه ده كرپته ملي به مقاشيكي
 ناسينه وه، ئيتر ناره وزووى خوځيه تى وه رى بگرپټ يان وه رى نه گرپټ." "نه مه ش
 واتاى نه وه يه كه داوه ريكردن به پيى به هيڙيى به لڼگه و ده برينه كانه .

پيغه مبهر (دروودى خوداى له سهر بيټ) ليږده دا دامه زرينه ر و بونيا تنه ره و له
 فه توا و په يامدا شوينكه وته و پاڳه يه نهره، له حوكميشدا هر شوينكه وته ي فهرمانى
 خودا يه كه داواى لى كردوه به پيى به لڼگه سازى و هوكاره كان حوكم دابريڙيټ، نه ك
 حوكمه كه له خوداوه رابگه يه نيټ، چونكه رپي پي دراوه خوځى حوكمه كه ده ربكات
 نه ك بيگه يه نيټ پيمان له خوداوه .

¹ رواه البخاري و مسلم و ابوداود و النسائي و الترمذي و ابن ماجه و مالك و الإمام أحمد و الطحاوي في
 (مشكل الآثار). ليږده دا كوى گيږانه وه كه مان هيناوه به وه شه وه كه تنها له هه نديك گيږانه وه دا هاتوه،
 بروانه: الشيخ عبدالفتاح ابو غدة على (الاحكام للقراي) هامش، 1، ص 78-89.

هه لسوکه وتی پيشه وایه تیه که شی سیفه تیکی به دهره له پیغه مبه رایه تی و په یام و فه توا و دادوه ریبه که ی، چونکه پيشه و کاروباری سیاسی گشتی خه لکی پی سپیردراوه، هه روه ها پیکخستنی سه رچاوه کانی به رژه وه نندی و لابردنی خراپه و سه رکوتکردنی تاوانکاران و کوشتنی سه رکه شه کان و هاوکاریکردنی نیشته جیکردنی خه لکی و هه رشتیکی تری له م بابه تانه.

ئه مه ش به شیک نییه له فه توا و حوکم و په یام و پیغه میه رایه تی، چونکه فه توا بریتیه له وه ی به پیی به لگه کان حوکمی خودا بو خه لک باس بکه یت، حوکمی (دادوه ری) یش بریتیه له بریاردان له سه ر ئه و نا کوکیان ه ی له نیوان خه لکیدا پروو ده دات، ئه مه ش سیاسه تی گشتی ناگریته وه، که واته ده سه لاتی گشتی که بریتیه له حقیقه تی پيشه وایه تی جیاوازه له حوکم (دادوه ری) له و لایه نه وه که حوکمه.

به لام په یام ته نها بریتیه له راگه یاندنی په یامی خودا، دیاره ئه مه ش واتای ئه وه نییه که خودا سیاسه تی گشتی پی سپارد بیئت، ئه وه تا گه لیک پیغه مبه ره بوون ته نها داوای ئه وه یان لی کراوه ئایینی خودا را بگه یه نن و به لگه ی راست و په وان به خه لکی بگه یه نن، به بی ئه وه ی به کاروباری به رژه وه نندی گشتی خه لکه وه خه ریک بن، به لام شوینه واره کانی ئه م راستیانه له شه ریعه تدا جیاوازن:

هه ر کاریک پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بیئت) له ریگه ی پيشه وایه تیه وه کرد بییتی وه ک دابه شکردنی غه نیمه ت و سه رفکردنی سامانی (بیئت المال) بو به رژه وه نندی موسولمانان و جیبه جیکردنی سزاکان و پیکخستنی سوپاکان و جهنگ له گه ل یاخیبووان و دابه شکردنی زهوی و کانزاکان له گونده کاندا و شتی به و بابه تانه: ئه و اهیچکه س بو ی نییه به و کاره هه ستیت، مه گه ر به مؤله تی پيشه وای موسولمانانی ئه و کاته، چونکه پیغه مبه ریش (دروودی خودای له سه ر بیئت) ته نها به هوی پيشه وایه تیه که یه وه بووه که ئه نجامی داون، ئه وه ش شه ریعه تیکی بریار له سه ر دراو بووه، وه ک خودای گه وره ده فه رمیئت: ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولٌ

اللَّهُ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَأَمَّا بِلِلَّهِ
 وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبَعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٨﴾
 الأعراف: ١٥٨. واته: "شوینى بکهون تا ریگه ی هیدایهت بگرن."

ئەو کارهشی وهك حوكمیك كردبیتی، بۆ نمونه: خاوهنداریتی به پیی هاوبهشیی
 (الشفعة)، هه لوه شانندنه وهی نیکاح و گریبهستهکان، ته لاقدان به هوی بیدهسه لاتیی
 نه فقه وه یان سویندخواردنی میرد به سه رجییینه کردن له گه ل ژنه که ی بۆ پتر له
 چوار مانگ (ایلا ء - نیلا ء) و حوكمکردن به گه پانه وهی ژن بۆ لای پیاو، هه ر
 نمونه یه کی تری له م چه شنانه، ئەوا له م سه رده مه دا که س بۆی نییه کاری وه ها
 بکات به بی فه رمانی دادوهر (قازی)^١، ئەوهش وهك شوینییه لگرتنی پیغه مبه ر
 (دروودی خودای له سه ر بیته)، چونکه ئەویش ته نها له ریگه ی داوه ریبه وه (حوکم)
 برپاری له سه ر ئەو بابه تانه داوه و ئوممه ته که شی پیویسته هه روه ها بن.

له فه توا و په یام و پاگه یان دنیشتا کردار و گوفتاری ده بیته شه رع پیویسته
 هه موو مرۆقه کان تا رۆژی دواپی په یه وهی بکه ن له حوکه کانی به بی ره چاوکردنی
 حوكمی دادوهر یان مۆله تی پیشه وا و سه رۆك، چونکه ئەو پیی پاگه یان دووین
 په یوه ندیی له نیوان ئەو حوكم و هۆکاره دا هه یه و ئەویش که وتۆته نیوان
 دروستکراوه کان و په روه ردگاریانه وه و له لایه ن خۆیه وه حوكم و به رژه وه ندی دیاری
 نه کردووه، ته نها پاگه یه نه ریکه له بری خودا، وهك نوپژه کان و زه کات و هه موو
 جۆره کانی عیباده ته کان و به ده سخستنی مۆلکه کان به گریبه سته کانی فرۆشتن و
 به خشین و جۆره کانی تری هه لسوکه وته کان که هه رکه س ده توانیته نه نجامی بدات و

^١ دادوهر یان قازی: ئەویش به رده وام سه یری ئەو داوه ریپانه ده کات که پیغه مبه ر (دروودی خوی
 له سه ر) کردوویه تی له و جۆره ناکوکیانه دا که وهك ناکوکییه هاوچه رکه کان بووه، پشت به و به لگه
 نویپانه ده به ستیته که له ناکوکییه هاوچه رکه کاند هه یه .

هۆکاره که ی به دی بهینیت و بو ئه نجامی حوکه که شی پیویستی به مؤله تی دادوهر و قازی یان پیشه و سهرۆکی دهوله ت نییه .^۱

به م شیوه یه پیشه و قهرافی رای گه یاندووه که سوننه تی ته شرعی به و بابه تانه دهوتریت که بوارى ئیجتیهادی تیدا نییه و پیویستی به مؤله تی دهسه لاته کانی قازی و پیشه و نییه و سوننه ی ناته شرعییش به و بابه تانه دهوتریت که له لقه کانی گۆراوه دونیاییه کاندایه و به پیی گۆرانی مهرج و بهرژه وهندییه کان ئیجتیهادی تیدا ده کریت. له ههردوو جۆره که شدا پیشتر نمونه مان بو مامه له ی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بیّت) کرد له گه لیاندا.

هه مان هزری دابه شکردن له لای فه رمووده ناس و فه قیه ی ئوصولی و تازه که ره وه ی ئاین و موجه هید وه لیو لالی ده هله وی احمد بن عبدالرحیم الفاروقی ده بینین (۱۱۱۰-۱۱۷۶ک، ۱۶۹۹-۱۷۶۲ز) له په رتووکه تاقانه که یدا (الحجة البالغة)... له و په رتووکه دا سوننه تی نه به وی - که به زانیارییه نه به وییه کان ناوی ده بات - ده کات به دوو به شه وه:

أ- ئه وه ی ته نها پاده گه یه نریت وه ک په یامیک: که بریتییه له و زانیارییه نه ی په یوه ندیی به دوارۆژ و بابه ته سه رسوره یینه ره کانی جیهانی رۆحه کان و فریشه و غه یب (جیهانی مه له کووت) و شه ریه ت و پیکه ستنی نه رینه کان له چوارچۆه یه کدا، ئه مه ش به شیکی به وه حی ده کریت و به شیکی تری به ئیجتیهادی بونیا تراو له سه ر ئه و زانیارییه ی خودای گه وره ده رباره ی مه به سه کانی شه ریه ت پیی به خشیوه، ئه وه ش وه ک وه حی وه هایه، پیویسته پابه ند بین به و حوکمانه وه که له م به شه دا هه یه .

^۱ القرافي (الاحکام في تمييز الفتاوى عن الاحکام وتصرفات القاضي والإمام) ص ۸۶-۹۶.

ب - ئەو ەى لە بابەتى پراگە ياندنى پەيام و ئىجتىھادى بونىاتنراو لەسەر وەحى نىيە، كە زانستەكانى پەيوەست بە دونيا و سياسەتى بە پړيوە بردنى كۆمەلگە و دەولەت و حوكمەكانى داوهرى دەگرېتەو، ليرەدا ئىجتىھادى پيغەمبەرى تيدا كراو (دروودى خوداى لەسەر بىت) و پاش ئەو وىش ئىجتىھادى نوڤى تيدا دەكرىت، ئەمەش بە پيى حىكمەت و باسى ئامانجدار و بەرژەوهندىيى نوڤى حوكمى ليوە ديتە ئارا بەو شيوەى نمونەمان بو هينايەو.

دەقى قسەكانى دەهلهوى كە لە ژبى ناو نيشانى: (باب بيان اقسام علوم النبى، صلى الله عليه وسلم) دايە دەلالت:

"بزانه كە ئەو ەى لە پيغەمبەرەو (دروودى خوداى لەسەر بىت) گيردراو تەو و لە پەرتوو كەكانى فەرموودەدا تۆمار كراو: يەكەم: ئەو ەى تەنھا پراگە ياندنى پەيامەكە، خواى گەرەش لەسەر ئەو دەفەرميت: ﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمُ عَنْهُ فَانْتَهُوا﴾ الحشر ۷. واتە: "گوڤرايەلى هەموو ئەو شتانه بن كە پيغەمبەر پيى پراگە ياندون و لە هەموو ئەو شتانهش دوور بكەونەو كە ئەو فەرمانى پيكردون بە دوور كەوتنەو لى. "نمونەى ئەم بەشە: وەك ئەو زانيارىيانەى پەيوەندى بە داورۆژ و جيهانى مەلەكووت، هەموو ئەمانەش سەرچاو ەى راستەوخۆى سرووش (وەحى) يە. هەر وەها وەك: بابەتەكانى شەريعت و ريكخستنى عبادەتەكان و مامەلەكان بەو شيوەى پيشتەر باس كرا، ئەمانەش هەندىكى پشت بە وەحى دەبەستىت و هەندىكىشى پشت بە ئىجتىهاد، ديارە ئىجتىھادى پيغەمبەرىش (دروودى خوداى لەسەر بىت) حسابى وەحى بو دەكرىت، چونكە لە ئەگەرى هەر هەلە يە كيدا خودا ئاگادارى دەكاتەو و پيويستيش نىيە هەميشە ئىجتىهادەكەى هەلئىنجان بىت لە دەقەكان - وەك گومان دەبرىت - بەلكو بو ژۆربەى ئىجتىهادەكانى كە كرديو ەتى، خوداى گەرە مەبەستەكانى شەرع و ياساكانى شەرع دانان و ئاسانكارى و حوكمەكانى فير كر دوو و هەر بە وەحى مەبەستەكانى

ئەو ياسايەى پروون كرڧۆتەو، ھەر وەك بە شىيەك لەو ھەش ئەو ھىكمەت و بەرژەو ھەندىيە كراوانەيە كە كات و سنوورى بۆ دانەناو، وەك باسكردنى پەوشتە باشەكان و دژەكانى، كە زۆر جار لە ئىجتىھادەو ھەرجاوەى گرتو، بە و اتايەى كە خوداى گەورە ياساكانى مامەلەكردنى فېر كەردو، ئەمىش ھوكمى لى وەرگرتو، و كەردوويەتە گشتگىرەك، بە ھەمان شىو ھەش پەوشتە بەرژەكان و باسكردنى سىفەتە باشەكانى خاوەنكردارەكان، واى بۆ دەچم كە ھەندىكى بە وەحىە و ھەندىكى بە ئىجتىھاد.

دووھەمىنيان: ئەو شتانەى لە بابەتى پراگەيانندنى پەيام نىيە، لەو بارەو ھە پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىت) دەفەرمىت: "من مرقوم، لە كاروبارى ئايىنەكە تاندا فەرمانم بە ھەرچى كەرد ئىو ھەش بە جىي بەينن، خو ئەگەر لە پا و بۆچوونى خو ھەو ھەرچىم پى و تن، ئەوا حسابى مرقومىكى وەك خو تانم بۆ بكەن."^۱ وە كاتىك خەلكى پىو ھەند (موتوربە) ى خورمايان دەكرد بە شىو ھەش خۆيان و پىغەمبەرىش لە بەرخۆيەو ھەرمووبووى: ئەگەر واى لى بەينن بزەنن چى دەبىت! كە سىكىش ئەو قسەى لەلەى باخەوانەكان باس دەكات و ئەوانىش شىو ھەش كارەكەيان جىبەجى ناكەن، ئىتر ئەو سالا ھەش خورماكان ناىنە بەر، كاتىك ئەم بابەتە گەشتەو بە پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىت) ئەو ھەش دەفەرمىت: ئەو ھەش گومانىكى خو ھەو، ئىو ھەش حسابى ئەو گومانەم لەسەر مەكەن، بەلام ھەركات لە خودا ھەش شىيەك پى پراگەيانندن، ئەوا ھەرى بگرن، چونكە درۆ بە دەم خودا ھەش ناكەم."^۲

لە بابەتەكانى ئەم بەشەش برىتييە لە: پزىشكى، وەك ئەو ھەرموودەى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىت) كە دەفەرمىت: "ئەسپى پەشى ناوچاوسپى

^۱ رواه مسلم وابن ماجه والإمام أحمد.

^۲ رواه مسلم وابن ماجه والإمام أحمد.

به کار بهینن.^۱ له م فرموده‌ی‌ده‌پشتی به ئه زمون به‌ستووه. هه‌روه‌ها له بابته‌کانی ئه م به‌شه بریتییه له‌و کرداران‌ه‌ی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بیټ) که به‌پی عاده‌ت و پیکه‌وت کردوونی. نمونه‌ی ئه‌مانه‌ش وه‌ک باسکردنی هه‌ر شتیک به‌و شیوه‌ی گه‌له‌که‌ی خۆی باسی ده‌کرد، وه‌ک ئه‌و فرموده‌ی (أم زرع) ده‌گیژپیته‌وه، وه فرموده‌ی ناسراو به (خورافه) که گیژپانه‌وه‌ی زه‌یدی کوپی ثابت ه، کاتیک هه‌ندی که س هاتن بۆ لای و پیمان وت: فرموده‌ی پیغه‌مبه‌رمان (دروودی خودای له‌سه‌ر بیټ) بۆ باس بکه، زه‌ید فرمووی: "من دراوسی پیغه‌مبه‌ر بووم (دروودی خودای له‌سه‌ر بیټ)، هه‌رکات وه‌حی بۆ بهاتبایه، ده‌ینارد به‌شوینمدا و بۆم ده‌نووسییه‌وه. هه‌ر کاتیکیش باسی دونیامان بکردایه، له‌گه‌لمان باسی ده‌کرد، باسی قیامه‌تیشمان بکردایه، له‌گه‌لمان باسی ده‌کرد، باسی خواردنمان بکردایه، له‌گه‌لمان باسی ده‌کرد، هه‌موو ئه‌مانه‌تان له پیغه‌مبه‌ره‌وه بۆ باس ده‌که‌م (دروودی خودای له‌سه‌ر بیټ)."^۲

نمونه‌یه‌کی تری له‌و بابته‌ت، ئه‌وه‌ی که به‌رژه‌وه‌ندییه‌کی جوژیی تیدا بووبیټ له‌و پۆژده‌ا و بۆ هه‌موو تاکیکی ئوممه‌تی ئیسلامی پیوه‌یست نه‌بووبیټ، وه‌ک فه‌رمانی خه‌لیفه‌ی موسولمانان بۆ دیاریکردنی سوپاکان و ئالاکان، ئه‌وه‌ش ئه‌و وته‌ی پیشه‌وا عومه‌ره که وتوویه‌تی: کارمان چی بوو به هه‌روه‌له (جووله‌یه‌ک له‌نیوان پاکردن و شینه‌ییدا)؟ مه‌به‌ستمان ئه‌وه بوو که وا بگه‌یه‌نین له موشریکه‌کان که ماندوو و شه‌که‌ت نین. پاشان ترسی ئه‌وه هه‌بوو هۆکاریکی تری هه‌بیټ.

^۱ ئه‌م فرموده‌یه به هه‌مان ده‌بیرین و به واتای نزیک له‌م ده‌رپینه‌وه ئه‌م فرموده‌ناسانه گیژپاویانه‌ته‌وه: النسائی، الدارمی، الترمذی، ابوداود، الإمام أحمد.

^۲ له ته‌حقیقی په‌رتووکه‌که‌ی ده‌هله‌ویدا ئه‌م لیدوانه کورته هاتووه: "واته ناتوانم هه‌موو ئه‌و شتانه‌تان بۆ باس بکه‌م." که‌واته کاتیک ده‌لیت: هه‌موو ئه‌م شتانه، مه‌به‌ستی پرسیاره‌که به واتای نه‌توانینی کاریکه (استفهام انکاری).

گەلێك حوكم لەم بەشەو وەرگیراوه كه له بابەتی ڕاگەیانندی پەيام نىيە، وەك فەرموودەى پيغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىت): هەر موسولمانێك لە جيهادا دوژمنێك بكوژيێت، ئەوا ئەو كەلۆپەلەى بە كوژراوه كە يە بۆ خۆى دەبىت^١. هەر لەم بابەتە يە: حوكم و دادوهرى تايبەت، كە پشتى بە بەلگە و سویند دەبەست، ئەمەش لەو فەرموودە يە دا دیاره كە دەفەرميێت: "ئەو كە سەى ئامادە يە، ئەو شتانه دەبينیێت كە كە سێكى نا ئامادە نایانبيیێت."^٢

دەهلهوى بەم شىوہ يە بابەتە كەى باس كرد، بابەتى سوننەتى تەشرىعى و سوننەتى ناتەشرىعى، لە زانستەكانى پيغەمبەردا (دروودى خوداى لەسەر بىت).

ئەگەر پادەى پوون و ئاشكرایى بابەتى پەيوەندى دەق و ئىجتىهاد وەها بىت لە كاتیدا كە دەقەكە قورئان و سوونەت بىت، ئەوا باشتر بابەتەكە يە كلاً و پوون دەكاتهو بە پيچەوانەى بۆچوونى ئەو كە سانەى ئىجتىهادى زاناکانى پيشوويان وەك دەق پيروژ كرددو، تەنانەت ئەوانەشى كە پەيوەندى بەو دابونەريته گۆراوانەو هەيە، بلأوبوونەو هەى ئەو پيروزيەش بۆتە هۆى پتەوترکردنى چەقبەستووى و شوينكەوتەيى (تەقلید)، تا ئەو پادەى ئوممەتى تووشى ئىفليجى كرددو و تا ئىستاش ناتوانیێت لە داوى دواكەوتن رزگارى بىت و دووباره پيش بكەويێت.

لە كاتێكدا لاقى بۆچوونەكانى ريبازى چەقبەستووى و شوينكەوتەيى بە كەم ناگرين - سەرەراى بيبەنەمايان - بە هەمان شىوہش بۆچوونى ئەوانەش پەى بە گرنگى سەرەكى رەهاكردنى عەقلى موسولمان لە بەندى شوينكەوتەيى دەبەن، هەر وەها لە بەر گرنگى رۆلى ئىجتىهاد لە بووژانەو هەى چاوهروانكراوى ئىسلاميدا، هەولمان داوه دەقيكى (احمد بن ادريس القرانى) و (ابن القيم) باس بكەين كە

^١ رواه ابوداود، الدارمي، الإمام أحمد.

^٢ رواه الإمام أحمد... الدهلوي (حجة الله البالغة) ج ١ ش ١٢٨-١٢٩، القاهرة، ١٣٥٣ هـ.

هردووکیان دژی ئه و بۆچوونه ن که ده لئیت: نابیت له شتییدا ئیجتیهاد بکریت که زانا پێشوو هکان ئیجتیهادیان تیدا کردوه!

قهرافی له په رتووکى (الأحكام) دا به (پرسیاری سیونۆ) دهست پى دهکات و ده لئیت: "له کاتییدا ئه و حوکمانه ی له مه زه به ی شافیعی و مالییدا هاتوون به پى ئه و بارودۆخ و دابونه ریتانه هه لئینجراون که له سه رده مه ئه واندان بوون، ئایا له گه ل گۆرانی ئه و بارودۆخه دا به پێچه وانه ی ئه و سه رده مه وه هه ر هه مان حوکمی زانایانی پێشوو دووباره بکه ینه وه و ته قلیدی ئه وان بکه ین، یان به پى بارودۆخی نوێ ئیجتیهاد بکه ین؟"

قهرافی پاش ئه م پرسیاره ده لئیت: "جیبه جیکردنی حوکمه کان به پى بارودۆخیک که ئیستا له ئارادا نییه و گۆراوه پێچه وانه ی کۆده نگى زانایانه و نه شاره زاییه له ئاییندا، به لکو هه موو شه ریعت به پى بارودۆخه کانه و حوکمه کان به پى بارودۆخ و نه ریته که ده گۆریت، ئه مه ش نوێکردنه وه ی ئیجتیهاد نییه له لایه ن شوینکه وته کانه وه تا مه رجی ئیجتیهادی پئویست بیت، به لکو ریسایه که زانایان ئیجتیهادیان تیدا کردوه و کۆده نگیان هه یه له سه ری و ئیمه ته نها شوینی ئه وان که وتووین. هه موو ئه و بابه ته فیه یه یانه ی له سه ر بارودۆخ و نه ریته کان وه ستاون، به پى ئه و بارودۆخانه حوکمه کانى ده گۆریت، ته نانه ت ئه گه ر ئیمه ش له ولاتیک بجینه دهره وه بۆ ولاتیکی جیاواز له ولاته که ی خۆمان، ئه و به پى بارودۆخ و نه ریتی ولاته نوویه که فتوایان بۆ ده ده ین.

به هه مان شیوه ش ئه گه ر که سیك هات بۆ ولاتی ئیمه و دابونه ریتی ولاته که ی خۆی پێوانه ی ولاتی ئیمه بوو، ئه و به پى ولاتی خۆی فه توای بۆ ده ده ین.^{۱۱}

^۱ القرانی (الاحکام فی تمییز الفتاوی عن الاحکام وتصرفات القاضي والإمام) ص ۲۳۱-۲۳۲.

که‌واته به‌پیی شه‌ریعه‌تی ئیسلامی و میتۆدی ئیسلامی، عه‌قل ده‌قه‌کان ده‌دۆزیته‌وه و په‌ییان پیّ ده‌بات، به‌شیکن له‌جیهانی بینراو و به‌ره‌ست (عالم الشهادة)، په‌یوه‌ندیی به‌و حوکمانه‌وه هه‌یه که حکمه‌ت و بایسی ئامانجداری هه‌یه و له‌چوارچیوه‌ی نه‌گۆره‌کانیش ده‌رچوو و به‌بوون و نه‌بوون حوکمه‌کانی له‌گه‌ل ئه‌و بایس (عیلله‌ت) انه‌دایه، که‌واته خودی حوکمه‌کان مه‌به‌ست نییه، به‌لکو ئه‌و به‌رژه‌وه‌ندییانه مه‌به‌ستن که ئه‌و حوکمانه‌ی بۆ دانراوه، به‌لکو ده‌قه‌کانیش خۆیان له‌خۆیاندا مه‌به‌ست نین، به‌لکو ئه‌و به‌رژه‌وه‌ندییانه مه‌به‌ستن که شه‌ریعه‌تی ئیسلام بۆ ته‌حقیقی هاتووه!

ئه‌مه‌یه هه‌لۆیستی راسته‌قینه‌ی میتۆدی ئیسلامی ده‌رباره‌ی په‌یوه‌ندی نیوان ده‌ق و ئیجتیهاد، بینیشمان چه‌ند دووره له‌و دوانه‌یی و له‌تبه‌وونگه‌رییه‌ی ناته‌بایی و دژایه‌تی ده‌خاته نیوانیان کاتیك ده‌لین: ئیجتیهاد له‌گه‌ل بوونی ده‌قدا نییه و جیاوازیی له‌نیوان ده‌قه‌کان و بابته و سه‌رچاوه‌کانی ده‌ق ناکه‌ن.

ئه‌وه‌شمان بۆ روون بوویه‌وه که ئه‌و که‌سانه‌ی به‌ په‌های دژی ئیجتیهادن له‌گه‌ل هه‌بوونی ده‌قدا، ده‌قه‌کان پیروژ ناکه‌ن، به‌لکو ئه‌و حوکمه‌ لقییانه پیروژ ده‌که‌ن که مه‌رجی خسته‌نه‌کاریان نه‌ماوه، ئه‌گه‌ر نا پیروژراگرتنی ده‌ق له‌نیوان موسولماناندا به‌ واته‌ زاراوه‌یه‌که‌ی، هه‌یچ را‌جیاییه‌کی له‌سه‌ر نییه.

ئه‌وانه‌ش که دژی ئیجتیهادن له‌ به‌رانبه‌ر ده‌قی زانا‌پیشووه‌کانی فیه‌ده‌ا، هه‌یچ ریژ و پیروژراگرتنیکیان بۆ ده‌قه‌کان نییه، به‌لکو ده‌یانه‌و‌یت مردووه‌کان حوکمی زیندووه‌کان بکه‌ن و ژیانیش چه‌قه‌ستوو بیته! ئه‌مه‌ش به‌ پیچه‌وانه‌ی یاسای خوداوه‌ندییه‌وه له‌ گه‌ردوون و کۆمه‌لگه‌ و ه‌زردا، یاسای په‌ره‌سه‌ندن و گۆرپان، له‌و شتانه‌دا که زه‌مینه‌ی په‌ره‌سه‌ندن و گۆرپانی تیدایه. ئه‌مه‌ش سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی که قورئانیش فه‌رموویه‌تی: ﴿وَلَنْ نَجِدَ لِسِنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا (٢٣)﴾ الفتح ٢٣. واته: "هه‌رگیز نابینیت یاسا و به‌رنامه‌ی خودا ده‌سکاری بکریته و بگۆرپیت."

ئەگەر لە قسەوباس و چارەسەری پەيوەندى نىوان دەق و ئىجتىھاددا كە تايىبەتمەندىيەكى مېتۆدى ئىسلامىيە، دەقى قسەى ھەندىك زانای فىقھ و بنەماكانى فىقھمان ھىنابىت، ئەوا ويستوومانە لە رىگەى ئەو دەقانەوہ چەند پەنجەرەيەكى ئىجتىھاد و نوپکردنەوہ بە رووى عەقلى عاشقانى (مېتۆدى دەقگەرايى) دا بگەينەوہ، ئىجتىھاد و نوپکردنەوہش عەقلى موسولمان لەو تەلەزگەيە رزگار دەكات كە تىيگەوتووه!

ئايىن و دەولەت

لەو مېتۆدە ھزرىيانەدا كە بالادەستن بەسەر چوارچىوہى شارستانىتى خورئاوادا و لە كاروانى ميژووى ئەم شارستانىتتییەدا جياوازی و دژبوون لە نىوان ئايىن و دەولەتدا نىشانەيەكى تىبينىكراو و ديار بووه، چونكە لە تىپروانىنى ھزر و جىبەبەجىكردندا (ئايىن جىگىر و پىروژە) بەلام دەولەت (گۆپا و دنيایى و مروفقردە)، كەواتە چۆن (جىگىر) دەتوانىت ھوكمى (گۆپا) بكات بەبى ئەوہى بە كۆتى كۆنەپەرستى بەندى بكات؟ وە چۆن (پىروژ) دەتوانى بچىتە مەيدانى راست و ھەلە و لاوازیى مروق و نەستە ئاژەلانەكانىەوہ، بەبى ئەوہى كە داواى ئەستەم بكات، يان پىروژىيەكەى خۆى لەكەدار بكات؟

بابەتى مېتۆدى ھزرى پۆژئاوايى بەم شىوازە دانراوہ و پەيوەندى ئايىن و دەولەت لە جىبەجىكردن و كاراكرنددا ھەر لەسەر ئەم بارە بوو .

● دەسلەلتى قەيسەرى، كە كەنيسە پىروژىيى ئايىنى بە بەريدا بريبوو، بەوہى كە خۆى بە نوپنەرى راستەقىنەى خودا دەزانى لە ھەرمانپەوايىيەكەيدا، كالایى پىروژىيى (نەگۆپى خودايى) كرد بە بەر (گۆپاوى دونيایى) دا و بانگەشەى پىروژىيى ئايىنى بو ياسا و كاروبارەكانى دەكرد، بوپە ئەو چەقەبەستن و خوسەپىننىيەش كە

ئەوروپا لە سەردەمی تاریکیدا (العصور المظلمة) بە خۆیەوه، بینی لە سایەى دەولەتیدا بوو.

● پاپایی، کاتیک که لە گەل قەیسەرییەتدا کهوتە مەملانێی دەسلەلات و دەولەتەوه، پاشان دەستی بە سەردا گرت (که بە پاپایی قەیسەری ناسرا)، ئەمیش پیروزییە ئایینیە کهى خۆى بە سەر گۆراوه دنیاىیەکاندا سەپاند، بۆیە لە پووی چەقبەستووی و کۆنەپەرستی و خۆسەپینییەوه حوكمەرن و ئەنجامەکانییشی درێژکراوهى دەسلەلاتی (قەیسەرى پاپایی) بوو.

دەرەنجام کاتیک که رابوون و ژيانەوهى ئەوروپى (رێیسانس) هاتە کایەوه، فەیلەسووف و بیرمەندانیان هیچ هەلبژاردنیکی تریان نەبوو جگە لەوهى که ئەم رابوونە بە (عەلمانى) بکەن و ئایین لە دەولەت جیا بکەنەوه، بە پێیەى دوو دژن و کۆ نانبەوه، بۆیە پاش پەلهاویشتنی ئیستیماریەتى نووى و زالبوونى بەسەر جیهانى ئیسلامیدا، بینیمان که شالۆوى بەرۆژئاواکردن و پوژئاوازدەکان (المغربین) دژیەکی نیوان ئایین و دەولەت دەرووژینن و بانگەشەى جیاکردنەوهیان لە یەکدی دەکەن، وەک پرسیکی بەلگەنەویست، وەک هاوبەشیکی مرویى گشتی، نەک تاییەتمەندییەکی پوژئاوا، بگرە تا ئەو رادەیهى که بە دیدیکی پوژئاواویانە و بەپێی پەیرەوه هزرییە پوژئاواویەکان دەیانروانییە کاروانی میژوی شارستانیتی ئیسلامی، بۆیە ئیسلامەکهى خۆمان و دەولەتەکهى خۆمانیان وەک ناکۆک لەگەل یەکدی دەهاتە پێشچاو و خیلافەتى ئیسلامیان وەک (قەیسەرى پاپایی) هەک دەبینی، که بە ناوی ئایینەوه خۆى بەسەر دەولەتدا سەپاندوو!

هەرچەندە ئەم باسە شوینی ئەوه نییە که بەلگەى عەلمانیەت و عەلمانییەکان، لە تیروانیی پەیرەوى ئیسلامییەوه¹ بەوردی پووچەل بکەینەوه، چونکە برومان

¹ بۆ درێژەى ئەم بابەتە بروانە ئەم پەرتووکانەم: (العلمانیه و نهضتها الحديثه) و (الدولة الإسلامية بين العلمانیه والسلطة الدينیه) و (الإسلام وفلسفة الحكم) و (معركة الإسلام وأصول الحكم) طبعة دار الشروق

وايه كه له گرنگترین سه رچاوه كانی تیکه لكردن و به هه له داچوون له هه لویستی
 عه لمانیه تدا بریتییه له پشتگوڤخستنی ئه و (تایبه تمه دیتییه هزری) یانه ی كه
 شارستانییه تی پوژئاوایی به هوئی سروشتی لاهووتی^۱ مه سیحیه ته كه یه وه هه یه تی،
 كه وای كرووه له م بابه تدا له گه ل ئیسلام و شارستانییتییه كه یدا لیک دوور بن، وه له
 ریزی پیشه وه ی ئه و تایبه تمه ندیه دا دوو فاكتهر هه یه :

یه كه م: كه نیسه ی مه سیحی و لاهووته كه ی له سه ر بناغه ی پیاوانی ئایینی
 (كاهینه كان - چینی ئیکلیروسی^۲) وه ستاون و ئه وانی وه ك چینیکى ناوه ندیی
 له نئوان باوه رداران و خودادا داناوه، كه پیروزیی ئایینی بو خوی چنگ خستوه
 یان بانگه شه ی بو كردوه، وه سه رگه وره ی كاهینان (پاپا) له م سیستمی لاهووت و
 كاهینانه دا كوره بیه له (معصوم) ه كه ی ئاسمانه، بویه سروشتی بوو بو سولتانی
 بیه له، كوری ئاسمان، خاوه نبیری پیروژ، كاتیک كه جله وی ده سه لاتی له ده وله تدا
 گرته ده ست، مورکی (نه گوژی خودایی) سه پینیت به سه ر ده سه لاتدا (كه گوژراوی
 دنیاویه) و به مه ش پیشكه وتنی بوه ستینیت و عه قلی سه رجه م پوله كانی هیئده
 ته سك بكاته وه كه نه توانن له و ئاسو ته نگه بترازین كه لاهووت بوی دروست
 كردوون.

^۱ لاهووت: بریتییه له زانستی عه قیده ی مه سیحی، هه ول ئه دات عه قیده ی مه سیحی له قالبیکى زانستی و
 عه قلیدا پوون بکاته وه و به رگریی لی بکات، ده یه ویت ئه و بیروباوه رپانه ی مه سیحیه ت لیک بداته وه كه
 عه قلی پووت په ی پی نابات (وه رگیژ).

^۲ ئیکلیروس وانا: سیستمی كاهینانه (كه نوت) ی تاییه ت به كه نیسه مه سیحیه كان (وه رگیژ).

ئەمەش تايىبە تەندىيەكە كە لە ئىسلام و مېتۆدەكەيدا جىيى نايىتەو، بەلكو دژايەتى و پووخاندنى _ وەك ئىمام موخەمد عەبدە (۱۲۶۶ _ ۱۳۲۳ كۆچى ۱۸۶۹ _ ۱۹۰۵ زايىنى) دەلىت بەشىكە لە پەيامى ئىسلام.^۱ كەواتە بيانوى هزرى عەلمانىەت، كە بانگەشە بو جياكرنەو، ئايىن لە دەولەت دەكات (بە ھۆكارى دژيەكبوونيان) لە چوارچىو، ئىسلاميدا بەدى ناكريت.

دووم: پەيامى مەسىحى پەيامىكى پوچى پەتییە، لە پزگار بوونى پوچەكاندا دەوستىت. ھەر لە سەرەتاو، پايگە ياندوو، كە خەم و ئامانجيان تەنھا نىشتىمانى ئاسمانە، ھەر لەم سۆنگەيەو، بوو بانگى خەلكى دەكرت تا ئەو، ھى قەيسەرە

^۱ ئىمام موخەمد عەبدە سەبارەت بە رەتكردنەو، ئىسلام بو دەسلەئى ئايىنى، بەو جۆرەي كە پوژئاوا بەخوئەو، بىنيو، دەلىت: "لە راستيدا يەككە لە بناغەكانى ئىسلام كە بناغەيەكى شكودارە ھەلگىزانەو، دەسلەئى ئايىنى و لە بناغەو، ھەلگەكاندىيەتى، ئىسلام جگە بە خودا و پىغەمبەرەكەي مافى نەداو، بە ھىچ كەسك دەسلەئى بەسەر باو، پى كەسدا يان ھەژموني بەسەر ئىمانى كەسدا ھەبىت، چونكە لە ئىسلامدا دەسلەئىكى ئايىنى بوونى نىيە، جگە لە دەسلەئى ئاموژگارىي چاكە و بانگەشە بو چاكەكارى و ھاندان بو دووركەوتنەو، لە خراپە، ئەمەش دەسلەئىكە كە خودا داويەتى بە لاخواروترىنى موسولمانان، كە لە لووتى بەرزترىناني پى بدات، بە ھەمان شىو، داويەتى بە بەرزترىناني بەرامبەر لاخواروترىنى موسولمانان، وە لە ئىسلامدا دەسلەئىتار لە لايەن مىللەتەو، دادەنرىت، مافى ئەو، ھەيە كە كوئىرولى بكات، لە دەسلەئى لاي ببات ھەر كاتىك بەرزەندىي مىللەت لەو، وەدا بو، واتە لە ھەموو پوويەكەو، دەسلەئىتارىكى مەدەنىيە، بوئە پەروا نىيە كە خاوەن سەرنجى تەندرووست خەلىفەي موسولمانان (لەگەل (ثيوكراتىك) پوژئاوا، واتە دەسلەئى خودايى، بەلام قازى و موفتى و شىخ الاسلام دەسلەئەكانيان مەدەنىيە و شەرى ئىسلامى ديارىي كردوو، و بچوكرىن دەسلەئىيان بەسەر باو، و دانانى حوكمەكاندا نىيە، بەم پىيە ئەو، لاي كەسانى دى پى دەوترىت دەسلەئى ئايىنى بە ھىچ جۆرىك لە جۆرەكان لە ئىسلامدا بوونى نىيە." پروانە (الاعمال الكاملة للامام محمد عبده) ب ۲۸۵ - ۲۸۹ ز دراسة وتحقيق: د. محمد عمارة طبعة بيروت سنة ۱۹۷۲ م و طبعة دار الشروق ۲۰۰۶ م .

لئی بگہ پڙین بۆ قہ یسەر و ئه وهش که هی خودایه بۆ خوا (ما لقیصر لقیصر وما لله لله)، که جیاکردنه وهی ئایینه له دهسه لاته .

بۆیه کاتیک عه لمانیهت دهیه ویئت کاهینیتی و کاهینان و پاپا و پاپاچیتی بگه پڙینتیه وه بۆ ناو که نیسه، وه دهسه لاتی لاهووت له دهولت و دامه زراوه کانی دابمالیت، ئهوا بهم کارهی ئه وه له یه راست دهکاته وه که که نیسه تییکه وت، کاتیک که سنووری تایبه تمه ندییتی خوئی به زاند، چونکه ویستی عه لمانیهت له پوژئاوا_ له پرسى جیاکردنه وهی ئایین له دامه زراوه کانی دهولت_ دا نه که هر سرووشتییه بگره له گه ل لۆژیکی که نیسه شدا گونجاوتره وه که په یامیکی پوچی پوچی، که په یوه ندیی به دهولت و دهسه لات و سیاسهت و یاسادانانی مه ده نییه وه نییه، مه گه ر له بازنه ی به ها و ره وشته کاند.

به لام سرووشتی ئیسلام بهم شیوه یه نییه، ئیسلام په یوه ندیگه لیکی له نیوان ئایین و دهولت دا گه لاله کردوه که پیروژ و مرویی نه کردوته یه که و لیکیشی دانه بریون، ههروه ها له نیوان (نه گوږ) و (گوږاو) دا به جوړیک که کردوویه ته ئایین و دهولت به بی ئه وهی که (دهولت) بیته (ئایین) یکی په تی و پیروژ و نه گوږ، وه که بناغه کانی ئایین، به لام بی ئه وهی په یوه ندییه کانی نیوان ئایین و دهولت بچریت، که بریتین له په یوه ندییه کانی (لقه کان، گوږاوه کان) به (بناغه کان، پایه کان، ئامانجه کان و فه لسه فه کان) هوه .

ئه مانه ئه و په یوه ندییه ن که دژیه کبونی ئایین له گه ل دهولت به رپه رچ ده داته وه، په رپه وی ئیسلامی ده توانیت تیروانینی خوئی بۆ ئه م په یوه ندییه بخته روو، ئه مهش له پږی لیدووانی چروپر ده رباره ی ژماره یه که راستیی هزری و موماره سه میژووییه کانی سه رده می پیغه مبه رایه تی و خیلافه تی راشیده وه، که نوینه رایه تی پښینه ی ده ستوری ده کات له میژووی هزری سیاسی شارستانیه تی ئیسلامیدا:

– بهراستی ئیسلام دەولەتی نەکردوو بە بناغەیهك له بناغەکانی بیروباوەری خۆی، یان بە پایەیهك له پایەکانی، یان بە یهكێك له سرووتەکانی پەرستشە جیگیرەکانی تا گومانی نەگۆرپوونی لەئارادا بێت وەك ئەو نەگۆرپییەکی که له بناغە و پایە و سرووتەکاندا هەیه، ئەمەش پرسیکە که زانیانی ئیسلام لەسەری کوڵدەنگن، گەر (باتینییه ئیمامییەکان) ی لێ دەربکەین.

ئەو هەتا غەزالی دەفەر مەیت: تیۆری پیشەوای موسوڵمانان لە بناغەییەکان نییه، وە لە ریزی زانستە عەقڵییەکانیشدا نییه، بەلکو لە ریزی فیهقەدایە (واتە لە لقه‌کانە)، وە تیۆرییەکان دوو بەشن: بەشێک که پەيوه‌ندی به بناغە‌ی ریساکانە وە هەیه، بەشێکی تریش به لقه‌کانە وە، وە بناغە‌کانی ئیمان سیانن: باوهرپوون به خودا، به پیغه‌مبهرانی، وە به رۆژی دوا‌یی. ئیدی جگه له مانه به لق داده‌نرین، وە هەلە‌کردن له خودی ئیمامەت (پیشە‌وایی دەولەتی ئیسلامی) و دیاریکردنی و مەرجه‌کانیدا و ئەو‌هی پەيوه‌ندی پێ‌و‌هی هەیه _ ای فی جماع الدول والسیاسه _ هه‌یچ‌کامیان نابنه هۆی به‌کافرکردن (تکفیر).^۱

وە ئیمامی حەرەمەین، ئەلجوهینی (٤١٩ – ٤٧٨ ک ، ١٠٢٨ – ١٠٨٥ ز) دە‌لێت :
 "قسە‌کردن له‌سەر بابەتی پیشە‌وایەتی موسوڵمانان (ئیمامەت) له بناغە‌کانی بیروباوەر نییه."^۲

وە شە‌هرستانی (٤٧٩ – ٥٤٨ ک / ؟ (١٠٨٦) – ١٠١٦ – ١١٥٣ م) یش له‌گه‌‌ئیدا هاوراپه‌ و دە‌لێت: "ئیمامەت (پیشە‌وایی) له بناغە‌کانی بیروباوەر نییه."^۳

^۱ الغزالي الاقتصاد في الاعتقاد (ص ١٣٤) طبعة صبيح – القاهرة ، ضمن مجموعة بدون تأريخ ، وفيصل التفرقة بين الإسلام والزندقة (ص ١٥) .

^۲ الجويني الإرشاد (ص ٤١٠) طبعة القاهرة سنة ١٩٥٠ م .

^۳ الشهرستاني ، نهاية الإقدام في علم الكلام (ص ٤٧٨) طبعة الفريد جيوم ، مصورة ، بدون تاريخ او مكان الطبع .

به لأم قه پانی (القراfi) (۶۸۴ ك، ۱۲۸۵ ز) بنه مادوڑی هه لاواردنی تمیز (تایین) - په یام) له (دهولت_پیشه وایی) دهسه لمینت، کاتیک هوشداری ده دات سه بارهت به وهی که پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بیّت) له (په یام) دا راگه یه نه ر بووه و له پیشه وایه تیدا دامه زرینه ره، گریدراوی یه کتر نین، (بوونی پیغه مبه ر) (دروودی خودای له سه ر بیّت) به پیشه وایه تی، سیفه تیکه سه ره پای سه رباری پیغه مبه رایه تی و په یام و فه توا و داوه ری، چونکه پیشه وایه و نه و که سه یه که سیاسه تی گشتی خه لکی راده ست کراوه، نه مه ش ناچیته خانه ی چه مکه کانی فه توا و داوه ری و په یام و پیغه مبه رایه تی به وه، چونکه په یام جگه له گه یانندن له خودای گه وره وه هیچی دی له خو ناگریت، نه م و اتایه ش نه وه ناسه پیمنت که سیاسه تی گشتی راده ست کرابیت، نه وه تا ده بینین که چه نده زورن نه و پیغه مبه رانه ی به دریزایی زه مان په یامی خوداییان پیدا نیردراوه و جگه له گه یانندن - بو بیانوو پرینی خه لکی - هیچی دیکه یان لی داوا نه کراوه، به بی نه وهی که فه رمانیان پی کرابیت ورد ببنه وه له کاروباری به رژه وه ندیبه گشتیبه کان.^۱ وه ئیبن ته میمه (۶۶۱ - ۷۲۸ ک / ۱۲۶۳ - ۱۳۲۸ ز) سه بارهت به پیشه وایه تی ده لیت:

"نه یه کیکه له پینج پایه که ی ئیسلام، نه له شه ش پایه که ی ئیمانیشه (که بریتین له باوه ربوون به خودا، فریشته کان، په رتووکه کان، په یام مبه ران، روژی دواپی و قه دهر) وه له پایه کانی ئیحسانیش نیبه (که بریتیبه له وهی: به جوړیک خودا په رستیت وه که نه وه و ابیت که ده بیبیت، خو گه ر تو نه و نه بینی نه و به دلنیاپیبه وه نه و تو ده بیبیت."^۲

وه عه زوده ددینی ئیجی (عضد الدین الإیجی)، (۷۵۶ ک، ۱۳۵۵ ز) و شه ریفی گورگانی (شریف الجرجانی) (۷۴۰ - ۸۱۶ ک / ۱۳۴۰ - ۱۴۱۳ ز) ده لین:

^۱ القراfi، الإحکام فی التمییز بین الفتاوی والأحکام وتصرفات القاضي والإمام، (ص ۹۴، ۹۳).

^۲ ابن تیمیه (منهاج السنة النبویة) ج ۱، ص ۷۰ - ۷۲، طبعة القاهرة، سنة ۱۹۶۲ م.

"پیشہ وایہ تی له بناغه کانی ئاین و بیروباوه رِه کان (عقائد) نییه، به لکوو له و لقانه یه که په یوهستن به کرداری موکه له فہ کانه وه."^۱

هه رچی ئین خه لدوونیشه (۷۳۲ - ۸۰۸ ک، ۱۳۳۲ - ۱۴۰۶ ز)، ئه وائو ته یه یه شیعہ ی ئیمامی رِهت ده کاته وه که گوایا ئیمامهت (پیشہ وایہ تی) یه کیکه له پایه کانی ئاین، وه ده لئیت: "...گومانی شیعہ ی ئیمامی له م بابہ ته دا بریتییه له وه ی که ئیمامهت (پیشہ وایہ تی) یه کیکه بیّت له پایه کانی ئاین، وه ئه مهش وا نییه، به لکو له و به رژه وه ندییه گشتیانہ یه که رادهستی بوچوونی خه لکی کراوه."^۲

وه سه رۆکی ده ولت و هه روه ها داموده زگا و دامه زراوه کانیشی، له په یه روه ی ئیسلامدا، مروّقیکی (موجته هید) ه، هه ندیک جار ده بییکیّت و هه ندیک جار نایبکیّت، توانا و هه ولّی مروّقانه ی خوئی، که به دهر نییه له هه له (غیر معصوم)، ده خاته گه ر، وه راگه یه نهری په یامی ئاسمان نییه تا پالوته ی بیگه رد بیّت، وه شایه تی دروستی ئه م راستییه له یه که مین وتاری یه که م خه لیفه له ده ولته تی ئیسلامیاده، ئه وه تا ئه بووبه کری صدیق _ ره زای خودای لی بیّت _ به موسولمانان ده لئیت:

"ئه گه ر فه رمانبه رداریم کرد ئه و یاریده م بده ن، وه گه ر سه ریچیم کرد راستم بکه نه وه، گوپرایه لیم بکه ن تا ئه و کاته ی من گوپرایه لئی خودا ده که م سه بارهت به ئیوه، وه گه ر سه ریچیم کرد ئه و له سه رتان نییه که گوپرایه لم بن، من کراومه ته سه رۆکتان هاوکات باشرتینتان نیم، ئایا پیّتان وایه که به سوننه تی پیغه مبه ری خودا وه ک پیغه مبه ری خودا له گه لتان ده جوولیمه وه؟ نه خیر ناتوانم وا بم، پیغه مبه ری خودا به هوی سرووش (وه حی) هوه بیّه له بوو، وه ئه و فریشته یه کی له گه لدا بوو، به لام من وه ک هه ر مروّقیکه شه ی تانیکم له گه له و ده یه ویّت کارم تیبتکات

^۱ (شرح المواقف) ج ۳، ص ۲۶۱، طبعة القاهرة، ۱۳۱۱ ک.

^۲ ابن خلدون (المقدمة) ص ۱۶۸، طبعة القاهرة، سنة ۱۳۲۳ ک.

۱، له بهر ئه وه که تووږه بووم ليم دور بکه ونه وه و چاوديريم بکه ن، نه گهر پاست و دروست بووم هاوکارم بن، نه گهر ريش لام دا پاستم بکه نه وه. ۲

وه ک ده بينين نکولې ده کات له بيه له يی خه ليفه، که له لوتکه ی ده وله تدایه و جه ختی لی ده کاته وه، بگره به وهش قایل نییه که به سه رووتر _ له پووی ئایینییه وه _ یان باستر _ له پووی قیامه تییه وه له قه له م بدریت، وه دیاری ده کات که مروقه و به ئیجتهادی مروی حوکم ده کات.

پاشان عومهری کورې خه تتاب _ ره زای خودای لی بیت _ دیت و پیداغری له سر هه مان و اتا ده کات، کاتیک هوشداری ده دات له وه ی که ده شی پيشه واکان له به رنامه ی پاست لا بدن، ئاماره ش به کاریگری ئه م لادانه ده کات له سر خه لکی (گه ل): "خه لکی پاست و دروست دهن تا نه و کاته ی پيشه وایان و پینوینه کانیان پاست و دروست بن، وه گه ل فه رمانبه رداری پيشه و ده کهن تا نه و کاته ی پيشه و ا فه رمانبه رداری خودا بکات، جا کاتیک پيشه و لای دا، نه و نه وانیش لا ده دن . ۳ . که واته سه روکی ده ولت (خه ليفه، پيشه و ا، نه میری باوه پداران) وه هه روه ها داموده زگا و دامه زراوه کانیسی، له په یره ویی ئیسلامدا به بيه له دانانرین، چونکه هه ر له پاستیدا بيه له نییه و نوینه ری خودا نییه، وه (ده ولتیکي ئایینی) ش نییه به و اتا روژئاواییه که ی.

بویه گه ر نکوولیکردن له بيه له یی سه رگه وره ی ده ولت له په یره وی ئیسلامیدا _ جگه له باتینییه ئیمامییه کان، له و سه لمینراوانه بیت که قسه هه لئاگرن، نه و ا به هه مان شیوه (ده زگا) ی ده ولت و (دامه زراوه کانی) و

۱ نه مش تاییه ت نییه به نه بوویه کره وه، به لکوو به پیی فه رموده ی پیغه مبه ری خودا - درودی خوی له سر بیت - هه موو مروقه کان شه یتانیکیان له گه لدايه جگه له پیغه مبه ر. (وه رگپر)

۲ تاریخ الطبری ج ۳، ص، دار المعارف - القاهرة، ابوجعفر (تلخیص الشافی)

۳ (طبقات ابن سعد) ج ۳ ف ۱ ص ۲۱۰ .

کارمه‌ندانیشی له کار دور ده‌خرینه‌وه به هوکاره‌کانی بی‌توانایی و سته‌مکردن و سنووریه‌زاندن (فسق). ئه‌وه‌تا عومهری کورپی خه‌تتاب کاتیک که ده‌یکردنه به‌رپرسی ویلایه‌تیک (هه‌ریمیک)، ناماری داراییه‌کانیانی ده‌کردن، دواتریش ناماری ده‌کرده‌وه، خو‌گر داراییان زیادی کردبووایه، ئه‌وا لیپچینه‌وه‌ی لی ده‌کردن و نیوه‌ی لی ده‌سه‌ندن، ئه‌م کاره‌شی ته‌نانه‌ت به‌رامبه‌ر به‌هاوه‌له پیشینه‌کانیش ده‌کرد، که له سه‌ره‌تای هاتنی ئیسلامه‌وه موسولمان بووبوون، بو نمونه سه‌عدی کورپی ئه‌بی وه‌ققاص _ره‌زای خودای لی بی‌ت_ وه هه‌مان کاریشی به‌رامبه‌ر ئه‌بوو هوره‌یره کرد _ره‌زای خودای لی بی‌ت_^۱

ته‌نانه‌ت پیغه‌مبه‌ری خودا (دروودی خودای له‌سه‌ر بی‌ت) ئه‌و که‌سه بی‌هه‌له‌یه‌ی که په‌یامی په‌روه‌ردگار راده‌گه‌یه‌نیت، چۆنیه‌تی کارکردنی وه‌ک حاکمی یه‌که‌مین ده‌وله‌تی ئیسلامی شاهیده له‌سه‌ر پیداکریکردنی له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که ئه‌رکی ئه‌و وه‌ک حاکمیک جیاوازی هه‌بی‌ت له ئه‌رکی پیغه‌مبه‌رایه‌تییه‌که‌ی، له‌گه‌یانندی په‌یامی خودادا بی‌هه‌له‌یه، سرووش سه‌رچاوه‌ی قسه‌کانیه‌تی (لا ینطق عن الهوی إن هو إلا وحی یوحی)، به‌لام له‌سیاسه‌ت و سه‌رکردایه‌تی ده‌وله‌تدا _گر ده‌قیکی خودایی نه‌بی‌ت_ ئه‌وا مروقیکه و ئیجتیهاد ده‌کات، وه‌راویژ به‌هاوه‌له‌کانی ده‌کات سه‌باره‌ت به‌و شتانه‌ی پووبه‌پووی ده‌وله‌ت ده‌بنه‌وه له‌کاروباری دنیا و گوژانکارییه‌کانیدا. بو‌یه کاتیک ده‌بینین سیاسه‌تی ده‌وله‌تی مه‌دینه لیوانلیوه له‌گه‌واهی بو‌ئه‌م راستییه _نمونه وه‌ک غه‌زای (شه‌ری) به‌در، غه‌زای ئه‌حزاب، فیدییه (بریتی) دیله‌کان، ده‌رچوون بو‌غه‌زای ئوحد و چه‌ندین نمونه‌ی دیکه‌ی راویژکردن به‌هاوه‌له‌کانی له‌م کاروباره‌سیاسیانه‌دا، ته‌نانه‌ت لی ده‌گێرنه‌وه که به‌ئه‌بووبه‌کرو عومهری فه‌رموه: "گر ئه‌و دووانه‌تان له‌سه‌ر راویژیک کوک بن ئه‌وا پیچه‌وانه‌ی

^۱ سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ج ۳ ف ۱، ص ۲۰۳، ۲۲۱، و أبو عبیده القاسم بن سلام (الاموال) ص ۳۸۱- ۳۸۲، القاهرة سنة ۱۳۵۳هـ.

ئۆيۈ رايەكم نابىت. ^۱، وه گەر پەرتووكە گەورەكانى مېژوو و ژياننامەى پېغەمبەر سەرپرېژ بن لەم نمونانە، ئىدى هېچمان بەدەستەوه نامىنىت تەنھا ئەوه نەبىت كە بەوردى سەرنجى وشەكانى پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىت) بەدەين كاتىك لە كۆتا نەخۆشىيدا چووہ سەر مېنبەر و وتارى دا بۆ خەلكى و فەرموى: "ئەى خەلكىنە ھەركەسىك كە دارىكم لە پشتى داوہ، ئەوہ پشتەمە و با ھەقى خۆيم لى بكاتەوہ، جنىوم بە ناموسى ھەركەس داوہ با جنىوہ كەم پى بداتەوہ، و ھەركەسىك مال و دارايىەكم لى وەرگرتبىت، ئەوہ مال و دارايىەكەمە با لى ھەلگىتەوہ، وە سل لەوہ نەكاتەوہ كە لەدلى بگرم و بېبوغزىنم، چونكە ئەوہ لە من ناوہ شىئەوہ. ^۲

لېرەدا ئەوہى كە قسە دەكات موخەممەدى كورپى عەبدوللايە، وەك فەرمەنرەواى دەولەت، نەك وەك پېغەمبەرىكى بېھەلە، چونكە لە گەياندىنى پەيامى خودادا نە پشتىك داركارى دەكرىت، نە كەسىك قسەيەكى پى دەوترىت و نە دارايىەكىشى لى دەسەندرىت، ئەو لە كارى بانگەوازدا بېھەلەيە و ئەم كاروبارانەش بەشىك نىن لە گەياندىنى پەيام، بەلكو ئەو پرسانەن كە لەنيوان فەرمانرەواى دەولەت و گەلدا دېنە ئاراوہ، كە لەم نىوہندەدا فەرمانرەوا مرقىكە و ئىجتىھاد دەكات مەبەستىەتى كاتىك دەگاتەوہ بە خوداى خۆى بارى شانى بە ھەلئىنجانى ھەلە گران نەبىت.

پەپرەوى ئىسلامى تەنانەت سەبارەت بە پېغەمبەرى خوداش (دروودى خوداى لەسەر بىت)، كە فەرمانرەوايەتى و پېغەمبەرايەتى تىدا كۆ بووبووہوہ، بەرپونى ھەلۆيسىتى ئىسلام پيشان دەدات لە جياوازيكردن لەنيوان ئەو دوو واتايەدا، ئەمەش

^۱ رواه الإمام أحمد.

^۲ التاريخ الطبري ج ۳ ص ۱۸۹ ، ۱۹۰ .

له گەل ئەو بېهەلەییە پاپا و کاهینەکان که جلهوی دەسلەتیاں بە دەستەوه بوو بە خۆیان ڕهوا بینیبوو ئاسمان و ڕێسمانه .

— ئەگەر ئەمە سرووشتی دەسلەتی سەرگەرەوی دەولەت و دامودەزگا و دامەزراره کانی بێت، ئەوا بۆ هاوڵاتیانی دەولەتی ئیسلامییش بە هەمان جۆره، له تیروانیی پەپرەوی ئیسلامییهوه، ئەمەش له میژووی ئیسلامیدا بەروونی دیاره .

له راستیدا دەولەتی ئایینی به واتا ڕۆژاوا بیه کهی، وهك له میژووی ئەورووپیشدا دیاره، دەچوو ههنگه ئایینییه کانه وه تا _ به زۆریش بێت _ که له گه ی والی بکات که پابهندی ئایینی _ بگره مه زه بهی _ دهولەت بن، له بهر ئەوهی ئایین و دهولەتی کردبووه یهك، هاوڵاتیانی پیکهاته یهکن له پیکهاته کانی دهولەت. به لام ئیسلام هەر له سەر دهمی یه که مین دهولەتی وه خاوهنی هه لوێستیکی جیاوازی بووه له م باره یه وه، ئەوه تا هاوڵاتیانی دهولەتی مه دینه عه ره ب بوون، هه یانبوو موسولمان بوو، وهك کۆچەر و پشتیوانه کان، که ئەمانه ئوممهت یان کۆمهالی ئایینه که بوون و به پێی دهقی دهستور و نووسراو و به یانی ئەو دهولەته (یهك ئوممهت بوون جیا له خه لکانی دی). وه هه شیانبوو له وه عه ره بانه بوون که بووبوونه جووله که له هۆزه کانی ئەوس و خه زرهج، له گه ل کۆمهالی باوهرداراندا، ئوممهت (گه ل، کۆمهالی) ی سیاسه تیان له دهولەتی مه دینه دا پیک هینا، دهقی دهستور ه کهش به م جۆره باسی ئەو په یوه ندیی ه _ په یوه ندیی سیاسی گه ل _ ده کات: " به راستی جووله که کانی به نی عه وف و به نی نه ججار و به نی حاریث و ... هتد، ئوممه تیکن له گه ل باوهرداراندا، جووله که کان ئایینی خۆیان هه یه و موسولمانان ئایینی خۆیان، وه له سه ریانه پشتیوانی یه کتری بکه ن به رامبه ر به و لایه نه ی که دژ به کهسانی ناو

ئەم دەستور دەجەنگن، دلسۆزى و ئامۆزگارى و چاكة لەنيوانياندايه نەك خراپە. ^۱

پيککەوتنى سياسى لہ پووبەپووبونوہەى ھاوہلدانەرانی (موشريکهکانى) قورەيشدا کۆى کردنەوہ، ھەرەھا ھەرەببونيان، چوونە ژيەر چەترى يەك دەستورى يەك دەولەت، کە سەرکردايەتیی و مەرجهعیەت تيیدا ھی موسولمانان بوو، ئەمەش بە دەق لە دەستورە کەدا ھا تەبوو: "ھەر پيشهاتیک يان پيککە لگزانیک لەنيوان کەسانی ناو ئەم پەراوہدا پوو بدات کە مەترسی خراپەى لى بکريت، ئەوا ھەوالە بە خودا و بە موخەممەدى پيغەمبەرى خوا دەکريت." سەرەپاى ئەوہ قورئان وەك دەستورى کۆمەلى موسولمانان مایەوہ، تەوراتيش لەلايەن جوولە کەکانوہە حوکمی پى دەکرا و پرسەکانى خويانيان پى يە کلا دەکردە، چونکە ئەمە دەولەتيکە ھاوالاتى سياسەت و ھاوالاتى ئايين جيا دەکاتەوہ، جياوازی دەکات لەنيوان لایەندارى و پشتيوانى سياسى و پالپشتى جەنگى و ئابوورى جەنگى دژ بە موشريکان و تيچووہ کەى، ئەمە لە لایەک و لایەندارى لە ئاييندا لە لایەكى تر، کە پيوستە موسولمان نەيداتە ناموسولمان، ئەگەر ھات و ئەو پشتيوانى لایەنگيرىيە لەگەل بەرژوہەندى ئىسلام و موسولماناندا پيچەوانە بوو.

ناموسولمان لە دەولەتى ئىسلاميدا (گيان) يکە و يەککە لە درووستکراوہکانى خودا، ئەمەش لەگەل موسولماناندا کۆى دەکاتەوہ و يەکسانن تييدا، ئەویش (ھاوالاتى) يە، کە لە ماف و ئەرکەکانى ھاوالاتىبوندا يەکسانە لەگەل موسولمانیکدا، بەلام لایەنگيرى ئايينى، واتە پشتيوانىکردنى بانگەوازەکەى تايبەتە بە موسولمان و برا ئايينىيەکانى، خو گەر موسولمان لایەنگيرى ناموسولمان بکات و بە زيانى ئىسلام و موسولمانان بشکيتنەوہ، ئەوا بە گوناھبار دادەنريت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

^۱ النويرى(نهاية الأرب في فنون الأدب)ج ۱۶ص ۳۴۸-۳۵۱، دار الكتاب المصرية، القاهرة.

لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِّنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥١﴾ المائدة: ٥١. واته: "ئەى باوەرداران: جووله‌که و نه‌صارا مه‌که‌نه دۆست و گه‌وره‌ی گیانیبه‌گیانیتان، ئەوان ته‌نها له‌نیۆ خۆیاندا دۆست و گه‌وره‌ی گیانیبه‌گیانی یه‌کترن و به‌س، هه‌رکه‌س له‌ ئیوه‌ کاریکی وه‌ها بکات، ئەوا ده‌بیته‌ یه‌کیک له‌وان. بیگومان خودا هیدایه‌تی سته‌مکاران نادات." هه‌رچی لایه‌نگیری و پشتیوانیشه‌ له‌ و بابه‌تانه‌ی که‌ گه‌ل _ گه‌لی فره‌ ئایین_ تییاندا هاوبه‌شه، ئەوه‌ ده‌ستووری ده‌وله‌تی مه‌دینه‌ دانی پێدا ناوه‌ و ریکی خستووه، وه‌ ده‌بینین که‌ قورئان سه‌رکۆنه‌ی چه‌ند که‌سیکی جووله‌که‌ ده‌کات کاتیک داوا له‌ جووله‌که‌کانی دی ده‌که‌ن که‌ باوه‌ر به‌ هیچکه‌سیک نه‌هینن ته‌نها ئەوانه‌ نه‌بیته‌ که‌ شوین ئایینی ئەمان که‌وتوون: ﴿ وَقَالَتْ طَائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ آمَنُوا بِالَّذِي أُنزِلَ عَلَيَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَجَهَ النَّهَارِ وَآكْفُرُوا آخِرَهُ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ (٧٢) وَلَا تُؤْمِنُوا إِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِينَكُمْ قُلْ إِنَّ الْهُدَىٰ هُدَىٰ اللَّهِ أَنْ يُؤْتَىٰ أَحَدٌ مِّثْلَ مَا أُوتِيتُمْ أَوْ يُحَاجُّوكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ (٧٣) ﴾ آل عمران ٧٢- ٧٣. واته: "هه‌ندیک له‌ خاوه‌ن په‌رتوکه‌ ئاسمانیه‌کان (جووه‌کان) وتیان: له‌ سه‌ره‌تای رۆژدا وه‌ها خۆتان ده‌ربخه‌ن که‌ باوه‌رتان هیناوه‌ به‌ په‌یامی ئیسلام و له‌ ئیواره‌دا بلین: باوه‌رمان پێی نه‌ما، به‌لکو ئەمه‌ وا له‌ باوه‌رداران بکات په‌شیمان ببه‌وه، (هه‌روه‌ها ئەو که‌سانه‌ ده‌لین): باوه‌ر ته‌نها به‌و که‌سانه‌ بکه‌ن که‌ شوین ئایینی خۆتان که‌وتوون. ئەى موحه‌مه‌د پێیان بلێ: رێگه‌ی هیدایه‌تی راسته‌قینه‌ ته‌نها لای خودایه‌. (هه‌روه‌ها ئەو که‌سانه‌ ده‌لین): پێیان مه‌لین که‌ که‌سیکی تر هه‌یه‌ شتیکی وه‌ک ئیوه‌ی پێی دراوه، تا له‌ رۆژی دوایدا نه‌یکه‌ن به‌ به‌لگه‌ به‌سه‌رتانه‌وه‌. پێیان بلێ: فه‌زل ته‌نها له‌ لای خودایه‌ و به‌ هه‌رکه‌سی بویت ده‌بیه‌خشیت، به‌راستی خودا فراوانگیر و خاوه‌ن زانینی بیسنوره‌."

بەم جوړه ئىسلام جياوازی دهکات له نيوان کومه لى باوه پداران و کومه لى خاوهن په رتوکه ناسماييه کاندا (أهل الكتاب)، له لايه نگريرکړدن ياندا بو ئاين، واته بو پشتيوانى کړدى بانگه وازه کهى، پاشان هه موويانى کړدو ته يه ک ميللته له يه دهوله تدا، بويه وه لانانى دهوله تى ئاينى به مانا روژئاواييه کهى دهبيتته هوئى نه مانى پيوستى هاوشيوه بوون و تاکنائينى گه ل، ئيدى دهوله ت جياکارى دهکات له نيوان (نه گوړه ئاينىيه کان) و (گوړاوه دنياييه کان) دا _ سه ره پاي په يوه ندى نيوانيان _ به و جوړه ي که ميانپه وى گشتگيرى ئىسلامى به ره مى دههينيت که پيگا ددات به جياوازی بيروباوه په ئاينىيه کانى گه ل، وهک له داهاتووشدا ئماژه ي پى دهکهين، سه ربارى ئه وهى که کوکن له سه ر (ئىسلاميتى دهوله ته که) به و شيوازه ي که په يره وى ئىسلام ويناى دهکات .

_ به لام ئه م دهوله ته (نائاينىيه) يان (مه دهنى) ه _ به مانا روژئاواييه کهى _ دهوله تىكى ئىسلامييه ! چونکه دهوله ت نابيت له ژيانى کومه لى موسولمانان دواکه ويت و ناشگونجيت که ئه م دهوله ته ئىسلامى نه بيت .

له راستيدا پيوستى دهوله ت بو سه ر کړدايه تيرکړدن و هه لسوکه وتى سياسىيانه ي له گه ل کومه لگادا و پيکخستنى په يوه ندىيه کان و چاوديرکړدن و گه شه پيدانى کومه لگه له رووى پيشکه وتن و ئاوه دانى و دهسته به ر کړدى قازانچ و دوورخستنه وهى زيان، پيوستىيه کى واقيعى به لگه نه ويسته، به و پييه ي که مروفق خوى له خويدا بوونه وهرىكى کومه لايه تى و مه ده نييه، ئه مه ش _ سه ره پاي جياوازی په رگه ز و شارستانيتى و بيروباوه ر و قوناغه کانى _ به ليوردبوونه وه کان له واقيعى مروئى سه لمينراوه، هه رچه نده شيوازه کانى دهوله ت له رووى ئاستى ساده يى و ئالوزبويه جياوازش بن، چونکه خه لکى له پشيووى و بيگه وره بييدا دانا ساچين .

سه باره ت به وهى که دهوله ت له چوارچيوه ي کومه لگاي ئىسلاميدا پيوسته (دهوله تىكى ئىسلامى) بيت، راستىيه که که ناکريت که سه ژيره کان کيشمه کيشى

له سهر بکهن، راسته که قورئانی پیروژ دهوله تی نه کردووه ته فهرزیک له فهریزه ئیسلامیه کان و له ئیسلامدا به یه کیک له بناغه کانی باوه ر یان پایه یه که له پایه کانی ئیحصان دانه نراوه _ وهک پیشتتر ئاماژهی پیکرا _ به لام ههر ئه م قورئانه چه ندین فهریزه و واجبی ئه وتوی له سهر موسولمانان پیویست کردووه که ئه سته مه به بی بنیاتانی دهوله تی ئیسلام و چه سپاندنی ئیسلامیته ئه و دهوله ته بتوانن پییان ههستن و مافی خوئی پی بدن، ئه وه تا هه ندیک فهریزه و واجبگه لی ئیسلامی و بناغه ی شه رعیی وهک مه به سته کانی شه ریهت (مقاصد الشریعه) بوونیان هه یه که چه سپاوی ئابینین، جیبه جیکردن و ره چا و کردنیشیان له کو مه لگه یه کدا که دهوله ته که ی ئیسلامی نه بیته ئه سته مه . وه هه ندیک ماف هه ن که مافی خودان، سزاگه لیکیش (الحدود) هه ن که به به لگه ی قورئانی و یه کلاکه ره وه چه سپاون، وه پاشکوکانیشیان به هه مان شیوه، به شیک له مانه ناکریت ئیجتهد و گو رانکاری تیدا بکریت، چونکه یان په یوه ستن به نه گو ره کانه وه یان ژیری مروق له درککردن به حیکمهت و هوکاری ئه و فه رمانه، ئه م جو ره ماف و سزا و سنورانه ش به بی بوونی دهوله تیکی ئیسلامی جیبه جی نابن. بو نمونه:

کو کردنه وه ی زه کات له سه رچا وه کانیه وه و گه یاندنی به شوینی مه به ست. هه روه ها تو له ی جه سته یی شه رعی (القصاص - قیصاص) به هه موو بنه ماکانیه وه وهک شاهیدی راست، ری کخستنی دادگا، به یاسا کردنی ئه و هو کمانه ی که دهقی قورئان و سوننه تی پیغه مبه ریان له باره وه هاتووه، وه ده رکردنی یاسا بو ئه و پرسانه ی که دهقیان له سه ر نییه به ئاماده کردنی ده سته یه کی یاسادانه ر که پیویسته ئینتیمایه کی ئیسلامیه یانه ی هه بیته و وه لائی بو شه ریه ته ی ئیسلامی بیته و ره چاوی به رزه وه ندیه ئیسلامیه کان بکات به جو ریک که ببیته مایه ی سوود و نه بیته هوکاری زیان و زیان به خشی. هه روه ها به کرداریکردنی فهریزه ی راویژی ئیسلامی له کاروباری موسولماناندا، هه ستان به فهریزه ی بانگه وازکردنی ئیسلامی و

پاراستنی ئازادیی ئه‌و بانگه‌وازه، وه تیڤکۆشان (جهاد) له‌پیناوه‌و ئازادییه‌دا، وه تیڤکۆشان له‌پیناوه‌و پاراستنی خاڤ و سامان و به‌رژه‌وه‌ندی و پڕۆله‌کانی موسولمانندا. هه‌روه‌ها جیبه‌جی‌کردنی فه‌ریزه‌ی زانستخوازی و ئاوه‌دان‌کردنه‌وه و به‌ره‌وه‌پیش‌بردن و گه‌شه‌پیدان، له‌پیناوه‌و به‌دیه‌پینانی ویست و حیکمه‌تی خودادا له‌ به‌جین‌شین‌کردنی مرو‌ف له‌سه‌ر زه‌وی، وه جیبه‌جی‌کردنی ئه‌و ئایه‌ته‌ قورئانییه‌ی که‌ گو‌پڕایه‌لیی موسولمانان بو‌ لێ‌پرساوه‌کانیان واجب ده‌کات، هاوکات له‌گه‌ل فه‌رمانی قورئاندا بو‌ فه‌رمان‌په‌وایان به‌پرسانی ده‌وله‌ت که‌ پێ‌ویستی کردووه له‌سه‌ریان به‌رامبه‌ر به‌ گه‌ل ئه‌مانه‌ت‌پاریز بن: ﴿ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴾ (٥٨) النساء ٥٨. واته: "بێ‌گومان خودا فه‌رمانتان پێ‌ ده‌کات که‌ ئه‌مانه‌ته‌کان بده‌نه‌وه ده‌ستی خاوه‌نه‌کانیان و هه‌رکات فه‌رما‌په‌وایان به‌سه‌ر خه‌لکیه‌وه کرد، به‌ داد‌گه‌ری بجو‌لێ‌نه‌وه، بێ‌گومان خودا هه‌موو شتێ‌ک ده‌بیس‌تێ‌ت و ده‌بین‌ت."

قورئانی پێ‌رۆز ته‌نها به‌وه‌وه نه‌وه‌ستاوه که‌ دان به‌ بوونی لێ‌پرسراوانی ده‌وله‌ت‌دا بنی‌ت، به‌ لێ‌کو سنوور و سروشتی کاره‌کانی ئه‌وانی‌شی دیاری کردووه، که‌ بریتی‌یه له‌ ئه‌مانه‌ت‌پاریزی و به‌ریاکردنی داد‌گه‌ری به‌ واتا ئیسلامیه‌که‌ی وه به‌ ئاشکرا و روونی ئاماژه‌ی به‌ پێ‌ویستی موسلمانیتی فه‌رمان‌به‌ده‌ستان کردووه، ئه‌وه‌ش له‌ رێ‌گه‌ی دیاریکردنی سروشتی ئیسلامی ئه‌رکه‌کانیان، پاشان رێ‌نمایی قورئانی پێ‌رۆز بو‌ گه‌ل له‌ ئایه‌تی دواتردا که‌ تییدا له‌سه‌ریان پێ‌ویست ده‌کات گو‌پڕایه‌لیی ئه‌و به‌رپرسانه‌ بن که‌ هه‌له‌ده‌ستن به‌ پاراستنی ئه‌و ئه‌مانه‌تانه‌ی سه‌رشانیان: ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِن تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴾ (٥٩) النساء ٥٩. واته: "ئه‌ی باوه‌پ‌داران: گو‌پڕایه‌لیی خودا و پێ‌غه‌مبه‌ر و خاوه‌ن کاروباره‌کانتان بن، هه‌ر کاتی‌کیش راجیاییتان هه‌بوو له‌سه‌ر بابه‌تێ‌ک، ئه‌وا بێ‌گه‌ر پێ‌ننه‌وه بو‌ خودا و

پیغمبر، گهر باوه پرتان به خودا و پوژی دواپی هه بیټ، ئەم کارهش باشتره و جوانتره بۆ چاره سهری کاره کانتان."

گهر له زاراوه قورئاییه که دا واتای (أولو لأمر) ته نها له (ده ولت) و (لپرسراواندا) کورت نه بوویته وه و کهسانی خاوهن را و دهسه لات گهل له گشت پسپوپی و بواره کاندا بگریته وه ئەوا ئەم ئایه ته مه رجی ئەوه شی بۆ داناون، که ده بیټ خاوهنی په یامی ئیسلامی بن ئەمانه ته ئیسلامیه کان پادهستی خاوهنه کانیاں بکه نه وه و دادگریی ئیسلامی بۆ خه لکی به رپا بکه ن. وه بۆ ئەوهی که گهل گوپراهی لیاں بیټ و پیویسته موسولمان بن و له (ئومه تی ئیسلام) بن. ده فهرمیټ (أولي الأمر منکم)، که واته گوپراهی لی بۆ هه موو وه لی ئەمریک نییه، وه ئایه ته کهش زۆر به پوونی جه ختی له سه ر ئەم واتایه کردووه ته وه، ئەمهش به دیاریکردنی قورئان و سوننه تی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بیټ) وه ک مه رجه ع و حاکم له کاتی دروستبوونی راجیایی و کیشمه کیش له نیوان گهل و فه رمان په وادا، ئەم مه رجه عییه تهش هه ژموون و په وایه تی وه رناگریټ گهر ده ولت و دهسه لات ئیسلامی نه بیټ، قورئان ده فهرمیټ: ﴿فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ﴾ واته: "ئه گهر له سه ر بابه تیک راتان جیاواز بوو، ئەوا له و بابه ته دا بگه رپینه وه بۆ لای خودا و پیغه مبه ر." بگه ره به پیی ئەم ئایه ته (ئسلامیټی) _ هزری ده ولت _ مه رجه ع و حوکم یه کیکه له پیویستی و خواسته کانی باوه ر به خودا و پوژی دواپی، به م جوړه قورئان (ئیسلامیټی ده ولت) و ئیسلامیټی گشت سه نته ره کانی سه رکردایه تی و ئاراسته کردن و کاریگری _ هه ر له سه رکردایه تی و دامه زراوه کانه وه تا زانیاری و زانسته کان _ وه ئیسلامیټی مه رجه عییه ت و په وایه تیټی ئەنجامی واقعی ئایین و ئایندارییه: باوه رپوون به خودا و پوژی دواپی!

به م جوړه ده بینین که هه رچه نده ده ولت یه کیکه نییه له فه رزه ئایینییه کان و پایه یه کیش نییه له پایه کانی ئایین، به لام له حاله تی نه بوونیدا هیچ ریگیاهه ک

نامینیتته وه بو جیبه جیکردنی فهریزه قورئانی و کومه لایه تییه کان و واجبه ئیسلامیه کیفائییه کان (واته نه و اجبانهی له تیكرای کومه ل چه ند كه سیك بیکه ن، نیتر کومه له كه گوناھی له سه ر لا ده چیت، به لام نه گه ر كه س نه یكات، هه مووی گوناھبار ده بیت)، كه له سه ر گشت ئوممه ت پیوسته كراوه، نه ك ته نها تاكه كه س، وه له ری کومه له وه نه بیت ناتوانریت جیبه جی بکرین، وه له کاتی جیبه جینه کردنیشیدا سه رجه م ئوممه ت گوناھبار ده بیت، هه ر بویه پیوستیه كه ی ته نانه ت له فه رزه عینه کانیش زیاتره ! كه واته بویه بوونی ده وله تی ئیسلامی پیوسته، چونكه ناکریت واجبه ئایینییه کان به بی نه و جیبه جی بکرین وه (ما لا یتم الواجب الا به فهو واجب)، وه پیوستی ئیسلامی بوونیشی له وه وه سه رچاوه ده گریت كه نه سه مه بتوانیت به نه ركه کانی _ كه نه رگه لی ئیسلامین _ هه ستیت، نه گه ر بیت و خوئی ئیسلامی نه بیت. ده ره نجام: (واجبکی (ئیسلامی) مه ده نییه)، داواکاری و پیوستی نه و واجبه ئایینیانه یه كه خودا له ئیسلامدا له سه ر باوه رداران دایناوه .)

له راستیدا ناچیت به عه قلی كه سدا و جیی برواش نییه، كه فه لسه فه ی لیبرالی حوكمی كومه لگه یه ك بکات به بی بوونی ده سه لاتیك و ده وله تیکی لیبرالی، یان (فه لسه فه ی توتالیتاری _ مارکسی) یان (فاشی) حوكمی كومه لگه یه ك بکه ن به بی ده سه لاتیك و ده وله تیك كه سه ر به و فه لسه فانه بن، وه به رنامه و په یره ویان له وانه وه سه رچاوه ی نه گرتبیت. نه مه بو جیهانی ئیسلامییش به هه مان شیوه یه . نه سه مه بوتریت كه: ئیسلامیکی گشتگیر به ریا ده بیت به بی بوونی ده سه لاتیك و ده وله تیکی نه وتو، كه سه رچاوه کانی رینوینی و کاریگه ری و نه و په یره وه شی كه ئینتیما و لایه نداری پی ده به خشیت.

لیره دا په نگه هه ندیک له تویره ران بپرسن _ له راستیدا ده شپرسن _ كه ئایا به مه رجدانانی ئیسلامی بوونی ده وله ت نابیته هوکاری قورخکردنی نه م ده وله ته

له لایه ن پارتیکی دیاریکراو یان کومه لیکي تایبه ته وه؟ یان سه ره نجام نامانباته وه
به ره وه کاهینیتی و نه کلیروس _ لانی که م به شیوه یه کی کرداری _ هرچه نده نه مه
ناموش بیت به په پره و و تپروانینی ئیسلامی؟

نه مه پرسپاریکه شایانی گرنگیپیدانه، زوربه ی جار له (پاراپیه کی بیگه رد و
دلسوزانه) هوه هه لده قولیت، وه پیوستیشته که په پره وی ئیسلامی هوکاره کانی
دلنیایی پیشکش به هه لگرنی بکات، له و راستییانه ی که ریگرن له به رده م
وابه سته بوونی (ئیسلامیتی ده ولت) به قورخکردنی ده سه لاته وه له لایه ن پارتیکی
دیاریکراو یان ده سته یه کی تایبه ته وه، بو نمونه:

ا- یه کلابوونه وه ی نه وه ی که ده ولت به یه کی که له بناغه کانی ئاین و بیروباوه پ
دانانریت و یه کی کیش نییه له پایه کانی، ده یخاته خانیه لقه کانه وه که ئیجتیهادی
تیدایه، بگره زوربه ی به ره می ئیجتیهاده، که واته ده ولت، به ده ولت ته که ی
پیغه مبه ریشه وه (دروودی خودای له سه ر بیت) که له مه دینه دروستی کرد،
ئیجتیهادییه و مرویشته، بیرکردنه وه و جیبه جیکردنی ده ستور و یاساکان نه بو
خوی و نه بو گروویک له خه لکی قورخ ناکات، هرکه سیک که توانای ده سته وتنی
مافه کانی بیرکردنه وه و جیبه جیکردنی هه یه، ئیدی هه مووان بو یان هه یه کی پریکی
بکه ن (وفي ذلك فلیتنافس المتنافسون) به بی هیچ قورخکارییه ک.

ب- له ده ولت ی ئیسلامیدا، به رزترین ده سه لاتدار که سیکه که موجه هیده،
نه مه ش نه وپه ری پله یه تی، واتا له پله ی بیه له بییدا نییه (مه عصوم نییه)، ته نانه ت
سیاسه تی پیغه مبه ری خودا (دروودی خودای له سه ر بیت) له کاروباری ده ولت تدا
ئیجتیهاد بووه، مه عصوم نه بووه، وه شوورایه ک بووه به پیی مه به سته کانی
شه ریه ت و سنوره کانی. نه م فرمانره وایه له لایه ن گه له وه به شوورای ئیسلامی
هه لده بزیردریت و په یمانی پی ده دریت و ده سه لاته کانی جیبه جیکردنی یاسای
ئیسلامی راده ست ده کریت، به مه به سته به ریوه بردنی کومه ل و پاراستنی ئاین، به

سوودوهرگرتن له داموده زگا و دامه زراوه کانی ده ولته و کهسانی تری خاوه ن پا و ژیری و بهرجه سته، هیچکام له م کهس و لایه ن و سه رکردانه به بیه له دانانرین، بویه هیچ مه ترسییه کی کاهینچیتتی و قورخکاری بو دهسه لات و خوسه پیننی فه زمانره وا له نارادا نییه، وه بیه له یی له ئیسلامدا له پاش پیغه مبهری خوا (دروودی خودای له سهر بیته) ته نها بو ئوممه ته که یه تی _ کاتیك که کو ده نگ بن له سهر پرسیک _ چونکه ئوممه تی نه و هه رگیز له سهر گو مپایی یه کده نگ نابن.

ج - فه رزه کو مه لایه تییه ئیسلامیه کان - که فه رزی کیفایه ن - جه مسه ری نه رکه کانی ده ولته تی ئیسلامین، نه نجامدان و فه رمانپیکردنی پرو له ئوممه تی ئیسلامی ده کات وه ک ئوممه ت، نه ک وه کو ده سته یه ک یان چینوتوویژیک له خه لکی، که واته هه ر تاکیکی موسولمان نه رکیکی کو مه لایه تییه له سهره که به شدار بیته له به جیهینانی نه م نه رکانه دا، ئایینیکیش حسابی پله وپایه ی پله نزمترین تاکی کو مه لگه بکات، نه وه گه وره ترین دوژمنی کاهینچیتتییه له دهسه لات و قورخکردنی دهسه لاتدا.

د- هه ژمارکردنی ده ولته تی ئیسلامی به به شیک له لقه کان (فروع) سیاسه ته که ی ده کاته ئیجتیهادیکی مرویی که به توندی به بناغه کانی ئاین و فه رمانه کانی خواوه به نده، به لام ئیجتیهادی سیاسی داهینانیکی مرویییه و نه وانه ی لیی به رپرسن داهینه ره کانین، که مافی نه وه یان نییه لافی نه وه لیبدن که سیاسه ت و حوکمکردنیان حوکمی خواجه، نه مه ش ریسایه کی ئیسلامییه نه وتوییه _ که به ته نیا نه م ریسایه _ زامنی مه ودای نیوان فه رمانره وایانی ئیسلام و کاهینانه . په یره وی ئیسلامی، ته نانه ت له سه رده می پیغه مبه ریشدا، پیداکیری له سهر جیاکاری له نیوان (حوکمی مروی) و (حوکمی خودا) دا کردوه ته وه، ته نانه ت گه ر هاوه لانی پیغه مبه ریش بن. نه وه تا پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بیته) کاتیك که سیکی ده کرده نه میر فه رمانده به سهر سوپایه ک یان مه فره زه یه که وه رایده سپارد که:

"ئەگەر قەلایەكت گەمارۆ دا و خەلكەكەى داوايان لى كوردى حوكمى خوايان بەرامبەر جىبەجى بكەيت، حوكمى خوايان بەرامبەر جىبەجى مەكە، بەلكو حوكمى خوت و هاوولەكانتايان بەسەردا جىبەجى بكە، چونكە بەپراستى تو نازانیت ئايا بەدرووستى حوكمى خوايان بەسەردا جىبەجى دەكەيت يان نا."

– بەدئىيايىيەو (ئوممەت) ئىسلامى سەرچاوهى (دەولەت)ە، ئوممەت سەرۆك و دامودەزگاكان ھەلدەبژىرئیت لە رپى كۆمەلى ھەلبژىر (اھل الاختيار) ھو، كە بەپىي بەرژەوھەندى و نەرىتى شوین و كات دەستنىشان دەكرین، بە جورىك ئامرازەكان وا لى بكرین كە ئامانجەكان دەستەبەر بكن. ئوممەتى ئىسلامى سەرچاوهى دانانى دەقى ياساى و تەشرىعییە بو ئەو شتانی كە (دەق) يان لەسەر نییە، ئەمەش لەلایەن كۆمەلى خاوەن پرس و پا (اھل الحل والعقد _ اھل الاجتھاد) ھو دەبیت، وە ھەر ئەمانیش زامن و چاودیرن بەسەر دەولەت و دامەزرەو و سیاسەتەكانیەو، وە خاوەنى دەسلەلاتى لىپچىنەو و گورانكارىكردن، كەواتە گەل سەرچاوهى دەسلەلكانە _ كە پىویستە بەپىي ئامانجەكانى شەرىعەت و سنورەكانى بن_ وە حوكم لە _ لە دەولەتى ئىسلامیدا _ ھى خوايە، لەرپى ئوممەتەو، كە كراونەتە جىنشینی خودا، نەك حوكمى تاكەكەسك يان حیزبىك كە نوینەرايەتى خودا بو خووى قورخ بكات، ئەم تىپوانینەى پەپرەوى ئىسلامى بو سەرچاوهى دەسلەلات، كاتىك دەخریتە بواری جىبە جىكردنەو، زامنى ئالوودەنەبوونى دەولەتى ئىسلامیە بە كاهىنچىتى.

– ئاشنایى ئەزموونى كاروانى مژوو و شارستانىەتى ئوممەتەكەمان لەگەل پەپرەوى ئىسلامیدا، گەواھیدەرپكى راست و درووستە لەسەر پادەى سەرکەوتووی ئەم پەپرەو لە پاراستنى دەسلەلكانە لە مەترسییەكانى كاهىنى و قورخكردنى دەسلەلات لەلایەن سیستمى پىاوانى ئایینیەو وە لەژىر سىبەرى دەولەتى ئىسلامدا، ئەوھتا بە درپژاى مژوو ئىسلامى كە فەرمانپرەوايەتى شەرىعەت تىیدا

بالادست بووه، (حکومه تی فقیهه کان) ی به خوئیوه نه بنیوه، به و واتایه ی که روژئاوا پئی ناشنایه که حکومتی پیاوانی ئایینییه.

— ئیمامی مالیکی کوری ئه نه س (۹۳ - ۱۷۹ ک، ۷۱۲ - ۷۹۵ ز) پیشنیاری خلیفه مه نسووری عه عباسی (۹۵ - ۱۵۸ ک، ۷۱۴ - ۷۷۵ ز) رت کرده وه سه باره ت به وه ی که کنییی (الموطأ) بکریته تاکه سه رچاوه ی دادوهری (قضاء) له ده ولۀ تدا و وتی: "له راستیدا (الموطأ) ئیجتیهادی (مالیک ه)، به لام هاوکات له م ئوممه ته دا مجته هیدی دیکه و ئیجتیهادگه لی دی بوونیان هه یه." که واته نه که ته نها کاهینیت، بگره (تاقانه یی ئیجتیهادیش) رت کراوه ته، ته نها ئه و ئیجتیهاده نه بیته که ئیجتیهادیکی به کومه له و کوډه نگی له سه ره، تا ئه و کاته ی که کوډه نگی له سه ری به رده وامه .

په پره وی ئیسلامی _ میانره و _ ئه و مملانییه ی که له سه ر خیلافه ت (ده سه لات و ده ولۀ ت) له سه ره تای ئیسلامدا پووی دا وه ک (پاجیایی له ئیجتیهادی سیاسی) دا پولین ده کات، پیشهات و هه لویستی ئه و ده ستانه به پیوه ر و زارواه کانی (پیکان و هه له) و (سوود و زیان) ده پیویت، نه که به پیودانگی پاجیایی ئایینی یان پاجیایی له ئاییندا، یان پیوه ری بیباوه ری و باوه ر (کوفر و ئیمان)، له مه وه بو مان پوون ده بیته وه گه ر سیاسه تی ئیسلامی کاهینچیتی بووایه ئه م جیا کردنه وه یه نه ده کرا.

وه بوونی که سیك به سه رگه وره که له پووی ئایینییه وه _ خو پاریزی ئایینی و له خواترسی و خواپه رستییه وه _ له پله یه کی خوارتردا بیته، به و مه رجه ی له تیگه یشتنی واقعی دناییی و به ریوه بردنی ئه و واقیعه دا باشته ر بیته له که سیکی پله به رتر له پووی ئایینییه وه، به جوړیک به رژه وه ندیی گه ل ده سه ته به ر بکات، پرسیکه که بیرمه ندانی ئوممه ت له سه ری کوک و هاوړان _ جگه له باتینییه ئیمامیه کان _ وه گه ر به وردی سه رنجی بدریته (مه ده نی _ ئیسلامی) تیبینی ده که ین که بوونی کاهینچیتی _ ئیسلامی رت ده کاته وه .

بوّیه کاتیک دهولّه تی پیغه مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بیّت)، ئەبوسوفیانی کورپی حەرب و موعاویە ی کورپی دەکاتە فەرمانبە‌ده‌ست، کەچی نە‌عەلیی کورپی ئە‌بوتالیب _ ئەو پیاو‌ه بۆ‌خواسول‌حاو‌ه _ و نە‌ئە‌بوزە‌ری غە‌فاری، کە پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بیّت)، دە‌ربارە‌ی دە‌فەر‌میّت: لە‌ژێر ئاسمان و له‌سهر زه‌ویدا کە‌سیکی راست‌گۆ‌تر نییە له‌ ئە‌بوزە‌ر، ناکاتە فەرمانبە‌ده‌ست، وە ئالای جە‌نگ دە‌داتە دە‌ست خالیدی کورپی وە‌لید نە‌ک ئە‌بو‌یە‌کری صدیق ... هتد، ئاشکرای دە‌کات کە فە‌لسە‌فە‌ی حوکمی ئە‌م دە‌ولّه‌تە و هە‌لبێ‌ژاردنی کاربە‌ده‌ستان گوا‌هیدە‌ری ئە‌و راستییە‌ن کە ویلا‌یە‌تی کە‌سی خوار‌تر _ لە‌‌پرووی ئاینییە‌وه _ بە‌ مە‌رجی باش‌تر هە‌ستان بە‌ ئە‌رکە‌کان، بە‌‌لگە‌ن له‌سهر وە‌لانانی کاهینچییی و قور‌خکاری کاهینانە له‌ پە‌پره‌وی حوکم و سیاسە‌تی دە‌ولّه‌تی ئیسلامیدا.

سە‌رباری ئە‌مانە، له‌ پە‌پره‌وی ئیسلامیدا ئە‌وه‌مان بە‌رچاو دە‌کە‌وێت کە دە‌توانین ناوی بنیین (سد الذرائع - پیش‌گیریکردن له‌ خراپه) وە هە‌روه‌ها داخستنی هە‌موو ئە‌و رێچکانە‌ی کە دە‌چنە‌وه سەر گومرایی کاهینچییی یان بۆ‌نوبە‌رامە‌ی قور‌خکردنی دە‌سه‌لاتی لیدیت له‌ دە‌ولّه‌تی ئیسلامدا، بوّیه ئە‌گەر خیا‌لفە‌ت له‌ پاش وە‌فاتی پیغه‌مبه‌ری خودا (دروودی خودای له‌سهر بیّت) بدارایە بە‌ عە‌لیی کورپی ئە‌بوتالیب _ رە‌زای خودای لیّ بیّت _ کە شایانیشیە‌تی، ئە‌وا حوکمی سیاسی له‌ خانە‌واده‌ی پیغه‌مبه‌رایە‌تیدا دە‌مایە‌وه و ئە‌مە‌ش رۆژیک له‌ رۆژان لای هە‌ندیک کە‌س گومانی قور‌خکردنی دە‌سه‌لاتی درووست دە‌کرد له‌ پە‌پره‌وی ئیسلامیدا، بە‌‌لام وا دیارە کە هاو‌ه‌لان ئە‌م پرسە و چە‌ند پرسیکی تریشیان _ کە ئی‌ره شوینی باسکردنی نییە _ رە‌چاو کردووه له‌ هینانە‌دەرە‌وه‌ی خیا‌لفە‌تدا له‌ خانە‌واده‌ی پیغه‌مبه‌ر، وە له‌ لقی هاشمییه‌کان، له‌‌بەر رۆش‌نایی ئە‌م لیدانە‌وه‌یه‌دا گفتو‌گۆ‌ی نیوان عومە‌ری کورپی خە‌تتاب و عبدالله‌ی کورپی عە‌بباس دە‌خوینینە‌وه کە عومەر دە‌ست پیّ دە‌کات و دە‌پرسیت: عومەر: ئە‌ی عبدالله

ئىۋە كەسۈكارى پىغەمبەرن، وە ئال و ئامۇزايانى ئەون، چى دەئىيت
دەربارەى رېگىرى كەسۈكارى خۇتان لە ئىۋە؟^۱

عبداللە: ھۆكارەكەى نازانم ، سوئند بە خودا ھىچمان لە دلدا نىيە بەرامبەريان
چاكە نەبىت.

عومەر: لە راستىدا خەلگى پىيان باش نەبوو كە پىغەمبەرايەتى و خىلافەتىستان
تىدا كۆكەنەو و توشى لووتبەرزى و زىادەرەوى بىن، قورەيش شىتىكى راستى
بۇ خۇى ھەلبۇارد.

لە راستىدا، ئەمە تەنھا ھەلوئىستى قورەيش نەبوو، لە پاش وە فاتى پىغەمبەردا
(دروودى خوداى لەسەر بىت) بەلكو ھەلوئىستىكە كە عومەرى كورپى خەتتاب لە
ئەنجامى وردبونەو ھى قوولئى لە پەيرەوى پىغەمبەرايەتى و ئاراستەى ھزرى
خودى پىغەمبەرەو ھەم بابەتەدا تىگەيشتبوو، پاشان عومەر بەردەوام بوو و بە
ئىبن عەبباسى گوت: ...بە راستى من بىنىومە كە پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر
بىت) خەلگى دەكرە كاربەدەست، بەلام ئىۋەى نەدەكرە، سوئند بە خودا نازانم
ئايا ئىۋەى لە كاربەدەستى دوور دەخستەو و تووشتان نەبوو، سەرەپاى
شايستەبىتان؟ يان سلى لەو دەكرەو كە بەھوى ئەو كارەو ھەلگەى و لۆمەتان
بىتە سەر، بەدلئايىيەو ھەلگەيش ھەر دەبىت؟^۱

بە چاوپوشىكردن لە ھۆكارى راستەقىنەى لادانى خىلافەت لە عەلى كورپى
ئەبوتالىب و خانەوادەى پىغەمبەر_ لە سەرەتادا_ (پىشگىرى لە خراپە) و
داخستنى دەرچەكان، يەككە لە ھۆكارەكانى ئەم وەلانانە، لە پىناوى ئەو ھى كە
پەيرەوى ئىسلامى پاك بىت لە كاھىنچىتى و قورخكردى دەسەلات.

^۱ ابن ابى الحديد(شرح نهج البلاغة) ج ۱۲ ص ۹، ج ۱ ص ۷۱۹. د. محمد حسين هيكل(الفاروق
عمر) ج ۲، ص ۲۱۰-۲۱۲، دار المعارف، القاهرة.

بوئو كه سانه شى كه ترسيان له وه ههيه كه (ئىسلامىتى دهولت) ببىته
 دهروازهيهك بو قورخكارى زانايانى ئايىنى و فهقيهكان له دهولت و سياسهتى
 كوومه لگادا، راي ئىبن خه لدوون (٧٣٢- ٨٠٨ ك، ١٣٣٢ - ١٤٠٦ ز) دهخهينه پيش
 چاو، كه هه رچه نده گرنگيدانى فهقيهكان _ كه خويشى يه كيكه له وان _ به
 سياسهت و ئيجتیهاد كردنيان تيايدا و كار كردنيان پى پى رت ناكاته وه، به لام
 بوچوونى وايه كه كه سانى زانستى ئايىنى، وهك هه مو ئه وان هى كه له هزرى
 تيورى دا پوچوون، كه مترين شاره زايى كرداريان ههيه له كاروبارى دهولتدا _ له
 دهسه لاتی جيبه جيكاردا _ چونكه پيوستى به عه قليه تىكى كرده يى ههيه، كه له
 واقيعه وه سه رچا وه ده گريت بى ئه وهى كه واقيع له تيوردا نقوم ببىت، وهك ئه وان هى
 له تيورى پروتدا ده ژين له سه رى راهاتوون، كه له ئه نجامدا په يوه ندييه كانى نيوان
 هزر و واقيع له لايان ناساز ده ببىت. ئىبن خه لدوون بوچوونى وايه كه خاوه نپرايى
 هوشيار (اهل النظر) پيگه ي خو يان يان ههيه، به لام جياواز له پيگه ي كه سانى
 جيبه جيكار، بو يه ئىبن خه لدوون ئه م تيروانىنه هزريه ي خوى له به شيكدا باس
 كردوه له ژير ناو نيشانى (به شيك ده رباره ي - له ناو خه لكيدا زانايان دوور ترين كه سن
 له سياسهت و قوتابخانه كانيبه وه _ ، تيدا ده لىت: ... هوكاره كه ش ئه وهيه كه:
 ئه وان راهاتوون له سه ر تيروانىنى هزرى، پوچوون له واتاكاندا، دارنيناى له شته
 به ره سه نه كان، وه له زه ينى خو ياندا وهك كاروبارىكى گشتى و هه مه كى په تى
 دا يانناوه، هه ر بو يه به شيوه يه كى گشتى و هه مه كى حوكم ده دن به سه ريدا نه ك به
 جوړيكي تاييهت به بابته و كه س و نه وه و ميلله تيك يان جوړيك له خه لكى، پاشان
 گشتگيره كان به سه ر جيهانى ده ره وه دا جيبه جي ده كه ن، وه به هه مان شيوازى
 پيوانه سازى فيقه ي قيا سى فيقه ي) كاروباره كان له سه ر هاوشيوه وه هاووينه كانيان
 ده پيوون، ده ره نجام تيرواين و برپاره كانيان هه ر له زه يندا ماوه ته وه و ده قاوده قيش
 ده رناچىت تا به وردى سه رنجى نه درىت، بيگومان كه ئه وهى له ده ره وه دا يه ده ببىته

لقیگی له وهی له زهین و بیردا ههیه، وهك حوكمه شه رعیه كان، كه لگه لیكن له به لگه پاریزراوه كانی قورئان و سوننهت، یه كانگیربون له گه ل جیهانی دهره وهدا دیدگه و تیبنیه کی جیاوازی ههیه له زانسته عه قلییه كاندا، كه راستبوونی له سه ر یه كانگیربوونی له گه ل جیهانی دهره وه دایه، چونكه ئه وان له تیپوانینه كانی تریشیاندا _ پرسه زهنی و تیپوانینه هزرییه كان _ وا راهاتوون كه جگه له وانه هیچی دی نانس، به لام كه سی سیاسه توان پیویسته ره چاوی ئه وهی دهره وه و حاله ته پاشكو كانی و پاشهاته كانیشی بكات ، چونكه شاراوون و رهنگه بینه هوئی ریگریكن له په یوه سترکردنیان به هاوشیوهیهك یان هاووینه یه کیانه وه، وه رهنگه پیچه وانیه ئه و گشتگرییه بیته كه هول دهریت جیبه جی بگریته به سه ریدا، وه هیچ شتیکیش له کاروباری ئاوه دانی و بونیاتنان به وی دی پیوانه ناکریت، چونكه وهك چون له پرسیدکا و یكچوون، ده شی له پرسگه لی دیدا جیاوازی بن، له ئه نجامدا به هوئی راهاتنی زانایانه وه به گشتاندنی حوكمه كان و پیوانه کردنی پرسه كان به یه کدی، کاتیک له سیاسهت ده کولنه وه ده یخه نه قالبی تیپوانین و شیوازی به لگه هیئانه وه كانی خوئانه وه، بوئه زور جار تووشی هه له دهن و ناکریت لییان بیخه م بین، به هه مان شیوه كه سانی زیرهك و ژیری ولات، هه ول ئه دهن به زیره کیی خوئان وهك زاناکانی فیهی ئیسلامی بن له قوولبوونه وهی واتاكان و پیوانه سازی و لاساییکردنه وهدا، به لام ده كه ونه هه له وه .

كه سانیکیش موجهه هید نین، كه سانی ئاسایی ژیری مامناوهند و خاوهن سروشتی دروستیش _ به هوئی کورتی و پانه هاتنی بیریه وه _ بو هه ر بابه ته و حوكمی خوئی ده دات به سه ردا، وه هه روه ها بو هه ر كه س و جوړ و باریکیش، حوكمه ش به قیاس و گشتاندن تینا په ریئیت، وه زوربه ی پوانینه كانی له میشکیدا له بابه ته به رجه سته و درکیپکراوه كان به دهر نییه، وهك مه له وان كه له ده می هه ستانی شه پوولدا له وشکانی جیانابیته وه، بوئه له تیفکرینی سیاسهت پاریزراوه،

رېځورپه وانه له هه لسوکه وتی به رامبه ر به هاورپه گه زانی. ئیتر بژئوی باش ده بیټ و به هوی دید و هزری راست و دروستی ثافات و زیانی. دیاره له سه رووی هه زانایه که وه زانایه کی له و زانتر هه یه.^۱

نوهش گه واهیدانی فه قیهیکه که چنده ها جار سه روکاری له گه ل سیاسه تی جیبه جیکردندا هه بووه، دواتر ئه م گه واهیه ی دهره نجامی شاره زایی ئه و بووه له لیکولینه وه ی تیوری و هه روه ها شاره زایی له جیبه جیکردندا، ئه مه ش شایه تیدانیکی دادگه رانه یه بو هه موو لایه نه کان و پیگه ی گونجاو بو هه ریه ک له لایه نه کانیش دیاری ده کات.

پیش ئیبن خه لدوون ویناکردنی (باتینی ئیمامی) مان بینی که ویناکردنیکی (تیوری _ په تی) یه سه باره ت به پیشه وایه تی، که له راستیدا خه ونیکی نمونه ییه به فریادپر سه یکی نمونه ییه وه، به جوړیکی وا که هیچ په یوه ندیبه ک له نیوان ئه و و واقع و به کرداریکردندا بوونی نییه.

به ر له (باتینی ئیمامی) ش زیده روه ی خه واریجه کان مان بینی سه باره ت به ده سه لاتداریتی و ته کفیرکردن به بیانووی سه ریپچیکردنه وه، که (بیریکی پروتی زه بینی) ی بو وه له نه نجامی چاکه خوازی و له خواترسی و په رسته شه وه له میثکی هه ندیک له وانه ی قورئانیان له بهر بوو _ که له سه ره تاکانی خه واریچ بوون _ به لام نه توانرا جیبه جی بکریټ، بگره کاتیک که ویستیان به زهبری شمشیخ بیخه نه بواری جیبه جیکردنه وه بوویه به لا بو هه لگرانی و بو گشت ئومه تیش.

به م شیوه یه میتودی ئیسلامی په یوه ندیبه کی سرووشتی و پته وی له نیوان (ثایین) و (ده ولت) دا دروست کرد، به جوړیک که نه ناته بایی و دژیه کبوونی تیدایه نه هه لگری کاهینچیتیش.

^۱ ابن خلدون (المقدمة) ص ۴۵۰-۴۵۱.

دەولەتییکی: ئسلامییە، چونکە شەریعەتی ئیسلامی _ که دانراوی خودایە _
 فەمانرەوایە لە سیاسەتە کەیدا، وە لە هەمان کاتیشدا دەولەتییکی مەدەنییە، چونکە
 ئیجتیهادییکی ئیسلامییە لە لاقەکاندا که لە ژێر فەرمانی ئامانجەکانی شەریعەتی
 ئیسلامی و سنووری ئەودایە. بەم پێیە، نموونە یەکی تاقانە یە، چونکە تەنھا
 پەپرەوی ئیسلامی توانیویەتی ئەوانە ی که دەشی کۆ بکرینە وە و تەبابن، کۆیان
 بکاتە وە و تەبايان بکات، که پێویستە لە سیفاتەکان و بەشەکانی جەمسەرەکانە وە
 کۆ بکرینە وە که لە دیدی پەپرەوی شارستانی پۆژئاوادا ناتەبان و هیچ پێگە یە ک
 نییە بو کۆکردنە وە یان، چجای برایەتی و هاویشتی و گونجاندنیان.

فەمانرەوایە تیی خودا _ لە دەولەتی ئیسلامیدا _ رادەستی ئوممەت کراوە
 _ که جێنشینی خودایە _ وە ئیمام ئیبن حەزم (۳۸۴- ۴۵۶ ک، ۹۹۴ - ۱۰۶۴ ز)
 راستی فەرمووە، که دەلێت: "بە راستی یە کێک لە حیکمەتەکانی خودا بریتی یە لە
 حوکمدانە دەست مەرۆقەکان که خودا نین."

راویژی مرویی و شه‌ریعه‌تی خودایی

له میتۆد و په‌یره‌وی ئیسلامیدا، له‌نیوان سنوور و بازنه و بابه‌ته‌کانی راویژی مرویی له‌گه‌ل‌ئو و بابه‌تانه‌ی که شه‌ریعه‌تی خودایی، خودای پاکوبی‌گه‌رد دایان، ناته‌بایی و تی‌که‌ل‌کردن بوونی نییه، تا‌کو‌ئو فه‌رمان‌په‌وایی خودا به‌رجه‌سته بی‌ت که هه‌ژموونی زاله به‌سه‌ر مروژ و ئو واقیعه‌ی تییدا ده‌ژی.

فه‌رمان‌په‌وایی خودایی، که خووی له‌ بناغه‌کانی شه‌ریعه‌ت و ئامانج و سنووره‌کانیدا ده‌بینیته‌وه، له‌ ره‌گه‌زی فه‌رمان‌په‌وایی مروژ نییه، که خووی له‌و پرسانه‌دا ده‌بینیته‌وه که بابه‌تی راویژی مروژن. چونکه فه‌رمان‌په‌وایی خودای حاکمیته‌ی (الفعال لما ی‌رید) ه، ئو زاته‌ی لی‌ی ناپرس‌ریته‌وه ده‌ریاره‌ی هه‌ر کاریک که ده‌یکات، که به‌ حیکمه‌تی خووی ویستی له‌سه‌ر ئو‌وه بووه په‌یامی موحه‌مه‌دی، که دوا په‌یامه، مه‌رجه‌کانی شایسته‌یی نه‌مری دنیا‌یی تییدا بی‌ته‌دی، تا نه‌سپ‌ردیته‌وه، تا ئه‌م فه‌رمان‌په‌واییه‌ی خوایی، له‌ گو‌پ‌اوه دنیا‌ییه‌کاندا، له‌گه‌ل‌ئو و بابه‌ته‌گشتی و فه‌لسه‌فه و فه‌رمانانه‌دا بی‌ت که په‌یوه‌ستن به‌ه‌رژه‌وه‌ندییه جی‌گه‌ره‌کانه‌وه، به‌مه‌ش بی‌ته‌ئو و چوارچۆیه‌ی که پارێزگاری له‌ ئیسلامیته‌ی راویژی مروژ ده‌کات، گه‌ر ئه‌م شوورایه‌ی پابه‌ندی سنووری ئه‌م چوارچۆیه‌ی بوو. ئه‌وه فه‌رمان‌په‌واییه‌ی بالایه‌ که له‌ په‌رنسیپه‌کانی شه‌ریعه‌تی خوایی و سنوور و مه‌به‌سته‌کانیدا ده‌رده‌که‌ویت، که ری‌کخه‌ر و پی‌وه‌ری ئیسلامیته‌ی راویژی مروژه. ئه‌مه‌ش راویژی جین‌شینیه و سنوورداره‌ وه بابه‌ته‌کانی دیاریکراون، به‌ حوکی پی‌گه‌ی ئه‌م جین‌شینیه له‌ گه‌ردووندا و به‌پی‌ی بر‌گه‌کانی په‌یمانی بوون به‌ جین‌شینیه، سه‌باره‌ت به‌ ئاوه‌دان‌کردنه‌وه‌ی ئو و گه‌ردوونه‌ی که تییدا ده‌ژی، له‌بری خودای گه‌وره، لی‌ره‌دا و له‌ دیاریکردنی (په‌یوه‌ندی نیوان راویژی مرویی و شه‌ریعه‌تی خودایی، پی‌گه‌ی مروژ له‌م گه‌ردوونه‌دا _ پی‌گه‌ی جین‌شینیه خودایه _ وه دیاریکردنی

بازنه و سه‌ریشکبوونی وه په‌یوه‌ندیی (جیگیره‌کان) به (گوږاوه‌کان) هوه... هتد تاییه‌تمه‌ندی‌تییه‌کانی میتود و په‌یره‌وی ئیسلامی دهرده‌که‌ویت، به‌مه‌ش ناته‌بایی و تیکه‌لبوون (له‌نیوان‌فرمان‌ره‌وایه‌تی‌خودایی) که له شه‌ریعه‌تدا‌خوی ده‌بینیته‌وه _ له‌گه‌ل‌بابه‌تی شوورای مروییدا) دهره‌ویتته‌وه.

قورئانی پیروز نه‌وه‌ی دیاری کردووه که فرمان‌ره‌وایه‌تی‌خودایی گه‌وره‌یی و مهرجه‌عییه‌تی بالایی هه‌یه له ژیانی ئه‌م مروقه جینشینه‌دا، خودای گه‌وره ده‌فهرمیت: ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ أَنْتُمْ إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا (٦٤) فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُكَلِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا (٦٥) ﴾ النساء ٦٤ - ٦٥. واته: "هه‌موو پیغه‌مبه‌ریکمان بو‌ئه‌وه ناردووه که به ئیزنی خودا مروقه‌کان گوږپرایه‌لی بن، هه‌ر کاتیکیش مروقه‌کان سته‌میان له خویان کرد به گونا‌هه‌کانیان و پاشان هاتنه لای تو بو دهر‌برینی په‌شیمانی و داوای لیخوشبوونیان له خودا کرد و پیغه‌مبه‌ریش داوای لیخوشبوونی بو‌کردن له خودا، ئه‌وا بو‌یان دهرده‌که‌ویت که خودا ته‌وبه‌وه‌رگره و میهره‌بانیشه." وه ده‌فهرمیت: ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِن تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا (٥٩) ﴾ النساء ٥٩. واته: "ئه‌ی باوه‌پداران: گوږپرایه‌لی خودا و پیغه‌مبه‌ر و خاوه‌ن کاروباره‌کانتان بن، هه‌ر کاتیکیش راجیاییتان هه‌بوو له‌سه‌ر‌بابه‌تیک، ئه‌وا بیگه‌رپیننه‌وه بو‌خودا و پیغه‌مبه‌ر، گه‌ر باوه‌رتان به‌خودا و پوژنی داوایی هه‌بیت، ئه‌م کاره‌ش باشتره و جوانتره بو‌چاره‌سه‌ری کاره‌کانتان."

وه ده‌ستووری یه‌که‌مین ده‌وله‌تی ئیسلامی (په‌پاوه - نووسراوه، الصحیفة - الکتاب) له سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ردا (دروودی خودای له‌سه‌ر‌بیت) ده‌لیت که مهرجه‌عییه‌ت بو‌ئه‌م فرمان‌ره‌وایه‌تییه ئیسلامییه‌یه که له شه‌ریعه‌تدا‌به‌ده‌ر

ده كه ویت: (هر پیشهاتیک یان کیشه و پیکه لگزانیک له نیوان کهسانی ناو ئەم پهراوه دا پوو بدات که مه ترسیی خراپه ی لی بکریت، ئەوا هه وائه به خوا و به موحه ممه دی پیغه مبهری خوا ده کریت (دروودی خودای له سه ر بیّت).^۱

ئەوه پیگه ی فرمانپه وایه تی خواییه، پیگه ی یه که مین مه رجه عییه ت و ده سه لاتی بالا و پره نسپه کانی یاسادانان، ئەو چوارچیوه یه ی بو پراویژی مرویی دیاری کراوه، وه ئەو رهنگ و شیوازه خوداییه ی که پیویسته داهینانه کانی مروژ و ده سه لاته کانیانی پی رهنگ بکریت وه ک جینشینانی خاوه نی ئەو فرمانپه وایه تیبه، له ئاوه دانکردنه وه ی گه ردوون به پیی ئەو په یروه وه ئیسلامییه ی که برگه کانی په یمانی جینشینی ده هیئتیه دی.

له م چوارچیوه یه دا (چوارچیوه ی فرمانپه وایه تیبی خودایی)، به و جوړه ی که له شه ریعه تی خواییدا خووی ده بینیته وه، له په یروه ی ئیسلامیدا خودا فه رزی کردووه له سه ر مروژ که هه ستیت به هه لگرتنی ئەو ئەمانه ته ی که سه رشانیه تی، وه ژیا نی تاکه که سی و خیزانی و کومه لایه تیبی خووی، هه روه ها پیشه وایه تیبی کومه لگا و ده وه تداری و ئاوه دانکردنه وه ی زهوی به هووی ده سه لاتی جینشینیییه وه له ریی پراویژی مرویییه وه بکات، ئەو پراویژه ی که پیویسته پابه ند بیّت به سنوره کانی حاکمییه تی خوداوه. ئەم پراویژه له لایه ن خوداوه فه ریزه یه کی خوایی پیویسته کراوه، نه ک ئەوه ی که ته نها مافیك بیّت له مافه کانی مروژ.

ئەمه فه رمانی خودای گه وره یه، ته نانه ت بو پیغه مبه ره به پریزه که شی، خوای گه وره ده فه رمیّت: ﴿فَبِمَا رَحْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ﴾ (١٥٩) آل عمران ١٥٩. واته: "به میهره بانیی خودا تو نه رمونیان

^۱ (مجموعه الوثائق السياسية للعهد النبوي والخلافة الراشدة) ص ٢١٠-٢١٥.

بوویت له گه‌ل خه‌لکی، ئە گەر که سیکی زبر و دل‌ه‌ق بوویتایه ئەوان لیت دور ده‌که‌وتنه‌وه، تو لیبان ببوره و داوای لیخۆشبوونیان بۆ بکه و پراویتیان له‌گه‌ل بکه، هه‌رکات له‌سه‌ر بریاردان یه‌کلا بوویته‌وه، پشت به‌خودا ببه‌سته، بیگومان خودا ئەو که‌سانه‌ی خۆش ده‌ویت که پشت به‌خودا ده‌به‌ستن. "گەر یه‌کلابونه‌وه‌ی بریار (عزم) ئەو بریاره‌ بیت که نیشانه‌ی نزیکه‌ی پاره‌پاندنه، که‌واته پراویتی پیشه‌کیه‌ی سرووشتی و پیویسته‌که‌ی ئەم بریاره‌یه (عزم) و به‌دهینه‌ری سروشته‌که‌یه‌تی.

ئەم شوورایه، هه‌ر وه‌ک چۆن فه‌ریزه‌یه‌کی خواییه‌ له‌ سیاسه‌تی ده‌وله‌ت و کاروباری کۆمه‌لی مرویی گه‌لدا، له‌ بازنه‌ی خیزانیشدا به‌هه‌مان شیوه‌یه، وه‌ک خشتیک وایه‌ له‌ کۆشکی کۆمه‌لگه‌ی مروفایه‌تیدا، ئەو ریگایه‌یه‌ که‌ په‌زنامه‌ندی و خوشبه‌ختی و ته‌بابی بۆ خیزان ده‌سته‌به‌ر ده‌کات . ﴿ وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُنَّمَّ الرِّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا لَا تُضَارَّ وَالِدَةٌ بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَلَدِهِ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَنِ تِرَاضٍ مِّنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْتَرْضِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا آتَيْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴾ (٢٣٣) البقرة ٢٣٣. واته: "دایکان شیر ئە‌ده‌ن به‌ مندا‌له‌کانیان بۆ ماوه‌ی دوو سالی ته‌واو، بۆ ئەوه‌ی بیه‌ویت شیردان به‌ته‌واوی بگاته ئە‌نجام، رزق و جلو به‌رگی مناله‌کانیش له‌سه‌ر باوکی مندا‌لانه و به‌ده‌ر له‌ توانای هه‌رکه‌سێک ته‌کلێف نا‌کریت، نا‌بیت به‌هۆی مندا‌له‌وه‌ زیان به‌هیچ دایکیک و باوکیک بگه‌یه‌نریت و هه‌مان مافیش بۆ واریس هه‌یه، ئە‌گەر ژن و می‌ردیش ویستیان به‌ په‌زنامه‌ندی هه‌ردووکیان و پراویتی له‌یه‌ک جیا ببه‌وه، ئە‌وا کاریکی باش ده‌که‌ن، هه‌رکات ویستیشتان دایه‌ن بگرن بۆ مناله‌کانتان، ئە‌وا کیشه‌نییه، به‌مه‌رجیک مافی دایه‌نه‌کان بده‌ن به‌باشی، ته‌قوای خودا بکه‌ن و بشزانن که‌ بیگومان خودا ئاگای له‌ کاره‌کانتانه ."

له سیاستی گهل و دهوله تدا فرهزه، بگره له گوپرایه لئی ئەندامانی گهلدا بو
 فرمانبه دهستان، وهك ئیمامی ابن عطیة (عبدالحق بن غالب المحارثی) (٤٨١ - ٥٤٢
 ك ، ١٠٨٨ - ١١٤٨ ز) دهلیت: "به راستی پراویژ له بناغه كانی شه ریعت و حوكمه
 پراوه و به كحوكمه كانه، بویه ههركه سیك كه پراویژ نهكات به زانایان و نایینه پروهه ران
 ئەوا لابردنی پیویسته، ئەمهش له و بابه تانهیه كه راجیایی تیدا نییه."^١ به هه مان
 شیوه له بازنه ی خیزانیشدا. له په پرهوی ئیسلامیدا پیگهی پراویژ گه یشتوته ئاستیک
 كه به یه كیک له ئاكاره كانی باوه ر و باوه پداران داده نزیت: ﴿ ٣٩ فَمَا أُوتِیْتُمْ مِّنْ شَیْءٍ
 فَمَتَّاعُ الْحَیَاةِ الدُّنْیَا وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ خَیْرٌ وَأَبْقَىٰ لِلَّذِیْنَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَجْبِهِمْ یَتَوَكَّلُونَ (٣٦) وَالَّذِیْنَ
 یَجْتَنِبُونَ كَبَآئِرَ الْاِثْمِ وَالْفَوَاحِشِ وَاِذَا مَا عَضِبُوا هُمْ یَعْفُرُونَ (٣٧) وَالَّذِیْنَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَاَقَامُوا
 الصَّلَاةَ وَاَمْرُهُمْ شُورٰی بَیْنَهُمْ وَمَا رَزَقْنَاهُمْ یُنْفِقُونَ (٣٨) وَالَّذِیْنَ اِذَا اَصَابَهُمُ الْبَغْیٰ هُمْ
 یَنْتَصِرُونَ (٣٩) ﴾ الشوری ٣٦-٣٩ . واته: "ئه وهی به ئیوه دراوه، زینهت و
 كالا یه كی ژیا نی دونه یاه و ئه وهی لای خودایه باشتره و به رده و امتره بو ئه وانه ی
 باوه پداران و پشت به خودا ده به ستن، ئه وانهش خو یان له گونا هی گه وره و كاری
 ناشیرین ده پاریزن و له كاتی تووره ییدا لیبوردنیان هه یه، ئه وانهش كه وه لامی
 په روه ردگاریان داوه ته وه و نو یژ ده كهن و كاروباریان به راویژه و له و رۆزییهش
 ده به خشن كه ئیمه پیمان به خشیون، ئه وانهش كه ده سدریژیان بكریته سه ردژی
 ده وه ستن و به رگری له خو یان ده كهن، كه واته یه كیکه له سیفته ریشه ییه كانی
 باوه پداران.

ته نانهت له ده ربینه قورئانییه كه ی ئه و دوو ئایه ته دا كه تیپاندا باسی (أولی
 الأمر فرمانبه دهستان) كراوه، تیپینی ده كهن كه به شیوازی كو باس كراوه نه
 به تاك: ﴿ اَطِيعُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُوا الرَّسُولَ وَاُولِی الْأَمْرِ مِنْكُمْ ﴾ النساء ٥٩ . واته:

^١ القرطبي(الجامع لأحكام القرآن)ج٤ص٢٤٩.

"گوپراه لئی خودا و پیغه مبر و کاربه دهستانی خوتان بن." وه ده فہر میت: ﴿وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِّنَ الْأَمْنِ أَوْ الْحُوفِ أَدَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (۸۳) النساء ۸۳. واتہ: "ہرکات ہه والئیکی بابہ تی ناسایش یان ترسیان پی بگات، بلاوی ده که نه وه و نه گہر له بری ئه وه بیانداہیہ ته دهستی پیغه مبر و کاربه دهستانی خویان باشتر بوو." ئه مش کاریک دهکات کہ دهسلات (دهسه لاتی اولی الامر فہرمانبہ دهستان) له دهولت و له کوئمہ لگادا دهسه لاتیکی به کوئمہ لی راویژی بیت، له پیناوی ئه وهی کہ بوغرا نہ بیت و له ئه نجامی تاکرہ وی له دهسه لاتدا سته مکاری سره هلته دات. له گہل ئه وه شدا جهخت له وه دهکاتہ وه کہ ئه وه فہرمانبہ دهستانہ موسولمان بن، تا راویژہ کہ یان پابہ ند بیت به په پره وی ئیسلامی و فہرمانپہ وایہ تی خاواہ.

قورئانی پیروژ به ناراستہی پالپشتیکردنی راویژدا دہروات، له پی چیروکہ کانی میژوو و هه والی سردهمانی دیرینہ وه نمونہی هیئاوہ تہ وه، بو پشتیوانیی راویژ و سوودہ زورہ کانی، ئه وه تا شارنی سہ بهء (سبأ) راویژ له گہل گہ ورہ پیاوانی مل گہ له کہی دهکات و ده لیت: ﴿قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّى تَشْهَدُونِ﴾ (۳۲) النمل ۳۲. واتہ: "وتی: ئه ی نامادہ بووان: یا و بوچوونی خوتانم پی بلین له م کارہ مدا، من هیچ کاریک ناکہ م تا ئیوہ ناگدار نہ کہ مہ وه و پرستان پی نہ کہ م." تہ نانہ ت گہ ورہ پیاوانی گہ لی فیرعہ ونیش سہ بارہ ت به موسا _ درودی خودای لی بیت _ له هه لویتہ کہ ده کولنہ وه: ﴿قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ﴾ (۱۰۹) يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِّنْ أَرْضِكُمْ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ (۱۱۰) ﴿الأعراف ۱۰۹-۱۱۰. واتہ: "کہسانی دہوربہری فیرعہ ون وتیان: بیگومان موسا سیحربازیکی زور شاره زایہ و دہیہ ویت له خاک و نیشتیمانی خوتان وه دہرتان بنیت، نایا ئیوہ فہرمانتان به چیہ؟" کہ واتہ راویژ به دیرژیایی میژوو یه کیکہ له

ناکاره جوانه‌کانی ده‌ولت و کوّمه‌لگاگان _ به‌دهر له بیروباوه‌په‌که‌ی_ له کاتی‌کدا له ئیسلامدا فه‌ریزه‌یه‌کی خواییه، نه‌ک ته‌نھا مافی‌ک بیّت له مافه‌کانی مروّف.

گه‌ر پی‌گه‌ی سوننه‌تی پی‌غه‌مبه‌ر بوّ قورئانی پی‌روژ بریتی بیّت له پی‌ونکردنه‌وه و ورده‌کاری و به‌رجه‌سته‌کردن، ﴿بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ (٤٤) ﴿النحل ٤٤﴾ . واته: "ئیمه قورئانمان بوّ نارده‌وویته خواره‌وه تا توّ ئه‌و قورئانه بوّ خه‌لکی پی‌ون بکه‌یته‌وه، تا به‌لکو به‌وردی بیر بکه‌نه‌وه." وه‌ گه‌ر راستترین پی‌وه‌ره‌کانی دروستی ئه‌م سوننه‌ته ئه‌وه بیّت که له قورئاندا واتا یان بونیاد یا هه‌ردووکیانی هه‌بیّت، ئه‌وا سوننه‌تی پی‌غه‌مبه‌ر له راویژدا، به‌و شیوه‌یه‌ی که په‌فتاری پی‌غه‌مبه‌رانه و به‌کرده‌بیکردنی کاملانه به‌رجه‌سته‌ی کردووه، مناره‌یه‌کی بلندی پی‌ونکایه‌خشی له هزر و ئه‌زمونی ئیسلامیدا بنیات ناوه، تا له شوینی خویه‌وه وه‌ک به‌کێک له ری‌نوی‌ن و مه‌شخه‌له‌کانی په‌یره‌وی ئیسلامی ده‌رکه‌وویت.

پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بیّت) فه‌رمانی کردووه فه‌رموویه‌تی (إذا استشار أحدكم أخاه فليشر عليه)^١، واته: "ئه‌گه‌ر هات و برایه‌کتان راویژی پیّ کردن ئه‌وا ئه‌وه‌ی ده‌یزانیّت پیّ رابگه‌یه‌نیّت) ئه‌وه‌ش به‌رپرسیاریتییه‌که پی‌ویستی به‌که‌سانیکه که شیاوی هه‌لگرتنی باری راویژ و پاشکوکانی بن، بوّیه پی‌ویسته کوّمه‌لگای ئیسلامی روّله‌کانی ئاماده بکات بوّ هه‌لگرتنی ئه‌م ئه‌مانه‌ته، چونکه (المستشار مؤتمن)^٢ واته (راویژی‌یکراو ئه‌مانه‌تداره) وه (من إستشار أخاه المسلم فأشار إليه بغير رشد فقد خانه)^٣ واته: "هه‌رکه‌سیک راویژی به‌ برا موسولمانه‌که‌ی کرد و ئه‌ویش ری‌نوماییه‌کی خراپی کرد، ئه‌وا ناپاکیی لی کردووه." راویژی به‌کێک

^١ رواه ابن ماجه.

^٢ رواه ابوداود والترمذي وابن ماجه والدارمي والإمام أحمد.

^٣ رواه الإمام أحمد.

بووه له سیفته دیاره‌کانی پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سه‌ر بیټ)، تا پاره‌یه‌ک که ئه‌بوهوره‌یره ده‌فهرمیټ: "ما رأیت أحداً أكثر مشورة لأصحابه من رسول الله صلی الله علیه وسلم."^۱ ، واته: "هیچ‌کس‌سیکم‌نه‌بینیوه له پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سه‌ر بیټ) زیاتر پراویژ له‌گه‌ل‌هاوه‌لانی بکات." "سه‌ره‌رای بی‌ه‌له و که موکووپیی پیغه‌مبهر له گه‌یاندنی ئه‌و په‌یامه‌ی که له خوداوه‌یه، وه سه‌رباری چاودییری س‌رروش به‌سه‌ر ئیجتیهاده‌کانییه‌وه، به‌راست‌کردنه‌وه‌یان، ده‌بینین له په‌یوه‌ستببون به‌به‌رهمه‌کانی پراویژه‌وه پی‌ش‌ه‌نگ بووه، وه‌ک پی‌ش‌ه‌وا‌ی ده‌وله‌ت و سیاسه‌تمه‌داری کو‌مه‌لگا، تا ئه‌و ئاسته‌ی که به‌ئه‌بو به‌کر و عومه‌ر ده‌فهرمیټ: "لو إجتماعاً فی مشورة ما خالفتکما"^۲ ، واته: "گه‌ر ئه‌و دووانه‌تان له پراویژیکدا هه‌مان رای یه‌کتریتان هه‌بوو، ئه‌وا رای من له هی ئیوه جیاواز نابیټ." "ئیدی له‌وه‌دا که ئیجتیهاد و پراویژی مرویی بیټ، که‌مینه‌مل ده‌دات بو‌رای زو‌رینه‌.

بازنه‌ی پراویژ هینده‌ فراوان ده‌بیټ بال‌ده‌کیشیټ به‌سه‌ر هه‌موو کون و که‌له‌به‌ریکی ژیاندا، به‌مه‌رجیک‌فه‌رمانه‌وايه‌تی خودا یه‌کلایی نه‌کرد بیټه‌وه، ئه‌وه‌تا پیغه‌مبهر و پی‌ش‌ه‌وا (دروودی خودای له‌سه‌ر بیټ) له دامه‌زراندنی ئه‌میره‌کاندا په‌یوه‌سته پی‌وه‌ی، وه‌ک ئیمامی‌علی‌کوری ئه‌بو‌تالیب لی‌ی ده‌گپ‌رپته‌وه که فه‌رموویه‌تی: "لو کنت مؤمراً أحداً دون مشورة المؤمنین لأمرت ابن أم عبد"^۳ ، واته "گه‌ر به‌بی پراویژی باوه‌رداران که‌سیکم بگردایه به‌ئه‌میر، ئه‌وا ئیبن ئوم‌عه‌بدم ده‌کرده ئه‌میر." "مه‌به‌ست له ئیبن ئوم‌عه‌بدم: ئیبن مه‌سعووده. هه‌روه‌ها ده‌می له جه‌نگ و په‌یمان‌ه‌کاندا، بو‌نموونه: له هه‌لب‌ژاردنی شوینی دابه‌زینی سوپا له غه‌زه‌وی به‌دری گه‌وره‌دا و کوشتار له‌گه‌ل‌هاوه‌لدانه‌راندنا له‌و روژده‌دا و

^۱ رواه الترمذي.

^۲ رواه الإمام أحمد.

^۳ رواه الترمذي وابن ماجه والإمام أحمد.

پیکگه یشتیان له دهره وهی مه دینه، راویژری به خه لکی کرد، به تایبته پشتیوانان (أنصار)، تا بازنه ی ئه و په یمانه ی له عه قه به پییان دابوو فراوان بیته و پاراستن له دهره وهی مه دینه ش بگریته وه. وه له پرسه دیله کانی غه زوهی به در و له هه و لدان بو شکاندن ی گه ماروی مه دینه له لایه ن (ئه حزب) هوه له غه زوهی خه نده ق و شوینی پیکگه یشتنی شه پی ئو خودا... هتد.

پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بیته) راستی فه رموه که ده لیت: "ما شقی قط عبد بمشورة، وما سعد باستغناء رأي) ^۱. واته: "که سه له راویژه وه تووشی زیان نابیت و که سیش به پشتگو یخستنی راویژه خو شبه خت نابیت."

خوله فای راشیدینیش هه مان ریگه یان گرتنه بهر ریگای په ی ره وی پیغه مبه رایه تی له راویژدا. ده ولله تی خیلافه ت خو ی به راویژه دروست بو و له سه ر ئه ویش دامه زرا. به یعه ت و په یماندانی به راویژه وه له بژاردن ئه و دوو ریگه یه بوو که خه لیفه ی پی ناسراوه و به یعه تی پی دراوه. وه خلیفه ی یه که م ئه و که سه بوو که پابه ند بوو به گشتاندنی راویژه وه له کو مه لگای مه دینه دا، هه ر کاتیک که پیشهاتیک ده هاته گوپی که فه رمان په وایه تی خودایی یه کلای نه کردبو وه. له مه یمونی کوری میهرانه وه گپ دراوه ته وه که وتوویه تی: "هه ر کاتیک شکاتکاریک ده هاته لای ئه بووبه کر، ته ماشای کتیبی خودای ده کرد، گه ر له ویدا چاره ی نیوانیانی بدو زیایه ته وه، به وه داوه ریی ده کرن، خو گه ر له قورئاندا ده ست نه که وتایه و له سوننه تیکی پیغه مبه ردا (دروودی خودای له سه ر بیته) هه بووایه، ئه وا داوه ریی پی ده کرد، به لام گه ر دیسان نه یتوانیایه بیدو زیته وه، ده هاته دهره وه و له موسولمانانی ده پرسه، ده یگوت: پرسیکی ئاوا و ئاوام هاتووه ته لا، ئایا ئیوه زانیاریتان هه یه که پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بیته) له م پرسه دا

^۱ القرطبي(الجامع لأحکان القرآن) ج ۴ ص ۲۵۱.

دادوهرییه کی کردبیت؟ خو گەر نهیتوانی سوننه تیکی پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهر بیت) له م باره یه وه پهیدا بکات، ئیدی سه رانی خه لگی و کهسانی هه لباردهی کو ده کرده وه و راویژی پی ده کردن، کاتیک کو ده نگ ده بوون له سهر پرسیک، به رای نه وان داوهری ده کرد.^۱

وه عومهری کورپی خه تتاب، داموده زگای ده وله تی به هوئی شوورا وه په ره پی دا _ کاتیک تو مارکردنی کاروباری ده وله تی ده ست پی کرد _ وه که به ره میکی راویژ هه ستا به ئیجتیه اکردن _ وه که ئاماژه مان پی دا _، به رادده یه که لاپه ره ی سه رچاوه میژووییه کان به راویژه کانی و راسپاردنه کانی که بانگه واز بو راویژ ده که ن رازاونه ته وه، وه که فه ریزه یه کی خودایی، وه که ریگایه کی بیترس بو به ریوه بردنی سیاسی تاک و خیزان و گهل له کو مه لگای ئیسلامدا. وه ده لیت: "هه رکه سیک په یمان بدات به نه میریک به بی راویژ کردن له گهل موسولماناندا، نه وه په یمانی نییه، وه نه وه که سه شی که په یمانه که ی پی دراوه په یمانی نییه.^۲ که واته هه یچ په یمان و په یمان به ستنیک شه رعیه تی نییه، گهر له ری راویژی موسولمانانه وه نه کرابیت، نه مه ویلایه ت و نه ماره ته لاهه کییه کانیش ده گریته وه، وه که چون ئیماره تی گهره و پیشه وایه تی مه زنیش ده گریته وه. وه له کوتاییه کانی سه رده می خویدا عومه ر وتاری دا وتی: "کو مه له که سیک پیم ده لین که جینشین دابنیم، خودا هه رگیز نه ئاین و نه خیلافه تی خو ی به زایه نادات، وه نه نه وه شی که به پیغه مبه ره کهیدا (دروودی خودای له سهر بیت) ناردوویه تی، خو گهر هات و شتیکم به سه ر هات، نه وا خیلافه ت به شوورا ده بیت له نیو نه وه شه ش که سه دا.^۳ وه به راستی نه وه شه ش که سه _ که پاشماوه ی کوچه رییه یه که مینه کان بوون _ له سه ره نه م ریچکه یه

^۱ رواه الدارمی.

^۲ رواه البخاری والإمام أحمد.

^۳ رواه مسلم والإمام أحمد.

دهرۆڤښتن. (ئیدی ئه و شهش کهسه ی که عومهر داینابوون کو بوونهوه و راویژیان کرد) بی ئه وهی که به ته نها خویمان راویژ بکه ن، به لکو عه بدورپه حمانی کورپی عه وفیان پاسپارد که هه ستیت به به رپوه بردنی پرۆسه ی شوورا، ئه ویش هه چکه سیک نه ما له خه لکی که راویژی پی نه کات، کاتیک ته رازوه که به لای عوسمانی کورپی عه ففاندا شکایه وه، په یمانی گشتیی له گه ل به ستره و (خه لکی به یعه تیان پی کرد:

کوچه ران، پشتیوانه کان، سه رکرده سه ربازییه کان و موسولمانان.^۱

پیگه ی راویژ له په یره وی ئیسلامیدا گه یشته ته په لای ئه و یاسایه ی ریکخستنی ژیانی تاك و کومه لگای به دهسته _ به پی سیستمی ئیسلام _ قورئانی پیروزی باسی ئه وه مان بو ده کات که تاکرپه وی و پاسه پیینی و بیمنه تی له راویژکردن و به شداریپیکردنی ئه وانی دی هاوه لی ملهورین، بگره هینده پیکه وه گری دراون وه ک (په یره و) و (یاسا) وان: ﴿كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَ طَٰغِيٌّ﴾ (٦) ﴿أَنْ رَّآهُ اسْتَغْيٰ﴾ (٧) ﴿العلق ٦ - ٧ . واته: "نه خیر (سه ره پای هه موو ئه و ریزانه ی له مروقه گیراوه) بیگومان مروقه یاخی و سه رکهش ده بیت، کاتیک ده بینیت ده وه له مهند و بینیازه له پووی دونیایی و جهسته ی خویه وه. " بیگومان! که واته بیمنه تی و تاکرپه وی له پادا یان له بریار و ده سه لات و ساماندا پیشه کی و ریخوشکه ر و هاوه لی ملهورییه .

کهس وا نه زانیت که راویژ له بواری کرده یی په یره وی ئیسلامیدا، له سنووری راویژی تاکه که سیدا وه ستاوه و ئاشنا نه بووه به ریکخستن له دامه زراوه کاندا. چونکه سه ره پای سانایی ژیانی کو مه لگای سه رده می یه که می ئیسلام و ساده یی ئه زموونی مروقی ئه و رۆژگاره له بواری ریکخستنیکی گه لاله بوو له دامه زراوه گه لیگدا، وه سه رباری ئه وه ی میژوونوسه موسولمانه کان که متر تیشکیان

^۱ رواه البخاری.

خستوتە سەر ئەم لایەنەى سیستەمى دەولەتى ئىسلامى يەكەم _ بەھۆى پاشەكشەى كارپىكردنى پراویژ و نەمانى دامەزراوەكانى لە ئەزمونى ئىسلامى پاش سەردەمى راشیدین _ سەرەپای ھەموو ئەمانە دەتوانین لە دەستەى كۆچەرە يەكەمەكاندا دامەزراوەیەكى دەستوورى بەدى بکەین، كە خاوەن دەسەسەلاتىكى ديارىكراو بوو لە رېبەرایەتیکردنى دەولەتدا لە سەردەمى پىغەمبەردا (دروودى خودای لەسەر بىت) وە لە بەربىژكردندا بو خەلیفە و بەستنى پەیمانى بەیعت يەكەم بوى، كە بەدویدا بەیعتەى گشتى خەلكى پایتەخت و شارەكان دىت^۱. بە ھەمان شىوہ دەتوانین لە دوازدە نەقىبەكە كە نوینەرایەتیی رېبەرایەتیی پشتیوانانان دەكرد، دامەزراوەیەكى پراویژكارى بەدى بکەین كە پىك ھاتبوو لە (وەزیران، پشتیوانان، پراویژكاران شانەشانى دەستەى كۆچەرە يەكەمەكان.)

تەنانەت لە ھەندىك لىكۆلینەوہى مېژوویدا ئاماژەك ھەيە باس لە ئەنجومەنىكى پراویژ دەكات لە سەردەمى پىغەمبەردا، كە ژمارەى ئەندامەكانى ھەفتا ئەندام بوو^۲، ھەر ھەا دەشیت تىبىنى ئەوہ بکەین چۆن پراویژ _ كە كروكەكەى بریتىیە لە بەشدارپىكردنى گەل لە دروستكردنى بپاردا _ تەنھا لە سنوورى ئەندامانى ئەم دامەزراوانەدا قەتیس نەبوو، بەلكو پەلى كىشا بو گشت كەسىكى خاوەن را و بگرە جەماوہریش، ئەوہ تا لەو سى پوژەى كە تىیدا پراویژ بو ھەلبژاردنى خەلیفەى راشیدى سىھەم كرا، ئەوانەى پاسپىردرابوون بە پراویژكردن كەسیان لە كۆچەر و پشتیوان و جگە لەوانیش لە خەلكانى لاواز و پەشوگىش

^۱ بۆ وردەكارى پتر دەربارەى ئەم دامەزراوە و پسپۆرىیەكانى، برشوانە پەرتووكمان (الاسلام و فلسفە الحکم) ص ۶۸-۵۴، دار الشروق، القاہرە ۱۹۸۹ز.

^۲ فان فلوتن (السيادة العربية والشيعية والإسرائيليات في عهد بني أمية) ص ۹۶، ترجمة: د. حسن ابراهيم حسن، ومحمد زكي ابراهيم، القاہرە، ۱۹۶۵ز.

نه بوارد، پرسپاریان لی کردن و پراویژیان پی کردن، سه باره بهوهی که کییان دهویت ببیته خلیفه له پاش عومهری کوری خه تتاب^۱؟

ئهمه یه شوورای ئیسلامی: بهرجهسته کردنی ویستی ئیرادهی گه لی ئازاد، له چوارچیوهی فرمانپه وایه تیی خودادا، نیشاندهری دهسه لاتی گهل و فرمانپه وایه تیی گه له و شتانه دا که فرمانپه وایه تیی خودا داوه ریی تیدا نه کردوه و یه کلایی نه کردوه ته وه. ئهم فرمانپه وایه تیییه که خوئی له پره نسیپه کانی شه ریعته و سنور و مه بهسته کانی دا ده بینیته وه و نوینه ری ئه وه، له کاروباری دنیا دا وهک (نه گوپ، چوارچیوه) هکان وایه که پاریزگاری له مورکی ئیسلامی پراویژی گهل و پابه ندبوونی به حه لال و حه رامه وه ده کات، ئهمه ش پیچه وانه نییه له گهل پراویژدا، به لکو به ئیسلامی مانه وهی به ره مه کانی پراویژ مسوگر ده کات، هر وهک چون ناکریت ئهم پراویژه له ده ست سنوری خودایی هه راسان بیت، چونکه پراویژ له نه ریتی ئیسلامیدا فه ریزه یه کی خواییه، واته کاتیک موسولمان هه لده ستیت به کاروباره کانی پراویژکردن ئه و خه ریکی په رستنی خودایه. وه ناکریت هیچ په رستشیک بو خوا به بی ره چا وکردنی سنوری فرمانپه وایه تیی خودا تیدا ئه نجام بدریت.

به م شیوه یه میانپه ویی ئیسلامی (پراویژی مرویی) و (شه ریعته ی خودایی) کو کردوه ته وه، به جوریک هه ردووکیانی له (ناته بابوون) و (تیکه لبوون) پاراستوه.

^۱ ابن قتیبة (الإمامة والسياسة) ج ۱ ص ۲۴، القاهرة، ۱۳۳۱هـ.

پیاو و نافرته

یه کیک له راستگویانه ترین، ووردترین و گشتگیرتین زاراوهدکان که گوزارش له و دهسکته و ته دهکات که ئیسلام بو مروقی داهیناوه، زاراوهدی (ژیانده وه) یه، چونکه ئیسلام ژیانده وه یه کی ته او، گشتگیر، قوول و بهره وامه بو ههرکه سیک که به ده م بانگه وازه که یه وه بچیت، وه پابه ند بیت به په پیره وه که یه وه، له ژیاننی تایبته و سه رجه م کاروباره گشتی و په یوه نندیه کانیدا پیره وی ئه و بگریته. خودای گه و ره راستی فهرمووه: ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴾ (٢٤) ﴿ الأنفال ٢٤. واته: "ئهی باوه پرداران: وه لامی خودا و پیغه مبه ر بده نه وه کاتیک بانگتان دهکات بو ئه و شته ی زیندوویه تیتان پی ده به خشیت، وه بشزانن که خودا ده توانیت دلی مروقه بگوریت به بی خواستی خاوه نی ئه و دله و گومانیش نییه که هه موان بو لای خودا ده گه پینه وه."

ئهم پینیسانسه ئیسلامیه سه ره رای زۆروه به ندی ئه و چه مکانه ی که له خو ی ده گریته، قوتارکردنی ئه و که سانه ی که هیدایه تی ئیسلام وهرده گرن له تاریکیه وه بو پووناکی، وه ههروه ها پرگارکردنی مروقی موسولمان له باری گرانی سه رشان و کو سپی سه ر پی و له و کو توبه ندانه ی تواناکانی ئیفلیج ده کن. چونکه ئازادکردنی ئیسلامی یه کیکه له ئه رکه کانی ژیانده وه ی ئیسلامی بو مروقه.

﴿ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْنُوبًا عِنْدَهُمْ فِي النَّوْرَةِ وَالْإِنجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴾ (١٥٧) ﴿ الأعراف ١٥٧. واته: "ئه وانه ی شوین ئه م پیغه مبه ره نه خوینده واره ده که ون که له په رتووکی ته ورات و ئینجیلی خویندا

باسی ده‌بینن، فه‌رمانیان پیّ ده‌کات به چاکه و نه‌هییان لیّ ده‌کات له خراپه و شتی پاک و باشیان بۆ چه‌لالّ ده‌کات و هه‌موو شته پیسه‌کانیان لیّ حه‌رام ده‌کات و ئه‌رکی قورس و سه‌خت و کۆته‌کانیان له‌سه‌ر لا ده‌بات که پیشتر له‌سه‌ریان بووه، ئه‌و که‌سانه‌ی باوه‌ریان پیّ هه‌یناوه و پشتیوانیان لیّ کردووه و سه‌ریان خستوووه و شوینی ئه‌و نووره که‌وتوون که بۆی هاتۆته خواره‌وه و هه‌ر ئه‌وانیش رزگاربوو و سه‌رفرازن. له‌ راستیدا ئاراسته‌ی ئه‌م ئازادکردنه ئیسلامیه‌ی پووی له‌ مروّقی موسولمانه، وه‌ک مروّقّ جا ئه‌م مروّقه‌ پیاو بیّت یان ئافره‌ت_ تیپروانیی ئیسلام بۆ پیاو و ئافره‌ت به‌و پییه‌ی ئه‌و مروّقه‌ موسولمانه‌ن که ئازادکردن و ژياندنه‌وه‌یان ئاراسته‌ کراره، له‌و پرسه‌دا وه‌ک یه‌کسانی له‌نیوان ئه‌ندامه‌کانی یه‌ک جه‌سته‌دا یه‌کسانن_ له‌م تیپروانییه‌ ئیسلامیه‌وه سه‌ره‌داوی فه‌لسه‌فه‌ی ئیسلام و په‌یره‌وه‌که‌ی بۆ په‌یوه‌ندیی پیاو به‌ ئافره‌ته‌وه و هه‌لوێستی ئافره‌ت سه‌باره‌ت به‌ پیاو ده‌رده‌که‌وێت، هه‌روه‌ها ئه‌وه‌ش که به‌ (ئازادکردنی ئافره‌ت) ناسراوه.

به‌راستی یه‌کسانی نیوان پیاو و ئافره‌ت له‌ (مروّقبووندا) راستیه‌کی باب‌ه‌تی ئه‌وتویه که گشت عه‌قلّ و هه‌ستیک درکی پیّ ده‌کات. وه‌ یه‌کسانییان له‌ ئه‌رکه‌کانی سه‌رشانیاندا، به‌ ماف و ئه‌رکه‌وه و له‌ لیپّچینه‌وه و پاداشتدا، وه‌ له‌ پیوستیه‌کانی جیبه‌جیکردنی ئه‌رکدا وه‌ک عه‌قلّ و تواناکان، که خودا به‌ هه‌ردووکیانی به‌خشیوه، له‌و باب‌ه‌تانه‌ن که سه‌رجه‌م لیکوڵه‌رانی هه‌زری ئیسلامی له‌سه‌ری کوکن.

به‌لام ئه‌م یه‌کسانییه‌ی که ئیسلام له‌نیوان پیاو و ئافره‌تدا دانی پێدا ناوه و هه‌ردووکیانی کردووته دوو ئه‌ندامی یه‌ک له‌ش، که جه‌سته‌ی موسولمانه، دانناوه به‌و واقیعه‌ سروشتیه‌دا که خووی له‌ جیاکرنه‌وه‌ی ئافره‌تدا به‌ مینه‌بوون، وه‌ له‌ جیاکردنه‌وه‌ی پیاودا به‌ نیرینه‌بوون ده‌بینیته‌وه. ئامانجی ئه‌و حیکمه‌ته‌ش که له‌م جیاکاریه‌دا یه‌ ته‌واوکاریی ئه‌و دووانه‌یه، وه‌ک دوو لای پیکه‌ینه‌ری یه‌ک شت که

یہ کتری تہ او دہ کەن، بە مەش یە کسانى و تەواوکارى بو هەردووکیان دەستە بەر دەبیت لە هەمان کاتدا. یە کسانییە کە جیاوانە لە یە کسانى لیکچوووە کان! وە کە یە کسانى ئەندامە کانى یە ک لەش، لە ئەندامیتیدا، سەرەرای جیاوازی هەریە کیکیان لەوی دی، پە یوەندی پیاو و ئافرەتیش بە هەمان شیۆه یە: یە کسانى، لە گەل جیاکاریدا، بە بى دژ یە کبوان لە نىوانیاندا.

گەر جیاوازی پیاو پلە بیت، کە بریتی یە لە بەرپرسبون (القوامیة) لە هەندی بواردا، ئەوا لە ئەنجامى جیاوازی سرووشتی نیرینی یە لە سرووشتی مینە یی، لە پیناو تەواوکاریدا، کە بەر دەوامى (جوړ) و خوشبەختى رۆلە کانى بە دی دە هیئت. گەر ئە مە کاکلە ی ئەو دەسکەوتە بیت کە پە یرەوی ئیسلامى خستوو یە تیه سەر خەرمانى پە یوەندی نىوان ئافرەت و پیاو، کە هەریە کیکیانى لە بە امبەر ئەوی تریادا داناو، کەواتە یە کسانیان لە مروقبون، ماف و ئەرکە کانیان و بەرپرسیاریتی یە ئیسلامیە کانى سەر شانیاندا، ئەو (هزر) ه ئیسلامیە یە کە هاتوو تا بارودۆخى ئافرەت بەرەو پینیش بەریت و ئازادى بکات لەو کو توبە ندە کو مە لایە تی و ئابوورى و نە ژادیانە ی کە بە هو ی هو کارگە لیکی میژوو ییە وه، زیاتر لە پیاوان بوون بە بار بە سەر شانییە وه. بگرە ئە گەر بلین ئافرە تی موسولمان، لە سەر دە مى پیغە مە رایە تیدا، بە تیکۆشانى لە پیناو ئازادى و پرگاربوونیدا، نوینە رایە تی ئەو (واقیع) ه ی کردوو ه کە نوینە رایە تی ئەو پرسیارانە دە کات قورئان باسى کردوون تا وە لامیان بداتە وه و وە لامى پرۆژە دادگەرە کانى بداتە وه.

– لە (سنن الترمذی) دا هاتوو ه کە ژنە هاو لە ی بە ریز، تیکۆشە رى جە نگاوەر، پالە وانى رۆژى ئو حود و رۆژى یە مامە _ وه زۆر پوو داوى تریش _ خیزانى شە هید و دا یکی شە هیدان ئوم عمارە (نوسە ییە ی کچی کە عب) ی ئە نسارى (۱۳ ک ، ۶۳۴ ز)، هات بو لای پیغە مە بر (دروودى خودای لە سەر بیت) بە ناوی کو مە لیک لە ئافرە تانى مە دینە وه قسە ی کرد، وه داوا ی یە کسانى ئافرە تانى لە گەل پیاواندا کرد و وتی:

"همووشته كان تهنها بؤ پياوانه! وه نابينم ئافره تان به هيچ شيويهيكه باس بکړين!" ليړه دا وه لامی سرووشی خوایی بؤ ئه م نيشانه پرسياره (واقیع) ه به م ئايه ته پیروژه درايه وه: ﴿ إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴾ (۳۵) الأحزاب ۳۵. واته: "بیگومان پیاوان و ژنانی موسولمانان و پیاوان و ژنانی باوه ردار و پیاوان و ژنانی گوږپرایه ل و پیاوان و ژنانی له خواترس و پیاوان و ژنانی به خشنده و پیاوان و ژنانی پوژوگر و پیاوان و ژنانی داوینپاک و ئه و پیاو و ژنانه ی زور یادی خودا ده که ن: خودای گه وره لیخوشبوون و پاداشتی گه وره ی بؤ ناماده کردوون. له م ئايه ته قورئانییه دا پوونکرده وه ی یه کسان ی _ به ده قی وشه کانی _ وه لامی خوایی بوو سه باره ت به و ستم و به و هه سته ی له واقیعدا هاتبووه کایه وه، که بؤ ماوه یه کی دوورودیژ له میژوو ئافره تان له پیاوان زیاتر ده یاننالا ند به ده سستییه وه.

– وه له کتیبی (أسد الغابة) ی ابن الأثیردا، له باسی ژیانی ژنه هاوه لی به پړیز، وتابیژ و تیکو شه ری جه نگاوه ر ئه سمائی کچی یه زیدی کچی سه که نی ئه نساری (۳۰ک، ۶۵۰ ز) ده خوینینه وه: له کاتیکیدا پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بیّت) له گه ل هاوه له کانیدا دانیشتبوو ئه سماء هات و پرایگه یاندا که هاتووه به ناوی چه ند ئافره تیکی دییه وه ده دویت، که سه ره پای جیاوازی کرده وه کان له نیوان هه ردوو لادا، هه موویان هاوړان له سه ر داواکردنی یه کسانبوونیان به پیاوان له پاداشتدا، وه وتی: "من نیردراوم له لایه ن کومه لیک له ئافره تانی موسولمانه وه، هه مان وته ی من ده لئین." پاشان بابه ته که ی خسته پوو، پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بیّت) قسه زانییه که ی لا په سه ند بوو، ته نانه ت لای کرده وه به لای

هاوه له كانيدا و فەرمووی: ئایا ئیوه وتەى ئافره تیکتان گوی لى بووه که له مه جواتر پرسیار بکات دەر باره ی ئایینه که ی؟

وتیان: نه خیر ئە ی پیغه مبهری خوا.

پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهەر بیئت) فەرمووی: "بپۆ ئە ی ئە سماء، به و

ئافره تانه ی که نار دوویتیان رابگه ی نه."

پاشان باسی یه کسان بوونی پاداشتی نیوان پیاو و ئافره تی بو کرد له ئیسلامدا، وه باسی پاداشتی ژنانه ی کرد، ئە گه ر کاری خۆی ئە نجام بدات، هه ر وه ک چۆن کاری چاک ئە نجام بدات، چونکه کاری هه ر دووکیان یه کتر ته واو ده که ن بو بنیتنانه ی بنه ماکانی ئاوه دانکرده وه، پاش ئە مه (ئه سما ء له خو شیی ئە وه فرمایشتانه ی پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهەر بیئت) به ده م وتنی - لا إله إلا الله و الله أكبر - وه روشت.

کاتیک فه لسه فه ی میتۆدی ئیسلامی، له جیا کرده وه ی توانا کانی ئافره ت له پیاواندا، به نده به جیا وازی سرووشتی مینه یی له سرووشتی نیرینه یی، که واته کو تا په یام، ئاسوی ئە وه بو ارانه ی کردووه ته وه به پووی ئافره تدا، که تیانددا ده توانیت کاره کانی به باشی ئە نجام بدات و گه شه به و وزه و توانایانه ی بدات که هه یه تی، هاوکات ته نها وریایی ده دات له پیوستیی هاوئا هه نگی نیوان سرووشت و شیایوی هه رکه سیك بو هه ر کاریك، له پینا و پارێزگاری له فه لسه فه ی (ته واوکاری) له نیوان ئافره ت و پیاودا، وه دوورکه وتنه وه له مه ترسیی (له یه کچوون نییه) که پیچه وانه ی حکمه تی خودایه له به دیه پینانی مرو قدا به نیر و میوه .

ژنه هاوه لی به پریز: ئومه ی مه ی کچی ره قیقه ده فەرمیئت: "هاورپ ل گه ل کومه لیک

ئافره تدا چومه خزمه ت پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهەر بیئت) تا په یمانی پی

بدهین، ئەویش پێی وتین: لهوهدا که توانا و وزهتان بهسهريدا دهشکیت. " ١ ، کهواته بازنه و ئاسوی ماف و ئهركهکان، بهپێی ئەوهیه که ئافرهت توانای بهسهريدا دهشکیت، بهو پێیهی که مێینهیه، بهپێی نهريتی کات و شوین و ئەو توانایانهی که له پێی پهروهردهوه بهدهستیان هیناوه .

لیرهوه بۆمان دهردهکهویت، مه بهستی ئەو ئایهته قورئانییهی که باس له یهکسانی پیاو و ئافرهت دهکات له ماف و ئهركهکاندا، وه باسی پله (پلهی قههوامیهت) دهکات که پیاو ئاماده کراوه بۆی، بهدیاریکراوی له چهند بواریکدا، بههۆی پیاوبوونیهوه، ئەم ئایهته روون دکاتهوه که دهفرمیت: ﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ (٢٢)﴾ البقرة ٢٢. واته: "ئافرهتان مافیان ههیه بهو شیوهی ئەرکیان لهسه رشانه، بهلام پیاوان پلهیهکیان لهسه ر ئەوان ههیه (له گێرانهوهی ژنان بۆ ژبانی هاوسهری له کاتی تهلاقی رهجعیدا) و خوداش بالادهست و دانایه. " کهواته دابونهريت _ که قابیلی گوێران و گهشهکردنه _ پێوهری بوارهکانی یهکسانییه له کار و فرمانهکانی ژباند، بهلام پلهی قههوامیهت له بوارگهلیکی دیاریکراودا هه دهمینیتیهوه، بههۆی پهیوهستهبوونی به (نهگوێ) هوه که (پیاوبوون) و (ئافرهتبوونه)، جیاوازی لهنیوان پیاو و ئافرهتدا هیناوهته کایهوه، وه ئەم جیاوازییهش هه ره لهو بوارانهدا رهنگ دهدهتهوه .

وه ئەگه ر پلهی سه رهپرشتیکاری (قههوامیهت) بریتی بیت له پێبه ریکردن، که بههۆی پیاویتییهوه پیاو ئاماده دهکات بۆ بوارگهلیکی دیارکراو، وه ک قورئان دهفرمیت: ﴿الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ﴾ النساء ٣٤. واته: "پیاوان کراون به سه رهپرشتیاری ئافرهتان، بههۆی

١ رواه ابن ماجه.

ئەو ھى خودا فەزلى ھەندىكىانى داۋە بەسەر ھەندىكى تردا، ھەر ھەھى بەھۆى ئەو سامانەھى كە سەرفىان كىرۋەھ. " ئەوا ئىسلام ئەم قەھوۋامىيە تە (سەرىپە رىشتىكىردن) ھى لە ئافرەت قەدەغە نە كىرۋەھ، كاتىك كە مېئىنە بوۋنى ئامادە ۋ شىاۋ دەكات بو ئەم مەبەستە، ئەو تە راعى (چاۋدىر) رېبەر (قەھوۋام) ىكى ھەمىشە يىيە كە ھەلدەستىت بە رېبە رايەتتى بوارە كەى. ۋە فەرموۋدەى پىغەمبەر (دروۋدى خوداى لەسەر بىت) باسى پىشكى ئافرەتەمان بو دەكات لە بوۋرى قەھوۋامە ۋ چاۋدىرى رېبە رايەتتەدا ۋ دەفەرمىت: " كلكم راع، ۋ كلكم مسؤل عن رعيته، فالأمير الذي على الناس راع عليهم، وهو مسؤل عنهم، والمرأة راعية على بيت بعلها وولده، وهي مسؤلة عنهم، ألا فلكم راع، ۋ كلكم مسؤل عن رعيته ". ۋاتە: " ھەركەس لە ئىۋە شۋانە، ۋە ھاۋكات بەرپىرسە لە ۋەى لە ژىردەستىدايە، ئەو كەسەى فەرمانپەرۋايە، شۋانە ۋ بەرپىرسە لە ۋە خەلكەى لە بەردەستىدايە، ژنىش شۋانى مالى مېردە كە يەتى ۋ شۋانى مندالەكانىەتى ۋ بەرپىرسە لىيان، كە ۋاتە ھەركەس لە ئىۋە شۋانە ۋ بەرپىرسىشە لە ۋەى لە ژىردەستىدايە. "

كاتىك پەپىرەۋى ئىسلامى، جىاۋاز لە پەپىروانى تر، بەم پوۋن ۋ ئاشكرابىيە دانى بە يەكسانى پىاۋ ۋ ئافرەتەدا ناۋە لە پوۋى مروۋقاىەتى، ماف ۋ ئەرك ۋە پاداشت ۋ سزاۋە، ۋە جىاكارى نىۋانىانى بەستۋەتەۋە بە ۋەى كە جىاۋازى مېئىنبوۋن لەگەل نىرېنە بوۋندا دەيسە پىنئىت. ۋە ھەردوۋ پەگەزە كە تايبە تەندىيە كىان ھەيە كە مروۋقە ژىرەكان جەخت لە پاراستنى دەكەنەۋە، چۈنكە ئەمە بناغە ۋ پازى تە ۋاۋكارىيە كە يانە، كە خۇشبەختى ھەردوۋكىان بەدى دەھىنئىت. كاتىك ئەم ھەلۋىستە ئىسلامىيە زىاتر پوۋن بوۋەۋە كە لە ئەزموۋنى ئىسلامىيە يەكەمدا

۱ رواه البخاري ومسلم والإمام أحمد.

به رجهسته بوو، ئیدی ته‌ن‌ها وهك بیروك‌یه‌کی تیوری نه‌مایه‌وه، به‌لكو بوو به واقیعیکی ژیانی پیاوان و ئافره‌تان.

– له به‌یعه‌ی عه‌قه‌به‌دا، كه دامه‌زاندنی یه‌كه‌مین ده‌وله‌تی ئیسلامییه، دوو ئافره‌ت تییدا به‌شدار بوون^۱، كه‌واته ئافره‌تی موسولمان هه‌ر له‌و ده‌مه‌وه پشکی هه‌بووه له ده‌سه‌لاتی سیاسی (الولاية السياسية) دا .

– وه له به‌یعه‌ی ریزواندا _بیعة الرضوان، په‌یمانی ژیر دره‌خته‌كه _ كه سه‌باره‌ت به جه‌نگ و كوشتار بووه، ئافره‌تان به‌شدار بوون، وه ئه‌وه‌رماشته‌ی خودا ئه‌وانیشی گرت‌ه‌وه كه ده‌فه‌رمیت: ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا﴾ (١٨) الفتح ١٨. واته: "خودا پارزییه له‌و باوه‌رداران‌ه‌ی له‌ژیر دره‌خته‌كه‌دا به‌یعه‌ت پئی ئه‌ده‌ن، خودا ئه‌زانیت چی له دل‌یاندایه، بویه ئاسوده‌یی و ئارامی پ‌ژانده سه‌ر دل‌یان و به سه‌رکه‌وتن و فه‌تحیکی نزیک پاداشتی داوه‌نه‌وه." وه ده‌فه‌رمیت: ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا﴾ (١٨) الفتح ١٠. واته: "ئه‌وانه‌ی به‌یعه‌ت به‌تو ئه‌ده‌ن له پاستیدا به‌یعه‌ت به‌خودا ئه‌ده‌ن، ده‌ستی خودا له‌سه‌ر ده‌ستیانه و هه‌رکه‌سپیش ئه‌و په‌یمانه بشکینیت ئه‌و زیان به‌خوی ده‌گه‌یه‌نیت و هه‌رکه‌سپیکیش په‌یمانه‌که‌ی بباته سه‌ر، ئه‌و خودا پاداشتیکی گه‌وره‌ی پئی ده‌به‌خشیت."

– هه‌روه‌ها چیرۆکی ئافره‌تانی به‌شدار له جه‌نگه‌کانی سه‌ره‌تای ئیسلامدا، وه ئافره‌تانی جه‌نگاوه‌ر و تیمارکه‌ر و یاریده‌ده‌ر له جه‌نگه‌کاندا، له سه‌رچاوه‌کانی فه‌رمووده و ژیانی پیغه‌مبه‌ر و میژوودا، زۆر باس کراوه.^۱

^۱ بریتی بوون له: ۱- نوسه‌بییه‌ی کچی که‌عبی کوپی عمر، له تیره‌ی (بنی مازن بن النجار). ۲- نوم مه‌نیع، ئه‌سمای کچی عه‌مری کوپی عه‌دی کوپی تابی، له (بنی سواد بن غنم). بروه‌انه: ابن عبدالبر(الدرر فی اختصار المغازی والسیر) ۷۹۶. تحقیق: شوقی ضیف. القا‌ره ۱۹۶۶.

— وه جیبه جیگردنی فه رمان و پاسپارده کانی قورئان و پیغه مبهه (دروودی خودای له سهه بیت) سه بهارهت به دایکایه تی و ده بهاره تی وه هی که جوراوجوری له مینه یی و نیرنه ییدا_ نیشانه یه که له نیشانه کانی خودا، ده بنه هه وینی خوشبه ختییه که له (ئارامی - سکن) و (خوشه ویستی) و (دلوقانی) ی نیوان ژن و میرددا خوئی ده بینیته وه، قورئان ده فه رمیت: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ (۲۱) الروم ۲۱. واته: "یه کیك له نیشانه کانی خودا ئه وه یه که هه ره له خوتان هاوسه ری بو دروست کردوون تا له په نایدا ئارام و ئاسووده بن و خوشه ویستی و میهره بانیی خستوته نیوانتانه وه، به پاسستی ئه مهش نیشانه یه بو ئه وانه ی بیرکردنه وه به کار ده یینن." ئه م واتا قورئانیانه، له وه سه رده مه وه، له زور نمونه ی واقیعی ژیاندا به رجه سته بوون.

له راستیدا پۆلی خه دیجه ی کچی خوه یلید (۶۸ - ۳ پ.ک، ۵۵۶ - ۶۲۰ ن) له ژیانی پیغه مبهه و بانگه وازه که یدا، وه پۆلی عائیشه (۹ پ.ک - ۵۸ ک، ۶۱۳ - ۶۷۸ ن) له ئاین و ژیاندا، وه پۆلی ئه و هاوه له ئافره تانه ی، که به رگیك له و کتیبه ی ئین ئه ثیریان پر کردوته وه که له بهاره ی ژیاننامه ی هاوه لانی پیغه مبهه وه (دروودی خودای له سهه بیت) نووسیویه تی، وه پۆلی ئه سمائی کچی ئه بووبه کر (۲۷ پ.ک - ۷۳ ک، ۵۹۷ - ۶۹۲ ن) له کوچدا_ کوچی پیغه مبهه و ئه بووبه کر_ وه له مال و

^۱ له غه زوه ی خه بییه ردا پووی دا - اخرجه ابوداود من حدیث حشر بن زیاد عن جدته ام ابیه - ئه بو داود له ئه نه سی کوپی مالیکه وه ده گپیتته وه که له غه زوه یه کدا ئوم سوله یم و کومه لیک ژنانی ئه نصاری به شدار بوون، ئاویان ده دایه جه نگاوه ران و بریندارانیا تیار ده کرد، هه روه ها جه نگینی (ئوم عیماره - نوسه بییه ی کچی که عب) له جه نگی ئو خوددا و پۆزی جه نگی یه مامه دا کاریکی گه وره بووه و به ناویانگه له سه رچه کانی سیره و میژوودا. بروانه بابته تی: (صورة المرأة في صدر الإسلام). له په رتوو کمان (الاسلام والمستقبل) ص ۱۹۹-۲۳۴. دار الشروق ۱۹۸۶ ز.

کینگه ی میرده که یدا (زوبه ییری کورپی عه وام)، وه چاودیریکردنی ئه و ئه سپانه یدا که بو جه ننگ ئاماده ی ده کردن، وه پۆلی له و جه ننگ و غه زایانه دا که میرده که ی تیدا به شدار بوو، ههروه ها له جیهاد و شه هیدبوونی کوره که یدا (عبدالله ی کورپی زوبه ییر) و به ره ننگاریبوونه وه ی دژ به ده سه لاتی سته مکارانه ی حه ججای کورپی یوسوفی سه قه فی له و پۆژگارده دا. ئه م پۆلانه ی ئه سماء، له کاتیکدایه که ئافره تیکی به شکوی موسولمانی خواپه رست و جه نگاوه ر و کارایه، رازاوه یه به شکو و پیزی ئیسلامی، جگه له ده موچاو و ده سته کانی هیچ شوینیکی ده رناخت، نه جلوبه رگی ته نک ده پوشیت و نه هی سه رنجراکیش. به راستی ئه م نموونانه واقعیکی ده گێرنه وه که هزی ئیسلام به رجه سته ی کردوه له م بواره دا.

هه رچه نده ئیمه نکۆلی له وه ناکه یین _ بگره زه قیشی ده که ینه وه _ که له گه لیک قوناغی میژووی کۆمه لایه تیماندا واقعیکی ئه وتو بالاده ست بووه که نکوولی له زۆریک له و نموونانه کردوه که ئیسلام هیناویه تی له په یوه ندی گشتگیری نیوان پیاو و ئافره تدا، که په یوه نییه کی جیاوازه، تا ئه و پاده یه ی که ئافره تی موسولمان تووشی سته می زیاتر بووه ته وه وه که له پیاوان، وه کوتوبه نده کانی له هی پیاوان زیاتر بوون، ئه مه ش وا ده کات که ئازادی و پرگارکردنی ئافره ت یه کیک بیت له ئه رکه کانی سه رشانی ئیسلامیه کان. بویه که ئیمه ئه م دوخه نه شارینه وه و زه قی بکه ینه وه و هوشداری بده یین ده رباره ی و بانگه شه ی بو بکه یین، ئیدی شوینکه وتنی موسولمانان بو میتۆده کان و نموونه گه لیکی نائیسلامیانه له فه لسه فه ی ئازادیی ئافره تاندا ره ت ده که ینه وه.¹ له به ره ئه وه ی میتۆدی ئیسلامی که له سه ر یه کسانیی نیوان پیاو و ئافره ت بنیاد نراوه له مروقایه تی و ته واکاریاندا به رامبه ر به ئه رکه کانی ژیان، (لیکچوونی هاوشیوه کان) ره ت ده کاته وه، که

¹ بۆ درێژه ی ئه م بابته، سه ییری بابته ی (ای النماذج هو تحریر للمراة؟) له په رتووکمان؛ (الغزو الفکری وهم أم حقیقة؟) ص ۱۷۹-۲۰۰، القا هره، ۱۹۸۹ م.

بانگه شه یه کی به رفرآوانی بوّ ده کریت له چوارچیوهی شارستانییتی پوژئاوا و له هزر و واقعی به پوژئاوا ییکردندا له ولاته ئیسلامیه کانماندا، چونکه نه پیاویکی ساغ به یه کسانبوونی به ئافرهت دلخوش ده بییت له میبووندا، وه نه ئافره تیکی ساغ دلخوش ده بییت به یه کسانبوونی به پیاو، له پیاو بووندا!

لیروهه فه لسه فهی پزگارکردنی ئیسلامی ئافرهت له پهیرهوی ئیسلامیدا به شیوازیکی جیاواز سهر دردی نییت، که له و میانره وییه وه کار ده کات که کویان ده کاته وه و جیاوازییه کانیشیان درک ده کات، وه ک دوو به شی یه کدیته واوکار و یه کسان، بوّیه سهره رای یه کسانی له مروفایه تیدا، سرووشت جیاوازه، له پووی مییه تی و نیزیه تیه وه، جیاوازیی ئه رک و پله، نه ک جیاوازیی زالییتی و خو سه پینی و ملکه چی.

گهر ئه و فه لسه فهی (پزگارکردن) هی که له سهر لیچوونی هاوشیوه کان بهنده، له و کومه لگایانه دا که ئه م فه لسه فهیه ی تیدا جیبه جی کراوه، وینه ی ئافره تی نازادی کرد بییت به وینه ی (ئافره تی خوچوین به پیاو نییره کورکه ی سپارتایی) یان (سه ماکه ریکی پومانسی) یان پیکلامی شمه ک و شمه کی پیکلام بوّ سه رمایه داری، ئه وا به دلنیا ییه وه پهیره وی ئیسلامی له م دوخه دا پیمان ده لییت: به لی بوّ نازادیی ئافرهت، به لام ئه مه نمونه شیواوه که ی ئه و نازادییه نییه^۱.

^۱ بوّ ورده کاریی پتری بابه ته کانی په یوه ندیی ژنان و پیاوان، سه یری ئه م په رتوکه مان بکه (التحریر الاسلامی للمرأة). دار الشروق. وه په رتوکی (شبهات واجابات حول مكانة المرأة في الإسلام) دار نهضة مصر، گه لیك په رتووک و توژیینه وهی تریش له م بابه ته دا هه یه.

تاك، چين، گهل

ئىسلام ئايىنى كۆمەلە، واتە ئوممەت، ئەو تايىبە تەندىيە كە لە تايىبە تەندىيە كانى پەيرەوى ئىسلامى، ئەو ەشى كە گەل كۆمەلە بىنە پەرتىيە كە يە، لە تىپروانىنە ئىسلامىيە كە ە، نە بە واتاى پىشپىلكردنى مافى تاك دىت، نە بە واتاى نكولپىكردن لە بوونى (چين) بە واتا كۆمەلە لايەتتىيە كە، لە چوارچىۋەى (گەل) دا، بەلكو برىتتىيە لە ە پەيوەندىيانەى كە ميانپەروى ئىسلامىي گىشتگر لە نىوان تاك و چين و گەلدا درووستى كردوۋە، بە جۆرىكى جياواز و ناوازە.

بەپرسىيارىتى لە ئىسلامدا، لە زۆرىك لە ئەركە كاندا تكاليف، ە لە لىپرسىنە ە و پاداشتا لە سەريان، بەپرسىيارىتىيە كى تاكە كە سىيە، كە بە ەۋيە ە ئىسلام، ئەم تاكەى لە تەوانە ەى تەوا ە چوارچىۋەى ەۋز و ە شىرە تدا قوتار كردوۋە، بەلام ئەم مەۋقە، كە تاكە، بە خوى خوى شارستانىيە و بە سروشتى خوى كۆمەلە لايەتتىيە، ئەستەمە بتوانىت بە تەنھا و لە سنوورى پەوتى تاكگەرايىدا بىرى.

ۋە ئەركە كان لە ئىسلامدا، ەندىكىان تاكە كە سىيە _ فەرزە ەينە كان _ ، ە شىانە كۆمەلە لايەتتىيە _ فەرزە كىفايە كان _ ، ئەمانەش ە موويان يەك سىستم رىكىان دەخات، كە سىستمى ئەركە ئايىنە كانە، ە پەيوەندى نىوانىان پەيوەندە كى ئەندامىيە (ئۆرگانىيە)، بەپاددە يەك كە تاك _ بە ەۋى شارستانى و كۆمەلە لايەتتىيە ە ە ناتوانىت بە ئەركە تاكە كە سىيە كانى _ فەرزە ەينە كان _ ەستىت، گەر سىستمى كۆمەلە لايەتتىيە بە ەۋى دواكە وتنى ئەركە كۆمەلە لايەتتىيە كانە ە تووشى كىشە يەك بىيت. بۆيە كاتىك ئاسايش لە كۆمەلگە دا نەمىنىت و خۇراك بە سەختى بە دەست بەكە وىت، ئىتەر خواپە رست چۆن خواپە رستى بكات و ئەركە تاكە كە سىيە كان بە جى بھىنىت؟ فەقىھە كان وتوويانە: نوپىزى كەسى ترساو يان

برسی نوژیژیکی ته‌واو نییه، چونکه ئاماده‌بوونی دل و هه‌ست _ که مه‌رجه بو درووستی نوژیژ _ به‌بی ده‌سته‌به‌ربوونی ئاساییشی کۆمه‌لایه‌تی به‌رده‌ستبوونی خوڤاک نایه‌ته‌دی. ئیمامی غه‌زالی راستی فه‌رموووه کاتیک ئه‌و پئووستیه کۆمه‌لایه‌تییانه دیاری ده‌کات که به‌بی ئه‌وانه ئه‌سته‌مه ئاین به‌ریا بی‌ت (به‌دی بی‌ت): (پیکه‌ستنی سیستمی ئاین به‌بی پیکه‌ستنی سیستمی دنیا ناسازی‌ت، چونکه سیستمی ئاین، به زانین و په‌رسته‌وه، ناکریت به‌ده‌ست به‌یئریت به‌هوی: ته‌ندرووستی له‌ش، مانه‌وه‌ی ژیان، مسوگه‌ری لانی که‌می پئووستیه‌کانی وه‌ک پۆشاک و شوینی نیشته‌جیبوون و خوڤاک و ئاسایشه‌وه نه‌بی‌ت، که‌واته ئاین ریکوپیک نابیت به‌بی به‌دیها‌تنی ئه‌م پئووستییانه، له راستیدا پیکه‌ستنی دنیا مه‌رجه بو پیکه‌ستنی ئاین^۱. هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌یه که فه‌رزه کیفایه‌کان _ کۆمه‌لایه‌تییه‌کان _ له په‌یره‌وی ئیسلامیدا، زیاتر له فه‌رزه عینه‌کان _ تاکه‌که‌سییه‌کان _ جه‌ختیان له‌سه‌ر کراوه‌ته‌وه، به‌هوی په‌یوه‌ندی ئه‌ندامی نیوانیا‌نه‌وه له یه‌ک سیستمی ئه‌رکدا، هه‌روه‌ها توانینی جیبه‌جیکردنی زۆریک له فه‌رزه عینه‌کان به‌نده له‌سه‌ر به‌جیه‌ینانی زۆریک له فه‌رزه کیفایه‌کان.

به‌لام به‌جیه‌ینانی فه‌رزه کۆمه‌لایه‌تییه‌کان له پئووستی فه‌رزه عینه‌کان که‌م ناکاته‌وه، چونکه پیگه‌ی گه‌ل و کۆمه‌ل له تیروانینی ئیسلامیدا، پۆلی تاک و پیگه‌که‌ی پووچه‌ل ناکاته‌وه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌ریه‌سیاریتی و ئه‌رک و لیپرسینه‌وه، تاکه‌که‌سییه _ له ئه‌رکه تاکه‌که‌سییه‌کاندا _ ﴿ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ﴾ واته: "هیچ تاوانباریک تاوانی که‌سیکی تر هه‌لناگریت و هه‌رکه‌سه و تاوانی خو‌ی به‌کۆلی خو‌یه‌وه‌یه."^۲ به‌لام کیشه کۆمه‌لایه‌تییه‌کان کاتیک که گشتگیر ده‌بن، ئه‌و که‌سانه‌ش ده‌گریته‌وه که ده‌ستیان تییدا نه‌بووه، بۆیه خودای گه‌وره فه‌رمانمان

^۱ الغزالي (الإقتصاد في الاعتقاد) ۱۳۵.

^۲ واتای کوردیی ئایه‌ته‌که له خو‌لاصه‌ی ته‌فسیری نامی وه‌رگیراوه. (وه‌رگرت).

پىّ دهكات كه خوْمان له و فیتنه و ئازاوانه بپاریزین كه جیا له خه لکی، ته نها تووشی سته مكاران نابیت و بهس! ﴿وَأْتُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً﴾ الانفال ۲۵. واته: "خۆتان له و به لایه بپاریزین كه ته نها تووشی ئه و كه سانه نابیت كه سته میان كردوو و به لكو هه موو لایه كه ده گریته وه." له راستیدا هه ستان به به رپرس یاریتی و ئه ركه تاكه كه سییه كان رپگایه یه به جیگه یه یاندنی ئه ركه كوْمه لایه تییه كان، وهك چوْن جیبه جیكردنی ئه ركه كوْمه لایه تییه كانه كه ئاماده سازی دهكات بوْ تاك تا مافی ته واو بداته ئه ركه تاكه كه سییه كانی، ئه م په یوه سستییه ی نئوانیشیان ده رپری په یوه ندبوونی تاكه به ئوممه ته وه له په یروه و میتۆدی ئیسلامدا.

له ژیر پرووناکیی ئه م راستییه دا، ده بینین كه ماوه ردی (۳۶۴ - ۴۵۰ ك ، ۹۷۴ - ۱۰۵۸ ز) چوْن ئه م په یوه ندییه ی دارشتوو و ده لیت:

(بزانه، چاكه ی دنیا له دوو پرووه وه یه:

یه كه م: ئه وه ی كه كاروباری هه لگرانی پىّ رپك ده خریت.

دووهم: ئه وه ی كه بارودوْخی هه ر یه كيك له ئه هلی دونیای پىّ چاك ده كریت. ئه وانه دوو شتن كه هه چكامیان به بیّ ئه وه ی تریان چاك نابیت، چونكه هه ركه س سه ره پای گه ندی و ناسازی كاروباری دنیا، گه ر له دوْخیكى باشدا بیت، هه ر پاریزراو نییه له وه ی پریشکی گه ندی و ناسازی دنیای به ربكه ویت و تووشی ببیت، له بهر ئه وه ی دنیا سه رچاوه یه تی و هه ولیش بوْ گه شتن به دنیا ئه دات، وه هه ركه سیک كه دوْخی خراب و گه ند بیت، سه ره پای چاكی دنیا و رپكوپیکیی كاروباره كانی، هه چ چپژیک له چاكییه كه ی نابینیت و شوینه واری رپكوره وانبی خوْی به دی ناكات، چونكه مروْث خوْی دنیای خوْیه تی، بوْیه هه چ چاكه یه كه نابینیت گه ر بوْ ئه و چاك نه بیت، وه هه چ گه ندوپه ندیکیش نابینیت گه ر رووبه پرووی خوْی نه بیت وه، چونكه خودی خوْی باشتر شاره زای خوْیه تی، وه دوْخی خوْی گرنگتره، ئیدی

هەردەم سەرنجی لەسەر ئەو شتە دەبیّت کە تاییبەتە بەو، وە بیریشی هەر لای ئەو شتە یە کە پەییوەستە پیۆه‌ی^۱

کەواتە تاک، بریتییه له خالی سەرەتا، بەهۆی خیزان و هۆزەو، بە خشتیک دادەنریت له بونیادی گەدا، وە له پەیرەوی ئیسلامیدا شوینیک نییه بۆ تاکگەرابی توندپەوانە، چونکە چاکیی خشتەکە رۆڵەکە ی لەوەدایە کە بەشیکیکە له تەلارە گەرەکە.

ئوممەت، له تیروانی نیی ئیسلامدا، تەنها بریتی نییه له چەندی تیبیه کە یە کسانە بە ژمارە ی تاکە کان تیبیدا، بە لکۆ قەوارە و کیانیکی گشتگیرە، کە دۆخیکی (چۆنییه تی) نوپی هەیه و شتگە لیک ی هەیه کە تاکە پەرشوبلاو هەکان نیانە، دەزوو هە جیاجیاکان ئەو هیزەیان نییه کە پاش تیکنالا ن هەیانە، وە دلۆپە ئاوه جیاجیاکان وە ک دلۆپە کۆوه بووه کان ئاودیرییان پی ناکریت، بە هەمان شیوه تاکە کان کاتیک کە جیاجیان، پرا و ژیری و سەرنجەکانیان وە ک هی کۆمە لیک بە هیز نییه کە لە دەوری راپوێژ کۆ بووبنەو، بۆیه هەرچەندە دەشی هەر تاکیک له تاکەکانی کۆمە لگا له راپوێچوونیدا تووشی هەلە و گومرایی بییت، بە لام هەرگیز هەموویان لەسەر گومرایی کۆرا و کۆدەنگ نابن. وە گەواهی دەری ئەم راستییه بابە تییه، فەرموودە ی پیغەمبەری خودایە (دروودی خودای لەسەر بیّت): "بە راستی خودا سەبارەت بە ئوممەتە کە م بە لینی پی داوم کە له سی شت دەیانپاریزیت: تووشی قاتوقپی گشتییان ناکات، هیچ دوزمنیک بنبریان ناکات، وە لەسەر گومرایی کۆدەنگیان ناکات."^۲

^۱ الماوردی (أدب الدنيا والدين) ۱۳۴۶، القاهرة ۱۹۷۳ م.

^۲ رواه الدارمي.

ئوممەت لە ئىسلامدا، پىگەيەكى بۆيىنەى ھەيە، تەنھا كەلەكە بوونى ژمارەيى و چەندىتىيى تواناي تاكەكانى نىيە.

ماوھردى تىبىنىيى پىياز و بۆچوونى گەلان دەكات دەربارەى راويىژ، سەرنجى ئەوھى داوھ كە چۆن ئەو شارستانىتىيانەى كە بەلای تاكدا لاسەنگن (راويىژى تاكەكەسى)يان پى باشترە، لە كاتىكدا ئەو شارستانىتىيانەى كە بەلای كۆمەلدا لاسەنگن (راويىژى كۆمەل)يان پى باشترە، پاشان باس لەو شتە نوپىيە دەكات كە تايبەتە شارستانىتىيى ئىسلام و راويىژەكەى، ئەمەش بە كۆكرنەوھى _ تاك و كۆمەل_ وە دەلەيت: "لە راستىدا، پىيازى ئىسلام لە راويىژدا، برىتىيە لە كۆكرنەوھى راويىژى تاكەكەسى و راويىژى كۆمەل، بۆيە ئەو پرسانەى كە پىويستيان بە ئىجتىھادكردن و وەگەپخستنى ھزر و ھەلئىنجانى بەلگەيە، راويىژى تاكەكەسىن، چونكە راويىژى ئىجتىھادن، بەلام كاتىك ئامانجەكە دەرخستنى بەرھەمەكانى ئىجتىھادى تاكەكەسى بىت، ئەوا كۆبوونەوھ و پووبەپووبوونەوھ _ راويىژى كۆمەل_ دەبىتە رىگا رىكۆرەوانەكە."^۱ بۆيە لەپىناو پەيوەستىيى نىوان تاك و كۆمەلدا، راويىژى ئىسلامى ھەردوو شىوازەكەى راويىژى تاك و كۆمەلنى كۆكردووتەوھ، وەك چۆن ولاتى ئىسلام لە چەندىن نىشتمان و ھەرىم پىك ھاتوھ، كە كۆكەرەوھى ئىسلام (بىروباوەر، شەرىعەت و شارستانىتى) كۆى كردوونەوھ، بە ھەمان شىوھ ئوممەتى ئىسلام لە نەتەوھ و تىرەگەلەك پىك ھاتوھ كە بەھوئى ئىسلاموھ و لەسەر بناغەى ئىسلام ئاشناى يەكترن. بۆيە جىاوازييە نەتەوھىيى و پەگەزى و ژىنگەيىھەكان يەكەيتىيى ئوممەتى ئىسلاميان پارچەپارچە نەكردوھ، چونكە ئەمانە جىاوازييەكانى واقىعن، كە لەگەل ئىسلامدا ناكۆك و دژىكە نىن، بەلكو ئىسلام لە سىستىمى يەك بىروباوەر و يەك شارستانىتىدا بژارى دەكات و رىكى دەخات.

^۱ (أدب الدنيا والدين) ۲۹۳۷.

گهر له میوډی ئیسلامیدا، پیگه ی تاک به بهرپرسیاریتی تاک و ئه رکه
 تاکه که سیه کان جیا بکریته وه، وه گهر قورئانی پیروژ پیگه ی ئوممه تی به ئاشکرا
 ده رختبیت: ﴿إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ (۹۲)﴾ الانبیا ۹۲. واته:
 "بیگومان نه م ئوممه ته ی ئیوه ته نها یه ک ئوممه ته و منیش په روه ردگاری ئیوه م و
 که واته ته نها من بهرستن." وه ده فه رمیت: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ﴾ ال
 عمران ۱۱۰. واته: "ئیوه باشترین ئوممه تن که خودا بو مؤفایه تی دروستی
 کردبیت." وه ده فه رمیت: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا﴾ البقرة ۱۴۳. واته: "به م
 شیوه یه ئیوه مان به ئوممه تیکی میانزه و دروست کردوه." که واته په پیره وی
 ئیسلامی نکولی له بوونی (چین) و جیاوازی چینایه تی ناکات، له چوارچیوه ی گهل
 و له ناوخیویدا. جیاوازی کومله لایه تی له تیروانینی ئیسلامدا راستیه که له
 راستیه کانی واقع، هه لقولوی جیاوازی پالنه ر و توانا وزیره کی کوششه کانه، که
 به ره مه کانی لیوه چن گده خریت، ئیسلامیش نه باز به سه ر راستیه کانی واقعیدا
 ده دات و نه خوئی لیان گیل ده کات، وه دزایه تییشیان ناکات، به لکو چاکسازی تیدا
 ده کات و پیکی ده خات، تا له چوارچیوه ی (شه رعیه ت) و بازنه ی (دادگه ری) دا
 بمینیتته وه _ دادگه ری به واتای هاوسه نگی نیوان گروهه جیاوازه کان، نه ک به واتای
 یه کسانی ته واو_، (هاوسه نگی _ میانه یی _ دادگه ری) ه ک که سته م رت
 ده کاته وه، وه جیاوازیه کان تا پله ی هاوسنگی و ساتی دادگه ری له یه کتر نزیک
 ده کاته وه، که تیدا جیاوازی له سه ر بنه مای ئه و هوکار و کاریگه ربیانه دروست
 بووه که پیویست و په وا و سروشتین. قورئان ده فه رمیت: ﴿وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضُكُمْ
 عَلَى بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا الَّذِي فَضَّلُوا بَرَأْدِي رِزْقِهِمْ عَلَىٰ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ
 أَفَبِعَمَةِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ (۷۱)﴾ النحل ۷۱. واته: "خودا پوزی به هه ندیکتان پتر
 به خشیوه له وانی تر، خو ئه وانیه که ساماندارن ناماده نین پوزی خویان بده ن به و
 کویلانه ی له به رده ستیاندا و بیانکه نه هاویه شی سامانه کانیان، نایا ئه و که سانه

نكولى له پوڙييه كانى خودا ده كه ن؟ بوږيه نه گهر هات و جياوازيى كوښه لايه تى و نابوورى له سهر بنه ماى هوكارگه ليكي رهوا درووست بوو، وه له نه جامدا گهل بووه چهند چينيكي كوښه لايه تيبى جياواز، نهوا ئيسلام كيشهك له بوونى چينه كاندا نابينيټ، وهك په يوه ستييه كى گشتيگر كه له په پره وه كه يدا پيگه يه كى بالاي هه يه، به لام وهك چوڼ په يوه ندييه كانى نيوان تاك و گهلى دارشتووه، به هه مان شيوه سنوره كانى جياوازيى چينايه تيبش پوخته و ساز دهكات و سهر كه شيبه كه ي پام دهكات و ئاسوكانى ديارى دهكات، به جوړيك كه په يوه نديى چينه كوښه لايه تيبه كان له خالى هاوسه نگيدا راده گريټ و له وپله و ئاسته دا راگيرى دهكات، چونكه نه م هاوسه نكيه، كه چينه جياوازه كان به هوږى په يوه ندييه كانى يه كتر راگير كرنه وه كو دهكات وه، بريتييه له دادگه رى_ميانپه و له په پره وى ئيسلاميدا.

به لام گهر نه م هاوسه نكيه له نيوان چينه كانى نوممه تى ئيسلامدا تيك بچيت، نهوا هوكاره كانى ناته بابوون و مملانى شوينى خاله هاوبه شه كانى نيوان نه م چينانه ده گرنه وه، كه نه وهش خوږى له خوږيدا راستييه كى بابه تيبى و واقعيكى كوښه لايه تيبه، كه په پره وى ئيسلامى نه نكولى له بوونى دهكات و نه سهر كوښه لايه تيبه، وه خوږيشى لى نابووريت، به لام ريساى بو نه م مملاندييه ش داناه و ئامانچ و ئاسوكانى دياريد دهكات، له پيناو گيرانه وهى په يوه ندييه چينايه تيبه كان بو پله ي هاوسه نكي و خالى دادگه رى_ميانپه و، نهك له پيناو نه وه دا كه جه مسهريك به ته واوى جه مسه ره كه ي دى پرت بكاته وه، يان چينيك چينه كه ي به رامبه رى بنه بر و نابووت بكات_وهك نه وهى كه له شارستانيتى پوژنواوا هه يه_ كه نه م جوړه تيگه يشتنه له مملانديى چينايه تى تايبه تمه ندي تيبه كى پوژنواواييه، چونكه نه وان تيگه يشتنى تايبه تى خوږيان هه يه سه باره ت به ئاسوكانى نازادى چين له جياوازي و جياكاريدا، كه هه نديك جار نه م ئاسويانه بيسنورن! نه وه تا بوژوازيه ت هه ولى دا فيودال نه هيليت، وه پروليتاريا هه ولى دا و ئيستاش له هه ولبايه بو نه هيشتنى بوژوازيه ت.

وہ قسہ و باسی کو مؤنیزی تو تالی تاری (الشیوعیة الشمولیة) دہ بارہی کومہ لگای
 ناچینایہ تی، جگہ لہ باسی کو مہ لگایہ ک کہ دہ سہ لآتہ کانی ہزر و حوکم و دارایی
 تئیدا لہ ژیر رکئی تاکہ چینیکدایہ، ہیچی دی نییہ، بہ لآم بویان دہ ردہ کہ ویت
 ہرچہ ندہ دانی پئدا نانین کہ جیاوازیی سرووشتیی چینایہ تی، راستییہ کی
 بابہ تییانہ یہ لہ راستییہ کانی ہاوسہ نگیی کو مہ لآیہ تیدا _واتہ داگریی کو مہ لآیہ تی_
 وہ پیوستییہ کیشہ لہ پیوستییہ کانی. ئہ وہی کہ بہ گومانی ئہ وان بنبرکردنی
 بورژوازیہ ت بوو، ہیچ نہ بوو جگہ لہ جیگورکیکردن بہ ئیمتیا زاتی لایہ نہ کان، واتہ
 لہ بری خاوهن مولکہ سہرمایہ دارہ کان، (حیزب) و (تہکنوکرات) _واتہ دہ ولت_
 دہ سہ لآتہ کانی ہزر و حوکم و داراییان بہ دہ ستہ. ناوہ کان گوپاون، بہ لآم
 چینایہ تی، لہ و کو مہ لگایہ ی کہ ئہ وان وایان دہ زانی ناچینایہ تیہ، ہر مایہ وہ و
 نہ پووکیاہ وہ، تا ئہ و راددہ یہ ی باس لہ پیوستیی شورشیک دہ کھن بو ئہ م
 کو مہ لگایہ ، لہ پینا و پاملینی ئہ و دژیہ تییانہ ی کہ تئیدایہ !

بہ لآم ئیسلام، کہ باز بہ سہر واقیعدا نادات و خوئی لہ راستییہ کانشی گیل
 ناکات، بو نمونہ جیاوازیی چینایہ تی ہ لقلو لاو لہ جیاوازیی سرووشتی
 کو مہ لآیہ تیہ وہ، تیدہ کوشیت لہ پینا و ہیشتنہ وہ ی ئہ م جیاوازییہ دا لہ سنووری
 ہوکارہ رہ واکاندا، وہ کار دہ کات بو ئہ وہ ی کہ ئاسوکانی خالی ہاوسہ نگیی
 تینہ پہرینیت، کہ پلہ ی دادگری میانرہ وہ. جا ئہ گہر ئہ م ئاسویانہ ی تیپہ راند و
 ہاوسہ نگیی تیک چوو، وہ ستہ می کو مہ لآیہ تی شوینی دادگریی کو مہ لآیہ تی
 گر تہ وہ، ئیدی لہ ئیسلامدا ہیچ کیشہ یہ ک لہ وہ دا نییہ کہ کو مہ لگا پالانہ ریکی
 چینایہ تی بہ خوئیہ وہ ببینیت. بہ لکو ئیسلام وہ ک سوننہ تیک لہ سوننہ تہ کانی خودا
 لہ کو مہ لگہ کاندا سہیری کردرووہ، کہ دیار دہ ی کو مہ لآیہ تی لہ پلہ ی ناسازیی خال
 و ساتی ستہ مہ وہ بہرہ و خالی ہاوسہ نگیی و پلہ ی دادگریی نیوان چینہ کان دہ بات.
 قورئان دہ فہ رمیت: ﴿وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَّفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ ذُو

فَضِّلْ عَلَيَّ الْعَالَمِينَ (٢٥١) ﴿ البقرة ٢٥١. واته: "گهر شه‌ری نیوان هه‌ق و ناهه‌ق له نیوان مروّقه‌کاندا نه‌بیّت، ئەوا سه‌رزه‌وی پڕ ده‌بیّت له خراپه، به‌لام خودا فه‌زلی زۆره به‌سه‌ر جیهانیانه‌وه." وه ده‌فه‌رمیّت: ﴿ اُذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتِلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ (٣٩) الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفُتَّتْ صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدٌ يُذَكَّرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ (٤٠) ﴿ الحج ٣٩-٤٠. واته: "مۆله‌ت دراوه به‌و که‌سانه‌ی شه‌ریان له‌گه‌ل ده‌کریت که‌ ئەوانیش بجه‌نگین، چونکه‌ سته‌میان لی‌ کراوه و خوداش توانای بیسنووری هه‌یه له‌وه‌دا که‌ سه‌ریان بخات، ئەوانه‌ی که‌ به‌ ناهه‌ق له‌ مال و شوینی خو‌یان ده‌رکران، ته‌نها تاوانیان ئەوه‌ بووه‌ که‌ ده‌یانگوت: الله په‌روه‌ردگاری ئی‌مه‌یه، ئەگه‌ر شه‌ری هه‌ق دژی ناهه‌ق نه‌بیّت، ئەوا هه‌رچی شوینی خواپه‌رستی جووله‌که‌ و گاوه‌هه‌یه له‌ خه‌لوه‌تگه‌ کلێسه‌ و که‌نیه‌ و ته‌نانه‌ت مزگه‌وتی موسولمانانیش ویران ده‌کرین، که‌ زۆر یادی خودای تیدا ده‌کریت، خوداش ئەو که‌سانه‌ سه‌ر ده‌خات که‌ ئایینی خودا سه‌ر ده‌خه‌ن و بیگومان خودا خاوه‌ن هه‌یز و عیزه‌تی بیسنووره." وه پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بیّت) ده‌فه‌رمیّت: "ئەو که‌سه‌ی ویستیان سامانه‌که‌ی بیه‌ن و ئەمیش به‌رگری کرد و کوژرا، ئەو که‌سه‌ شه‌هیده." ۱

ئەم مەلانی کۆمه‌لایه‌تییه‌ _ که‌ سوننه‌تی خودایه‌ له‌ کۆمه‌لگه‌کاندا _ له‌ کاتی‌کدا که‌ په‌یوه‌ندییه‌ چینایه‌تییکان له‌ په‌یوه‌ندییه‌ گشتگیره‌کاندا، له‌ بازنه‌ی جیاوازیی په‌وا و سه‌رووشتی ده‌رده‌چن و ده‌چنه‌ بازنه‌ی نات‌ه‌بایی دوژمنکارانه‌ و که‌رتوپه‌رتکردنی پیکه‌وه‌یی گه‌ل و هاوکارییه‌که‌ی، ئامرازی گه‌رانه‌وه‌ی په‌یوه‌ندییه‌ چینایه‌تییه‌کانه‌ له‌ چواچیوه‌ی ناسازی و سته‌مه‌وه‌ بو‌ چوارچیوه‌ی هاوسه‌نگی و

۱ رواه الترمذی.

دادگەرى، تا گەل كۆكەرە دەۋى ھەموۋان بېت، ۋە ھەلگىرى پەيامى ئىسلام و باۋەر و شەرىعت و شارستانىتى بېت، _ نەك ۋەك شارستانىتى پوژئاۋا _ چىن بېتتە ھەلگىرى پەيام، پوژئاۋىيەت بە پەيامى (لىبرالى - سەرمايەدارى) يەۋە، ۋە پروليتارىيا بە پەيامە (تۆتالىتارىيە _ كۆمۇنىستى) يەكە يەۋە .

پاشان، ئەم ھەلوئىستە جىاۋازەى پەيرەۋى ئىسلامىيەت سەبارەت بە پەيوەندى چىن بە (گەل) ھەۋە، لەسەر بناغەى تىگە يىشتىكى جىاۋازە بوۋاتاي (چىن) لە پەيرەۋى ئىسلامىدا .

خۆ گەر (چىن) بىرىتى بېت لە توۋىژىكى جىاۋاز لە روۋى كۆمەلەيە تىيەۋە و لە چۈچۈپۈۋەى گەل يان ئوممەتدا، ۋە لە كاتىكدا كە دەشى گشت پىياز و شارستانىتىيە جىاۋازەكان كۆك بن لەسەر ئەم پىناسەيە، ئەۋا جىاۋازى پەيرەۋى ئىسلامى لەگەل پەيرەۋە پوژئاۋا يىيەكان، لەۋ ھۆكار و پىۋەرەنەۋە سەرچاۋە دەگرىت كە ئەم چىنە جىا دەكاتەۋە، ۋە دەيكاتە چىنكى كۆمەلەيە تىيە جىاۋاز لە چىنەكەكانى تر .

لە شارستانىتى پوژئاۋادا دەبىن، كە بارى دارايى _ ئابوۋرى _ بناغەى يەكەم و سەرەكىترىن پىۋەرە، لە جىا كىرنەۋەى چىندا لە روۋى كۆمەلەيە تىيەۋە _ ئەم پەيرەۋە تەنھا كار لەسەر دىارى كىرنى ئەۋ ئاستە دارايى و ئابوۋرىيە دەكات _ ، بەلام لە پەيرەۋى ئىسلامىدا، پىۋەرەكانى جىاۋازى چىنەكان فرە و جوراۋجورن، ۋە تەنھا لە ھۆكارى ماددىدا چىر نەبوۋنەتەۋە، چۈنكە جورى كار و ئەرك و پىشەى ھەر چىنكى لە كۆمەلگادا جىاكارى كۆمەلەيە تىيە لە كۆمەلگەدا دىنئىتە بەرھەم _ گەرچى لە روۋى ماددى و ئابوۋرى ناويدا ۋەك يەك نەبن _ چۈنكە بەرزى و بىنرخى كار و مەترسى و ناسەرەكىۋونى، پەيوەندىيەك دروست دەكات كە چىنكى كۆمەلەيە تىيە دروست دەكات و جىاى دەكاتەۋە لە چىنەكانى تر، دەبىنئىت منالى جووتىارىك لە چىنى جووتىارى دەردەچىت و دەبىتە پىزىشك يان ئەندازىار يان زانا يان پىياۋى

دەولەت يان ئەفسەرىكى بەرزى سەربازى و دەچىتتە نىۋو چىنىكى كۆمەلەيتى نىۋى، گەرچى لە ئاستى ماددىي ئابورىي چىنەكەى باوكى دەردەچىت، گەرچى ۋەك ئەندامىكى خىزانە جووتيارەكەى مابىتتە ۋە. كەواتە بەتەنھا فاكتەرى ماددى و ئابورى چىنەكان جيا نابنە ۋە، ھەرۋەھا ئەم جياكردنە ۋەش لەبەر ئەۋەى لە چوارچىۋەى كۆمكارى گەرۋەى ئوممەتى ئىسلامىدايە، جياكەرۋە توندەكان نازانىت بەو شىۋەى لە شارستانىتى رۇژئاۋادا ھەيە لە پەيوەندى نىۋان چىنەكاندا.

مىتۆدى ئىسلامى بەم شىۋەيە پەيوەندى نىۋان تاك و چىن دروست دەكات، ھەرۋەھا لە نىۋان چىنەكانى نىۋو ئوممەتى ئىسلامىدا، بەو شىۋەى ھەرىكە لەۋان خود و پەيامكەى دىننىتە دى، كاتىك ھاۋسەنگى و دادگەرى و ميانەپرەۋى دەبنە گۆرەپانى كۆبوونە ۋە و پىكگەشتن، ھەركات كارەكەش تىك چوو، پالئەرى كۆمەلەيتى و جىھاد بۇ چااكردەنە ۋەى پەيوەندىيەكان و نەھىشتىنى ھۆكارەكانى نەخۇشى و مىكروبەكانى، نەك بۇ سىپىنە ۋەى يەككە لە لايەنەكان و بە ئومىدى سەربەخۆيى و پشتبەستەن بە توانا خودىيەكان. بىگومان كۆبوونە ۋە ھاۋبەشى _ ئوممەت _ پىكەۋە بوون و ھاۋكارى نىۋان گروپ و دەستە جياۋازەكان برىتتىيە لە دادگەرى، بەلام تاكرەۋى _ چ لە تاك و چ لە چىنەۋە _ لە دەسەلاتى سىياسى و دەسەلاتى ساماندا، خودى ستەم و ملهوپىيە، خوداى گەرەش راستى فەرموۋە كە دەفەرمىت: ﴿كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَاطِيءٌ﴾ (۶) ﴿أَنْ رَّآهُ اسْتَغْنَى﴾ (۷) ﴿العلق ۶-۷. واتە: "نەخىر، بىگومان مەۋكە كاتىك بىنىي خاۋەنى سامان و دەسەلاتىكى زۆرە، ياخى و ملهوپ دەبىت."

دادگەرى لانى كەمى ھەيە و ئەو ئاستەش پىۋىستە بۇ ھەر تاكىك مسۆگەر بكرىت: ئەو ئاستەش برىتتىيە لە وىژدان لە ياسا و فەرمانرەۋايدا، وىژدان لە

كاروبارى بژيويدا، له نامه كې عومهرى كورپى خه تتابدا كه بؤ ئه بوموساى
ئه شعهرى نووسيوه، ده لئيت: "له دادگه ريدا ئه وهنده به سه بؤ موسولمانى لاواز كه
ئىنصافى هه بيټ له فه رمانه وايى و دابه شكر دندا." "له ميتؤدى ئىسلاميدا ئه مه لاني
كه مى تاكى لاوازه له دادگه ريدا.

له و نامه ي په يمانه دا كه پيشه وا عه لى كورپى ئه بوتاليب بؤ ئه شته رى نه خه عى
نووسيوو_ كه والى بوو له ميسر_ باسى له جياكارى سروشتى و واقيعى نيوان
چينه كانى ئوممه تى^۲ كردووه و باس له ئه ركى ده وله تى ئىسلامى ده كات ده رباره ي
ئو واقيعى چينايه تيبه و ريكارى پاراستنى په يوه ندى په يوه ندىه چينايه تيبه كان
له ئاستى هاوسه نكى و پله ي دادگه ريدا. ده فه رميت پيى: "بزانه كه خه لكى ژير
ده ستت چهنه چينيكن، ته نها به هوى هه نديكيانه وه هه نديكى تر باش ده بيټ و
هه نديكىشى ناتوانيت ده سه به ردارى هه نديكى ترى بيټ، هه نديكى سه ريارى
خودايه، هه نديكى نووسه رى گشتى و تايبه تن، هه نديكى دادوهرى دادگه رين،
هه نديك به رپرسى ئىنصاف و نه رمونيانين، هه نديكىش جزيه و خه راج ئه دن له
ئه هلى كيتاب و موسولمانانيش، هه نديكىش بازركان و پيشه كارن، هه نديك: له پله ي
خواره وه دان و هه ژارن و ناتوانن كار بكنه و ده رامه تيكيان هه بيټ، سه رياره كان
قه لاي هاوولاتياني ژير ده ستى تون و ئاسايش ده پاريزن، پاشان سه ربارانيش له
ريگه ي ئو خه راجه وه ده بيټ كه خودا بويان ده نيړيت، ئه م دوانه يش به هوى

^۱ (تاريخ الطبري) ج ۴ ص ۲۰۳.

^۲ ئه وه ي شايانى باسه كه مه به ستمان له (چين) ئو تويزه كه مه لايه تيبه دياريكراويه كه كار و ده رامه ت
و پيگه ي كؤمه لايه تى له چوارچيوه ي ئوممه تى ئىسلاميدا، ئه م چه مكه ش جياوازه له و واتايه ي كه له
هزرى كؤمه لايه تى رۆژئاوا ده يه، وهك پيشتر باسمان كرد.

دادوره‌کان و به‌رپرسه‌کان و نووسه‌ره‌کانه‌وه ده‌توانن به‌رده‌وام بن و هه‌موو نه‌مانه‌ش پشتیان به بازرگانان و خاوه‌ن پیشه‌کان به‌ستووه.^۱

که‌واته به‌دیه‌نانی دادگه‌ری له ریگه‌ی مملانیی کوشنده‌ی نیوان چینه‌کانه‌وه نابیت، به و بیانووه‌ی گوایه دادگه‌ری ته‌نھا له کۆمه‌لگه‌ی بیچیندایه، به‌لکو له ریگه‌ی هاوسه‌نگی نیوان چینه‌کانه‌وه به‌دی دیت که ئه‌رک و پیشه‌کانیان زه‌رووره‌تیکی کۆمه‌لایه‌تییه و به‌رهمی کاری مادی و هزری و توانا و بزووتن و هیزی به‌رگری ده‌به‌خشیت به کۆمه‌لگه، چونکه _وه‌ک پیشه‌وا‌عه‌لی فه‌رمووی_ : بزانه که خه‌لکی ژیر ده‌ستت چه‌ند چیننکن، ته‌نھا به‌هۆی هه‌ندیکیانه‌وه هه‌ندیکی تر باش ده‌بیت و هه‌ندیکیشی ناتوانیت ده‌سبه‌رداری هه‌ندیکی تری ببیت.

په‌نگه ئه‌م هاوکاری و پشتیوانییه‌ی نیوان چینه‌کان، که ناتوانیت پشتگویی بخریت، وردترین لیکدانه‌وه‌ی ئه‌و فه‌رمووده‌ی خودای گه‌وره بیت که ده‌فه‌رمیت:

﴿ نَحْنُ فَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُخْرِيًّا وَرَحِمْتُ رَبَّنَا خَيْرٌ مَّا يَجْمَعُونَ ﴾ (۳۲) الزخرف ۳۲. واته: "ئیمه له ژیانی دونیادا بژیویمان له نیوانیاندا دابه‌ش کردووه، هه‌ندیکیانمان به‌سه‌ر هه‌ندیکی تریاندا دابه‌ش کردووه، تا هه‌ندیکیان پام ببیت و کار بکات بۆ ئه‌وانی تر، به‌زه‌یی خودا باشتره له‌وه‌ی ئیوه کۆی ده‌که‌نه‌وه." که‌واته جیاوازی له چینه‌کاندا که پله‌به‌ندییه، به ئامانجی هاوکاری و سوودبه‌یه‌کگه‌یاندنه و واتای پامبوونه له نیوان چینه‌کاندا بۆ یه‌کتر، مه‌به‌ست کردنه‌کۆیله و زه‌لیلکردن نییه، خودای گه‌وره‌ش نه خۆی سته‌م ده‌کات و نه ده‌یه‌ویت مرقفه‌کان سته‌م بکه‌ن، سروشت و دیارده و هیزه‌کانی له‌لایه‌ن خوداوه بۆ مرقفه و سوودی مرقفه‌رام کراوه، تا بۆ ئاوه‌دانکردنه‌وه و جوانکردنی زه‌وی سوودی لی وهربگریت، به هه‌مان شیوه‌ش جیاوازی چینه‌کان

^۱ (نهج البلاغه) ص ۳۳۷. دار الشعب. القاهرة.

پيويسته بۆ ھاوکارىيى نىوان چينهكان و ئوممەتى ئىسلامىش ھەركات پەيوەندىيى نىوان چينهكانى ھاوسەنگ و دادگەرانە بوو، ئىتر ئەركى كۆمەلايەتى وەك يەك دەستە و يەك جەستە ئەنجام دەدات، ئەگەرچى ئەندامەكان جىياوزن، بەلام بەھۆى پەيوەندى تەندروستى نىوانيانەوہ و لە رېگەى گەشەى پالئەر و وروژاندنى ويست و ھىممەتيانەوہ بوونەتە يەك جەستە و لەگەل ئازارى ئەندامىك، ھەموو ئەندامان دىنە ئازار!

كاتىك ئەمەش (فەلسەفەى كۆمەلايەتىيى ئىسلام) بىت، دەبينىن لە قورئاندا (سامان) سامانى خودايە و لەبەر ئەوہى مرؤفەكانىش جىنشىنى خودان دەيكاتە سامانى خەلكى، ھەر بۆيە ئەو بەدبەينەر و بەخشەرە دەفەرمىت: ﴿وَأَنْفُوا بِمَا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلِفِينَ فِيهِ﴾ الحديد ۷. واتە: "لەو سامانە بەكار بەينن كە خودا ئىوہى كر دووہ بە جىنشىنى خۆى بەسەريەوہ." كەواتە خاوەنى سەرەكى و راستەقىنە ھەر خودايە، بەلام خاوەندارىتى سوودلىوہەرگرتن و مەجازى بۆ مرؤفە، ئەوہش مەبەستەكانى جىنشىنى لەسەر ئەم سامانانە بەدى دەھىنىت و ھەمىشەش دەرگا دەكاتەوہ لەبەردەم پالئەرى كۆمەلايەتى و لايەنگرانى دادگەرىيى كۆمەلايەتيدا تا بارودۆخى خاوەندارىتى و تايبەتمەندىيى و مولكدارى سامان لە ئاستىكى ھاوسەنگ و پىر دادگەريدا بىت و دوور بىت لە ناتەواوى و ستەم و مەبەستەكانى جىنشىنىش بەدى بەينىت، بۆيە ھەركات پارە تەنھا لە دەست دەولەمەندەكاندا ھەلسوورا و مايەوہ، ئەوا پيويستە ھاوسەنگى بگىرڧرڧتەوہ بۆ نىوان گرووپەكان، ئەوہش لە رېگەى دامەزراندنى جىياوازييەكانيان بە ھۆى ھۆكارى رەوا و بەرھەمى حەلالەوہ.

ھەر لە چوارچىوہى جىنشىنەكاندا دەبينىن كە قورئانى پىرۆز زاراوہى (سامان) دەداتە پال ئاوەلئاوى (كۆ) لە ۴۷ ئايەتدا، وەك: (اموالكم، اموالهم)، بەلام تەنھا لە ۷ ئايەتدا دەيداتە پال ئاوەلئاوى (تاك)، وەك (ماله، ماليه)، كەواتە نابىت جىنشىنى تەنھا بۆ يەك لايەن بىت.

ئەگەر سەرنجىكى پەيوەندىي نىۋان سامان و خوداى بەخشەرى سامان و ئەوانەى مافىيان لەم سامانەدا ھەيە _ كە پەيوەندىي نىۋان ھۆكار و نىۋەندگىر لە نىۋان بەخشەرى سامان و خاوەن مافدا _ ئەو ھەمان بۆ بەرجەستە دەبىت كە سامان ھى خودايە و ئەو كەسەى پارەكەى بە دەست ھىنا دەبىتە نىۋەندگىرىك تا خاوەنمافەكان سوودى لى و ھەربگرن، ئىدى ئەو خاوەندارىيە دەبىتە ئەركىكى كۆمەلەيەتى و ئابورى لە پىناۋى كۆمەلدا.

ئەگەر سەيرى چىرۆكى نىۋان پىشەوا عومەر و يەككە لە ياران بە ناۋى (بلال بن الحارث)، كە زەوييەكى لەلەين پىغەمبەر ھە (دروودى خوداى لەسەر بىت) پى بەخشرا بوو، ئەو ھەش بە پى سىستىمى پىدانى زەويى بىخاوەن بەو كەسانەى دەيانە وىت زىندووى بكنەو ھە بە باخ يان كشتوكال، بەلام بىلال زەوييەكەى نەھىنايە بەرھەم و پىشەوا عومەرىش ئەم كارەى بە تىكدانى ھاوسەنگى و دادگەرىي نىۋان خاوەندارىتى و بەدسەھىنانى سامان و تەنھا لە دەستى دەولەمەنداندا نەمىنىتە ھە، بۆيە بە بىلالى وت:

_ تۆ داۋاى زەوييەكى پانوپۆرت لە پىغەمبەر كرد و ئەويش پى دايت، ئەويش داۋاى ھەرچى لى بكارايە دەبىخەشى، بەلام تۆ ناتوانى ئەو زەوييەى ژىر دەستت بچىنىت!

_ بەلى ناتوانم!

_ كەواتە ئەو ھى دەتوانىت بەرھەمى بەھىنىت بۆ خۆت و ئەو ھى بۆت بەرھەم نايت بىدەين بە موسولمانان.

_ نەخىر، ئەو ھى زەويى خۆمە و پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىت) پى

داوم!

__ به لّام بۆ ئەو پێی نەداوێت بێسوود رای بگریت و له موسولمانانی بکهیت،
جگه له وهی بۆت به رههه م دیت بۆ خۆت و ئەوی دی بگه پێنه وه تا بیدهین به
موسولمانان.

__ سویند به خدا کاری وا ناکه م.

__ سویند به خدا ده بیّت بیکهیت.

پاشان پێشه وا عومه ر لئی وه رگرته وه و دابه شی کرد و له وتاریکیدا وتی به
خه لکی: "ئه و که سه ی زه ویه کی بیاوه نی ئاوه دان کرده وه، ده بیّت به هی خۆی،
هه رکه سیکیش سی سال ئه و زه ویه ی به جی هیشته به بی چاندن و که سیکی تر
هات و زیندووی کرده وه، ئەوه که سی دووهم ده بیته خاوه نی!"^۱

لیره دا له به رده م جیبه جیکردنیکی داهینه رانه ی فه لسه فه ی ئیسلامداین له
بابه تی جینشینیی مرۆف له بریی خودا و دیاریکردنی ئاسۆی ئه و خاوه ندریته یه به
سنووره کانی په یمانی جینشینیی، له به رده م دانپیدانانی ئیسلامداین به جیاوازی
نیوان چینه کان و هاوکاتیش مکوورپی ئیسلام له سه ر جیاوازی چینه کان به پێی
هاوسه نگی و دادگه ری بیّت، به هه مان کردار و مامه له ی پێشه وا عومه ر.

لیره وه په یوه ندیی نیوان تاك و چین و ئوممه ت دروست ده بیّت و میانزه وی
ئیسلامی کۆکه ره وه ش پینیشانده ری ئه و په یوه ندیه یه و زامنی پاراستنی
هاوسه نگی و دادگه ری ئه و په یوه ندیه ده کات، پینغه مبه ریش (دروودی خودای
له سه ر بیّت) فه رموویه تی: "میانزه وی، دادگه رییه . ئیوه مان کردۆته ئوممه تیکی
میانزه و."^۲

^۱ یحیی بن آدم (الخراج) ص ۹۱-۹۳، القاهرة ۱۳۷۴هـ . وابوعبید القاسم بن سلام (کتاب
الأموال) ص ۳۸۲-۳۸۴، القاهرة ۱۹۸۹م.

^۲ روه الإمام أحمد.

نیشتمانی پهلوه روی، نه ته وه پهلوه روی و کومکاری ئیسلامی

ئیسلام ئایدیولۆژیای ئیسلام و کومکاری عه قیده و شه ریهت و شارستانییه که یه تی، میتۆدی هزر و کرداره کانیه تی له هه موو بواره کاندا، په یوه سته خشی سه ره کی و یه که مین ئینتیمای و بهرترین لایه نگیره تی.

ئه گهر پیغه مبه رایه تی و په یام و وه حی _واته ئیسلام_ پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بیّت) له مرۆقه کانی تر جیا بکاته وه، ئه وا پشتیوانی و سه رخستن و ئینتیمای بۆی و بۆ چوارچیوه ی خزم و خیزانی، به واتای لایه نگیری و ئینتیمایه بۆ ئه و ئیسلامه ی پیغه مبه ر به مرۆقایه تی پراگه یاندوه، هه ر له ژیر تیشکی ئه م راستیه شدا یه که حه قیقه تی ئینتیمای موسولمان بۆ ئیسلام و دلسۆزی بۆی، له مه به ستی ئه م ئایه ته تیده گه مین که ده فه رمیّت: ﴿النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ﴾ الاحزاب ۶. واته: "پیغه مبه ر له خودی باوه پداران دلسۆزتر و له پیشتره بۆ خویان و هاوسه ره کانیشی دایکیانن، که واته به پیی ئیسلام، موسولمانان خزم و که سوکاری پیغه مبه رن، چونکه خزم و که سوکاری ئیسلامن، ئه م په یوه ندییه ش له په یوه ندیی خزمایه تی و په گه ز و سامان و نیشتمانه کان و هتد... بهرتره. قورئانیش باسی واتای خوداوه ندیمان بۆ ده کات بۆ زاراوه ی (الأهل - خزم و که سوکار) له ناوکۆ (سیاق) ی چیروکی نوح و ئه و کوره ی نوح که سه ریچی فه رمانی باوکی کرد: ﴿وَنَادَىٰ نُوحٌ رَّبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ﴾ (۴۵) قَالَ يَا نُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَسْأَلْنِ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي أَعِظُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ﴾ (۴۶) هوده ۴۶-۴۷. واته: "نوح له کاتی لافاوه که دا بانگی له په روه ردگاری کرد و وتی: په روه ردگارم: کوره که م به شیکه له خیزانه که م و په یمانی تۆش راسته (که پیشتر فه رموت خیزانی تۆ پرزگاران له تیاچوون) و تۆش داناترین و دادپه روه رترین

فهرمانپره وایت. خودا فهرمووی: ئەو کورپەت لە خیزانی تۆ نییە، چونکە خاوەن کردووەی باش نەبوو، کەواتە داوای شتیک لە من مەکە کە زانیاری تەواوت لەسەری نییە و ئامۆژگاریت دەکەم نەکەیت ببیتە بەشتیک لە کۆمەڵی نەزانیەکان.

هەر لە ژێر تیشکی ئەم راستییەدا لەم ئایەتە تێدەگەین کە دەفهرمیت: ﴿قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ (٢٤)﴾ التوبه ٢٤. واتە: "پێیان بلی: ئەگەر باوان و پۆلە و برایان و هاوسەران و تیرەکانتان و ئەو سامانەى پەیداتان کردوو و بازرگانییەکتان کە دەترسن لە زیاندا بێت و ئەو مالانەى بەدلتانە، لە خودا و پیغەمبەر و جیهادی پێگەى خودا خۆشترتان دەوێت، ئەوا چاوەری بن تا خودا فەرمانی سزای خۆیتان بۆ دەنێرێت، خوداش هیدایەتى یاخى و سنوورەزێنان نادات."

هەر لە ژێر تیشکی ئەم واتایەدا لەم فەرموودەى لەو فەرموودەى پیغەمبەر تێدەگەین کە دەفهرمیت: "کەستان باوەرى تەواوى نابیت تا منى لە خودى خۆى خۆشتر نەوێت."

لەو وەلامەى پیغەمبەرىش (دروودى خودای لەسەر بێت) تێدەگەین کە لە وەلامى پرسىارى (رزین العقیلى)دا: "ئەى پیغەمبەرى خودا، باوەر چىیە؟" فەرمووی: "باوەر بریتىیە لەوەى شایەتى بەدەیت کە هیچ خودایەك نییە جگە لە (الله)ى تاك و تەنها، وە شایەتى بەدەیت لەسەر بەندایەتى و پیغەمبەرایەتى پیغەمبەر، وە خودا و پیغەمبەرت لە هەموو شتیکى تر خۆشتر بویت، سووتانت بە ئاگر پى خۆشتر بێت وەك لەوەى ببیتە موشرىك، بێگانەشت تەنها لەبەر خودا

^١ رواه البخاري ومسلم والنسائي وابن ماجه والإمام أحمد.

خۆش بویت، جا ئەگەر وەها بوویت، ئەوا باوەر چۆتە دلت، وەك ئەوەی لە رۆژئێکی وشك و بیئاودا ئاو بدرییت بە كەسێکی زیندوو.^۱

ئەوەیە پلەى ئایدیۆلۆژیى كۆمكارى ئىسلامى، هەروەها ئىنتىما و لایەنگىرى موسولمان بۆ ئەم كۆمكارە، بىگومان كە كۆمكارى دايكە و يەكەمىن ئىنتىما و لایەنگىرى بى پىچوپەنا و ناتەبايىه.

بەلام ئايا ئەو ئىنتىما و لایەنگىرىيە وامان لى دەكات كە لە ژيانى موسولماناندا ئىنتىما و لایەنگىرىمان بۆ شتىكى ترى جگە لە ئىسلام و كۆمكارى ئىسلامى هەبىت؟ گەرچى ناتەبايىيان نەبىت لە گەل لایەنگىرى و ئىنتىماى ئىسلامدا؟

ئىمەش باوەرمان وايە كە ئىسلام ئايىنى ماك (فىترەت) سروسىتى پەسەنى مرۆڤە، وەك قورئان دەفەرمىت: ﴿فَطَرَتِ اللَّهُ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ﴾ الروم ۳۰. واتە: "ئەو فىترەتەى خودايە كە مرۆڤەكانى لەسەر دروست كردوو و هىچكەس ناتوانىت بە ديهيئىنراوەكانى خودا بگۆرپىت، ئەمەيە ئايىنى راست و دروست." ئىسلاميش هەم دونيا و هەم دواروژى خەلكى تىدايە و واقع پىشتگوى ناخات و بازى بەسەردا نادات و پاكرى دەكاتەو و بەردەوام دايدەريژىتەو و ئىتر شەرىعەت دەبىتە ئەو پىوهرەى بزووتن و پەرسەندنى دونياى موسولمانان، ئىسلاميش لە رپى مرۆڤەو مامەلە لە گەل واقعدا دەكات، ئەو مرۆڤەى ناتوانىت لە واقعدا بژى و مامەلەى لە گەلدا بكات، مەگەر لە نىوان خوى و واقعدا چەند تۆرپكى پەيوەندى دروست بكات، بەلكو چەند تۆرپكى پەيوەندى ئالۆز، چونكە مرۆڤە هەم رق و هەم خۆشەويستى و ئارەزوو و پەتكردەو و

^۱ رواه النسائي وابن ماجه والإمام أحمد.

نيشته جيئي و ڪوچبهري و ئينتيما و دابراڻيشي ههيه، تا ئهوپهري ئه و جيهانه تيڪه ل
و ئالوڙهي نوڀنري ڪارليڪڪردني نيوان دهرووني مرؤڦ بوو له گه ل ئه و واقيعه ي تييدا
دهڙي.

ئه گه ر ئه و فيتره ته ي مرؤڦ بڪهينه پيوهر كه خودا پئي به خشيوه، ئه و ده بينيت
مرؤڦ وه كه نه گورپيڪي ڙياني له هه موو ڪات و شوڀن و شارستانيتي و بيروباوه رپيڪدا
خوشه ويستي و لايه نگيري و گرنگي تايهت به خزماني نزيڪي خوي ده دات و
ڙينگه ي نزيڪتر له خوي، كه مالي بيره وهري و پيگه شتن و پيڪهاتن و
گرنگي پيدانه ڪانيه تي، خوشه ويستي و لايه نگيري و گرنگي پيداني تايهت ي پي
ده به خشيت، ئه و زمانه ش كه هه مان مرؤڦ قسه ي پي ده ڪات، له گه ل هاو زمانه ڪانيدا
ئاستيڪي تايهت ي تيڪه لي و هاوبه شبي دابونه ريتيان پي ده به خشيت، هه روه ها
هاوبه شبيان له توهانه وه له ڪولتور و كه له پووري نووسراو و گوتراوي هه مان زماندا،
كه واته مرؤڦ چه ندين رهنگ و ئاستي جياوازي له (ره مزه ڪان) ههيه، كه مرؤڦ به
فيتره تي ته ندروستي خوي چه ندين جوڙ لايه نگيري و ئينتيما ي پي ده به خشيت، ئايا
ئهم بابه ته بو موسولمان هيج دڙايه تي و ناته باييه ڪي له گه ل ئيسلام و ڪومڪاري
ئيسلاميده ههيه؟

له وه لامدا ناتوانين بلڀين: به لي يان نه خير، به بي داناني هه نديڪ ڪوٽ و
ريڪستن وه، چونكه ئيسلام ڪومڪاري به ڪه ممانه، به لام تاڪه ڪومڪار نييه، له
سايه و باوه شي ئيسلامدا گه ليڪ ره مز ههيه كه موسولمان هه نديڪ لايه نگيري و
ئينتيما ي پي ده به خشيت، ڪوڪردنه وه و گونجاندي نيوان لايه نگيري و ئينتيما ي
موسولمان بو ئايينه ڪه ي و بو ڪه سوڪار و تيره و گه ل و نه ته وه ڪه ي، ڪاريڪي ره وايه
و ده ڪريٽ، به لڪو راستييه ڪي واقيعييه بووني ههيه، ته نها مه رجيش
تيڪنه گيرانيه تي ناوه روڪي ئهم ره مزانه يه له بازنه ڪاني لايه نگيري و پله ڪاني ئينتيما
له گه ل ئه و ناوه روڪه گشتيتر و فراوانتر و خودا وه ندييه ڪي په يوه ندي و ڪومڪاري

ئىسلام بۇ ھەر موسولماننىكى ھەيە، واتە مەرجى نەبوونى ناتەبايىھە لەنيوان خىشتەكان و تىكراي بينا تەواوكر اوھەكەدا.

– ئەگەر پىۋەرە ئىسلامىيەكان ھەژمونىيان بەسەريەوھە ھەبىت، ئەوا دىلسۆزى و پەيوەستبوونى موسولمان بەرانبەر دايك و باوكى دەبىتتە خىشتىك لە خىشتەكانى گەرەترىن دىلسۆزى و لايەنگىرى بۇ ئىسلام.

– خۆشەويستىيى موسولمانىش بۇ نىشتىمانەكەي _ بە واتا ھەرىمىيەكەي _ كە بەشىكە لە واقىيى ژيان، ئەگەر بەپىي شەرىعەتى ئىسلام بوو، كە ئەم موسولمانە ھەلدەنىت بەتايبەت چاكە لەگەل خزمە نزيكترىنەكانى بكات و ئاودانى لە چىنگەي خۇيدا بەرەوپىش ببات، وھەك بەدەپىنەنى پەيامى جىنشىنىيى خودا لەسەرزەوى و تىكۆشىت بۇ پاراستنى ئەو گۆشەيەي و لاتى ئىسلامى كە تىيدا نىشتەجىيە، كەواتە ھەركات خۆشەويستىيى بۇ نىشتىمانى ھەرىمى خۇي و بەرژەوھەندىيەكانى ھەبوو، ئەوھش دەبىتتە بەشىك لە بونىادى بالاي كۆمكارى ئىسلامى.

كەواتە فرەيى پەمزەكانى دىلسۆزى و ئىنتىما _ سەرەپاي ئەوھى يەكىكە لە ھەقىقەتەكانى واقىيى مرقۇايەتى _ ھىچ ناتەبايى و دژايەتییەكى لەگەل ئەو راستىيەدا نىيە كە دىلسۆزى و لايەنگىرى بالاي موسولمان تەنھا بۇ كۆمكارى ئىسلامە، بە مەرجىك ناوهرۆكى ئەم رەمزانە گونجاو بىت لەگەل پىكھاتەكانى كۆمكارى پەيوەندىيى ئىنتىماي ئىسلامىدا، ھەروھە ئەم لايەنگىرانەي پلەي خواروھە بىنە پالئەرىك بۇ ئەو تىكۆشەرانەي ھەردەم بەئاگان لەپىناو مەبەست و ئامانجە بالاكاندا، تا كۆمكارى ئىسلام بىتتە ئەو پەرىنەي ھەموو بازنە و پەمزو دىلسۆزى و لايەنگىرىيە بچووك و جوزئى و قۇناغىيەي جىھانى موسولمان و جىھانى ئىسلام لەخۇ دەگرىت، ئەم بازنە بچووكانەش بىنە پەيزەيەك بۇ سەرخستنى جىھادى ئىسلامى و گەياندىنى بە ئامانجى بالا: كە عىززەتى ئىسلام و يەكىتتىيى

ئوممەتى ئىسلامى و سەربەخۆبى و گەنجترکردنەوہى ئەم ئوممەتە بەو رېئىسانسە ئىسلامىيەى چاوەپوانى دەكرىت لىي.

پيغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىت) فېرى کردووين جياوازى بکەين لەنتوان (خۆشەويستى نىشتمان) و گۆرپىنى ئەو خۆشەويستىيە بۆ دژايەتى و بەربەستى پەيوەستبوونمانەوہ بە ئىسلام و پەيام و کۆمكارى ئىسلامەوہ، پيغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىت) مەككەى وەك نىشتيمان خۆشويست _سەرەپاى ئەوہى خەلكەكەى موشريك بوون و دژايەتى بانگەوازى ئىسلاميان کرد تا رادەى ئابلوقەى ئابوورى _ تەنانەت كاتىك بەجىي هېشت و بەرەو مەدينە كۆچى کرد، فەرمووى: "تۆ خۆشەويتىر خاكى خوداى لەلاى من، ئەگەر خەلكەكەت دەريان نەكرەمايە، نەدەچوومە دەرەوہ." ئەمەش خۆشەويستىيەكى قوولە و بەردەوام هەلدەقوليت، لە مەدينەش هەر لە دلېدا بوو، تەنانەت داواى لە خوداى گەرە کرد كە مەدينەى وەك مەككە لا خۆشەويست بكات، لە نزاىكيدا ئەفەرميت: "خودايە مەدينەمان وەك مەككە لا خۆشەويست بکە يان پتريش؟"^۱ ئەمەش تا بتوانيت بەسەر ئەو خۆشەويستى و سۆزەى بۆ مەككە هەيەتى زال ببىت، هەرەها داواى لەو كەسانە دەکرد كە بىرەوہرەيەكانى مەككە لە ناخيدا دەگەشىننەوہ، بوەستن لەو كارەيان و دلەكان ئارام بىتەوہ و خەمى پتر نەبىت، پيغەمبەريش (دروودى خوداى لەسەر بىت) خۆشەويستى گەرەى بۆ نىشتيمان و دلسۆزى و ئىنتىماى بالاي بۆ ئىسلام پيکەوہ گرى دابوو، تەنانەت خۆشەويستى بۆ مەككە كەردبووہ وزەى بزواندىنى حەزى بۆ رزگارکردنى مەككە، كەواتە خۆشەويستى بۆ مەككە _سەرەپاى موشريكبوونى خەلكەكەى _ ئەلقەيەك بوو لە زنجيرەى سەرخستنى كۆمكارى ئىسلام! ئەوہش ئاشكرايە كە پيش ئەوہى قىبلە بگۆرپت بۆ مەككە، نزا و هيواى

^۱ رواه البخاري ومالك في الموطأ والإمام أحمد.

ئەو بوو كە مەككە بىكرىتە قىبلە، تەنانەت پېش ئەوھى خەلكە كەشى بە لىشاو
موسولمان بىن!

ھەر وہا پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىت) فېرى كردين جىاوازى بگەين
لەنىوان دلسۆزى و لايەنگىرىى دادگەرانە بۆ نەتەو، لەگەل دەمارگىرىى
ستەمكارانە دا بۆ نەتەو، يەكەمىيان نەك ھەر لاي ئىسلام پەسەندە، بەلكو
ئەلقە يەكە لە زنجىرەى ئىسلام و ھەنگاويكە لەسەر پىگەى كۆمكارە بالاكەى و
خشتىكە لە تەلارە بالاكەى، ئەو تا پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىت) نەھىى
كردووھ لە دەمارگىرىى جاھىلى، كە يەكپىزى تىك ئەدات، تەنھا لەسەر رەگەز و
خوین دامەزراوھ و جىاوازى ناكات لەنىوان ناوھ پۆكى دادگەرانە و نادادگەرانە دا،
بەھوى پەيوەستبون و پەرۆشىى بۆ نەتەو كەى، وە دەفەرمىت: "بەدوور بن لە
دەمارگىرىى، چونكە بۆگەنە."^۱ بەلكو فېرمان دەكات كە پەيوەندىى نەتەوايەتى
پىويستە لەسەر بنەماى ھەلبىژىردراوى مرۆپىانە دا بىت، نەك لەسەر ئەو بنەمايانەى
كە مرۆف ھىچ دەستى تىيدا نىيە، ئەو تا زمان و كولتوور پىوھ و كۆمكارى
پەيوەندىى نەتەوايەتى بىت، ھەر لەو پىگەشەوھ بىلالى حەبەشى و صوھەبىى رۆمى
و سەلمانى فارسى بوونە عەرەب^۲، كاتىك زمانى عەرەبىيان كرده زمانىان و
دلسۆزى و ئىنتىماشىيان بۆ ئىسلام بوو، پىغەمبەرمان (دروودى خوداى لەسەر بىت)
لە وتارىكىدا فېرمان دەكات و دەفەرمىت: "ئەى خەلكىنە، يەك پەرودرگار ھەيە،
باوكتان يەكە، عەرەبايەتى ھەريەك لە ئىوھ، بە باوك و دايك نىيە، بەلكو بە زمانە،

^۱ رواه البخاري والترمذي.

^۲ نووسەر ھىچ بنەما و پىوھرىكى ئىسلامى و زانستى پى نىيە بۆ ئەو قسەيەى كە بىلال و سەلمان دەكاتە عەرەب (وھرگىر).

جا ھەركەس لە ئیوھ بە ھەرەبی قسەى كرد، ئەو ھەرەبە. ^۱ جارێكیش (واثلة بن الاسقع) بۆ ئەو ھەى بزانیّت ھەلۆیستی ئیسلام لەسەر خۆشەویستی كۆمەل و تیرەى خۆى چۆنە، ئایا بەشێكە لە دەمارگیرى ئیسلامى؟ پێغەمبەریش (دروودى خودای لەسەر بیّت) بە پێى ناوەرۆك جۆرەكانى خۆشەویستی جیا كردۆتەو، ناوەرۆكى خۆشەویستی و دلسۆزى و لایەنگیریى تەواو، پرسیارى كرد لە پێغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بیّت):

- ئەى پێغەمبەرى خودا، ئایا ئەگەر كەسێك كۆمەلەكەى خۆى خۆش بووئیت بەشێكە لە دەمارگیرى؟

- لە وەلامدا فەرمووى: نەخیر، دەمارگیرى ئەو ھەى پشٹیوانى كۆمەلەكەى خۆى بكات لەسەر ستەمكارى. ^۲

ئەم خۆشەویستیەى مرۆف دەیبەخشیت بە نەتەو ھەكەى، ئەگەر لەسەر پێوەر و ناوەرۆكە دادگەرەكان بیّت، ئەوا ھیچ ناتەبايەكى لەگەل پێوەر و پەيوەندى و بەھا و بنەماكانى ئیسلامدا نییە، ئەو خۆشەویستیە پەيوەندیەكى ئینتیمای مرۆى واقیعییە و لەنیو ماك و فیترەتى مرۆفایەتیدایە و ئیسلام پشنگووى نەخستوو و نكوولوى لى ناكات و سەركۆنەشى ناكات، بەلكو وزە و ئیمكاناتەكانى وەبەر دینیت بۆ بونیاتنانى دەولەتەكەى و یەكخستنى ئوممەتەكەى و جیبەجیكردنى شەریعەتەكەى، لیرەو دەتوانین بڵین: خۆشەویستی بۆ گەل و نەتەو ھە مانایە، جۆرێكە لە وزەكانى (واقیعی مرۆى) و چەكێكى (ئیمكاناتى مرۆیە و پێویستە

^۱ تھذیب (تاریخ ابن عساکر) ج ۳، ص ۱۹۸. طبعة دمشق... ئەم گێرانەو ھەى زۆر لاوازە و نەدەبوو نووسەر وەك فەرموودەى پێغەمبەر ئاماژەى پى بکات، بروانە (سلسلة الأحاديث الضعيفة والموضوعة - ۹۲۵) للآلباني. (وەرگێر).

^۲ رواه ابن ماجه و الإمام أحمد.

موسولمانان بۇ خزمەتکردنى ھزرى ئىسلامى و يەكئىتى ئوممەتەكەيان و كۆمكارى نىشتمانەكەيان بەكارى بەيئەن و بەفەرۆى نەدەن، چ جاي ئەوہى كات بكوژن لە دژايەتیکردنى ئەو وزە و توانايانەدا!

لە كاتیکدا پەيوەندىي نىوان نەتەو پەروەرى _ وەك بازنەيەكى ئىنتىماي تايبەت _ و كۆمكارى ئىسلامى _ وەك بازنەيەكەم و گشتگىرتى ئوممەتى ئىسلامى _ يەككە لە و بابەتانەي زۆرتىن گفوتوگۆى ھزرى و مملانىي سىياسى لى دەكە و پتەوہ لە نىوان ئىسلامى و ناسيؤناليسەتەكاندا، ئەوا زۆر پىويستىمان بەوہ ھەيە ئەم نىشانەي مېتۆدى ئىسلامى بە باشى و پىكوپىكى دىارى بەكەين و گەلەك چەمك و راستى و واقىعى مېزويويش وەبىر بەيئەنەوہ .

- ئىسلام دژى كاروبارى دونىايى ئوممەتى ئىسلامى نىيە و پشتگوئىشى نەخستوہ، بەلكو بەپىي بنەما و پىوہرە ئىسلامىيەكان رىكى خستوہ و بەرپۆہى بردوہ و لە پىناوى ژيان و ئاوەدانكردنەوہدا مەبەستە شەرعىيەكانى پى بەدەست دەھيئەت .

ئەوہش كە ئىسلام ئايىنى كۆمەل و پەيامى ئوممەتى ئىسلامىيە، ھەلۆەشانەنەوہى تاك و خىزان و تىرە و ھۆز و گەل ناگەيەنەت، نكوولئ لە تايبەتمەندى ئەم قەوارە جوزئى و ناوخۆيىانە ناكات، بەلكو ھەموو ئەم يەكانە لە چوارچىوہى بونىادى گەورە و گشتگىرتى ئوممەت و كۆمەلدا وەك خشتى گونجاو دەخاتە كار و دىوارىكى پىكوپىك و ئەندازەيى لى دروست دەكات .

ئوممەتى ئىسلامىيە يەكگرتووش لەسەر يەك پىوہرى عەقىدەي ئىسلامى دامەزراوہ، پەيوەندىي لەگەل خستەكانى گەل و تىرەكان بە ھەمان شىوہيە، ھەركات ناوہرۆكى ئەم ئىنتىما جوزئىيانە و ئاراستەي خاوەنەكانى ھەماھەنگ بىت لەگەل ھزرى ئىسلامىدا و ئەركى بونىاتنانى يەكئىتى و ھەستانەوہ و عىززەتى

ئوممەتى ئىسلامى بەجى بەيىن، ئەوا دەبنە وزەى كارا بۆ بەرژەوۋەندىي ئامانجى ئىسلامى گشتى.

– لە زمانى عەرەبىدا وشەى (عەصەبىيەت) كە بۆ خۆشەويستى و لايەنگرىيەكى زۆر بەكار ھېنراوۋە بۆ ھەر شتەك، لە لاي ئىسلامىيەكان ناوبانگىكى خراپى ھەيە ! ئەم واقىعە ھزىيەش وامان لى دەكات لە ژىر تىشكى پىوۋەرەكانى ئىسلامدا لە ناوۋەرۆكەكى بىكۆلىنەوۋە و بىر لەوۋە بىكەينەوۋە بىخەينە خزمەتى ئىسلام، لە ژىر تىشكى جىياكردنەوۋەى ئەو ناوۋەرۆكە جىياواز و ناتەبايانەى دەخرىتە چوارچىوۋەيەوۋە و ئەوانەى ئاراستە و چوارچىوۋەى جوۋلە و كردار و كارىگەرىي بۆ دىارى دەكەن.

لە زمانى عەرەبىدا وشەى (العصبية) مەصدەرى نىسبىيە و نىسبەت دراوۋە بۆ لاي وشەى (العصبية) كە بە واتاى (ئەو خزمانەيە كە پىشتىوانىي بەھىزى دەكەن و دەمارگىرىيان بۆى ھەيە^۱ كەواتە عەصەبە ئەو كۆمەلە خەلگەن كە لە خزمایەتى و كۆبۇونەوۋەياندا ھاوبەشەن، كەواتە عەصەبىيەتى نەتەوايەتى ئەو وزە و بزۇوتنەيە كە پال بە مرقۇقەوۋە دەنىت نەتەوۋەى خۆى سەر بخات، پەيوەستبۇونى نەتەوايەتى و دلگەرمىيە بۆ پاراستنى نەتەوۋە، ئامانجى بانگ و بزۇوتنىشى: كاركردنە لە پىناو پاراستنى ئەو نەتەوۋەيەى مرقۇقە لەگەلپان دەژى و خزمایەتىي لەگەلپان ھەيە.

كەواتە ئىمە لە بەردەم وزەيەكدەين لەسەر فاكتەرى بابەتى و راستىي واقىعى بۇنىاد نراوۋە، چوارچىوۋەى ئىنتىماكەى لەناو سنوورى پەيوەندىي خزمایەتى و پىكەوۋەژىيانى نەتەوۋەدايە و ئاسۆ و ئامانجىشى پىشكەوتنى نەتەوۋەيە بەسەر نەتەوۋەكانى تردا، ئەمەيە واتاى نەتەوايەتى، كە دەمانەوۋىت لە چوارچىوۋەى ئىنتىماي ئىسلامى گشتىدا لىكۆلىنەوۋە لەسەر پىنگەكەى بىكەين، ئەگەر پىنگەيەكى ھەبىت.

^۱ الفىروزابادى(القاموس المحيط).

- له و جاهیلییه ته دا که ئیسلام هات بۆ دهرهینانی مرۆقه کان له تاریکییه کانی بۆ
 نووری خودایی، ئاسۆی نه ته وه _ تیره _ بهرتهسک بوو، خوین و خزمایه تی و پره گه ز
 پیوه ری جیا کردنه وه ی بوو له ههر شتیکی تر، کاتیکی ئیسلام به په یامه
 جیهانییه که ی و بانگه وازه کۆکه ره وه که ی هات و پاش کۆچ ده ولته تی خۆی له
 مه دینه دامه زراند، بینیمان که ئەم چوارچیوه و خشت و په یوه ندیی ئینتیمایانه
 پشتگوئی ناخات، ته نها له ئاسۆ و واتا کانیدا ناوه ستیت، به لکو قه واره ی تیره و
 هۆزه کانی نه ته وه ده خاته خزمهت قه واره سه ره کییه که ی ئوممه تی ئیسلامی، ههر
 وه ک بینیمان که ناوه رۆکی ره های عه سه بییهت _ خۆشه ویستی و پشتیوانی و
 بهرگری له نه ته وه _ ی به شیوه یه ک رێک خست که به پیی پیوه ره کانی دادگه ری
 ئیسلام بیت، ئەوه تا ده ستووری ده ولته تی مه دینه که قسه له سه ر هاوولاتیانی
 ده کات وه ک ئوممه تیکی نوی، تیره کانی هه ژمار کردووه و باسی له ماف و
 ئەرکه کانیان کردووه و وه ک تاکیکی ته نها و بیپه یوه ندی ویلی نه کردوون و
 پشتگوئی نه خستوون، ههروه ها ئەو ناوه رۆکه ئیسلامیانه شی دیاری کردووه که بۆ
 یه کییتی و بانگه واز و بزوتنی یه کدی سه ر ده خه ن و پشتیوانیی بۆ یه کدی مسۆگه ر
 ده که ن، له چاکه دا نه ک له خراپه و گونا هدا پشتیوانیی یه ک بن، له بونیادنانی ئەو
 ده ولته ئیسلامییه دا که بانگه وازی ئیسلام ده گه یه نیت به جیهان، که واته ئیسلام
 ئەو قه واره تیره یی و هۆزانه ی نه ته وه له پووی ئەرک و ئاسۆی بزوتن و ناوه رۆکی
 بانگه واز و په یامه کانه وه پیش ده خات و ده یکاته بانگه واز و په یامی ئیسلام،
 پوخته ی قسه که شمان ئەوه یه که ئیسلام بازنه ی ئینتیمای بچوکی بیری
 نه ته وایه تی و خۆشه ویستی فراوانی نه ته وه ده خاته خزمهت بانگه وازی ئیسلامی
 جیهانی و هه ریه ک له تیره و گه ل و نه ته وه کان ده بنه خشتیک له مالی ئوممه تی
 ئیسلامی و له ژیر ئالای ئیسلامدا.

– كاتيك ئىسلام لەم بوارەدا ئەم دەسكار و دەسكەوتەى ھەبىت، ئەوا جياوازى لەنيوان دوو خۆشەويستى و لايەنگرى و ئىنتىما و سەرخستنى نەتەوهدا دەكات و ناوەرۆكىش پىوهرى ئەم جياکردنەوہ دەبىت، ھەركات پشتىوانى و لايەنگرى نەتەوہ لەسەر ستم بىت _واتە لە نەبوونى دادگەرى ئىسلاميدا ھەك ناوەرۆكى ئىنتىماى نەتەوايەتى و دەمارگىرى بۆ نەتەوہ _ ئەوا ئىسلام دژى دەوہستىت و ناوى لى دەنيت (دەمارگىرى جاھىلى)، بەلام ئەگەر لايەنگرى و دلگەرمى بۆ نەتەوہ لە پىناو سەرخستنى دەولەتى ئىسلاميدا بىت و پابەندى ناوەرۆكە ئىسلامىيەكان بىت، دەبىتە بەشيك لە ھىزى ئىسلام و خشتىك لە مالى ئىسلام و مەفرەزە و وزەيەك لە سوپاي گشتى ئىسلام.

لە سەرھەتاي سەرھەلدانى ئىسلامدا، ھىشتا خەلكى تا رادەيەك لەژىر كاريگەرى ئىنتىماى تىرەگەریدا مابوون بە ناوەرۆكە نائىسلامىيەكەى، بۆيە پىغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بىت) ھەمىشە باسى پىوهر و ناوەرۆكە ئىسلامىيەكانى ئىنتىماى بۆ موسولمانان دەكرد و ھۆشدارى دەدا لە گەرانەوہ بۆ ئاسۆى تەسكى دەمارگىرى نەتەوايەتى پىش ئىسلام، كەواتە ئىسلام ئەو دلگەرمى و پەرۆشىيەى دەويت كە بازنەى ئوممەت فراوانتر دەكات و يەكيتىيەكەى تۆكمەتر دەكات و بزوتنەكەى بە ناوەرۆكى ئىسلامى پشتىوان دەكات، جا ئەگەر پەرۆشىيەكە لەم ئاراستە و ناوەرۆكە ئىسلامىيە لای دا، ئەوہ ئەو دەمارگىرىيە جاھىليەيە كە پىغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بىت) داوا لە خەلكى دەكات لى دوور بکەونەوہ، ئەبوھورەيرە (رەزاي خوداي لەسەر بىت) دەگىرپتەوہ كە پىغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بىت) فەرموويەتى: "ھەركەس لە گوپرايەلىي دەسەلاتى كۆمەلى موسولمانان دەرچىت و لەسەر ئەو دۆخە بمرىت، ئەوا مردنىكى جاھىلى دەبىت، ھەركەسىكىش لەژىر ئالاي بىسەرۋەبەر و كویرانەدا بجەنگىت و لەپىناوى گرووپىكدا توورە بىت و خەلكى بۆ بانگ بکات و ھەولى سەرخستنى بدات و پاشان لەو

رېځگه يه دا بکوژریت، ئەوا کوژرانیکى جاهیلیيانه یه، هەرکه سیکیش دژی ئوممه ته که م
 دەرچیت و شهړ له گه ل باش و خراپیدا بکات و دەست له باوه ډارانیشی نه پاریزیت
 و په یمانه کانی نه پاریزیت، ئەوا له من نییه و منیش له و نییم.^۱

ئوه یه ئەو دهمارگرییه ی ئیسلام نه هیی لی کردووه، ناوه روک و ئاسۆیه کی
 جاهیلی هیه و پاشه کشه یه له و ناوه روکه ی ئیسلام دیاریی کردووه بو په رووشی و
 دلگرمی، ههروه ها دوورکه وتنه وه یه له ئاسۆی (ئوممه تی جیهانی) و پوشتنه بو
 چوارچیوه ی (دهمارگریی تیره گه ری).

پیغه مبه ریش (دروودی خودای له سه ر بیټ) له شوینیکى تردا ئه مه ی پوون
 کردوته وه، کاتیک (واثلة بن الأسقع) لیی پرسى:

"ئهی پیغه مبه ری خودا: عه سه بییه ت چییه؟"

پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بیټ) فه رمووی: "بریتییه له پشتیوانیکردنی
 تیره که ت (یان نه ته وه و گه له که ت) له سه ر سته م."^۲

هه ر ئەم دهمارگرییه جاهیلییه شه پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بیټ)
 نه هیی لی کردووه و فه رموویه تی: "ئهو که سه ی پیباز و هزری جاهیلی به کار
 بیټیت، له ئیمه نییه."^۳ وه ده فه رمیت: "واز بیټن له هزر و بیری دهمارگریی
 جاهیلی، چونکه بوگه نه."^۴

وه ک پیشتریش پوونمان کرده وه، هه رکات لایه نگیری و په رووشی بو تیره و
 نه ته وه به پیی پیوه ره کانی ئیسلام بیټ په سه نده و سوراچه ی کوپی مالیکى کوپی
 جو عشوم ده گپرتته وه که جاریکیان پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بیټ) وتاری

^۱ رواه مسلم.

^۲ رواه ابوداود.

^۳ رواه البخاري ومسلم والترمذي والنسائي وابن ماجه والإمام أحمد.

^۴ رواه البخاري والترمذي.

بۆ داین و فهرمووی: "باشرینی ئیوه ئه و کهسه یه که بهرگری له تیره ی خۆی دهکات، به مهرجیک خۆی گونا هبار نهکات."^۱

به لکو بینیمان که پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بیّت) خۆبه ختکردن له پیناو که سوکار (تیره و نه ته وه) دا پله ی شه هیدی بۆ دانراوه، به هه مان شیوه ی کوژان له پیناو سامان و گیان و ئاییندا، ده فه رمیّت: "ئه و که سه ی له پیناو سامان یان ئاین یان گیان یان که سوکاریدا بکوژیّت شه هیده."^۲

که واته فره یی بواره کانی لایه نگیری و ئینتیما وه های لی ناکات په رۆشی بۆی و خۆبه ختکردن بۆی بیخاته دهره وه ی بازنه ی ئیسلامیه وه، چونکه پیوه ر هه م ناوه رۆکه و هه م ئه وه ی که خزمه ت به چی دهکات؟

– له کاتیکی ئایینداری و جیبه جیکردنی سرووته کانی ئاین له سه ر ئاستی تاک به مروّف ئه نجام ده دریّت به بی ئه وه ی پشت به کۆمه لیک ببه ستیّت، ئه وا قورئانی پیروژ و سوننه تی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بیّت) که لیکه ره وه ی قورئانه، فیّرمان ده که ن که سه رکه وتنی په یامه ئاسمانیه کان و بالاده ستی شه ریه ته کان و دامه زاندنی ئه و ده وله تانه ی ئاین ده پاریزیّت و بانگه وازی بۆ دهکات، پیوستی به و لایه نگیری به هیز و په رۆشی و بهرگری به هیه که له م پیناوه دا بخریته کار.

بۆ نمونه، بانگه وازی (لوط) پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بیّت) سه رکه وتوو نه بوو له و شوینه دا که بۆی نیردرا بوو، چونکه تیره و بهرگریکار و هیزی په یوه ندیی به هیزی خزمایه تی له خزمه تیدا نه بوو که بهرگری لی بکات و بونیادیکی تۆکه می بۆ دامه زینییّت، کاتیکی قورئانیش فیّرمان دهکات یاسای خودا له ناردنی پیغه مبه ران و په یامه کاندئا وه یه که خه لکی گوپرایه لی پیغه مبه رکه و په یامه که ی بن و ده فه رمیّت: ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ

^۱ رواه أبو داود.

^۲ رواه الترمذي

جَاءُوكَ فَاسْتَعْمَرُوا اللَّهَ وَاسْتَعْمَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا (٦٤) ﴿ النساء: ٦٤. واته: "هر پیغمبر یکمان نار دبیّت، ئەوا بۆ ئەوه بووه که خەلکی گوێراپەلێ بن بە ئیزنی خودا. " ئیّمەش ئەوه فێر دەبین ئەم ئیزنە ی خودا بەرجهسته دەبیّت له ریگه و هۆکار و فاکتەرەکاندا، یه کێک له وانهش ئەو په یوه ندیی خزمایه تیه یه که خودای گه وره هه لێ ده بزێریت و ئاماده ی ده کات بۆ دامه زرانندی بونیادی ریساکانی په یامه که، تا بهردهوام بیّت و له نیو خه لکیدا بلاو بیته وه.

کاتیك (لوط) پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بیّت) له لایه ن گه له که یه وه پشتی تی کرا و پشتیوانیان لێ نه کرد و ئەرکی خزمایه تیان به جی نه هینا به رانه ری، ههستی به خه م و کاره ساتباری کرد و فه رمووی: ﴿ قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةً أَوْ آوِي إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ (٨٠) ﴾ هود ٨٠. واته: "ئای خۆزگه له ناو ئیوه دا که سانیکم له گه ل ده بوو و هیژیکم لێ ده ست ده که وت یان په نایه کی به هیژ و توکمە م ده ست ده که وت که پشتی پی ببهستم." زانایانی ته فسیر وشه ی (هیژ) به واتای پشتیوان و لایه نگر لیک ئەده نه وه، مه به ستیش له وشه ی (رکن) تیره و بهرگری و زۆریه.^١

سوننه تی پیغه مبه ریشمان (دروودی خودای له سه ر بیّت) ئەو پاستیه مان بۆ روون ده کاته وه که ریسا و بهرنامه ی خودای گه وره له په یام و پیغه مبه راندا وه هایه که پشت به پشتیوانی و بهرگری گه له که ی ببه ستیت تا بهردهوام بیّت و جیپی خوی قایم بکات و تووشی چاره نووسی بانگه وازی (لوط) پیغه مبه ر نه بیّت (دروودی خودای له سه ر بیّت) له ئەبوهورهیره وه (رهزای خودای له سه ر بیّت) گێرداوه ته وه که پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بیّت) فه رموویه تی: "لوط وتی: ئای ئەگه ر هیژیکم هه بووایه و پشتیوانیکم به هیژ هه بوایه ت که پالی پیوه بدهم، له پاستیدا پشتی به پشتیوانیکم گه وره به ستبوو (که فریشه کان بوون)، به لام مه به ستی ئەوه

^١ القرطبي(الجامع لأحكام القرآن)ج٩، ص٧٨.

بوو که له ناو تیره که ی خویدا بیټ، ئیتر پاش ئه وه هه رکات خودا پیغه مبه ریکی نارد بیټ، هه ر له لووتکه ی گه له که ی خویدا هه لیبژاردووه، یان له ناو کومه لیکدا که به رگری لی بکه ن له گه له که ی خوئی.^۱

— له ژیر تیشکی ئه م ریسا و به رنامه ی خودای گه ورده دا که بو په یام و پیغه مبه رانی داناوه، ئه وه مان بو پروون ده بیته وه که خزمایه تی و په روشیی بو تیره و گه ل و هه بوونی خزمانی به رگریکار چه نده پوئی هه بووه له بانگه وازی موحه ممه دیدا، له هه ردوو قوئاغی مه ککی و مه ده نیدا و له دامه زانندی ده وه له تی ئیسلامیدا و له سه رده می پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بیټ) و قوئاغی خه لافه تی راشیدیشدا.

تیره ی (قوره یش) باشتین تیره ی عه رب بوو، به رهی (هاشم) یش باشتینی قوره یش بوو، موحه ممه دیش (دروودی خودای له سه ر بیټ) باشتین که س بوو له ناو به رهی هاشمدا، هه ر وه ک وتوویه تی: باشی کوری باشی کوری باش، به م شیویه خه خودا له لووتکه ی نه ته وه که ی خوئی هه لی بژاردووه، تا به رگریکاری بن و په روشی نه ته وایه تی و خزمایه تییان بوئی بیته هؤکاریک بو سه رخستنی بانگه وازی ئیسلام، ئه گه ر سه یریکی ئه و پاریزگاری و به رگرییه بکه ین که ئه بوتالیبی مامی بوئی نواند _ سه ره رای مانه وه ی خوئی له سه ر بته رستی _ نمونه ی به رجه سته ی پوئی ده مارگری تیره و نه ته وه بیټ _ ته نانه ت له وینه جاهیلییه که شیدا _ بو سه رخستنی ئیسلام. ئه و ئه م راستیه پیویستی به وه هه یه پتر لی ورد ببینه وه و په ندی لی وه ریگرین.

ئه و ململانیه ی له مه ککه دا هه بوو له نیوان یه کتا په رستی و شیرکی جاهیلیدا هه بوو، هه میشه وه ها نه بووه که لایه کیان هه مووی باوه ردار بیټ و ئه وه ی

^۱ رواه الإمام أحمد.

به رانبه ریشی هه مووی موشریک بیټ، چونکه زۆریه ی به نی هاشم و به نی موتته لیب پیغه مبه ر و په یامی ئیسلامیان ده پاراست و پشتیوانیان ده کرد، گه رچی هه ندیکیشیان موسولمانیش نه بوو، هۆکاری ئه مه ش په رۆشی و لایه نگری بیئه ندازه یان بوو بۆ به ره و تیره که یان و خزم و که سی خۆیان، ته نانه ت هه ر وه ک میژوونوس: (ابن عبدالبر - ۳۷۸ك - ۴۶۳ك، - ۹۷۸ - ۱۰۷۱ن) ده لیټ: "هه موو به ره ی به نی هاشم به موسولمان و ناموسولمانیانه وه ئابلۆقه یان خرایه سه ر له سه ر پشتیوانیان بۆ پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بیټ)، ئه وه ی موسولمان بوو ئایینه که ی بوویه سه رچاوه ی دلگه رمی و ئه وه ش که موسولمان نه بوو، په رۆشی و تیره گه ری پالنه ری بوو." ^۱ دیاره ئه و ماوه یه قوره یشییبه کان بۆ سزادانی موسولمانان، ده ریان کردن بۆ شیویکی ده وری مه که که، به شیوی به نی هاشم ناسرابوو، ئابلۆقه یه کی توند و سه ختی ئابوووری و کۆمه لایه تییان به سه ردا سه پاندن. به م شیویه خودای گه وره ئه و ژماره که مه ی باوه ردارانی هیدایه ت دا بۆ سوودوه رگرتن له وزه ی ده مارگیری خزمایه تی و چه کی په رۆشی بۆ تیره، تا ببه نه پشتیوانیک بۆ سه رخستنی ئیسلام.

کاتیکیش فشاری موشریکه کان بۆ سه ر تیره که ی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بیټ) زۆر بوو تا پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بیټ) پاده ست بکه ن، به لام به نو هاشم خۆیان راگرتوو و سه ره پای موشریکبوونیان له سه ر زمانی ئه بوتالیب ئه م وه لامه یان داوه ته وه به قوره یشییبه بیباوه رشه کان: "سویند به خودا تا هه موومان نه کوژریین پاده ستی ناکه یین." ^۲

گه ر بمانه ویټ بزانیان کاریگه ری پاشه کشه ی _ نه ک نه مانی _ ئه و به رگری و په رۆشیبه بۆ تیره و خزمایه تی له سه ر پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بیټ) و

^۱ ابن عبدالبر(الدرر في اختصار المغازي والسير)ص ۵۷.

^۲ سه رچاوه ی پیشوو، لا ۵۸.

په يامه کې به کۆچي دوايي ئه بوتالبي مامي چۆن بوو، تهنه ئه وه به سه که ئاماژه بو ناوناني ئه و ساله بکهين به (سالي خه مباری) له لايه ن خودی پيغه مبهروه (دروودی خودای له سه ر بيټ)، ههروه ها ناچاريش بو بروت بو لای چهنه تيره يه کی تر و داوای هاوکارييان لي بکات و به پي نهریتی په نادان په نای بدهن، تهنه نه ت رۆشت بو شاری (طائف) بو لای تيره ی (ثقیف)، به لام ئه و نازار و ئيشه ی له وئ تووشی بوو، له رۆژی جهنگی (ئوحود) سه ختر بوو، وه که ههنديک له ميژووناسان ده لئین^۱.

– ئه گه ر ئه مه تهنه نمونه يه کی رۆلي خزمه پروه ری و تيره خوازی بيټ، کاتيک موسولمانان ده توانن وه ک قوناعي مه که که له خزمه تی ئيسلامدا به کاری بهينن، ئه و له رووداوه سه ره تاييه کانی دامه زانندی ده ولته تی ئيسلاميدا، رووداوی (بيعه العقبه) شايه ته له سه ر کاریگه ري خزمایه تی و په رۆشی و به رگريکاری خزمایه تی له دامه زانندی ده ولته تی ئيسلاميدا، پيغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بيټ) ئاماده کاریی ده کرد بو کۆچکردن بو مه دینه و به ستنی په يمانی دامه زانندی ده ولته تی ئيسلامی، له و چاوپيکه وتنه ی عه قه به دا، تيره و خزماني خوی به جي ديلايت و پشتيواني و به رگری که سانیک تر ده کاته جيگروه ی، که واته تهنه مه سه له ی ئايينیک نه بوو که ههنديک له تيره ی ئه وس و خه زره ج باوه ری پي ده هينن و سرووته کانی جيبه جي ده که ن، به لکو مه سه له ی دامه زانندی ده ولته تی ئه م ئايینی ئيسلاميه که پيويستی که سانیک هيه به په رۆشی و دلگه رمييه وه بپياريزن و به رگری لي بکه ن، ئه مه ش زامنی سه رکه وتنی ئيسلام و ده ولته تی ئيسلاميه له م قوناغ و نيشتمانه نوويه دا.

^۱ هه مان سه رچاوه، ۶۵-۶۷.

ويستی خودای گوره وها بوو که په یوه نډی تیره گه ری و خزمایه تی پوډلی
 ه بیټ له پته وکردن و د لڼیا بیبه خشین به دامه زانندی ئەم په یوه نډی و خزمایه تیبه
 گریبه سستیبه له شه وی عه قه به دا، ئەوه تا عه باسی کورپی عه بدولموتته لیب، که مامی
 پیغه مبه ر بوو (دروودی خودای له سه ر بیټ) و هیشتا هر له سه ر ئایینی قوره یش
 بوو، له و شه ودا له گه لیدا ئاماده بوو و لو بوونه وه یان له گه ل نوینه رانی ئەوس و
 خه زره جدا کرد، مه به سستیسی ئەوه بوو د لڼیا بیټ له وهی له نیشتیسانی نویدا
 کومه لیک خزم و تیره ی ئەو شوینه ئاماده ئەبن بو پاراستنی بانگه وازه که ی، کاتیک
 به م گپرانه وهی خواره وه گویمان له رووداوه کانی (بیعة العقبة) ده بیټ، پوډلی
 په رووشی و دلگه رمی تیره گه ری و خزمایه تی و برایه تی گریبه سستیمان بو
 درده که ویټ که له سه ر ئیسلام و عه قیده ی ئیسلام بونیات تراوه .

عه بدوللای کورپی که عب _ که یه کیک بوو له زانترینه کانی ئەنصار _ ده گپریته وه
 له باوکییه وه _ که عبی کورپی مالیک _ که یه کیک بوو له وانیه ی ئاماده ی به یعه تی
 عه قه به بوون و ده لیت: "له گه ل حاجیبه کانی خزمانی خو ماند، که هیشتا بته پرست
 بوون، روشتین بو حج بو مه ککه، شه وی عه قه به له گه ل خزماندا له نیو
 باروبنه کانماندا خه وتین تا سییه کی شه و تپه پری، ئیتر به په نامه کی و بیده نگییه وه
 هه موومان چوینه شیوی عه قه به و چاوه پری هاتنی پیغه مبه ر (دروودی خودای
 له سه ر بیټ) بووین، حه فتا پیاو و دوو ئافره تمان له گه ل بوو، پیغه مبه ر له گه ل
 عه باسی کورپی عه بدولموتته لیبی مامی هات، عه باس هیشتا هر له سه ر ئایینی
 قوره یش مابوو یه وه، به لام پیی خو ش بوو ئاگای له کاری برازا که ی بیټ و د لڼیا
 بیټ، کاتیک دانیشترین عه باس یه که مین که س بوو قسه ی کرد و وتی:

ئهی کومه لی خه زره ج، وه ک ده زانن موحه ممه د له ئیمه یه و تا ئیستا ئیمه و
 ئەوانه ی رایان وه ک ئیمه یه توانیومانه بیپاریزین و له ناو تیره و ولاتی خویدا
 به رگری لی ده که یین و ده بیپاریزین.

پاشان ئیْمەش وتمان: ئەوھى تۆ وتت بیستمان و تیگەشتین، ئەھى پیغەمبەرى
خودا تۆش ھەرچیت بۆ خۆت و خودای خۆت پىّ خۆشە بیلیّ.

پیغەمبەرىش (دروودى خودای لەسەر بیّت) قسەھى دەست پىّ کرد و قورئانى
خویند و بانگی کردین بۆ ریگەھى خودای گەورە و ئیسلامى لا شیرین کردین. پاشان
وتى: بەیعتان لەسەر ئەوھ لەگەلّ دەکەم کە چۆن منالّ و خیزانى خۆتان
دەپاریزن و ھاش ئامادەھى بەرگری بن لیّم.^۱

پاشان بەرائى کورپى مەرور دەستی گرت و وتى: سویند بەو کەسەھى تۆھى بە
حەق ناردووه، چۆن خۆمان (یان خیزانەکانمان) دەپاریزین، و ھاش تۆ دەپاریزین.
پاشان بەیعتان پىّ دا، ئیْمەش ھەر لە باوباپیرانمانەوھ جەنگ و پیکدادانمان بۆ
ماوھتەوھ. پاشان ئەبولھەیسەھى کورپى تەھان _ کە ھاوپەیمانى تیرەھى
عەبدولئەشھەل بوو_ وتى: ئەھى پیغەمبەرى خوا، ئیْمە لەگەلّ یەھوودەکانى
مەدینەدا پەیوھندیمان ھەھى، کە تۆ دئیتە مەدینە ئیْمە ئەو پەیوھندییە دەبرین،
ئایا ئەگەر سەرکەوتیت، ئیْمە بەجىّ دئلیت و دەگەرپییتەوھ بۆ شوینى خۆت؟

پیغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بیّت) خەندەھىکى کرد و فەرمووی: مافی
خوینتان دەسینم و مافی خوینم بسینن، خوینى ھەرکەسم حەلالّ کرد ئیْوھش
خوینى حەلالّ بکەن و ئیْوھش خوینى ھەرکەستان حەلالّ کرد منیش خوینى حەلالّ
دەکەم، لەگەلّ ھەرکەس شەرپ بکەن شەرى لەگەلّ دەکەم و لەگەلّ ھەرکەس ئاشتى
بکەن ئاشتى لەگەلّ دەکەم.

^۱ بە واتای ئەوھى پەیوھندییەکی خزمایەتیی نوى _ پەیوھندیی تیرەھىکى نوى _ دروست دەکات کە
ئەمیش و ئەوانیش پیکەوھ بەستیتەوھ، ئەمەش سەرەپای پەیوھندیی موسولمانیتى. کەواتە
بەرگریکردنیان لە پیغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بیّت) بە ھەمان ئاستى بەرگریکردنیان لە خیزان و
منالیان، دامەزراندنى پەیوھندییەکی خزمایەتیی و نەسەبى و تیرەھى و گریبەستى نوئیە.

پاشان پیغمبەر (دروودی خودای له سەر بیّت) فەرمووی: دوانزه سەرۆک تیرەم بۆ هەلبژێرن تا سەرپەرشتیی تیرەکه یان بکەن، ئەوانیش نۆ کهسیان له خەزرج هەلبژارد و سێ کەسیش له ئەوس. ^۱ ئەمە بوو پۆلی بەرگری و پشتیوانیی خزمانە و پەيوەندی هۆزیاری پشتبەستوو بە گریبەستی نیوان ئەندامەکانی، که له سەر دەمی پیغمبەردا (دروودی خودای له سەر بیّت) سوودی لی وەرگیراوه.

– دەشتوانین لە ژێر تیشکی ئەم راستییەدا واتای ئەو دەسکەوتانە بزانی کە له سەر دەمی پیغمبەردا (دروودی خودای له سەر بیّت) هەبوون، له بوارهکانی (پیکخستنی کۆمەلایەتی) و (پیکه وه ژیان و هاوئاها نگی مرۆقه کان) دا، ئەمەش پیکهینەری هاوالاتیی نویی دەولەتی ئیسلامی و پەيوەندی پەرۆشیی خزمانیەتیە کە یەتی.

دەستووری دەولەتی مەدینە کاتی کە باس له هاوالاتییەکانی ئەم ئوممەتە نوێیە دەکات، خشتەکانی دیواری ئوممەتی ئیسلامی له بیر نەکردوو، کە بریتین له تیرە عەرەبەکان له کۆچکردوو، قورەیش و تیرە پشتیوانە باوەردارەکانی مەدینە، هەر هەوانە لە سەر ئایینی جوولە کە مابوونەوه، پاشان پیکخستنی کۆمەلایەتی هاتە ئارا و تەنها پەيوەندی عەقیدەیی له نیوان بەندە ئازادکراوه موسوڵمانەکان و موسوڵمانە ئازادە عەرەبەکاندا دروست نەکرد، بە لکو ئیسلام و دەولەتی ئیسلامی بەم پیکخستنه کۆمەلایەتیەوه ئەو بەندە ئازادکراوانە تی کە ل بەو تیرانە کرد، کە پیش ئازادکردنیان له لای ئەوان کۆیلە بوون و جوړیک له خزمانیەتی پئی بخشین و ناوی لی نرابوو (الولا) و بە نەسەب ناو دەبرا، بۆیە له ئیسلامدا له سەر ئەو فەرموودە پیغمبەر (دروودی خودای له سەر بیّت) کە دەفەرمیّت: ^۲ "ئەو کۆیلە لای تیرەیه ک بوویّت و ئازادیان کردوو، بە شیکە لەوان. ^۳ وه دەفەرمیّت:

^۱ رواه الإمام أحمد.

^۲ رواه البخاري.

"په يوه نډي نيوان كويله ي نازادكراو له گه ل نه وانه ي نازاديان كړدووه وهك
په يوه نډي خزميه تي وه هايه ."^۱ ليروه كويله نازادكراوه كان تيكه لي تيره
عه ربه كان بوون و هه مان ماف و نه ركي خزميه تي و تيره گه ريبان هه بوو وهك
روله كانی ناو تيره كان. نه م دهسكه وته ي بواری پړكخستنی كومه لايه تي بوويه
پشتيوانيه كي تری به هيزكردنی پړكهيئانی نوممه ت و هاوالاتی دهوله تي ئيسلام.

ماوه ردی (۳۶۴ - ۴۵۰، ۹۷۴-۱۰۵۸ز) باس له وه دهكات كه ئيسلام وهك
فه رزيكي كومه لايه تي و پړكخستنيكي كومه لايه تي پووت هه ستاوه به ناويته كړدنی
تاك له گه ل تيره دا و وه رگرتن و به دهسته ئیانی خزميه تي و په روشي له گه ل
تيره دا. ماوه ردی نه وه باس دهكات كه پيغه مبه ر (دروودی خودای له سر بيت):
"كه سی به ته نها نه ده هیشته وه و ده يكرد به به شيك له تيره يه ك."^۲ بيگومان نه م
كاره ش پړكخستنی په روشي نيوان تاكه كانه بو تيره و هوزه كانيان و
به كارهيئانیه تي بو خزمه تي به رزه وه نډيه پړويسته كانی دهوله تي ئيسلام، گه رچی
به شيك نييه له خودی فره روه پووته كانی عه قیده و سرووته كانی پابه نډبوون به
ئيسلامه وه وهك ئايين.

هر له ژير تيشكي نه و راستيه دا ره هه نډی نو ي پړكخستنی براهه تي نيوان
كوچه ران و پشتيوانانمان بو درده كه ویت، چونكه كوچه ريه كان له تيره ي
قورپه ش بوون و پشتيوانانیش له تيره ي نه وس و خه زره ج بوون له مه دینه،
دروستكردنی نه م براهه تيه ش نمونه ي نه و پړكخستنه كومه لايه تيه يه كه ئاستی
به رز و قوولی تيكه لي و پيکه وه ژيان به دی ده هيئیت، نه مانه ش نه و يه كي تي
خزميه تيه پر په روشي ي به ره م هيئاوه كه له سر يه كي تي بونیا دهنريت، نه م
دهسكه وته ش ته نها له سايه ي ئيسلامدا به ره م هاتووه، چونكه ناوه روك و

^۱ رواه ابو داود والدارمي.

^۲ أدب الدنيا والدين لا ۱۰۱.

مه به سته کانی ئیسلامییه و جیاوازه له چه مکی (دراوسییه تی) و (په نادان)^۱ که له سه رده می جاهیلیدا باو بوون.

ئه م برایه تییه ی ئیسلام دروستی کردوو، بو ئه وه یه له سی بواردا ماف و ئه رکیان یه کسان بیّت:

۱- بواری راستی: ئه مه ش پشتیوانیکردن له سه ر ئایین و هاوکاری له هه موو ئه و لایه نه پوچی و مه عنه و بیانه دا که پابه ند بوون به ئایینی ئیسلامه وه.

۲- هاوخه می: به واتای یه کسانی و هاوبه شی هه مووان له کاروباری ژیا نی ماددی و سه رچاوه کانی.

۳- میراتگرتن له یه کدی: هه ر وه ک میراتگرتنی خزمان له یه کتری.^۲

که واته پیکخستنی برایه تی نیوان کوچه ران و پشتیوانان، وه ک خزم و یه ک تیره و هوز کووی کردنه وه، ته نانه ت پاش ئه وه ی ئایه تی ﴿ وَأُولُو الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بَبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ ﴾ الانفال ۷۵. واته: "خزمانی دایکی و باوکی هه ندیکیان له له و برایه تییه ده ر هینا، به لام هه ر هاوخه می و هاوکاری له راستیپه روه ریدا وه ک ده سته و تیک مایه وه له پیکخستنی کو مه لایه تی نیوان کوچه رییان و پشتیواناندا و ئه و په رووشی و دلگه رمییه ی بو خزمانیه تی به ناوه روکیکی ئیسلامییه وه له ناو هاوولاتیانی ده وله تی ئیسلامیدا خسته کار.

- ئه م په یوه ندییه ش له سه رده می خه لافه تی راشیدیندا به پوونترین شیوه دیاره، ئه مه ش له سه رنجدانمان له رووداوه کانی (سه قیفه ی^۱ به نی ساعیده) و

^۱ مه به ست له و دوو چه مکه: مافی دراوسی له سه ر دراوسی و په نادان و به رگریکردنه له و که سه ی په نای تیره یه ک هیناوه.

^۲ ابن عبدالبر (الدرر في اختصار المغازي والدرر) ص ۵۶.

گفتوگۆی نیوان نوینهرانی پشتیوانان و سهرانی قوره‌یش له کۆچه‌ریانی سهره‌تای کۆچکردن.

پشتیوانان ده‌سپیشخه‌رییان کرد بۆ ئه‌و کۆبوونه‌وه‌یه و مه‌به‌ستیان قسه‌کردن بوو له‌سه‌ر دانانی جینشین بوو بۆ پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بیئت) ئه‌وان زۆر دلنیا بوون له‌وه‌ی که جینشینی شایسته له‌وان ده‌بیئت، چونکه مه‌دینه شاری ئه‌وانه و له (به‌یعه‌تی عه‌قه‌به) دا ئه‌وان گریبه‌ستی دامه‌زراندنی ده‌وله‌تی ئیسلامیان به‌ست، به‌کۆچی دوایی پیغه‌مبه‌ریش (دروودی خودای له‌سه‌ر بیئت) پیشه‌وایه‌تی ئه‌و ده‌وله‌ته‌ چۆل بووه، هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای گریبه‌سته‌که‌یا نه‌وه _ وه‌ک باسمان کرد _ پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بیئت) کردنیه‌ خزم و تیره‌ی خۆی و خۆشی کرده به‌شیك له‌وان له‌ شه‌ر و ئاشتیدا.

له‌ سه‌ره‌تادا موسولمانانی مه‌ککه‌ که‌م و لاواز و سته‌مدیده بوون و به‌ نه‌ینی سرووته ئایینییه‌کانیان جیبه‌جی ده‌کرد، ئه‌وه‌ پشتیوانانی مه‌دینه بوون که‌ په‌نای کۆچه‌رییانان دا و کردنیانه‌ برای خۆیان و سه‌ره‌رای پیویستی خۆیان یارمه‌تی کۆچه‌رییانان داوه، له‌مه‌ش گرنگتر، هه‌میشه‌ زۆرتین جه‌نگاوه‌ریان به‌شدار بوون له‌ به‌ده‌سته‌هێنانی سه‌رکه‌وتن بۆ ئیسلام، هه‌ر له‌ جه‌نگی به‌دره‌وه‌ بگره‌ تا رزگارکردنی مه‌ککه‌ و خۆپاده‌ستکردنی بنکه‌ی سه‌ره‌کیی شیرک، که‌ ده‌رگای فراوانی سه‌رکه‌وتن کرایه‌وه‌ و پۆل پۆل خه‌لکی ده‌هاتنه‌ ناو ئیسلام.

هه‌ر له‌ سه‌قیفه‌ی به‌نی ساعیده‌دا سه‌رۆکی خه‌زره‌ج سه‌عدی کورپی عوباده _ که‌ یه‌کیک بوو له‌و دوازه‌ نه‌قیبه‌ی له‌ به‌یعه‌تی عه‌قه‌به‌دا هه‌لبژێردرا _ باسی له‌ پۆلی سه‌ره‌کیی پشتیوانان کرد بۆ سه‌رخستنی ئیسلام و تی: "ئیه‌وه‌ له‌ پیشه‌نگانی

¹ سه‌قیفه: بینایه‌کی سه‌قفداره‌ و سی لای دیواره‌ و لایه‌کی کراوه‌یه، که‌میک له‌ زه‌وی به‌رزتره‌ و سه‌قفه‌که‌ی به‌قه‌دی دره‌خت و په‌لکی خورما و قورگیراوه، له‌ویدا کاروباری تیره‌ و هۆزی تیا تاوتوی ده‌کریت(وه‌رگێت).

تأییدارین و فهزلتان له هه موو تیره کانی عه رهب زیاتره، خه لافهت بگرنه دهست، ئیوه له هه موو کهس شایسته ترن."

پشتیوانه کانیش وته کانیان قبول کرد و به یعه تی خه لافه تیان پی دا و وتیان:
"رای تو راسته و لهو بوچوونهت لانه هین و تو له ناوماندا شایه تیکی دادگهریت و موسولمانه سالحه کان لیت رازین."

تا ئیره گفتوگو ده رباره ی فهزل و لیبران بو له باوه پ و ئیسلامدا، به لام سی کهسی (دهسته ی کۆچه ریبه پیشه نگه کان) که نوینه ری تیره و گهرشه که کانی قوره یش بوون و پیک هاتبوون له (ئه بوبه کر و عومه ر و ئه بو عوبه یده) هاتن بو سه قیفه که و شتیکیان بیری سه رانی ئه نصار هینا یه وه که ناگیان لینی نه بوو، وه باسی مه رجیکی توکمه یی و به رده وامیی بناغه و بونیادی ده ولته تی ئیسلامییان کرد، که به قازانجی قوره یشییه کان بوو، ئه و مه رجه ش هه بوونی په یوه ندیی خزمایه تییه کی کۆکه ره وه ی یه کیتی عه رهب بوو، هه روه ها پاریزه ری زامنی به ده سه ته یانی هیزی ده ولته ت، تا بتوانیت رووبه رووی ئه و زه ویله رزه ببیته وه که پاش کۆچی دوایی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بیت) له عه قل و دللی تازه موسولماناندا رووی دابوو!

ئه بوبه کری صدیق دهستی کرد به قسه کردن و ئه و پله و پاییه ی سه لماند که پشتیوانان ده رباره ی خویان وتیان، به لام باسی له وه کرد که ئه م بابه ته ی راویژ و فه رمانوه رگرتنی تیدایه ته نها پشت به فه زلی پله ی ئایینی و لیبران و زه حمه تی ریگه ی بانگه واز نابه ستیت، به لکو مه سه له ی (ده ولته ت) و (ده سه لات) ه و ئه مه ش پیویستی به وه هه یه تیره یه کی به هیز و خاوه ن توانای به رگری و پیگه یه کی وه های هه بیت که هه موو عه رهب له ژیر چه تریدا کۆ بکاته وه، ئه م مه رجانه ش ته نها له تیره ی قوره یش و سه رکرده و نوینه ره کانیدا بوو، که پیک هاتبوون له کۆچه ره پیشه نگه کان نه ک پشتیوانان، رووی له پشتیوانان کرد و وتی:

"ئەى كۆمەلى پىشتىوانان، ئەو پىلەوپايەى خۆتان كە باستان كرد كەس نكووللى لى ناكات، بەلام عەرەب بۆ بابەتى خەلافەت، تەنھا مل بۆ تىرەى قورپەىش دەدات، چۈنكە ئەوان لە پرولى نەسەب و پىگەيانەوۋە ناوۋەندى عەرەبن و ھەر تىرەىەكى عەرەبىش بگرىت قورپەىش ژنى لى خواستوۋە و مندالى لى بوۋە." ^{۱۱}

كەواتە تايبەتمەندى پەرۋشى بۆ تىرە و ھىزى بەرگرى و تواناى دامەزراۋ لەسەر نەسەب و لەداىكبوون و ژنورژخووزى واى لە قورپەىش كردوۋە كە عەرەبەكان ملكەچ بن بۆ خەلىفەىەكى قورپەىشى و دەولەتلىك كە قورپەىشىەك سەرۋكى بىت، ئەمەش بەرژەۋەندى ئاين و دۇنباى موسولمانانى تىداىە، چ كۆچەرى و چ پىشتىوانان، ئەمەش گرنگى بەكارھىنانى پۆلى ھىزى پەرۋشى نىو تىرە و ھۆزە بۆ خزمەتكردنى دەولەت و لەوئىشەۋە خزمەتى ئاين.

لەگەل پەرەسەندى گفئوگۆكاندا عومەرى كورى خەتتاب داکۆكى لەسەر قسەكانى ئەبۇبەكرى صدىق كرد و وتى: "سوئند بە خودا عەرەب قىبووللى ناكەن ئىوۋە ببنە سەرۋكىان لە كاتىكدا پىغەمبەرەكەيان لە ئىوۋە نىيە، بەلكو دەبىت سەرۋك و پىغەمبەريان لە يەك تىرە بىت، كى ملاملانى ئىمە دەكات لەسەر گرتنەدەستى سەرۋكايەتتىەكەى موخەممەد و مىراتەكەى، لە كاتىكدا كە ئىمە خزمى نزىك و ھۆزى ئەوین، مەگەر كەسىك پىگەى بەتالى گرتبىت يان خۆى گوناھبار بكات يان تووشى فەوتان بووبىت." ^{۱۲}

لېرەدا لەبەردەم لۆژىك و ئىعتىبارىكى سىياسىدان كە دەللىت: "بەدستھىنانى پىلەوپايەى ئاينى پەيوەندى بە ھەبوونى ھۆز و پەرۋشى نەتەۋە و خزمایەتتىەۋە نىيە، بەلام ئەگەر بمانەۋىت دەولەتلىك دروست بكەين كە ئاين و دۇنباىمان بپارىزىت، ئەوا پىوئىستىمان بە پەرۋشى و ھىز و تىرەگەرى ھەىە، بەلام بەدوور لەو

^{۱۱} الطبري(تاريخ الطبري)ج۳، ص ۲۰۵-۲۰۶، دار المعارف، القاهرة. وابن قتيبة(الإمامة والسياسة)ص ۶-۱۱.

شیوازه‌ی له جاهیلیه تدا هه‌یه و ویرانکاری ده‌کات و ته‌نها خزمایه‌تییه‌کی پروت و ره‌گه‌ز ده‌کاته پیوه‌ر و هوکاری په‌یوه‌ندی، به پیوه‌ری ئیسلامیش پیویسته په‌رۆشی بو ده‌ولت بیټ، چونکه ده‌ولت له خزمه‌تی ئیسلامدایه، که‌واته نابیت په‌رۆشی بو خزمان و هوژ پشتگویی بخزیت به‌ته‌واوی، هاوکات نابی ناوه‌رۆک و ئاسوی جاهیلیشی جیبه‌جی بکریت، به‌لکو به شیوه‌یه‌کی هاوسه‌نگ بخزیته خزمه‌ت ئیسلام و ده‌ولته‌تی ئیسلامیه‌وه.

— جاریکی تریش ده‌لین که ئەم په‌رۆشییه بو خزمایه‌تی و تیره له‌سه‌ر په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی و کۆبوونه‌وه دامه‌زراوه، واته: په‌یوه‌ندی نه‌ته‌وایه‌تی واقیعییه و ئیسلام به پوخته‌کردن و به‌خشینی پیوه‌ری تایبه‌ت پیی ده‌یخاته خزمه‌تی ئامانجه‌کانی و ناوه‌رۆکی خوئی ئاویته ده‌کات و بیری تیره‌گه‌ری و نه‌ته‌وایه‌تی ته‌نها ئینتیمایه‌تی ده‌بیته نه‌که مه‌زه‌ه‌ب و ئایدیۆلۆژیای مملانی‌کار و نات‌ه‌با له‌گه‌ل ئیسلامدا، په‌یوه‌ندی و ئیمکانات و په‌رۆشییه‌کانی ده‌بنه‌ وزه‌ی به‌دییه‌نایی هاوکاری و یه‌کخستنی هه‌ولی موسولمانان له‌پیناوه‌گه‌شتنیان به‌گه‌وره‌ترین ئامانج، که یه‌کیته‌ی ئوممه‌تی ئیسلامی و یه‌کیته‌ی نیشتمانی ئیسلامیه‌ی، که گه‌ل و نه‌ته‌وه و هه‌ریم و شاره‌کان له‌خو ده‌گریته.

وه‌ک پیشتریش باس‌مان کرد که له قوناغی مه‌که‌دا په‌رۆشی خزمایه‌تی رۆلکی گرنگی بینی له‌کۆکردنه‌وه‌ی باوه‌ردار و موشریکه‌کان بو پاراستنی بانگه‌وازی ئیسلام، ئین عه‌بدولبه‌رپیش هه‌مان بابته‌تی باس کرد، که‌واته ئەگه‌ر بزانی به‌باشترین ریگا سوود له‌وزه‌کانی بیری نه‌ته‌وایه‌تی وه‌ریگرین و یه‌کیته‌ی نه‌ته‌وه‌بکه‌ینه قوناغیکی کاروانی یه‌کیته‌ی ئوممه‌تی ئیسلامی و هاوکاری و هاوسۆزی نیو نیشتمانی ئیسلام، ئایا جاریکی تر و له‌م سه‌رده‌مه‌دا په‌یوه‌ندی نه‌ته‌وایه‌تی ده‌توانیت هه‌مان خزمه‌ت بکاته‌وه؟ بو نمونه یه‌کیته‌ی نه‌ته‌وایه‌تی عه‌ره‌ب _ که له بناغه‌دا یه‌کیته‌ی موسولمانه عه‌ره‌به‌کانه و ۹۵٪ هه‌موو عه‌ره‌بن _ له‌گه‌ل عه‌ره‌به

ناموسولمانه كاندا بۆ موسولمانه كان ده بيته يه كييتيه كي (ئيسلامى_ نه توايه تي) و لاي ناموسولمانه كانيش ده بيته يه كييتيه كي (نه ته وايه تي_ شارستانى)، يه كييتيه عه ره به كانيش له گه ل ناعه ره به كانى وه ك كورده كان و نه ته وه ي به ره ريشدا _ بۆ نمونه _ ده بيته يه كييتيه كي (ئيسلامى_ شارستانى)، ئيتر په روشى نه ته وايه تي به م تيگه شتنه ده بيته كه ره سته يه ك بۆ يه كه خستنى هه مان، له برى ئه وه ي ببينه هو كاري تيكدان و هه لوه شاننده وه !

بيگومان ئايينى ئيسلام ئايينى ماك و فيتره تي خودا كرده و خوشه ويستى و لايه نگرى و ئينتيم و گرنگيدان به كه سوكار و تيره و هوژ و گه ل و نه ته وه به ره م ده هينيت، ئه مانه ش به پيى پيوه ري ئيسلام ده بنه خستى بونيانانى ئوممه تي ئيسلامى، هه ر وه ك خوداي گه وره ش باس له يه كييتيه ئوممه تي ئيسلامى ده كات به كو كه ره وه ي عه قيده ي ئيسلامى و شه ريعة ت و شارستانى ئيسلامى و ده فه رمييت: ﴿ إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ (٩٢) ﴾ الانبيا ٩٢. واته: " بيگومان كه ئه م ئوممه تي ئيسلامييه يه ك ئوممه ته و منيش په روه ردگاري ئيوه م و پيوسته بمپه رستن. " وه ده فه رمييت: ﴿ وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ (٥٢) ﴾ المومنون ٥٢. واته: " بيگومان كه ئه م ئوممه تي ئيسلامييه يه ك ئوممه ته و منيش په روه ردگاري ئيوه م و پيوسته ته قواتان له فه رمانه كانى مندا هه بييت. " هه روه ها باس له و ياسا و نيشانانه ده كات كه وه ها يان كرده گه ل و تيره كان تيكه ل به يه كدى بن و په يوه ندى دروست بكن، ده فه رمييت: ﴿ ..إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ (١٣) ﴾ الحجرات ١٣. واته: " بيگومان به گه ل و تيره ي جياواز ئيوه مان دروست كرده وه تا تيكه لي يه كدى ببن و په يوه ندى له نيوان يه كديدا دروست بكن. " وه ده فه رمييت: ﴿ وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافُ أَلْسِنَتِكُمْ وَالْوَالِدَاتُ إِذَا فِي ذَلِكِ لآيَاتٍ لِلْعَالَمِينَ (٢٢) ﴾ الروم ٢٢. واته: " له نيشانه كانى خودا: دروستكردى ئاسمانه كان و

زهوی و جیاوازیی زمان و پرهنگه کانتانه، به پراستی ئەم جیاوازییانه به لگه و نیشانەن بۆ جیهانییان.

فەقیهی دانا ئیبن خەلدون (۷۳۲—۸۰۸ک، ۱۳۳۳—۱۴۰۶ز) دەلیت: "په یوه سنبوونی خزمایه تی له گه ل سروشتی مرفؤدا هه یه، مه گه ر ژماره یه کی که مدا نه بیّت، له نموونه ی ئەو په یوه سنبوونه ش: په رۆشی و دلگه رمی بۆ به رگری لییان، کاتیک خزمان پووبه پووی ناره حه تی و تیاچوون ببنه وه و مرفؤ له وه دلگران ده بیّت که خزمیکی سته می لی بگریّت یان دژایه تی بگریّت و حه ز ده کات تووشی ئەو دؤخه نه بیّت، ئەمه ش سروشتی هه میشه یی مرفؤه کان بووه . لیره وه تیده گه یین له وه فەرمووده ی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بیّت) که فەرموویه تی: "ئه وه نده نه سه بی خۆتان فیّر ببن که به هۆیه وه په یوه ندیی خزمایه تیتان به رده وام بیّت." ئەمه ش واتای ئەوه یه که به هۆی په یوه سنبوونی خزمایه تیه وه پشتیوانی و به رگریکردن بۆ خزمان دروست ده بیّت، له م ئاسته ش زیاتر پیویست نییه .^۱

ئیبن خەلدوون له به ندیکی په رتووی (المقدمه) دا له و باره وه باس له م بابه ته ده کات و ده لیّت: "بانگه وازی ئایینی بناغه ی ده ولّه ت پته وتر ده کات له هیزی په رۆشیی تیره و هۆزگه رای، که ئەویش له پیکه پینه ره کانیه تی." و ده رباره ی ده لیّت "هۆکاره که شی ئەوه یه که په وشت و ئاکاری ئایینی ده بیته هۆی نه هیشتنی ململانی و پشدی (حه سوودی) ی نیوان تیره کان و خه لکی به ره و ریگه ی پاست ده بات، جا هه رکات به رچاویان پوونی و هۆشیارییان به ده ست هیئا، هیچ شتیک ناتوانیّت بییته به ربه ستیان، چونکه ئامانجیان یه که و کۆلنه ده ریشن له به ده سته یانی.

^۱ (المقدمه) ص ۱۰۲. فەرمووده که ش (الترمذی) گێراویه ته وه .

ههروهها دهلیت: "راویژ و چاره و پرس و پارتنهها به و کهسه دهکریت پهروشییهکی تیره و هۆزی له پشت بیته که بتوانیت مهسه له و کیشهکان چارهسه ر بکات به کردن و نهکردنی ههکاریک."^۱ واته مهرجی دروستکردنی هیژ و دهولته و دهسهلاته.

بیگومان دهتوانین بلین: پهروشیی رهها بو خزم و نهتهوه و تیره، غهریزهیهکی نیو پیکهاتهی مروقه و ههلوئستی ئیسلامیش لهسه ره غهریزهیه ههمان ههلوئسته لهسه ره غهریزهکان به رههایی، که نابیت جلهوی بهتهواوی بو شل بکریت و تنها به پیودانگی غهریزهکان بژی یان بهبی پوختهکردنی، چونکه نه شیهه ژیانه پیشهیی ئازله نهک مروقی ساغ و پهیرهوی خودا. هاوکات ئیسلام داواوی پشتگوئخستنی غهریزهکان و سهرکوئکردنی ناکات، کاتیك دژی دابران له دنیا و رههبانیته و رهبهنی دهوهستیتهوه، باشترین شاههتنامه. ئیسلام دهیهویته غهریزه پوخته بیته و بیپالئویته و بیخاته خزمهتی هاوسهنگی و میانرهوییهوه، تا مروقه وهک جینشینی خودا بتوانیت مهبهستهکانی خودا بهدی بهینیت.

ئیسلام ههمان ههلوئستی میانهپهوانهیی ههیه لهسه ره غهریزهکانی توورپهیی، خۆشهویستی، رقلیبوون، سیکس و... هتد، دانی پيدا دهنیته و مامهلهیی لهگهله دهکات و پوختهیی دهکات تا لهگهله هاووینهکانیدا بگونجیت و وزهکانی له خزمهتی ئومهمییهتی بانگهواز و دهولته و ئوممهتی ئیسلامیدا بیته، ئیتر بهم میانرهوییه، غهریزه دهبیته ماک و فیترهتیکی پرپهر بو ژیانی مروقه.

ئیسلام به ههمان شیهه نهتهوایهتی و پهروشیی بو نهتهوه دهکاته وزهیهک و دهیخاته خزمهتی ئامانجه مهزنهکانی: که یهکیتهیی عهقیده و شهریعهت و شارستانیتی و نیشتمانی ئوممهتی ئیسلامیه.

^۱ سهراوهی پیشوو، لا ۱۲۴، ۱۲۵، ۱۷۷.

جه مالهددینی ئه فغانی _ که پیشه‌وای ناراسته‌ی نوښگه‌ری و هه‌ستانه‌وه و ژيانه‌وه‌ی سه‌رده‌می نوښمانه _ وهك ئیبن خه‌لدون له كونه‌وه په‌ی به‌م پراستییه بردووه و ده‌لیت: "وشه‌ی (التعصب) خه‌ریكبوونه به‌عه‌صه‌بییه‌ته‌وه، وشه‌ی (العصبية) ش‌چاوگیکه و دراوته پال‌وشه‌ی (العصبه)، عه‌صه‌ش واته ئه‌و خزمانه‌ی پشتیوانیی مروؤ ده‌که‌ن و ده‌سدريژی و سته‌می لی‌ دوور ده‌خه‌نه‌وه، که‌واته په‌رؤشی بو‌ خزم و تیره و نه‌ته‌وه، ئاکاریکی ده‌روونی مروؤقه و هه‌لی ده‌نیت بو‌ پارستن و به‌رگریکردن له مافی ئه‌و که‌سه‌ی خزمانیه‌تی له‌گه‌لی هه‌یه، خودای گوره‌ش هه‌ر به‌هؤی ئه‌م ئاکاره‌وه‌یه که‌ گه‌لان و بونیادی ئوممه‌ته‌کانی دروست کردووه، هه‌روه‌ها بریتییه له‌ گریبه‌ستی پیکه‌وه‌په‌یوه‌ستبوون له‌ناو هه‌ر ئوممه‌تیکدا، به‌لکو سروشت و خوویه‌کی پراست و دروسته و تاکه په‌رته‌وازه‌کان له‌ژیر یه‌ک ناودا یه‌ک ده‌خات و به‌ته‌قدیری خودا ده‌یانکاته یه‌ک، وهك جه‌سته‌یه‌کی چه‌ند ئه‌ندامی و فره‌توخمی و یه‌ک پوچه، وهك تاکه مروؤقیکی جیاواز له‌ که‌سانی تر له‌ دؤخه‌کانی کاروباری و دلخووشی و سه‌ختییه‌کانی ژيانی. ئه‌م یه‌کیتییه‌ش پالنه‌ریکه بو‌ هاوکاری نیوان ئوممه‌ته‌کان و تیره‌کان له‌گه‌ل یه‌کتردا، ململانیی نیوان که‌سه‌کانیش، گه‌وره‌ترین پالنه‌رن بو‌ گه‌شتن به‌ ئه‌وپه‌ری پله‌کانی که‌مال له‌ هه‌موو پیداو‌یستییه‌کانی ژياندا، به‌پیی توانای وزه‌کانی مروؤ.

به‌لی... په‌رؤشی وهك هه‌ر ئاکاریکی تر، میان‌په‌وی و شلگیری و توندگیری تیدایه، له‌سه‌ر زمانی پیغه‌مبه‌ریش (دروودی خودای له‌سه‌ر بی‌ت) زیاده‌په‌وی به‌ خراپ و ناشیرین دانراوه و ده‌فه‌رمیت: "ئه‌و که‌سه‌ی خه‌لکی بو‌ ده‌مارگیری ناره‌وا بانگ بکات له‌ ئیمه‌ نییه."

وشه‌ی (التعصب) یش کاتیك به‌په‌هایی به‌کار ده‌هینریت مه‌به‌ست لی‌ ئه‌وه‌یه که: په‌رؤشی و ده‌مارگیرییه بو‌ په‌گه‌ز، په‌یوه‌ندیشی به‌ خزمانیه‌تی و هاو‌نیشتمانبوونه، هه‌روه‌ها به‌پیی نه‌ریتیش به‌کاره‌ینانیا‌ن فراوانتر کردووه و به‌و

په روښی و دلگه رمییهش دهوتریت که ئایینداران بۆ یه کتر هه یانه و هه ولی
سه رخستنی یه کتر نه ده ن.^۱

به م شیوه یه ئیجتیهاد و نویگه ری ئیسلامی سه یری پیگه ی نه ته وایه تی و
په روښی بۆ نه ته وه و تیره ده کات له پیگه وه گریډانی ئوممه تی ئیسلامی و رۆلی له
دامه زرانندی ده وله تی ئوممه تی ئیسلامیدا، نه گه ر به پیودانگی ئیسلام کار بکات.

بیگومان ئیسلام وه ک عه قیده و شه ریعه ت له لایه ن خودا وه دانرا وه و بۆ هه موو
ره گه ز و په نگ و نه ته وه کانی جیهانه، نه م جیهانیبونهش له قورئانی پیروژدا
داکوکی له سه ر کرا وه و قورئان به شانازییه ک^۲ بۆ جیهانه کان و ده فه رمیت: ﴿إِنَّ
هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ﴾ (۱۰۴) یوسف ۱۰۴. واته: "نه م قورئانه ئاموژگار و
بیرهینه ره وه یه (یان شانازییه) بۆ هه موو جیهان." هه ر له و قوناغی مه که که یه دا
خودای گه ره قورئان به شانازییه ک بۆ پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بیت) و بۆ
گه لی عه ره ب باسی ده کات و ده فه رمیت: ﴿وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ
(۴۴)﴾ الزخرف ۴۴. واته: "بیگومان نه م قورئانه شانازییه بۆ خۆت و گه له که ت."
دیاره هیه دژایه تییه کیش نییه له نیوان شانازیکردنی عه ره ب به قورئانه وه و
شانازیکردنی جیهانیب به قورئانه وه، چونکه ئیسلام وه ک عه قیده و شه ریعه ت
شارستانیتی ئیسلامی دروست کردوه، نه و شارستانیتییه ش موسولمانان به
سووده رگرتن له رینومایی ئایین و پیوه ره کانی دایانه ئینا وه و هه موو موسولمانانی

^۱ (الأعمال الكاملة لجمال الدين الأفغاني) ج ۴۰، ص ۴۰، ۴۱. دراسة وتحقيق: د. محمد عمارة، بيروت، ۱۹۸۱ م.

^۲ لیره دا نووسه ر وشه ی (ذکر) به واتای شانازی لیک دا وه ته وه، به لام واتای ئاموژگاریکار و
بیرهینه ره وه ش هاتوه (وه رگیت).

کۆ کردۆتەو و کۆشیان دەکاتەو، هەر لەنیو چوارچیۆی ئەم کۆمکارەدا کۆمکاری بچووکتر و تاییبەتر هەبوو و ئەوانیش هەر دەسکەوتیکی ئیسلامین، یان رەنگوبۆی ئیسلامی پێوێه، یەکییتی عەرەبیش وەک ئوممەت و دەولەت، دەسکەوتیکی ئیسلامی و ئیسلام وەک چەکیک سوودی لێ وەرگرتوو و دژی جیهانیبوون و کۆمکارییە مەزنەکە یەنی، تەنانەت قورئانی پێرۆزیش ئەم یەکییتی وەک نیشانە و ئایەتی و پێرۆزیککی خودا باس کردوو و دەفەرمی: ﴿وَأَلْفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَّا أَلْفَتْ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلْفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ (الانفال، ۶۳) واتە: "دەکانیانی خستە یەک، ئەگەر تۆ هەموو سەرزهووت لەو پێگەیدا سەرف بکردایە، نەتەدەتوانی دلیان بخەیتە یەک، بەلام خودا دەکانی یەکخستن، بەراستی خودا خاوەن دەسەلات و دانایە."

لەبەر ئەوەی پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بیّت) بە عەرەبی قسە کردوو و قورئان و هۆکاری هاتنەخوارەوێ ئایەتەکان و بارودۆخی وەحی پێویستی بەو هەیه زمانی قورئان و فەرموودەکان بزانرێت و لەو پێگەوێ لە قورئان و سوننەت و زانستە شەریعیەکان و شارستانییتی ئیسلامی تی دەگەین، هەر بۆیە کراوەتە مەرجیک بۆ ئیجتیهادی ئیسلامی و ئەو کەسانەش کە سەرچاوەی پرس و پان (ئەهلی حەل و عەقد) و دەولەتی ئیسلام بەپێوێ دەبن پێویستە عەرەبی بزانن، زمانی عەرەبیش وەک کۆکەرەوێ یەکی نەتەوایەتی بۆ عەرەبەکان، مەرجی موسوڵمانبوون و موسوڵمانییتی نییە، بەم شیۆهێ کۆمکارە تاییبەتر و تاییبەتەکان لەگەڵ گشتیتیرین کۆمکاری ئیسلامدا پێکەوێ ژیاون و دەژین، تائە و کاتە ناوەرۆکەکە لەگەڵ ناوەرۆکی جیهانی و گشتگیری عەقیدە و شەریعەتی ئیسلامدا بگونجیت.

کەواتە هەرکات نیشتیمانپەرەری خۆی بپەری کرد لەو دەمارگیرییە ناتەبایە لەگەڵ جیهانیبوون و کۆمکارە گشتگیرترەکە و بوویە پێگایە بۆ جیهانیبوونی

ئىسلام و بەربەستى بۇ ئەو جىھانئىبونەش دەروست نەکرد و بە كەم تەماشای نەکرد، ئەوا هیچ ناتەبايىك نىيە لەگەل نىشتمانپەرورەرى و خۆشەويستى و دلسۆزى بۇ كۆمكارى ئىسلامى. ئىنتىماى نەتەوايەتتېش بۇ موسولمان بە ھەمان شىۋەيە، يەككە لە بازنەكانى ئىنتىما و ناتەبايى لەگەل ھزرى ئىسلامىدا نىيە كە ئايدىۋۆلۈجى ئوممەتى ئىسلامىيە.

ئەگەر سەرنجى ئەو فەرمودەى پىغەمبەرىش بەدەيت كە دەفەرمىت: "كەسكە لەسەر سامان و ئايىن و گيان و خىزانى بكوژرئىت شەھىدە." ئەوا فرەيى ئەو مەسەلە گىرنگانەمان بۇ دىردەكەوئىت كە موسولمان دەتوانئىت ئىنتىماى بۇيان ھەبئىت و خۆيشى لەپىناويدا شەھىد بكات و ھىچ ناتەبايىكەشى لەگەل ئىسلامدا نىيە، ھۆكارەكەش ئەوئەيە كە ناوەرۆكى ئەو مەسەلانە ناتەبا نىيە لەگەل مەبەستەكانى شەرىعەتى ئىسلامدا و كىشەيەكەش لە فرەيىكەياندا نىيە، چونكە ئىسلام چەترى ھەموو ئەو ئىنتىمايانە دەبئىت و بەشىكەن لەو واقىعەى ئىسلام مامەلەى لەگەل دەكات و بە پىۋەرەكانى خۇى حوكمى دەكات و پەنگوبۇى خۇى پى دەبەخشىت و ناتەبايى لى دوور دەخاتەو و لە رېگەى ميانپەرەويى ئىسلامى سەرتاپاگىرەو ئەم سىستەمە ئىسلامىيە نايابەى بەدى ھىناو.

ئەگەر ھەلۋىستى ئىسلام بئىت وەك (ھىزى و تىۋر)، ئەوا كاروانى ئىسلام وەك (مومارەسە و جىبەجىكردن) پىشتراستى كردۆتەو، دەولەتى ئىسلامىيە ھەمىشە دەولەتئىكى خەلافەتى لامەركەزى بوو و كاربەدەست و مىرنشىن و سولتاننشىنەكانىشى بەپىى جىاوازى ھەرىم و نىشتىمانەكان جىاواز بوو، زمانەكان پىكەو ڤىاون، لەسەر ئاستى جەماوەر و جىھانە گىشتىيەكاندا، ھاوكات

^۱ رواه الترمذي و ابوداود.

زاناکان و موجته هیده کان و داهینه ران و خویندکارانی زانسته ئیسلامیه کان له زمانی عه ره بیدا قوولاً بوونه ته وه، جیاوازی نیوان نه ته وه کان له سه ر بناغه ی زمانی نه ته وایه تی دانی پێدا نراوه و به شیک بووه له کۆمکاری ئیسلامی، جیبه جیبوون و پیاده بوونی ئیسلامی بوو بۆ هزری ئیسلامی، ئەمەش شایه تییه کی راستگۆیا نه یه له سه ر نه بوونی دژایه تی و ناته بایی نیوان باز نه ی (نیشتیمان په روه ری) و (نه ته وه په روه ری) و په یوه سستی عه قیده و شارستانی ئیسلامی.

که واته ئیسلام (تاقه باوکی شه رعی) ی هه موو موسو لمانانی جیهانه، فره یی و جیاوازی نیشتیمان و گه لانی موسو لمانان وه ک فره یی دایکی کۆمه لیک مندا ل وه هایه که یه ک باوکیان هه یه، ئەو باوکه ش ئیسلامه !

نه ته وه به واتا جاهیلییه که ی په یوه ندیی تیره گه ری لا به رزتر بوو له په یوه ندیی دامه زراو له سه ر عه قیده ی ئیسلامی، هه ر به م هزره وه بوو که (امیه بن ابي الصلت الثقفي - ٥٥ هـ - ٢٢٦ ز) وه لامی ئەبوسوفیان (٥٧ پێش کۆچ - ٣١ ک ، ٥٦٧ - ٦٥٢ ز) ده داته وه که پرسیا ری لی ده کات پای خۆی بلێت له سه ر پینغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بیّت) و په یامه که ی و ده لێت: "باوه ر به پینغه مبه ریک ناکه م که له تیره ی سه قیف نه بیّت".^١

ئەو ده مارگیرییه ناسیۆنالیستییه عه لمانییه ی لای رۆژئاوا ییه کان هه یه و بیرمه ند و سیاسیییه رۆژئاوا په رسته کانمان له وانیا ن وه رگرتووه، گه رچی هه ولی داوه یه کیه تییه نه ته وایه تی له نیوان ئەو نه ته وانده دا که ئیستیعمار دروستی کردبوو، ئەوه ش هه نگاوێک بوو له رێگه ی یه کیتی ئیسلامیدا، به لام عه لمانییه تی ئەو ناسیۆنالیستییه وای لی کرد جه نگ له گه ل ئیسلامییتی واقیع و هزری کۆمه لگه و ده وه ته که یدا بکات، که واته ئەرکی ئەوه بوو دژایه تییه یه کیه تییه کی ئیسلامیانه ی

^١ القاضی عبدالجبار بن أحمد (تثبیت الدلائل النبویة) ج ٢ ص ٥٩١، تحقیق: د. عبدالکریم عثمان، ط بیروت

ئوممەتى ئىسلامى بىكات، بە لابردنى بازنى ئىسلامى و ژىنگە ئىسلامى لە چوارچىۋە گىرگىپىدانه ھزرى و كىردەيىھە كانىدا دەبىتتە ھۆى پىچراندنى پەيۋەندىي نىۋخۆيى ئوممەتى ئىسلامى. لىرەۋە ئەم ناسىۋنالىستىيە عەلمانىيە لە دەمارگىرىي جاھىلى نىزىك دەبىتتەۋە، چۈنكە پۇجى ئىسلام لە بانگەۋاز و بزۋوتن و پىرۇژەكەي دەردەھىننىت، ئەو ئىسلامەي كە پەيامى نەمىرى ئوممەتى ئىسلامىيە و بۆتە سەرچاۋەي ژىيان و زىندوكردەنەۋەي جەستەي، نىشتىمان و نەتەۋەكانىش ئەندامەكانى ئەو جەستەيەن، بەو واتايەي پىشتىر باسما لى كىرد.

موسولمانان يەك نەتەۋەن كە لە دووتويى يەك پەرتووكەۋە سەريان ھەلداۋە، نىشتىمان و گەلان و تىرە و نەتەۋەكانى، ئايەت و سوورەتەكانى ئەو پەرتووكەن!

په روه رده ی جوانیگه رای

موسولمان و جوانی

هه ندیک کهس وا ده زانن دژایه تی له نیوان ئیسلام و جوانیدا هه یه و ئه وهش وا ده کات موسولمانان به پرووگرژی و عه بووسییه وه بۆ ژیان بپروانن، پشت له نیشانه کانی دلخۆشی و پازاوه یی و جوانیی نیو گه ردوون بکه ن، هه ر له سه ر بنه مای ئه م بۆچوونه به قسه یان کردار به مۆنییه وه پرووهری نیشانه کانی جوانی و هونه ر و داهینانه کانی ئه م ژیا نه ده بنه وه .

ئه گه ر ئه م زبری و په قی و مۆنییه شوینه واری ئه و ئیش و ئازاری تاقیکردنه وه ی ژێردهسته ی موسولمانان و کاردانه وه ی ئه و ئاسته نگانه بیته که خه م و خه فه ت به سه ر ویزدانی ناسکی موسولماناندا پۆ ده کات، یان نوینه ری ئه و تووره بوون له به ر خودا بیته، ئه وه پاساوی هه یه و لئی تی ده گه ین.. به لام ئه گه ر لای هه ندیک موسولمان وه ها لیک بدریته وه که به شیکی جیا نه کراوه ی میتۆدی ئیسلامیه له ژیا ندا، ئه و پپۆیستمان به وه ده بیته ده ربیرین و چه مکی میتۆدی ئیسلامی ده رباره ی جوانیه کان و ژیان به باشی پروون بکه ی نه وه .

شایانی ئاگادارکردنه وه یه که ئه وانه ی وا ده زانن مۆنی و دژایه تی هه سته کردن به جوانیه کان و میتۆدی ئیسلام هه میشه به رده وامه، چه ند به شیکن، به شیکیان ئه و ئیسلامیانه ن که وا ده زانن _ له پرووی دلسۆزییه وه _ ئه مه هه لوپستی راسته قینه یه، به شیکیشیان شیوازی په ق و زبری هه ندیک له ئیسلامیه کان به رانه ر جوانیه کانی ژیان ده که نه بیانویه ک بۆ لیدان له ئیسلام. که واته مه سه له که له وه گه وره تره که بژارده یه کی زبری هه ندیک له ئیسلامیه کان بیته که ئازادن له به کارهینانیدا، به لکو

یەکیکە لەو رێکارانەی دۆژمنانی میتۆدی ئیسلامی دەیانەوێت وینەیی میتۆدی ئیسلامی لە هزر و ژياندا ناشیرین بکەن، ئەمەش گرنگی دەبەخشیت بە قسەکردن لەسەر ئەم بابەتە و پیگەیی سروشتی خۆی وەردەگریت لە ناوکۆی قسەکردن لەسەر رێنیشانەکانی میتۆدی ئیسلام.

سەرەتا دەلیین: ئەگەر شارستانییتی بەرھەمی داھینانی ئوممەتی ئیسلامی بیّت لە ھەردوو جیھانی هزر و شتەکاندا، واتە لەو رۆشنبرییەدا کە مرۆف دەپالئویّت و بەرزى دەکاتەو، وە لەو مەدەنییەتەیی بەرھەمەکانی هزر بەرجەستە دەکات _ لە پراکتیک و تەکنیکدا _ چەند شتیک ھەییە مرۆفی شارستانی چیرۆی لی وەردەگریت، ئەگەر شارستانی ئەمە بیّت، ئەوا _ وەک داھینانیکی مرۆیی _ لە پوانگەیی ئیسلام و ئەزموونی ئیسلامییەو پەیوەندیی بەئایینی ئیسلامەو زۆرە، ئەمەش بەپیی ئەوہی ئایینی خودایە و لە رینگەیی وەحییەو بو پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بیّت) ھاتووہ.

لە ئەزموونی شارستانی ئیسلامیدا، ئایین ئەو وزەییە کە یەکخستنی ئوممەت و دروستکردنی دەولەت و داھینانی زانستی و ھونەری و ئادابی شەری و عەقلی و ئەزموونی بەشیکن لە بەرھەمەکانی، ھەرەھا بوویە پالئەری کرانەو بە پووی میراتی شارستانییە کۆن و نوێکاندا و ھەندیک جاریش زیندووکردنەوہی و لەبیزنگدان و پیوانی بە سەنگی مەحەکی ئیسلام و سوودوہرگرتن لەو بەشانەیی لەگەل پیوہرە ئیسلامییەکاندا دەگونجیت، تا ببیتە بەشیک لە پیکھاتەیی شارستانییتی ئیسلام، کە ئەگەرچی داھینانی مرۆییە، بەلام رەنگیکی ئیسلامی گرتووہ، ھەرەھا بەرھەمی ئەو وزەیی بووہ کە لە ئەنجامی بەرجەستەبوونی لە واقعیی ئیسلامیدا ھاتۆتە ئارا.

ئەمەش ئەو پەيوەندىيە پتەوہ يە کہ لەنيوان ئايين و ئىسلام و شارستانىيە تە کہ يدا، بە ھەموو ئەو داھىنانانەوہ کہ لە بوارە شەرى و عەقلى و ئەزمونى و جوانپەرۋەرىيەوہ ھە يە تى .

تەنانەت گەر بەوردى سەرنجى پىگەى كۆچ بەدەين لەنيو بانگەواز و دەولەت و ئوممەتى ئىسلاميدا، ئەوا دەبين زۆر لەوہ گەرترە تەنھا پزگارکردنى بانگەوازي ئىسلامى بىت لە ئابلۆقەى (شېركى مەككەيى)، چونكە كۆچكردن لە ژيانى ئەم بانگەوازه دا تەنھا برىتى نەبووہ لە كۆچكردن بۆ مەدينە و پىشترىش بۆ حەبەشە، بەلكو برىتئىش بووہ لە كۆچكردن لە كۆچشينييەوہ بۆ شارستانى و جىگىرى، كۆچكردن لە ژيانى دەشتەكى (ئەعرابى) يەوہ كە زبرى و كەمسۆزى بەسەريدا زالە، بۆ ژيانى عەرەبىيانەى جىگىر لە گوندەكاندا، ئىتر دەيانتوانى شار و شارستانى لەو گوندانەدا دروست بكەن. ئەوہش دەسكەوتىكى شارستانى بوو، كە گرووپە مرۆپىەكان لەو قوناغى كۆچەرىيەوہ كە ئەستەمە كە داھىنانە پۆشنىبرى و مەدەنىيەكانى بكاتە پىكەتە يەكى جىگىر و ئامادەى نيو گوندە ئاوەدانەكان، كە ئەمەش داھىنانەكانى مرۆف كەلەكە دەكات تا بىتە كۆشكىكى شارستانى كە شاىستەى ئەو ھەولانە بىت كە لەپىناويدا دراون.

ئەوہ يە پىگەى شارستانى كۆچ لە ژيانى بانگەوازي ئىسلامدا لە سەرەتاي سەرھەلدانى ئىسلامدا، سەرەتاي پىكەتەرى پەيوەندى بەھىزى نيوان ئىسلام وەك ئايين _ كە خودا بۆ مرۆفى نارووە _ وە نيوان شارستانى ئىسلام _ كە داھىنانى ئىسلامى ئوممەتى ئىسلامىيە .

لەژىر تيشكى ئەم حەقىقەتە شارستانىيەدا تىدەگەين بۆچى خوداي گەرە مەككەى ھەلجارد _ كە شارى شارانە و ناسراوہ بە (ام القرى) _ تا بىتە خالى ھاتنە خوارەوہى ئايىنى نوئى لە رپى وەحىەوہ، لەوہش تىدەگەين بۆچى شارى مەدينە (يثرى)، كە دووہم شارى حىجازە دەبىتە دوامالى كۆچ و پايتەختى دەولەت

و سه رچاوه‌ی پووناکیی بانگه‌وازی ئیسلامی، به لکو له نهینی ئه‌وه‌ش تیده‌گه‌ین که چون مه‌ککه و مه‌دینه و تائیف له ئیسلام وهرنه‌گه‌ران، کاتیک زۆریک له عه‌ره‌به‌کان پاش له‌رزینی دلّی ده‌شته‌کی و ئه‌عرابه‌کان به کۆچی دوا‌یی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بیّت) وهرگه‌رانیان له ئیسلام یان ده‌توانین بلّین له یه‌کیه‌تی ده‌وله‌تی ئیسلامی وهرگه‌ران! هه‌موو ئه‌م راستییانه له‌و په‌یوه‌ندییه ئۆرگانیه‌وه تیده‌گه‌ین که له‌نیوان ئیسلام و داهینانی شارستانیتییانه‌ی موسولماناندا هه‌یه، به لکو ئه‌وه‌ش تیده‌گه‌ین که په‌یوه‌ندی نیوان ئایین و شار و شارستانی تایبه‌ت نییه به ئیسلامه‌وه، به لکو یاسایه‌کی خوداییه له هه‌موو شه‌ریعه‌ت و په‌یامه‌کاندا، هه‌ر وه‌ک چون خودای گه‌وره شاری مه‌ککه‌ی کرده خالی ده‌ستپیکردنی بانگه‌وازی ئیسلامی و به پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی خوی فه‌رموو: ﴿وَلْتُنذِرْ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا وَلْتُنذِرْ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا﴾ الانعام ۹۲. واته: "بۆ ئه‌وه‌ی مه‌که و ده‌وربه‌ری ئاگادار بکه‌یته‌وه." وه له قورئانی پیرۆزی خۆیدا ئه‌وه‌ی پی‌راگه‌ یاندووین که سروشتی یاسایه‌کی خوداوه‌ندییه: ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمِّهَا رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ﴾ (۵۹) القصص ۵۹. واته: "په‌روه‌دگاری تۆ گونده‌کان (یان ئاوه‌دانییه نیشه‌جیکان) له‌ناو نابات تا له سه‌ره‌کیتترین شوینیدا پیغه‌مبه‌ریک نه‌نیریت که ئایه‌ته قورئانییه‌کانیان به‌سه‌ردا بخوینیته‌وه، هه‌رکات خودا ئه‌و ئاوه‌دانی و گوندانه‌ی له‌ناو بردبیت، ئه‌وا به‌هوی سته‌مکاری خه‌لکه‌که‌یه‌وه بووه." که‌واته ئاوه‌دانی سه‌ره‌کی نیو گونده‌کان هه‌میشه نیشه‌تیمانی پیغه‌مبه‌ران و په‌یامه‌کان بووه، چونکه به‌دریژایی میژووی مروّف په‌یوه‌ندییه‌کی ئۆرگانی هه‌یه له‌نیوان ئایین و شارستانیتیدا.

هۆكاری ئەمانەش بریتییە لە پۆلی كۆچ لە بانگەوازی ئیسلام و ئوممەتی ئیسلامی و دەولەتی ئیسلامیدا، وە ئەمەش ئەركە شارستانییهكەیهتی كە گواستنهوهی مرۆفی دەشتەکی (ئەعرابی) ه لە زیری و مۆنی و سهختی ژیانی بیابانهوه بۆ مهدهنیهتی شارستانی و پۆشنبیرکردن و پالفتەکردنی عەقڵی پۆلهکانی، هەر له بهر ئەم پۆله و ئەم ئەركە شارستانییه گرنگەشی بوو كە موسولمانان زۆر پێیان خراب و نابار بوو كە موسولمانی كۆچكەر دووباره له شارهوه بگه پێتهوه بۆ ژیانی دەشتەکی و كۆچنشین، تەنانەت ئەم گۆرانكارییەیان ناو نابوو وەرگهراڤان (مورتهدبوون) تەنانەت له پەرتووكەکانی فەرمووده دا ئەو پرسیاره نكوولیکاره دەبینین كە یهكێك له فەرمانپره واکان له یهكێك له و كهسانه ده پرسیت كە پاش كۆچکردنی گه پاره تهوه بۆ ژیانی كۆچەری: "ئایا مورتهد بوویت كە گه پاره پێتهوه بۆ ژیانی كۆچەری و بیاباننشین؟"^۱

ئەمەیه سه رهتای په یوه ندیی نێوان ئیسلام وهك ئایین و شارستانیتی، كە سه رهتاگه لیکه بۆمان ده رده خات ئیسلام زبر و مۆن نییه به رانه ر شارستانیتی و درایه تی داهینانه پر له جوانییه کانی ناکات به هیچ شیوه یهك!

گومانیش له وه دا نییه ئەو جوانییه ی كە هه ندیک كەس وا ده زانن ئیسلام دژی ده وه ستیت، خۆی له خۆیدا به شیكە له نیشانه و ئایه ته کانی خودای گه وره كە له گه ردووندا دایه پناوه و دایناوه، ئەوهش به شیكە له و دروستکراوانه و داهینانه ی ریکی خستوو و خستوو یه ته خزمه تی مرۆف و داواشی لی کردوو سه یری بکات و نه پنییه کانی بدوژیته وه و کاریگه رییه کانی وه ریگریت و چیژ و په ندیشی لی وه رگریت، خودای گه وره ده فهرمیت: ﴿ وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُخْرَجُ مِنْهُ حَبًّا مُتْرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ

^۱ رواه البخاري ومسلم والنسائي.

وَجَنَّاتٍ مِّنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ انظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ إِنَّ فِي ذَلِكُمْ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٩٩﴾ الانعام ٩٩. واته: "ئهو خودايه كه له ئاسمانه وه بارانی بۆ باراندوون، به هۆی ئه و بارانه وه چرۆ و چه كه ره ی هه موو شتیکی پی دهینینه بوون و له ویشه وه لقوپی سه وزایی دینینه بوون و ئه ویش دهنگی له سه ریه کپیزکراوی لیوه به ره م دیت و له دارخورماش، له لقوپی په که یه وه هیشووی خورما شور ده بیته وه، هه روه ها له باخی تری و زهیتوون و هه ناریش ده پوینین بۆیان، هه ندیکیان پوهالته یان له یه ک ده چیت و هه ندیکیشی جیاوازن، کاتیکیش دینه بهر سه یری به ره که ی و پیگه شتنی بکه ن، ئه م نموونانه ش نیشانه ی ناسین و ده سه لاتی خودایه بۆ ئه وانه ی باوه پردارن. " ئه م شتانه نیشانه ی دروستکراوه کانی خودان و داوا له مروّف ده کریت لی ورد بیته وه.

مروّفیش به هه ر شوینیکدا چاوی شه پ و دلی و عه قل و دلی بگیړیت، ئه و نیشانه کانی خودا ده بینیت که بوونیان پازاندۆته وه و بانگی ده کات بۆ وردبوونه وه لی، قورئان ده فه رمیت: ﴿إِنَّا زَيْنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِزِينَةِ الْكَوَاكِبِ (٦) وَحِفْظًا مِّنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَّارِدٍ (٧)﴾ الصافات ٦-٧. واته: "ئیمه ئاسمانی دونیامان به جوانی ئه ستیره کان پازاندۆته وه و بۆ پاراستنیشیه تی له هه ر شه ی تانیکی سه رکه ش. " وه ده فه رمیت ﴿وَزَيْنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحٍ وَحِفْظًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ (١٢)﴾ فصلت ١٢. واته: "ئاسمانی دونیامان به چراکان (ئه ستیره کان) پازاندۆته وه و کردووشمانن به پاریزه ر و ئه مه ش به پی ته قدیری خودای بالاده ست و زانیه. " وه ده فه رمیت: ﴿وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيْنَّاهَا لِّلنَّازِرِينَ (١٦) وَحِفْظًا هَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَّجِيمٍ (١٧)﴾ إِلَّا مِنْ اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَاتَّبَعَهُ شَهَابٌ مُّبِينٌ ﴿١٨﴾ الحجر ١٦-١٨ واته: "له ئاسمانه کاندای خولگه مان بۆ ئه ستیره کان دروست کردوو و پازاندوو مانه ته وه بۆ ئه وانه ی سه رنجی ئه دن، له هه موو شه ی تانیکی نه فره تکرایش پاراستوو مانه، مه گه ر ئه و شه ی تانه ی به رز ده بیته وه و شتی که ده بیست و یه کسه ر بلیسه یه کی

ناشکرای ناگری ده خریته شوین. " وه ده فه رمیّت: ﴿أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ﴾ (٦) ق ٦. واته: "نایا سهیری ناسمانیان نه کردوه له سهرووی خویناوه که چۆن بونیادمان ناوه و پازاندوو مانه ته وه و هیچ که موکووری و که لینیکی تیدا نییه.

ئه م جوانی و پازاندنه وهیه که نیشانهی داهینانی خودای گهره ن و پازاندنه وهی جوانین و خودا داوای له مروّف ده کات لیی ورد بیته وه، ته نانهت پیمان ده لیت: دروستکردنی ته نها بۆ پاراستن و سوود نییه، به لکو بۆ ئه و جوانی و پازاندنه وهیه که خودا دایهیناوه تا مروّف سه رنجی بدات و چیژ له جوانیه کانی وه ربگریّت!

نمونهی ئه مه ش قسه کردنی قورئانی پیرۆزه ده رباره ی به کیک له و نیشانانه ی خودای گهره دایهیناوه له شیوه ی ئه و ئاژه لانه دا که بۆ مروّف پام کراوه، که ته نها ئامانجی سوودی ماددی و پامکردن نه بوو، به لکو جوانی و پازاندنه وه ش ئه و ئامانجانه که مروّف له و به دیهینراوانه دا ده یه ویت. قورئان ده فه رمیّت: ﴿وَالْأَنْعَامَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنْفَعٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾ (٥) وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرْجَوْنَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ (٦) وَتَحْمِلُ أَوْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَّمْ تَكُونُوا بِالْغَيْهِ إِلَّا بِشِقِّ الْأَنْفُسِ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرؤُوفٌ رَّحِيمٌ (٧) ﴿النحل ٥-٨. واته: "ئاژه له مالیه کانی بۆ دروست کردوون و موو و پیسته که یان بۆ خوگه رمکردنه وه به کار ده هیئن و سوودی تریشی هه یه و له گوشت و شیره که شیان ده خوون، له کاتی بردنه ده ره وه یان له به یانیان و هیئانه وه یان بۆ

^١ له فه رموده ی پیغه مبه ردا (دروودی خودای له سه ر بیّت) هاتووه: "هه تا پۆژی قیامه ت خیر و چاکه له نیوچاوانی ئه سپدا هه یه، بۆ که سیک ده بیته مایه ی خیر و چاکه و بۆ که سیکی تر ده بیته داپۆشه ر و جوانی و بۆ که سیکیش ده بیته مایه ی گونا هباری، خیری که سی یه که م له وه دایه که له پیناوی خودادا به کاری ده هیئیت، بۆ که سی دووه میش که داپۆشه ر و جوانیه، ئه وه یه بۆ ریژ و جوانی به کاری ده هیئیت و تیریان ده کات و مافیان له خووشی و ناخوشیدا نافه وتیئیت، بۆ که سی سیهه میش گونا هباریه، چونکه بۆ زیاده پۆیی و پیا و له خو باییبوون به کاری ده هیئیت. " رواه الإمام مسلم والإمام أحمد.

ماله وه چيژ له ديمه نی جوانيان وهرده گرن، كه لويه له كانيشتان بو هه لده گرن بو نه شوينا نه ی كه به بی نه وان زور به زه حمه ت پی ده گن، به راستی په روه ردگارتان زور به سوز و میهره بانه، نه سپ و نیستر و گویدریش بو سواری و جوانی به کاریان دهینن و چه ندین شتی تریشی دروست کردوه كه نیوه نایزانن.

كه واته ئامانجه كه ته نها سوودی ماددی نییه، به لكو جوانی و پازاندنه وه بوخوی سوودیکی پیویست و گرنه بو مروژ.

ده ریاکانیش كه به دیهینه ره كه یان رامی کردوه بو مروژ. سووده كانی ته نها ماددی وهك گوشتی تازه و ریگایهك بو گواستنه وه نین، به لكو سوودی خشل و پازاندنه وه و جوانییشی هه یه، قورئان ده فه رمیت: ﴿ وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَاحِرَ فِيهِ وَلِيَبْتَلُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ (١٤) ﴾ النحل ١٤. واته: "نه و خودایه كه ده ریای بو پام کردون تا گوشتی تازه ی لی بخون و خشلی بو پوشین لی دهر بهینن، هه روه ها ده بینن چون كه شتییه كان ده ریاكان ده بن، تا فه زلی خوداتان ده سته كه ویست و سوپاسگوزاری خودا بن."

كاتیک خودای گه وره ئامازه بو هه ندیک له پوزی و نیشانه كانی خوی ده كات، ده بینن قورئانه پیروزه كه ی سه رنجمان بو نه و بارانه پاده كیشیت كه شیوه كان پری ده كات له ئاو و ده پرازییتته وه بو نه وانه ی لی پاده مینن، هه روه ها سه رنجمان بو نه و خشلانه پاده كیشیت كه مروژ به هوی ئاگره وه له كانزاكانی زهوی ده ری ده هیینیت، له كشتوكالدا هه م خواردن و هه م جوانی هه یه، له زیر و زیویشدا: پاره و خشل و جوانی و پازاندنه وه ی خودی مروژ. قورئان ده فه رمیت: ﴿ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ اُدْيَةً بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ اَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِثْلُهٗ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ فَاَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً وَاَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْاَرْضِ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ الْاَمْثَالَ (١٧) ﴾ الرعد ١٧. واته: "خودا له

ئاسمانه وه بارانی باراندووه و دۆل و شیوه کانی پر کردووه و لافاوی ههستاندووه و ئەو لافاوهش که فی هه لگرتووه، ههروه ها ئەو کانزایانه ی ئاگری ده ده ن بۆ به دهسته ی نانی خشل و پیوستی تر، ئەویش که فی لی دروست ده بیئت، به م شیوه یه خودا نمونه ده هیئته وه بۆ روونکردنه وه ی حه ق و به تال، که ف ده روات و ئەوه ی به سووده بۆ خه لکی له زه ویدا ده مینیتته وه، به م شیوه یه خودا نمونه بۆ خه لکی ده هیئته وه."

ئەم جوانی و پازاوه یه نیشانه و به لگه ی خودایین و دایه ی ناوان و له گه ردووندا په خشی کردوون و داوی له مرۆف کردووه سه رنجی بدات، که واته سه یرکردنی ئەم جوانیه و وه رگرتنی نیشانه کانی جوانی و کردنه وه ی که ناله کانی ههستی مرۆیی به پرووی ئەم دروستکراوه ی خودادا، گوێرایه لی فه رمانی خودای گه وره یه، خوی گه وره ده فه رمیت: ﴿انظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ﴾ الانعام ۹۹. واته: "بروانن بۆ به رو بوومی کاتیک دیتته به ر و پی ده گات." وه ده فه رمیت: ﴿أَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ﴾ (۶) ق ۶. واته: "ئایا سه رنج ناده ن له و ئاسمانه ی له ژوور سه ریا نه وه یه که چۆن بو نیا دمان ناوه و پازاندو ومانه ته وه؟" ئەم سه رنجه له و نیشانه یه که که له ریگا کانی به لگه هیئانه وه له سه ر بوونی خودا و توانای ته واوی خودا و جوانی دروستکراوه کانی، په کخستنی سه رنجدانیش له م نیشانه جوانانه _ که ده یانه ویت دوژمنایه تی دروست بکه ن له نیوان ئسلام و جوانیه کانی ژیاندا _ په کخستنی به لگه ی بوونی ئەو خودایه که ئەم نیشانه ی دایه ناوه!

سه رنجی رووتی بیههست له نیشانه کانی جوانی نیو به دیه ی نراوه کان، هه ر وه که په کخستنی سه رنجدانه له ریگه ی سه رکو تکردنی که ره سه ته کانی و داخستنی که ناله کانی و پشتگو یخستنی توانا ئاماده کانی، ئەو مرۆفانه ی له ژینگه که یاندا ته نها سووده ماددییه کان ده بینن، ئەوا چاوی دلایان ئەو نیشانه ی جوانی نابینیت،

بیگومان له م فهرموده‌ی خودای گوره‌دا باس له و جوړه که‌سانه که‌راوه که ده‌فهرمیت: ﴿وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَّا يَفْقَهُونَ بِهَا وَهُمْ أَعْيُنٌ لَّا يُبْصِرُونَ بِهَا وَهُمْ آذَانٌ لَّا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ (۱۷۹)﴾ الاعراف ۱۷۹. واته: "ئهو که‌سانه دلّیان هه‌یه و بیرى پى ناکه‌نه‌وه چاویان هه‌یه و پى نابین و گوچکه‌یان هه‌یه و پى نابین، ئهو که‌سانه وه‌ک ئازهل وه‌هان، به‌لکو سه‌رلیشیواوترن، ئهو که‌سانه غافل و بیئاگان!"

به‌م شیوه‌یه په‌ره‌پیدانی هه‌ستی جوانیدوستی لای مروقی موسولمان بریتیه له په‌ره‌پیدانی ئهو توانا ئاماده و وزانه‌ی خودای گوره‌یه پى به‌خشویه، ئهو کاره‌شى سوپاسگوزاری خودایه له‌سه‌ر پوزیبه‌کانی، به‌کاره‌یانی ئهو توانا ئاماده و وزانه‌ش ریگای چیژوه‌رگرتن له‌و نیشانه‌ی پازاوه‌ی و جوانیه‌ی خودا له‌گه‌ردووندا دروستی کردوه و سوپاسکردنیشیه‌تی له‌سه‌ر دروستکردنی ئهم پازاوه‌ی و جوانیه. خوای گوره‌ش راستی فهرموه: ﴿وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ (۱۱)﴾ الضحی ۱۱. واته: "باس و سوپاسی ئهو پوزیانه بکه که په‌روه‌ردگارت پى به‌خشویت." پیغه‌مبه‌ریش راستی فهرموه: "خودا پى خوشه شوینه‌واری پوزی خوی له‌سه‌ر به‌نده‌کانی ببینیت."

موسولمان به‌ حوکمی باوه‌ر و موسولمانیتى، پيوسته په‌وشتی خودایى له خویدا جیبه‌جى بکات، تا ببیته مروقیکی په‌ببانی، پيوستيشه به‌پى توانای خوی هه‌ول بدات واتای ناوه جوانه‌کانی په‌روه‌ردگار له‌خویدا بنوییت، له‌گه‌ل په‌چاوکردنی په‌هایى و ریژه‌ییبوونى په‌یوه‌ندیبه‌کانیان، ئه‌وه‌تا له‌فه‌رموده‌دا

هاتووہ: "خودا جوانہ و جوانیشی خوش دەوئیت." ^۱ کہواتہ دەبی موسولمان پەيوەست بئیت بە جوانیہوہ کہ لە کرداردا دەردەکہوئیت، وە دەبی پەره بدات بە ھەستی جوانیناسی، ئەو جوانیہی خودا لە گەردووندا دایناوہ، جوانی شیوہ و واتاکان پیکەوہ، ^۲ ئەوہش کہمال و خوشبەختی مرۆفە. ھەر وەک پێشەوا غەزالی دەفەرمئیت: "کہمال و خوشبەختی مرۆفە لەوہدایە پەروەشتی خودایی لە خۆیدا بکاتە کردار و سیفەت و ناوہکانی خوداش لە ژیانیدا پەنگ بداتەوہ بەو شیوہی کہ گونجاوہ بۆ مرۆفە، تا بە شیوہیەکی مەعنەوی لە خودا نزیک بئیتەوہ، چونکہ بە گەورەیی و پێزەوہ سەیرکردنی دەبئیتە ھۆی خۆشویستنیکێ زۆری ئەو سیفەتە و عاشقبوون بە گەورەیی و جوانی خودا و ھەولدان بۆ جیبەجێکردنی ئەو سیفەتانە لە کرداردا و بەپێی سنووری گوندانی لەگەڵ مرۆفدا، یان تامەرزویی ئەو ئەندازەییە کہ پێویستە بکەیتە کردار، بەم شیوہیە مرۆفە دەبئیتە کہسیکی پەیبانی، واتە نزیک لە پەروەردگار." ^۳ کاتیک مرۆفە جوان دەبئیت، سیفەت و نیشانەکانی جوانی خودای جوان و جوانیپەرور لە خۆیدا دەکاتە کردار و چێژی لێ وەردەگرئیت.

کاتیک ھەلوئستی میتۆدی ئیسلامی لە بەرانبەر نیشانەکانی جوانی و پازاوی نیو گەردوون کہ بۆ ژیانی مرۆفە فراھەم کراوہ وەھا بئیت، قورئانیش داوای لە خەلک کردووہ خۆیان براژیننەوہ لەو شوینانەدا کہ نوێژی تیدا دەکەن، واتە پیکەوہ بەستن و ئاویتەکردنی خۆپازاندنەوہ و خۆجوانکردن و نزا و ئامادەبوون بۆ خواپەرستی لە خزمەت خودای گەورەدا، چونکہ ھەردووکیان خۆجوانکردن و نوێژ سوپاسگوزاری خودای گەورەن! قورئان دەفەرمئیت: ﴿يَا بَنِي آدَمُ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ

^۱ رواه مسلم والترمذي وابن ماجه والإمام أحمد، وهو في إحدى روايات أبي هريرة لحدیث اسماء الله الحسنى. بروانہ: الغزالي(المقصد الاسنى في شرح اسماء الله الحسنى)ص ۱۰۷. القاهرة، ۱۹۶۱م.

^۲ بروانہ پیناسەى جوانی(الجمال) لە پەرتووکی(لسان العرب)، ابن منظور.

^۳ المقصد الاسنى في شرح اسماء الله الحسنى، ص ۲۰-۲۱.

كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ (٣١) قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ (٣٢) قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿الأعراف ٣١-٣٢﴾ . واته: "ئەى ئادەمیزادەکان لە کات و شوینی نوێزکردنە کانتاندا خۆتان برازیننەوه، بەبێ دەسبلاوی و ئیسراف خواردن و خواردنەوه بەکار بهێنن، خودا دەستبلاوان و ئیسرافگەرایانی خۆش ناوێت، پێیان بڵێ: کێ ئەو جوانییانەی حەرام کردوووە کە خودا بە بەندەکانی بەخشێوه، هەر وهها کێ ئەو پۆزیزیە چاک و پاکانەی حەرام کردوووە؟ پێیان بڵێ: ئەم شتە باشانە لە دنیا دا بۆ موسوڵمانانە (بە هاوبەشی لەگەڵ کەسانی ناموسوڵمانیش) بەلام لە دواپۆژدا تەنها بۆ باوەردارانە، بەم شیوێهە نیشانە و نایەتەکانی خۆمان بەوردی باس دەکەین بۆ ئەو کەسانەی خاوەنی زانیارین و لێی تێدەگەن. " لێرەدا تێبینیی ئەوه دەکەین کە ئەم نایەتانە روو لە هەموو مەرفۆهەکان دەکات نەک تەنها موسوڵمانان، وەک ئاگادارکردنەوه یەکی ئەوهی کە خودای گەرە سروشتی مەرفۆی وەها دروست کردوووە کە خوازیاری پازانەوه و جوانی بیّت، هەر وهها بۆ راستکردنەوهی ئەو هەلەیهی خواپەرستی بە داپران لە دنیا و پشتکردن لە جوانی و پازاوهیی ژیان دەزانن، هەر وەک لەو نایەتەیی پێشوو دا باس کرا، میتۆدی ئیسلامی مەرفۆ دەگەرێتتەوه بۆ سروشتی پەسەنی خۆی، کە خۆپازاندنەوه و خۆجوانکردن بەشیکی پەسەنن لە پێکها تەکە ی. دایکە عایشە (رەزای خودای لەسەر بیّت) دەگێرێتتەوه کە پیغه مەبەر (دروودی خودای لەسەر بیّت) فەرموو یەتی: " دە کردار هەیه بەشیکن لە سروشتی پەسەنی مەرفۆ (ماک - الفطرة): کورتکردنەوهی سمیلّ تا دەرکەوتنی سوورایی لیو، نینۆککردن، شتتی لۆچی جومگە ی پەنجەکان و

هیلکەکانی لە پی دەست، ریشەبەشتنەوه، سیواککردن، ئاوردان لە لووت، هەلگەندنی مووی بنبال، تاشینی مووی بەر، بەکارهێنانی ئاو لە خۆپاککردنەوهی سەرئاودا.^۱ ئەگەر لە نەریتی ئیسلامیدا وشە (مسجد) شوینی سوژدەبردن بێت، ئەوا هەموو سەرزهوی شوینی سوژدەبردنە بۆ موسولمانان و بەکارهێنانی جوانی و پازاندنەوه یەکیکە لە فەرزه ئیسلامییەکان لە پینجفەرزهی نوێژدا، کە پۆژانە موسولمان لە حوزووری خودای خۆیدا دەوستی، واتە نزیکە لە هەموو کات و شوینی کدا پێویستە لەسەری!

ئەم فەرزهش لە هەندیک پۆژ و شوینی تریشدا داکوکی لەسەر دەکریت، ئەو تە پینجەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێت) دەفەرمی: "چی دەبیت ئەگەر هەریەک لە ئیوه توانا و دەسلاتی هەبیت و دوو پۆشاک تاییەت بکات بە پۆژی هەینی، جگە لەو پۆشاکە ئیشوکاری پێوه دەکات."^۲ وە دەفەرمی: "هەرکەس بەباشی خۆی بشۆریت _ یان خۆی پاک بکاتەوه _ و جوانترین جلی لەبەر بکات و خودا چەندی بۆ ریک خست ئەو نەندە عەتر یان هەر پۆنیکی خیرانی بەکار بینیت و بێت بۆ نوێژی هەینی، قسە ی زیاده نەکات و خۆی نەخستە نیوان دوو کەسی پیکەوه دانیشتوو، ئەوا خودا لەو گوناھانە ی خۆش دەبیت کە لەنیوان ئەو جومعه و جومعه کە ی تردا تووشی بووه."^۳

کەسیش وا نەزانیت کە ئەو پازاوهی و جوانییە ی ئیسلام داوی دەکات تەنها لە پۆشاکێ جوان و عەتر و خۆپازاندنەوه دایە لە کاتی نوێژدا لە خزمەت خودای گەورەدا، چونکە وشە (زینەت) کە بەکار هاتوو لە دەقه ئیسلامییە کەدا، ناویکی

^۱ رواه النسائي. راوی فەرمووده کە تەنها نۆ دانە ی باس کردوو.

^۲ رواه ابن ماجة.

^۳ رواه ابن ماجة والإمام أحمد.

کۆکه ره وهیه بۆ هه شتیك که به کار بهیتریت بۆ پازاندنه وه^۱ سه رچاوه کانی جوانی و خالی ههستی کردنی له هه موئه و نیشاناندا ههیه که خودای گه وره دروستی کردووه و له کون و قوژینی گهردووندا دایناوه، ئه وه تا باخ و گولزار و ته نانه ت پوهک به په های پازینه ره وهی سه رزهوین تا مرۆف چیرۆکی و هه بگریت، له یه کیک له نزاکانی پیغه مبهردا (دروودی خودای له سه ر بیئت) له وه ره مووده یه دا که بۆ باسی نویره بارانه ته رخان کراوه ده فره میت: "خودایه پازاوه یی و جوانی زه ویمان بۆ ببارینه." "هه روه ها داوای کردووه که به دهنگی خوشه وه قورئان بخویندریت: "قورئان به دهنگه کانتان بپازینه وه." "وهک پیشتریش له فره مووده یه کدا باسی جوانی و پازاوه یی ئه سپمان بینی بۆ که سیکی تایبه ت.

جلوبه رگی نوی ئه و پۆزییه یه که موسولمان ته نها سوودی لایه نه ماددییه که ی نابین، به لکو و اتا جوانه کانی پۆشاککی نوی ده بینن، پیشه وا عومه ری کوری خه تتاب ده گپیته وه که پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بیئت) فره موویه تی: "هه رکه س به رگیکی نوی ده س که وت و له کاتی پۆشینیدا وتی: سوپاس بۆ ئه و خودایه ی ئه و پۆشاکه ی پی به خشیم، که عه وره تی خومی پی داپۆشم و خومی پی پرازیئمه وه له ژیانمدا، پاشان جله کۆنه که ی یان وتی: ئه و جله ی که لای بردووه _ بیداته که سیکی هه ژار، ئه وا خودا ده یگریته ئه ستو و له په نای ئه ودا ده بیئت، له ژیان و له پاش مردنیشی." "۱

^۱ سهیری واتای زاراوهی (الزینة) بکه له په رتووککی (لسان العرب)، ابن منظور.

^۲ مه به ست ئه وهیه که باران بباریت و بارانیش ده بیته هۆی پاککی و خاوینی و سه وزی و جوانی سه رزهوی (وه رگی).
^۳ رواه البخاري و ابوداود و ابن ماجه و الدارمي و الإمام أحمد.

^۴ رواه الترمذي و ابن ماجه و الإمام أحمد.

کهواته پۆشاک هەم سوودی ماددی هەیە و هەم بۆ خۆپازاندنەوهشە، پیڤه مبه ریش (درودی خودای له سەر بیّت) کاتی ک کاتیک عومهری کورپی خهتتابی بینی جلیکی نویی له بهر کردبوو، پیی فهرموو: "ههردەم بهرگی نویی بیۆشیت، سوپاسگوزاری خودا به، شههیدیت به نسیب بیّت و خودا پروناکی چاوت پیی ببه خشیّت له دونیا و قیامهتدا."^۱

ئیسلام جیاوازی کردوو له نیوان جوانیخوازی و چیژلیوه رگرتن له جوانی، کاتی ک میانپهوی به سه ریدا زال ده بیّت و ده بیته سوپاسگوزاری بۆ ئه و پۆزیانهی خودای جوانیبه خش پیی داوین، وه له نیوان ئه و له خۆباییبوونه دا که ئیسلام دریه تی و هه په شهی له سەر کردوو، ئه وه تا وه ک ئین مه سعود ده گپریته وه کاتی ک پیڤه مبه ر (درودی خودای له سەر بیّت) فهرمووی: "ئه و که سهی به قه د ده نکه تۆویک باوه ری له دلدا بیّت ناچیته دۆزه خ، ئه وهی به قه د ده نکه تۆویک خۆبه گه وره زانین (کیبر و ته که ببور)ی له دلدا بیّت ناچیته به هه شت." له و کاته دا پیاوئیک وتی:

"ئهی پیڤه مبه ری خودا من هه ز ده که م جله کانم هه میشه شو راو بیّت و پرچی سه ریشم چه ور کرد بیّت و قه ی تانی پیلاوه کانیشم باش بیّت _ چه ند شتیکی باس کرد، ته نانه ت باسی عه لاگه ی قامچییه که شی کرد _ ئایا ئه مانه به شیکن له خۆبه گه وره زانین؟"

پیڤه مبه ر (درودی خودای له سەر بیّت) فهرمووی: "نه خیر! ئه وه جوانییه، خودا جوانه و جوانی شی خۆش ده ویّت، به لکو خۆبه گه وره زانین بریتییه له ره تکردنه وه و به سووکزانینی راستی و بیبه ها کردنی خه لکی!"^۲

^۱ رواه ابن ماجه والإمام أحمد.

^۲ رواه مسلم والترمذي وابن ماجه والإمام أحمد.

که‌واته جوانی شتیکی به‌هادر و باشه و هه‌ولیکیشه بۆ پیاده‌کردنی هه‌ندیك سیفته‌ی خودای گه‌وره که له ناوه جوانه‌کانیدا ده‌یینین، نه‌ک ئه‌و لووتبه‌رزیه‌ی که باس کرا.

هه‌روه‌ها جوانی بریتی نییه له‌و سته‌م و ده‌سدریژییه‌ی ئیسلام نه‌هیی لیّ ده‌کات، مالیکی کوری مه‌راره‌ی په‌هاوی که له یاران بوو له پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بیّت)ی پرسیی:

– وه‌ک ده‌بینیت که ئه‌وه‌نده به‌شم له وشتر که‌وتوو و پیشم خو‌ش نییه به‌قه‌ده‌ر جووتیک قه‌یتان له‌م به‌شه پتر به هیچ‌که‌سیک بدریّت! ئایا ئه‌م چه‌زه‌ی من سته‌م و ده‌سدریژی نییه؟

- پیغه‌مبه‌ر(دروودی خودای له‌سه‌ر بیّت) فه‌رمووی: نه‌خیر! ئه‌وه ده‌سدریژی نییه، به‌لکو ده‌سدریژی بریتییه له په‌تکردنه‌وه و به‌سووکزانینی راستی و بیبه‌هاکردنی خه‌لکی.^۱

که‌واته هه‌ولی جیدی بۆ خو‌رپازاندنه‌وه تا راده‌ی پیشبرکیّ له پیاده‌کردنیدا و کۆکۆدنه‌وه‌ی ئه‌و ده‌سدریژی و سته‌مه نییه که ئیسلام داوامان لیّ ده‌کات لیّ دوور بکه‌وینه‌وه.

بیگومان ئیسلام ریگه‌ی داوه به ژن خو‌ی پرازینیته‌وه بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی خوازینی لیّ ده‌که‌ن وه‌ک ده‌رخستنی نیعمه‌تی جوانی و خواستی هاوسه‌رگیری، له‌و فه‌رمووده‌یه‌دا که یه‌کێک له ژنانی یاران (سبیهة بنت الحارث الاسلمیة) ده‌یگیژپه‌ته‌وه که ئه‌و کاته‌ی (سعد بن خوله‌)ی هاوسه‌ری کۆچی دوا‌یی کرد و ئه‌میش مندا له‌که‌ی بوو و له قوناغی (نیفاس)یش ته‌واو بوو، ئیتر خو‌ی پازاندنه‌وه بۆ خوازینیکاران، له‌و کاته‌دا (ابو السنابل بن یعکک) له تیره‌ی(بنی عبدالدار) پیی وت:

^۱ رواه ابوداود والإمام أحمد.

چييه وا ده تېنم خۆت پازاندوته وه، وا دياره ده ته ويّت شوو بکه يت؟ قه سه م به خودا تۆ بۆت نييه شوو بکه يت تا چوار مانگ و ده پۆژ پاش کۆچى دوايى ميړده که ت. ئه ميش چوو بۆ لاي پيغه مبه ر (دروودى خوداي له سه ر بيّت) و دهرباره ي ئه و ماوه يه (عيده) پرسيا رى لى کرد نه ک دهرباره ي خۆپازاندنه وه ي! چونکه ئه وه راجيايى له سه ر نييه! سوبه يه ده ليّت: پيغه مبه ر (دروودى خوداي له سه ر بيّت) فه توای بۆ دام که به مندالبونه که م عيده م ته واو بووه و هه رکات ويستم ده توانم شوو بکه م.^۱

به لکو ده بينين که جوانى و خۆجوانکردن وه ک پۆزى خودايى وه هان و پيغه مبه ريش (دروودى خوداي له سه ر بيّت) نزاى کردووه خوداي گه وره بيبه خشيته يه کيک له يارانى به ناوى (ابوزيد الانصارى) و ده فه رميّت: "خودايه جوانى بکه و به رده وامى به جوانييه که شى بفه رموو."^۲ ده بينين قورئانى پيرۆزىش جوانى و رازاوه ييه کانى زهوى وه ک دوو ئه رکی گرنگى مروّف له جيئشينييه که يدا بۆ ئاوه دانکردنه وه ي سه رزهوى، ئه و جيئشينييه ش به کۆتاييه اتنى ژيانى دنيا کۆتايى نايه ت تا مروّف له م ريگه يه دا نه گاته ئامانج، خواى گه وره ده فه رميّت: ﴿إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّى إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَادِرُونَ عَلَيْهَا أَتَاهَا أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَنْ لَمْ تَغْنَبِ بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ (۲۴) يونس ۲۴. واته: "نمونه ي ژيانى دنيا وه ک باران وه هايه، که له و گزويگيا جۆربه جۆره ي زهوى سه وز ده کات و مروّف و ئاژه ليش ليى ده خون تا ئه و کاته ي زهوى رازايه وه و جوانيى خۆى نواند، خه لکيش پييان وا بوو که بۆ هه ميشه وه ها له به رده ستياندايه، له و کاته دا فه رمانى له ناوبردندان بۆ ده رکرد به شه و يان به پۆژ،

^۱ رواه مسلم والنسائي وابوداود.

^۲ رواه الإمام أحمد.

دروینه مان کرد، وهك ئه وهی دوینی نه بوو بیټ، بهم شیوه یه نیشانه کان به وردی باس ده که یه بۆ ئه و که سانه ی بیرده که نه وه. "

ئه مه یه میتۆدی ئیسلام بۆ مامه له کردن له گه له نیشانه و به لگه کانی جوانی و باشی و پازاوه یی خودابه خشی نیو گهردوون، داوای له مرۆقیش کردووه ورد ببیته وه لیی و کاریگه رییه کانی وه ربگریټ و چیژی لی وه ربگریټ، وهك سوپاسگوزارییه کی خودا که ئه و جوانییه ی به خشیوه و هاوکات ههستی چیژوه رگرتنیشی پی به خشیوین، ههروه ها وهك خۆپازاندنه وه به سیفه ته کانی خودای گه وره که جوانه و جوانیشی خۆش ده ویت، هه ر وهك له فه رمووده دا هاتوه .

میتۆدی پیغه مبه ریش (دروودی خودای له سه ر) له هه لسوکه وتی خۆی و مامه له ی له گه له که سوکاری و ئه و یاسایانه ی دایده نا بۆ خه لکی، ئامانجی په روه رده ی جوانی په روه ری و ئاکاری جوانپه روه ری بوو، ئه ویش پوونکردنه وه و پیاده کردنی په یامی قورئانه، که خودای گه وره میتۆدی ئیسلامی تیدا پوون کردۆته وه .

که واته خودی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بیټ) که په حمه تیکی خودایی بوو بۆ جیهان، به رزترین نمونه ی مرۆییه که هه ست به نیشانه خوداییه کانی جوانی ده کات، ده یه ویت ئه م هه لسوکه وته جوانپه روه ییه ش ببیته یاسا و پرسیایه کی ئیسلام و شارستانیتی موسو لمانان ..

پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بیټ) که سیکی هه له خه رج و ده وله مند نه بوو، به لام خودای گه وره پاش هه ژاری ده وله مند ی کرد، وهك قورئان ده فه رمیت: ﴿وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأُعْتَمِلُ﴾ (٨) الضحی ٨. واته: "تۆ که سیکی هه ژار بوویت و ده وله مند ی کردیت. " ئه و راهیبه نه بوو که ناکۆکی دروست بکات له نیو مه مله که تی زه وی و مه مله که تی ئاسمان، ئه و دونیانه ویسته عه جه مییه ش نه بوو که پشتی له

دونیا و جوانییه‌کانی کردبیت، ئەو دیاری وەرده‌گرت و دیاریشی به‌خه‌لگی ده‌به‌خشی، پاره و سامانی (وهك صه‌ده‌قه) ده‌به‌خشییه‌خه‌لگی به‌بی‌ئوه‌ی چاوی له‌صه‌ده‌قه‌ی ده‌ستی خه‌لگی بیت، باخی (فه‌ده‌ك‌ی) هه‌بوو، له‌غه‌نیمه‌کانی شه‌ردا به‌شی خۆی و خیزانی پی‌ده‌درا به‌و پییه‌ی پیشه‌وای ده‌وله‌ته، به‌لام به‌پیوه‌ری ساده‌یی ئەو ده‌وله‌ته و پله‌ی ده‌وله‌مه‌ندی له‌وکات و شوینه‌دا، سامان له‌ده‌ستیدا بوو، به‌لام هه‌چکات هه‌ژموونی به‌سه‌ر دلیدا نه‌بوو!

ئه‌گه‌ر بمانه‌وێت له‌ژیانی تاییه‌تی پیغه‌مبه‌ردا (دروودی خودای له‌سه‌ر بیت) چه‌ند نموونه‌یه‌ک بدۆزینه‌وه که بیته‌شایه‌تی به‌رزی و به‌رزبوونه‌وه‌ی ئاکاری جوانپه‌روه‌ری و هه‌ستی جوانپه‌روه‌ری پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بیت) ئەوا نموونه‌ی زۆرن.

– ئین عه‌بباس (په‌زای خودای لی‌بیت) ده‌گێرپه‌ته‌وه که پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بیت): "گه‌شبین بوو، په‌شبین نه‌بوو، به‌ناوی جوانیش سه‌رسام بوو."^۱

ئه‌وانه‌ی له‌ژیر تیشکی ئەم بابته‌ماندا سه‌رنجی ئەم په‌وشته‌بدن، ده‌بینن که گه‌شبینی به‌ره‌می بینینی لایه‌نه‌ئهرینیه‌کانی واقیع و جوانییه‌کانی ده‌وربه‌رمانه، ئەمه‌ش دژی په‌شبینیه‌ی که خاوه‌نه‌که‌ی ته‌نها ناشیرینی و نه‌رینیه‌کان ده‌بینن، ئەوه‌ش ئەو ساده‌یه‌ی نییه، که خاوه‌نه‌که‌ی ئهرینی و نه‌رینیه‌کان نابینیت! که‌واته گه‌شبینی هه‌لوێستیکی ئهرینیه‌ی به‌رانبه‌ر جوانییه‌کانی ژیان و ده‌وربه‌ر.

کاتیکی ئین عه‌بباس ده‌گێرپه‌ته‌وه که: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بیت) په‌شبین نه‌بوو، چونکه‌ مرقۆی په‌شبین ته‌نها لایه‌نه‌ ناشیرین و په‌شبینه‌کان ده‌بینیت، له‌کاتیکی هه‌موو ئەم شتانه‌ به‌شی ئەوه‌نده‌ چاکه و جوانی تیدا به‌که

^۱ رواه الإمام أحمد

رەشبینی لەو کەسانە دوور دەخاتەوێت کە ئەم چاکە و جوانییە دەبینن. هەرۆهە لە گێرپانەوێت کەدا هاتوو: بەناوی جوان سەرسام بوو، واتای ئەوێت کە ئەوێت دەندە هەستی بە شوێنەوارییەکانی جوانی کردبوو تا ئەو رادەی لە ناوێت کانیشتا دەبینی، کەواتە کاریگەری ناوێتانی لە دەلالەت و ناماژەوی ناوێت و بابەتدا بینی!

– پێتەمبەر (دروودی خودای لەسەر بیئت) لە جلۆبەرگ و خواردنیدا _سەرەپای سادەییان_ خاویاری جوانی و چێژ بوو، دەگێرپانەوێت کە: "حەزی لە هەنگوین و هەلوا کردووێت." ^۱ و "خۆشترین خاوەنەوێت لەلای، ئەوێت بووێت کە شیرین و سارد بیئت." ^۲ پێتەمبەر (دروودی خودای لەسەر بیئت) سەرەپای سادەیی ژیاوی، گرنگی بە چێژ داوێت و حەزی لە خاوەن و خاوەنەوێت باش و جوان کردووێت، ئەو چێژکانەش بە ناویانگن کە خاوەنێکی نەدەخاوەن ئەگەر حەزی لێ نەکردا، سەرەپای حەلالبوونیشی.

– جلۆبەرگی سادەیی لەبەر دەکرد، دەگێرپانەوێت کە: "جەبەکی پۆمی لەبەر کرد." ^۳ کاتیکیش جەبەکی ئاوریشمییان بە دیاری بۆ هینا، کە تالی زێرینیشی تیدا بوو، لەبەری کرد و چووێت سەر مینبەر، بەبێ قسکردن دانیشت و پاشان هاتە خاوەن و خەلکیش دەستیان لە جەبەکی دەدا و سەریان دەکرد! کاتیک ترسی ئەوێت هەبوو خەلکی بەم جۆرە شتانه تیک بچن و هەلخەلەتین، لێ پرسی:

– ئایا سەرسام بە جوانییەکی؟

– وتیان: بەلێ، هەرگیز پۆشاکێ ئەوێت جوانمان نەبینیوێت!

^۱ رواه البخاري ومسلم والترمذي وابوداود والدارمي وابن ماجه والإمام أحمد.

^۲ رواه الترمذي والإمام أحمد.

^۳ رواه الترمذي والإمام أحمد.

- پیغهمبەر (دروودی خودای له سەر بیټ) فهرمووی: بیگومان ده سما له کانی سه عدی کورپی موعاز له به هه شتدا له م پارچه یه جوانترن.^۱

که واته جلویه رگیکی له بهر کردووه که خه لکی له وه جوانتری نه بینویه، به لام ئه وهی بیر خستوونه وه که خودای گه وره له وه جوانتری له لایه!

- پیی باش بووه که لوپه لی ناومال و پیداو یستییه کانی خیزانی ساده بیټ، دیاره که رقیشی له شتی گرانبه هاش نه بووه، (حمیدی قوتابی (ئه نه سی کورپی مالیک) ده گپرتته وه که ئه نه س په رداخیکی پیغهمبهری (دروودی خودای له سەر بیټ) لایوو، که به زیو پووکه ش درابوو.^۲

- کاتیکی باس له و شته باش و خوشانه ی نیو ژیان ده کات که زۆر حه زی لئیته تی، زهوق و ههستیکی به رزمان بو دهرده که ویټ که ههست به نیشانه کانی جوانی ده کات و چپژ له باشی و خوشییه کانی ژیان وه رده گریټ: ده فه رمیټ: "سی شتی ئه م دونیا یه م زۆر لا خوشه ویسته: ئا فره ت، بۆنی خوش، پووناکیی چاوه کانیشم له نوپژ کردن دایه."^۳

کی هه یه به رجه سته بوونی شارستانیییه کی پیشکه وتوو و پله ی بالای مرویی له م پیغهمبهره دا (دروودی خودای له سەر بیټ) نه بینییټ، که پووناکیی چاوی له نوپژدا بوو، تا ئه و راده یه شه ونوپژئی ده کرد که قاچه کانی هه لده ئاوسا، ئه وه نده ش نه ترس بووه که هه یچ جه نگاوه ریک ئه وه نده ئازا نه بووه، تا ئه و راده ی پیشه واهه لیبی کورپی ئه بوتالیب (دروودی خودای له سەر بیټ) _ که له ئازایه تی و فیدا کاریدا ناسراوه _ دهر باره ی ئازایه تی پیغهمبهر (دروودی خودای له سەر بیټ) له گۆره پانی شه ردا ده لیت: هه رکات شه ر گه رم بوویه و چاوه کان سوور بوویه،

^۱ رواه البخاري ومسلم والترمذي والنسائي وابن ماجه والإمام أحمد.

^۲ رواه الإمام أحمد.

^۳ رواه مسلم والنسائي والإمام أحمد.

هەموومان پەنامان بۆ پىڭغەمبەر دەبرد! ھەر ئەم پىڭغەمبەرە (دروودى خوداى لەسەر بىت) لە كاتى ئىعتىكافدا _ كە ناتوانىت لە مزگەوت بچىتە دەرەوہ _ سەرى لەو كە لە بەرەوہ دەبردە دەرەوہ كە لە نىوان مزگەوت و ژوورە كەى خىزانىدا - عائىشەى داىكى موسولمانان (رەزاي خوداى لەسەر بىت) دا بوو، تا سەرى بۆ شانە بكات، چونكە ئەو وىش نەيدەتوانى بەھۆى قۇناغى سوورپى مانگانەوہ بىتە نىو مزگەوتە كەوہ! داىكە عائىشە ئەم بابەتەى لە فەرموودەى كەدا گىراوہ تەوہ بۆمان،^۱ ئاى چەند بەرزى و پىشكەوتنىكە ئەم وىنە مرۆبىيە جوانە!

- كام جوانى و خۆپازاندنەوہ دەگاتە ئەو ئاستەى كە ئەنەسى كورپى مالىك (كە لە خزمەت پىڭغەمبەردا بووہ) باسى دەكات و دەلىت: "ھىچ عەنبەر و ميسكىك و عەترىكم بۆن نەكردووہ كە لە بۆنى پىڭغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىت) خۆشتر بىت، ھىچ ئاورىشمىكىشم نەبىنىوہ نەرمتر بىت لە لەپى دەستى پىڭغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىت)، سىبىيەكى نوورانى بوو، دلۆپى ئارەقەى لەشى وەك مروارى وەھا بوو."^۲

ئايا جوانى و خۆجوانكردن لەو كەسە بەرزتر ھەيە كە (ئارەقەى لەشى وەك مروارى وەھا بىت؟) ئەمەيە پىڭغەمبەرى خودا، لە عەشقى بەرزى جوانىدا مېتۆدى ئىسلامى بەرجەستە كردووہ لە پەرورەدى جوانىدا، بۆيە ھەر لە ژيانى تايبەتى خۆيشىدا بەرنامە و پىيازەكەشى بەرجەستە كردووہ كاتىك فەرمووى: خودا جوانە و جوانىشى خۆش دەوئىت!

^۱ رواه الإمام أحمد.

^۲ رواه مسلم وأحمد.

گەر باس له ژياننامەى جوانپەرورەرى پيڭەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىت) بکەين له گەل کە سوکاريدا، کە ئەویش نمونەىەكى جوانى بالا و پيشکەوتنى جوانپەرورەىيە و پاش چوارده سەدەش ھەر سەرساممان دەکات، دياره له کاتى خۆشيدا پتر گرنگ و سەرسورھينەرتەر بوو.

– دايكى موسولمانان عائيشە (پەزاي خوداى لەسەر بىت) له سەرەتاي ژيانى ھاوسورگريدا حەزى له ياريکردن بوو بەو بووکە لانەى کە لەسەر شيوەى کچان و ئەسپى بالدار دوست کرابوون _ کە بە ئەسپەکانى سولەيمان ناسرابوون! _ ھاوکات ھەندىک ھاوپى ھەبوو کە دەهاتن بۆ مالى پيڭەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىت) و ياريان له گەل خاتوو عائيشە دەکرد، کاتيک پيڭەمبەريان دەبينى (دروودى خوداى لەسەر بىت) شەرميان دەکرد، بە لام پيڭەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىت) بە نەرمونيانى ھەولئى له گەل دەدان کە بىن بۆ لاي خاتوو عائيشە و له گەلئى يارى بکەن، ئەمەش له گيڕانەوہى خودى خاتوو عائيشەدا ھاتووہ.^۱

– ھەر ئەم پيڭەمبەرەى کە وەحىيى بۆ دىت و پەيامى پەرورەدگارە کە پادەگەىە نىت و سەرۆکايەتتى دەولەت دەکات و ئوممەت پەرورەدە دەکات و نامە بۆ پاشاکان دەنوسىت و له گەل ناودارانى شيرکدا دەجەنگىت و شيوەزى ژيانى خەلک دەگۆرئىت، ھاوکات پيشبرکى له گەل خاتوو عائيشەى ھاوسەريشيدا دەکات، ئەم کارەش بە نەينى و له پشتى ديوار و دەرگای داخراوہ وە ناکات، بە لکو له سەر ريگا و له کاتى سەفەرياندا؟ ئەم پەوشتە بەرز و پيشکەوتووہ له چيژوہرگرتن له جوانى و خۆشيبەکانى ژيان لە لايەن خاتوو عائيشەوہ بۆمان گيڕدراوہ تەوہ، دەلئىت: له سەفەريکيدا له گەل پيڭەمبەردا (دروودى خوداى لەسەر بىت) پۆشتەم و ئەوکات تازە پيگەشتوو بووم و قەلەو نەبووم، پيڭەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىت)

^۱ رواه البخاري ومسلم وابوداود والنسائي وابن ماجه والإمام أحمد.

فهرمووی به خه لکی: ئیوه پیش بکه ون، ئەوانیش پیش که وتن، پاشان پیغه مبهەر (دروودی خودای له سەر بیئت) فهرمووی به من: وەرە به پیشبرکیت له گەل بکه م، پیشبرکیم له گەل کرد و من پیشکه وتم! پاشان ماوه یه کی پی چوو من قه له و بووم و ئەو پیشبرکیه م له بیر چوو یه وه، له سه فه ریکدا له گه لی رۆشتم، به هه مان شیوه ی پیشوو پیغه مبهەر (دروودی خودای له سەر بیئت) به خه لکی فهرموو: پیش که ون، ئەوانیش پیش که وتن، پاشان به منی وت: وەرە با پیشبرکیت له گەل بکه م، که پیشبرکیمان کرد، ئەو پیش من که وت، به دەم پیکه نینه وه فهرمووی: پاکمان له پاک!

ئایا له م هه لسوکه وته جوانه بهر زتر هه یه، که خاوه نه که ی گه رچی هه موو دونیای له سه رشان بوو، هیشتا به شی خۆی له جوانیه کانی ژیان له بیر ناکات؟! .. باسکردنی ئەم به شه ی ژیان ی پیغه مبهەر (دروودی خودای له سەر بیئت) بو سه رسامکردنی خه لکی نییه، به لکو مه به ستمان ئەوه یه بلین: ته نها میتۆدی سروشتیی ئیسلام بو په یوه ندیی نیوان موسولمان و جوانیه کانی ژیان ئەمه یه، میتۆدی نیو ئەم ئایه ته که ده فه رمیت: ﴿وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ﴾ القصص ۷۷. واته: "له ریگه ی ئەوه ی له م دونیا یه دا خودا پیی به خشیویت رۆژی دوایی به ده ست بهینه و به شی خۆشت له دنیا فه رامۆش مه که، هه ر وه ک چۆن خودا چاکه ی له گەل کردوویت، تۆیش به چاک ی و جوانی هه لسوکه وت بکه، له پاستییشدا خودا به چاک ی و جوانی له گه لمان جوو لا وه ته وه به و نیشانه جوانانه ی که هه موو گه ردوونی پی پازاندۆته وه. وه لامدانه وه به چاک ی و جوانی ئەوه یه که به باشی پیشوازی بکه ین له م رۆزیانه ی خودا، که نال و که ره سه ته و هه سه تی وهر گرتنمان بۆیان بهر ز بکه ینه وه و

^۱ رواه ابوداود والإمام أحمد.

چيڙى لىٰ وەر بگرين، وهك سوپاسگوزار ييهك و پاگرتنى هاوسهنگى ميانرہويى ئيسلامى، كه هه م دڙى هه له خه رجبى و زياده رپه وييه له چيڙوه رگرتندا و هه م دڙى رپه بانىيه ت و دابران له چيڙ و خوښىي دونيايه، دڙى په كخستنى ئه و هه ستانه يه كه خودا پيى به خشيوين بو چيڙوه رگرتن له جوانى و خوښىيه كانى دونيا، ئه م ميتوده هه موو ئه و كارانه مان فير دهكات كه مرؤفايه تىي مرؤف به ره و بالاتر ده بات، ته نانه ت چيڙ و ئه و (له هو) هه دهر وون ئارام ده كاته وه به عيباده تى خودا داده نرييت و پاداشتى دواپوڙى له سه ر و هر ده گرييت، پيغه مبه ر (دروودى خوداى له سه ر بيت) ده فه رمييت: (هه موو له هو يكي مرؤف به تاله جگه له: تيرهاويڙى، رام كردنى ئه سپه كه ي، ياري كردنى له گه ل هاوسه رى، هه موو ئه مانه به شيكن له راستى. ^۱ وه ده فه رمييت: "سه رسامم به قه زاي خوداى گه وره له گه ل باوه ردار، هه ركات شتيكي باشى تووش بوو سوپاسى په روه رداگارى خوڻى دهكات، ئه گه ر موسيبه تيشى تووش بوو هه م سوپاسى خودا دهكات و هه م خوڻاگريشه، له هه موو دوځيكد پاداشتى خودايى به ده ست ده ينييت، ته نانه ت ئه و كاته ي تيكه يهك به رز ده كاته وه بو ده مى ژنه كه ي. ^۲"

ته نانه ت له عيشق و ميهره بانى و ياري كردن، باوه ردار پاداشتى ده ست ده كه وييت، چونكه چيڙ له خوڻى و جوانىيه كانى ژيان و هر ده گرييت. پيغه مبه ريش (دروودى خوداى له سه ر بيت) له م ميتوده دا ته نها به باس كردنى ئه م راستى يانه ناوه ستيت، به لكو داوا له موسولمانان دهكات ئه م رپگه يه بگرن، ئه وه تا داوا له يه كيك له ياران (جابر بن عبدالله) دهكات:

– ئايا هاوسه رگرييت كردووه؟

جابر: به لىٰ.

^۱ رواه الترمذي والنسائي وابوداود وابن ماجه وأحمد.

^۲ رواه الإمام أحمد.

پیغهمبەریش پئی دەفەرمیّت: کچت ماره کردووہ یان بیوہژن؟
جابر: نہ خیّر، بیوہژنم ماره کردووہ..

پیغهمبەریش (دروودی خودای لەسەر بیّت) فەرمووی: بۆچی کچیکت ماره نہ کرد
تا یاری لەگەڵ یەکدی بکەن؟^۱

ئەمە یە پرسیای پەرورەدە ی جوانیپەرورە ی پیغهمبەر (دروودی خودای لەسەر
بیّت) ئەمە یە میتۆدی پیغهمبەرانە لە بەرانبەر جوانیپەکانی دنیا و گەردوون و
خۆشیپەکانی بوون، بەم شیوہ یە ئەم میتۆدە وەک پێیازیکی کرداری و
سەرەشقیککی باش بەرجەستە بوو، چەند نمونە و شایەتمان لە ژوانی پیروزی
تایبەتی خۆی و پەیوەندی لەگەڵ خیزان و خەلکی و پێنوماپیەکانی بۆیان.

بیگومان ئەم میتۆدە، میتۆدی عیشقی حەلālە بۆ نیشانە جوانەکان، کە دژ بە
زبری و مۆنیپە یە کە بەناحەق ناتەبایی لەنێوان موسولمانان و چاکی و جوانیپەکانی
ئەم ژوانەدا دروست دەکات، موسولمانیش ناتوانیّت فەرزێ سوپاسگوزاری لەسەر
پۆزی و جوانی بەجیّ بەینیت، تا ئەو کاتە ی پۆزیپەکانی خودا لەم جوانیپەدا بزانیّت
و چێژی لیّ وەر بگریّت!

^۱ رواه البخاري ومسلم والنسائي وابن ماجه وابوداود والدارمي والإمام أحمد.

جوانیبه کانی بیستن

ئەگەر تا ئەم ئاستە پوون و ئاشکرایە میتۆدی ئیسلامی پشتیوانی لە پەروردهی جوانپەروری کردبێت و پەيوەندییه کانی نیوان ههسته کانی موسولمان و نیشانە کانی جوانی و دەرکەوتە پازاوه کانی بوونی پتەو کردبێت، بۆچی دەبینین هەندیک لە ئیسلامییه کان دژی جوانییه و حەزی بە زبیری و مۆنییه؟ پێشمان وایه هەمان تۆمەت ئاراستە ی ئیسلام دەکرێت!

بۆچی نووسین و گێرانه وهی فەرمووده و وتە ی سە لە ف دەر بارە ی ئەم دژایه تییه بلأو بۆتە وه؟ دژایه تییه گۆرانی و موسیقا و ئامیڕه کانیان، ههروه ها دژایه تییه هونەری شیوه کاری لە وینە کیشان و هه لکۆلین و وینە گرتن بە تایبه تی؟

ئەو پاجیاییه ی لە نیوان زاناکانی فیهقی ئیسلامیدا هه یه سه باره ت به حە لالی و حە رامی گۆرانی و موسیقا و نیگارکیشان و هه لکۆلین و وینە گرتن _ که دیارترین هونەری جوانیپەرورین مەرۆف لە پەرە سە ندنی شارستانییدا بە دیی هیئاوه _ پاجیاییه کی کۆن و بە ناوبانگه، گه لیک گێرانه وه مان هه یه که زۆر به یان فەرمووده ی پیغه مبه رن (دروودی خودای له سه ر بیّت) و ناوه رۆکه که یان له سه ر ئەم بابە ته جیاوازه، زۆر به ی را و بۆچوونه کان دەر بارە ی ئەم گێرانه وانه و بابە ته پە یوه ستداره کانی و راستییتی له پووی سه نه د و مه تنه وه و پیککه وتن و هاوئا هه نگی له گه ل یه کدیاییه، هه ر بۆیه له م مه سه له یه دا گه شتنه پرایه کی دلتیا و هاوبه شی نیوان هه موو لایه نه کان، هانمان ده دات به وردی و به راوردکارانه و په خنه گرانه ئەو گێرانه وانه هه لسه نگیین.

که واته ئیمه ئەم بابە تانه مان له به رده ستدایه:

أ – هه ندیک پووداو هه بووه له سه رده می پیغه مبه ردا (دروودی خودای له سه ر بیّت) و له مالّه که ی و مزگه وته که ی و مالی یارانیدا پووی داوه، که ده چیتته بازنه ی

(سوننه تی کرده یی) هوه پیاده کردنی میتۆدی پیغه مبه ره (دروودی خودای له سه ر بیّت) واته شایه تییه کی ماددین له سه ر حه لآلبوونی گۆرانی، هه روه ها ئه وه شمان بۆ درده خات که هه ندیک ئیجتیهادی جیاوازی یاران هه بووه له کاتی ئه م سوننه ته کرده بیانه دا و ویستوو یانه گۆرانی قه ده غه بکه ن، به لآم پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بیّت) ریگه ی به گۆرانی داوه و به خاوه ن ئیجتیهاده کانیشی وتوو ه که هه له بوون.

ب - یازده فه رموده مان هه یه که قه ده غه کردنی گۆرانیان لی وه رده گیریت و هه ره شه له گۆرانی بیژ و گو یگرانی ده کات.

ج - هه ندیک له زانایانی ته فسیر وشه ی (اللهو) یان به گۆرانی لیک داوه ته وه، له و نایه ته دا که ده فه رمیت: ﴿وَمَنْ النَّاسِ مِنْ يَشْتَرِي هُوَ الْحَدِيثَ لِئُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ﴾ (٦) قمان ٦. واته: "هه ندیک که سه هه یه قسه ی (له هو) ده کړیت تا خه لکی تووشی لادان بکات له ریگه ی خودا، ئه و کاره شی نه زانییه و دووره له زانست و هو شیاری."

ئه مه ش نمونه کان و پای جیاوازی زانایانی فیهی ئیسلامی و موسولمانان له سه ر گۆرانی و ئامیره کانی مؤسیقا.

- له سوننه ی کرده بییدا سی گۆرانه وه مان هه یه، له دوانیادا پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بیّت) گو یی له گۆرانی گرتوو ه و ئه و که سه شی به هه له داناوه که ویستوو یه تی قه ده غه ی بکات، له سیهه میشدا هه ندیک له یاران گو ییان گرتوو ه له گۆرانی و ئه و که سه یان به هه له داناوه که هه ولی قه ده غه کردنی داوه و فه رموو یانه که پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بیّت) به حه لآلی داناوه.

خاتوو عائیشه ده گیریت ته وه که: "جاریکیان پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بیّت) هاته ژوو ره وه و دوو کچی که نیزه کم له لا بوو، ئه و گۆرانییه یان ده وت که بۆ

پوژی (بعاث^۱) و تراپوو، ئه ویش راکشا و پووی وه رگیپرا، پاشان ئه بوبه کر هاته ژوره وه و به تووره بیه وه پی و تم: ئه وه گورانی شه ی تانه له لای پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بیّت) ده وتریّت؟ پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بیّت) پووی کرده ئه بوبه کر و فه رمووی: وازیان لی بهینه. پاش ماویه ک که ئه بوبه کر سه رقالم بوو، به چاو پیم وتن که بچه ده ره وه و ئیدی چوونه ده ره وه.^۲

لیره دا کرداریکی پیغه مبه رمان له به رده ستدایه (دروودی خودای له سه ر بیّت)، ریگای داوه به گورانیوتنی دوو کچ، گورانییه که ش پووداوه کانی شه ریکی میژوویی سه رده می جاهیلی باس ده کات! کاتیکیش پیشه وا ئه بوبه کر به ئیجتیهادی خوئی به قه ده غه ی زانی و ویستی پیگرییان لی بکات، پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بیّت) ئه و ئیجتیهاده ی قبول نه بوو، گپرانه وه ی ئه م فه رمووده یه ش کیشه یه کی نییه له لای زانایانی فه رمووده ناس.

له هه مان فه رمووده دا _ وه ک ته واکارییه ک _ خاتوو عائیشه پووداویکی تر ده گپریته وه که له سه ر هه مان بابه ته و ده لیّت: "له پوژیکی جه ژندا ره شپیسته کان به قه لغانی پیست و حه ربه یارییان ده کرد له ناو مزگه وتدا، یان من داوام کرد له پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بیّت) یان ئه و فه رمووی: حه ز ده که ییت سه یر بکه ییت؟ منیش وم به لی، ئیتر منی له پشتی خوئی وه به شیویه ک دانا که پوومه تم له سه ر پوومه تی بوو و به پوشا که که ی خوئی دایپووشیبووم و منیش سه یرم ده کردن. پاشان عومه ر لییان تووره بوو تا ده ست هه لگرن، پیغه مبه ر (دروودی خودای

^۱ بعاث: ناوی قه لای تیره ی (اوس) ه، پوژی (بعاث) یش ناوی ئه و شه ره یه که له نیوان تیره ی ئه وس و خه زره جدا پووی دا و ئه وسی تیدا سه رکه وت.

^۲ رواه البخاري ومسلم وابن ماجه = (وه رگیپنی پووی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر) بۆ نه بینینی که نیه که کان بووه نه ک له گوپگرتن، چونکه به گوئی گورانی ده بیستیّت!

لهسه ر بیټ) فهرمووی: ئارام بن ئه‌ی به‌نی ئه‌رفه‌ده،^۱ به‌رده‌وام بن ئه‌ی به‌نی
ئه‌رفه‌ده. منیش ئه‌وه‌نده‌م سه‌یر کرد تا بیزار بووم، فهرمووی: به‌سته؟ وتم: به‌لئ،
فهرمووی: که‌واته ئیتر برۆ.

گیڤانه‌وه‌یه‌کی ترمان هه‌یه که یاریکردن (نواندن)ی به‌هه‌لال داناوه کاتیک
گۆرانی و سه‌ماشى له‌گه‌ل بیټ، له هه‌ندیک گيڤانه‌وه‌دا هاتوو هه‌ که ئه‌م شیعره‌یان
ده‌خوینده‌وه:

ئه‌ی ئه‌و میوانه‌ی دبیټ بۆ لامان

ئایا به‌لای تیره‌ی (عبدالدار)دا تیپه‌ریویت؟

برۆ لایان داوای میواندارییان لئ بکه

ئه‌وان به‌هۆی نه‌بوونیان هه‌ ناتوانن میوانداریت بکه‌ن.

له هه‌ندیک گيڤانه‌وه‌دا هاتوو هه: "ره‌شپيسته‌کان سه‌مایان ده‌کرد، له هه‌ندیک
گيڤانه‌وه‌دا هاتوو هه: له به‌رده‌م پیغه‌مبه‌ردا (دروودی خودای له‌سه‌ر بیټ) سه‌مایان
ده‌کرد و ده‌یانوت: موحه‌مه‌د به‌نده‌یه‌کی صالحه (چاکه)"^۲

که‌واته کاتیک پیشه‌وا عومه‌ر ئیجتیهادی کرد بۆ قه‌ده‌غه‌کردنی ئه‌و کاره،

پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بیټ) رای پیچه‌وانه‌ بوو و پڤیگای پی دا.

گیڤانه‌وه‌ی سیه‌هم: عامری کوری سه‌عید ده‌گیڤرته‌وه: "چووم بۆ لای (قرظة بن

کعب) و (ابو مسعود انصاری) له زه‌ماوه‌ندی‌کدا، بینیم هه‌ندیک که‌نیزه‌ک گۆرانی

ده‌لئین، وتم: ئیوه له یارانئ پیغه‌مبه‌رن و له جه‌نگی به‌ردا به‌شدار بوون و کاری

^۱ واته پیغه‌مبه‌ر دئنا و ئارامی کردونه‌وه له‌سه‌ر به‌رده‌وامیان پاش تووربه‌بوونی عومه‌ری کوری
خه‌تتاب، فهرموویه‌تی که به‌رده‌وام بن له‌سه‌ر یارییه‌که‌تان. ئه‌م نازناوه بۆ ره‌شپيسته‌کان به‌کار
هینراوه، چونکه ئه‌رفه‌ده یه‌کێک بووه له به‌ناوبانگترین باپیرانیان.

^۲ ئیمام ئه‌حمه‌د ئه‌م فه‌رمووده‌ی گيڤرشاوه‌ته‌وه.

وهها دهكریټ له لاتاندا؟ وتیان: گهر پټت خوښه له گهلمان دانیشه، دهشتوانی برؤیت! ریگه مان پی دراوه بؤ (له هو) له زهماونددا.^۱

ئهم گپړانه وهیه باس له و (له هو) ه دهکات که لای یارانې به دریدا کراوه، کاتیک یه کیک له یاران ئیجتیهاد دهکات له قه دهغه کردنیدا، ئهو یارانې پی ده لئین که پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بیټ) له شایې و زهماوند ئهم له هو ی به حه لال زانیوه بؤ مان. که واته به پی ئهم سی گپړانه وه، دروسته هه ندیک گورانی تیکه ل به نواندن و سه ماش بکریت، هه ر ئیجتیهاد یکیش دژ به م حه لال کردنه بکریت هه له یه.

جگه له م سی گپړانه وهیه که داکوکی له سهر حه لال بوون ده کهن، گه لیک فهرمووده مان هیه داکوکی له سهر ئهو په واییه ده کاته وه و باسی هزری شایه ت دهکات بؤ ئهو په وایه تیبه و له سهر ئهو په وایه تیبه.

خاتوو عائیشه ده گپړته وه کاتیک کچیکیان گواستوته وه بؤ پیاویکی ئه نصاری، پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بیټ) پرسویه تی: ئه ی عائیشه، ئایا (له هو) له زهماونده که دا نه بوو؟ چونکه ئه نصارییه کان حه زیان له (له هو) ه.^۲

له گپړانه وهیه کی تری ئهم روودا وه دا هاتوو که: "خاتوو عائیشه ئافره تیکی خزمی خوی بؤ پیاویکی ئه نصاری ماره کرد، پیغه مبه ریش فهرمووی به خاتوو عائیشه: ئه ری که سیکتان نه نارد له گه لی ئه مه بلئ بؤ یان:

اتیناکم، اتیناکم، فحیانا و حیاکم. واته: هاتین بؤ لاتان، هاتین بؤ لاتان، خودا ته مه نمان دريژ بکات و ته مه نی ئیوه ش دريژ بکات.^۳

^۱ رواه النسائي.

^۲ رواه البخاري.

^۳ رواه النسائي.

له فەرموودەییەکی تردا، سائیبی کورپی یەزید دەگیڕیٲتەوہ کہ: "ئافرەتیک ھات بۆ لای پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بیٲت)، فەرمووی: ئەی عائیشە ئەم ئافرەتە دەناسیت؟ خاتوو عائیشە وتی: نەخیر، پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بیٲت)، فەرمووی: ئەوہ کہنیزەکی گۆرانیبیژی فلان تیرەییە، ئایا پیٲت خۆشە گۆرانیت بۆ بلٲت؟ ئیتر گۆرانیی بۆ خاتوو عائیشە وت." ^۱

ئەمانە ئەو گۆرانەوہ بوو لە سوننەتی نەبەوی، کہ زۆریەکی کردەییە و شایەتن لەسەر رەوَابوونی ئەم ھونەرە جوانانە: گۆرانی، سەما، نواندن، ئەو گۆرانەوانە داکوکیان لەسەر رەوایەتی ئەو ھونەرانە کردووە و ئیجتیھادی بەھەلەزانینی ئەم ھونەرانی بە ھەلە زانیوہ.

- بەلام ئەو گۆرانەوہ کردەبیانەیی باس لە گۆرانیی سەردەمی پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بیٲت) دەکات بەبۆ جەدەل و ئیجتیھاد، ئەوا لە پەرتووکەکانی سیرە و فەرموودەدا زۆرن، ھەر بۆ نموونە:

بەرانی کورپی عازب دەگیڕیٲتەوہ ^۲ کاتیک پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بیٲت) لە کاتی کۆچکردنیدا گەشتە مەدینە، خەلکی مەدینە لە لووتکەیی خۆشحالیدا بوون و تەنانەت ئەو ئافرەتانەیی کہ لە پشتی پەردەیی ناوماڵیشدا بوون چوونە سەربانەکان و دەیانوت:

طلع البدر علينا من ثنيات الوداع

مانگی چواردەمان لی ھەلھات، لە دەم بەرزاییەکانی سەنییەتولوداعەوہ.

وجب الشکر علينا ما دعا لله داع

^۱ رواہ النسائي.

^۲ ئەم گۆرانەوہییە زۆر لاوازە و ناتوانیٲت بیٲتە بەلگەیی ئەحکامی شەری، بەلام وەک بابەتیکیی میژویی شیعرەکان جوانن و دەکرٲت سوودی لی وەرگیڕٲت (وەرگیڕ).

تا که سیک هه بیټ خه لکی بو لای خودا بانگ بکات، پیویسته له سه‌رمان سوپاسی خودا بکه‌ین.

أیها المبعوث فینا جئت بالأمر المطاع

ئهی ئه و که سه‌ی له ئیمه و بو ئیمه نیردراویت، فه‌رمانیکت هیناوه که ئیمه گویراپه‌لی ده‌بین.

به‌لام ئه‌وکاته‌ی وشتره‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بیټ) له به‌رده‌رگای ئه‌بوئه‌ییوبی ئه‌نصاریدا _ که له تیره‌ی به‌نی مالیکی به‌نی نه‌ججار بوو_ وه‌ستا، که‌نیزه‌که‌کانی تیره‌ی به‌نی نه‌جار به‌ ده‌فلیدانه‌وه ئه‌م گۆرانیه‌یان ده‌وت:

نحن جوار من بني النجار... یا حبذا محمد من جار

واته: ئیمه که‌نیزه‌کی تیره‌ی به‌نی نه‌ججارین، ئای موحه‌مه‌د چه‌ند دراوسیه‌کی خو‌شه‌ویسته‌ لامان.

پیغه‌مبه‌ریش (دروودی خودای له‌سه‌ر بیټ) فه‌رمووی: ئایا منتان خو‌ش ده‌ویټ؟ وتیان: به‌لی ئهی پیغه‌مبه‌ری خوا.

ئه‌ویش فه‌رمووی: خودا ده‌زانیت که به‌ دل ئیوه‌م خو‌ش ده‌ویټ.

کاتیکیش ده‌ستیان کرد به‌ دروستکردنی مزگه‌وت، پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بیټ) به‌ گواستنه‌وه‌ی خشتی قور به‌شداریی ده‌کرد، له‌ کاتی کارکردنیشیدا به‌ ئاوازه‌وه ئه‌م دیره‌ شیعره‌ی ده‌خوینده‌وه:

هذا الجمال لا جمال خیبر هذا أبررینا وأطهر

واته: ئه‌م خشتانه‌ی که به‌رزی ده‌که‌ینه‌وه له‌لای خودا له‌ به‌روبووم و سامانی خه‌یبه‌ر پاکتر و باشتره‌.

هه‌ندیك له‌ یارانیش له‌ کاتی کاردا گۆرانیه‌ باوه‌کانی کارکردنیان ده‌وته‌وه، بو نمونه‌ هه‌ندیکیان ده‌یانوت:

لئن قعدنا والنبي يعمل ذام أذن للعمل المضلل

واته: ئەگەر ئیئە دانیشین و پیغەمبەر (درودی خودای لەسەر بیئت) ئیش بکات،
کەواتە ئیئە بە کاریکی گومرا و خراپ هەستاوین.

هەندیکی تریش بە ئاوازهوه ئەم شیعراڤەیان دەوتەوه:

لا یستوي من یعمر المساجدا یداب فیها قائما وقاعدا ومن یری عن التراب
حائدا.^۱

واته: ئەو کەسە ی مزگەوت ئاوه دان دەکاتەوه و خزمەتی دەکات و ئاوه دانی
دەکاتەوه بە دانیشتن و پاوه ستاوییهوه، یە کسان نییه لەگەڵ ئەو کەسە دا کە خوێ
لە خوێ لا دەدات و خزمەتی مزگەوت ناکات.

تیره ی ئەشعەرییه کان _ تیره ی ئەبو موسای ئەشعەری _ بەم شیوه بوون کاتی
هاتن بۆ مەدینە، ئەوە تا ئەنەسی کورپی مالیک دەلیت: پیغەمبەر (درودی خودای
لەسەر بیئت) فەرمووی: سبەینی کۆمەلێک دین بۆ لاتان کە لە ئیوه دلایان نەرمتەر
بەهۆی ئیسلامهوه، ئیتر ئەشعەرییه کان هاتن _ کە ئەبو موسای ئەشعەری یەکی
بوو لەوان _ و کە لە مەدینەش نزیک بوونەوه ئەم دێره شیعرەیان دەخویندەوه:
غدا نلقى الأحبة محمدا وحزبه.^۲

واته: سبە ی بە دیداری خوێه و یستان دەگەین، موچه مەمەد (درودی خودای
لەسەر بیئت) و کۆمەلە کە ی!

فەرمووده یەکی تریش هەیه کە باس لەوه دەکات کە چۆن پیغەمبەر (درودی
خودای لەسەر بیئت) لە کاتی لاواندنەوه ی هەندیک کە نێزە کدا ئاماده بووه، کە
لەگەڵ دەفدا پالەوانە شەهیدەکانی بەدریان دەلاواندەوه! ئەبو حسەین
دەگێریتەوه دەلیت: خەلکی مەدینە رۆژیکیان هەبوو کە یارییان تیدا دەکرد، لەو

^۱ بڕوانە (الاعمال الكاملة لرفاعة الطهطاوي) ج ۴، ص ۱۷۸-۱۸۲. بیروت ۱۹۷۷ م. ههروهه: الغزالي (احياء
علوم الدين) ص ۱۱۳، دار الشعب، القاهرة.

^۲ رواه الإمام أحمد.

پوڙهه دا چووم بۆ لای خاتوو ره بیعی کچی میعووز کورپی عه فرا ء وتی: پیغه مبهه (دروودی خودای له سهه بیته) هات بۆ لام و له سهه ئه م فه رشه مدا دانیشته، دوو که نیهه کیشم لایبوو به ده م ده فلیدانه وه کوژراوه کانی به دریان ده لوانده وه، له یه کیکه له شیعهه کانیاندا وتیان:

وفینا نبی یعلم ما یكون فی غد^۱

واته: پیغه مبهه ریگمان له نیودایه که ده زانیته سبهی چی پوو ده دات.

پیغه مبهه ریش (دروودی خودای له سهه بیته) فه رمووی: ئه م قسه یه مه که ن،

چونکه ته نها خودایه که ده زانیته سبهی چی پوو ئه دات.

– به لام ئه و گپرا نه وانیهی گورانی قه ده غه ده کات و نه هیی لی ده کات و نه هیی له

گوپگرتنی کراوه، ده گاته دوانزه دانه، هه ندیکی فه رمووده یه، یان لیکنده وهی

وشه ی (له هو) ه له ئایه تی: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي هُوَ الْحَدِيثَ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ

بَعِيْرَ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ (٦) لقمان ٦. که به واتای گورانی

لیکیان داوه ته وه.

یه کیکه له وه فه رموودانه خاتوو عانیشه ده یگپرتته وه، که چه ند فه رمووده یه کمان

لیوه گپرایه وه ده ربارهی حه لالیوونی گورانی، ده گپرتته وه که پیغه مبهه (دروودی

خودای له سهه بیته) فه رمووی: "بیگومان خودا که نیهه کی گوران بیژی حه رام

کردوه، فرۆشتنی و به هاکی و فی رکردنی و گوپگرتن بۆی."^۲

ئیبن حه زمی ئه نده لوسی (٣٨٤ - ٤٥٦ ک . ٩٩٤ - ١٠٦٤ ن) که زانیه کی به رزه و

په پیره وی مه زه بی (ظاهری) یه له په پیره ویکردنی فه رمووده دا و که سیکی

پایه به رزیشه له هه لسه نگاندنی که سانی نیو زنجیره ی فه رمووده گپرا نه وه دا، ئه م

فه رموودانه ی به پیی ریساکانی (جهرح و ته عدیل) له بیژنگ داوه و گه شتوته ئه وهی

^۱ رواه الإمام أحمد، بروانه: النویری (نهاية العرب)، ج ٤، ص ١٤١.

^۲ روه الطبرانی فی الاوسط باسناد ضعيف، وقال البيهقي: ليس بمحفوظ.

که هه موو ئه و فەرموودانه هۆکاریکی لاوازی (عیللهت) تیدایه، بۆیه ده لئیت: هیچکام له م گێرانه وانه سه حیح نین و هه لبه ستراون، له م په خنه گرتنه یدا له که سانی نیو زنجیره ی فەرمووده کان گه لیک له زانای فەرمووده ناسی پله جیاواز هاو پای بوون، بۆ نموونه: (الذهبي) خاوه نی په رتووی (میزان الاعتدال)، ئیبن حه جهری عه سقه لانی، خاوه نی (لسان المیزان) بۆ نموونه: له هه لسه نگاندنی که سانی نیو زنجیره ی ئه و فەرمووده ی که خاتوو عائیشه ده یگێرپێته وه ده لئیت: (اسعد بن ابی رزین) که له براکه یه وه ده یگێرپێته وه، ئه م دوو ناوه که س نازانیت کین! که سانی تری نیو زنجیره که لاوازن، گێرانه وه یان هه یه که پێچه وانه ی که سی متمانه پیکراوه، یان نه ناسراون و ئه و فەرموودانه یان گێراوه ته وه که دوو که سی له سه ریه ک یان پتر له زنجیره ی گێرانه وه که ی نییه، له گه ل هۆکاری تری لاوازی و په خنه ی کاریگه ر له سه ر دروستی ئه و گێرانه وانه .

ئه و لیکدانه وه (ته فسیر)ی هه ندیک پێشه وایانی ته فسیر کردوویانه بۆ وشه ی (اللهو) له ئایه تی: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي هُوَ الْحَدِيثَ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ بِعِيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ هُمُ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ (٦) به واتای گۆرانیان داناوه، سه ره پای ئه وه ی پێچه وانه یه له گه ل ئه و فەرمووده سه حیحانه دا که گۆرانی حه لالی به ناوی (اللهو) به کار هیناوه __ (نایا له هوتان نه بوو؟ چونکه ئه نصارییه کان حه ز به له هو ده که ن) __ وه (له زه ماوه ندا پێگای له هومان پی دراوه) ئیبن حه زم پای وایه که ئه و لیکدانه وه یه ته نها بۆچوونی خودی زاناکانی ته فسیره و له و هیچکام له یارانه وه نه چه سپیوه که وای لیک دابێته وه، بۆچوونی ئه و موفه سسیرانه یه که قسه کانیا ن نابێته به لگه ی یه کلاکه ره وه، هه ر بۆچوونی کیش له م پله یدا بوو ئیتر نابێته به لگه، ته نانه ت ئه گه ر وه هاش بیته هه ر نابێته به لگه، چونکه ئایه ته که ده فه رمیته: ﴿لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ﴾، که واته هه رشتی که مه به سه ته که ی لادان بیته له پێگه ی خودا هه ر گوناح و حه رامه، گه رچی کرینی موصحه ف و فیڕکردنی قورئانیش بیته!

ئىبن حەزم لە ئەنجامى پەرخەنگرتن لەم پىوايه تانە دەلیت:

(ئەگەر كەسك بلیت: خودای گەرە فەرموویه تی: ﴿فَمَاذَا بَعَدَ الْحَقُّ إِلَّا الصَّلَاةُ﴾^۱ یونس ۳۲. واتە: "پاش راستی جگە لە گومپایی چی ههیه، ئایا گۆرانی سەر بە کامیانه؟"

پاشان دەربارەى پینگەى گۆرانی وه لām دەداتەوه و دەلیت:

"وهك گەشتی نیو باخهكان وه هایه، وهك پەنگی جیاوازی جلهكان، هەر شتیکی تریش که به له هو داده نریت، پیغه مبه ریش فەرموویه تی: هه موو کرده وه کان به نییه ته، هه رکه سیش به پیی نییه ته که ی پاداشتی ده بییت.^۱ جا ئەگەر نیه تی مرؤف ئەوه بییت ئیسراحت به دەررونی بدات و ئاماده ی بکات بۆ گوپرایه لیی خودای گەرە، ئەوا کاریکی گومپاییانه ی نه کردوه.^۲

که واته ئەوهش جوړیکه له جوانی، که خودا دروستی کردوه، پیوه ری حهرامی و حه لالییه که شى له و ئه رکه دایه که ده بیینیت، جا ئەگەر پۆلی هه بو له به رزکردنه وه ی په وشتی مرؤفدا و یارمه تی داین له چیژوه رگرتن له پۆزییه کانی خودا و دۆزینه وه ی نیشانه کانی جوانی له داهینانه خوداییه کاندا، ئەوا باشه و به سووده، پیچه وانە ی ئەم سوودانه ش بوو، ئەوا یه کده نگین له سەر حهرامییه که ی.

ئەمه بوو رای ئیبن حەزم لە سەر ئەم بابە ته ی که رای جیاوازی له سەر ه.

^۱ روه البخاري ومسلم و ابوداود و النسائي وابن ماجه.

^۲ بۆ زانینی رای ئیبن حەزم لەم باره وه سهیری ئەم په رتووکه بکه که تاییه ته بهم باسه (رسالة في الغناء الملهي، ا مباح ام محظور؟) ص ۴۳-۴۳۹. ج ۱ من (رسائل ابن حزم الاندلسي)، تحقیق ودراسة د. احسان عباس، بیروت ۱۴۰۱هـ - ۱۹۸۰م. له کۆتایی ئەو نامیلکه یه دا ئاماژه به وه ده کات که نیشانی پییشه وای فیه و حافظ (ابي عمر بن عبدالبر) داوه و پاش سهیرکردنی فەرموویه تی: شتیکم تیدا نه بیینی که بۆی زیاد بکریت یان لیی لا بیری.

ئەو ەش چىرۆكى مېتۆدى ئىسلامى بوو لەگەل (گومان) ى دژايەتتى نىوان ئەو مېتۆدە و ەونەرى گۆرانى و گوڭگرتن لە ئاوازەكان، ئەم چىرۆكەش رىكويپىكى و گونجانى ەلۆيىستى ئەم مېتۆدە دەكات، كە ەەول ئەدات ەستى جوانىپەروەرى لە مرۆفدا گەشە پى بدات، تا بەردەوام بتوانىت نىشانەكانى پاراۆەسى و جوانى لە گەردووندا بدۆزىتەو ە.

ئەو فەرموودانەش لەبارەى حەرامکردنى ئامىرەكانى مۆسقىقاو ە رىوايەت كراو ە، بەپى پىو ەرهكانى (جەرح و تەعدىل) ەمووى ۆكارىكى لاوازى (عىللەت)ى تىدايە، ەر بۆ نمونە:

– لە خاتوو عائىشەو ە گىرپدراو ەتەو ە كە پىغەمبەر فەرموويەتى: "پەروەردگارم فەرمانى پى كر دووم نەفى لە تەموور ە و دووزەلە بكەم." (إبراهيم بن اليسع بن الاشعث المكي) گىراويەتەو ە، نەسائى دەربارەى دەلىت: لاوازە، بوخارى دەربارەى دەلىت: فەرموودەى (مونكەر) دەگىرپتەو ە.

– ئەو فەرموودەى لە پىشەوا ەلىيەو ە دەگىرپتەو ە كە: "پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىت) نەهى كر دوو ە لە دەفلىدان و يارىكردن بە سەنج و دەنگى دووزەلە."

لە زنجىرەى گىرپانەو ەكەيدا: (عبدالله بن ميمون) ەتوو ە كە دەگىرپتەو ە (مطر بن سالم) ەو ە، يەكەمىان فەرموودەى لى و ەرناگىرپت و دوو ەمىشيان نزىكە و نەناسراو ە (تەقرىبەن نەناسراو ە).

– ئەو فەرموودەى ئىبن ەبباس كە پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىت) فەرموويەتى: "دوو دەنگ لە ەردوو دونيا نەفرەتبان لى كراو ە، دەنگى دووزەلە لە كاتى ئاوازدا و دەنگى لاواندەنەو ە لە كاتى مسىبەتدا (المصيبة) " يەكك لەوانەى

گيڙپاويانه ته وه: (محمد بن زياد الطحان اليشكري) ه كه پيشه وا ئه حمه د بن حه نبل
ده باره ي ده لئيت: (درؤزنه كوڀري پيسي فهرموده هه لئه ست.)

- ئه وه فهرموده ي پيشه وا عه لبي له پيغه مبه ره وه (دروودي خوداي له سه ر
بيت): "خوداي گه وره نار دوومي تا دووزه له و ئاميره مؤسيف اكان له ناو ببه م،
هه روه ها ئه و بتانه ي له سه رده مي نه فاميدا ده په رسترا، وه مه ي له ناو ببه م، خوداي
گه وره سوڀندي خوارد به عيززه تي خوي كه هه ركه س له م دونيا يه دا بيخواته وه..."
ئه وانه ي ئه م فهرموده يان گيڙپاوه ته وه: (محمد بن الفرات) له (ابو اسحاق
السبيعي) يه وه، له (الحارث الاعور) ه وه، هه موويان لاوازيان تيډايه، (ابوبكر بن ابي
شيبه) ده باره ي يه كه م ده لئيت: پيره پياويكي درؤزنه) بوخاري ده باره ي سيهه م
ده لئيت: فهرموده ي مونكه ر ده گيڙپته وه، يه حياي كوري مه عينيش ده باره ي
ده لئيت: هيچ نبيه، نابي فهرموده ي لئوه بنو سريته وه.

ده باره ي ئه م فهرمودانه و هاووينه كاني (الإمام الحافظ ابو الفظل محمد بن طاهر
٤٤٨ - ٥٠٧ هـ - ١٠٥٦ - ١١١٠ ز) ده لئيت: "ئه م فهرمودانه و نمونه كاني لاي
كه سانيك كراون به به لگه ي نارپه وايي گويگرتن له ئاواز و مؤسيف (السماع) كه هيچ
شاره زاي زانستي فهرموده نين و له هه ر په رتووكي كدا فهرموده يه كي نووسراوي
بيني ئيتر ده ي كاته مه زه بي خوي و ده يدا به گژ نه ياره كه يدا، ئه مه ش هه لئه و
نه زانيه كي گه وره يه!"^١

هه نديك هه وليان داوه ده لاله تي ئه و فهرمودانه ي شايه تي حه لال بوونيان تيډايه
به شيويه ك ليك بده نه وه كه حه رامه، وه ك پيشه وا ئين ته يمييه (٦٦١-٧٢٨ هـ .
١٢٦٣ - ١٣٢٨ ز)، ده لئيت: "كاتيك دوو كه نيزه كه كه گورانيان ده وت، ده يبيست
به لام گويي بو نه ده گرت."^٢

^١ النويري (نهاية الارب) ج٤، ص١٤٧-١٦٠.

^٢ ابن تيمية (مجموعه الرسائل الكبرى) ج٢، ص٣٠٢، القاهرة، ١٤٠٠ هـ.

ئەم ھەولە نمونەى ئەو ھەولانەيە كە بە زۆرەملى و اتايەك بەسەر دەقەكەدا فەرز دەكەن، بەلام ئەم بەلگەيە ناتوانىت بەرانبەر بەلگەى ھەلالبوونى بوەستىت. ئىبن ھەزم ئەو دەكاتە بەلگە كە ئامىرى مۇسقىقا لاي پىشەوا ئەبوھەنەيفە (۹۰-۱۵۰ك . . ۶۶۹-۷۶۷ن) ھەللالە، كاتىك دەلىت: "كەسىك دووزەلەيەك يان عوودىك بدزىت دەستى دەپرەيت، كەسىكىش بيانشكىنىت زامن دەبەيت." ^۱ ئەگەر ھەرام بووايە لەلاى، ئەوا بژاردنى نەبوو، ھەك: مەى، كەلوپەلى قومار و ھەرامەكانى تر، ئەسلىش لە ھەر شتىكىشدا ھەلالبوونە تا دەقىك ھەرامى نەكات.

پىشەوا غەزالىش بەدرىژى باسى گۆرانى و مۇسقىقا و گوڭرتنى لىيان كىدووه، ھەلويسى ئىسلامى لەو بواردە پوون دەكاتەوہ كە لايەنگرى ھەلالبوونەتى، ھەك گوڭرتنى ھەلال، كە بەشىكە لە جوانىيە ھەللكراوہكان، لە گۆرانى و مۇسقىقا، كاتىك بە سروشتىكى مړوئى دەزانىت كە ئىسلام پاكژى دەكات، ئەو ئىسلامەى دژ بە زبىرى و دژايەتىكىدىن جوانىيەكانى ژيانە، دەلىت:

"كەسىك بەھار و گولانى بەھار، عوود و ژىكانى عوود نەبىزوينىت، ئەوہ زەوقى خراپە و تىك چوہ! كەسىكىش گوڭرتن لە ئاوازي خۆش نەبىزوينىت، ئەوہ ھاوسەنگى خۆى لە دەست داوہ، دوورە لە پۆچپەرورەى، سروشتى لە زبىرى و وشكىدا لە وشتەر و بالندە و ئازەلەكان خراپترە! چونكە ھەموويان دەكەونە ژىر كارىگەرى ئاوازي پىك و ھاوسەنگ!" ^۲

ئەمەيە مېتۆد و ھەلويسى ئىسلام بەرانبەر جوانىيەكانى گوڭرتن لە ئاوازي خۆش و كارىگەر.

^۱ ابن ھەزم، سەرچاوەى پىشوو، ج ۱ ص ۴۳۹.

^۲ احياء علوم الدين، ص ۱۱۳۱-۱۱۳۲.

جوانی وینہکان

ئەوہی کہ هەندیک و دەزانن میتۆدی ئیسلامی دژایه‌تییه‌کی ته‌واوی له‌گه‌ڵ هونه‌ری شیوه‌کاری هه‌یه، له‌ وینه‌کیشان و هه‌لکۆلین و وینه‌گرتن، به‌لام ئەم بۆچوونه‌ ته‌نها وه‌همیکه‌! بۆ لابرندی ئەم وه‌همه‌ و سه‌لماندنی نه‌بوونی ئەو دوژمنایه‌تییه‌، پێویسته‌ بگه‌رپینه‌وه‌ بۆ سه‌رچاوه‌ خاوی‌ن و جه‌وه‌رییه‌کانی ئەم میتۆده‌ که‌ قورئان و سوننه‌تن، پاشان سوودوه‌رگرتنیش له‌ پ‌ا و بۆچوونی هەندیک له‌ فه‌قیهه‌کانی سه‌رده‌می کۆن و نوێ له‌م باب‌ه‌ته‌دا، ئەم کاره‌ش هه‌لۆیستی راسته‌قینه‌ی میتۆدی ئیسلامی پوون ده‌کاته‌وه‌ ده‌رباره‌ی ئەو هونه‌رانه‌.

له‌ قورئانی پیرۆزدا

سه‌رته‌تا پێویسته‌ ئەوه‌ بزانی‌ن که‌ قورئانی پیرۆز دژی وینه‌کیشانی زیندوو‌ه‌کان نییه‌ به‌ په‌های‌ی و گشتی، به‌لکو‌ باب‌ه‌ته‌که‌ی به‌ستۆته‌وه‌ به‌ مه‌به‌ست و ئامانج و ئەنجام و به‌ره‌مه‌وه‌، جا ئەگه‌ر وینه‌ و په‌یکه‌ر بینه‌ هۆکاری هاوتاپه‌یداکردن (شرك) بۆ خودا و بینه‌ هۆی لادانی هەندیک که‌س کاتیک به‌ گه‌وره‌تری ده‌زانن له‌ عه‌قیده‌ی یه‌کتاپه‌رستی، ئەوا قورئان رته‌ی ده‌کاته‌وه‌ و به‌ حه‌رامی ده‌زانیت. به‌لام ئەگه‌ر ته‌نها بۆ جوانی و پازنده‌وه‌ و ده‌رخستنی کارامه‌یی و توانای مرۆف و جوانکردنی ژیان و گه‌شه‌پیدانی هه‌ستی جوانپه‌روه‌ری مرۆف بی‌ت، یان بۆ پ‌رێزلینانی به‌رده‌وامی به‌ها و واتا و کار و به‌ره‌می باش و جوان بی‌ت یان هه‌ر شتیکی تری باش، ئەوا ده‌بی‌ته‌ شتیکی باش و حه‌لال، به‌لکو‌ خه‌لکی بۆ پ‌رێنوینی ده‌کریت، به‌و پ‌ییه‌ی رۆژییه‌که‌ له‌ رۆژییه‌کانی خودا!

قورئان به پاشکاوی له سێ شویندا باسی (په یکهه - التمثال) ی کردووه، له
 په کیکیاندا رهتی دهکاتهوه و به حه رامي داده نیت، له دووه مدا وهك پوزییه کی خودا
 باسی دهکات، له سیه مدا وهك موعجیزه ی پیغه مبه ریک باسی دهکات!

له سووره تی (الانبیا) دا که باس له و په یکهه رانه دهکات که گه لی ئیبراهیم
 (دروودی خودای له سهه بیت) ده یان په رسته، قورئانیش دوژمنایه تی ئه و جوړه
 په یکهه و دروستکردنیشی دهکات، ده فه رمیت: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِنْ قَبْلُ
 وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ (۵۱) إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ (۵۲) قَالُوا
 وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ (۵۳) قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ (۵۴) قَالُوا أَجِئْتَنَا
 بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِبِينَ (۵۵) قَالَ بَلْ رُبُّكُمْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَأَنَا
 عَلَيَّ ذُلُّكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ (۵۶) وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُوَلُّوا مُدْبِرِينَ ﴿ (۵۷)﴾
 الانبیا ۵۱-۵۶. واته: "ئیمه پینومی و پیگه شتیمان به خشیوه به ئیبراهیم (که
 له پیش ئیوه دا بووه) و زانیاری ته و اویشمان له سهه ئیبراهیم هه بووه، کاتیک وتی به
 باوکی و گه له که ی: ئه م بتانه چین به دیاریه وه دانیشتون؟ (ده یان په رسته). وتیان:
 باو باو پیرانمان هه ر ئه مانه یان په رسته وه، ئیبراهیم وتی: ئیوه یش و باو باو پیرانمان له
 گو مراییه کی ته و او دا بوون، وتیان: ئایا تو گالته ده که یت یان هه ر له راستیدا
 حه قیقه تیکت له لایه؟ ئیبراهیم وتی: په روهردگاری راسته قینه ی ئیوه، په روهردگاری
 ئاسمانه کان و زهوییه، که دروستی کردوون و منیش شایه تی له سهه ئه م راستیه
 ئه ده م.

هه لو یستی قورئانیش له سهه ئه م په یکهه رانه ته نها به رسواکردن و به لگه هینانه وه
 و لوژیک نییه، به لکو خودا داوا دهکات له ئیبراهیم ئه و بتانه بشکی نیت و له ناویان
 ببات، قورئان له و ئاراسته یه دا به رده وام ده بیت که باسی ئیبراهیم دهکات (دروودی
 خوی له سهه) که به گه له که ی ده لیت: ﴿وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُوَلُّوا مُدْبِرِينَ

(۵۷) ﴿ الانبیا ۵۷ء - ۵۸ . "سویند به خودا پیلانیك بۆ بته کانتان داده نیم پاش
 ئه وهی ئیوه رۆشتن."

هه مان ئه و کاره ی ئیبراهیم کردی له گه لّ بته کاند، هه مان ئه و کاره بوو که
 موحه ممه دی دوا هه مین پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بیّت) کردی، به
 پا ککرده وهی نیوه دوورگه ی عه ره بی له بت و پاشماوه کانی بته پرستی و ئه م
 بانگه وازه ی قورئانی له نیو خه لکدا بلاو کرده وه، که له قورئاندا ده فه رمیّت: ﴿ وَقُلْ
 جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا ﴾ (۸۱) الاسراء ۸۱. واته: "حه ق هاته
 کایه و به تالّ هه ره سی هینا، بیگومان رماو و پروخوا بووه."

له شوینی دووه مده له باسی رۆزی (نیعمهت) هه کانی خودای گه روه دا و له باسی
 سوله یمانی پیغه مبه ردا (دروودی خودای له سه ر بیّت) له قورئاندا دروستکردن و
 وه ستا کانی په یکه ره کان وه ک رۆزییه کانی په روه ردا گاره بۆ سوله یمان پیغه مبه ر
 (دروودی خودای له سه ر بیّت)! بای بۆ پام کرابوو، کانیه کی پی به خشرابوو که
 مسی تهاوه ی لیوه ده هاته ده ر، هه ندیک جوانی و پاراوه یی دونیاشی بۆ پام کرابوو:
 کۆشکی به رز، حه وز یان قاپی چیشتی گه وره و مه نجه لی زۆر گه وره و په یکه ری
 شووشه و مس و مه رمه ر و وینه ی زینده وه ر و پیغه مبه ران و زانایان! وه ک زانایانی
 ته فسیر ده لّین. قورئانیش ده فه رمیّت: ﴿ وَلَسْلَيْمَانَ الرِّيحَ عُدُوها شَهْرٌ وَرَوَّاحَهَا شَهْرٌ
 وَأَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ وَمَنْ الْجِنُّ مَنْ يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ إِذْنِ رَبِّهِ وَمَنْ يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقْهُ
 مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴾ (۱۲) يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَحَارِبٍ وَمَتَّائِيلٍ وَجَفَّانٍ كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ
 رَّاسِيَاتٍ اعْمَلُوا آلَ دَاوُودَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ ﴿۳﴾ سبأ ۱۲-۱۳. واته: "بامان
 پام کردبوو بۆ سوله یمان بۆ ماوه ی مانگیك له رۆشتن و هاتنه وهی، کانیه که مان له
 مسی تهاوه پی به خشیبوو، جنییمان بۆ پام کردبوو به ئیزنی خودا کاریان بۆ
 ده کرد، هه رکامیشیان له فه رمانمان ده رچیت تووشی سزایه کی قورسی ده که یین،
 ئه و جنییا نه (په رییه کان) هه رچی بویستایه بۆیان ده کرد له کۆشک و په یکه ر و

چیشستی زور گه وره‌ی وهك حه‌وز و مه‌نجه‌لی گه‌وره‌ی جی‌گیر، ئه‌ی نه‌وه و شوینکه‌وتوانی داود، به‌ کردار و گوفتار سوپاسگوزاری خودا بن، هرچه‌ند که‌من ئه‌و به‌ندانم که سوپاسگوزارن."

که‌واته لیره‌دا گومانی په‌رستن له‌م په‌یکه‌رانه‌دا نییه و نیعمه‌تیکی خودایین و وه‌ستاکانی‌شی به‌ ئیزنی خودا دروستیان ده‌کن، پیوستی‌شه له‌سه‌ر ئه‌وانه‌ی وه‌ك نیعمه‌تی‌ک سه‌یری ده‌کن سوپاسی خودای له‌سه‌ر بکن و یه‌کی‌ک له سوپاسگوزاریه‌کانیش یریتییه له‌ دۆزینه‌وه‌ی جوانی ناو ئه‌و په‌یکه‌رانه‌دا!

له‌ شوینی سه‌یه‌مدا قورئان باس له‌ موعجیزه‌کانی عیسا پیغه‌مبه‌ر ده‌کات (دروودی خودای له‌سه‌ر بی‌ت) کاتی‌ک زیندوویه‌تی به‌خشیوه به‌ په‌یکه‌ر: ﴿وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْانجيلَ﴾ (٤٨) وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ أَنِّي أَخْلُقُ لَكُمْ مِّن الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ ﴿٤٨-٤٩﴾ ال عمران ٤٨-٤٩. واته: "په‌رتووک و دانایی و ته‌ورات و ئینجیلی فی‌ر ده‌کات، ده‌یکاته پیغه‌مبه‌ری‌کیش بو‌به‌نی ئیسرائیل، پییان ده‌لیت: من موعجیزه‌م هه‌یه وه‌ك نیشانه‌یه‌کی خودایی، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که له‌سه‌ر شیوه‌ی بالنده‌یه‌ک په‌یکه‌ری‌ک دروست ده‌که‌م و فوویه‌کی پیا ده‌که‌م و به‌ ئیزنی خودا ده‌بیته بالنده‌یه‌کی زیندوو."

وه‌ده‌فرمیت: ﴿إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ادْكُرِي نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ إِذْ أَيَّدتُّكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْانجيلَ وَإِذْ خَلَقُ مِّن الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي وَثَبَرْتُ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِي﴾ المائدة ١١٠. واته: "ئه‌ی عیسا‌ی کوری مریه‌م ئه‌و نیعمه‌ته‌ت بیر بی‌ت که به‌ خۆت و دایکت به‌خشیوه، کاتی‌ک که به‌ جوهره‌ئیلی پیروژ پشتیوانم کردیت، له‌ بیشکه‌دا قسه‌ت له‌گه‌ل‌خه‌ل‌کی کرد و له‌ ته‌مه‌نی گه‌وره‌بیشدا هه‌ر وا بوویت، په‌رتووک و ته‌ورات و ئینجیل فی‌ر کردیت، له‌سه‌ر شیوه‌ی بالنده‌ په‌یکه‌رت دروست ده‌کرد و فووت پیا ده‌کرد و ده‌بوویه بالنده‌ی زیندوو،

كۆيۈر و بەلەككى سىكومايىت چاك دەكردهوۋە بە ئىزنى من، ۋە مردووت بە ئىزنى من زىندوو دەكردهوۋە."

لېرەدا چونكە گومانى شىرك و مەترسى لەسەر يەكتاپەرىستىي نەبوو، ئەوا نىشانە يەكى خودا و نىعمەتتىكى خودا بوو لەسەر عىسا (دروودى خوداى لەسەر بىت).

كەۋاتە، قورئان يەك ھەلوئىستى لەسەر وئىنە و پەيكەر نىيە بە گشتى و پەھايى، بۆيە ھەركات ھۆكارىك بىت بۆ ھاوتاپەيداكردن (شرك) چ ئاشكرا و چ پەنھان، ئەوا ھەرامە و پىويستە لەناو بېرىت، بەلام كاتىك گومانى پەرىستن و بەگەۋرەگرتن و شىركى لەگەل نەبىت، ئەوا ئەو پۆزىيە خودايىيە يە كە پىويستە مەۋقە ھەۋلى بۆ بدات و بىكاتە پىكارىك بۆ بەرزكردەنە ھەستى و جوانكردى ئىانى و پەروەردەكردى بەھا جوانەكان و پاراستىيان. ئەمە بوو ھەلوئىستى قورئانى پىرۆز لەسەر ھونەرى شىۋەكارى.

ئەگەر سەيرىكى وردى پەيامى گەيەنەرى قورئان و شىۋازى دەرپىنى ئەو واتايانە بکەين كە قورئان دەيەۋىت بە جىھانى بگەيەنىت، ئەوا دەبىنين ئەم شىۋازانە پىگا و ھۆكار و كەرەستەى قورئانين بۆ گەشەپىدانى ھەستى جوانپەروەرى لای قورئانخوئيان.

پەۋانپىژى قورئان تەنھا بەشىكە لە موعجىزەى قورئان، ئەم پاستىيەش تەنھا ئەو كەسانە پەي پى دەبەن و لىي تىدەگەن و باۋەرى پى دەكەن كە ئەۋەندە ھەستى ھونەرپەروەرىيان بەرزە كە بەباشى نەئىنيەكانى ئىعجاز و ھونەرى دەرپىنى قورئان تىدەگەن. كەۋاتە تىگەشتن لە ئىعجازى قورئانى بەستراۋەتەۋە بە گەشەى ھەستى ھونەرى لای موسولمان و گۆرپىنى ئەم ھەستە بۆ بەشىكى گرنكى

شارستانیتبی ئیسلامی و ئیدی به لگه نه ویستیشه که قورئان گه شه ده به خشیت به ههستی هونهری موسولمانان!

ئه گهر له بازنه ی گشتیی ئه م بابه ته وه بچینه بواری لیکۆلینه وه ی واقعی، ئه وا ده بینین که چۆن سووره ته کانی قورئانی پیروژ پرن له (ده برپین به وینه)، واته له ریگه ی وینه ههسته کییه کانه وه گوته زا و اتا و هزره کان ده رده برپیت، واته ئیمه له قورئاندا له به رده م تابلۆگه لیکداین که له ریگه ی وینه بینراو و ههسته کییه کانه وه واتا و هزر و بابه ته عه قلییه کان ده رده برپیت، واته له به رده م (نموونه هینانه وه) و (وینه کیشانداین)!

- کاتیک قورئان باس له کافره کان ده کات که به هوی بیباوه پیه وه کرداره کانیا ن به تال ده بیته وه و بیبه ر ده بیته، ئه م بیروکه یه له گه ل ده برپینیدا ده کاته تابلۆیه کی به رجه سته! کرداری بیباوه ره کان خۆله میشه و ره شه بایه ک لی ی داوه و هه مووی پزاندوه: ﴿مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَاهُمْ كَرَمَادٍ اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ لَّا يَقْدِرُونَ مِمَّا كَسَبُوا عَلٰی شَيْءٍ ذٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ (۱۸)﴾ إبراهيم ۱۸. واته: "نموونه ی کاری ئه وانه ی باوه رپیان به خودا نییه وه ک خۆله میشیکی به ر په شه بای پوژتیکی پر په شه با که ناتوانین هیچی کو بکه نه وه، به راستی ئه و دوخه گومراییه کی زۆره.

تابلۆیه کی هونهری تر ئه وه یه که قورئان وینه ی بیباوه ره کان وه ک که پ و کویر و بیئوانای عه قلی ده کیشیت و پراوه کانیشیان ته نها قیره قیره! ده فه رمیت: ﴿وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعُقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ اِلَّا دُعَاءٌ وَنِدَاءٌ صُمُّ بُكُمْ عُمِّي فَهُمْ لَا يَعْقُلُونَ (۱۷۱)﴾ البقره ۱۷۱. واته: "نموونه ی ئه وانه ی بیباوه رپن به رانبه ر به بانگه وازی باوه پ، وه ک ئه و هاوار و تیخوپینه یه که به رانبه ر ئازله لان ده کریت که هیچ تیئاگه ن جگه له هاوار و تیخوپینه که، ئه و بیباوه رانه که پ و کویر و لالن و عه قلیان به کار ناهینن."

سه بارهت به جووله که کانیش که ته وراتیان له ناوه روکی راسته قینه ی خوئی خالی کردوته وه و کردوویانه ته شکلکی نامۆ، نمونه یان وهک گویدریژ وه هایه که باریک په رتوکی له سه رپشته و نازانیت چی تیدایه و سوودی لی وه ربگریت! ده فه رمیت: ﴿مَثَلُ الَّذِينَ حُمِلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ (٥)﴾ الجمعة .٥ . واته:

"نمونه ی ئه و جووله کانیه که ته وراتیان پی سپیرووه و ئه وانیش به راستی سپارده که یان نه پاراستووه، وهک ئه و گویدریژ وه هان که باریک په رتوکی لی نراوه، ئه وهش نمونه یه کی ناشیرینه بو ئه وانیه ئایه ته کانی خودا به درۆ ده خه نه وه، خوداش ئه و که سانه هیدایهت نادات که سته مکارن (یان هاوتا بو خودا داده نین)."

ئو مروه نه گبه تهش که خودای گوره نیشانه و ئایه تی خوئی پی به خشی، به لام ئه و له بری ئه وه ی پابه ند بیت پیوه ی و پینومای لی وه ربگریت، وازی لی هینا و لیی ده رچوو، بویه سه ری لی شیوا وهک سه گی لی هات که هه میسه زمانی ده رکیشاوه بو هه ناسه دان، ئه م نمونه یه له قورئاندا باس کراوه و ده فه رمیت: ﴿وَأْتَلُّ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَانْسَلَخَ مِنْهَا فَأَتْبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ (١٧٥) وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحْمِلَ عَلَيْهِ يَلْهَثُ أَوْ تَتْرُكُهُ يَلْهَثُ ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصُصِ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ (١٧٦)﴾ الاعراف ١٧٥-١٧٦ . واته: "باسی ئه و که سه یان بو بکه که ئایهت و فه رمانه کانی خو مانمان پی به خشی، به لام ئه و لیی ده رچوو، ئیتر که وته پیش شه ی تانه وه بوو به یه کی که له گو مپراکان، ئه گه ر بمانو یستایه به و ئایهت و فه رمانانه ی خو مان پله یه کی بالامان پی ده به خشی، به لام ئه و خوئی به زه وییه وه نووساند و نه یویست پله ی به رزی هه بیت و شوین ئاره زووه ماددییه کانی که وت، نمونه ی ئه و که سانه وهک نمونه ی سه گ وه هان که چ راوی بنییت یان وازی لی به نیت هه ر

زمانی دهرکیشاوه بۆ ههناسه دان، ئەمهش نموونهیه که بۆ ئەو که سانهی ئایه تهکانی ئیمه یان به درۆ زانیوه، تۆش ئەم چیرۆکانه بگێرپه وه تا مڕۆقه کان بیر بکه نه وه. "

نموونهی خانووی جالجالۆکه (عنکبوت) ی هیناوه ته وه بۆ ئەو که سانهی پشت به خودا نابهستن و داوای سه رکه وتنی لی ناکه ن و ئەو هۆکار و ریگایانهش به هیی خودا نازانن که بۆی خستونه کار و پشت به کهس و شتی تر ده بهستن، واش خه یال ده که ن که جگه له خودای به توانا و دانا که سیك یان شتیك هه یه سه ریان بخت، به لام له راستیدا ئه وهی پشتی پی ده بهستن له خانوویه کی جالجالۆکه به هیزتر نییه! قورئان ده فه رمیت: ﴿مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ اتَّخَذَتْ بَيْتًا وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ (٤١) ﴿

العنكبوت ٤١. واته: "نموونهی ئه وانهی جگه له خودا ده که نه پشتیوانی گه وره ی خۆیان، وه ک جالجالۆکه وه هان که خانوویه کی بۆ خۆی دروست کردوه، دیاره با بشزانن که لاوازترین خانووش خانووی جالجالۆکه یه. "

— دونه پاره ستانیش که ته نها له بازنه ی یاری و له هو و پاراوه یی دونه ی و شانازیکردن به و شتانه وه که به رده وامییان نییه، له قورئاندا تابلویه ک بۆ بژارده و کاره که یان ده کی شیت که داهاتووی پر فه وتان و نه گبه تیانی تیدا به رجه سته ده کات، ئەو گژوگیایه ی که باران پاراوی ده کات، پاش باران بران زه رد هه لده گه پیت و ده بیته پووش و پولاش! ده فه رمیت: ﴿اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَهَوٌّ وَزِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَامًا وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعٌ الْعُرُورِ﴾ (٢٠) ﴿

الحديد ٢٠. واته: "بزانن که ژیانی دونه ی یاری و له هو و پاراوندینه وه و شانازی نیوانتانه و مملانیی زۆربوونی سامان و مناله، نموونه ی ئەم ژیانی دونه یه ش وه ک ئەو هه وره وایه که گژوگیا و پروه که کان به شیوه یه ک سه وز ده کات که جووتیاران پیی سه رسام ده بن و پاشان زه رد هه لده گه پیت و ده بیته

پووش و په لاش، له رۆژی دوايشدا مرۆقه كان سزايه كى توند وهرده گرن، يان خودا ليين خوښ ده بيت و په زامه ندى خوى ده به خشيت پيان. ژيانى دنيا هوكاريكه بو ده سخه رۆبوونى هه نديك له مرۆقه كان.

وه ده فه رميت: ﴿وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَا أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا﴾ (٤٥) الكهف ٤٥. واته: "نموونهى ژيانى دنيا يان به وه بو بهينه ره وه كه وهك ناوى باران وه هايه كاتيگ گزوكيا و پوهه كى جوراوجورى سه رزهوى سه وز ده كات، پاشان وشك ده بيت و با بلاوى ده كاته وه به هوى سووكيه كه يه وه، به راستى خودا تواناى به سه ر هه مو شتيگدا ده شكيت." وه ده فه رميت: ﴿إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَا أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَادِرُونَ عَلَيْهَا أَتَاهَا أَمْرًا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَنَّمُ نَعْنُ بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نَقُصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ (٢٤) يونس ٢٤. واته: "نموونهى ژيانى دنيا وهك باران وه هايه كه هه مو جوره گزوكيا و پوهه كيك سه وز ده كات و مرۆق و نازه ليش لى ده خون، تا زهوى جوانى و پاراوهى ده نوينيت و مرۆقه كانيش وا ده زانن ده سه لاتيان به سه ر زه ويده هيه، ئا له و كاته دا شه و بيت يان رۆژ فه رمانمان ده رده چيت و دروينهى ده كه ين و له ناوى ده به ين، هه ره كه بوونيكى نه بو بيت له دوينيشدا، به م شيوه يه ورده كاريى ثايه ته كانى خو مان بو ئه و كه سانه ده رده خه ين كه بير ده كه نه وه."

به لى... به م شيوه يه خودا نيشانه و ثايه ته كانى خوى به وردى باس ده كات، بيرۆكه كان ده كاته تابلۆيه كه و ئه وهى له ناو عه قلدايه به رجه ستهى ده كات له وينهى به ره سندا!

– كه سانيكيش هه ن به هوى رپا و ناوبانگه رستى و شانازيفرۆشتنه وه چا كه كارى و سامانبه خشينه كانيان به تال ده كه نه وه، چونكه ته نها مه به سته كه يان ئه و

دهرکه وتنه بووه، ئەو کاره یان وهك تۆزی سهر بهردیکی پهقی ساف و بیگری
 وه هایه و بینهر وای دهکات بهرده که به خاکیکی نهرم بیته پیشچاوی، به لام که
 بارانیك دهباریت به سهر بهرده که دا ئەو تۆز و گهرده ده شواته وه و بهرده پهقه که
 ئاشکرا ده بیته، به و شیوهش به ره می کاره پیا بازییه کانیا ن پیشوازی لای ده کریت!
 قورئان ده فه رمیت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَبْطُلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى كَالَّذِي يُنفِقُ
 مَالَهُ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابُهُ وَابِلٌ
 فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ (٢٦٤) البقرة
 ٢٦٤. واته: "ئهی باوه پداران خیر و چاکه کانتان به هوی منهت و نازاردانه وه
 به تال مه که نه وه وهك ئەو که سهی به پیا سامانی خوی ده به خشیت و باوه پری به
 خودا و پۆزی دوا بیس نییه، نموونه که شی وهك ئەو بهرده پهقه وه هایه تۆز و خاکی
 له سهر نیشیتیت و ریژنه بارانیکی به سهردا بباریت و وهك بهردیکی پهق
 ده مینیتته وه، که سانی پیا کاریش له ئە نجامدا هیچیان ده ست ناکه ویت، خوداش
 ریتموونی نابه خشیتته بیباوه پان، به لام ئە گهر به خشین، وهك پیویست و باوه پدارانه
 له ریگی چاکه و سوودی ئوممه تی ئیسلامی و په زامه ندیی خودا بیته، ئەوا
 به ره مه که ی ده مینیتته وه و گه شه دهکات، وه ده فه رمیت: ﴿وَمَثَلِ الَّذِينَ يُنفِقُونَ
 أَمْوَالَهُمُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَشِيئًا مِّنْ أَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَآتَتْ أُكُلَهَا
 ضِعْفَيْنِ فَإِن لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلٌّ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ (٢٦٥) البقرة ١٦٥. واته:
 "نموونه ی ئەوانه ی له پیئاوی په زامه ندیی خودادا و به دلدامه زراوییه وه سامانیان
 ده به خشن، وهك باخی سهر به زاییه که وه هایه که ریژنه باران یان نهرمه بارانی
 به سهردا بباریت و دووبه ران به ریش به رو بووم بهه خشیت، خودای گه وره بینهری
 هه موو کاره کانتانه.

ئەم دوو تابلویه بیروکه و اتاکانی به وینه ی بینراو و به ره سهت به ره سهت
 دهکات. له یه کیکیاندا باران بهردیکی ساف و لووس له خاک و تۆزی سهری

دهشوریتتهوه، له نموونهکه ی تردا باران باخیکې سهر گردیک ودها پاراو دهکات که بهرهمی دووبه رانبر بیت، ناشکرایه که کاریگری باران له م دوو تابلویه دا چند جیاوازه!

– له نایه تکانی قورئاندا زور جار وشه، بیړوکه، به هوئی نموونه یه که وه دهگورپیت بو وینه یه کی بهرهمستانه و وه کاریکې داهینه رانه گه شه ده به خشیتته هستی هونه ری سهرنجدهره ژیره کان! سهر بکه قورئان ده فهرمیت: ﴿أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ (۲۴) تُوْتِي أُكْلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ (۲۵)﴾ ابراهیم ۲۴-۲۵. واته: "نایا نابینیت که چوون خودا نموونه ی هیناوه ته وه بو قسه یه کی باش به دره ختیکی باش که ره گوریشی به ناخی زه ویدا پو چوو و په لوپوئی به ئاسماندا پوشتوو و به ئیزنی خودا همیشه به ری خوئی ئه دات، خودا نموونه کان بو خه لکی ده هینیتته وه تا سوود له یاده وه ری بیان وه رگرن."

له به رانبر ئه و دره خته به هیز و پر لوقوپه دا، وینه ی وشه ی خراپ و ناشیرینمان بو ده کیشیت! ده فهرمیت: ﴿وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ (۲۶)﴾ ابراهیم ۲۶. واته: "نموونه ی قسه ی خراپ وه دره ختیکی پیس و خراپه که هه لکه ندراره و جیگیر نییه له سهر زه ویدا."

بهم شیوه یه ئه و وینانه به زوری ده بینین له قورئاندا که بیړوکه کان به رجه سته دهکات و بابه ته عهقلانییه کان دهکاته وینه و واتا کان دهگورپیت بو ئه و تابلو هونه ریپانه ی به زمان بخویندریتته وه و به چاوی دلش بینرین و له خه یالماندا بنه خشیت، تا وای لی دیت خه ریکه ئه و ببیتته بهرهمستی هه سته وه رانه مان که ههست به جوانی ئیعجازی قورئانی پیروز ده که ن.

ئهم ریکارانه ی دهر برپین و په روه ده ی جوانی له گه ل پاشکاوپی هه لویستی قورئان دهر باره ی په یکه ره کان وه ک چالاکیه کی جوانپه روه ری، له پیناوی

دەرخستن و باسکردنی هەلۆیستی راستەقینەى قورئانى پیرۆز دەربارەى هونەرە جوانەکانى شیۆەکارى_وینەکیشان و هەلکۆلین و وینەگرتن_ لەم هەلۆیستەشدا ئەم هونەرە وەك پۆزبێهەك و نیشانەبەهەكى خودا سەیر کراوە، بە مەرجیک بە هیچ شیۆەبەهەك نەبەهەوى هاوتاپەیداکردن بۆ خودا و بەگەرەزانینی هەر کەس و شتیک تا ئاستى گەرەبەى خودا.

لە فەرموودەى پیغەمبەردا (دروودى خودای لەسەر)

هەلۆیستی فەرموودەى پیغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بیئت) پتر پیویستی بەو هەیهەك بەوردى لى ورد ببینەو و لیکدانەو و بەراوردى بۆ بکەین، چونکە زۆربەى ئەو بەلگانەى بەکار هیئراون بۆ هەلبەستنى دوژمنایەتیی نیوان میتۆدى ئیسلامى و ئەم هونەرە، لەناو فەرموودەکاندان، ئەو زانایانەى فیههیش کردوویانەتە بەلگە بۆ حەرەمکردنى ئەم هەنەرە.

هەندیک لە زانایان پییان وایە لە چەند دەقیكى فەرموودەدا حەرەمکردنى وینە و پەیکەرى زیندوو چ مروف بیئت چ ئازەل_ بە راشکاوى هاتوو و ئیدی وینەکیشان و هەلکۆلین و وینەگرتنیش دەچیتە ناو بازنەى هەمان وشە و هەمووى حەرەمە و ئەو هەى لە شەریعەتى سولهیمان پیغەمبەردا (دروودى خودای لەسەر بیئت) حەلال بوو هەلۆەشینراو و تەو (نەسخ کراوە).

تەنانەت ئەگەر ئەو نەسخەش بەسەلمینین کە زۆر کەسیش نکوولى لى دەکەن، ئەوا دەبینین بایسی ئەو نەسخە بریتییە لە: گۆرانی ئەو وینە و پەیکەرە بوو لە سەر دەمى هاتنى ئیسلامدا بۆ پەرستراو، هەر وەك لە سەر دەمى ئیبراهیم پیغەمبەردا (دروودى خودای لەسەر بیئت) بوو، بە پیچەوانەى سەر دەمى سولهیمانەو (دروودى خودای لەسەر بیئت) جا ئەگەر حوکمەکان بوون و نەبوونیان

به سترابیتته وه بایسه که یه وه (العلل)، ئهوا هه رکات ئه م په یکه ر و وینانه هه رکات
گومانی ئه وه یان لیّ کرا بکریّنه هاوتای گه وره یی و خودایه تیی خودا، ئهوا حه رامه و
هه رکات ترسی ئه و دوّخه شمان نه بوو ئهوا حه رامیه که ی نامینیت!

خۆشبه ختانه دیدگه ی سه رتاپاگیر و گشتژمیّری (ئیسیتقرائی) فه رموده کانی
پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بیت) ده رباره ی وینه و په یکه ره کان ئه وه مان بو
ده رده خات که مه سه له که به سه تراوه ته وه به په یوه ندی نیوان ئه م هونه رانه و
په رستن و هاوتادانان بو خودا، که واته ئه و فه رمودانه بو چاره سه ری ئه و کیشنه یه
هاتوون، چونکه خه لکی ئه و سه رده مه نزیک بوون له سه رده می بته په رستی و
هاوتادانان بو خودا و تازه ئاشنا بوون به یه کتا په رستی ئیسلامی، که وه ک قوئاغی
ریگای چاکبوونه وه ی نه خووش وه هایه به هوی ده رمانه وه، واته له قوئاغی
چاکبوونه وه دایه و له پیناوی ریگریکردنیدا له بلابوونه وه ی بته په رستی وینه و
په یکه ری حه رام کردووه، پشتی به یاسای پیشگیری له بلابوونه وه ی خراپه و
هه له به ستووه و نه هیشتنی خراپه ی لا پیشتر بووه له به دیهینانی سوود و قازانج
_ که دوو ریّسای یاسایی شه ریه تی ئیسلامین! _

له بهر ئه وه ی دیاریکردن و پوونکردنه وه ی زاواوه کان یارمه تیمان ده دات به وردی
و پوونی له بابه ته که تیبگه یین، ئهوا پیویسته خوینه ر له وه ئاگادار بکه ینه وه که
وشه ی: (صوورة) له و فه رمودانه دا به واتای ئه و بتانه ها تووه که موشریکه کان
په رستوو یانه، چونکه له و رۆژگاره دا له مه ککه و مه دینه و بیابانی ده وروبه ریدا
جووله یه کی هونه ری نه بووه که ره نگه کان بو وینه به کار بینیت یان ئامیّری
وینه گرتن به کار بینیت، وینه بریّتی بووه له بت، که تا شه راوه یان چنه راوه له سه ر
پارچه یان له سه ر دیوار هه لکۆلراوه، ئیتر زه مکردنی وینه و وینه کیشانیش
قسه کردن بووه له سه ر بته کان و ئه وانیه ی به و مه به ستانه ئه و کاره یان ده کرد، نه ک
باسکردن بیت له سه ر هونه ری شیوه کاری و هونه رمه ندانی! شایه تی ئه م راستیه ش

ئەو دوو فەرموودەيە كە وشەي: (صُورَة) يان تَيِّدا هاتووه، دووهميان بە شَيووهيەك واتاي يەكەمیان دەكات كە ئەم زاراوہيە بە تەواي و بِيگومان رپوون دەكاتەوہ..

عەبدوللّاي كورپي عومەر دەگيڤرپتتەوہ كە پيڤغەمبەر (دروودي خوداي لەسەر بِيَّت) فەرمووي: "ئەوانەي ئەم ويئانە(صُور) دروست دەكەن سزا دەدرين و پييان دەوتريت: ئەوہي دروستان كرددوہ زيندووي بكەنەوہ."^١ . رِيكخستن و رپوونكرندنەوہي واتاي وشەي ويئە(صُور) بەو واتايەي باسماں كرد، لە فەرموودەي دوومدا هەيە كە ئەبوهورەيرە دەگيڤرپتتەوہ كە پيڤغەمبەر (دروودي خوداي لەسەر بِيَّت) فەرموويەتي: "لە رۆژي دواييدا هەموو مرۆڤەكان لە تەختايەكدا كو دەكرپتتەوہ، پاشان خوداي گەورە بەتايبەت سەيريان دەكات، پاشان بانگ دەكرپت: دەبا هەركەس شوين ئەو شتە بكەويت كە پەرستوويەتي، ئيتەر خاچ بەرجەستە دەبپت بۆ ئەوانەي خاچپەرستن و ويئەكانيش بەرجەستە دەبن بۆ ويئەكيشان و ئاگرپيش بۆ ئاگرپەرستان و هەركاميان شوين ئەو شتانه دەكەون پەرستوويانە، تەنھا موسولمانان دەمپننەوہ."^٢ كەواتە ئەو گەلانەي لە يەكتاپەرستاي (خوداوەنديتي و پەروردگارپتي، ئولوهيەت و رپوببيەت) لايان داوہ، پەرستراوہكانيان بۆ بەرجەستە و بەرھەست كراوہ لە بت، خاچ، ئاگر، كەواتە: وشەكە بە واتاي (بت)ە و بە واتاي ئەو ويئانە نيە لەم سەردەمدا هەيە!

پاستيەكي تريس كە پيويستە بيخەينە رپو ئەوہيە كە پيويستە ئاگايەكي تەواومان هەبپت لەو ژينگە و چوارچيۆهي ئەو فەرموودانەي تيدا و تراوہ، تا مەبەست و بايس و حوكم و ئامانجەكانيمان بۆ دەركەويت، ئەوہ تا ئەو فەرموودانە بۆ كەسانك و تراوہ كە تازە لە بتپەرستي دوور كەوتوونەوہ و هيشتا كە سانتيكي بتپەرست و ويئەپەرست لە دەورياندا رۆر بوون، ئەو وەستايانەش كە _ لە بناغەدا

^١ رواه الإمام أحمد.

^٢ رواه البخاري ومسلم والنسائي والإمام أحمد.

عەرب نەبوون_ بت و وینەیان دروست دەکرد و لەسەر پارچەکان وینەى بته‌کانیان دەچنی بە هەموو شیوەیەك بەرھەمەکانی خۆیان دەپازانده‌وه بۆ بره‌وی پتری کالاکانیان، لێرەوه نەهیکردن له (وینە)، نەهیکردن بووه له بته‌رستی و پاککردنه‌وه‌ی مال و یانه‌کانه له وینەى بته‌کانی سەرده‌می نه‌زانی (جاهلی) و هه‌ولێك بووه بۆ ره‌گه‌ه‌لکیشانی نەخۆشیی بته‌رستی، تا شیفای مرۆف بدات له نەخۆشیی شیرک و فرەخودایی و مرۆف تەنھا خودای تاک و تەنھا بته‌رستیت، بەلام نەهیی نەکراوه له وینە‌کیشانی درەخت و سروشت، چونکه که‌س نەبیه‌رستون، لێرەوه بۆمان دەردەکه‌وێت که فەرمووده‌کان خودی هونەر و جوانیان بە ئامانج نەگرتوو، بەلکو دژی بته‌رستی و ئەو که‌لینانەیه که بته‌رستیه‌که‌ی سەرده‌می جاهیلی لی دیتە ژووره‌وه!

هەر له‌ژێر تیشکی ئەم راستییانەدا لەم فەرمووده‌ی پیغه‌مبەر (دروودی خودای لەسەر بی‌ت) تیدەگەین که دەفهرمیت: "هەرکه‌س وینەیه‌ك دروست بکات، ئەوا له رۆژی قیامەتدا تا ئەو کاتەي رۆح دەبه‌خشیت به‌و وینەیه سزا دەدریت، دیاره که ناشتوانیت."^۱

پیاویکی خه‌لکی عێراق که پیشه‌ی وینە‌کیشان بوو، هاته لای عەبدوللای کوری عەبباس وتی: ئە‌ی ئیبن عەبباس، من ژیانم له‌سەر ئەم کاره‌یه، فتوايه‌کم لیت ئە‌وئ دەرباره‌ی ئەم کاره‌م، ئیبن عەبباس فەرمووی: ئە‌وه‌ت پی‌ ده‌لیم که له پیغه‌مبەر م بیستوو (دروودی خودای لەسەر بی‌ت) فەرمووی: هەموو ئە‌وانه‌ی وینە دروست ده‌کن له ئاگردان، هه‌ریه‌ك له‌و وینانە‌ی دروستی کردوون له دۆزه‌خدا ده‌کریته که‌سیک و سزای دروسکه‌ره‌که‌ی ده‌دن. ! پاشان ئیبن عەبباس پینومایی پیاوه‌که‌ی کرد بۆ ئە‌وه‌ی وینە‌ی ئە‌و شتانه دروست بکات که بیگیانن وه‌ك درەخت.^۲ وه

^۱ رواه الإمام أحمد.

^۲ رواه الإمام أحمد.

هونه‌ری جوانه‌کان بکاته پیشه، نه‌و شتانه‌ی که گومانی بته‌رستیان لی ناکریت و
حه‌رام نه‌کراون.

پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بیّت) نه‌م حوکم و هه‌لوئیسته‌ی پیاده‌ کردووه
و پیشه‌وایه‌تی موسولمانانی کرد بو له‌ناوبردنی وینه و په‌یکه‌ری بته‌رستانه،
نه‌و‌ه‌شیان له‌مه‌دینه کرد _ پیشه‌فه‌تحی مه‌ککه و پا‌ککرده‌وه‌ی که‌عبه _ نه‌و‌ه‌تا
پیشه‌وا‌ه‌لی کورپی نه‌بوتالیب ده‌گی‌رپته‌وه که پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر
بیّت) له‌به‌رپکردنی جه‌نازه‌یه‌کدا بوو، فه‌رمووی: کی له‌ئیوه ده‌توانیّت بچیته
مه‌دینه و هه‌رچی بتیکی تیدایه بیشکینیت و هه‌رگورپیکیش به‌رز کراوه‌ته‌وه ته‌ختی
بکات له‌گه‌ل زه‌وی و هه‌ر وینه‌یه‌کیشی بینی بیگریته‌ قور؟ پیاویک وتی: من، پاشان
که‌رۆشت به‌ره‌و مه‌دینه ترسی لی نیشته و گه‌رایه‌وه! پیشه‌وا‌ه‌لی فه‌رمووی: من
ده‌رۆم. رۆشت و پاشان گه‌رایه‌وه فه‌رمووی: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا، هه‌موو بته‌کانم
شکان و گوره‌ به‌رزکراوه‌کانم ته‌خت کرد و وینه‌کانیشم گرته‌ قور. پیغه‌مبه‌ریش
(دروودی خودای له‌سه‌ر بیّت) فه‌رمووی: هه‌رکه‌س بگه‌رپته‌وه بو دروستکردنی هه‌ر
شتیک له‌مانه، نه‌وا باوه‌ری نه‌ماوه به‌و ئایینه‌ی هاتووه بو موحه‌ممه‌د.^۱

له‌رۆژی فه‌تحی مه‌ککه‌شدا پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بیّت) فه‌رمانی کرد
به‌پیشه‌وا‌ه‌ومهر که‌پیش نه‌و بچیته‌که‌عبه و هه‌موو وینه و په‌یکه‌ره
په‌رستراوه‌کانی له‌ناو ببات که‌بو ئیبراهیم و ئیسماعیل و مه‌ریه‌م (دروودی خایان
له‌سه‌ر بیّت) دروست کرابوون، ئیبن جورهیج ده‌گی‌رپته‌وه که پیغه‌مبه‌ر (دروودی
خودای له‌سه‌ر بیّت) نه‌هیی کردووه له‌وه‌ی وینه له‌مالدا هه‌بیّت و نه‌هیشی کردووه
له‌وه‌ی که‌سیک دروستیشی بکات، له‌کاتی فه‌تحی مه‌ککه‌شدا کاتیک خوی هیشتا له
(بطحاء) بوو فه‌رمانی کرد به‌ه‌ومهری کورپی خه‌تتاب بچیته بو که‌عبه و هه‌موو نه‌و

^۱ رواه مسلم والنسائي والإمام أحمد.

وینانه بسپږتته وه که له ناو که عبدها بوو، تا وینه کانیش نه سپرايه وه نه چووه ناو که عبه. ^۱

ئین عه ببا سیش ده گږپږتته وه که کاتیک پیغه مبهه (دروودی خودای له سهه بیت) وینه کانی له که عبدها بیینی، نه چووه ژوره وه و فره مانئ کرد به سپږنه وه یان. وینه ی ئیبراهیم و ئیسماعیلی بیینی (دروودی خودایان له سهه بیت) که وه ها کیشابوویان که (ئه زلام^۲) یان به دهسته وه بوو، فره مووی: "خودا ئه وانه له ناو بیات ئه وه یان کیشاوه! قه سه م به خودا هه رگیز ئیبراهیم و ئیسماعیل کاریان به ئه زلام ریک نه خستوه. ^۳

له سه حیجی بوخاریدا هاتوه که پیشه واه عومه نه ده چووه ناو که نیسه وه، به هوئی ئه و وینه و په یکه رانه ی که تییدا په ستراره، وه (ئین عه بباس له په رستگه ی ئه هلی کیتابدا نوږی ده کرد، جگه له و په رستگه ی که په یکه ری لی بوویت.)

که واته نه هی و هه رامکردن له تیور و پراکتیکا گومانی شیرک و داوی بته رستی و ئه و سه رچاوانه به ئامانج ده گریت که دژه یه کتا په رستی ده پاریزیت، یان بیگه ردییه که ی لیل ده کات! نه ک وینه و په یکه رسازی و وینه کیشان، وه ک هونه ریکی جوان، چونکه سه رچاوه و سه مبول و گومانگه ی شیرک به رده واه دژ و ناته بایه له گه ل یه کتا په رستی، به لام هونه ری شیوه کاری _ وینه کیشان و په یکه ر و وینه _ جوړیکه له جوړه کانی چالاکییه جوانه په ریه کانی مروژ، که واته حوکمی هه لالی و

^۱ رواه ابوداود و الإمام أحمد.

^۲ ازلام: کوی وشه ی (زلم) ه و بریتی بووه له و دوو دارتیره ی له یه کیان نووسراوه: بیکه، له دووه میان نووسراوه: مه یکه، له کاتی سه هه ر و پلانی کاریکدا ئه و دارانه یان هه لده دا و کامیان بو ده رچواویه به گوئیان ده کرد.

^۳ رواه الإمام أحمد.

حەرامی و ئیستیجاب و کەراھەتی ئەم ھونەرانی بەستراوەتەو بە بایس و ئامانج و سوودەکانیەو بە بوون و نەبوون.

ئەگەر سەیری ئەزموونی کردە ی و خودی پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بیّت) بکەین لەگەڵ وینەکاندا لەگەڵ خیزانی خۆیدا، دەبینین ئەو فەرموودانە ی ئەو ئەزموونە باس دەکەن شایەتی بو ئەم قسە یە ی ئیمە دەدات، ئەو تا ھەرکات بۆنی بەگەرەگرتنی لی بیّت، یان نوێژخوین سەرقال بکات خشووعی نەھیلت ئە بەردەم خوای خۆیدا، یان بۆنی ئەو ی لی بیّت کە نوێژخوین پووی تی دەکات یان ھەرشتیکی تری لەم جۆرە و نزیک لەمانە، ئەوا نەھی لی کردوو و داوای لابردنی کردوو، جا کاتیکیش ئەو وینانە لەو شوینە لابرا و ئەو بۆن و گومانە ی لی نەکەوتەو، ئیتر لە مائی پیغەمبەردا (دروودی خودای لەسەر بیّت) وەرەگرتی تەنانەت خۆشی بەکاری دەھینیت!

خاتوو عائیشە دەگیریتەو کە پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بیّت) لە سەفەریک گەرایەو، منیش پارچە قوماشیک (یان بەرپەیک) م کپیوو کە وینە ی لەسەر بوو، (رەفە یان تاق یان پەنجەرە) یەکم پی داپۆشیبوو، کاتیک ھاتە ژوورەو، ئەو کارە ی منی پی ناخۆش بوو، وتی: ئایا دیوار دادەپۆشیت ئە ی عائیشە؟ ئیتر منیش لام برد و کردم بە دوو پشتی، بینیشم پالی دابوو یە بە یەکیکیانەو کە وینە ی لەسەر بوو.^۱

کەواتە ناپەزایی پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بیّت) لیرەدا لەبەر ئەو یە کە تەنھا زیادەمەسەرەفیکی ناپیویستە و داپۆشین ی دیواریکی پووتە! ھەرەو ھا لە ئاستی ئاراستە ی قبیلە ی نوێژکرنیشدا بوو و دەبیتە ھۆی سەرقالکردنی، یان

^۱ رواه الإمام أحمد.

گومانی ئەو دەروست دەکات که نوێژخوین پرووی تی دەکات! بەلام کاتیک وینە که بوو پشستی، پیغه مبهەر هیچ نارهزایی بهرانبهەر نه نواند و به کاریشی هیئا!
 بۆ داکوکیکردن له سەر ئەم لیكدانه و ه مان _ گەر پیویستی به لیكدانه وه بیئت! _
 ئەم فەرموودهی ئەنەسی کوری مالیکمان ههیه که خزمهتکاری پیغه مبهەر بووه
 (دروودی خودای له سەر بیئت) و زۆر شارهزای کاروباری مالی بووه، دهگێریتتهوه:
 "خاتوو عائشه به پارچه قوماشیک به شیک له ماله کهی داپۆشیبوو، پیغه مبهەر
 (دروودی خودای له سەر بیئت) فەرمووی پیی: ئەو پارچه قوماشه لابه ره له بهرچاوم،
 چونکه وینەکانی دیتته بهرچاوم له نوێژدا." ^۱ کهواته نه هیکردنه که تاییه ته و
 هۆکاره کهی په یوه سته به شوینی دانانی، که له پووبه پرووی شوینی نوێژی
 پیغه مبهردا (دروودی خودای له سەر بیئت) بوو، کهواته مه بهستی نه هییه که
 دوورکه و تنه وهیه له هەر شتی که سەر قائلت بکات له نوێژ، یان گومانی ئەو له
 هەر شتی که بکریت که گه وره ییه کی پیروزی بۆ داده نریت که تهنها خودا شایستهی
 ئەو پلهیه!

بۆیه هەرکات ئەو هۆکاری هه رامکردنه له هونهری وینه کیشان و په یکه رسازیدا
 نه ما، هه رامییه کهی له سەر نامینیت، چونکه مه بهست هه رامکردنی خودی ئەو
 شتانه نییه که هونهریکی جوانن و ههستی هونهری و جوانییه روهری مرۆف بهرز
 دهکه نه وه، به لکو به ستراوه ته وه به زیانه کانیه وه.

له کاتیکدا قورئانی پیروزی باسی په یکهری بۆ کردین که له سهردهمی سوله یماندا
 (دروودی خودای له سەر بیئت)، وهک نیعمه تیکی خودایی باس کراوه و به ئیزنی
 خودای گه وره دروست کراون، ئەوا له گێرانه وهیه کی فەرمووده دا بۆمان
 گێردراوه ته وه که پیغه مبهەر (دروودی خودای له سەر بیئت) فەرموویه تی: "بازاریک له

^۱ رواه الإمام أحمد.

به هشتدا هیه کرین و فرۆشتنی تیدا نییه، تهنه وینهی پیاوان و ئافرتهانی تیدایه، هه رکهس حهزی له وینهیه کرد دهچیتته ناوی.^۱ که واته له بهر ئه وهی له به هشتدا ئه و وینانه نابنه هۆی هاوتاپه رستی و بته رستی، ئه واه لاله و به نیعمه تیکی خودایی داده نریت که دهیبه خشیته بهنده سالحه کانی.

خودی کۆمه لگهی مه دینهش که به کرده یی و تیۆری حه رامکردنی وینه کانی بینبوو _ کاتیک گومانی شیرک و به گه وره گرتنی جگه له خودا له وینه کاندایه بوو _ پاش چاکبوونه وهی له نه خۆشی بته رستی و فره خوا با وه پری، دیدگهی بو وینه و په یکه ر گۆرا، ئه وه تا کاتیک (مسور بن مخرمه) له کاتی نه خۆشی عه بدوللای کوری عه بباسدا چووه سه ردانی، جلیکی ئاوریشمی له بهر ئیبن عه بباسدا بینی و کوانوو په کیشی له به رده ستدا بوو که په یکه ری له سه ر بوو، میسه ور به ئیبن عه بباسی وت: ئه و به رگه چییه له به رتا؟ ئیبن عه بباس وتی: بوچی چییه؟ میسه ور وتی: ئاوریشمه! ئیبن عه بباس وتی: قه سه م به خودا پیم نه زانیوه، پيشم وایه پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بیت) تهنه بو حاله تیک نه هی لی کردوو که مله وری و لووتبه رزی له گه ل بیت، ئیمه ش _ سوپاس بو خودا _ ئه و سیفه ته مان تیا نییه، میسه ور پرسیی: ئه ی ئه و کوانوو چییه که وینه ی له سه ره؟ ئیبن عه بباس وتی: ئه ی نابینیت چون به ناگر سووتاندوو مانه؟^۲

لیره دا ئیبن عه بباس ئیجتیهاد ده کات و پیی وایه که بایسی حه رامکردنه که مله وری و لووتبه رزی و خۆبه گه وره ترزانینه و هه رکات ئه و بایسه نه ما حه رامییه که ش نامینیت، به هه مان شیوه ش بو په یکه ره کان به گه وره گرتن یان په رستی حه رام ده بیت و به س.

^۱ رواه الإمام أحمد. (ئهم فهرمودهیه زۆر لاوازه - وه رگێر).

^۲ رواه الإمام أحمد.

ههروهه جارېكیان (ئەبو تەلحەى ئەنصارى _ كە يەككە له ياران_ پارچه قوماشيكي له سهەر جيگهى دانىشتنى سههلى كورى حەنەف _ كە يەكك بوو له ياران_ دەرهيئا و لای برد، سههل پرسىي: بۆچى لای دهبەيت؟ ئەبو تەلحە وتى: خۆت دەرزانى كە پيغه مبهەر (دروودى خودای له سهەر بيئت) چى دهربارهى فهرموهه! سههليش له وه لاميدا وتى: مه گهر پيغه مبهەر (دروودى خودای له سهەر بيئت) نه يه فهرموهه: مه گهر ويته يه ك بيئت له سهەر پارچه؟^۱

كهواته ههركات مه بهست له ويته تهنه جوانى و پازانەوه بيئت و دوور بيئت له بتهپرستى و هاوتادانان بۆ خودا، وهك نه خشى سهەر پارچه قوماشيكي _ بۆ نموونه _ ئەوا حەرام نيبه!

كهواته به هه مان شيوهى قورئان، سوننهى پيغه مبهريش (دروودى خودای له سهەر بيئت) به شيوهيهكى رهها و گشتگيرى ويته و په يكهركانى حەرام نه كردوه و ئەميش په رستن و هاوتاپهيدا كردن و هه رشتيكي له و بابەتهى كردۆته هۆكار و بايسى حەرامكردنى، به لام ههركات سوود و جوانكردن و پازاندنەوهى رهواى ژيان و هيشتنهوهى بهها جوانهكان و پاكرآگرتنى و پهروهردەكردنى ههسته جوانهكانى مروفه له و هونهرانهدا هه بوون و كييشه ناوبراوه كانيانى پيشووى نه بوو، ئەوا به حەلالى دەرزانيت و به رۆزييهكى خودای دەرزانيت بۆ مروفه!

^۱ رواه الإمام أحمد (هاوشيوهى ئەمهش له بوخارى و موسليم و ئەبوداود و نەسائى و ئيبين ماجه دا ههيه).

هه لۆیستی زانایانی فیهقی ئیسلامی

کاتیك سهیری هه لۆیستی زاناکان ده کهین له باره ی (هونه ره کانی جوانی) به گشتی و هونه ری شیوه کاری به تایبه تی، ده بی ئه وه بزانی هه ندیک له زاناکانی فیهقی ئیسلامی له بواری هزری ئیسلامیدا پێیان وایه ئه م هونه رانه حه رامه، هه ر له گۆرانی موسیقاوه بگره تا وینه کیشان و په یکه رسازی و وینه، ئه و زانا فیهقیه یانه له هه لۆیستی (قه ده غه و که راهه ت و حه رامکردن) دا به شیوه یه کی ده قاده ق (حه رفی) فه رموده و وته کانی سه له فیان لیک داوه ته وه که ئه و هونه رانه یان حه رام کردوه، سه ره پای ئه و که لێن و ناته واویانه ی له پله ی سه حیح و وه رگیراو دایده به زینیت، ئه و ده قانه شیان وه رنه گرتوه که ئه و هونه رانه حه لال ده که ن، جگه له وه ش له لیکدانه وه کاندایه یوه ندیی نیوان ده قه که و بارودۆخه کانیان باس نه کردوه، له و بایس و حیکمه تانه ی ده قه که ی له گه ل ده سوورپه ته وه به بوون و نه بوون، به لام به هۆی بێئاگایی و که مترخه میانه وه نه بووه وه ک هه ندیک که س بو ی ده چن، به لکو چه ند هۆکاریکی هه بووه و له گرنگترین ئه و هۆکارانه ش ئه مانه ی خواره وه ن:

أ - له میژووی شارستانی ئیمه دا، ئه م هونه رانه بایسی شه روا لپسی و نیره مووکی و لادانی په وشتی به سه ریدا زال بوو، تا ئه و پاده ی بوویه په و خینه ر و داویک بو ئه و به فیهردانه ی کات و ژیان که هیز و تواناکانی ئومه ته ی ئیسلامی تووشی هه لوه شانده وه ده کات، ئه وه ش له دیوه خانی میر و ده سه لاتدار و په شوکی خه لکیشدا وه ک یه که هه بووه ، به لکو هه ندیک ده سه لاتدار هه بووه هونه ری نزم و بیره وشتانه ی کردۆته چه کیک بو ئیفلیجکردنی تواناکانی ئومه ته ی ئیسلامی، تا درژایه تی ده سه لات نه که ن و چاویشیان له گرته ده ستی ده سه لات نه بیّت!

ب - په پیره وانی ته سه وفی فه لسه فی، که له ژیر کاریگه ری (ئه گنۆسییه کان - باتینییه کان) دا بوون و باوه رپیان به (حلول) و فه نا و یه کیتی بوون هه بوو، وه زیاده ره ویشیان له به کاره یانی ئاواز و موسیقا و حالکردندا کردبوو، ئه مه ش وای

لهو زانایانه کرد که پییان ودها بیّت هۆکار و بایسی حه رامبوونی ئەو هونه رانه دووباره بیته وه ئارا و ئیتر به حه رامیان دانا، هه ر وهك سه ره تای سه ره له دانی ئیسلام.

ئەم هه لۆیسته ی زانایانی فیهی ئیسلامی راستی ئەو میتۆده ی ئیمه ده سه لمینیت که بۆ باسکردنی هه لۆیستی ئیسلام ده رباره ی ئەم هونه رانه به کاری ده هینین.

سه ره رای ئەو هه لۆیسته ش، میژوی هزری فیهی و زانایانی فیهی شارستانی ئیسلامی ژماره یه که هه لۆیستی هزری و کرده یی ئه رینی تیدایه، که زانای پایه به رزی فیهی ئیسلامی و بنه کانی فیهی ئیسلامی به رانه ر ئەم هونه رانه نواندوو یانه، به گۆرانیشه وه، وهك پیشتر ئاماژه مان بۆ ئین حه زم و غه زالی کرد وهك نمونه.

هه ندیک زانای پایه به رزی ته فسیر و زانای فیهی _ به تایه ت له مه زه به ی مالیکیدا _ وینه کیشان و په یکه رسازیان به حه لال داناوه ئەگه ره زه روره تیکی کۆمه لایه تی یان په روه رده یی هه بیّت.

بۆ نمونه:

_ زانای ته فسیر (أحمد بن محمد بن أسماعيل المرادي (٣٢٨ك - ، ٩٥٠ز) ده لیت که کۆمه لیک له زانایانی ته فسیر و فیه و توویانه: دروستکردنی وینه دروسته، ئەو دوو ئایه ته شیان کردۆته به لگه که پیشه ی په یکه رسازی وهك پۆزییه کی خودا به خشرابوو به سوله یمان پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بیّت)، هه روه ها دروستکردنی په یکه ری بالنده له لایه ن عیسا پیغه مبه روه (دروودی خودای له سه ر بیّت) وهك پیشتریش باسی هه ر دوو ئایه ته که مان کرد که له و کاتانه دا گومان و ترسی بته رستی تیدا نه بووه.

_ زانای ته فسیری ئەنده لووسی، مه ککی کوپی حیموش (٣٥٥ - ٤٣٧ك، ٩٦٦ - ١٠٤٥). له په رتوکی (الهدایة الی بلوغ النهایة) _ که له حه فتا به رگدا واتا و ته فسیری

قورئانی کردووہ _ دەلئیت: کۆمەلئیک ئەم ئایەتەنەیان کردۆتە بەلگەی پەواپەتی
وینەدروستکردن.^۱

- قورتوبی (قرطبی)، ابو عبدالله بن أحمد الانصاری (۶۷۱ک، ۱۲۷۳ز) ئاماژە بۆ
ئەو دەکات کە لای زانایانی فیکھی مەزەبی مالیکی دروستە پەیکەر دروست
بکریت کاتیک پیویست بیئت بۆ پەرورده، وەک پەروردهی کچان، کە رایانده هیئیت
لەسەر یاریکردن بە بووکەلە و شتی تر، قورتوبی دەلئیت: یاریکردنی کچان
هەلاوێردراوہ (.. لەم بابە _ واتە بابی راجیایی لەسەر حەرەمکردن، واتە ئەم
هەلاوێردنە کۆدەنگی لەسەرە _)، لەبەر ئەو فەرموودە صەحیحە کە خاتوو
عائیشە گێراویەتەو کە دەلئیت: پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بیئت) کە ماری
کردم تەمەنم حەوت سال بوو، لە نو سالیما گواستمیەو، ئەو کات بووکەلەکانم
لەگەڵ خۆم بردبوو، وە دەلئیت: یاری بە بووکەلەکانم دەکرد لای پیغەمبەردا
(دروودی خودای لەسەر بیئت)، هەندیک ھاوپی کچم هەبوو کە دەهاتن بۆ یاریکردن
لەگەڵم، بەلام هەرکات پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بیئت) دەهاتەو بۆ مال،
ئەوان لە پشتی پەردەیه کەوێ خۆیان دەشاردەو، بەلام پیغەمبەر (دروودی خودای
لەسەر بیئت) دەیهێنناو بۆ لام و ئەوانیش یارییان دەکرد لەگەڵم.^۲

دیارە کە ئەو بووکەلەنەش پەیکەری مۆڤ بوون، پیغەمبەریش (دروودی خودای
لەسەر بیئت) دەیبینی و پاریش دەبوو بە یاریکردنی و تەنانت ھاوپیکانی خاتوو
عائیشە بانگ دەکردهو بۆ لای کاتیک لە شەرمدا خۆیان دەشاردەو!
لە پەرتووکی (طبقات ابن سعد) دا باس لە جۆرە جۆری بووکەلەکان دەکات،
پەیکەری ئەسپی تیدا بوو _ کە وینە زیندەوهره _ خاتوو عائیشە دەگێرێتەو کە
جاریکیان لە کاتی یاریکردن بەو بووکەلە پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بیئت)

^۱ (الجامع لأحكام القرآن) ج ۴، ص ۲۷۲.

^۲ رواه مسلم والبخاري وابن ماجه (دیاریکردنی قورتوبی بۆ تەمەنی خاتوو عائیشە - بۆچوونیکێ مەجوح).

هاته ژورره وه و پرسپاری کرد: ئەمانه چین ئەی عائیشه؟ منیش وتم: ئەسپی سولهیمانن، پیغه مبه ریش (دروودی خودای له سهر بیټ) پیگه نی.^۱

قورتویی دهرباره ی ئەم بابته ده لئیت که زانایان پیگایان داوه به م یاریکردنه ی کچان، به هۆی پۆلی له پهروه رده یاندا، به تایبه تی کچ له م ریگه یه وه فییری به خێوکردنی مندال^۲ ده بیټ، که واته ههرکات سوودیکی ماددی یان سوودی جوانی یان ههر دووکیان هه بوون ئەوا ئیجتیهادی ئیسلامی هونه ری شیوه کاری هه لال^۳ ده کات.

– یه کیک له موجته هیده کانی مه زه به بی مالیکی له پله ی هه لالکردنی وینه و په یکه رسازی پتر پۆشتوووه کاتیکی به رژه وه نندی کرده یی و گه شه ی زانینه زانستییه کان و پهروه رده ی هه سستی هونه ری و پاکژکردنی سروشت و ئاکاره کان پیویستی پیی ده بیټ، ئەویش (ابوالعباس أحمد بن أدریس - ۶۸۴ک، ۱۲۸۵ز) که پییشه وا قه رافییه، زانایه کی فیه و بنه ماکانی فیه وه و نه ک هه ر فتوای هه لالی پی یکه رسازی و وینه کیشانی داوه، به لکو باسی دروستکردنی بووکه له و په یکه ری کردوو، له په رتووکی (شرح المحصول) دا ده لئیت: "هه والم پی گه شت که (الملك الكامل - ۵۷۶ - ۶۳۵ک، ۱۱۸۰ - ۱۲۳۸ز) شه معدانیکی بو دروست کرابوو_ که ستوونیکی مسی و چه ند جیگه شه معینی بچووکی له سهر داده نرئیت_ ههرکات ماوه یه کی دیاریکراوی شه و ده پۆشت ده رگایه ک له شه معدانه دا ده کرایه وه و په یکه ری که سیکی لیوه ده هاته دهره وه و له خزمه تی پاشادا ده وه ستا، پاش ده

^۱ (طبقات ابن سعد) ج ۸، ص ۴۲، دار التحریر، القا ره.

^۲ (الجامع لأحكام القرآن) ج ۱۴، ص ۲۷۴-۲۷۵، (ده کرئت بپرسین ئایا ئەم یاریبانه له ژبانی دایکی موسولماناندا- خاتو عائیشه - که مندال نه بووه، پۆلی تیرکردنی هه زی مندالی هه بوو بیټ، که ده بیته هۆکاریکی تری هه لالکردن؟ +- پرسپاریکی مه اقووله و جیگه ی خۆیه تی بیر له وه لاهه که ی بکرئته وه!) -

سه‌عات که کاتی به‌رب‌ه‌یان بوو، په‌یکه‌ریکی مرؤڤ له سه‌رووی شه‌معدانه‌که‌وه ده‌هاته
ده‌روه و ده‌ستی له بناگوئییدا بوو ده‌یگوت: خودا به‌یانیی سولتان به‌خوشی
بگپریت، ئیتر پاشا ده‌یزانی که به‌رب‌ه‌یانه.^۱

لیردها پی‌شه‌وا قهرانی باس له شه‌معدانیک ده‌کات که په‌یکه‌ری مرؤقی تیدا به‌کار
هینراوه و جووله و ده‌نگی‌شی هه‌یه! پاشان باس له ئه‌زمونی خوئی ده‌کات له
دروستکردنی شه‌معدانیک که هه‌موو ماوه‌یه‌ک په‌نگه‌که‌ی گورپاوه و په‌یکه‌ری
شیریکی هه‌بووه له تهنیشت په‌یکه‌ری مرؤقه‌که، چاوی شیره‌که‌ش هه‌ر ماوه‌یه‌ک له
ره‌شی توخه‌وه ده‌گورپا بو سپی و پاشان بو سووری توخ، له کاتی به‌رب‌ه‌یانیشدا
مرؤقه‌که‌ی سه‌ر شه‌معدانه‌که ده‌ستی له‌ویدا بوو و ئاماژه‌ی بو بانگ ده‌کرد، پی‌شه‌وا
قهرانی ده‌لئیت: نه‌متوانی ده‌نگ دروست بکه‌م.^۱

که‌واته زانایه‌کی موجته‌هید له بواری هونه‌ری شیوه‌کاری و په‌یکه‌رسازیدا
به‌کرده‌یی به‌ره‌می هه‌یه و په‌یکه‌ری مرؤڤ و ئاژه‌ل دروست ده‌کات به‌چه‌ندین
په‌نگه‌وه، هه‌م جوانیبه‌خشه و هه‌م سوودی ماددی‌شی هه‌یه!

به‌م شیوه‌یه بو‌مان ده‌رده‌که‌وئیت که له که‌له‌پووری فیه‌یماندا وه‌ک چو‌ن زانامان
هه‌یه وینه‌کی‌شان و په‌یکه‌ری به‌ه‌رام زانیوه، به‌ه‌مان شیوه‌ش زاناشمان هه‌یه
که له کاتی نه‌بوونی ترسی هاوتاپه‌یداکردن بو خودا و بتپه‌رستیدا ئه‌و کاره‌یان به
په‌وا زانیوه و تهنانه‌ت هه‌ندی‌کیشیان دروستیان کردووه، که‌واته زانای فیه‌ه
موجته‌هید و هونه‌رمه‌ند بوون.

^۱ مقدمة تحقیق (الأحكام في تمييز الفتاوى عن الأحكام وتصرفات القاضي والإمام) ص ۱۵.

له سەردەمی نویدا

كاتيك قوتابخانەى نوڭگەرى و رېنيسانسى ئايىنى دەستى كرد به تهكاندى ته پوتۆزى چاخەكانى چەقبەستووى و دواكەوتنى شارستانى _سەردەمى مەملووكى و عوسمانى_ يەككە له ديارترين ئەندازيارانى ئەو نوڭگەرىيە پيشەوا موخەممەد عەبدە (١٢٦٦-١٣٢٣ك، ١٨٤٩-١٩٠٥ز) به ئىجتىهاد و نوڭگەرىيەكەى لەم دەرگاىەى داوه و پايگە ياندووه كه ئىسلام رېزى له هونەرە جوانەكان گرتووه، باسى پۆلى به سوود و پيويستى هونەرەكانى شيۆهكارى كردووه له تۆماركردن و پاراستنى ژيان و بەرزكردنەوهى زهوق و هەستى هونەرى مرۆڤ و نزيككردنەوهى مرۆڤ بەره و پلهى كەمال!

پيشەوا موخەممەد عەبدە له كاتى گەشتيكيذا له ١٩٠٣ز بو دوورگەى سيشيليا (صقلية) باسى له هونەرە جوانەكان كردووه، له وى سەردانى مۆزەخانه و گۆرستان و شوڤنەوارەكانى كردووه، كه به وڤنه و پەيكەر شوڤنەوارى گەلانى راپوردوو باس دەكات و وهك دۆسيەى ميژووى ئەو شوڤنە وهايە، له وپوه چەند وتاريكى ناردووه بو گۆڤارى (المنار) و باسى بينينهكانى خۆى دەكات و باسيسى له هونەرەكان و راي ئىسلام له سەر وڤنه كيشان و وڤنه و دروستكردنى پەيكەر كردووه .

به سەرنجدان له نووسينهكانى، ئەوه مان بو دەردەكە وڤت كه خاوهنى زهوقىكى بەرز بووه و عاشقى داهينانى هونەرى بووه، پەيوەندى نيوان خۆى و هونەرى ئاسايى نيو خەلكى بەوردى دۆزيووتەوه، هەبوونى ئەو جوړه هونەرەش پۆليكى ترى نوڭگەرى موخەممەد عەبدەيه له بوارى ئايىنى و ئەدەب و زمان و شيۆازى دارشتندا و ئامانجيشى نوڭكردنەوهى ژيانى ئوممەتى ئىسلاميه به هۆكارى جياواز، يەككيش له و هۆكارانە هونەرە! نووسينهكانى شيۆازيكي بەرزى شاعيرانە قسەى له سەر وڤنه كردووه وهك هونەريكى هاوشانى شيعر_ كه هەر له كۆنەوه ديوانى

گهلی عه ره به _ به لام وینه: شیعریکی بیده ننگه، ده بینریت و نابیستریت، شیعریش، وینه یه که ده بیستریت و نابینریت!^۱

پاشان باس له سووده کانی ئه م هونه رانه و رۆلی له پاراستنی که له پووری ئه ممه تی ئیسلامیدا ده کات، که پاراستنی زانست و حه قیقه ت و میژووه، تا بیته شایه تیکی کاریگر بۆ نه وه کانی داهاتوو، ئه وه تا ده لیت: "پاراستنی شوینه واره کان وه ک وینه و په یکه ر، پاراستنی زانست و حه قیقه ته، سوپاسکردنی خاوه ن کاره هونه رییه کانه که داهینانی له و جۆره ی کردوو!"^۲

هر وه ک پیشتریش پوونمان کرده وه، به هه مان شیوه ش پیشه وا موحه ممه د عه بده قسه ی یه کلاکه ره وه له سه ر ئه م بابه ته ده کات و پیی وایه هه رکات ئه م هونه رانه بپه رسترین یان لانی که م له پووی ئایینییه وه به گه وره ته ماشا بکرین، ئه وا هه ر وه ک سه ره تای هاتنی ئیسلام له به ر هه مان هۆکار حه رام ده کرین، به لام له به ر ئه وه ی ئیستا به هیه چ شیوه یه ک بۆ ئه و مه به سه ته به کار ناهینرین، به لکو ئه و سوودانه شی هه یه که پیشتر باسمان کرد، لیره وه ئیسلامیش پیی رازی ده بیته و ریزی لی ده کریت.

پیشه و ئه م ئیجتیهاد و نویگه رییهانی له ریگه ی شیخ (محمد رشید رضا، ۱۲۸۲-۱۳۵۴ک، ۱۸۶۵-۱۹۳۵ز) وه به خه لکی ده گه یاند که خاوه نی گۆقاری (المنار) بوو، ئه و نووسراوانه ش له گۆقاره که دا به بی ناو بلاو ده کرایه وه، له و کاته شدا موفتی و لاتی میسر بوو، که گه وره ترین پله ی پیشه وایه تی و ئیجتیهاد بوو له هه موو جیهانی ئیسلامیدا!

^۱ (الأعمال الكاملة للأمام محمد عبده) ج ۲، ص ۲۰۴.

^۲ سه رچاوه ی پیشوو، ۲، ص ۲۰۵.

شیخ موحه ممد عه بده پاش بینینی وینه و په یکه ره کانی مؤزه خانه و چله خانه و که نیسه و گورستان و گوره پان و شاره کانی (سیشیلیا) و پاش باسکردنی پوئی گرنکی نه و وینه و په یکه رانه له پاراستنی بده وومی زانست، ده لیت:

"په نکه له گه ل خویندنه وهی نه م قسانه دا بپرسیت: حوکمی نه م وینانه له شاریعتی ئیسلامیدا چیه نه گه ر به مه بهستی وینه کیشانی شیوهی مروفه بیت له کاتی هه ژان و هه استجولان و دؤخی جهسته یدا؟ ئایا حه رامه؟ مه کرووه؟ سوننه ته؟ واجبه؟ نه و ده لیم:

وینه کیش وینه ی کیشاوه و سووده که شی بیگومانه، واتای په رستن و به گه وره گرتنی په یکه ر و وینه له میشکی خه لکیشدا نه ماوه، ئیتر یان خوت حوکمه که ی ده زانیت، یان پرسیاریک له موفتی ده که یت و نه ویش هه ر به ده م وه لامت ده داته وه (تیبینی نه وه بکه که موفتی خودی قسه که ره، نه مه ش وه لامه که یه تی؟) نه گه ر نه م فه رموده شی له وه لامدا هه بوو (سه ختترین سزای دواپوژ بو وینه کیشانه^۱) یان هه ر فه رموده یه کی تری صه حیح که هه مان واتای هه بیت، نه و بروام وایه له وه لامدا پیت ده لیت:

نه و فه رموده یه بو کاتی بته پرستی هاتووه که وینه کان بو دوو مه به ست به کار دهات: یه که م: له هو، دوو م: به پیروزدانانی وینه ی پیاوچاکان، دیاره که ئیسلام رقیه تی له یه که میان و بو سرپینه وهی دوو میشیان هاتووه، له هه ردوو حاله ته که شدا وینه کیش یان خه لک سه رقال ده کات تا خودایان بیر نه بیت، یان ریگا بو هاوتاپه یداکردن خو ش ده کات، جا نه گه ر نه م دوو به ربه سته نه ما و مه به سستی

^۱ ئامازیه بو نه و فه رموده ی ده فه رمیت: (فریشته ناچیته مالیکه وه له شپیس و وینه و سه گی تیدا بیت). رواه ابوداود والنسائی والدارمی والإمام أحمد.

سوودگه یاندن بوو، ئەوا وینەکیشانی مرۆفەکانیش هەر وهك وینەکیشانی پووهك و درهخته، ئەوهش له پەراویزی موصحفهکان و سەرەتای سوورهتەکاندا کراوه و هیچ زانیەکیش به حەرامی نەزانیوه، سەرەپای ئەوهی سوودی نەخشانندی موصحفهکان جیگەیی مشتومپرە، بەلام سوودی وینەکان بەو شیۆهی باس کرا راجیایی لەسەر نییه.

خۆ ئەگەر بتهوئیت گوناھێک بکهیت لهو شوینەدا که وینەیی تێدایه بهو بیانووهی فریشتە یان فریشتەیی نووسەری کردارەکان لانی کهم ناچێتە ئەو شوینەیی وینەیی تێدایه، وهك گێرپدراوهتەوه، ئەوا هەرگیز بێر لهوه نەکهیتەوه که کردارە خراپەکهت نانوسریت، چونکه خودا ئاگای له هەموو شتیکت و لهو مالەشدا دەتبینیت که وینەیی تێدایه، باوه‌ریشم وا نییه فریشتەیی کردارنووسینیش لهگەڵت نەیهن بۆ شوینێک که وینەیی تێدا بێت!

ناشتوانیت به موفتی بلیت: هەرچۆن بێت، وینە گومانی ئەوهی لەسەر کاتیکت بێت بپەرسرتیت! پیم وایه موفتی له وهلامدا دەلیت: زمانیشت وهك چۆن راستی دەلیت، گومانی ئەوهشی لی دەکریت تووشی درۆ ببیت، ئایا دەبیهستیتەوه؟ بهگشتی پیم وایه که شه‌ریعتی ئیسلام باشترین هۆکاری فیکردن حەرام ناکات، کاتیکت دانیای بێت لهوهی مه‌ترسییه‌کی بۆ سەر ئیسلام نییه، چ له پووی عه‌قیدهوه چ له پووی کردارەوه، هیچ به‌ربه‌ستیکت نییه له‌نیوان عه‌قیدهی ته‌وحید و کیشانی وینەیی مرۆف و زینده‌وه‌ران به مه‌به‌ستی به‌دهینانی واتاکردارییه‌کان و نواندی وینە زیهنییه‌کان.^۱

^۱ (الأعمال الكاملة للأمام محمد عبده) ج ۲، ص ۳۰۵-۳۰۶.

به م شیوهیه پیشه‌وا محمد عه‌بده وهك شیوه فه‌توایه‌کی شه‌رعی ده‌باره‌ی
هونه‌ر شیوه‌کاری قسه‌ی کردووه و پای وایه که ده‌کریت وهك که ره‌سته‌یه‌کی
پاراستنی حه‌قیقه‌تی زانستی و میژوویی سه‌یر بکریت، به‌لکو وهك یه‌کیک له‌باشترین
رئکاره‌کانی فی‌رکردن سه‌یر بکریت، هونه‌رگه‌لیکی به‌رزن و زه‌وقی مرؤف‌به‌رز
ده‌کاته‌وه به‌همان شیوه‌ی هونه‌ری شیعر و ئه‌و هونه‌رانه‌ی تریش که ئیسلام هیچ
رئگرییه‌کی نه‌کردووه له‌داهینان تیئاندا! به‌م کاره‌شی لاپه‌ره‌یه‌کی په‌رتووی
میژووی نوئکردنه‌وه‌ی ئیسلامی تۆمار کرد، نوئکردنه‌وه‌ی ژیانی ئوممه‌تی ئیسلامی
به‌نوئکردنه‌وه‌ی ئه‌و هزره‌ی ژیان به‌رئوه‌ ده‌بات.

له كۆتاييدا...

پاش ئەو ەى ەلۆيىستى مېتۆدى ئىسلاممان لەسەر نىشانە و ئايەتەكانى جوانى لە داھىنانى خوداييدا و پاشان لە ھونەرە جوانەكاندا خستە پوو_ كە زەوقى مەرفۇق بەرەو بالا دەبات تا پەى بەو نىشانە و ئايەتەكانى جوانى ببات و بەردەوام سوپاسى بەدەيھنەرى ئەو جوانيانە بكان، ئايا ئىستا ھىچ گومانىك ھەيە كە ەلۆيىستى مېتۆدى ئىسلامى لەسەر ئەم ھونەرە، لە چەشتەن و جىبە جىكردنيدا، ەلۆيىستى خۆشەويىستى و ھاوسۆزى و پاكژكردن و پىشتىوانىكردنە، گەرچى وا بلاو كراو تەو ە كە ئىسلام دژى ئەم ھونەرەنەيە .

ئىسلام دژايەتتى جوانى و ھونەرەكانى جوانى ناكات، موسولمانى نمونەيىش ئەو مەرفۇقە زىر و وشكە نىيە كە پارىبوونى ئىسلام لە جوانىيەكانى ژيان جيا بكاتەو ە! موسولمان پىويستە تەنھا پىوەرە ئىسلامىيە عەقىدەيى و ئاكارىيەكان بەكار بىنىت لەگەل ئەم ھونەرەنەدا، تا وەك سەرچاوەيەكى راستەقىنەى چاكە و جوانى لە ژيانى مەرفۇقا بىننەو ە .

- كەواتە ئىسلام داواى ھاوسەنگى لە بەكارھىنانى ئەم ھونەرەنە و پەرەواجىپىدانىيان دەكات، تا ئەركى گەنگىپىدانى ئوممەتى ئىسلامى ناھاوسەنگ نەبىت و ھەموو لايەنەكانى چالاكىيە پىويستەكان لەناو ئوممەتى ئىسلاميدا ھەبىت، وزە و توانا و ژيانى مەرفۇقەكان بەردەوام گەشە بكات و بەرەو كەمال پىروات .

مىانپەرەوى پىوەرى ئىسلامە لە ھەموو بوارەكانى ژياندا و قورئانىش فەرمانمان پى دەكات: ﴿ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴾ (۳۱) الأعراف . ۳۱ . واتە: " بۇ نوپۇزكردن و لە شوپىنى نوپۇزكردندا خۇتان پىرايىننەو ە و زىادەپەرەوى مەكەن، چونكە خودا كەسانى زىادەپۇكارى خۇش ناوئىت . " و ە دەفەرەمىت: ﴿ وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا ﴾

القصص ۷۷. واته: "لهو به شهی خودا پیی داوی سهرکه وتنی دواپوژی پیی به دست بهینه و به شی دنیاشت له بیر نه چیت. " پیغه مبه ریش (دروودی خودای له سهر بییت) له په یامه کانیدا داکوکی له سهر هه مان په یامی قورئاندا دهکات و دهفه رمییت: " بخون و بخونه وه و صه دهقه بکه ن و جلو به رگ بپوشن به ویستی خوتان، به و مه رجهی زیاده پرهوی و لووتبه رزی تیدا نه بییت. " به و که سهی زیاده پرهوی له خواپه رستی و دنیانه ویستیدا دهکات و پوژ به پوژوو و شه ویش شه ونوژ دهکات و هاوسه ره که ی و دنیای پشتگویی خستوو ده لیت: " من هندی پوژ به پوژوو ده بم و هندی پوژیش به پوژوو نابم، شه ونوژیش ده که م و ده شخوم و له هاوسه رانیشم نزیك ده بمه وه، هره که سیش له م ریپازهی من لا بدات ئه وه له من نییه. " وه دهفه رمییت: " هاوسه ره که ت مافی له سه رته، هه روه ها میوان و جه ستته. " ۳

– هه ژان و بزووتنی دهروونی مروّف به هوی جوانییه کانی ژیانه وه به شیکه له سروشتی دهروونی جوانی مروّف که خودا پیی به خشیه وه، ئیسلامیش دهیه وییت هه موو هونه ره کان به راستی بینه به شیک له جوانییه کانی ئه م ژیانه بییت و دژایه تی سروشت و فیتره تی مروّف نه که ن و به لکو بینه هاوکاریک بو به زرکردنه وه و پاکژکردنی، دهیه وییت بیکاته هؤکاریک بو پاکژکردنی دهروون و به زرکردنه وهی توانا و وزه کانی مروّف و غه ریزه کانی، ئیسلام نایه وییت هونه ر بییته هؤکاری هه لوه شینه ر و تیکدر، یان بییته و وروژینه ری غه ریزه ی توندوتیژی و تووپه یی و شه هوه ت و چپژی ماددی مروّف، دهیه وییت بییته هونه ری جوان و پازاوه به په وشته کانی ئیسلام.

– ئه گه ر هه ر گه لیک کولتووری هونه ری تاییه ت به خوی هه بییت که له گه لانی تر جیای دهکاته وه، ئه وا ده مانه وییت هونه ره کانیا ن ملکه چ بکه ن بو ئه و بو ماوه

^۱ رواه البخاري وابن ماجه.

^۲ رواه البخاري ومسلم وابوداود والنسائي والدارمي وأحمد - من حديث عبدالله بن عمرو بن العاص.

^۳ رواه البخاري ومسلم.

کولتوورییهی ئەم گەلانی هەیانە لە کاتی موسولمانبوونیان و ئاویتەبونیان بە ئوممەتی ئیسلامی، دەمانەویت ئەم هونەرانی بەپێی پێوەرەکانی عەقیدەیی ئیسلامی و زەوقی جوانی و ئەخلاقییاتی ئیسلامی بژین و پەرەبەستین، نامانەویت شوێنکەوتەیهکی کوێرانەیی شارستانییتییه نائیسلامییەکان بن و ببە کۆپییهکی سەقەتی هونەری ئەو شارستانییتییانە !

– ئەگەر ئەرکی یەکەمی هونەرە جوانەکان لە ژبانی مەژۆندا بەرزکردنەوی پۆچی مەژۆن بێت لە بوارەکانی ناسین و چێژوەرگرتنی لە نیشانە و ئایەتە خوداییەکانی جوانی لەم گەردوونەدا، ئەوا ئیسلام هەنگاوی فراوانتر دەنیت، تا لە پێی ئەم هونەرانیوه مەژۆنیکی پەربانی پیک بەنیت، کە لەوه تێدەگات خودا جوانە و پەربانیبونی مەژۆنی پەیهووستە بەهەز و پەیهووستبونی و هەولی مەژۆن بە پابەندبونی بە پەوشتە جوانەکانەوه، هەست بەو جوانییە بکات کە خودا لەم گەردوونەدا پەخشی کردووه، چێژی لەو جوانییە وەرگرت.

سەرەرای ئەم ئەرکە ئیسلامییە پەروەردەیی جوانی پەروەری و هونەرە جوانەکان لە ژبانی مەژۆنی موسولماندا، ئەوا میتۆدی ئیسلامی داوا لەم هونەرانی دەکات بە ئەرکی خۆیان هەستن، ئەرکی پاراستنی هەز و بلاکردنەیی بانگی ئیسلام لە پێگی ئەم هونەرانیوه.

ئەم هونەرانی کاریگەرییهکی گەورەیان هەیه لە تیگەیانندی خەلک و دەکریت _ بەلکو پێویستییه _ وەك هونەری قسەکردن ئەمیش بەکار بەنیت بۆ گەیانندی پەيامی ئیسلام.

جيهاد (تيكوشان) له رپي خوادا

جيهاد رپگه ي پياده كړدني ميتودي ئيسلامه

تيگه شتین که سه رچاوه ي ميتودي ئيسلام له خوداوه يه، به لام مرؤف هه ولى داوه، ليى تيبگات و حوکمی لى و ه ر بگريت و بابه ته كانيشى په يوه نديى به مرؤفه وه هه يه، سه رنج و هه مه لايه نى و پياده كړدنيشى هه موو لايه نه كانى ژيانى گرتوته وه، هه ژمونى به سه ر كاروانى ژيانى مرؤفدا هه يه و وه لامى پرسياره كانى ده داته وه، رپنو ينييه كانى چاوى سه ر و دلى مرؤفه، مرؤفیش ته نها وه ك تاك ك ئه ركى تايبه تى خوى له سه ر نييه، به لكو له و لايه نه وه ش كه (مه دهنى - كؤمه لايه تيبه) ئيسلام ئه ركى كؤمه لايه تيبى له سه ر فه رز كړدووه، ئيسلاميش ئاراسته ي گوتارى پرووى له ئوممه تى ئيسلامى كړدووه. له كو پوه هاتووه؟ بؤچى؟ له كو ي ده ژى؟ پله و پايه ي به گو پره ي كه سانى تر؟ چؤن ده ژى؟ چاره نووسى بؤ كو پيه؟ به چ شپوه يه ك؟

به هوى ئه م گشتگيرى و كؤمه لايه تيبوونه وه، كه تاك و ئوممه تى ئيسلامى پيکه وه به ستووه و فه رزى عه ين و فه رزى كيفايه ي تيدا گرى دراوه و يه كدى ته واو ده كه ن _ ميتودي ئيسلامى ته نها وه ك سيستمى كى هزرى _ تيورى نامينيته وه، به لكو ئه و ميتوده يه كه ته نها له پياده كړدندا به دى ديت، چونكه ئيسلام گرووپيكي هزرى يان ته نها رپچكه يه كى تيورى نييه، به لكو ئاينيكه (ئينتيمای كاريگه ر) و (كردارى - خاوه ن هه لويستى بنه مادار) به مرؤف ده به خشيت، عه قيده و شه ريعه ته، كاتيك ده گو پريت بؤ ژيانى كى راسته قينه و بونيا دى كى به هيز و شارستانى تيبه كى بپوينه له پياده كړدندا.

پېم وايه ئەم حەقیقەتەش یەكك له و راستییانەى ئەم ئایەتە پیرۆزە ئاماژەى
 پى دەكات و دەفەرمیت: ﴿الْيَوْمَ يَبْسُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَحْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ
 الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ المائدة: ٣.
 واتە: "وا ئەمپۆ بېباوەران بئۆمید بوون لەوەى ئایینەكەتان لەناو بەرن، لیان
 مەترسن و لە من بترسن، ئەمپۆ ئایینەكەتانم گەیانە پلەى كەمال و نەعمەتى خۆم
 بەتەواوى بەسەردا پرشتن و پازى بووم كە ئىسلام بكەمە ئایینی ئیوه، بەلى...
 ئىسلام لەگەل هاتنیدا یاسای مەدەنى و ژيانپەرورەى زۆرى تىدايه، ئەم ئایەتەش
 لە عەرەفە هاتە خوارەوه پۆزى گەرەترین حج _ لە حەججەتولوداع_ وتارەكەى
 پىغەمبەرىش (درودى خودای لەسەر بىت) لەو پۆزەدا، سەرەپای ئەو یاساسازییه
 مەدنیانەى تىیدا بوو، بوویه گریبەستىكى كۆمەلایەتى یاساسازى، كە بریار لەسەر
 مافە مەدەنییهكانى ئوممەتى ئىسلامى دەدات، ئەگەر لەم ئایەتەدا باس لە كەمالی
 ئایین كرايىت، مەبەستى ئەوه نەبووه دوائیەتى قورئان بىت یان دوائەحكامى
 وەحى بىت، چونكە پاش ئەو ئایەتە زۆر ئایەت هاتۆتە خوارەوه و ئایەتى پىبا و
 ئایەتى كەلاله^١ و... هتد، وەك زانایانى تەفسیر دەلین، بەلكو مەبەستى ئەوه بووه
 خواش زاناترە كە پىادە بووه و جیبەجى كراوه، ئەوەتا لە پاش فەحى مەككە
 و پىكەینانى تەواوى دەولەت و بەرجەستەبوونى شەریعت لە ژيانى نوپى ئوممەتى
 ئىسلامیدا، بانگەواز لە چوارچۆیهى (هزر) دەرچوووه كە بەسەر (واقیع)دا سەر
 دەكەوێت و ئىسلام دەبیتە ئەو ئایینەى واقیع دەگریتە دەست و خەلكیش ژيانىكى
 ئىسلامیانه دەبیت، كەواتە كامڵبوونى ئایین و میتۆدى ئىسلامى بەهۆى سروشت و
 مەبەستەكانیوه، تەنها لە ریگەى ئامادەبوونیهتى لەسەر زەمینەى واقیع و

^١ القرطبي(الجامع لأحكام القرآن)ج٦، ص٦١-٦٢.

بەرجهستبونی له بواره جیاوازهکانی ژياندا، ئەمەش بەستراووتەوه بەو ساتەوه
که تەنها له قۆناغی خویندەنەوهی قورئاندا نەوهستین و له پێگەى جیهادیشەوه
ئیسلام دەبێتە ژيانى موسولمانان.

یەكێك له یاران بە ناوی (سعد بن هشام بن عامر) _رهزای خوای لهسەر_ پاش
کۆچی دواى پێغه مبهەر (دروودى خودای لهسەر بیّت) رۆشت بۆ لای خاتوو عائیشە
(رهزای خودای لهسەر بیّت) و لێی پرسى:

- (باسى پهوشتى پێغه مبهرم بۆ بکه (دروودى خودای لهسەر بیّت)).

خاتوو عائیشە وتى: ئایا قورئان ناخوینیت؟

وتى: بەلێ.

خاتوو عائیشە وتى: پهوشتى پێغه مبهەر (دروودى خودای لهسەر بیّت) بریتى بوو

له قورئان.^۱

لێرەوه قورئان بەهۆی جیهادهوه و له پێگەى ئەو کهسانەوه لێى تیگەشتوون
گۆرا بۆ وزه یهکی زیندوو، بونیادیکی شارستانی دروست کرد که دهولەت یهكێك
بوو له خشتهکانی و پۆحی قورئانی تیدا بەرجهسته بوو، مهسه له کهش تەنها له
سنووری هزرده نەمايه وه و تەنها له بەرکردن و خویندەنەوهی ئایه تەکان و تیگەشتنی
مه بهست و ئامانجهکانی نه بوو!

کهواته جیهاد و تیکۆشان بۆ بەرجهسته کردن و جیبه جیکردنی ئیسلام بهشیکه
له م میتۆده و ئەسته مه بهی ئەویش تهواو ببیّت، بی هۆش نییه که رهگی فهرمانی
ههردوو وشه ی (الاجتهاد) و (الجهاد) یهك وشه یه، ئەویش وشه ی (الجهاد) ه، به واتای
ههولێ نۆر و تیکۆشان، به کارهینانی ئەوپه پری ههول و تیکۆشان له بوارهکانی

^۱ رواه مسلم.

مه‌عریفه‌دا بریتیه له (ئجته‌هاد) هه‌مان پرۆسه به ئامانجی پیاده‌کردن و جیبه‌جیکردنی ئه‌و ئجته‌هاد هزریه به هه‌ر پێگه‌یه‌کی مومکین و له‌ بواره جیاوازه‌کاندا پێی ده‌وتریت (جیهاد) و ئامانجه‌ راسته‌قینه‌کانی ئجته‌هاد به‌دی ده‌هینیت، که‌واته هه‌ردووکیان دوو‌پووی دراویکن له‌ میتۆدی ئیسلامیدا.

ئه‌گه‌ر جیهاد له‌ نه‌ریت (عورف)ی ئیسلامیدا به‌ واتای بانگخوازی بۆ ئایینی راسته‌قینه و به‌کارهینانی ئه‌وپه‌ری وزه و توانای گوفتاری و کرداری له‌ هه‌موو بواره جیاوازه‌کاندا بۆ سه‌رخستنی ئه‌م ئایینه‌ راسته‌قینه،^١ هه‌ر له‌ یه‌که‌م سه‌رنجه‌وه بۆمان ده‌رده‌که‌ویت که‌ وشه‌ی (جهاد) له‌ جه‌نگ و شه‌پکردن فراوانتر و گشتگیرتره، فه‌زیکێ کۆمه‌لایه‌تییه و خودای گه‌وره فه‌زری کردووه له‌سه‌ر پێشه‌نگانی ئه‌م ئوممه‌ته و پێویسته به‌پێی پێویست کۆمه‌لێک جیبه‌جی بکه‌ن و هه‌ول و تیکۆشانی هزری بکه‌نه بناغه‌یه‌ک بۆ به‌ده‌سته‌هینانی میوه‌ی کردار و به‌رجه‌سته‌بوونی (ئجته‌هاد) له‌ (جیهاد)دا.

هه‌ر له‌به‌ر ئه‌م حیکمه‌ته‌یه که‌ پله‌ی جیهاد له‌ په‌یامی ئیسلام و ئه‌رکه‌کانی ئوممه‌ت و پێنویینییه‌کانی میتۆدی ئیسلامیدا زۆر به‌رزه، بێگومان لووتکه‌ی ئیسلامه، هه‌ر وه‌ک پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی‌ت) فی‌ری کردووین و ده‌فه‌رمیت: "سه‌ری کاره‌که: ئیسلامه، پایه‌که‌ی: نوێژه، لووتکه‌که‌شی: جیهاده."^٢ گه‌شتی ئوممه‌تی ئیسلامیه له‌ هه‌موو بواره‌کانی ژیان، پێغه‌مبه‌ریش (دروودی خودای له‌سه‌ر بی‌ت) فه‌رموویه‌تی: "گه‌شتوگوزاری ئوممه‌تی من بریتیه له‌ جیهاد له

^١ الجرجانی (التعريفات) الجهاد.

^٢ رواه الترمذی وابن ماجه والإمام أحمد.

رینگه‌ی خودادا. ^۱ ئەگەر هەندیک ئوممەتی خاوەن پەيامیش پەهباڵییه‌تی کردبێتە ئەو چالاکیه کردارییه‌ی خوێ، که ئایینی پی بەرجه‌سته کردبیت و ئیدی ئایینه‌که‌ی له ده‌یر و ئەشکه‌وته‌کان و پەهباڵییه‌تدا کورت ده‌کاته‌وه و جگه له‌وه‌ش به‌هه‌له‌ ده‌زانیت، یان دونیا به‌دابراو له‌ ئاین ده‌زانیت، به‌لام پیغه‌مبەر (دروودی خودای له‌سه‌ر بیت) فی‌ری کردوین که چالاکی زانستی ئوممەتی ئیسلام که ئایینه‌که‌ی به‌دی ده‌هینیت، ئەو پەهباڵییه‌ته‌ نییه که ئاین له‌ ژیان داده‌بپیت به‌ واتا فراوانه‌که‌ی، به‌لکو ئەو چالاکیه جیهانییه بریتییه له‌ تیکۆشانی ئیسلامی له‌ بواره جیاوازه‌کانی ژیاندا، به‌لکو له‌ بری پەهباڵییه‌تی دابراو له‌ دونیا جیهاد دانراوه، وه‌ک فرموده‌که‌مان پیشتریش باس کرد،

خودای گه‌وره‌ش راستی فرمووه له‌م ئایه‌ته‌دا: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَعِبُدُوا رَبَّكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ﴾ (الحج ۷۷-۷۸). واته:

"ئە‌ی باوه‌پداران: کړنۆش و سوژده بو‌ خودای خوتان به‌رن و بپه‌رستن و کاری چاکه‌ بکه‌ن، تا پرگارتان بیت. له‌ پپی خوداشدا جیهادی راسته‌قینه‌ بکه‌ن، ئە‌وه‌ خودایه‌ که ئیوه‌ی هه‌ل‌ب‌ژاردووه‌ و ئە‌رکی قورس و که‌مه‌رشکی‌نی له‌ ئایینه‌که‌تاندا دانه‌ناوه‌، ئیوه‌ هه‌مان ئایینی ئیبراهیمی باوکتان هه‌یه‌ و ئە‌و پپشتر ناوی ناون موسولمان و له‌مه‌شدا بو‌ ئە‌وه‌ی پیغه‌مبەر ببیته‌ شایه‌ت به‌سه‌رتانه‌وه‌ و ئیوه‌ش ببه‌ شایه‌ت به‌سه‌ر خه‌لکییه‌وه‌، ئیوه‌ش نو‌یژ بکه‌ن و پۆژوو بگرن و ده‌ست به‌

^۱ رواه ابو داود.

ثایینی خوداوه بگرن، تهنه ئه و گه وره و خاوه نی ئیوه یه و باشترین گه وره و باشترین پشتیوانه.

وه ده فهرمیت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ تِجَارَةٍ تُنَجِّيْكُمْ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ (۱۰) تُوْمُنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (۱۱) يَعْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ (۱۲) وَأُخْرَىٰ يُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِّنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ (۱۳)﴾ الصف ۱۰-۱۳. واته: "ئه ی باوه پداران: ئایا ئه و بازرگانیه تان نیشان بدهم که له سزای قورس پزگارتان ده کات، ئه و بازرگانیه ش ئه و یه که باوه پرتان به خودا و پیغه مبه ر ه بیته و به گیانی خو تان و به سامانتان جیهاد له ریگه ی خودادا بکن، چونکه ئه وه باشتره بو تان گه ر بزنان، ئه و کات خودا له گونا هتان خو ش ده بیته و ده تاختاته ئه و باخانه ی به ه شت که رووبار به ژیریدا ده روات، هه روه ها نشینگه ی خو شی ئیو باخه کانی عه دن، ئه مه ش سه رکه و تنیکی گه وره یه، پاداشتی تریشمان لایه که ئیوه حه زی لی ده کهن که سه رکه و تنیکه له لایه ن خوداوه پی تان ده به خشیت و کردنه وه ی دلی مرؤقه کان و شوینه کانه به م نزیکانه و موژده ش به موسولمانان بده."

بیگومان ئه رکی سه رشانی پی شه نگانی ئه م ئوممه ته ئه وه یه ئه و په ری هه ولی خو یان بده ن بو پالفته و ده ره یانی رینوینییه کانی میتودی ئیسلامی له ریگه ی ئیجتیهادی هزرییه وه و هه ولی ته و اویش بدریت بو ئه وه ی جیهادی به گه ر خستنی ئه و میتوده به یینه ئارا، که واته پیویسته ئه و پی شه نگانه تهنه سه رقالی شاره زایی بابه ته تیورییه کان نه بن، به لکو به کردار جیهاد بکن و گه له که یان به کردار فیری ئایین بکن، قورئان ده فهرمیت: ﴿وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَافَّةً فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ

طَائِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ (۱۲۲) ﴿التوبة ۱۲۲﴾
 واته: "نابیت باوه‌پردازان هه‌موویان سه‌رقالی جیهاد بن، ده‌با هه‌ندیکیان خه‌ریکی
 شاره‌زابوون بن له‌ ئایینه‌که‌یان و کاتی گه‌رانه‌وه‌یان ئاگاداریان بکه‌نه‌وه‌ تا ئاگایان
 له‌خویان بیّت."

پینغه‌مبه‌ریش (دروودی خودای له‌سه‌ر بیّت) راستی فه‌رمووه‌ که‌ ده‌فه‌رمیّت:
 "هه‌موو پینغه‌مبه‌ریک که‌ له‌لایه‌ن خوداوه‌ پیش من نی‌ردراوه‌، هاو‌پ‌ی و یاری
 دلسۆزیان هه‌بووه‌ که‌ پ‌یازی ئه‌ویان گرتووه‌ و گو‌پ‌رایه‌لی فه‌رمانه‌کانیان بوون،
 به‌لام پاش ئه‌و یار و هاو‌پ‌یانه‌ نه‌وه‌یه‌ک به‌شو‌پ‌نیاندا هاتووه‌ که‌ قسه‌ی بی‌کرداریان
 هه‌بووه‌ و ئه‌وه‌ی به‌ خه‌لکی ده‌ل‌ین خویان کاری پی‌ناکه‌ن، هه‌رکه‌سیک به‌ ده‌ست و
 زمان دژ به‌وان جیهاد بکات باوه‌رداره‌، له‌دوای ئه‌مه‌ش ئیتر به‌ قه‌د ده‌نکه‌ تۆوی
 خه‌رته‌له‌یه‌ک باوه‌ر نییه‌." "یاوه‌ره‌کانی دلسۆزی پینغه‌مبه‌ریش (دروودی خودای
 له‌سه‌ر بیّت) له‌گه‌ل یارانی، بریتی بوون له‌ پیشه‌نگانی ئوممه‌تی ئیسلامی بوون که‌
 مواهیدی پ‌یگه‌ی پیاده‌کردن و جیبه‌جیکردنی میتۆدی ئیسلام بوون."

ئەوہ بوو دیارترین رینوئینییہ کانی میتۆدی ئیسلامی.

میتۆدی بایسگہ رای - ئاین دار (العلیة - المتدینة) و ھۆکارگہ رای - خوداوەندی (السببۃ - الالہیة) دیارترین رینوئینی میتۆدی ئیسلامین، چونکہ ئەم گہردوونہ کہ لە ژیر ھەژموونی ھۆکارەکاندا، شایەتە لەسەر ئەوہی دروستکراوی خودای تاک و تەنھایە کہ تەنھا خۆی پەرورەدگاری راستەقینە یە و توانای بەرپۆرەبردنی ئەم جیھانە ی ھە یە، ھەر ئەم خودایە ی کہ لە شتە دروستکراوەکان ناچیت، مەوۆقی کردووە تە جینشینیی خۆی بۆ ئاوەدانکردنەوہی ئەم زەویییە و بەدیھینانی بەندەکانی پەیمانی جینشینیی لەسەر زەوی، ھەر خوداش رینگاکانی ھۆشیاری و کەرەستەکانی کرداری پی بەخشیوہ تا ئەو پەیمامە بەدی بئینیت و پۆزی ئیسلامی پی بەخشیوہ کہ پەیمامیکی نەمرە، ئەو میتۆدە ی پی دەدات لە رینگە ی میانپەرەویییە کی گشتگیرەوہ ئینتیمای و ھاوسەنگی بەدی بئینیت لەگەڵ ھەموو دیارە و ھیزەکانی گەردووندا، جیھادیشی لەسەر فەرز کردووە تا بوونی - کاریگەر (الوجود - الفاعل) ببەخشیتە ئەم میتۆدە و ھیرش و گۆرانکارییە نوێکانی زەمانە نەیفەوتینیت، وەک بەسەر پەیمامی ئوممەتەکانی پێش ئیسلامدا ھاتووە، خودای گەرەش راستی فەرمووہ لەم ئایەتەدا: ﴿إِنَّا خَلَقْنَا الذَّكَرَ وَإِنَّا لَهُ لَخَافِظُونَ﴾ (٩) الحجر ٩. واتە: "ئیمە قورئانمان ناردۆتە خوارەوہ و بیگومان دەیشیپاریزین."

سەرچاوهكان

– القرآن الكريم.

– السنة النبوية:

- ١- صحيح البخاري، دار الشعب، القاهرة.
- ٢- صحيح مسلم، القاهرة، ١٩٥٥م.
- ٣- سنن الترمذي، القاهرة، ١٩٥٥م.
- ٤- سنن النسائي، القاهرة، ١٩٦٤م.
- ٥- سنن ابي داود، القاهرة، ١٩٥٢م.
- ٦- سنن ابن ماجه، القاهرة، ١٩٧٢م.
- ٧- سنن الدارمي، القاهرة، ١٩٦٦م.
- ٨- مسند الأمام أحمد، القاهرة ١٣١٣هـ.
- ٩- الموطأ- للأمام مالك، دار الشعب، القاهرة.

– معاجم القرآن والسنة:

- ١- المعجم المفهرس لألفاظ القرآن الكريم، محمد فؤاد عبدالباقي، دار الشعب، القاهرة.
- ٢- معجم ألفاظ القرآن الكريم، مجمع اللغة العربية، مصر، القاهرة، ١٩٧٠م.
- ٣- المعجم المفهرس لألفاظ الحديث النبوي الشريف، وينسك (أ. ي) وآخرين، ليدن ١٩٣٦-١٩٦٩م.
- ٤- مفتاح كنوز السنة، وينسك (أ. ي)، ترجمة: محمد فؤاد عبدالباقي، لاهور، ١٣٩١م، ١٩٧١م.

– الكتب الأخرى:

١. ابن أبي الحديد: شرح نهج البلاغة، ابوالفضل ابراهيم، القاهرة، ١٩٥٩م.
٢. ابن الأثير: أسد الغابة في معرفة الصحابة، دار الشعب، القاهرة.
٣. ابن تيمية: منهاج السنة النبوية، القاهرة، ١٩٦٢م.
٤. الفتاوى الكبرى، القاهرة، ١٩٦٥م.
٥. مجموعة الرسائل الكبرى، القاهرة، ١٤٠٠هـ.
٦. ابن حزم الأندلسي: رسالة في الغناء والملهى، أمباح أم محظور؟ مطبوعة ضمن(رسائل
٧. ابن حزم)ج(١)، تحقيق: د. أحسان عباس، بيروت، ١٤٠١هـ، ١٩٨٠م.
٨. ابن خلدون: المقدمة، القاهرة، ١٣٢٢هـ.
٩. ابن رشد(ابوالوليد): تهافت التهافت، القاهرة، ١٩٠٣م.
١٠. فصل المقال فيما بين الحكمة والشريعة من الاتصال، دراسة وتحقيق: د. محمد
عمارة، القاهرة، ١٩٨٣م.
١١. ابن سعد: الطبقات الكبرى، دار التحرير، القاهرة.
١٢. ابن عبد البر: الدرر في اختصار المغازي والسير، القاهرة، ١٩٦٦م.
١٣. ابن عساكر: تهذيب تاريخ ابن عساكر، دمشق.
١٤. ابن قتيبة: الأمانة والسياسة، القاهرة، ١٣٣١م.
١٥. ابن قيم الجوزية: اعلام الموقعين، بيروت، ١٩٧٣م.
١٦. ابن منظور: لسان العرب، دار المعارف، القاهرة.
١٧. أبو يوسف: كتاب الخراج، القاهرة، ١٣٥٢هـ.
١٨. أفرام البستاني(أشرف): دائرة المعارف، بيروت، ١٩٥٦م.
١٩. الأفغاني (جمال الدين): الأعمال الكاملة، دراسة وتحقيق: د. محمد عمارة، بيروت، ١٩٨١م.
٢٠. الأبيجي (العضد)- والجرجاني: شرح المواقف، القاهرة، ١٣١١هـ.
٢١. البيهقي: مناقب الشافعي، تحقيق: السيد أحمد صقر، القاهرة ١٩٧١م.
٢٢. الجاحظ: كتاب الحيوان، تحقيق: الأستاذ عبدالسلام هارون، القاهرة.

٢٣. الجرجاني: التعريفات، القاهرة، ١٩٣٨م.
٢٤. جلال محمد عبد الحميد (دكتور): مناهج البحث العلمي عند العرب في مجال العلوم الطبيعية والكونية، بيروت، ١٩٧٢م.
٢٥. الجويني (أمام الحرمين): الأرشاد، القاهرة، ١٩٥٠م.
٢٦. الدهلوي أحمد بن عبد الرحيم الفاروقي: حجة الله البالغة، طبعة القاهرة، ١٣٥٢هـ.
٢٧. الزركلي (خير الدين): الأعلام، بيروت - ط الثالثة.
٢٨. الشهرستاني: نهاية الأقدام في علم الكلام، تحقيق: الفريد جيوم، طبعة مصورة، بدون تاريخ ومكان الطبع.
٢٩. الطبري: تاريخ الطبري، تحقيق: محمد ابوالفضل ابراهيم، دار المعارف، القاهرة.
٣٠. الطهطاوي (رفاعة رافع): الأعمال الكاملة، دراسة وتحقيق: د. محمد عمارة، بيروت، ١٩٧٧م.
٣١. الطوسي (ابو جعفر): تلخيص الشافي، تحقيق: السيد حسين بحر العلوم، النجف، ١٣٨٢ - ١٣٨٤هـ.
٣٢. عبد الجبار بن أحمد: تثبيت دلائل النبوة، تحقيق: د. عبد الكريم عثمان، بيروت، ١٩٦٦م.
٣٣. علي بن ابي طالب (الأمام): نهج البلاغة، جمع: الشريف الرضي، دار الشعب، القاهرة.
٣٤. عمر بن الخطاب (أمير المؤمنين): فتاوى وأقضية عمر بن الخطاب، جمع وتحقيق: محمد عبدالعزيز الهلالي، القاهرة، ١٩٨٥م.
٣٥. الغزالي (أبو حامد): تهافت الفلاسفة، القاهرة، ١٩٠٣م.
٣٦. الأقتصاد في الاعتقاد، القاهرة، صبيح - ضمن مجموعة - بدون تأريخ.
٣٧. فيصل التفرقة بين الإسلام والزندقة، القاهرة، ١٩٠٧م.
٣٨. المقصد الأسنى في شرح أسماء الله الحسنى، القاهرة، ١٩٦١م.
٣٩. احياء علوم الدين، دار الشعب، مصورة، القاهرة.
٤٠. فاتن فلوتن: السيادة العربية والشيعية والأسرائيليات في عهد بني أمية، ترجمة: د. حسن أبراهيم حسن، محمد زكي أبراهيم، القاهرة، ١٩٦٥م.
٤١. الفيروزآبادي: القاموس المحيط، مؤسسة الرسالة، بيروت، ١٤٠٧هـ - ١٩٨٧م.
٤٢. قاسم أمين (بك): الأعمال الكاملة، دراسة وتحقيق: د. محمد عمارة، طبعة الشروق، ١٩٨٩م.
٤٣. القاسم بن سلام (أبو عبيد): كتاب الأموال، القاهرة، دار الشروق، ١٣٥٢هـ - ١٩٨٩م.

٤٤. القاشاني: اصطلاحات الصوفية، تحقيق: د. محمد كمال جعفر، القاهرة، ١٩٨١م.
٤٥. القرافي (ابوالعباس أحمد بن أدریس): الأحكام في التمييز بين الفتاوى والأحكام
٤٦. وتصرفات القاضي والأمام، تحقيق ودراسة: الشيخ عبدالفتاح ابو غدة، حلب، ١٩٦٧م.
٤٧. القرطبي: الجامع لأحكام القرآن، دار الكتب المصرية، القاهرة.
٤٨. الماوردي: ادب الدنيا والدين، تحقيق: مصطفى السقا، القاهرة، ١٩٧٣م.
٤٩. مجمع اللغة العربية - مصر - : المعجم الفلسفي، القاهرة، ١٩٧٩م.
٥٠. محمد حميد الحيدرابادي(دكتور): مجموعة الوثائق السياسية للعهد النبوي والخلافة الراشدة، القاهرة، ١٩٥٦م.
٥١. محمد عبدة (الأستاذ الأمام): الأعمال الكاملة، دراسة وتحقيق، د. محمد عمارة، بيروت، ١٩٧٢م.
٥٢. محمد عمارة: الاسلام والمستقبل، دار الشروق، ١٩٨٦م.
٥٣. والأسلام وفلسفة الحكم، دار الشروق، ١٩٨٩م.
٥٤. معركة الأسلام وأصول الحكم، القاهرة، ١٩٨٩م.
٥٥. الدولة الإسلامية بين العلمانية والسلطة الدينية، القاهرة، ١٩٨٩م.
٥٦. العلمانية ونهضتنا الحديثة، القاهرة، ١٩٨٧م.
٥٧. المعتزلة ومشكلة الحرية الأنسانية، دار الشروق، ١٩٨٨م.
٥٨. الغزو الفكري - وهم أم حقيقة؟، دار الشروق، ١٩٨٨م.
٥٩. المخزومي(محمد باشا): خاطرات جمال الدين الأفغاني، بيروت، ١٩٣١م.
٦٠. النسفي ابوالبركات عبدالله بن أحمد): تفسير النسفي - مدارك التنزيل وحقائق التأويل، القاهرة ١٣٤٤هـ.
٦١. النفري: المواقف والمخاطبات، تحقيق: آرثر اربري، تقديم: د. عبدالقادر محمود، طبعة القاهرة، ١٩٨٥.
٦٢. النويري: نهاية الأرب في فنون الأدب، دار الكتب المصرية، القاهرة.
٦٣. هيكل(محمد حسين - دكتور - باشا): الفاروق عمر، دار المعارف، القاهرة.
٦٤. يحيى بن آدم: الخراج، القاهرة، ١٣٧٤م.
٦٥. يوسف سركييس: معجم المطبوعات العربية والمعربة، القاهرة، ١٩٢٨م.